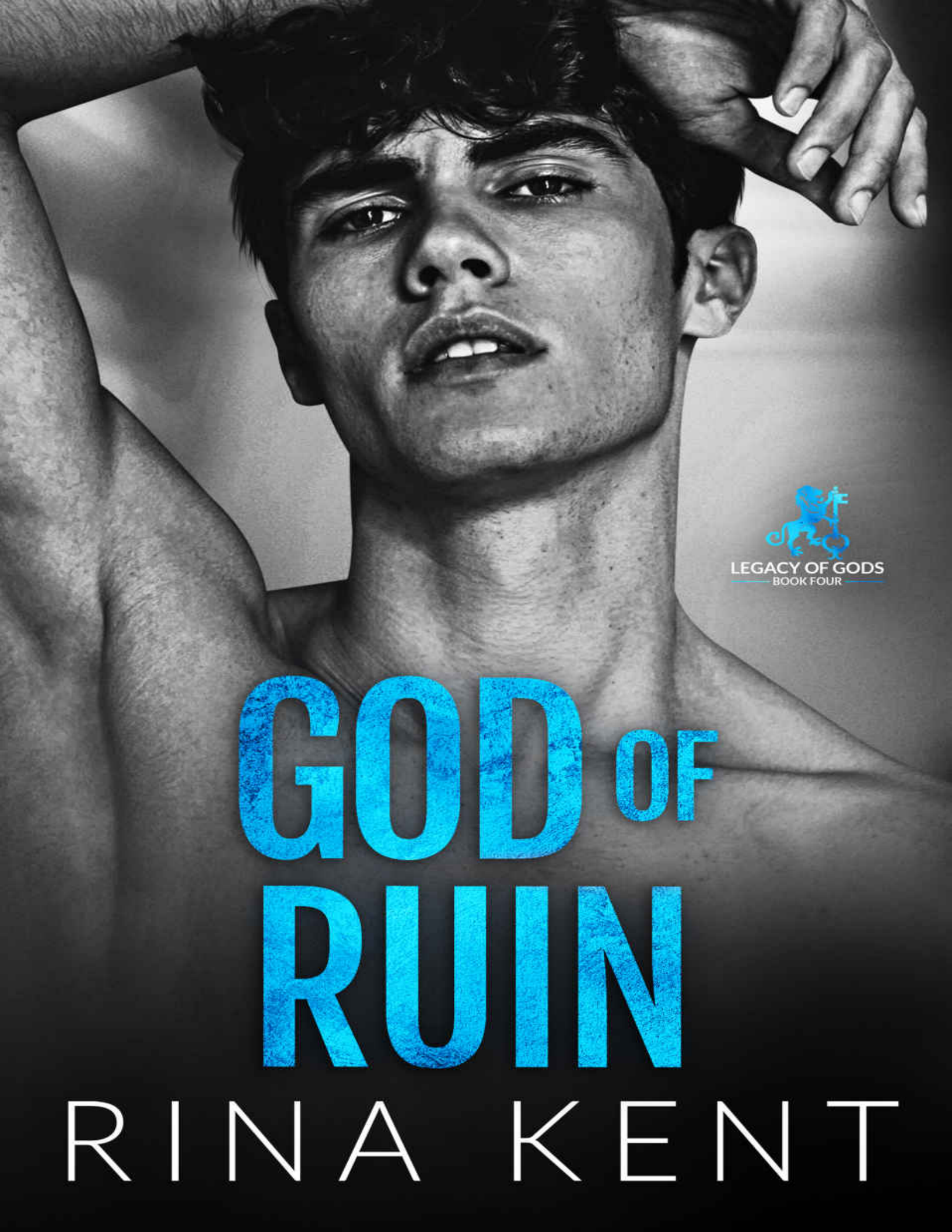

LEGACY OF GODS
BOOK FOUR
GOD OF RUIN
RINA KENT

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
- Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
- Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız
- Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

🌸🍭🌻🦄🎃🎀🦋✨🌈💎🍀🖤💖💜🦜💫⚜️

KAHRAMAN TANRI

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

TANRILARIN MIRASI SERISI KITAP 4

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

RINA KENT

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

God of Ruin Copyright © 2023 by Rina Kent
Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabı kopyalamak, bir web sitesine koymak veya başka herhangi bir yolla dağıtmak yasa dışıdır.
bir kitap incelemesinde kısa alıntıların kullanılması dışında, izin alınmaksızın kullanılamaz.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. Bu kitapta tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

AYRICA RINA KENT TARAFINDAN

Rina Kent Kitapları Okuma Sırası

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Psikopatlara,
Onları kurguda sevelim ama gerçek hayatta asla karşılaşmayalım

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

YAZAR NOTU

Merhaba okuyucu dostum,

Kitaplarımı daha önce okumadıysanız bunu bilmiyor olabilirsiniz, ancak üzücü ve rahatsız edici olabilecek daha karanlık hikayeler yazıyorum. Kitaplarım ve ana karakterlerim kalbi zayıf olanlara göre değil.

Bu kitap ilkel sapkınlık, somnofili ve çocukluk travmalarından bahsetmektedir. Devam etmeden önce tetikleyicilerinizi bildiğinize inanıyorum.

God of Ruin tam bir STANDALONE.

Rina Kent hakkında daha fazla bilgi için www.rinakent.com adresini ziyaret edin.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

TANRILAR AĞACININ MIRASI

ROYAL ELITE UNIVERSITY

THE KING'S U'S COLLEGE

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

BLURB

Ben intikam için dışarıdayım.

Dikkatli bir planlamadan sonra, ailemle uğraşan adama kendi ilacını tattırdım.

Orada biteceğini

sanmıştım. Bitmedi.

Landon King dahi bir sanatçı, zengin bir çocuk ve benim en kötü kabusum.

Satranç oyununun yeni üyesi olduğuma karar verdi. Onun için çok kötü, ben piyon değilim.

O vururs a, ben de iki kat daha sert ve aynı düşmanlıkla karşılık veririm. Beni mahvedeceğini söylüyor.

Yıkımın iki yönlü olduğunu bilmemektedir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

OYUN LİSTESİ

Blood on Your Hands - Veda & Adam Arcadia Angel
of Small Death & The Codeine Scene - Hozier
RUNRUNRUN - Dutch Melrose
Roma İmparatorluğu - MISSIO
İçimdeki Kötülük - Bad Omens
Skins - The Haunting
Uyarmadı Deme - VOILA & Craig Owens Supernatural - Barns
Courtney
Rude Boy - Rihanna
Mutluluk Bir Kelebektir - Lana Del Rey Sanat -
Jacob Lee
Bad Decisions - Bad Omens Son
Sigara - MOTHICA & AU/Ra
Anarşist - YUNGBLUD Renkler
- Halsey

Çalma listesinin tamamını Spotify'da bulabilirsiniz.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

1

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Bu gece, göze batan bir varlık kendi ilacının tadına bakacak.

Omzumda bir çip ve ruhumun iliklerinde kaynayan bir öfkeyle gecenin karanlığında ilerliyorum.

Parmaklarım yüzümü örten maskenin kayışında geziniyor. Nefesim plastiğin üzerinde yoğunlaşıyor ve ter üst dudağımı kaplıyor.

Planlarımın gerçekleşeceği yer önümde beliriyor - devasa, heybetli ve korkunç derecede kalpsiz.

Ama boş değil.

Bu tür hedonistik mekanlar genellikle ailelerinin banka hesaplarından daha değerli olduklarını düşünen özentilerle dolup taşar.

Ama o l s u n , kalabalık olmasaydı planlarımın hiçbirinin anlamı olmazdı.

Sadece malikane olarak adlandırılabilecek bir yapının göz kamaştırıcı ışıkları, kayan bir yıldızın parlaklığıyla geceyi yarıyor.

Baktığım şeyin mütevazı bir yanı yok. Ön cephesi geniş ve uzun pencerelerle dolu, üç katlı devasa bir mimari harikası.

Özellikle birinci kattaki tüm ışıklar burada parlıyor. LED şeritler tesisi çevreleyen geniş bahçedeki ağaçları kaplıyor. Rastgele bir kutlama için boğulan zavallı ağaçlar için üzülmekten kendimi alamıyorum.

Konağın dış cephesi Viktorya dönemini andıran sıcak bir havaya sahip ve büyük bir eğlence vaat ediyor ama ben buna kanmadım.

O malikânenin içinde, göz kamaştırıcı bir görünüme bürünmüş, tüyler ürpertici bir tehlike gizlidir.

Peki ya bu gece? O tehlikenin boğazına yapışacağım ve onu diz çöktüreceğim.

"Yavaşla Mia!" diye sesleniyor kadınsı bir ses, hayal kırıklığıyla dolu.

Arkama dönüp baktığımda ikiz kardeşim Maya'nın elinde altın süslemeli karnaval maskesini tuttuğunu görüyorum.

Gözlerim kendi maskem ardında büyüyor ve mülkün kapısını geçmeden önce onu kenara çekiyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sıkı kavrayışımın altında debeleniyor, mızmızlanmaları huysuz bir çocuğunkini andırıyor.

"Canımı yakıyorsun." Uzun bir mücadeleden sonra kendini benim acımasız tutuşumdan kurtarıyor. Güç antrenmanlarını seven ikizin ben olduğum bir sır değil. Maya daha çok masajla ve model vücudunu şekillendirmekle ilgileniyor.

Dalları eğilmiş uzun bir ağacın altındayız, bu da bizi izleyenlere karşı bir çeşit kamuflaj sağlıyor.

Maya, hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan daracık, ışıltılı siyah elbisesinin üzerinden elini kalçasına götürüyor. Kız kardeşim her zaman ince kum saati figürü ve C cup göğüsleriyle gurur duymuş ve bunları göstermekten asla çekinmemiştir.

Tek yumurta ikiziyiz, bu yüzden aynı minyon yüz yapısına, badem şeklindeki açık mavi gözlere ve dolgun dudaklara sahibiz, ancak onunki benimkinden biraz daha büyük. Saçlarımız parlak platin sarısı, ancak o saçlarını uzun tutuyor - şu anda sırtının alt kısmına doğru sallanıyor - benimki ise omuzlarımın hemen altına düşüyor.

Normalde benimkinde bir sürü kurdele olurdu, ancak radarın altında kalmaya çalıştığım için sadece bir mavi kurdele ile bağlanmış bir at kuyruğum var.

Ayrıca en az dikkat çeken kıyafetimi giyiyorum - dizlerimin üstüne kadar uzanan basit bir askısız deri elbise.

Bu geceki botlarım sahip olduklarımın en iyileri ve kalın olmayan ya da zincirlerle kaplı olmayan tek botlarım.

Ancak Maya, her zamanki gibi topuklu ayakkabı giymeyi tercih etti ve bunun görevimizi engelleyip engellemeyeceğini umursamıyor gibi görünüyordu.

Elimdeki maskeyi gösterip yüzünü işaret ediyorum ve ardından "Bunu takıyor olman gerekiyordu! Etrafta kameralar var ve az önce onlara kimliklerimizi en ön sıradan göstermiş olabilirsin."

Gözlerini dramatik bir şekilde devirerek tanıdığım en dramatik kadın olduğunu kanıtlıyor. "Sakin ol. Kamera mesafesi sadece kapıya yaklaştığımızda başlar. Ve eğer iki saniye falan sabretseydin onu açacaktım."

"Benimle uğraşma." Maskeyi kaptığım gibi yüzüne yapıştırdım, sonra da sabitlemek için kafasına geçirdim.

Sızlanıyor ve inliyor. "Saçımı okşuyorsun, aptal. Bırak beni. Kendim yaparım."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Onu ancak maskenin yerleştirilmesinden memnun olduğumda serbest bırakıyorum. Saçını düzeltmeye devam ederken göz deliklerinden bana bakıyor.

"Bana bunu yapma," diye imzalıyorum. "Bu gösterişli etkinliğe davet edilmek için ne kadar çaba sarf ettiğimi biliyorsun. İhtiyacım olan son şey bir şeylerin ters gitmesi."

"Evet, evet." Belirgin bir öfkeyle elini havaya kaldırıyor. "Fedakârlıklarınızla ilgili hikâyeyi binlerce kez dinledim, öyle ki ezberden okuyabiliyorum."

"Bu durumda, plana sadık kalın ve başımı ağrıtmayı bırakın."

"Evet, hanımefendi." Sahte bir selam veriyor ve ben de maskemin arkasından yüzümü buruşturuyorum.

Sadece gözlerimi görebildiği için Maya resmin tamamını anlayamıyor ama yine de sinir bozucu bir aptal gibi sırıtıyor.

İkiz kardeşim her zaman en iyi arkadaşım olmuştur, ancak sık sık yaptığı saçmalıklarla beni çileden çıkarır.

İkimizin de yüzünün görünmediğinden emin olduktan sonra tekrar konağa doğru yürümeye başlıyoruz.

Ya da daha doğrusu Elitler'in yerleşkesi.

Brighton Adası'na ilk geldiğimde birkaç kuralı öğrenmek zorunda kaldım. Bunlardan en önemlisi, bu adada iki rakip üniversite olduğuydu. Benim üye olduğum okul Amerikan ve adı Kral Üniversitesi. Cepleri yeni paralarla dolu güçlü insanlar tarafından finanse ediliyor. Kaynağını ya da nedenini tespit etmenin zor olduğu türden.

Ailem de bu güçlü insanlar grubuna dahil. Biz Rus mafyasının kraliyet ailesiyiz ve onlar da New York Bratva'nın liderleri.

Diğer üniversite Kraliyet Elit Üniversitesi, ya da REU. İngiliz, eski para ve gösterişli aristokrasi ile dolu.

Üniversitemizin iki kulübü var: Kardeşim ve kuzenlerim üye olduğu için sadakatimizin olduğu Heathens ve bok listemde ikinci sırada olan Serpents.

Ancak bu listede ilk sırada Elitler var. REU'nun gizli kulübü ve kutsal kâsesi.

Dinsizler mafya varisleri ve Amerikan kraliyet ailesiyle doluyken, Elitler... tehlikeli bir şekilde farklıdır.

Zarif ve nazik görünürler, ancak yüzeyin altında gizlenen hain bir alt ton vardır.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Maya ve ben malikanelerine ve partilerine sızıyoruz. Kulübün bir parçası ya da onların ailesi ve arkadaşları değilseniz, bu yakın çevre toplantılarına davetiye almak imkansızdır.

Şanslıyım ki, ailenin bir parçası olan biri için hazırlanmış iki davetiye bulmayı başardım.

Maya ve ben girişe vardığımızda iri yarı bir adam bizi durduruyor. Bu gece maske takmak zorunlu ve o da altın süslemeli siyah bir karnaval maskesi takıyor.

Araştırmalarımdan maske gecelerinin önemli geceler olduğunu öğrendim. Sadece bir üye toplantısı değil, aynı zamanda kazanımları kutladıkları ve geleceğe yönelik planları açıkladıkları zamanlardır.

Planımı uygulamak için bu kadar uzun süre beklememin ana nedeni de buydu. Görevin tatmin edici olması için bu düzeyde bir önem olması gerekiyordu. Elimi çantama atıyorum ve üzerinde altın harflerle 'Elites VIP' yazan siyah davetiye kartını gösteriyorum. Maya da aynısını yaptıktan sonra onları alıp taradı özel bir aletle.

Vay be. Bu şeylere girmenin imkansız olmasına şaşmamalı. Sahte olmadığından emin olmak için davetiyeleri bile tarıyorlar.

Işık yeşile döndüğünde, bizden çok kendi kendine başını sallıyor ve arkasında benzer bir maske takmış olan meslektaşını işaret ediyor.

"Tüm kişisel eşyalarınızı burada bırakacaksınız. İçeriye telefon ya da kamera sokmak yasak." Zor anlaşılan İngiliz aksanlı sert sesi havayı dolduruyor. "İçeriye herhangi bir iletişim cihazı soktuğunuzu tespit edersek, dışarı atılırsınız."

Çantalarımızı bırakırken Maya bıkkın bir ses çıkarıyor. "Onu hayatın pahasına korusan iyi edersin. Aslında bu özel üretim bir Hermes olduğundan ve bu nedenle hayatından daha değerli olduğundan, onu kaybet ve derini yeni çantam olarak kullanacağım. Anlaştık mı?"

Adam onun dramatizmine hiçbir tepki göstermedi ve ben de kolundan tutup onu loş bir koridora ittim.

"Az önce bizi fark etmesini sağladın," diye ihtiyatla işaret ediyorum. "Uyum sağlama planlarımıza ne oldu, salak?"

"Affedersiniz. Çantam bu görevden daha değerli."

"Bana bir çantanın kardeşimizin intikamını almaktan daha değerli olduğunu mu söylüyorsun?"

"Peki, bunu kendisi alabildiğine göre - ki şimdiye kadar almalıydı, ama neden almadığından emin değilim - sanırım... evet?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Maya!"

"Ne? O çantayı almak için torpil yapmam gerekti."

"O zaman belki de böyle bir gecede onu getirmemeliydin?"

"Bu benim şans çantam. İntihar görevinize tabii ki onu getireceğim."

"Her şeyi planladım. İntihar değil."

"Niko öğrendiğinde olacak."

Ağabeyimiz Nikolai'nin bunun kokusunu aldığını düşününce irkildim. Kızgınlık daha hafif bir tepki olacak.

Maya'nın gözleri maskenin ardında muzip bir sırıtışla parıldıyor. "Derimizi canlı canlı yüzecek."

Çenemi kaldırıyorum. "Umurumda değil. İntikamımızı aldıktan sonra onunla ilgileneceğim."

Koridordan çıkıp kendimizi ana salonda bulduğumuzda sohbetimiz yavaşça durdu.

Yüksek tavanlardan sarkan devasa avizeler ışıltılı iç mekânı, mermer döşemeleri ve süslü sütunları aydınlatıyor.

Tüm katılımcılar bizimkine benzer maskeler takıyor, smokinler ve şık parti elbiseleri giyiyorlar. Ben kesinlikle grubun en az sofistike görüneniyim, Maya ise hemen uyum sağlıyor.

"Sana söylemiştim," diye fısıldıyor kulağıma, daha önce daha gösterişli bir elbise giymemi önermesine atıfta bulunarak.

Yanına dirsek atıyorum, ama o sadece alaycı bir tepki olarak gülüyor.

Eğer kız kardeşim olmasaydı, yüzüne uzun bir süre tekme atardım.
önce.

İkimiz de yanımızdan geçen garsondan birer içki alıyoruz ama ben bir yudum bile
içmiyorum. Bir tane,
Maskemi çıkarmam gerekir ve kimliğimle ilgili hiçbir şeyi açığa çıkarmamayı tercih ederim. İkincisi, ben o kadar hafif biriyim ki bir bira bile beni çakırkeyif yapabilir. Bu yüzden dikkatimi etrafta dolaşan insanlara verirken sadece içiyormuş gibi yapıyorum.

Bazıları orta yaşlı çiftler gibi bilinmeyen bir klasik müzik eşliğinde dans ediyor. Diğerleri ise sıkıcı olduğuna emin olduğum konularda konuşuyor ve gülüyor.

Bu maskaralığın ortasında bir yerde olması gereken intikamımın öznesi burada değil.

"Onu görüyor musun?" Maya, birinin bizi gizlice dinlemesini istemediğimizde alışkanlığımız olduğu üzere işaret eder.

Başımı sallıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ayağım manik bir ritimle yere vuruyor. Bu çok kötü.

O pislik gösterinin yıldızı, bu yüzden çirkin yüzünü göstermediği sürece planımız pratikte geçersiz ve hükümsüzdür.

Birdenbire ışıklar söndü. Gözlerim karanlığa alışıyor ama sadece gölgeleri ve diğer katılımcıların siluetlerini görebiliyorum.

Omurgam dikleşiyor ve manik tıkırtılarım durma noktasına geliyor, çünkü panik sadece tıkırtılarla kontrol altına alınamayacak kadar büyük.

Omurgamdan aşağı ter damlıyor ve çürümüş küf kokusu burun deliklerimi işgal ediyor.

Oraya geri dönmeyeceğim... Dönmeyeceğim...

"Hey." Maya'nın yumuşak sesi kulaklarımı doldururken bir kolunu omuzlarıma doluyor. "Her şey yoluna girecek. Yalnız değilsin Mia."

Benimkilerle aynı ama bir şekilde farklı olan gözlerine bakıyorum. Saniyeler geçtikçe nefes alışım normale dönüyor.

O haklı. Yalnız değilim ve kesinlikle on yıl önceki o nemli, karanlık yere geri dönmedim.

Ona belli belirsiz bir gülümseme gösteriyorum çünkü ona sahip olduğum için çok minnettarım ama aynı zamanda zayıflığımdan çok utanıyorum.

Bunca zaman sonra bile kendimi toparlayamamam.

Her yıl, bu yıl bunu aşacağımı söylüyorum, ama şimdiye kadar hiç şansım olmadı.

"Ben iyiyim," diye imzalıyorum, sonra kendimi sahneye odaklanmaya zorluyorum.

Tabii ki cüppe ve smokin giymiş birkaç yeni gelen, sanki sadece buranın sahibi değillermiş, aynı zamanda içerideki herkesin ayaklarına kapanmasını bekliyorlarmış gibi içeri giriyor. Lüks maskeler takıyorlar ve sanki dünyayı yargılamak onların göreviymiş gibi burunlarını havaya kaldırıyorlar.

Hedefimiz onların arasında.

Buna hiç şüphe yok.

Aslında, muhtemelen ortada duran ve bir eli cebinde, diğer eli ise kayıtsızca yanında duran kişidir.

Kanım kaynıyor ve boğazına atlayıp gözlerini oymamak için tüm kontrolümü kaybediyorum.

Sabırlı ol, Mia. Her şey kendi zamanında daha tatlıdır.

Maya ve ben bakışıyoruz, ikiz önsezilerimiz aynı anda harekete geçiyor ve birbirimize başımızı sallıyoruz.

Bizi fark edemeyecek kadar büyülenmiş olan ve kulüp liderleri olduğunu tahmin ettiğim partililerin arasından sıyrılıyoruz.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sonsuza dek ilk kez, karanlığa şükrediyorum. Maya ve ben belirlenen koridora kadar fark edilmeden gidiyoruz.

Bir Elit partisine davet edilmenin oldukça seçici bir süreç olduğu doğru olsa da, yerleşke olarak kullandıkları malikaneye erişim kazanmak o kadar da zor değil.

Özellikle de burada yaşayan biriyle arkadaş olduğum için.

Pislik kardeşiyle işim bittikten sonra beni hâlâ arkadaşı olarak göreceğinden emin değilim ama Niko'yu kaçırdığı ve geriye dönüp baktığımda yaralanmasına neden olduğu için onu asla affetmeyeceğimi biliyordu.

Birinin bu piç kurusuna bir ders vermesi gerekiyor ve ben de İyi Samiriyeli değilsem neyim?

Dün malikaneye erişimim olduğu için, yıkım silahımızı partinin ana etkinliğine yerleştirmeyi başardım.

Kıyametin kopması için tek yapmamız gereken yukarı çıkıp düğmeye basmak.

Ancak bunu yapmadan önce, ektiğim şeyin hala yerinde olduğundan emin olmalıyız.

Bunu yapmak için Maya güç kaynağını kontrol edecek ve tetik düğmesine ulaşmam gerekiyor.

Herhangi bir iletişim kanalına ihtiyaç yok çünkü biz ne olursa olsun birbirini hisseden ikizleriz.

Her şey yolundaysa, düğmeye basmadan önce bir önsezi elde edeceğim.

Avuçlarımızı birbirimize doğru kaydırıyoruz ve ellerimizin arkasını özel sallamamızda birbirine vuruyoruz, sonra yollarımızı ayırıyoruz.

İkinci kata ulaşıyorum ve herkes kendini beğenmiş pisliklerle meşgul olduğu için davetlilerin hiçbiriyle karşılaşmıyorum. Ama kesinlikle korumalar ve kameralar var, bu yüzden tuvalete gidiyormuş gibi yapıyorum.

Ancak oraya vardığımda lavabonun üzerine atlayıp havalandırma kapağını çıkarıyorum, hava yoluna atlıyorum ve arkamdan kapatıyorum. Sığacak kadar inceyim. Dar alana girdiğimde daha derin nefes alıyorum ve sürünmeye başlıyorum.

İyi olacaksın, Mia.

Burası on yıl önceki yer değil. Sen sadece

Niko için adalete hizmet ediyorsun.

Mantıksız paniğime yeniden kapılmama çok az kaldı ama yapmıyorum. Diğer uca ulaşmam yaklaşık beş dakika sürüyor. Hedefime ulaştığımda, bir süpürgeden daha fazla toz solumuş ve domuz gibi terlemiş oluyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yavaşça havalandırma kapağını açıyorum ve banyoda kimsenin olmadığından emin olmak için içeriyi dinledikten sonra, lavabonun üzerine gelene kadar manevralar yaparak dışarı çıkıyorum, sonra da yere atlıyorum.

Birinci aşama. Tamamdır.

Maya şimdiye kadar diğer tarafa geçmiş olmalıydı. Zıplamasına ya da emeklemesine gerek yok. Onu 'yüce' statüsünü 'düşürmeye' de ikna edemem.

Muhtemelen bir gardiyanla karşılaşırsa onunla flört etmesi gerekiyordur.

Yerine oturduğundan emin olmak için maskeme dokunuyorum, sonra aynadaki yansımamı kontrol ediyorum, saçımı düzeltiyorum ve elbisemin tozunu alıyorum. Görünüşümden memnun kaldığımda erkekler tuvaletinden çıkıyorum. Herhangi biri içeri girip burada ne yaptığımı sorabilir ama yakalanırsam bile yanlışlıkla gelmişim gibi davranırım.

Tek yapmam gereken köşedeki kontrol paneline ulaşmak ve zamanlayıcıyı etkinleştirmek.

Kapıdan çıktığım anda ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Ancak, arkamı dönüp izinsiz girişin kaynağını inceleyemeden, kör edici bir güçle banyoya geri itildim.

Elimdeki insanlık dışı, ham gücü durdurmaya çalışmak bir yana, odaklanamayacak kadar kafam karışmış durumda.

Sırtım duvara çarpıyor ve inliyorum, sonra elimi kaldırıyorum, her kimse onu tekmelerken bin parmağımı çevirmeye hazırım.

Bakışlarım koyu mavi gözlerle çarpıştığında tüm planlarım durdu.

Tanıdık gözler.

Düşmanımın gözleri ve intikamımın hedefi. Lanet olası Landon King.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

2

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

iDeb.io'da Daha Fazla Kitabı Ücretsiz İndirin

IDEB.IO ADRESINI ZIYARET ETMEK IÇIN BURAYA TIKLAYIN

Bu planın bir parçası değil.

Aslında, plandan o kadar uzak ki, titizlikle hazırlanmış senaryoların kırık bir porselen gibi parçalandığını duyabiliyorum.

Landon King'den başkasının önünde durmuyorum. Büyüleyici bir tanrı, dahi bir heykeltıraş ve en önemlisi çekilmez bir piç.

Eli üst kolumu sıkıyor, beni hareketsiz bırakan bir güçle duvara bastırıyor.

Maskenin içini yoğunlaşma kaplarken bile dudaklarım birbirine kenetleniyor. Göğüslerimin arasındaki vadide ter damlıyor ve elbiseyi sırtıma yapıştırıyor.

Nefesimi kontrol etme çabalarım destansı bir başarısızlıkla sonuçlanıyor. Maskemdeki burun deliklerinden gelen hava boynuma bir ilmik gibi dolanıyor. -Nefret uyandırıcı, hain ve bana bakan gözler kadar tehlikeli.

Zarif altın çizgilerle süslenmiş beyaz Venedik karnaval maskesinin altında görünen tek şey onlar. Başka insanlarda bu maske uysal, hatta hoş görünebilir ama bu adamda bir korku sahnesinden farksız.

Ayırt edici bir özelliği onu ele veriyor. Gözleri.

Koyu, parlak bir mavi, gümüş ay ışığı altında parıldayan bir okyanus gibi. Derin, gizemli ve... ölümcül.

Landon hakkında çok şey duydum, ama ilk kez onun yoluma çıkmaması gereken ölümcül bir tehlike olduğuna inandım. Tabii onun okyanusunda öyle bir boğulmak istiyorum ki kimse benden bir iz bile bulamayacak.

Onun için çok kötü, ben açık suda yüzmeyi seven bir tipim.

Elimin yanıma düşmesine izin verip ters çevirme fikrinden vazgeçiyorum ama çenemi kaldırıyorum. Bu pisliğin suratına tekmeyi basmak için o kadar sabırsızlanıyordum ki kendimi zor tutuyordum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Evet, onun ortaya çıkışı planımı altüst etti ama planım mahvolmaktan çok uzak. Sadece onun göze batan şirketini terk etmem ve işime devam etmem gerekiyor.

"Önemsiz varlığınızın burada ne aradığını açıklamak ister misiniz?" Kibar İngiliz aksanı boş alanda bir ninni gibi yankılanıyor.

Kuzenimin arabasına zarar verdiği bir seferde onunla tanıştığımdan beri bu piçten nefret ediyorum. Soğukkanlı tehditler savururken kibirli bir şekilde zarif görünmenin doğal bir yolu var.

Duygusal olarak kontrolden çıktığından ve insani yönüyle hiçbir bağı olmadığından yüzde doksan eminim. Duygularıyla olan ilişkisi umurumda olmasa da, bu durum onunla başa çıkmayı zorlaştırıyor.

Kuzenim Killian da aynı kategoride ve bir Japon balığının duygusal IQ'suna sahip, ama en azından benden hoşlanıyor, bu yüzden onunla yüzleşirken tetikte olmam gerekmiyor.

Aynı şey Landon için söylenemez.

Sadece benden hoşlanmamakla kalmıyor, aynı zamanda Kill ve Niko'dan intikam almak için bana bir ders vermekten de çekinmiyor.

Parmakları kolumda sıkılaşıyor ve dudaklarımdan geçmeyi başaramadan irkilmeyi yutuyorum. Babam bana her zaman düşmanlarımın önünde asla zayıflık göstermememi öğretti, acı içinde olsam bile, varlığımın her zerresi onu serbest bırakmayı talep etse bile.

Bazı canavarlar acı çektirdikleri gerçeğinden çok sizin acıya verdiğiniz tepkiden zevk alırlar, bu yüzden kendinizi asla birinin eğlence kaynağı olduğunuz bir konuma sokmayın.

Günün canavarına b a k a r k e n babamın sözleri kafamın içinde yankılanıyor.

Ne? Hayatımda o kadar çok oldu ki saymayı bıraktım.

"Sana bir soru sordum." Kolumun her yerinde acı hissedene kadar tekrar sıkıyor. "Cevabın nerede?"

Siktir git, göt herif.

Ama bunu ya da herhangi bir şeyi söyleyemediğim için, aslında sadece bakmaya devam ediyorum.

İmzalayabilirim ama kimliğimi hemen anlar. Ayrıca, beni anlayabilecek gibi de değil.

Dudaklarımı daha da büzdüm ve kolumu onun elinden kurtarmaya çalıştım. Büyük bir hata.

Parmakları o kadar sert giriyor ki, sanki kemiği kırmaya çalışıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Gözlerim açıldı. Bekle... Yapmak istediği şey bu mu?

Birdenbire boyu uzuyor ve genişliyor, yapısıyla neredeyse ufku kaplıyor.

Benden daha uzun boylu olduğu açık, ama şu anda bir duvar gibi görünüyor.

Teller ve cam parçalarıyla kaplı bir tane. Her zaman bu kadar kaslı mıydı? Bir dakika önce omuzları özel dikim smokin ceketine dayanıyor muydu?

Ya da belki de onun varlığının aşırı derecede farkına varıyorumdur.

Landon uzun boylu, en az 1.80 boyunda, zayıf, kaslı bir vücuda ve mükemmel bir duruşa sahip bir adamdır. Daha da kötüsü, bu üstün fiziksel özelliklerinin üzerine doğal karizması da eklenmiştir.

Kendini korkutucu bir özgüven ve kör edici bir ego ile taşıyor. Sinir bozucu derecede kendinden emin, gittiği her yerde düşman kazanacak kadar düşmanca ve Narcissus'u gözyaşlarına boğabilecek bir kibre sahip.

Ama şu anda keşfetmekte olduğum başka bir yönü daha var. O... korkutucu.

Bazı özentilerin korkutucu görünmeye çalışmasından bahsetmiyorum. Göğsünü şişirmiyor ya da sesini yükseltmiyor. Tavrında herhangi bir değişiklik yaparak korkutucu olmaya çalışmıyor.

Tek yapması gereken gerçek yüzünün ortaya çıkmasına izin vermek. Serbest elinin uzun parmakları maskesinin etrafına dolanır ve onu rahatça kaldırır.

Yüzünün tamamını gördüğüm an, teorim gerçeğe dönüştü. Landon'ın tek yapması gereken maskeyi çıkarmaktı, böylece gerçek yüzü ortaya çıkabilirdi. Yüzü mantıksal olarak muhteşem, simetri açısından model gibi. Yüksek, düz bir burnu, belirgin elmacık kemikleri ve o kadar keskin bir çenesi var ki taştan.

Ancak mantıksız bir şekilde, beni bir şeye ikna etmek için yüzünü göstermedi. Bu tamamen korkutmak amacıyla kullandığı bir silah.

Kimliğini isteyerek açıkladı ki burada üstünlüğün kimde olduğu belli olsun - o, Elitlerin lideri ve benim sadece bir davetli olduğum etkinliğin ev sahibi.

"Tekrar deneyelim. Sen kimsin ve erkekler tuvaletinde ne yapıyorsun?"

Bakışlarım onunkilerle buluşuyor. Tereddütsüz. Göz kırpmadan.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Korku yok ve kesinlikle tavrında bir değişiklik yok, çünkü yüzü - hak etmediğini de ekleyebilirim - görünüyor.

"Konuşmayı reddediyorsun, öyle

mi?" Bir kez başımı salladım.

"Anlıyorum," diye düşünüyor ve kolumdaki

tutuşunu gevşetiyor. Gitmeme izin mi veriyor?

Ona şüpheli bir bakış attım ama gözlerinde kötü bir niyet yok gibi görünüyordu.

Tarafsızlar. Dostane, hatta.

Tetikte olmama rağmen kalp atışlarım yavaş yavaş normale

dönüyor. Sonra aniden bir şey oluyor.

O kadar hızlı ve geçici ki, sunduğu sahte güvenliğe inanıp gardımı düşürseydim kaçırabilirdim.

Bir kalp atışı içinde, sanki beni boğmak üzereymiş gibi eli açık bir şekilde maskeme uzanıyor.

Son saniyede avucunu ittiğimde göğsümde bittiğini düşünmüyorum.

Göğsüm kabarıyor ve elinin göğsümdeki ağırlığı daha da kötüleştiriyor.

Geri çekilmek yerine dudaklarının kenarına bir sırıtma yerleşiyor ve elbisemin üzerindeki teni sıkıyor. "Yani tüm bu maskaralık bir davet miydi? Siz kızlar dikkatimi çekmek için çok yaratıcı yollar buluyorsunuz. Burada, herkesin içeri girip seni pis, *kirli* bir kız gibi anlamsızca becerilirken görebileceği bir yerde buna hazır mısın?"

Bir an sessizliğe gömüldüm. Kısmen geçmişte kimse benimle böyle konuşmadığı için.

Kimse cesaret edemedi.

Ben Mia Sokolov. Kyle Hunter ve Rai Sokolov'un kızıyım. Eğer biri bana dokunmaya ve bu sözleri söylemeye cüret ederse, onu başka bir gezegene yumruklarım. Ailem onları bulur ve kahvaltıda taşaklarını yerdi.

Kardeşimden hiç bahsetmeyeyim bile. Onları diriltir ve tekrar katlederdi.

Şaşkınlığımla, eli kalçamdan aşağı kayıyor ve sıkmadan önce kıç yanağımın üzerinden geçiyor ve beni önüne doğru çarpıyor.

Karnım onun yarı sert ereksiyonuna sürtünürken dudaklarımdan sözsüz bir nefes dökülüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Saf öfkeyle ateşim yükseliyor. Bu ne cüret? Nasıl

lanet...

Dizimi kaldırıp taşaklarına tekme atmaya çalışırken bunu düşünmüyorum.

Ancak bunu yapamadan kıçımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ve bana hiçbir kıpırdama alanı bırakmıyor.

"Sakin ol, fare. Güreşe oldukça açık olsam da, beni yenebileceğinden emin değilim."

Seni lanet olası yaratıcınla buluşturacağım, göt herif.

Yanlara doğru kaymaya çalışıyorum ama kıçıma giren parmaklarından kurtulmak imkansız.

"Sen sessiz küçük bir şeysin." Maskesini tuttuğu eliyle diğer kıç yanağımı kavrıyor. "Araştırmanı yaptın, değil mi? Onları dilsiz seviyorum."

Bu kadar.

Öfkemi dizginliyorum ve bedenimin onun kollarında gevşemesine izin veriyorum, kendi isteğimle onun kollarında eriyorum.

Sonra bir elimi kaldırıyorum ve işaret parmağımı yanağından çenesine doğru yavaşça, çapkınca vuruyorum.

Sırıtışı genişliyor ve dokunuşa aldırmıyor gibi görünüyor.

Bu kadar, psikopat. Diğer aptallar gibi sikinin seni yönetmesine izin ver.

Alt dudağını çekiştiriyorum, beni yakalama cüretini göstermesine odaklanmamak için elimden geleni yapıyorum.

Onu baştan çıkardığımı sanıyor ama ben sadece o lanet sırıtışı siliyorum ki Lucifer'in kayıp varisi gibi görünmeyi bıraksın.

Kıçımı okşuyor ve omurgamda patlayan karıncalanmalara direniyorum. Parmak uçlarıma kalkıyorum, böylece maskeyle kaplı yüzüm onunkinden birkaç santim uzakta oluyor ve sonra ona yumruk atıyorum.

Burundan.

Elimden

geldiğince.

Lanet olsun. Bu

acıttı!

Hareket o kadar ani ki donup kalıyor.

Sürpriz unsurunu kullanarak onu itiyorum, kendimi serbest bırakıyorum ve kapıdan dışarı koşuyorum.

Kafam karışmış olmasına ve piçin dokunuşundan sıcak basmasına rağmen durup arkama bakmıyorum. Bir saniye bile.

Aslında, beni takip ediyordur diye olabildiğince hızlı koşuyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Herhangi bir adım tespit etmesem de gardımı düşürmüyorum ve kontrol paneline ulaşana kadar koşmaya devam ediyorum.

Kalbim neredeyse yerinden fırlayacak ama derin bir nefes alıp düğmeye basıyorum. Maya'nın başardığından hiç şüphem yok.

Tam beklediğim gibi, zamanlayıcı çalışıyor.

Landon'ın beni tekrar pusuya düşürebileceği o banyoya geri dönmemin imkanı yok.

Kendime not: O piçle asla yalnız kalma. O lanet

bir sapık, hem de ısrarcı bir sapık.

Ana salona dönmem daha uzun sürüyor ama partiye katılanların arkasına tam zamanında varıyorum.

Maya'ya katıldıktan sonra, "Neden bu kadar uzun sürdü? Endişelenmeye başlamıştım."

"Küçük bir komplikasyon, ama endişelenmeyin, kesinlikle önemli bir

şey değil." İmzalarken bile sözlerime inanmıyorum.

Bu kesinlikle hiçbir şey değildi. Her şeydi ama hiçbir şey değildi. Vücudum hala hem hayal kırıklığı hem de öfkeyle karıncalanıyor.

"Bir komplikasyon oldu da ne demek?" Maya nefesinin altında tıslıyor. "Ne oldu?"

Landon'dan başkası sahneye çıkıp elindeki kaşıkla şampanya bardağına vurduğunda parmağımı ağzıma götürüyorum.

Tam zamanında.

Maskesini takıyor ama önemli değil. Az önceki karşılaşmamızdan sonra, o pisliği bir mil öteden tanıma gibi işe yaramaz bir güç geliştirdim.

"Partimize geldiğiniz için teşekkür ederiz," diye başlıyor bir politikacınınkiyle karıştırılabilecek o zarif sesiyle.

O muhteşem İngiliz aksanı onda kaybolmuş. Sadece söylüyorum.

"VIP olarak kabul ettiğimiz kişiler için Elitlerin kapılarını açmaktan mutluluk duyuyoruz. Bu gece, bendeniz, efsane adam Landon King ile kişisel bir buluşma ve tanışma gerçekleştireceğiz."

Barf.

"Kulağa yenilebilir gibi geliyor ve öyle görünüyor," diye işaret ediyor

Maya. "Pisliğin teki olması çok kötü." "Neden bu kadar uzun sürdü?"

Kalabalık çılgına dönerken ben de

potansiyel gelecekteki tarikat lideri.

Aceleden doğru düğmeye tıklayamamış mıydım? O piç kurusu dokunmadığı şeye dokununca geçici olarak aklımı kaçırmıştım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

iş dokunuşu.

Hayır, eminim.

Kadehini kaldırıyor. "Elitlere."

"Elitlere," diye yankılanıyor herkes.

Tam o sırada cehennemin kapıları açılır ve Landon'ın üzerine dökülür. Domuz kanı Landon'ı ve kadehindeki şampanyayı bir anda yıkar ve ayaklarına kapanan insanların önünde onu çirkin bir yapışkana dönüştürür.

Kalabalıktan toplu bir soluk yükseliyor. Maskemin arkasından gülüyorum.

Al bakalım, pislik. Bir daha benimle ya da ailemle uğraşmamayı öğreneceksin.

İnsanlar ve güvenlik sahneye koşuyor ve Maya elimi tutuyor. "Gitme zamanı."

Arkamdan son bir kez daha bakıp o pisliğin aptal gibi göründüğünü görmeye çalışıyorum ama maskesini çoktan çıkarmış ve gözleri benimkilerle buluşuyor.

Dudaklarından geniş bir sırıtış yükseliyor, üstü başı kan içindeyken daha da korkunç görünüyor.

O evrensel 'seni izliyorum' işaretini yapıyor ve ben neden şimdiye kadarki en hızlı koştuğumu bilmiyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

3

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

"Bana cevap vermedin." Nikolai ayağıyla beni dürterken sesi odanın içinde gürlüyor.

Dengemi kaybediyorum ama pozisyonuma geri dönüyorum ve gözlerimi açmıyorum.

Biraz sağduyusu olan herkes beni huzur içinde meditasyon yapmaya bırakırdı ama kardeşim ve sağduyusu hayatı boyunca birbiriyle savaştı.

Beni tekrar itiyor ve bu sefer kıçımın üstüne düşüp ona ters ters bakmaya başlıyorum ama onu yüzümde bulunca irkiliyorum.

Kelimenin tam anlamıyla.

O kadar alçaktan eğiliyor ki, eğilmiş pozisyonu en kötü ihtimalle ürkütücü, en iyi ihtimalle de garip görünüyor.

Kardeşim Maya ve benden bir yaş büyük ama hiç de farklı görünmüyor. Bizim annemize ve onun tek yumurta ikizi kız kardeşine benzediğimiz yerde, o babamıza benziyor. Bukalemun göz rengi turkuaz mavisi, vücut yapılarının bir kısmı aynı ve siyah saçları var - gerçi kardeşim saçlarını uzun kullanıyor.

Şu anda ensesinde düşük bir at kuyruğu şeklinde bağlanmış durumda ve bu da onun sevimsiz, asık suratını öne çıkarıyor. Kardeşimi severim ve aslında yakışıklıdır, ama bunu görmek için her zamanki manik ifadesinin ötesine bakmanız gerekir.

Ayrıca, zamanın yüzde doksanında gömleksizdir-şimdi dahil. Bu da tüm hedonist, korkunç dövmelerini dünyanın görmesi için sergiliyor.

Oldukça kaslı olduğu gerçeğini de eklediğinizde, gerçekleşmeyi bekleyen bir felaket için mükemmel bir reçeteye sahip olursunuz.

Ailemin New York Bratva'daki pozisyonları için mafya varisi olarak yetiştirilmiş olması da yardımcı olmuyor.

Bazen dövmek, sakatlamak ve hatta öldürmek için ehliyeti olan bir psikopat gibi. Diğer zamanlarda ise beni ve Maya'yı dondurma yemeye götüren ve ölümcül bir sokak köpeğinin önünde bizi savunan kardeşim gibi.

"Hâlâ bir cevap bekliyorum," diyerek önceki sözlerini tekrarlıyor.

Boynunun alt kısmını kaplayan bandaja bakmaktan kendimi alamıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bu yüzden birkaç gün önce Landon denen o pisliği domuz kanıyla yıkadım ve bunu gözümü kırpmadan tekrar yaparım.

"Hâlâ bekliyorum," diyor Nikolai her zamanki sert ama artık tamamen sinirli sesiyle. Yemin ederim yeni yürümeye başlayan bir çocuğun sabrına sahip.

"Ne için?" Masum yüzümü takınarak işaret ediyorum. "Ve kaba, bu arada. Sana meditasyon yaparken beni rahatsız etmemeni söylememiş miydim?"

"Bla bla bla. Saptırmıyorsun." Daha da yaklaşıyor, öyle ki nefesinden nane kokusu alıyorum. "Geçen gece kız kardeşini nereye götürdün ve döndükten sonra neden şeytani manyaklar gibi gülüyordunuz? Bir adrenalin patlaması gördüğümde anlarım ve siz ikiniz kesinlikle bir adrenalin patlaması yaşadınız. O yüzden çıkın dışarı."

Saçımdaki bir düzine mavi kurdeleyle oynuyorum, onları düzeltiyormuş gibi yapıyorum. "Onu bir yere götürdüğümü nereden çıkardın? Belki de beni götüren odur."

"O kötü niyetli ama ikinizin planladığı her felaketin arkasındaki beyin sensin. Bütün gün bekleyemem Mia. Ne halt ettin ve birini sakatlamak zorunda mıyım?"

Gururlu bir başparmakla kendimi gösteriyorum. "Küçük kız kardeşin icabına baktı. İçini ferah tut Niko."

Gözlerini kısıyor ve korkutucu bir şekilde manyakça görünüyor. Araştırmalarından caydırılacak biri değil, özellikle de Maya ve ben işin içindeyken.

Ayrıca, Heathen'larla birlikte ikamet ettiği malikaneye yakın bir dairede yaşıyor olsak da, tüm gün boyunca bize erişemiyor.

Evet, korumalar var ama Maya ve ben onların sadece dışarısı için olduğunu ve asla evin içine girmeyeceklerini açıkça belirttik. Ya da, Tanrı korusun, bizi takip etmeyeceklerini.

Geçen gün şanssızdık, çünkü geri döndüğümüzde Nikolai'yi bizi beklerken bulduk.

Arkadaşlarımızla birlikte olduğumuz yalanına kesinlikle inanmadı. Birincisi, bizim öyle bir arkadaşımız yok. İnsanlar bizden her zaman ya korktu ya da çekindi, bu yüzden Maya ve ben birbirimizin en iyi arkadaşı olduk.

Kız kardeşimin sosyal medyada büyük bir takipçi kitlesi var ve kendisine benzeyen insanlarla bir klik içinde ama o bile onlara arkadaş demez. Biz büyürken dadımızla çok yakındı ve ona sık sık arkadaşım derdi, ancak dadı ailesiyle birlikte olmak için eyaletten ayrıldıktan sonra bu sona erdi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İkincisi, benim ve Maya'nın anında hayali bir senaryo üretme ve birbirimizin yalanlarını zahmetsizce bitirme yeteneklerimize rağmen, Nikolai tüm hayatımız boyunca bizimle birlikte oldu ve aynı giyindiğimizde aramızdaki farkı ayırt edemiyormuş gibi davranmayı sevse de, aslında ayırt edebiliyor.

Ne zaman rol yaptığımızı da anlayabiliyor.

"O gece ne oldu, hmm?" diye soruyor, cevabımdan hiç etkilenmeden. "Ve bana hiçbir şey anlatma, çünkü saçmalık diyorum."

"Gerçekten önemli değil," diye tatlı bir gülümsemeyle imzalıyorum.

Sevimli bir yüzüm olduğunu erken öğrendim. Maya kendi yüzünü seksi yapmak için her şeyi yapıyor. Bunu kendi yararıma kullanıyorum.

Eğer sevimliyseniz ve gülümsüyorsanız, insanlar kolayca cazibenize kapılacaktır.

Suratlarına tekme ya da yumruk atma fırsatı bulana kadar saf görünmek zorundayım. Landon King'e yaptığım gibi.

O geceki manik gülümsemesini hatırlayınca tüylerim diken diken oldu. Aslında onun kanlı gülümsemesi ve 'Seni izliyorum' işaretiyle ilgili bir kabus görmüştüm.

Benim olduğumu bilmesi mümkün değil. Maskeyi hiç çıkarmadım ve teknik olarak o partiye davetli değildim.

O davetiyeleri sağlayan ve beni Elitlerin malikânesine alan müttefikim beni satmaz.

Aslında Brandon, Landon'ın ikiz kardeşi ve benim müttefikim, bana kardeşinin kanlar içindeki bir fotoğrafını bir mesajla gönderdi.

Brandon: Bunu sen mi yaptın?

Mia: Evet dersem benden nefret eder misin?

Brandon: Hayır. Aslında şimdi senden daha çok hoşlanıyorum. Etkilendim.

Mia: Bana verdiğin davetiyeleri
Bu mu?

Brandon: Pek sayılmaz. Senin iyi bir şey yapmadığını düşünmüştüm.
onları istedi.

Mia: Ya kardeşinle başın derde girerse?

Brandon: Onunla nasıl başa çıkacağımı biliyorum. Merak etme.

Yani her açıdan kazançlıydım. Bran ile yeni, taze ve tamamen emin olmadığım arkadaşlığımı devam ettirdim ve ayrıca psikopat kardeşinin benimkine yaptıklarının intikamını aldım.

Yine de son birkaç gündür bilinçsizce etrafımı izliyor, Landon'ın arkamdan saldırmasını bekliyordum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ya da daha kötüsü, beni kesinlikle savunmasız kalacağım karanlık bir köşeye sürükleyin.

"Tamam." Nikolai tam boyuna kadar yükselir.

"Tamam mı?" İşaret diliyle tekrarlıyorum, onu doğru duyup duymadığımdan emin değilim.

"Evet, tamam. Sen ve Maya kendi yolunuza gidebilirsiniz." Başını yana eğiyor. "Karşılığında, iki koruma daha ekliyorum ve koruma ekibinizdeki herkes her hareketinizi takip edecek."

Ayağa fırladım ve öfkeyle "Bunu yapamazsın" diye imza attım.

"Sabah ilk iş bunu yaptığımın kanıtını göreceksiniz." Oh kahretsin.

Kardeşim olacak diyorsa, kesinlikle olacak demektir.

"Bekle," diye imzalıyorum ve bir iç çekiyorum. "Tamam, yalan söyledik. Aslında senin onaylayacağını düşünmediğim yeni bir arkadaşımla buluştum, bu yüzden sana söylemedik."

"İsim. Adres. Okul."

"Brandon King. Elitlerin malikanesinde yaşıyor ve REU'ya gidiyor."

Kardeşim duraklıyor ve kaşları neredeyse saç çizgisine ulaşıyor. "Ne zamandan beri REU'dan biriyle arkadaşsın?"

"Bir anda oldu. Kardeşi Landon, Kill'i rahatsız edip kaba davrandığında Brandon onun adına özür dilemişti. Daha sonra birlikte bir oyun oynadık ve arkadaş olduk."

"Killian bunu bana hiç söylemedi."

"Neden emin değilim." Çünkü Bran aslında ondan bunu istedi, sanırım. Ve Killian kız kardeşiyle çıkabilmek için Bran'in gözüne girmeye çalıştığından, tüm bu olay hakkında sessiz kaldı.

"Yani bana sen ve Lotus'un..." diye devam ediyor ve boğazını temizliyor. "Ve *Brandon* arkadaşsınız."

"Evet. Oyun oynamak için falan buluşuyoruz. Birbirimizin kıçını tekmelemeye devam ediyoruz. Bunu görmelisin."

"Belki de yapmalıyım," diye mırıldanıyor nefesinin altında. "Bu senin için sorun olmadığı anlamına mı geliyor?"

Şaşkın hali tamamen kaybolur ve gözlerini kısar. "Kesinlikle olmaz. Elitlerden kimseyle ilişkiye girmeyeceksin."

"Ama o gerçekten farklı Niko. O çok iyi ve tam bir centilmen." "Öyle mi?"

"Kesinlikle! Ve ağabeyi Landon'a hiç benzemiyor." "Yani sen ve Maya o gece Brandon'la mıydınız?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Başımı salladım.

"Nerede? Malikanelerinde mi?"

"Hayır. Orada bir tür parti vardı, biz de bir oyun kafesinde buluştuk ve bir süre oynadık."

"Maya. Bir oyun kafesinde mi? Onun deyimiyle ineklerin

uğrak yeri mi?" Kahretsin. Bunu yanlış hesaplamışım.

Maya onunla birlikte o ucuz yerlerden birine adım atmazdı.

Topuk.

"Bran ile tanışmak istedi çünkü ona Bran hakkında çok şey anlatıyordum. onu."

"Onun hakkında çok şey var," diye tekrarlıyor gizemli bir tonda.

"Evet. Ondan kesinlikle hoşlanıyor." Şimdi, Maya ve Bran'i gerçekten tanıştırmalıyım. Eyvah. Muhtemelen anlaşamayacaklar.

Nikolai telefonumu yerden alıp bana uzattı. "Ara onu." Sarsıldım. "Ne?"

"Arkadaş olduğunuzu ve birlikte vakit geçirdiğinizi söylediniz. Bu numarasının sende olduğu anlamına geliyor, değil mi?"

Başımı salladım.

"O zaman ara onu. Hikayeni doğrulamak istiyorum."

Telefonumu açıyorum ve öfkeyle yazıyorum. "Bu çok saçma. Bana bu kadar mı az güveniyorsun? Sanki bana inanmıyorsun."

"Bilmiyorum," diyor açık açık. "Ara onu."

"Onu aramama alışık değil."

"Eminim bu seferlik sorun etmeyecektir, çünkü o çok *iyi* ve *beyefendi*." Bahsettiğim kelimeleri vurgulama şeklini özlemiyorum.

Ah, kahretsin.

Bran'in adını bulmak için ilerlerken mümkün olduğunca zaman kazanmaya çalışıyorum ve Maya'nın çoktan buraya gelmesini umuyorum.

Her zaman benim alanımı işgal eder, ama bu sefer değil. Muhtemelen Niko cevaplar için onu sorguya çekmesin diye saklanıyor. Küçük hain.

İşim gereğinden fazla uzayınca Nikolai telefonumu kapıyor ve arama çubuğuna 'Bran' yazıyor. Bu isme sahip tek kişi göründüğünde Ara'ya basıyor ve hoparlör düğmesine basıyor.

Çınlama sesi havada yankılanırken kalbim neredeyse yere çarpacak.

Cevap verme.

Cevap verme.

Lütfen.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Lütfen-

"Alo?" Bran'ın hafif boğuk sesi sanki uykudan uyanmış gibi havada yankılanıyor. "Mia? Aramak senin için sorun olur mu?"

Derin bir nefes alıyorum ve kardeşimin bana yan gözle baktığını görüyorum.

Korku.

"Mia?" Bran ayıldı. "Bir sorun mu var? Yardıma ihtiyacın varsa herhangi bir şekilde ses çıkar-"

"Bu onun kardeşi, Nikolai."

Bran birkaç gergin an için sessizliğe gömülüyor ve neredeyse altıma işeyeceğim. Bu iş çok hızlı ve çok kötü gidiyor.

"Doğru." Bran boğazını temizliyor ve sesi mesafeli, hatta soğuk çıkıyor. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Kız kardeşim bana üç gün önce geceyi seninle geçirdiğini söyledi."

"Geceyi benimle mi geçirmiş?"

"Durum bu değil mi?"

Lanet Niko. Sanki onunla yatmışım gibi konuşuyor. "Tanıştık ama geceyi o anlamda benimle geçirmedi." *Evet, Bran. Teşekkür ederim.*

"Ne yapıyordun?"

"Eminim bunu kız kardeşine sorabilirsin."

"Söyledim ve cevabınıza göre onu hapse atıp atmayacağıma karar vermeye çalışıyorum."

Yine sessizlik.

Zavallı Bran kabul etmediği adil olmayan bir durumun içine sürükleniyor.

"Birkaç oyun oynadık," diye rahatça cevap veriyor.

"Nerede?"

"Bir oyun kafesinde."

"Hangisinde?"

"Adadaki tek kişi. Dungeon oyna." "Kiminle?"

"Yalnız."

Neredeyse sendeleyecektim. Sanki ona tüm detayları anlatmışım gibi her şeyi doğru yaptı ama sonuncusunu kaçırdı.

Nikolai sinsi bir sırıtışla "Yalnız," diye tekrarlıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Evet. Sadece biz oynadık. Maya da oradaydı ama çoğu zaman telefonuyla meşguldü."

Adamım benim.

Bran'e yeni *League of Legends* ürünlerinden alacağım.

"Eğer başka bir şey yoksa..." Bran susar ve sonra telefonu kapatır.

Kardeşime muzaffer bir edayla gülümsüyorum ve "Kendi kardeşine güvenmemek iyi bir şey değil. Bu kötü alışkanlıklar üzerinde çalışmalıyız Niko."

"O küçük p i ç l e r d e n uzak duracaksın." Telefonu göğsüme doğru itiyor. "Brandon dahil."

Sonra da gidiyor. Vay be. Kızgınlık hakkında

konuş. Ama oh iyi. Bu hala bir galibiyet.

Şimdi Bran'e şahsen teşekkür etmem ve psikopat kardeşini bir daha görmemeyi ummam -hayır, dua etmem- gerekiyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

4

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Evde meditasyon yapmak neredeyse imkansız olduğu için bir alternatif bulmam gerekiyordu.

Şehir merkezindeki satranç kulübü.

The King's U'da bir satranç kulübümüz var ama artık bana meydan okumuyorlar. Ayrıca, Maya'ya ilgi orospusu dediği için kulüp başkanının bacağına tekme atmış olabilirim.

Süslenmeyi ve vücudunu göstermeyi seviyorsa ne olmuş? Bu onu hiç ilgilendirmez.

Şimdiye kadar açıkça görüldüğü üzere, insanların ailemi incitmesine ya da kötülemesine iyi tepki vermiyorum. Ayrıca, o lanet başkan bizim hayatlarımız ve çocukluğumuzdan beri nasıl bir baskı ve tehlike altında yaşadığımız hakkında hiçbir şey bilmiyor.

Maya giyinmeyi ve güzelliğini göstermeyi seven bağımsız bir kızdır. Kesinlikle o pisliğin ilgisini çekmeye çalışmıyordu.

Doğal olarak, ellerinde en iyisi olmama rağmen kulüpten kara listeye alındım. Her neyse, birkaç hafta önce yurt binamızın dışında birkaç el ilanı gördükten sonra yerel satranç kulübüne katılabildim.

Bazı iyi yaşlı oyuncular var, ancak çoğu sanki bir tür örgü kulübü gibi dedikodu yapmaya geliyor.

Her neyse, satranç ve meditasyon şeytanlarımı sakinleştirmeme yardımcı olduğundan, bu benim son çarem.

Bitkilere bakmayı da seviyorum ama burada bitki bulundurma konusunda tereddütlerim var.

Evdeki güzel çiçeklerimi aldatıyormuşum gibi hissederdim.

Mesele şu ki, kendimi tekrar dışarı attıramam yoksa başım belaya girer. Ailemde sadece Gareth ile satranç oynayabiliyorum ama o da son zamanlarda dersleriyle meşgul.

Herkesin bana bakışlarını görmezden gelerek caddede yürüyorum. Bugün, imzam haline gelen görünüme geri döndüm - kabarık tül etekli geniş siyah bir elbise, zincirli kalın botlar ve saçımda uyumlu kurdeleler. Oh, ve katil mavi aynalı güneş gözlükleri.

Ne? Bu beni kötü adam gibi hissettiriyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Çoğu kişi buna gotik görünümü diyor ama aslında değil. Şeytana tapan görünümüm de değil, o eziklerin liginin dışındayım. Ayrıca siyah makyaj yapmıyorum. Aslında tek makyajım pembe ruj ve rimel. Elitlerin malikanesindeki o gün gibi kargaşa havasındaysam, kalın göz kalemi ekliyorum.

Sevimli ve ölümcül olmayı seviyorum. Bu benim gücüm.

İçeri girdiğimde güneş gözlüklerimi çıkarıyorum ve kulübün başkanına el sallıyorum. Diğer üyeler başlarını kaldırıp bakıyor ama beni görünce ya dedikodularına ya da oyunlarına geri dönüyorlar.

Oh iyi.

Bir şekilde kökenimi öğrendiler ve bana on metrelik bir sopayla bile dokunmuyorlar. Benimle de nadiren konuşurlar.

Bunu yapan tek kişi başkanın kendisi. O da genellikle benim oyun ortağımdır. El salladığımda, resepsiyonun yanındaki oturduğu yerden yavaşça kalkıyor ve bana doğru ilerliyor.

Bay Whitby beyaz saçları, sarkmış kırışıklıkları ve yaşına göre kusursuz duruşuyla hoş bir ihtiyardır.

"Bugün nasılsınız Bayan Sokolov?"

Şimdiye kadar anlamış olduğu tamam işaretini yapıyorum. Geri kalan her şeyi telefonumun notlar uygulamasına yazmak zorunda kalıyorum.

Cevabımı yazdıktan sonra ona gösterdim. "Bana Mia demeni söylemiştim. Sadece Mia."

Gördüğüm en mükemmel İngiliz beyefendisi gibi başını sallıyor. İngiliz aksanı olan ama çok karmaşık bir soydan gelen babamdan sonra.

Tek fark Bay Whitby'nin babam gibi yaşamak için insan öldürmemesi.

Yaşlı adam belli belirsiz gülümsüyor. "Bugünkü maça kalamayacağım için üzgünüm. Yapmam gereken acil bir iş var."

Oh.

"Eminim diğerlerinden biri sizin gibi parlak bir genç bayana karşı oynamaktan heyecan duyacaktır."

Hayır, yapmayacaklar.

Bay Whitby diğer üyelere bakar. "Kimse var mı?"

Başımı eğiyorum. Görünüşe göre bugün meditasyon ya da satranç yok. Yine de beni tüketmeden önce bu enerjiyi temizlemem gerekiyor.

Bu sabah kendimi aynanın karşısında ağzımı açıp kapatırken yakaladım. Rahatsız edici olan perili gibi görünmek değildi,

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Zihinsel hasarlı Japon balığı. Yıllardır bunu yapmadığım gerçeği.

Sekiz yaşında konuşmayı bıraktıktan sonra, birkaç yıl sonra aynanın karşısına geçip ağzımı açıp kapatarak konuşmaya çalıştım, bazen çıkardığım sesleri kelimelere dönüştürmeye çalıştım ama bu beni sadece ağlattı ve hatta panik atak geçirmeme neden oldu.

Ben de tamamen bıraktım.

Son zamanlarda çok stresliyim, yoksa bugün bunu yapmazdım. Kabuslar yüzünden de olabilir - "Ona karşı oynayacağım."

Omurgam sarsılıyor ve o tanıdık ürperti dar karnımın dibine doğru yılan gibi kıvrılıyor.

Olamaz.

Hayal görüyor olmalıyım.

Yine de sesin kaynağına dönmüyorum.

Eğer duymamış gibi yaparsam, bu hiç olmamış demektir. Kim bilir? Belki de kulaklarım dilime yetişiyor ve işlevsizleşiyordur.

Bir gölge önümde duruyor ve bu sefer başımı kaldırıyorum. Gözlerim lanet olası Landon King'inkilerden başkasıyla çarpışmadığında sesli nefesim neredeyse beni boğuyor.

Hayatımda ikinci kez nutkum tutuldu. Hayır, afalladım. Bu adamla ilgili her şey tedirgin edici ve hiçbir cazibesi bunu kamufle edemiyor.

Her zaman bir podyumdan ya da bir markanın reklam filminden fırlamış gibi görünmesi haksızlık. Gıcır gıcır beyaz düğmeli bir bluz, özel dikim siyah pantolonunun içine sokularak yontulmuş belini vurguluyor. Kendini taşıma biçiminde zahmetsiz bir zarafet var, keskin bir duruş ve alaycı bir gülümseme ile vurgulanıyor.

Birkaç gün öncesinin aksine, kesik çenesini örten hafif kirli sakal ona hafif bir acımasızlık katıyor.

Piç kurusu elindeki silahları nasıl kullanacağını iyi biliyor. Güzellik, stil ve sinir bozucu cazibe.

Başını yana eğiyor ve geçen geceki sırıtışının aynısı dudaklarını büküyor. Kışkırtıcı, günahkâr ama en önemlisi tehlikeli.

"Landon." Bay Whitby dostça bir selamla onun omzunu kavradı. "Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

Uzun zamandır görüşmedik mi? *Uzun zamandır görüşmedik mi?*

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Lütfen bana bu piçin bu kulübün bir üyesi olduğunu söyleme.

"Frank," Landon başkanı yakın bir tanıdık samimiyetiyle selamlıyor, gülümsemesi belli belirsiz değişerek konuksever görünüyor. "Burayı ve içindeki insanları özlemişim, o yüzden bir ziyaret edeyim dedim."

Salondaki herkes, ama herkes ya gülümsüyor ya da ayağa kalkarak ucubenin etrafını sımsıkı sarıyor.

Kadınlar onun dikkatini çekmek için adeta savaşıyor ve o da bir tür ünlü gibi davranıyor. Ancak bir ünlünün aksine, hepsinin ismini biliyor ve bir bayana yeni saç kesimi, bir diğerine güzel gözlükleri, bir diğerine de hırkası için iltifat ediyor. Erkekleri de kanka edasıyla selamlıyor ve hepsi coşkuyla başını sallıyor.

Şaka yapıyor olmalısın.

Diziyi ağzım açık izledim. Bran'in "Lan'ı hiç iş başında görmediniz" derken kastettiği bu olmalı. Ruh haline ve hedeflerine bağlı olarak en çekici ya da en ölümcül olabilir."

Şimdi görüyorum. Landon'ın sadece duyduğum ama şahit olma talihsizliğini hiç yaşamadığım diğer yüzünü.

İnsanların dikkatini kolaylıkla çekiyor. Bu konuda doğuştan yetenekli olduğu ve bırakın yenilmeyi, kendi oyununa bile meydan okunamayacağı açık.

İşin en kötü yanı da, insanların bir pervanenin ateşe düşmesi gibi intihara meyilli bir şekilde onun varlığına akın etmesi. Kısa sürede, çemberin dışında duran tek kişi ben oluyorum, baştan aşağı dışlanmış biriyim.

Bay Whitby boğazını temizler ve Landon'ın etrafındaki çemberi kırmayı başarır.

Birdenbire, Prens Çok Yakışıklı Değil'in görüş alanına geri döndüm. Geçen geceki partisini tek başıma mahvettikten sonra kesinlikle olmak istemediğim bir yerde.

"Pekâlâ millet," diyor Bay Whitby. "Landon oynamaya geldi, o halde bunu yapmasına izin vermeye ne dersiniz?"

Saatin adamı, muhtemelen kendini düşündüğü gibi, bir seri katilinkine rakip olabilecek dengesiz bir sırıtış takınırken dikkatini bana kaydırıyor.

"Landon, bu Mia." Bay Whitby beni işaret etti. "Konuşamıyor ama sizi gayet iyi duyabiliyor. İletişim kurması gerekirse size telefonundan bir not yazacaktır. Ayrıca senden sonra satrançta oynadığım en iyi oyuncu."

Senden sonra mı dedi?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bay Whitby, tam da size kafamda bir İngiliz beyefendisi tapınağı inşa ediyordum, ama beni bu pisliğin peşine takmaya nasıl cüret edersiniz?

"Benden sonra, ha?" Landon yankılanıyor ve yemin ederim gözlerinde bir ışık parlıyor, onları daha parlak ve daha sadist yapıyor.

"Evet. O çok zeki bir genç bayan ve zorlu bir rakip.
Keşke kalıp ikinizin oyununu izleyebilseydim."

"İşte şimdi ilgimi çekti." Görünüşü dışında Bran'e kesinlikle benzemeyen piç yine gülümsüyor. Gülümsemek kadar basit bir şeyi nasıl sağlıksız bir cazibe ve şeytani bir vudu ile damlatabilir?

İsteksizce köşedeki boş masaya oturuyorum. En büyük parçam kaçmak ve karşımdaki adamı lanetlemek için şeytana tapmayı yeniden düşünmek istiyor ama bunu yaparsam sadece şüpheli görüneceğim.

Ayrıca, Landon'ın onu gösterişçi özentilerinin önünde küçük düşürenin ben olduğumu bilmesine imkan yok.

Karşısında otururken hareketlerim hâlâ sert. Rahatlamak ve zihnimi kapatmak için çok fazla.

Tüm bu durumun başarısızlıkla sonuçlandığını söylemek yanlış olmaz.

Kendimi beyaz parçaları karoların tam ortasına itmekle meşgul ediyorum.

"Yine karşılaştık."

Yavaşça başımı kaldırıyorum, bakışlarım onun alaycı bakışlarına ve dudaklarının kenarındaki alaycı sırıtışına çarpıyor.

Yüz ifademi aynı tutarak telefonuma "Sen kimsin?" diye yazıyorum.

Kelimeleri gördüğü anda kahkahayı patlatır. "Sen ilginç küçük bir faresin."

"Benim adım Mia," diye yazıyorum ve ona gösteriyorum.

"Fare daha doğru bir tanım. Fark edilmeden gitmeyi ve geride tahribat kırıntıları bırakmayı seviyorsun, değil mi?"

Siktir et bu pisliği.

Ona tekme atmam ve şu anda bizi koltuklarından izleyen fanboylar ve fangirller tarafından dışarı atılmama ihtimalim nedir?

Ayrıca, bu benden şüphelendiği anlamına mı geliyor?

Yine de, öyle olsa bile, elinde hiçbir kanıt yok ve bu nedenle beni hiçbir şeyle suçlayamaz.

İlk piyonumu itiyorum ve ona bakıyorum. Kendi piyonunu taşların üzerinde kaydırırken o da ona bakıyor. "Söylemeliyim ki, ortalamanın üzerinde bir oyunculuğun var.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

becerileri."

Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Benimle tanışıp sakin kalabilmeniz ve hatta beni tanımıyormuş gibi davranabilmeniz size bir alkış kazandırmalı."

Yazıyorum ve ona gösteriyorum, "Neden bahsettiğini bilmiyorum. Tanıştık mı? Ne zaman? Rüyalarında belki?"

"Rüyalarım mı?"

"Vay canına. Gerçekten rüyanda mıydım? Güzel olduğumu biliyorum ama ağzının suyunu akıtmayı bırakabilirsin."

Dudakları seğiriyor. "Burada birinin ağzının sulandığı kesin ama o ben değilim. Ve hayır, biz rüyalarımda tanışmadık. Bilinçaltıma erişmene izin vermem için seni sikime takmam gerekirdi ve bunu yaptığım bilinmez. Ancak kuzeninin arabasını mahvettiğimde tanıştık."

"Bir şey çağrıştırmıyor."

"Peki ya bana lanet olası bir alet dedikten sonra sana dilsiz dediğimde bana işaret dilinde nasıl küfredileceğini öğrettiğin zaman? Bunu hatırlıyor musun?"

Bu hatırlatma kanımı kaynatıyor ve sırf bu yüzden onu tekrar terslemek istiyorum ama bunun yerine bir piyon daha oynatıp "Hayır. Hayatımda pek çok araçla tanıştım ve hepsini hatırlamam imkânsız. Yine de gereksiz karşılaşmalar için güçlü bir hafızaya sahip olduğun için aferin sana."

Şurada. K.O. Landon gibi tanrı kompleksi olan egoist pisliklerden intikam almanın en iyi yolu? Onlara hiçbir şey ifade etmediklerini hissettirmek.

"Hmm." Bakışları telefondan yüzüme kayıyor. "Ben de dilsiz lafı için özür dileyeceğimi sanıyordum ama meğer gerek yokmuş."

Gözlerimi kısıyorum ama çabucak gizliyorum. Lanet herif neredeyse beni tuzağa düşürüyordu.

Ne yapmaya çalışıyor? Özür mü diliyor? Onun gibi insanlar özür dilemez. Dileseler bile ciddi değillerdir.

Ve eğer bunu kastediyorlarsa, bir art niyetleri vardır.

"Hafıza kaybı yaşadığından beri." Parmaklarını piskoposun boynuna doluyor ve bakışlarımla buluşuyor. "Sanırım son zamanlarda benim evime uğramadın, değil mi?"

"Evinin nerede olduğunu bile bilmiyorum," diye yazıyorum.

"Komik." Öne doğru eğildi. "Çünkü kardeşimin seni davet ettiği görüntüleri gördüm."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kahretsin.

"Oh! Senin yerin olduğunu bilmiyordum." Ona telefonumu gösterirken tatlı tatlı gülümsedim.

"Tıpkı benim bir kopyam gibi görünen tek yumurta ikizimin, ne bileyim, benim ikizim olabileceğinden şüphelenmediğin gibi mi?"

"Az önce seninle tanıştığımda bundan şüphelenmiştim ama birinin ailesi hakkında konuşmak kabalık, sence de öyle değil mi?" Şövalyesini yere sererken tekrar gülümsedim.

Sanırım bugün biri benim peşimde olacak, diğeri değil. "Öyle, bu yüzden ikiz kardeşinin görüntülerini göstermemeyi tercih ediyorum. O gece korumalarımdan biriyle kendini aptal durumuna düşürdü." Donup kalıyorum, yanaklarım alev alev yanıyor.

"Bu doğru, fare. İkinizin de arazime izinsiz girdiğinizi ve beni domuz kanıyla yıkadığınızı biliyorum. Şimdi aradan sıkıcı hoşlukları çıkardığımıza göre, bunu daha fazla tartışalım mı?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

5

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Başkalarıyla hiç iyi oynamadım.

Evet, cazibemi kullanabilirim, ama bu sadece burada bir iyilik, orada bir bağlantı ve her yerde bir sevişme kazanabilmek içindir.

Bu, hiçbir şekilde süper hayranları ve hayalperest kızları bir araya getirmek için değildir.

Aslında, sadece başkalarıyla oynadım, böylece satranç tahtasında tam olarak olmalarını istediğim yere düşeceklerdi.

Güç, aklını kullanma kapasitesine sahip olmayan vahşiler içindir. Ara sıra şiddet patlamaları yaşamaktan zevk alsam da, bu benim çalışma tarzım değil.

Ancak belli bir fareyi bir köşeye hapsetmek kesinlikle öyledir.

Kendi evimde beni kana bulamayı başaran küstah, önemsiz küçük baş belası, bir Yunan heykelinin mükemmel bir taklidi olan bir pozisyonda karşımda oturuyor.

Ya da bir daha düşündüm de, belki bir Romalı. Bunlar daha yapmacık ve ayrıntılarda daha etkili.

Yine de bir fark var, gözleri. Duruşundan farklı bir hikaye anlatıyorlar. Sessiz mavi benimkinden dünyalar kadar farklı, neredeyse patlayıcı bir renk. Okyanusun derinliklerine gömülmüş bir yanardağ gibi de şiddetli.

Yıllarca uykuda kalsa da, patladığı anda ölümcül bir tsunamiye yol açacaktır.

Ya da belki de koyu mavi kır çiçeklerinin rengindedirler. Sert doğa tarafından ezilmiş ama meydan okuyan. Gururlu ve güzel ama geçici.

Daracık elbisesi, yuvarlak göğüslerinin kavisli eğiminin mütevazı bir görüntüsünü sunuyor. Yasadışı miktarda kurdele ve başının üstündeki gözlükler de eklenince Şeytan'ın en sevdiği fangirl'lerden biri gibi görünüyor.

Gösterişli makyajı olmayan bir gotik Barbie.

Kale, sanki dünya Pause'a girmiş gibi havada asılı kalır.

Ama olmadı. Ve ben de onun yüz ifadesindeki kibirden mutlak dehşete uzanan ilginç değişimi izleyebiliyorum.

Son birkaç gündür olayı tam olarak araştırmak için zaman ayırdığıma değdi. Bu olayda tamamen farklı bir yol izleyebilirdim-

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

şiddet ve haber değeri olan kargaşa içerecekti. Ve bu heyecan birkaç saniyeliğine keyifli olsa da uzun sürmezdi. Ve kesinlikle önümdeki pitoresk manzarayla kıyaslanamazdı.

Dolgun pembe dudaklar, hafifçe ayrılmış, mükemmel beyaz dişlerin bir ipucunu ortaya çıkarıyor. Pembe yanaklar ve boyun. Gözler o kadar şaşkın ki, beni hâlâ görüp görmediğini merak ediyorum.

Sonuç olarak, bu raunt bendeniz için şah mattır.

"Alo?" Yüzünün önünde rahat bir el sallıyorum. "Hâlâ orada mısın, fare?"

Bir kez göz kırpıyor... İki kez...

Tam olarak saldırıya geçtiği anı görüyorum. Kendi çatımın altında bana vurma cüretini gösterdiği zamanki gibi. Tek fark, şimdi daha az korunuyor ve amatörce baştan çıkarma seçeneğini düşünüyor gibi görünmüyor.

Yumruğunu sıkıyor ama o bana yumruk atamadan ben yumruğu avucumun içine alıp zahmetsizce yana çeviriyorum.

"Bu pek akıllıca değil, değil mi? İkimiz de senden daha güçlü olduğumu ve istersem seni önemsiz bir böcek gibi ezebileceğimi biliyoruz, bu yüzden bunu seçmeme izin verme."

Yüzü acı ya da öfkeyle buruşuyor, hangisi olduğundan emin değilim. Umarım ikisi de olur.

İnsanların solup boğulmadan önce omurgasız duygularının havuzunda çırpınmalarını izlemeyi seviyorum.

Söylentilere göre, sadizme eğilimi olan muhteşem bir anarşistten başka bir şey değilim.

"Şimdi benim şartlarımı müzakere edeceğiz, olur mu?" Elini bırakıyorum ve ancak onu bıraktıktan sonra elinin ne kadar küçük olduğunu fark ediyorum. Aslında küçücük burnundan minyon yüz hatlarına kadar her yeri öyle. Kısa değil ama o kadar uzun da değil.

Bir tabuta rahatça sığabilecek bir yükseklik.

Vay canına. Yine yaptım.

İnsanları ölü hayal etmek. Eğer cenazesine tanıklık edeceksem, oyum gözlerinin açık tutulması yönünde. Başkalarının tüylerini ürpertiyorsa ne olmuş yani? Ben zevk aldığım sürece, dünya defolup gidebilir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yine de yumuşaklığı beni yanıltmıyor. Narin görünümüne rağmen, bu kızın aşırı eğilimleri var ve bazı erkeklerden daha büyük toplara sahip olduğunu kanıtladı.

Küçük fare serbest kaldığı anda öfkeyle işaret ediyor, yanakları açık bir öfkeyle kızarıyor. Dahi nöronlarımın avantajlarından biri dil konusunda yetkin olmak ve onları çok küçük yaşlardan itibaren öğrenmek. Beş dili akıcı bir şekilde, bir düzinesini de farklı seviyelerde konuşabiliyorum. Ancak işaret dili hiç radarıma girmemişti.

Mia'nın anlatmaya çalıştığı hiçbir şeyi anlamıyorum ama yine de gülümseyip başımı sallıyorum. "İfadenden anladığım kadarıyla olayların bu kadar ani gelişmesinden memnun değilsin. Verecek bir sik bulduğumda empati kuracak kapasiteyi bulacağım."

Elini masaya indiriyor ve nefes almaya zorluyor. Şaşırtıcı derecede etkisiz ve bir çocuğun sakin kalma çabasından daha kötü görünüyor.

Dramatik bir hışımla, kurdeleleri ve güneş gözlükleri gibi maviye boyanmış tırnaklarıyla telefonunun ekranını yumrukluyor.

"Sakin ol kaplan," diye tekrarlıyorum, beni kışkırtmaya cüret ettiği ve ölüm belgesini imzaladığı gece ona söylediğim şeyi. "Destansı bir şekilde kaybetmen telefonun suçu değil."

Telefonu yüzüme doğru itti. "Eğer kız kardeşimi incitmeye cüret edersen, boğazını keser ve seni taşaklarından asarım."

İşaret parmağını, birkaç işaretle uhrevi görünecek yarı saydam boynu boyunca kaydırdığında dikkatim metinden ona kayıyor. Sonra avucunun içinde hayali bir şeyi -muhtemelen taşaklarımı- eziyor ve beni işaret ediyor.

İşaret parmağımı onunkiyle birleştirdiğimde gülümsememin genişlediğini hissedebiliyorum. "Bu telepatik bir yöntem mi?"

Elini çekip orta parmağını bana doğru çeviriyor ve mide bulandırıcı derecede tatlı bir gülümseme takınıyor.

Sadece sahte değil, aynı zamanda zorlanmış da
görünmesi gereken bir şey. İlginç.

Görünüşe göre Mia Sokolov beni kışkırtmaktan hiç çekinmiyor.

Görünüşe göre, tanrısal kişiliğimi ve kusursuz cazibemi p e k de kabul etmeyen birine rastladım.

Öyle olsaydı beni kanla yıkamazdı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kalesini oynuyor, ben de vezirimle onu engelliyorum, sonra bir dirseğimi masaya koyup başımı yumruğuma yaslıyorum. "Merak ediyorum."

"Nasıl daha iyi bir insan olunacağı hakkında mı? İpuçlarıyla yardımcı olabilirim." "Saçmalama. Kimse bu kadar sıkıcı bir şeyi merak etmez ve sen herhangi bir yol gösterecek kişi olmaktan çok uzaksın." Vezirimi ileri itiyorum ve o da bu beklenmedik hamle karşısında gözlerini kısıyor. "Ancak merak ettiğim şey, saldırınızın ardındaki sebep."

Yüz hatları "Benimle dalga mı geçiyorsun?" ifadesine bürünüyor, sonra da oflayarak başını sallıyor. Sorunlu öğrencisinden bıkmış bir öğretmen gibi tepeden bakıyor.

Benim maskaralıklarımdan bıktığını söylediği zamanki tavrı ürkütücü bir şekilde kız kardeşim Glyndon'ınkine benziyor. Ama ben yirmi dört yaşıma girmek üzereyken o sadece on dokuz yaşında olduğu için ağabey ayrıcalıklarına sahip oluyorum.

Ben de yeryüzünde dolaşan ikinci Kral torunuyum. Her biri kendi başına farklı bir süper güç.

"Ne?" Parmaklarımı dudaklarıma vuruyorum. "Eğer yaptığım bir şeyse, daha spesifik olmalısın. Sayısız başyapıtım hakkında hiçbir şey hatırlamıyorum. Yenilerine yer açmak için bazılarını silmek zorunda kalıyorum."

Gotik bir bebekten çalınmış gibi görünen küçük elbisesine uzanıyor, kaleme benzeyen bir şey alıyor ve telefonunun ekranında her zamankinden daha uzun süre karalamalar yapıyor.

El yazısı, eğer buna el yazısı denebilirse, küçük ve dağınık, çılgın bir geceden sonra evinin yolunu bulmaya çalışan sarhoş bir karınca gibi.

"Kuzenim Kill'e zarar vermeyi unuttun mu? Ya da doğrudan yaralanmasına neden olan kardeşimi kaçırmayı? Kardeşimi nasıl kaçırabildin ki? O senden çok daha büyük ve güçlü."

"Uyuşturulduğunda gücün hiçbir önemi yoktur. Votkasına karıştırdım ve hiç fark etmedi. Sana bir tavsiye, bir yabancının ikram ettiği hiçbir şeyi içme. Ama yine de sevgili kardeşin biraz kalın kafalı, değil mi?"

Gözleri cehennem ateşi renginde parlıyor. Buna geniş bir gülümsemeyle karşılık veriyorum. Onun öldürücü ifadesinde ilgi çekici bir şeyler var.

Dondurup taşa dönüştürmek istediğim bir şey.

Belki onu heykellerimden birine dönüştürür ve sonsuza kadar dikenli ifadesine bakarım.

Huh.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Aslında ilk defa birini sadece bakmak için heykel haline getirmeyi düşündüm. Genelde onları sadece hayatlarını söndürmek amacıyla taş olarak hayal ederdim.

"Açıklığa kavuşturmak gerekirse, kuzenin Kill kız kardeşimin peşinden gitme cüretini gösterdi - ki bu günahı hala affetmiş değilim. Kardeşine gelince, o birkaç komplikasyonla karşılaşan ama yine de harika bir başarı elde etmeyi başaran çok ayrıntılı bir planın parçasıydı."

İmzalamaya başlıyor ama sonra bir elini masaya vuruyor ve diğeriyle bir şeyler karalıyor, "Suratına yumruk atıp kan banyosu yaptırmak kadar fantastik olamazdı, pislik."

"İşte burada yanılıyorsun." Filini yere düşürdüm ve gelişigüzel bir şekilde kenara koydum. "Geçen geceki saldırın bana yönelikti, seni hiç hedef almamış olmama rağmen."

Bir şeyler karalıyor ve telefonu yüzüme doğru itiyor. "Ailemi hedef almanın beni hedef almaktan hiçbir farkı yok."

"Buna katılmıyorum. Aslında, saldırıyı bir meydan okuma daveti olarak görüyorum ve meydan okumalarımı çok ciddiye alıyorum, bu yüzden ilk adım Maya'nın... daha iyi bir terim bulamazsam, kolay olduğunu ortaya çıkarmak."

Sarsılarak ayağa kalkıyor, iki yumruğu da sıkılıyor ve boynundaki bir damar gerginlikten patlıyor.

"Onu herkesin önünde aşağıladıktan sonra bir de becerip videosunu tüm dünyanın görmesi için yayınlamaya karar vermeden önce oturun."

Bana yumruk atacakmış gibi yumruğunu kaldırıyor ama ben yüzüne bakmaya devam ediyorum. "Otur lan yerine, Mia."

Dudakları büzüşüyor ama tepkisini kamufle etmeye çalışırken küçük bedeni sarsılsa da yavaşça kendini aşağıya bırakıyor.

"Ne istiyorsun?" diye yazıyor telefonuna.

"Dürüst olmak gerekirse, henüz emin değilim. Emin olduğum tek şey, rızam olmadan yaptığım kan banyosu ve aristokrat burnumu tehlikeye atan yumruk karşılığında bir şey istediğim."

Gözlerini deviriyor. "Sen vücudunda tek bir düzgün kemik bile olmayan kibirli bir hıyarsın."

"Gereksiz görüşünüz için teşekkür ederim, ancak verecek bir sikimim olmadığında anlamsız. Ayrıca..." Telefonu tutan elini tutuyorum, parmaklarım minik bileğinin üzerinde geziniyor. "Bana isimler takmayı ve spor olsun diye beni kışkırtmayı bırakmak i s t e y e b i l i r s i n , çünkü çok

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

meydan okumayı çok severim ve bu da benimle karşılaşan birinin olmak isteyeceği son şeydir."

Parmaklarım çıplak kolunda geziniyor ve teninde oluşan ürpertiyi hissedebiliyorum, istemsiz olsun ya da olmasın, hiçbir fikrim yok.

Genelde kadınlara sadece onları baştan çıkarıp kendi dünyama çekmek için dokunurum. Bu vahşi kartla bunu yapmaya niyetim yok.

Kaderi onu benim sınırlarımda kırılmış olarak görecek. Onunla işim bittiğinde, boğa gibi kararlılığından ve baş belası özgüveninden geriye kalan tek şey toz olacak.

Derin pudra mavisi gözleri ateşle parlıyor. Benzin olsaydım, oracıkta yanardım.

Tüm zaman boyunca bakışlarımı üzerinde tutuyor. Kötü niyetli, korkutucu enerjimi yönlendirdiğimde, insanlar genellikle bir ya da iki saniye sonra korkup kaçarlar.

Büyüleyici maskeyi çok iyi takıyor olsam da, bu hala bir maske ve maskeyi düşürüp içimde gizlenen gerçek yıkıcı varlığı ortaya çıkardığımda, ailem de dahil olmak üzere diğerleri bundan kaçınıyor.

Mia Sokolov değil.

"Siktir git, ne cüretle beni tehdit edersin?" der gibi yüzüme bakıyor.

Onun bir mafya prensesi olduğunu unutmuş gibiyim. Muhtemelen bebeklik mamasında gurur, kibir ve güçle beslenmiştir.

Üçü de bendeniz tarafından paramparça edilecek.

O an, elini çekip "Bana en kötüsünü göster, göt herif" dediğinde sona eriyor.

Aletim pantolonuma doğru seğiriyor ve sırıtıyorum. Geniş. O kadar geniş ki Mia'nın dudakları büzülüyor.

Yarağımın etrafına sarılmış harika görünecek dudaklar, sonunda onları dölümle bulamadan önce boğazını sikerken titriyor.

Vay, vay. Küçük baş belasından resmen tahrik oldum.

"Emin misiniz? Benim en kötü halim toplumun çoğunluğu tarafından hazmedilemez. Ayrıca..." Kalemi ilerletiyorum. "Şah mat."

Ayağa kalkıyorum ve tüm çıkışlarını kapattığım tahtayı incelemeye fırsat bulamadan yanındayım.

Dondurucu kışın ardından esen bir meltemi taklit eden hafif manolya kokuyor. Parmaklarımı platin sarısı saçlarına ve kurdelelerine batırıyorum, sonra kulağını ortaya çıkarmak için kenara itiyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Öne doğru eğildim, dudaklarım kulağının kabuğunu buldu, sonra sertçe ısırdım, öyle ki sarsıldı.

Onun tepkisini biraz fazla takdir ettiğim için aletim daha da kalınlaşıyor. Fahişe olduğu biliniyor ama bu kadar değil. Ayrıca, genellikle bana doğrudan tehdit oluşturan birinden etkilenmem.

Bir ilk daha. İlginç.

Kulağının kabuğunu serbest bırakıyorum ve fısıldıyorum, "Geceleri pencerelerini kapatsan iyi olur. İçlerinden ne çıkacağını asla bilemezsin."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

6

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Bir hafta sonra Bran'le birlikte Elitlerin malikânesindeki oyun odasında oturuyorduk.

Bu mekanla ilişkim en iyi ihtimalle karmaşık. Ortamı seviyorum ama bu kadar büyük olmasından hoşlanmıyorum. Düşük kırmızı aydınlatma yüzümüze ve duvardaki dev ekranların etrafına bir parıltı yayıyor.

Sandalyeler konforlu bir şekilde büyük ve bazen kanepeyi kullanmayı tercih ediyoruz, böylece karşılıklı oynadığımızda Bran'a vurabiliyorum.

Rekabetçi ama kaybeden biri değil.

Ben mi? Bende sporcu ruhu falan yok. Ne? Kaybetmeye tahammülüm yok.

Ancak Bran tam bir melektir, bu yüzden ona karşı kazanmak hiç eğlenceli değildir. Duvarlarını aşmak ya da ona laf anlatmak imkânsız.

Öte yandan, kazandığını yüzünüze vurmadığı için ona karşı kaybetmek daha kolay.

Genellikle bu odaya gelen tek kişi o oluyor çünkü sanırım evdeki tek oyuncu o.

Sayısız ziyaretten sonra, bu malikanede birçok erkeğin yaşadığı sonucuna vardım -Bran, iki kuzeni, arkadaşı ve en önemlisi şeytanın kendisi.

O piçi ve beni kulüpte sersemletmeden önce "Şah Mat" diye böbürlenmesini düşündükçe kanım kükrüyor. Ama bunların hiçbiri bana dokunduğunda hissettiğim tüyler ürpertici his kadar korkunç değildi.

Sadece bana dokunmakla kalmadı, aynı zamanda beni lanet bir köpek gibi *ısırdı*.

Dişleri açlıktan ölmek üzere olan bir canavar gibi kulağıma battığında kulağımın kabuğu hâlâ alevler içindeydi.

Acıttı, lanet olsun.

Ama bu acı, damarlarımda dolaşan saf dehşetin yanında soluk kalıyordu.

Şu anda onu düşünmek bile omurgamı sarsıyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tehditlere boyun eğmem ama onunki farklıydı. Kız kardeşimin onun intikamı için kullanıldığına dair canlı bir imge içeriyordu. Daha da kötüsü, kız kardeşimi benim asabiyetime karşılık olarak kullanacaktı.

Maya başlangıçta piç kurusuna domuz kanıyla makyaj yapma planını kabul etmedi, ama o aynı zamanda benim ölüm-kalım ve bu tür görevlere yalnız gitmeme izin vermeyi reddediyor.

Benim yüzümden tehlikeye girseydi kendimi affedemezdim. Geçtiğimiz hafta boyunca onu korumaya çalıştım ve dikkatli olmasını söyledim, ancak kendini koruma becerisi yok denecek kadar az ve kendi haline bırakılamaz.

Maya ve Nikolai annelerinin mücadeleci kişiliğine çok benziyorlar.
Ya istediklerini elde ederler ya da denerken ölürler.

Ben hep babam gibi oldum. Sessiz ama ölümcül. Sofistike görünür ama bir gülümsemeyle seni öldürebilir.

Ancak Landon'la yaşadığım talihsiz karşılaşmadan sonra bu güven duygusu binayı terk etmiş gibi görünüyor.

Sadece aşırı paranoyak olmakla kalmadım, aynı zamanda geçmişimde unutamadığım bir dönemden kalma kötü niyetli kabuslar uykularımı kaçırdı.

Beni anlayacaklarından korktuğum için bir süredir annem ve babamla konuşmuyorum.

Ve hepsi bir hamle yapmayan o piç yüzünden.

Her gece pencereme bakıyor, atlayıp beni öldürmesini bekliyordum.

Ama Landon gibi insanlar cinayet işlemez. Sizi asılı bırakmayı, bekletmeyi ve hayatınız için korkutmayı tercih ederler. Zihinsel işkenceyi ve yaklaşan tehditleri tercih ederler.

"Burada olmadığına emin misin?" Yemek molası için oturduğumuzda Bran'a daktilo edilmiş kelimeleri gösterdim.

Tayland yemeği yerken kanepede karşımda oturuyor.

İkimiz de öğleden sonraki derslerimizi bitirdiğimizden beri çalıyoruz. Okuduğumuz bölümler arasında dünyalar kadar fark var; o bir sanat öğrencisi, ben ise işletme okuyorum çünkü her zaman sadece bana ait olan bir şey kurmak istemişimdir. Ne aileme ne de mirasıma. Sadece bana ait olan bir şey.

Bran sanat stüdyosunda olması gerektiğini söylüyor ama son iki saattir 'bir oyun daha'ya yenik düşmüş durumda.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ağzındaki pirinç lokmasını çiğniyor ve başını sallıyor. "Dışarıda ortalığı kasıp kavuruyor ve birilerinin -ya da bazılarının- hayatını mahvediyor. Neden soruyorsun? Korkuyor musun?"

"Domuz kanı olayımdan sonra korkan o olmalı." Ona kelimeleri gösterirken kendime olan güvenimi bile hissetmiyorum.

Bran sadece iç geçirir. "Sana onun kötü tarafına geçmenin akıllıca olmadığını söylemiştim."

İrkildim ve tepkimi gizlemek için ağzıma bir parça domates attım.

Bran, o gece Landon'ın Elit partisi hakkında bir şeyler sorduğumda beni uyarmıştı.

Başımı yana eğip onu yakından inceliyorum. Pislik kardeşinin tıpatıp aynısı. Ama sanırım tüm farkı yaratan kişiliği.

Bran çok havalı bir çocuk ve iyi yetiştirilmiş ve eğitimli bir İngiliz gencinin nasıl olması gerektiğini hayal ediyorum. Gözleri saf mavinin davetkâr havuzları, çenesi Landon'ınkinden daha az keskin görünüyor ve dudakları nötr ve hiçbir şekilde terörize edici sırıtışların silahı değil.

Aralarındaki tek gerçek fiziksel fark Landon'ın sağ gözünün köşesinde küçük bir ben olması. Onları ilk kez birlikte gördüğümde fark ettiğim küçük bir ayrıntı.

Landon'ın bir ya da iki basamak aşağı indirilmesi gerektiğini düşündüğümü hatırlıyorum ve gururla söyleyebilirim ki hala aynı fikirdeyim.

Belki de bu rezalet yüzünden hapse atılmalı.

İki kardeşi birbiriyle karıştırmak imkansız ve bunun benim de tek yumurta ikizi olmamla ve dolayısıyla ayırt etme işinde yetenekli olmamla ilgisi olduğunu sanmıyorum.

Gerçek şu ki, biri her zaman sakin, diğeri ise tam bir bok karıştırıcı.

Ayrıca Bran'in yanındayken kendimi tehdit altında hissetmiyorum, oysa Landon'ın yanında hep savaş ya da kaç modundayım.

"Ne oldu?" Bran onu izlemeye devam ettiğimde soruyor. "Yüzümde bir şey mi var?"

"Sadece ne kadar farklı olduğunuzu düşünüyordum."

diye yazıyorum. "Tıpkı sen ve Maya'nın farklı olduğu gibi, değil mi?"

"O bir psikopat değil."

"Touché." Gülüyor ve zencefilli limonlu meşrubatından bir yudum alıyor. "Yine de geçen gün yaptıklarından etkilendim."

Teşekkürler, ama geri tepiyor ve beni çok strese sokuyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bana ödeteceğini söyledi," diye yazıp telefonumu gösteriyorum.

Bran yüz ifademi ölçüyor. "Ona meydan okuma şansın var mı?"

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Bunu yapmamalıydın Mia. Onun bok listesine girmenin en kolay yolu bu."

"O da benimkinin en tepesinde."

Gülümsüyor ama bu en iyi ihtimalle üzücü, en kötü ihtimalle de acınası bir gülümseme. "Kendine güven iyidir ama Landon gözünü diktikten sonra kimse ona karşı kazanamamıştır."

"Her zaman bir ilk vardır. Ama varsayımsal olarak konuşursak, ne kadar uzağa gidebilir?

Gitmek mi?"

"Killian'a ne yaptığını zaten biliyorsun çünkü onu kızdırdı.

Çünkü o sadece onun planının bir parçasıydı. Ancak bilmediğiniz bir şey varsa, o da muhtemelen Heathen'ların malikanesinin yarısını yok eden yangının arkasında da onun olduğudur, çünkü sırf baş belası oldukları için."

Dudaklarım ayrılıyor ve öfkeyle bir şeyler karalıyorum. "Yılanların yaptığını sanıyordum." "Onlar yaptı, ama onlara bilgiyi sağlayan o.

İhtiyaçları vardı. Sonra da arkasına yaslanıp tüm gösteriyi kenardan izledi. O kadar tehlikeli."

Lanet olası piç. Ya ben onu öldüreceğim ya da o beni öldürecek. Arası yok.

Yüzümü yemekle dolduruyorum ve fazla çiğnemeden yutuyorum. Boğuluyorum ve öksürmeye başlıyorum, tıkanıklık nefes borumu tıkıyor.

Brandon uzanıp sırtımı sıvazlıyor, sonra da bana bir şişe su uzatıyor. Yarısını yudumluyorum ve "Teşekkürler" işareti yapıyorum.

Temel işaret dilinin bir kısmını anlıyor ve son zamanlarda daha fazlasını öğrenmek için gerçekten çaba sarf ediyor. Bu onun ne kadar iyi bir insan olduğunu gösteriyor.

"İyi misin?" Gözlerinin kenarları gerçek bir endişeyle dalgalanıyor. Neden o şeytani Landon yerine ondan iki tane yok?

"Ben iyiyim. Teşekkürler Bran. Sadece bunun için değil, geçen gün Niko'ya karşı arkamı kolladığın için de."

Kelimeleri okuyor ve sanırım başını sallamadan önce çenesinde bir tik oluştuğunu hayal ediyorum. "Biraz yardıma ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

"Ama Maya hakkında doğru cevap vereceğinizi nereden biliyordunuz?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Eğer onu soruyorsa, o zaman ikinizle ilgili olduğundan şüphelenmiştim."

"Akıllıca."

"Biliyorum, teşekkürler."

Ve işte orada, kardeşinin ezici kibrinden bir ipucu. Gerçi Bran'ınki daha ince ve kesinlikle aşırı güçlü değil.

"Kardeşinle başın belada mıydı?" diye soruyor, kirpiklerinin altından bana bakarak.

"Hayır. Sadece Niko Niko'luk yaptı. Heathen'larla aranızdaki rekabeti göz önünde bulundurarak size bulaşmamamı söyledi. Ona sizin farklı olduğunuzu söylediğimde beni dinlemedi, çünkü o asabi bir katır. Her neyse, Niko'nun dahil olduğu her yerde bu oyunlar ve toplantılar bizim sırrımız olmak zorunda."

Metni okurken gözleri titriyor. "Kardeşinle tanışıyor değilim, yani endişelenecek bir şey yok."

Bana mı öyle geliyor yoksa az önce sesi biraz fazla mı ölçülü çıktı?

"Bran!" Üçüncü bir varlık oyun odasının kapısından içeri daldı. "Kırmızı Jordan'larımı gördün mü? Yemin ederim bu şerefsizlerden biri onları saklıyor ve lordum kıyameti koparacak..." Beni görünce duraksıyor ve yüz ifadesi kızgınlıktan flörtözlüğe dönüşüyor. "Merhaba. Günüm çok daha iyi geçti."

Bran, "Tam anlamıyla şiddet tehdidinde bulunuyordun," diye karşılık verir.

"Şimdi, sus, Bran. Hanımefendinin önünde kabalık etme." Bana elini uzattı ve ben de sıktım. "Ben Remington. Herkes bana Remi ya da kısaca lord hazretleri der. Aristokrat bir unvanım ve nesiller boyu sürecek bir servetim var. Bu güzel ve zarif yüze yakışan ismi öğrenebilir miyim?"

"Adı Mia," diyor Bran ona. "Konuşamıyor ama sizi gayet iyi duyabiliyor."

Genellikle insanların yüz ifadeleri ya garipliğe ya da çoğu zaman acımaya dönüşür, ancak bu adamın gülümsemesi aynı kalır.

Bran'dan biraz daha uzun boylu, düz burunlu ve rahat, hoş bir duruşu var. "Neden bu güzelliğini kendine saklıyorsun Bran? Arkadaş olduğumuzu sanıyordum."

"Onu rahat bırak," diyor Bran. "Onun tipi değilsin."

"Lezbiyen değilse, ben herkesin tipiyim."

Gülümsüyorum ve "Bu adamı sevdim." yazıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Gördün mü?" Remi neşeyle söylüyor. "Ben her kızın hayalindeki erkeğin modeliyim."

Bu bir küstahlık ama yine de Landon'ınkiyle aynı değil.

Neden onunkine uyan bir egoizm türü arıyorum ki? Sonra aklıma geldi.

Aynı derecede korkutucu ve ürkütücü olmayan bir kibir bulmaya çalışıyorum. Açıkçası, epik bir başarısızlık.

Bran başını sallayarak, "Kendine gel," diyor.

"Bu evren için büyük bir kayıp olurdu. Her neyse, siz burada ne yapıyorsunuz? Ben de katılabilir miyim?"

"Oyun oynuyor musun?" Ona telefonumu gösterdim.

"Bir basketbol tanrısı olduğum için gerçek hayatta daha çok, sadece söylüyorum, ama bazen Bran yalnız kaldığında onunla oynuyorum."

"Bize katıl o zaman," diye yazıyorum, sonra okuduğunda gülümsüyorum.

"Bu iyi bir fikir değil," diyor Bran bana. "Gürültücü ve başarısızlıkları için oyunu suçlayan umutsuz bir amatör."

"Hey. Biraz saygı göster, köylü."

"Ayakkabılarını bulman gerekmiyor muydu?" Bran soruyor. "Lan muhtemelen seninle uğraşmak için onları saklamıştır."

Remi'nin iğrenmiş yüzü benimkiyle aynı olmalı. Bu adamdan hoşlandığımı biliyordum. "Bu küçük pislik her zaman bela arıyor. Biraz sakinleşmesi gerek."

"Daha çok bir ömür boyu gibi," diye mırıldanıyor Bran nefesinin altında.

Görünüşe göre Landon'ın saçmalıklarından bıkan tek kişi ben değilim. Kendi kardeşi ve arkadaşı da ondan memnun görünmüyor.

Remi'ye kalamarımdan biraz ikram ediyorum. Kabul etti ve bir sandalye çekip bitti.

"Hep böyle miydi?" Yazıyorum ve onlara gösteriyorum.

"Kendimi bildim bileli," diyor Remi, Bran'in içkisini çalarken. "Bu her zaman barış yanlısıydı, Lan ise anarşist."

Bu çok keskin bir fark. Maya ve benim kendi kişiliklerimiz var, ama ikimiz de kendi yollarımızda baş belasıyız.

"Bir kalıba sığmıyor ve hayata dair çarpık, bireysel bakış açısıyla son derece gurur duyuyor." Bran sanki uzak bir anıyı yeniden yaşıyormuş gibi uzaklara bakıyor. "Antisosyal eğilimleri var ama bunları tehditkâr değil çekici görünmesini sağlayacak kadar ehlileştirmiş."

"Bir de bana sor." Remi'nin sesi kişisel olarak kırgın geliyor. "O küçük pislik, bir kadının dikkat süresine sahip olmasına rağmen tüm güzel kadınları

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

uç."

Bran, "Yaptığı işte bir dahi, o yüzden kızlar mantıklı geliyor," diyor. "Mantıklı olmayan şey, onun her türlü bağlılığı reddettiğini bilmelerine rağmen yine de ona doğru akın etmeleridir."

"Yaptığı işte bir dahi mi?" diye yazıyorum.

"O bir heykeltıraş ve her zaman yetenekliydi," diyor Bran biraz da kıskançlıkla. "Ortaokul yıllarımızdan beri pek çok eseri sergilendi."

Doğru ya. Bunu daha önce duymuştum. Sanat stüdyosunu mahvetmeyi düşündüm ama parmak izi korumalı olduğu için giremedim.

"Ben hâlâ senin resimlerini tercih ediyorum. Çok rahatlatıcı ve güzeller," diye yazıp Bran'a gösteriyorum.

Dudaklarında nadir görülen bir gülümseme beliriyor ve başımın üstünü okşuyor.

Remi bir lokma yedikten sonra, "Ama Lan bir süredir heykel yapmıyor," diyor. "Geçen gün sadece sıkıcı olduğunu söyledi."

"Sıkıcı mı?" Bran yankılanıyor. "Onu dizginleyen tek şey heykeltıraşlık." "Belki de son zamanlarda manyak gibi davranmasının nedeni budur."

Bu iyiye işaret olamaz, değil mi?

Ben ayrılmadan önce bir saat daha birlikte oynuyoruz. Kısmen kardeşimin neden geç çıktığımı sorgulamasını istemediğim için, kısmen de çıkarken Lan'la yolumun kesişmesini istemediğim için.

Yine de Bran ve Remi ile yaptığım konuşmayı düşünüp duruyorum. Öğrendiğim bilgileri o piç Lan'dan kurtulmak için nasıl kullanabilirim?

Cevabım, yapamam. En azından şimdilik.

Ancak sonunda bir şey bulana kadar bilgileri daha sonra kullanmak üzere saklayabilirim.

Arabaya doğru yürürken gecenin soğuğu tenimi ürpertiyor.

Beklediğimden daha karanlık. Karanlıkta tek başıma dışarıda olmayı sevmiyorum. Canavarlar orada pusuya yatmış, beni bekliyorlar.

Ağaçların arasına dizilmiş alçak sarı ışıklar gecenin iddiasını dağıtmak için çok az şey yapıyor.

Derim ürperiyor ve zayıf tarafımı tetiklememek için derin nefes almak zorunda kalıyorum.

Büyük adımlar atıyorum ama hayal gücümün dağılmasına yardımcı olmuyor.

Büyük, çirkin yılan gözlü iri kafalar dalların arasından çıkmadan önce ağaçlardan bir hışırtı yükseliyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Nefesim kesiliyor ve sakin kalmaya çalışmaktan vazgeçip arabamı park ettiğim yere koşuyorum.

Beni bugün götürmüyorsunuz,

pislikler. Bugün olmaz.

Canavarlar titriyor ve boyutları büyüyor, ta ki arkamda orman yangını gibi yayıldıklarını hissedene kadar. Onlar koşuyor, ben de koşuyorum ama onlardan kaçabileceğimi sanmıyorum.

Kaslarım eforla çığlık atıyor ve nefesim kesik kesik ve doğal olmayan bir şekilde çıkıyor.

Arabaya varmak

üzereyim. Neredeyse-

Bir ağacın arkasından maske takmış karanlık bir figür belirdiğinde sarsılarak duruyorum.

Boğazımın arkasında bir çığlık fokurduyor ama onu serbest bırakamıyorum.

Beni bütünüyle yutmak niyetiyle bana yaklaşırken tek yapabildiğim orada durmak.

"Yine karşılaştık, fare."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

7

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

"Bir reklamı olsun, ve hiçbir şey var. Kızlar cezalandırıldı, Aşk daha fazla cezalandırmaktan daha iyidir."

Hayır.

Ayaklarım titriyor ve bir bacağımı geriye kaydırırken ayağımın altındaki bir çakıl taşı gıcırdıyor.

Karanlık yaratıkların iniltilerini, sızlanmalarını ve kulağıma anlaşılmaz sözler fısıldadıklarını hâlâ duyabiliyorum.

Beni ne kadar korkuturlarsa korkutsunlar, kalbim ne kadar burkulup parçalanırsa parçalansın, gözümün önünde duran canavarla kıyaslandığında bu hiçbir şey değil.

Bu noktaya kadar hayatta kaldığım her yıl, geçmişi atlattığıma dair çizdiğim her yanılsama küçük siyah kristallere dönüşüyor.

Koşup düşen, sonra tekrar koşan o küçük kız olmaya geri döndüm. Ve tekrar.

Ve-

Maskeli adam kararlı adımlarla bana yaklaşıyor. Sakin ama kararlı. İnce ama geniş. Sessiz ama ölümcül.

İşte bu kadar.

Uzun süre kaçtım ama bunun sadece bir kaçış girişimi olduğunu fark ettim. Gerçekte, onun benim için yarattığı döngünün içinde sıkışıp kaldım.

İçimde on yılı aşkın bir süredir geliştirdiğim savaşçıyı çağırmaya çalışıyorum ama her zamanki cesaretimden ya da kabadayılığımdan eser yok.

Sadece bir kız var. Soğuk, aç ve kesinlikle dehşete düşmüş.

Bacaklarım artık hareket etmiyor. Karanlığın yaratıkları beni yakalamayı başardılar ve lordları için beni bir yere hapsediyorlar.

Ağzımı açtım.

Anne.

Baba.

Hiçbir kelime çıkmadı. Küçücük, dehşete düşmüş bir ses bile.

İki eli de ceplerinde olan maskeli canavar aramızdaki boşluğu saniyeler içinde tüketiyor. Sonra tam önümde, üzerimde yükseliyor, boyu ufku işgal ediyor ve yıldızları öldürüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Maskenin üzerine sert gölgeler düşüyor, loş ışıkta daha da koyulaşıyor, neredeyse siyaha dönüyor. Gözlerinin olması gereken yerdeki delikler boş, hatta dipsiz.

Dehşetin keskin dişleri derime batıyor. Kendime ne kadar hareket etmemi söylediğimin bir önemi yok. Zihnim çoktan bana karşı döndü ve büyüyü geri almanın hiçbir yolu yok.

"Aklın başına geldi mi?"

Sesi derin, çarpıtılmış yıkım notaları, ağzı açık ve sığ nefesli efsanevi bir canavar.

"Garip. Seni biraz daha korkutmam gerektiğini düşünmüştüm. Seni daha sıkı bir köşeye itmek. Yere yığılana kadar seninle oynamak."

Kulaklarımdaki çınlama, duyabildiğim tek şey kendi kalp atışım olana kadar artıyor - yüksek ve parçalara ayrılmış.

"Yaramazlık yapan küçük yaratıkları yalvarıp ağlarken tuzağa düşürmeyi seviyorum. Gitmelerine izin verebilirim ya da göğüslerine keskin bir bıçak saplayıp çırpınışlarını ve kendi kanlarında boğulmalarını izleyebilirim. Mecazi anlamda tabii ki."

Dur. Yaklaşmayı kes, dur.

"Neden bu kadar donuksun?" Canavar cebinden bir el çıkardı ve yüzüme uzandı.

Ayaklarım titriyor ve hayatta kalma içgüdülerimin her zerresi buradan kaçmamı istiyor ama yapamıyorum.

Zihnim çoktan devre dışı kalıp beni savunmasız sekiz yaşında bir çocuk olarak bıraktığında değil. Zamanda on yıl geriye fırlatıldım, teselli ve arkadaş olarak sadece kendim vardım.

Teni tenime değdiği an, nefes almayı tamamen bırakıyorum. Belki ölü numarası yaparsam gider.

Belki bu da başka bir kabustur.

Lütfen başka bir kabus olsun-

Çenemi başparmağı ve işaret parmağı arasında sıkıştırıyor ve başını yana eğerek beni yakından, açıkça izliyor. Hatta yakından.

Gözleri maskenin ardında büyüyor, artık cehennemi doğrudan gören dipsiz delikler değil. Ama beni karşılayan şey daha kötü.

Bir tutam sadist mavi, kendi özel yapım lanetim gibi bana bakıyor.

Yüzümü bir yandan diğer yana çevirirken kendi yüzüm gibi hissetmiyorum. "Kesinlikle büyüleyici görünüyorsun. Bir bebek gibi. Hayır, bir heykel."

Kulaklarımdaki çınlama yavaş yavaş azalıyor ve gerçeklik küçük ama fark edilebilir artışlarla yerleşiyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Canavar değil.

En azından geçmişten gelen canavar değil.

Şimdi kendi kendime yarattığım panikten kurtulduğuma göre, Venedik maskeli balo maskesinin üzerindeki altın detayları görebiliyorum. Uzun boylu, geniş yapılı, karakteristik olarak özel dikim pantolonlu ve düğmeli gömleğini tanıyabiliyorum.

Derin bir nefes çekiyorum, ama sadece baş döndürücü erkeksi kolonyasını içime çekmeyi başarıyorum.

"Nereye gittin sen?" Sanki benim başka bir versiyonumu çağırıyormuş gibi yanağıma dokunuyor. "Henüz gitme. Daha doymadım."

Sonunda kendime geliyorum ve elini itiyorum, nefesim sığ ve hızlı.

Maskeli adam, şerefsiz Landon, az önce yere düşürdüğüm eline rahatsız edici bir sakinlikle bakıyor, sonra aynı bakışı bana yöneltiyor. İşaret parmağını başparmağına sürtüyor. Bir kere.

İki kere.

Sanki çok sevdiği bir anısını yeniden yaşıyormuş gibi.

"Hey." Mermer gibi göğsü göğüslerimi ezene kadar aniden ilerliyor. "Az önceki versiyonu geri getir. Daha bitirmedim."

Ellerimi omuzlarına koyup itiyorum ama karşımda bir duvar da olabilir. Alanımı işgal ettiği güç, barbarca bir istiladan başka bir şey değil.

Bu piçin derdi ne böyle?

Parmaklarını boğazıma doluyor ve tüm hareketlerimi durmaya zorlayacak kadar sert sıkıyor.

Soluk borum kapanıyor ve tek görebildiğim maskesinin gölgeli yüzü oluyor. "Dedim ya. Onu geri getir. Şimdi."

Hayatta kalma içgüdüm tekrar devreye giriyor ve sahip olduğum her şeyle koluna pençe atıp vuruyorum.

Nefes alamıyorum.

Nefes alamıyorum.

Bir anlığına da olsa dikkatini dağıtmak için elimi maskesine vuruyorum.

"Utanma. Çık ortaya." Öleceğimi düşünene kadar parmakları daha da sıkılaşıyor.

Hayır. Kesinlikle ölüyorum.

Kıpırdamadan duruyorum, ellerim iki yanıma düşüyor ve son çare hayatta kalma moduna geçmeye çalışıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kavrayışı yavaşça gevşiyor ve kurt gibi bir sırıtış dudaklarını kaldırıyor ve gözlerinin derin mavisinde çarpıcı bir ışık parıldıyor. Güneşin bir okyanusun yüzeyini öpmesi gibi, yüzeyde ışık var ama altındaki karanlığa asla ulaşamayacak.

Yavaşça kırık bir nefes çekiyorum ama onun boğulmaya hazır parmaklarını cesaretlendirmemek için hareketsiz kalıyorum.

"İşte," diye hayret ediyor, başparmağı boynumdaki nabız noktasını okşuyor. "Mükemmel derecede heykelsi. Kesinlikle büyüleyici."

Bu adamda ciddi bir sorun var ve acil profesyonel yardıma ihtiyacı var.

Onun dokunuşuyla tenimi kaplayan ürpertiden ya da her vuruşundaki şehvetli samimiyetten hoşlanmıyorum.

Vücut ısım yükseliyor ve bunun tek nedeni onun taşaklarını tekmelemek istemem olabilir.

Bunu yapmayı düşünüyorum. Sadece geri itmem gerekiyor-

"Bunu aklından bile geçirme." Gözlerindeki nadir ışık yavaşça kayboluyor. "Kafam iyi ve bu da herhangi bir provokasyona sert tepki vereceğim anlamına geliyor. Şövalyelik ve ben bir arada var olamayız ve bu yüzden kadın olman umurumda bile değil. Eğer bana saldırırsan, seni boğarım."

Telefonuma uzanmaya çalışıyorum, böylece derinden rahatsız olmama ve biraz da dehşete kapılmama rağmen o pisliğe birkaç kelime yazabiliyorum.

Tamam, belki biraz daha fazla.

Başını tekrar sallar. "Ciddiyim Mia. Hayatını söndürmeden önce bir heykel gibi kal."

"Yardıma ihtiyacın var, seni hasta psikopat piç. Git kendini becer," diye imzalıyorum, hiçbir şey anlamasa da. Sadece içimi dökmem gerekiyordu.

Boğazımı bırakıyor, iki kolumu tutup iki yanıma yapıştırıyor, sonra bileklerimi sıkıyor. "Bir heykel hareket etmez, değil mi?"

Sonra geri çekilir ve maskesini çıkarır.

Landon'ın ne kadar çekici olduğunu neredeyse unutuyordum. Muhtemelen garip bir şekilde Bran'i çekici bulmadığım içindir. Evet, çekici ama ben bunu bağımsız bir şekilde görüyorum.

Öte yandan Landon'dan cazibe ve güzellik damlıyor. Her ikisi de onun canavar doğası tarafından bulandırılıyor.

Kesinlikle bir sosyopat ya da daha kötüsü bir psikopat spektrumunda.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kuzenim Kill'in de antisosyal eğilimleri var ve eğer ona bakılırsa Landon tahmin ettiğimden daha kötü bir tehdit.

Şimdi fark ediyorum ki bana canavar tarafını daha önce hiç göstermemiş. Şimdi ona sadece bir anlık bir bakış attığım için, arkamı dönüp kaçma ihtiyacı hissetmekten kendimi alamıyorum.

Ama benim yok.

Şu anda boğularak öldürülme riskini almak istemiyorum. Daha önceki panik atağın etkisindeyken olmaz.

Maskesini yere atar ve birkaç adım daha geri gider, sonra başını yana eğer.

Yavaşça sırıtarak dudaklarının kenarını kaldırıyor. "Senden muhteşem bir şaheser yaratabilirim. Seni dondurabilir ve şimdiye kadar var olmuş en iyi taştan yontabilirim. Ne düşünüyorsun? Ama yine de, bir heykel düşünmez."

Çıkmam

lazım.

Şimdi.

Arabaya olan mesafeyi hesaplayıp son sürat koşarken bunu düşünmüyorum. İçeri girip kapı kilitlenene kadar durmuyorum.

Penceremde bir patlama sesi duyuyorum ve yavaşça pencereye bakarken nefesim kesiliyor. Landon diğer tarafta beliriyor, uzun boylu ve korkutucu bir şekilde konuşuyor,

"Daha işimiz bitmedi."

Titreyen bir parmakla motora vurdum ve lanet olası şeyin çalışması için iki deneme yapmam gerekti.

Bir patlama daha. Bu sefer cama bir yumruk.

Çığlığın boğazımda düğümlendiğini duyabiliyorum ama gaza sonuna kadar basıyorum.

Araba ileri doğru hareket ediyor ama park yerinden hızla çıkarken dikiz aynamda Landon'ın 'seni izliyorum' işareti yaptığını görüyorum.

Ya da belki şimdi, "Gözlerim senin üzerinde.

Hayatımda ikinci kez bu kadar korkuyorum.

"BEBEK? Bu kadar geç saatte ne yapıyorsun?"

Tabletimin ekranında annemin yüzüne bakıyorum ve gözyaşlarımı tutmak için kendimi fiziksel olarak zorluyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Rai Sokolov sadece annem, içi dışı bir olan en güzel kadın değil, aynı zamanda benim rol modelim.

Maya ve benim sarı saçlarımız aynı tonda ve gözlerimizin, burnumuzun ve dudaklarımızın karbon kopyası.

O ve Reina Teyze -annemin tek yumurta ikizi ve Kill ile Gareth'ın annesi- bizim onların mini-anneleri olduğumuzu söyleyerek şakalaşırlardı.

Annemi her zaman güçlü bir kadın olarak tanıdım, yılmaz ve acımasız. Ancak şu anda kaşlarının arasında bir çatıklık var.

New York'ta akşamın geç saatleri ve onu New York Bratva'da lider olarak iş gününü bitirdikten hemen sonra makyaj masasında otururken yakaladım. Bu doğru. Annem, erkek egemen bir organizasyonda basamakları tırmanan ve karar alma masasında bir sandalye kapmış tek kadın.

Babamdan hiçbir şekilde geri kalmadı ve bize kadın olmanın bir zayıflık değil, bir güç olması gerektiğini öğretti.

Eskiden onun kadar iddialı ve güçlü olduğumu düşünürdüm ama bu akşamki olaydan sonra kendime olan güvenim büyük bir darbe aldı.

Maya ile paylaştığım daireye döndüğümden beri odamın ışıklarını en yüksek ayarda yakıyor ve yatakta cenin pozisyonunda yatarak annemle babamın işlerini bitirmesini bekliyorum.

Hayatımdaki yeni canavarla karşılaşmam boğazımda bir yumru ve göğsümde bir ateş bıraktı.

"Ne oldu bebeğim?" Annemin sesi yumuşar. "Bir sorun mu var?"

Her şey yanlış anne. Korku, garip uyarılma ve çok hızlı atmayı bırakmayan kalbim.

Her şeyi.

Ama bunu söylemiyorum ve bunun yerine "Sadece yüzünü görmek ve sesini duymak istedim" diye imzalıyorum.

"Oh, bebeğim." Gülümsüyor ama biraz zoraki. "Uzun bir günün ardından yüzünü görebildiğim için çok mutluyum."

Dudaklarımın hafifçe kıvrılmasına izin veriyorum. Gülümsemelerimin çoğu ya zoraki ya da sahtedir. Sesimi kaybettiğim gün, gülümsememi de kaybettim.

"Reina Teyze Amun, İris ve ailesini suluyor ve onlarla ilgileniyor mu?" İmzalıyorum.

"Hangisi daha garip bilmiyorum. Bitkilerinize isim vermeniz ya da aile reisinin şeytani bir isme sahip olması. Ayrıca, Reina Teyzen

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

onları sulamak için buraya kadar gelmesine gerek yok. Bahçıvan ya da ben yapabiliriz."

"Onlara dokunma anne. Erken ölüm vakasına yakalanmalarını istemiyorum."

"Bu çok kaba."

"Dokunduğunuz çoğu bitkiyi gerçekten öldürüyorsunuz."

"Üzgünüm, bende yeşil başparmak geni yok." Gülümsüyor ve telefonuna yaklaşıyor. "Gerçekten sorun nedir, Mia? Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

Tabii ki bir şeylerin ters gittiğini anlar. Her zaman anlar.

"Kendimi biraz kötü hissediyorum," diye imzalıyorum.

"Bunun bir sebebi var mı?"

"Karanlık bir yerde panik atak geçirdim. Çığlık atmak istedim ama atamadım." İmzalıyorum ve sonra başımı öne eğiyorum.

Ona Landon'dan bahsetmemin imkanı yok. Eğer söylersem, kendisi buraya gelir ve onun aletini koparır, sonra da onun nüfuzlu ailesiyle başı derde girebilir.

Ayrıca, eğer sorunlarımı benim için tekrar çözerse, bu sonsuza kadar zayıf kalacağım anlamına gelmez mi?

"Çok üzgünüm, bebeğim." Yüzünden, ses tonundan ve tavrından sevgi damlıyor. "Keşke orada olsaydım da sana anne ayısı gibi sarılabilseydim."

"Ben iyiyim." *Yalan.* "Sabah her şeyi unutacağım." *Daha fazla yalan.*

"Unutamıyorsan sorun değil, Mia." Biraz daha yaklaştı. "Dinle, ziyarete geldiğinde bu konuyu açmayı planlıyordum ama terapiyi bir kez daha denemeye ne dersin?"

Parmaklarımı birleştirip birbirine geçiriyorum, sonra başımı sallıyorum. "Terapi işe yaramıyor. Konuşamıyorum."

"Elbette yapabilirsin, bebeğim. Sadece bunu tekrar yapacak iradeyi bulmalısın." Hayır, yapamam.

O parçam, ormanın derinliklerinde saklı, dikkat çekici olmayan bir kapsülün içine hapsolmuş durumda.

Sesimin neye benzediğini unuttum. Ama konuşsam bile, ergenlik onu çoktan değiştirdi. Bazen, muhtemelen Maya'nınki gibi olduğunu düşünüyorum, ama içimde bir yerlerde, uzak bir anı bana bazı farklılıklar olduğunu söylüyor.

"Seni zorlamak istemiyoruz," diye devam ediyor annem. "Ama terapiden çok erken vazgeçmiş olabileceğini düşündün mü?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bunun hakkında konuşmuştuk. Terapi benim için hiçbir şey yapmıyordu ve oradan nefret ediyordum. Yabancıların önünde kendimi parçalamaktan ve hiçbir sonuç alamamaktan nefret ediyordum." Hareketlerim daha sarsıntılı, daha öfkeli ve daha rahatsız.

Bu gece içimdeki her şey gibi.

"Tamam, anlıyorum. Sadece bu seçeneğin her zaman masada olduğunu bilmeni istiyorum."

Tam başka bir şey söyleyecekti ki arkasında uzun boylu bir figür belirdi ve sakinleştirici bir İngiliz aksanıyla "Neden bu kadar uzun sürdü prenses?" dedi.

Babamın yüzü ekranda beliriyor ve ikisini de ne kadar özlediğimi fark ediyorum. On sekiz yaşındayım, on dokuzuma girmek üzereyim ama hâlâ rahatlamak için annemle babama sarılmak istiyorum.

Kyle Hunter uzun boylu, esmer ve klasik yakışıklı. Maya ve ben anneme ve Reina Teyze'ye çekmişken, Nikolai ona benziyor. Ancak babam sofistike ve zarif görünmesine rağmen gizliden gizliye bir tehditken, Nikolai açıkça bir tehdit. Kenarları daha sert ve kesinlikle babamın sağduyulu çalışma tarzına sahip değil.

Beni gördüğünde geniş bir sırıtış yüz hatlarını aydınlatıyor ve ince bir İngiliz aksanıyla konuşuyor. "Mia, sen misin?"

El sallıyorum.

"Ne harika bir sürpriz. Bekle. Orada geç değil mi?" "Evet,

ama sizi özledim çocuklar," diye imzalıyorum.

"İşte bu yüzden okyanusun diğer tarafına uçmak yerine burada kalmalıydın," diyor buraya geldiğimizden beri bininci kez. "Artık küçük kızıma istediğim zaman sarılamıyorum."

"Niko'nun senin yerine bana sarılmasını

sağlayacağım," diye imzalıyorum. "Sayılmaz."

"Onu rahat bırak." Annem ona alaycı bir şekilde vuruyor. "Nerede olmak istediğine karar verecek yaşta."

"Bu da benim yanımda olmalı. Sadece söylüyorum." Babam öne doğru eğildi. "Küçük Mia'mı rahatsız eden biri var mı? Oraya gidip belki de onları kayıtlardan silmeliyim?"

"Kyle!" Annem itiraz ediyor.

"Ne? Küçük kızımın gözlerindeki tedirgin bakışa sebep olan kişiye en azından bunu yapabilirim."

O da biliyor.

Tabii ki öyle.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ailem her zaman en iyisi oldu ve çok küçük yaşlardan itibaren sevildiğimi hissettirdi, ancak on yıl önceki o olaydan beri bana daha fazla uyum sağladılar.

Aşırı koruma noktasına kadar.

New York'tan ayrılıp Nikolai'ye katılmak istememin nedenlerinden biri de buydu. Maya'nın da her adımda denetlenmeden işini yapması gerekiyordu.

"Ben iyiyim baba. Sizinle konuştuktan sonra kendimi çok daha iyi hissediyorum."

"Seni seviyoruz Mia," diyor annem.

"Ben de seni seviyorum," diye imzalıyorum ve telefonu kapatırken babamın onun başının üstünü öptüğünü görüyorum.

Birbirlerini sevme ve koruma biçimlerine her zaman hayran olmuşumdur. Onlar güçlü bir çift ve bazen çatışıyorlar ama yine de birbirlerinin arkasını kolluyorlar. Onların ilişkisi evdeki en sevdiğim anılarımdan biri.

Ekran karardığında, ailemle konuşurken hissettiğim güven duygusu yok oluyor.

Odanın ışıkları hâlâ yanıyor ama karanlığın köşelerden içeri sızdığını, beni boğmak üzere olduğunu hissedebiliyorum.

Yastığımı ve telefonumu alıp kız kardeşimin odasına

koşuyorum. Kapısını açtım ve ışığı yaktım.

"Ugh, ne?" Maya yataktan inliyor ve başını örtüyor.

Yanına gidiyorum ve homurdanarak parıltılı göz maskesini çıkarıyor. "Güzellik uykumla oynama yoksa bir orospu keserim..." yüzümdeki dehşet ifadesini görünce sözünü kesiyor.

Araştırmıyor ya da zorlamıyor. Sormuyor bile.

Maya ve ben özel bir ilişkiyi paylaşıyoruz ve beni boğazımdan yakalayan huzursuzluğu hissediyor olmalı.

Kız kardeşim örtüyü geri çekiyor ve yanındaki yere dokunuyor. Yanına dalarken iki kere düşünmedim.

"Teşekkür ederim," diye imzalıyorum.

"Aramızda teşekkürleşmeye gerek yok, aptal. Git uyu. Ben buradayım."

Çocuğunu uyutan bir anne gibi yatıştırıcı bir ritimle omzumu okşuyor. Gözlerimi kapattığımda, uyku maskesini tekrar taktığını hissedebiliyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Benim aksime Maya sadece zifiri karanlıkta uyuyabiliyor ama odasında yaktığım güçlü ışık ya da onun alanını nasıl işgal ettiğim hakkında yorum yapmıyor.

Ne zaman bir dayanağa ihtiyacım olsa, sorgusuz sualsiz yanımda oluyor. Telefonum titrediğinde ben de uykuya dalıyordum.

Maya'nın dışarıda olduğundan emin olduktan sonra onu çıkarıyorum ve metne bakıyorum.

Bilinmeyen Numara: Uyuyor mu? Kim?

Telefonum yine titriyor.

Bilinmeyen Numara: İçimdeki bu şeyi uyandırdıktan sonra uyuyor olamazsın. Çık dışarı. Bu geceki sahneyi yeniden yaratmam gerek.

Parmaklarım telefonun etrafında titriyor. Landon?

Numaramı nasıl aldı? Daha da önemlisi, sabahın ikisini geçmesine rağmen hala ne halt ediyor?

Telefonum tekrar titriyor ve neredeyse yerimden sıçrıyorum.

Bilinmeyen Numara: Bir daha düşündüm de, uyuyabiliyorken uyu. Önünüzde çok kaotik bir hayat var ve alabileceğiniz tüm enerjiye ihtiyacınız var, ilham perisi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

8

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

İlham perisi fikri beni çoğu zaman yanıltmıştır.

Kavramı ve genel kanaati anlıyorum, ancak sanatçıların bir ilham perisinin varlığına olan abartılı takıntısı beni her zaman nadir bir şaşkınlık içinde bırakmıştır.

Ve bunu iki yaşındayken kumdan heykel yapan biri söylüyor. Büyükbabamın evindeki bir tablodan esinlenerek yaptığım uzun, sivri kuyruklu dişi bir şeytandı. İlk kez bir heykel yaptığım zamanı ve küçük parmaklarımın arasında sürünen ıslak kumun verdiği o ham hissi hatırlıyorum.

Ayrıca, o dişi şeytanın bir dalga tarafından sürüklenip gitmesini izlerken içimden geçen tedirgin olmayan duyguları da hatırlıyorum.

İlk eserimin yok edilmesine verdiğim kayıtsız tepkinin norm olmadığını ve aslında nörodiverjan tanımına uyduğumu ancak daha sonra anladım.

Genel olarak sanatla, özel olarak da heykeltıraşlıkla olan istikrarlı ilişkim yirmi üç yıllık yaşamım boyunca devam etti. Dünyaca ünlü sanatçı annem buna doğal yetenek diyor. Dünya bunu dahi genler olarak nitelendiriyor.

Benim için bu, canavarla, onun iblis arkadaşlarıyla ve donuk insanlıkla aşırıya kaçmadan başa çıkmak için kullanabileceğim tek yöntemdi. Mesela birini taşa dönüştürmek gibi.

Her sanatçının bir ilham perisi vardır - ya da öyle derler.

Sanatçılardan oluşan bir ailenin en önemli olmasa da çok önemli bir üyesi olduğum için, annemin, Bran'ın ya da Glyn'in hayali arkadaşlarına aşırı hayranlık duymalarını paylaşmadığımı fark ettim.

Bana göre ilham perisi tam da böyle bir şey - yetişkinlikte sürekli gevezeliğinden kurtulamadıkları hayali bir çocukluk arkadaşı, bu yüzden de onlara süslü bir isim vermeye karar vermişler.

İlham perisi fikri her zaman gereksiz, faydasız ve kategorik olarak saçma olmuştur.

Ama uyum sağlama ve toplumsal beklentilere uyma konusunda bir usta olduğum için, ne zaman biri bana ilham perimi sorsa, dahilerin

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

sanki bir çeşit MI6 istihbaratıymış gibi ilham perileri hakkında konuşurlar.

Şimdi, beni yanlış anlamayın. Heykeltıraş camiasını gözyaşlarına boğan bir sanatsal deha olduğuma hiç şüphe yok. Bununla birlikte, var olmayan ilham perisinin mutlak saçmalığına ve kalabalığın dikkatini başka yöne çekmek için sahte batıl ritüellere katıldım.

Ayrıca ilham perimin, doyurulması imkansız olan muazzam yaratıcı enerjide tezahür ettiğini düşündüm.

O benim dış cazibemin iç sadizmiydi.

Planlarım ne zaman bir engelle karşılaşsa içimde patlayan şiddet.

Ancak bu berbat ve yarım yamalak açıklama düne kadar sürdü.

En çılgın hayallerimde bile bir ilham perisinin en rastgele zamanda ortaya çıkabileceğini düşünmemiştim.

Hem de bir düşmanla karşı karşıyayken.

En küçük Sokolov'un küçük kıçı yanıyormuş gibi otoparka doğru koştuğunu gördüğümde, onunla oynayabileceğimi ve o kır çiçeği gözlerini kışkırtabileceğimi düşündüm - eğer istersem gözyaşlarına boğulabilirdim.

Onu ezilmiş gururuyla ilgilenirken bıraktıktan sonra, ağlarken ve benim var olmayan merhametim için yalvarırken gözlerinin nasıl görüneceğini merak ettim.

Küfür dolu kan banyosu olayından beri, onu öldürmeye adanmış çok aşamalı bir plan hazırlıyordum. Özetle, ona eziyet ederek başlayacak ve onu kardeşi ve kuzenlerine karşı kullanarak bitirecektim.

Bu planlar arka planda kalmaya devam ederken, süreçte küçük bir aksaklık var.

Ona yaklaştığımda donup kalması.

Profesyonel sanat modelleri de dahil olmak üzere hiç bu kadar hareketsiz duran bir insan görmemiştim. Her zaman burada bir göğüs yükselmesi, orada burun deliklerinin açılması ve bana aptalların gerçekten taş olmadığını hatırlatan mikro hareketler var.

Ama Mia? Cansız bir heykelin tanımıydı.

Bu benim için mükemmel insan taşını bulmak için asla geç olmadığının işaretiydi.

Uzun bir nefes çekiyorum ve sonra sigarayı kalabalık kül tablasının ortasına saplıyorum. Kansere yol açan bu alışkanlığım yaklaşık sekiz yıl önce adım sanat çevrelerinde duyulmaya başladığından beri devam ediyor.

Dahi.

Özel olan.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Üstün yetenekli çocuk.

Bu kesinlikle baskıdan kaynaklanmıyor. Aksine, ismimin yaşadığı ani pazarlama dalgası egomu tüm doğru yerlerde okşadı ve bana bir profesyonelin sikimde boğulmasından daha iyi bir zevk verdi.

Sigara içmek, insanların bir sonraki favori heykelini üretmek için iki elimi kullanırken bana doğru dengeyi sağlıyor.

Parmaklarım Mia kaçtıktan sonra atölyeme çekildiğimden beri yarattığım sayısız kil parçasının üzerinde geziniyor.

O anda iki seçeneğim vardı: Onu takip etmek ya da aniden kafatasıma çarpan ilham patlamasını temizlemek.

Ben ikincisini seçtim ve o zamandan beri, tam o anda aldığım ilhamın doğru görüntüsünü bulmak için minyatür heykeller modelliyorum.

Bir milyon mini heykelden sonra, kil stoğumu tükettim ve hala hiçbirinden memnun değilim. Onları kesinlikle gerçek bir heykel üzerinde kullanmayacağım.

REU'daki sanat hocalarım bunları görselerdi, fevkalade yetenekli ellerimle yaptığım her şey gibi bunlara da başyapıt derlerdi.

Bilmiyorum.

Bir şeyler eksik.

Eğer o küçük pislik birkaç dakika daha hareketsiz kalsaydı, tüm görüntüyü elde edebilirdim. Ama o benden kaçmak için daha çok baskı yapıyordu.

Kabul ediyorum, eğer kaçmasaydı sadece dokunmakla yetinmeyebilirdim.

Son minyatürü alıp karşımdaki ham taşa fırlatıyorum. İlk minyatürlerimde detaylarım en net olanlarıydı ama daha fazlasını yaptıkça azaldılar.

Sonuncular tam bir saçmalık ve şaşırtıcı bir rezalet.

Bana gelen ilk ilham soldu ve zihnim artık her zamanki çorak siyahlığına büründü.

Eskiden siyah benim için standarttı. Siyahla heykel yaptım ve siyahla gelişmeye devam ettim.

Ama ilk defa bu tür bir siyah tatmin edici gelmiyor. Bir tutam

renk istiyorum.

Yıldırım çarpması.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Gök gürültüsü sesi.

Hiçbiri gelmiyor. "Lan!"

İğrenç minyatürlerimden başımı kaldırdığımda kardeşimin krallığımın ortasında durduğunu görüyorum. Brandon, hayatını kurtarmak için yüce karakterime benzeyemeyen benim çarpıcı bir benzerim.

"İçeri girmeyi nasıl başardın?" Kendi kulaklarıma sersemlemiş gibi geliyorum, bu yüzden bir sigara daha çıkarıp dudaklarımın arasına sıkıştırıyorum.

Kardeşim sigara kokusunu sevmez ama yine de benim alanımda olmamalı.

"Ben yardım ettim." Kuzenim Eli, Bran'in arkasından bir korku klişesi gibi belirirken bana haince sırıtıyor.

Babası ve benim kuzen olduğumuzu düşünürsek, o benim ikinci kuzenim. Benden birkaç yaş büyük olduğu için, bunu Kral'ın ilk doğan ayrıcalıkları hakkında övünmek için bir geçiş olarak kabul ediyor.

Ve sırf eğlence olsun diye düşmanca davranıyor. Evet, ben de öyleyim ama kendi oyunumda rekabetten hoşlanmam. Günün birinde işi çok ileri götürecek ve cesedini gizemli bir şekilde Thames Nehri'nde yüzerken bulacaklar.

"Neyle?" Ben deadpan. "Kendine bir kişilik vererek mi?"

"Bu binada kişilik nakline ihtiyacı olan tek kişi sensin."

Bran her zamanki barışçıl çabasıyla, "Kapıyı açabilmemiz için ana anahtarı buldu," diyor. Onun Rahibe Teresa gibi davranıp benim yüzüme karşı saçmaladığını görmek çok rahatsız edici.

Ona doğru duman üflüyorum. "Ve sen benim alanıma izinsiz girdin çünkü..."

Bir an için gözlerini kapatıyor ama sıkıcı bir rahibe gibi herhangi bir kızgınlık ya da hoşnutsuzluk belirtisi göstermiyor. "Son on beş dakikadır kapıyı çaldığımda ne telefona ne de kapıya cevap veriyordun."

Ve lanet olası gariplik deliği genişlemeye devam ediyor.

Genellikle etrafımın, karanlık Afrika ormanlarındaki bir yırtıcıdan daha fazla farkındayımdır.

"Sana onun iyi olduğunu söyledim," dedi Eli bir pislik gibi. "Kulağa ne kadar talihsiz gelse de, bu dangalağa hiçbir şey zarar veremez."

"Ancak sen yanlışlıkla bir MIA listesine girebilirsin." Onun sırıtışına kendi kurt sırıtışımla karşılık veriyorum. "Merak etme, haberi aldıktan sonra Aiden Amca ve Elsa Teyze'yi teselli edeceğim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Önce sihirli bir şekilde ortadan
kaybolmazsan." "Yakalayabilirsen yakala
beni."
"Bu bir meydan
okuma mı?"
"Bilmiyorum. Öyle
mi?"

"İkiniz de durabilir misiniz?" Bran, sorun çıkaran öğrencilerinden bıkmış bir müdire gibi başını sallıyor. "Biz bir aileyiz."

Eli ve ben homurdanıyoruz ve sonra aynı anda kahkahalara boğuluyoruz.

Kardeşimin gezegende yürüyen en hüzünlü sade Jane olabileceğinden bahsetmiş miydim?

Eli onun omzunu sıvazlar. "Bunu daha eğlenceli kılan şey ailedir, sevgili kuzenim."

Bran hiç de eğlenmiş gibi görünmüyor, ama Eli'la benim spor olsun diye birbirimizi kızdırmaktan hoşlandığımızı anladığı için omuzları gevşiyor.

Hâlâ kardeşini de içeren planım yüzünden beni öldürmek istiyor ama bunu yapmayacağından eminim.

En azından hâlâ Kral ailesine ait olmak istiyorsa.

İngiltere'nin ve dünyanın yarısının sahibi olan kişi. Büyükbabam Jonathan King, demir yumruğu ve keskin bir iş anlayışı olan acımasız bir hükümdar. Kardeşi ve babasının neredeyse yok ettiği serveti o inşa etti.

Babam Levi King ve amcam Aiden King, işi dönüştürüyor ve petrol prenslerinin servetlerinden daha kazançlı hale getiriyorlar.

King imparatorluğunun geleceği Eli, ben ve muhtemelen Creighton'a bağlı. Bran ve Glyn iş dünyasıyla hiç ilgilenmediler ve annem gibi sanatçı olmayı tercih ettiler.

Sanat kariyerim, dünyayı ele geçirmeden önce geçici bir hile. Önce biraz işletme okumam gerekebilir ama kimin umurunda. Şimdiye kadar yaptığım her şeyde olduğu gibi bunda da başarılı olacağıma eminim.

Hiçbir şey kalıcı değildir ve dünya arzularımı gerçekleştirmek için sadece bir araçtır.

Daha iyi bir terim bulamadığım için sıkıcı olma eğiliminde olan her hevesim ve isteğim karşılandı. *Tanrı aşkına, biri bana meydan okusun.*

"Her şey yolunda mı? On iki saatten fazladır burada kilitlisin..." Kardeşim yerde yatan minyatürleri görünce sözünü yarıda kesiyor ve gözleri büyüyor. "Vay canına."

Evet, vay canına. Bir seansta hiç bu kadar işe yaramaz minyatür yapmamıştım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yaptığı öldürülmüş Şirinler için vay canına mı?" Eli tükenmiş bir alaycılıkla soruyor.

Ona yan gözle bakıyorum. "Sen sefil vücudunda sanatsal bir kemik bile olmayan kültürsüz bir domuzsun. Zevksizliğinle stüdyomu kirletme."

"Benim zevkim var. Sadece senin çirkin sanatını içermiyor."

Bran Eli'a bakmadan, "Çirkin olmaktan çok uzak," dedi ve sonra onları yakından incelemek için dizlerinin üzerine çöktü. "Bunlar en iyi çalışmalarınızdan bazıları. Göz kamaştırıcı."

"Tüm çalışmalarım çarpıcıdır."

Bran bana bakıyor. "Aylardır bir şey yontmadın, Lan." "Bunlar heykel değil."

"Sen de hiç maket minyatür yapmadın." "Onlar karalama. Hiçbir anlamları yok."

"Çok kibirli bir aptalsın. Eğer başkaları... Hayır, eğer karalama yaparken böyle bir şey yapabilseydim, başka bir şey istemezdim."

"Mutlu-şanslı doğa manzaraları çizmeyi bırakmalısın ve bundan daha iyisini yapabileceksin. Bir dahiden ücretsiz tavsiye için rica ederim."

"Sana sanatsal tercihlerime karışmamanı söylemiştim."

"Ağla bana bir nehir." Yarım kalan sigaramı söndürüyorum ve boynumu kırıyorum. "Saat kaç?"

"Güzellik uyku vaktin geçmiş," diyor Eli. "Koyu halkalar sende iğrenç duruyor."

"Ve o çizgili ceket sana harika bir büyükbaba havası veriyor. Görünüşüm hakkında bana patronluk taslamadan önce daha iyi bir moda anlayışına sahip ol." Kapıyı işaret ediyorum. "Şimdi, alanımdan çıkın ve bir daha kimsenin izinsiz girmemesi için o ana anahtara ihtiyacım olacak."

Eli öne doğru eğilir ve dünyayı bir saat öncesinden daha kötü bir yer haline getirmek için çekip gitmeden önce "Hayır" diye fısıldar.

"Bir çeşit eskort hizmetine mi ihtiyacın var?" Bran geride kalıp hâlâ minyatürlere bakarken soruyorum.

Onlardan birine elini uzatıyor ama daha iyi düşünüp geri çekiyor. Güzel. O eli benim eşyalarıma koysaydı kazara kırılabilirdi.

Yine de izin isterse o kadar cani olmayabilirim. Ben yeşil ışık yaktıktan sonra hep heykellerime dokunmak isterdi. Şimdi, dokunup dokunamayacağını bile sormuyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kardeşim boyuna göre ayağa kalkıyor ve çatık kaşlarıyla bana bakıyor. "Bunlardan herhangi birinin heykelini yapacak mısın?"

"Hayır. Buna değmezler."

"Aklını mı kaçırdın sen? Bunlar senin..."

"En iyi çalışma. Çarpıcı. Bir dâhinin eseri," diye bitiriyorum. "Belli ki farklı bir mükemmellik tanımımız var. Sizin olağanüstü olarak gördüğünüz şey benim için en iyi ihtimalle vasat."

"Deha genlerini anlamadığım için kusura bakmayın."

"Saçmalık. Sende de var ama milyonlarca kez söylediğim gibi, onları elinden geldiğince zincirliyorsun." Dirseğimi omzuna koyup sırıtıyorum. "O kadar derine gömdüğün ve neredeyse varlığını unuttuğun tarafını ortaya çıkarmak için yardımımı ister misin?"

"Eğer yardımdan kastınız beni kan kokan faaliyetlerinizde boğmaksa, o zaman hayır teşekkürler."

"Bir gün, teklifimi kabul edeceksin." "Bir

aziz olarak yeniden dünyaya gelsen bile."

"Lanet olsun, Bran. Küçük bir anlaşmazlık yüzünden saf işkenceyi ortaya çıkarma." Elimin tersiyle yanağını okşadım.

Bu, biz büyürken hoşuna giden bir hareketti. Ancak şimdi omzunu düşürüyor, dengemi kaybetmeme neden oluyor ve yoldan çekiliyor.

"Seninle olan hiçbir anlaşmazlık küçük değildir, Lan."

"Oh, Tanrı aşkına. Sanki hayali terapistinmişim gibi bana duygusal davrandığın zamanlardan biri mi bu? Eğer durum buysa, saat başı ve peşin ödeme alıyorum, teşekkürler."

Uzun bir nefes alıyor ve kanserin son evrelerindeki yaşlı bir adamın teslimiyetiyle başını sallıyor.

"Fırsatını bulduğunda annemi ara. Daha önce onunla konuştuğumda seni sordu."

Saint Bran.

Ailemizi bir arada tuttuğunu sanan barışçı Bran.

Bazen onun benim ikizim olmasının bir tür felaket olup olmadığını merak ediyorum.

Minyatürlere son bir kez baktıktan sonra, kıçı yanıyormuş gibi atölyeyi terk eder.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bran'in benden hoşlanmadığı bir sır değil. Yıllardır yürüttüğüm hain, açığa çıkarıcı faaliyetlerin sayısıyla ilgili olabilir.

Annemin söylemeyi sevdiği gibi, gece ve gündüz gibiyiz ve bunu bir iltifat olarak söylese de, gerçek şu ki, yarı yolda buluşmamız imkansız.

Ama Bran ve onun haklı saçmalıkları başka bir günü bekleyebilir.

Dün geceki vizyonu muhafaza etme çabalarım yüzünden şimdiden yarım günü kaçırdım. Yeniden canlandırmak için yeterli zamanım ya da ilhamım yok.

Kesin olan bir şey var. Bir sonraki eylem planım, kendini hayatının en derin karmaşasına sokan küçük bir ilham perisiyle başlıyor.

Dostça olmayan bir bölgeye girdiğimi söylemek hafif kalır.

Diyelim ki The King's U üniversitesi ve ben sağ ve sol politikalar konusunda aynı düzeyde fikir ayrılıklarını paylaşıyoruz.

Aslında, Dinsizler başıma ödül koymuş ve her sınıfın girişine bir aranıyor posteri asmış olsalar şaşırmazdım.

Killian, Nikolai ve hatta Jeremy ile olan geçmişim de pek yardımcı olmuyor. En azından doğrudan zarar vermediğim tek üye Gareth, ama onun da arsızca bir içki içip beni onların arazisine kaçırmakla ilgileneceğinden şüpheliyim.

Bu yüzden kısmi kılık değiştirerek geldim.

Cilasız, kabadayı Amerikalıların arasında olmanın kurtarıcı lütfu, onlardan çok fazla olması. Kesinlikle REU'daki öğrencilerden daha fazla. Bu nedenle güneş gözlüğü takmak ve kapüşonlu bir tişört giymek beni kutsal olmayan kitlelerden gizlemeye yetiyor.

Heathen'lar ve kan olayından sonra Mia Sokolov'un kendisi hakkında yaptığım kapsamlı araştırmaya göre, onun işletme okuduğunu biliyorum.

Ben de o okula gittim ve mükemmel bir centilmen gibi sınıfının dışında bir köşede bekledim. Neyse ki onun klonu hukuk okuyor, bu yüzden aynı dersleri almıyorlar.

Saatime bakıyorum ve o çıkana kadar saniyeleri sayıyorum. Bundan sonra Mia'nın bir dersi daha var ama onu ertelemek zorunda kalacak.

Öğrenciler etrafımda vızıldıyor, konuşmaları saatimdeki saniyelerle çarpışıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Beklemek umurumda değil. Aslında, avı yakalama ihtimali beni sakinleştiriyor.

Gerektiğinde kendimi kamufle etmekte ve doğru anı beklemekte iyiyimdir.

Gece gibi sessiz, baskın ve -doğru koşullar altında- ölümcül biriyim.

Öğrenciler dağınık bir kolonideki karıncalar gibi akmaya başlıyorlar ama Mia'yı kalabalıkta kaçırmaktan endişe etmiyorum.

Dün geceki toplantıda yaşadığım uzaylı hissinden sonra bu mümkün olmayacak.

Kedi temalı sırt çantasını kontrol ederken sarı saçlarına ve rüzgârda uçuşan mavi kurdelelerine bir an gözüm takılıyor.

Lüks bir cenaze törenine uygun başka bir siyah elbise giyiyor ve belli bir ayrıntı göze çarpıyor. Elbisenin üst kısmında, narin boğazını saran bir gerdanlıkta son bulan birkaç askı var.

Vay, vay.

Bu kutlu olay için giyinmiş bile.

Mia Sokolov hiç çaba harcamadan güzel bir tanrıça. Neredeyse hiç makyaj yapmıyor ya da çoğu kız gibi süslenmeye çalışmıyor. Ayrıca fiziksel üstünlüğüne gölge düşürmek için tasarlanmış sorun çıkaran bir kişiliğe sahip.

Gerçek bir gülümseme sunduğunu neredeyse hiç görmedim ve bu, ona asla çıkamayacağı bir çukur kazma girişimlerim sırasında onunla ilgili topladığım tüm görüntüleri içeriyor.

Bununla birlikte, doğru insanların dikkatini çekmek için sahte sosyal kabul görmüş gülümsemeler sunmakta ve naif sevimli bir kız gibi davranmakta başarılıdır.

Her ne kadar farklı olduğumuzu iddia etse de, o da benimle aynı maskeyi takıyor. Bu da onun da içinde bir canavar olabileceği anlamına geliyor.

Ve onu öldürüp parçalara ayırmak zorunda kalacağım çünkü ona sadece bir heykel olarak ihtiyacım var.

Et ve kemik değil. Düşünceler ve fikirler. Kelimeler ve varoluş.

Hâlâ çantasını karıştırırken, masum bir av gibi habersizce bana doğru yürüyor.

İşte, küçük ilham perisi. Seni bir heykele dönüştürdükten sonra sana bir ödül verebilirim.

"Mia!"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Durup arkasını döndüğünde gizlendiğim yerden sadece birkaç metre uzaktaydı.

Bu durumda ihtiyacım olan son iki kişiyi tespit edince nefesimin altından küfrediyorum.

İlki Killian'dan başkası değil - lanet olası ilişkiyi açıkça reddetmeme rağmen kız kardeşimin kalbini çalan adam. Diğeri ise Nikolai, Mia'nın ağabeyi, beni gördüğü anda boğazımı kesmek isteyebilir.

Her iki gereksiz varlık da onu yakaladı ve durumu daha iyi görebilmek için pozisyonumu değiştirmek zorunda kaldım.

Mantıken, o ikisi beni görüp kendi işkence ilacımın tadına bakmayı seçmeden önce gitmeliyim. Ve onların bölgesine izinsiz girdiğimi düşünürsek, hayal edebileceğimden çok daha kötü olacak.

İlham perim uğruna almaya hazır olduğum riskler rahatsız edici derecede çarpıcı.

Onlara "Burada ne yapıyorsunuz?" anlamına geldiğini düşündüğüm bir şey işaret ediyor.

Bazı işaret dili videolarına bakmış olabilirim-ASL, BSL değil, çünkü aralarında önemli farklar var. Bazıları derken düzinelercesini kastediyorum. Yeterli hale gelmek için yeterliydi. Ne? Sadece zahmetsiz bir çok dilli değil, aynı zamanda hızlı öğrenen biri olmam benim suçum değil.

Killian rahat bir sırıtışla, "Niko'yu gezintiye çıkarıyorum," diye cevap veriyor. Kuzeni onun ayağına tekme atar. "Ben senin köpeğin değilim, orospu çocuğu."

Killian zerre kadar tedirgin görünmüyor. Muhtemelen o küçük serseriler arasında bana en çok benzeyen kişi o. Tek fark benim kültürel olarak daha üstün olmam ve anarşiye daha yatkın olmam.

Kardeşimi kalıcı olarak kaybetmeden cesedini okyanusa atmanın en iyi yolunu düşünürken, tüm düşünce sürecimi rayından çıkaran bir şey oluyor.

Mia'nın gözleri parıldarken dudakları içten ve mutlu bir gülümsemeye dönüşüyor. Bu onun yüzünde gördüğüm en çılgın ifade. Ve tesadüfe bakın ki, hepsi de aile üyelerinin yanında oldu.

Sanki onun bu yönünü hak edenler sadece onlarmış gibi.

"Seni kontrol etmek istedim," diyor Nikolai ve eline bir fincan tutuşturuyor. "En sevdiğin Frappuccino'yu aldım. Karamel şurubu ve krema ile duble espresso."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ben, ister istemez, ona yardım ettim," der Killian. "Etmedin," diye karşılık verir Nikolay.

"Benim varlığım bile başlı başına büyük bir yardımdı. Eğer orada olmasaydım, kasiyer tarafından kovulacaktınız; kasiyer sizin acımasız ve bilinçsizce korkutucu varlığınızdan ölesiye korkmuştu."

Mia bir teşekkür işareti yaparak bardağı kabul ediyor ve ardından hem ağabeyi hem de kuzeniyle hızlıca kucaklaşmak için eğiliyor.

Kucaklayıcı. Hiçbir pratik anlamı olmayan küfürlü, kesinlikle iğrenç bir alışkanlık. Seks için gerekli değildir ve kullanıldığında garip bir açıya yol açabilir.

Ama yine de, sikim işin içinde olmadığında insanlara dokunmaktan hiç hoşlanmadım.

"Gezintimize devam etmeden önce bir şeyler yemek ister misin?" Killian ona sorar.

Başını sallar ve dersi olduğunu işaret eder.

Nikolay sanki hâlâ bir çocukmuş gibi başını okşar. "Sorun çıkarma ve eğer çıkarırsan, kutsal olmayan her şey için, bana anlat."

"Ve ben." Killian başparmağıyla kendini işaret ediyor. "Sıradan bir sorunu kasırgaya dönüştürebiliriz."

"Tamam" diye imzalıyor ve sonunda yolları ayrılıyor.

Neyse ki Killian ve Nikolai ters yöne giderken, Mia içkisini höpürdeterek bana doğru ilerlemeye devam ediyor.

Elbisesinin cebine uzanır ve içine düştüğü tuzaktan tamamen habersiz bir şekilde telefonunu alır.

O yakınımdayken kendimi fark ettirmiyorum. Hayır.

Bekliyorum ve doğru zamanı kolluyorum.

Beni geçtikten sonra arkasında durup fısıldıyorum, "Demek telefonunu kullanıyorsun ve yine de beni Read'de bıraktın. Terbiyen nerede, küçük ilham perisi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

9

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Özenle inşa ettiğim illüzyonum etrafımda milyonlarca parçaya ayrılıyor. Parçalar, binlerce kesik gibi kasıtlı bir hassasiyetle derime batıyor.

Pipet dudaklarımdan düşüyor ve ağzımda hapsolmuş sıvıyı sanki zehirmiş gibi yavaşça yutuyorum.

Bir parçam kendimi kaçmaya, saklanmaya, bu bölümü tüm berbat yaratıkların bulunduğu ruhumun işkence dolu uçurumuna gömmeye zorluyor.

Her ne kadar cesur bir görüntü sergilemek istesem de, bunun yerine ne kadar dikkatli olmam gerektiğinin farkındayım. Landon King'in yörüngesinde olmanın neye benzediğine ilk elden tanık oldum ve hayatta kalamadığımı söylemek tüm yetersizliklerin anası olurdu.

Ancak, uçuş seçeneğinden vazgeçiyorum.

Landon gibi insanlar yakalamaktan çok kovalama eyleminden zevk alırlar. Eğer kaçarsam, sadece onun doyumsuz ve tamamen sadist tarafını kışkırtmış olurum.

Bu yüzden, daha iyi bir yargıya karşı, cesaretimden geriye kalanları topladım ve geri döndüm.

Omuzlarımdan tutup beni duvara doğru itmeden önce parmakları etime battığında ona tam olarak dönük bile değildim.

Sırtım tuğlaya çarpıyor ve Frappuccino'm sallanıp girdaplar çizerek neredeyse benim adıma yardım isterken irkilerek yutkunuyorum.

Mermer gibi vücudu dün geceyi hatırlatırcasına benimkine bastırıyor.

Terörün.

Çaresizlik.

Garip uyarılma.

Hepsini.

Bugün alışılmadık bir kapüşonlu sweatshirt giymiş ve gözleri ona gizemli bir hava katan aviator güneş gözlükleriyle gizlenmiş.

"Bunu daha önce yapmalıydım." Başını yana eğiyor, sanki beni ilk kez görüyormuş gibi uzunluğumu inceliyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Neden o lanet güneş gözlüklerini takıyor? Ek kamuflaj olmadan gözlerini okumak zaten zor.

Etrafımda yardım edebilecek birilerini arıyorum ama çoğu insanın fark etmediği küçük bir köşede olduğumuzu fark ediyorum.

Landon omzumu bırakıyor ve elini yüzüme doğru uzatıyor. Gerginleşiyorum, vücudum dövüşmeye, gözlerini oymaya ve bana vurursa beynini yuvalarından çıkarmaya hazırlanıyor-

Yanağımı okşuyor ve ben donup kalıyorum, tüm ölümcül düşüncelerim aniden duruveriyor.

Nefesim kesiliyor ve dudaklarım aralanıyor.

Bu psikopatın yapmasını beklediğim son şeydi.

Uzun, zayıf parmakları alnımdan kaşlarıma, kirpiklerimin üzerinden süzülüyor, sonra burnumun köprüsünden aşağı iniyor. Ben tamamen sersemlemiş bir ifadeyle izlerken, keşfi gözlerimin altında, yanaklarımın üzerinde ve çenemi kaldırmadan önce çenemden aşağı doğru devam ediyor.

Her vuruş ardında yakıcı bir ateş bırakır. Hayır, bu karıncalanma, tüylerin diken diken olması ve bastırılmış coşkudan oluşan bir çığ.

Birinin yüz hatlarını ayırt etmeye çalışan kör bir insan gibi, oyalanıyor ve nazikçe okşuyor. Hatta çok nazikçe.

Parmaklarını üst dudağımın üzerinde gezdirip orta parmağıyla Aşk Tanrısı'nın yayını aşağı doğru kaydırdıktan sonra alt dudağıma geçtiğinde düşüncelerim dağılıyor. Bu kez başparmağı nefes kesici bir sertlikle etime bastırıyor.

Büyülenmiş durumdayım, önümdeki manzara ve içimde alevlenen karşı konulmaz duygular beni tamamen şaşkına çevirdi.

Sanki her şeyin tuhaf olduğu ve en ufak bir dokunuşun aşırı bir tepkiye neden olduğu farklı bir boyuta taşınmış gibiyim.

"Çarpıcı." Derin sesi, karanlık ninnilerin sesi, beni yabancı duygulara daha da zincirliyor.

Bir örümceğin ağına yakalanmış bir sinekten farkım yok, uzuvlarımdan hayat emilirken tamamen felç olmuş durumdayım.

"Beş üzerinden beş," diye fısıldıyor bu kadar istikrarsızlaştırıcı olmaması gereken kelimelerle. "Küçük ilham perimden beklendiği gibi."

Elini bükerek açık bir avuç haline getiriyor ve boğazımdan aşağı doğru kaydırıyor. Bu dokunuş samimi bir keşif ve nefes kesici bir uyarıcılık. Parmakları deri gerdanlığa takılıyor ve beni kendine doğru çekmek için kullanıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Frappuccino'yu kenarda tutmak zorundayım yoksa aramızda ezerdi. Deriyle oynarken günahkâr ve muhteşem dudaklarını sinsi bir sırıtış kaldırıyor,

Parmakları sanki buna hakkı varmış gibi tenimi sıyırıyor.

Sanki beni başka bir yaşamda sahiplenmiş ve şu anda geri alıyormuş gibi.

"Senin vahşi bir tarafın olduğunu biliyordum. Söyle bakalım. Sırılsıklam amcığının içine bir horoz girerken boğulmaktan hoşlanır mısın? Yoksa bir sikin o güzel küçük boğazını boğup içini dölle doldurmasını mı tercih edersin?"

Çok sofistike bir üslupla söylediği kaba sözler beni uyuşturucu sersemliğimden kurtarıyor.

Ve en kötüsü de vücudumun başka bir parçasının o puslu havayı kaybetmenin yasını tutuyor olması. Bende acayip bir sorun olmalı. Bana bir aşığın duygusallığıyla dokunduğunda nasıl bu kadar hareketsiz kalabildim?

Serbest elimle onu itiyorum, yüzüm ısınıyor ve zihnim onu öbür dünyaya göndermek için kullanabileceğim binlerce laneti düşünüyor.

Kendimi kurtarmaya çalışmam onu sadece eğlendirmeyi başarıyor. Bu yüzden elini tırmalıyorum, ama bu yüzündeki kışkırtıcı sırıtışı silmiyor.

Beni serbest bırakıyor ama yerimi geri vermiyor. "Vay, vay. Zararsız minik bir fare olman gerekiyordu ama hızla pençeleri olan bir kedi yavrusuna dönüşüyorsun. Ne kadar da alıngan bir ufaklık."

Frappuccino'yu göğsüme bastırıyorum ve "Ben küçük değilim, seni psikopat pislik. Git kendini becer."

"Bana isim takman sana küçük dememi engellemeyecek. Ve bunu kendim yapmak yerine bir deliği becermeyi tercih ederim."

Dudaklarım ayrılıyor.

Hayır. Her kelimeyi anlamış olamaz. Bu imkansız. Bu hıyar muhtemelen-

"ASL konuşmama şaşırdın mı?" Sırıtıyor. "Küfürler savurmak üzereyken telefonuna bir şeyler karalamaktan daha iyi olacağını düşündüm. Artık tüm küfürleri anlıyorum, sadece seni sikenleri değil."

"Nasıl?" Şaşkınlıkla imzalıyorum.

"Ben bir dahiyim. Bir şey değil." "Sana

teşekkür etmedim, göt herif."

"Ki bunu yapmalıydın. Yine mi, görgü kuralların nerede?"

"İnsanları bir sürüngen gibi köşeye sıkıştırma eğilimin varken bana görgü kurallarından mı bahsediyorsun?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"*Gözlemci* kelimesini tercih ederim."

Bu lanet adamın cüretkârlığı yüzünden göğsüm neredeyse patlayacakmış gibi küçümsüyorum. "Benimle yürüyecek misin?" diye soruyor bir tür ortaçağ beyefendisi gibi.

kesinlikle değil.

Çenemi kaldırıyorum. "Buna evet dememi mi bekliyorsun?"

"Hayır, bu yüzden kibarca sordum. Bir dahaki sefere bu kadar kibar olmayacak, bu yüzden teklifi masadan kaldırılmadan önce kabul etmenizi öneririm."

"Git kendini becer."

"Dediğim gibi, delikleri tercih ederim Mia. Devam et. Her neyse, ikinci aşamaya geçiyoruz." Sesi alçalıyor. "Benimle yürü yoksa onun yerine Maya'ya sorarım."

Omurgam sarsılıyor.

"Bugün okulu bitirdi ve muhtemelen takıldığı Pin Kafe'de sosyal medya için kendini filme çekiyordur. Sanırım oraya yürürsem onu on beş dakika içinde bulurum. Bulmalı mıyım?"

"Onunla konuşmadan önce boğazını keserim." "Yani, onunla *yürümek*."

"Kes şunu."

Daha dik duruyor, ufku ve havamı yutuyor. "Bunu yapmamın tek bir yolu var ve o da, birkaç dakika önce belirttiğim gibi, benimle birlikte yürümen."

İçimdeki her molekül onun suratını tekmelememi ve güneş gözlüğünün parçalarını lanet gözlerine göndermemi istiyor.

Ama bunu yaparsam Maya'nın güvenliğini garanti edemeyeceğimi anlayacak kadar mantık yürütme yetisine sahibim.

Erkeklerin dış görünüşüne daha sık kanma eğilimindedir ve eğer bu piç kurusu çok iyi kullandığı cazibe kartını kullanırsa, Nikolai'yi incitmek gibi bir niyeti olmadığına onu ikna edebilir. Kendini yok etme noktasına gelene kadar onunla flört edebilir ve onu baştan çıkarabilir.

Çünkü bu pisliğin yaptığı şey bu. Bir şeyleri mahvediyor ve hayatta kalma şansı tanımadan onları tamamen mahvediyor.

Parmaklarım Frappuccino'yu sıkıyor, soğuk yoğuşma damarlarımdaki volkanı hafifletmek için hiçbir şey yapmıyor.

Ona en kötü bakışlarımı sunarken "Bunu sonra yapalım," diye imzalıyorum. "Şimdi dersim var."

"Ders bekleyebilir." Dirseğimi tutuyor, parmakları neredeyse kemiği kıracak. "Yapamam."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dengemi kaybetmeme neden olan bir güçle beni çekiyor. Frappuccino düşüyor ve yere sıçrıyor, krema ve kahve korkunç bir cinayet sahnesi oluşturuyor.

Beni kör edici bir güçle arkasından sürüklerken o uğursuz görüntü aklımdan çıkmıyor.

Derisini tırmalamak ve acı vermek için elini itmeye çalışıyorum, ama yine de insan sayılmaz ve kesinlikle insanlık dışı, bu yüzden onun türü gerçekten hiçbir şey hissetmiyor.

Kendimi kurtarmaya çalışırken çoktan kampüsün dışına çıktığımızı fark etmiyorum. Landon beni arabasını üniversiteden güvenli bir mesafede, tenha bir yere park ettiği yere sürükledi.

Onun arabası olduğunu biliyorum, çünkü bir keresinde Elitler'in malikanesinde görmüştüm. Özel üretim, mat siyah bir McLaren, yan tarafında benzersiz bir parlaklık malzemesi var.

Pisliğin kendisi kadar zor görünüyor.

Beni bırakıyor, sonra kapüşonunu ve güneş gözlüklerini çıkarıyor. Gündelik kıyafetler içinde bile ne kadar yasadışı bir şekilde çekici olduğunu sık sık unutuyorum. Muhteşem bir duruşu var. Sıkı bir vücut, geniş omuzlar, zayıf bir bel ve doğru boy.

Karışık saçlarından güçlü çenesindeki hafif kirli sakala kadar her şey mükemmel. Tek kusuru olan sağ gözünün köşesindeki ben bile onun nüfuz edici cazibesini daha da artırıyor.

Kalıcı bir maske gibi taktığı yanıltıcı bir tılsım.

Belki de o kadar kalıcı değildir. Benim muhteşem kan banyosu planımın ardından peşime düşmek ve gerçek yüzünü göstermek için hiç vakit kaybetmedi.

"Beni neden buraya getirdiniz?" İmzalıyorum.

"Heathens'ın bölgesinde uzun süre kalamazdım, yoksa bir casus kardeşini ve kuzenlerini bana doğru yönlendirir ve katliam olurdu. Onlar için, benim için değil."

"Hayal kurmayı bırak. Kardeşime, Kill'e ve Jeremy'ye karşı asla kazanamazsın."

"Ama zaten yaptım. Sayısız kez. Tüm Heathen'lardan daha güçlü olduğuma dair somut bir kanıta ihtiyacınız varsa bunu tekrar yapabilirim."

"Ve yine de küçük ben sana domuz kanında ferahlatıcı bir banyo yaptırmayı başardım." Tatlı tatlı gülümsüyorum, onun vahşi enerjisine kendiminkiyle karşılık veriyorum.

"Tek seferlik."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Benden ve ailemden uzak durmazsan bunu iki kez yapabilirim."

"Kışkırtmalarınız tahrik edici, bu yüzden dizlerinizin üzerine çöküp sikimde boğulma havasında değilseniz, bunları bu kadar gelişigüzel yapmaktan kaçınmanızı öneririm."

Sözlerinin açık bir kanıtı olarak pantolonundaki küçük çadırı gösteriyor. Yanaklarım alev almış gibi hissediyorum. "Sen

hasta bir piçsin."

"Herkes bana söyleyip duruyor. Sürünün bir parçası olma. Bu hem sıkıcı hem de anlamsız."

"Herkes bunu söyleyip duruyorsa bunda bir gerçeklik payı olduğunu hiç düşündünüz mü?"

"Kesinlikle öyle değil. Herkes nörotipik, boş bir döngüde sıkışıp kalma eğiliminde ki neyse ki ben bu döngüye ait değilim."

Duraksıyorum, aklım tüm o terapistlerin beni normal bir insan haline getirmeye çalıştığı zamanlara gidiyor. Uymayı reddettim. Hâlâ da reddediyorum.

Terapistlerden ve onların kendini beğenmiş tavırlarından nefret ediyorum. Onların yanında kendimi küçük, anormal ve topluma uygun değilmişim gibi hissetmekten nefret ediyorum.

Landon'ın farklı bir yapıya sahip olması nedeniyle dünyayla çatıştığında hissettiği şey bu olabilir mi?

Bir an için bile olsa onun bakış açısını düşündüğüm için kendimden nefret ederek ona ters ters bakıyorum. "İşimiz bitti mi?"

"Ondan çok uzak. Daha başlamadık bile."

"Bana seninle yürümemi söyledin ve ben de anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim. Yani burada işimiz bitti."

"Henüz değil." Arabanın kilidini açtı. "Seni bir yere götürüyorum." "Seninle bir yere gideceğimi nereden çıkardın?"

Konuşurken hayal kırıklığına uğramış görünüyor. "Bundan daha akıllı olduğunu sanıyordum. Beni tekrar ültimatom vermek zorunda bırakma. Bunu daha önce de yaşadık ve senin için pek de iyi sonuçlanmadı."

Bu piçin kafasını ezeceğim ve kan kaybından ölmesini izleyeceğim.

Bu düşünceyi başka bir güne saklıyorum ve sahte bir alaycılıkla "Senin için üzülüyorum" diyorum.

"Üzgün mü?"

"Sadece tehdit ederek ve ültimatomlar vererek başarılı olabilirsiniz. Senin yerinde olmak çok üzücü olmalı."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Aksine, sürünün üzerinde güç sahibi olmak coşku vericidir." Çenesini öne doğru çıkarırken kışkırtıcı derecede muhteşem gülümsemesi yerinde duruyor. "Arabaya bin."

"İstemiyorum."

"Ve umurumda bile değil. Senin yerinde olmak çok *üzücü* olmalı," diye tekrarlıyor sözlerimi, suratını dağıtmak için can attığım o lanet gülümsemesiyle.

Avucunu omzuma koyarak beni ileri itiyor.

Homurdanarak içeri giriyorum ve elini çekmesi için onu itiyorum. Psikopatın tek tepkisi sırıtmak ve başını sallamak oldu.

Sanki ben eğlence malzemesiyim ve o da benim düğmelerime basmanın her dakikasından zevk alıyor.

"Nereye gidiyoruz?" Direksiyona geçtiğinde soruyorum.

"Yakında öğreneceksin." Motora vuruyor ve motor yüksek sesle inliyor.

İçgüdüsel olarak emniyet kemerimi tutuyorum. Ne? Ben ölüleri uyandıracak kadar gürültü yapmayan, yumuşak seyirli arabaları tercih ederim.

Spor arabalar ve kargaşa Landon'a çok yakışıyor.

Araba yolda yuvarlanırken, iri eli solgun kalçama düşüyor, elbisemin eteği ile dizlerim arasındaki çıplak alana dokunuyor.

Parmakları etimi sıkıyor. "Sakin ol. Seni yemeyeceğime söz veriyorum. Henüz."

Aniden bastıran karıncalanma ve tüylerimin diken diken olmasından kurtulmak için elini itiyorum. Şimdi düşünüyorum da, bana en son dokunduğunda da bu yabancı hissin bir çeşidi olmuştu.

Tiksintimin bir tezahürü olmalı. Başka bir şey değil.

"Bırakın gideyim," diye imzalıyorum.

"Neydi o?" Masum numarası yapıyor. "Yaklaşmak mı? Karşı konulmaz olduğumu biliyorum, ama aynı zamanda araba kullanıyorum, bu yüzden onu biraz pantolonunun içinde tutmalısın."

Ona orta parmağımı gösteriyorum, o da kıkırdıyor. "Dediğim gibi, seni becermeye açığım ama şu anda değil."

"Sen ve ben asla olmayacağız."

"Asla asla deme." Sözlerini pekiştirmek istercesine bacağımı sıkıca kavrıyor.

Elini çekmeye çalışıyorum ama başaramıyorum. Sanki görünmez bir iple bana bağlıymış gibi.

"Asla demişken, neden mesajıma cevap vermedin ya da Instagram'da beni takip etmedin?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Beni Instagram'da mı takip etmiş? Bunu fark etmemiştim. Yine de dünden beri aklım başımda değil. Ayrıca hala uykusuzum çünkü Maya yatağını paylaşmama izin verse de, o lanet mesajlardan ve boğazımdaki elinin görüntülerinden sonra uyuyacak kadar rahatlayamadım.

"Hiç düşündün mü, belki de, sadece belki, senden hoşlanmıyorum?" "Değiştirilebilecek küçük bir ayrıntı."

"Bir azize dönüşsen bile olmaz."

"Neden bu kadar sıkıcı bir şey yapayım ki? Ayrıca, kendin de dahil olmak üzere tüm dünyayı kandırabilirsin ama ben senin azizlerle ilgilenmediğinin farkındayım. Azıcık bile değil. Yakınından bile geçmiyorsun."

Yutkunuyorum. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Oh, benim küçük ilham perim. Sen ve ben aynı kumaştan kesildik. Şey, aynı kumaştan değil, ama yeterince benzer. Ve eğer bunu kanıtlamam gerekiyorsa, öyle olsun."

Araba durdu ve hiçliğin ortasındaki karanlık binaya bakarken koltuğumda kaskatı kesildim.

Landon'ın bacağımı kavraması beni ona geri getiriyor. Dudaklarında korkunç bir gülümseme beliriyor. "Benim bölgeme hoş geldin."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

10

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Landon'ın gösterişli arabası terk edilmiş eve yanaştığında başımın belada olduğunu anladım, kapıları gıcırdayarak açıldı ve kaçamayacağım bir kâbus ortaya çıktı.

Eski kale benzeri bina önümde cisimleşirken vücudumu saran tüylerim diken diken oluyor ve karıncalanmalar yavaş yavaş ölüyor.

Ortaçağ savaşlarından fırlamış gibi görünüyor; burayı koruyanlar için pek de iyi gitmemiş bir savaş.

Gri duvarlar doğanın bıraktığı lekelerle neredeyse yeşile dönmüş. Kırılgan yapraklar rüzgârda hışırdıyor, pürüzlü kenarları çaresiz bir hayvanın pençeleri gibi bulanık camlara sürtünüyor.

Mülkün yakın çevresindeki tek yeni unsur, Landon'ın içinden geçtiği yenilenmiş devasa siyah kapı.

Araba sabit kalsa da, engebeli ve bozuk yolu görebiliyorum. Ağaçların dalları ya bir cadının kemikli elini andırıyor ya da iç içe geçmiş o kadar çok yaprak var ki, birinin nerede bitip diğerinin nerede başladığını anlayamıyorsunuz.

Çiçek tarhları trajik ölümlerine solmuş, arkalarında korkunç iskeletler bırakmışlardır. Hayaletlerin ve paranormal yaratıkların yuvası olabilecek bu evin her köşesinden korkunç bir koku yayılıyor.

Araba ön kapının yanında yavaşça durur. Tabii metal şeritli eski ahşap şekle kapı denebilirse.

"Ne düşünüyorsun?"

Landon'ın aniden kulağımın dibinde belirmesiyle irkiliyorum. Pislik herif hiç ses çıkarmadan şeytani bir yılan gibi hareket ediyor.

"Ne hakkında? Perili bir evin kötü taklidi hakkında mı?" Midem binlerce düğüm atmasına rağmen hiç etkilenmemiş gibi davranıyorum.

"Görünürde taklit yok." Eli kalçamı daha sıkı kavrarken sıcak nefesi kulağımın kabuğunda geziniyor. "Burası gerçek bir perili ev. Önceki sahibinin savaşın dehşeti yüzünden dengesizleştiği ve buraya bir büyü yaptığı söyleniyor. O zamandan beri, aile üyeleri trajik ölümlerle karşılaştı ve içeri giren hiç kimse asla aklı başında çıkmadı."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bu senin kişiliğini açıklıyor o zaman," diye tatlı bir gülümsemeyle imzalıyorum.

Kıkırdıyor, göğsü kolumun yan tarafına çarpıyor. Ve işte böyle, karıncalanmalar ve tüylerim diken diken oluyor, sanki hiç katledilmemişler gibi küllerinden yeniden doğuyorlar.

"Bu kadar ateşli olmayı bırak." Kulağımın kabuğunu ısırıyor. Dün gece yaptığı gibi. Ama şimdi daha samimi ve iç bacaklarımın arasında bir zonklamaya neden oluyor.

Tırnaklarım avucuma batıyor ama içimde oluşan güçlü fiziksel tepkiye nasıl tepki vereceğimi bilemiyorum.

Sonra, işleri daha da kötüleştirmek istercesine, ısırdığı yeri yalıyor ve ses çıkarmamak için dudaklarımı kenetlemek zorunda kalıyorum.

Bana dokunduğu kadar kolay ve hızlı bir şekilde beni serbest bıraktı. "Şimdi, çık dışarı."

Aynen böyle, arabadan dışarı çıktı ve beni şifreli duygular yığını içinde bıraktı.

Aklımı toplamam birkaç saniyemi aldı. Kendime gelmem gerekiyor. Madem kendimi bu durumda buldum, bari Landon'a kendi ilacından tattırayım da bana bulaştığına pişman olsun.

Yeni kararlılığımla kapıyı itip açıyorum ve dışarı çıkıyorum, çenem yüksekte ve burnum neredeyse gökyüzüne değiyor.

Ani soğuk, tüylerimin daha fazla diken diken olmasına neden oluyor, ama bunun bir kısmı bu geceki misafirimle ilgili.

Landon o sinir bozucu sırıtışı ve derin mavilerinde parıldayan eğlencesiyle beni bekliyor. Kızgın bir okyanus ve gece yarısı gökyüzünün rengi.

Benim de en kötü kabuslarımın rengi.

"Ne de olsa narin bir prenses değilsin. Etkilendim." "Sizi

etkilemek gündemimdeki son madde."

"Yine de bunu o kadar iyi yapıyorsun ki, bunun kasıtlı olduğundan neredeyse şüphe ediyorum. Partimi basıp beni banyoda baştan çıkardığın zamanki gibi."

"Bu sadece senin dikkatini dağıtmak içindi ve işe yaradı." İçimi çektim, başımı salladım. "Erkekler."

"Neydi o?"

"Erkekler ne kadar görkemli olduklarını düşünseler de çok basitler." Çenemi ona doğru uzattım. "Sen sürünün bir parçasısın, Bay Ben Senden ve Tüm Soyundan Daha Akıllıyım."

"Ben senden ve tüm soyundan daha zekiyim, yoksa burada, avucumun içinde, tam da planladığım gibi olmazdın."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Kimsenin avucunda değilim. Ve burada olmamın tek sebebi kız kardeşimi tehdit etmiş olman. Başka koşullar altında sana zaman ayırmazdım."

"Ama bana zaman ayırıyorsun." "İstemeyerek."

"Fark etmez."

"Özgür irademin bir önemi yok mu?"

"Zihninize sunduğunuz bahaneler işe yaramıyor. Beynini beni çekici bulmadığına ikna etmek için kendine söylediğin yalanlara katılmaya hiç niyetim yok. Senin aksine, ben gerçeği ballandıra ballandıra anlatmam."

Elini cebine atar ve şu büyülü hazine bulgularına benzeyen bir anahtar çıkarır ve kapıyı açmak için kullanır.

Ölmek üzere olan bir insanın dirilme çabası gibi gıcırdıyor ve gıcırdıyor.

Omuriliğim bu grafik sesle bir çizgi halinde sarsılıyor, ama yine de kayıtsızlık maskesini takıyorum. Ya da canavarı inine kadar dikkatle takip ederken öyle olduğumu umuyorum.

İçerisi de dışarıdan daha iyi değil. İçeri girdiğimde çürümeye yüz tutmuş binanın küf kokusuyla karşılaşıyorum. Dışarıdaki ağaçların arasından uğuldayan rüzgârın sesi içeride on kat daha yüksek çıkıyor.

Fuayenin ortasında bizi kasvetli, kasvetli ortaçağ merdivenleri karşılıyor. Bir kanepe ve birkaç sandalye renklerini kaybetmiş, bir zamanlar parlak turuncu olduğunu tahmin ettiğim renk yerine soluk pembe görünüyor.

Ahşap döşeme her yerde yontulmuş ve birkaç sağlam parça İngiliz monarşisinden daha eski görünüyor. Ne zaman bir adım atsak gıcırdıyor. Ben dikkatli olsam da Landon tamamen yersiz bir gurur duygusuyla yürüyor.

Bakışlarım sol taraftaki açık kapıya takılıyor -muhtemelen mutfak ya da yemek odası. Ne kadar yaşam belirtisi arasam da, burası benim sesimden daha ölü görünüyor.

Hangi açıdan bakarsanız bakın, Landon gibi zarif ve bakımlı birine yakışmayacak kadar salaş, dağınık ve ezici.

Her ne kadar bu pislikten nefret etsem de, yasadışı bir şekilde yakışıklı ve giydiği her şeyde bir modelin karizmasına sahip. Daha önce kapüşonlu bir tişört ve güneş gözlükleriyle bile birçok kişi ona baktı ve sanki ünlü biriymiş gibi birbirlerine fısıldadılar.

Tabii ki, piç kurusu, kardeşimin ve kuzenlerimin radarına girmemeye çalışmasına rağmen, gördüğü ilginin her saniyesinin tadını çıkardı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Landon sadece bir psikopat değil, aynı zamanda öfkeli bir narsist.

Psikopatlar doğar, yaratılmaz. Onun nasıl bir gen havuzundan geldiğini ve Bran tanıdığım en iyi insanlardan biriyken neden bu hale geldiğini merak ediyorum.

Bekle... Neden o pisliği merak ediyorum? O ve çarpık psikolojisi umurumda bile değil.

"Evin hanımının tam da bu merdivenlerden düşüp boynunu kırdığı söyleniyor." Kulağıma aniden söylediği sıcak sözler beni ürpertiyor.

Zıplıyorum. "Şunu yapmayı kes."

"Ne yapmayı?"

"Bir sürüngen gibi arkamdan kulağıma fısıldıyor."

"Bana karşı titremeni başka nasıl sağlayabilirim? Kötü kız imajınla açıkça çelişen masum tepkilerine bayılıyorum. Dikkat et, fırsatını bulduğum her an seni kışkırtacağım. Tabii..." diye devam ediyor ve başını öne eğiyor. "Dizlerinin üzerine çöküp dudaklarını sikimin etrafına kapatmaya var mısın?"

"Hayır."

"Denemeye değer." Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve muhtemelen fiziksel varlığıyla gözümü korkutmaya çalışarak bir elini sırtımın kıçıma yakın kısmına koyuyor.

"Bana dokunmadan yürümemi söyleyemez misin?"

"Ama elimde çok mükemmel hissediyorsun. Sana dokunmamak bir kayıp."

Başımı sallıyorum ve vazgeçmeyi seçiyorum. Bu yola girersem, daha da kötüleşecek ve peşinden gitmeye değecek bir savaş değil.

Sanki en değerli eşyalarını gösteriyormuş gibi beni savaşa benzeyen fuayede gezdiriyor. Soluk pembe kanepenin yanında durdu. "Burası hayaletin oturduğu yer. Muhtemelen biz konuşurken bizi izliyor ve seni lanetliyordur."

"Neden onun yerine sana takmıyor?"

"Belki de çoktan yapmıştır ve ben de seni canlı canlı yiyip bitirmekle görevli lanetinin bir ürünüyümdür."

"Kendine sakla." Ona yan gözle bakıyorum. "Ben hayaletlere inanmam." "Öyle mi? Neden?"

"Gerçek canavarlar görünmez paranormal yaratıklardan daha korkutucu ve çok daha yaygındır."

"İlginç. Konuşmamanın sebebi o canavarlardan biri mi?" Donup kalıyorum ve ona sorgulayan bir bakış fırlatıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ne? Geçmişine bakmadan ölümünü planladığımı mı sandın?"

Dudaklarımı büzüyorum. Bu piç ne biliyor ki? Ailem hayatımın o kısmını mühürleyecek kadar güçlü olduğu için fazla bir şey bulmuş olamaz.

Blöf yapıyor. Öyle olmak zorunda.

Landon beni uzun bir koridora götürürken verdiğim tepkiden tamamen habersiz görünüyor. Bir zamanlar çiçekli duvar kâğıdı gibi görünen şey şimdi soluk bej bir vinilden başka bir şey değil.

"Mesele dilsiz olmanız değil, konuşmamayı tercih etmeniz. Seçici dilsizin doğru terim olduğuna inanıyorum. Eğer konuşabiliyorsan, sesini duymama izin ver." Yan tarafına dirsek atarak sırtımdaki tutuşunu gevşetmeye zorluyorum ve ardından işaret ediyorum, "Hayatım hakkında ne biliyorsun? Konuşabileceğimi ya da konuşmak istediğimi nereden çıkardınız? Ve bil diye söylüyorum, eğer konuşursam -ki bu mümkün değil, bu arada- asla konuşmama izin vermeyeceğim. Duydun mu, göt herif?"

"Asla asla deme, küçük ilham perisi."

"Ben küçük değilim. Senden sadece beş yaş küçüğüm." "Ve bana olan takıntın devam ediyor." Gülümsüyor, ama hiç

Bu sefer eğlence. Sadece hesaplamalarının keskin gölgesi. "Söylesene, sekiz yaşındayken sesini senden alan olay neydi? Ailen bunu herkesin hafızasından silmek için çok çaba sarf etmiş gibi görünüyor."

İçimden bir nefes veriyorum. Yani Landon ve onun işbirlikçi yöntemleri bile bilgi almayı başaramadı. İlk defa bir mafya prensesi olduğum ve Bratva'nın ve en önemlisi ailemin korumasına sahip olduğum için şükrediyorum.

"Seni ilgilendirmediği için mi saklandığını hiç merak ettin mi?" Şeker hastalığına taş çıkartacak kadar tatlılıkla gülümsüyorum.

"İstediğimden biraz daha uzun sürse bile bu bilgiyi yine de alabilirim. Şimdi bana kendin anlatmaya ve ikimizi de zaman ve çabadan kurtarmaya ne dersin?"

"Denemeni görmek isterim."

Sırıtışı şeytani bir boyuta dönüştü. Sanki bir meydan okumadan bahsedildiğinde kesinlikle azan çökmüş tarafını kışkırtmışım gibi. Tıpkı Bran'in dediği gibi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İttirerek açtığı başka bir eski püskü kapıya gelene kadar beni tekrar ileri itiyor ve sonra beni içeri itiyor.

Girişin yakınında duruyorum, gözlerim odanın karanlığına alışıyor. Buranın bir stüdyo olduğunu fark ediyorum. Duvarları yarım kalmış heykeller süslüyor, bazıları beyaz çarşaflarla örtülmüş. Ortada bir sandalye ve mükemmel yatay sıralar halinde düzenli bir şekilde dizilmiş ekipmanların bulunduğu bir iş istasyonu var. Çift camlı kapılar, karşı tarafta ürkütücü görünen bir balkona işaret ediyor.

Yine de bu oda evdeki açık ara en temiz ve en yeni oda. Vitray pencereler, muhtemelen önemli olan bazı adamların kilise benzeri resimleriyle renklendirilmiş, ancak hayatımı kurtarmak için onları isimlendiremiyorum.

Renkli ışıklar bitmemiş, şekli bozulmuş heykellerin üzerinde gökkuşağı gibi bir parıltı yaratıyor. Bazılarının yüzleri var, bazılarının ise yüz hatları, hatta tüm vücutları eksik. Diğerleri ise sadece yüzü olmayan gövdelerden oluşuyor.

"Elitlerin malikanesinde kilit ve anahtarla korunan bir stüdyonuz olduğunu sanıyordum."

"Bana olan takıntını biraz hafiflet."

Yüzüm kızarıyor ama "Bunu sadece seni sabote etme çabalarım sırasında öğrendim" diye imzalıyorum.

"Sebebi ne olursa olsun, bir saplantı yine de saplantıdır. Bir bahane bulmak için tökezliyor olmanız bile sevimli takıntınızın derinliğini göstermeye yeter. Sorunuza cevap vermek gerekirse, burası benim ikinci sanat atölyem, üniversitedekini de sayarsak üçüncüsü, ama o diğer öğrencilerle paylaşıldığı için sadece göstermelik."

"Peki ya bu?" İmzalıyorum, sonra sefil heykellere dönüyorum. Terk edildikleri için neden üzüldüğümü bilmiyorum.

"Bu, seçilemeyen sıkıcı konular için. Kanıtlamak istediğim bir teorim var."

Sorgulayan bakışlarla ona dönüyorum ama gözlerim onunkilerle kilitlendiğinde içimdeki korku anında düğümleniyor.

Karanlık enerji derinliklerinde dönerek hem tehlike hem de pişmanlık vaat ediyor.

"Benim için burada dur ve hareketsiz kal. Dün geceki

gibi." "Bunu neden yapayım ki?"

"Buraya benimle gelmenle aynı sebepten dolayı. Değerli aileni korumak için."

Hırlıyorum ve o sadece gülümsüyor, sonra da evcil bir hayvanmışım gibi başımın üstünü okşuyor. "Uslu olursan sert önlemler alınmaz."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yarım yüzlü bir heykele doğru yürüyor ve sanki gerçek bir heykelin duygularını incitmek istemiyormuş gibi dikkatli parmaklarıyla tamamlanmamış kısmı okşuyor. Ama neden bir şans verilse Landon'ın o heykeli sanki hiç var olmamış gibi silmekte tereddüt etmeyeceğini hissediyorum?

Dikkatli bir incelemeden sonra, zahmetsizce kaldırıyor. Ya da daha çok, kolaymış gibi gösteriyor. Kırma gücünün bir tercümesi olarak pazularının esnediğini görebiliyorum.

Landon zayıf görünebilir ve örneğin Nikolai ya da Jeremy'den kesinlikle daha az kası vardır, ama yine de güçlüdür.

Heykeli kum çuvalına benzeyen bir şeyin üzerine bırakır ve karşısındaki sandalyeye oturur.

Bana bir bakış atıyor, çapkınca bir göz kırpıyor ve sonra bir sigara çıkarıp dudaklarının kenarına götürüyor. Sigarayı yakarken sayısız aletten birini alıyor ve ağırlığını test ediyormuş gibi bir elinden diğerine atıyor.

Hemen geri koyuyor ve bana tamamen aynı görünen başka bir tane alıyor, tekrar ellerinin arasına atıyor, sonra dumanı içine çekiyor ve havaya ağır bir bulut salıyor.

Sigara kokusunu ya da genel olarak sigara içenleri hiç sevmem ama Landon bunu olması gerekenden daha seksi gösteriyor. Her hareketinden bir tanrının umursamaz tavrı ve güveni damlıyor.

Dudaklarından sarkan sigarayla, cömert göğüsleri olduğunu fark ettiğim heykeli tekrar okşuyor. Parmaklarını eğim boyunca gezdiriyor ve ardından meme ucuna bir kez dokunuyor.

İki kere.

Bedenim alışık olmadığım kavurucu bir ateşle yanıyor. Eli boğazına doğru kayıyor ve sanki onun parmaklarıymış gibi kendi boynumdaki gerginin sıkıldığını hissedebiliyorum.

Ne oluyor be?

Gözleri bana dikiliyor ve ben doğru düzgün nefes almaktan bile korkarak kıpırdamadan duruyorum. İhtiyacım olan son şey Landon'ın onu herhangi bir anlamda çekici bulduğumu düşünmesi. Zaten inanılmayacak kadar kibirli.

"İşte. Sen çok iyi bir ilham perisisin." Eli hâlâ sevgilisiymiş gibi heykeli okşuyor ve yokluyor.

"Bunu sadece zorunluluktan yapıyorum."

"Bu sözler bana mı yoksa sana mı yönelik?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sırıtıyor ve cevabımı beklemeden işe koyuluyor. Parmakları yavaş ama emin adımlarla heykelin kafasının bir kısmını şekillendiriyor.

Yaratırkenki ifadesi beni çok etkiliyor. Genelde alaycı olan yüzünden çok farklı. Sadizm hala mevcut olsa da, farklı bir şey de var. Gözlerini hiç bu kadar aydınlık ve ilgili görmemiştim. Çoğu zaman yarı sıkılmış, sanki dünyanın onun ahlaksız ruhu için hiçbir anlamı yokmuş gibi.

Ancak şimdi işine o kadar dalmış durumda ki, aletleri nasıl sorunsuz bir şekilde aldığının ya da birbiri ardına sigara yaktığının farkına vardığını sanmıyorum.

Yaklaşık bir saat sonra, ayakta durmaktan yoruluyorum, bu yüzden kendimi oturma pozisyonuna getirmeye çalışıyorum.

"Hayır." Başladığından beri bana bir kez bile bakmamış olmasına rağmen başını sallıyor. "Bunu mahvetme."

"Yorgunum," diye işaret ediyorum ama hâlâ bana bakmıyor. Ben de parmaklarımı şıklatıyorum.

Hiçbir şey.

"Biraz ara verelim. İçecek bir şey var mı?" Soruyorum ama zihni parmaklarına ve önündeki hareketsiz nesneye odaklanmakla meşgul görünüyor.

"Ben biraz dinleneceğim." Oturmaya başlıyorum, ama aniden ayağa kalkıyor ve beni olduğum yerde durduruyor.

Şu anda bana bakıyor, ama keşke bakmasaydı. Koyu mavileri, beni derinliklerinde yutmak üzere olan fırtınalı bir okyanustan farksız. "Bunu mahvetme dedim, değil mi?"

"Ayakta duran sen değilsin. Bu yorucu ve sıkıcı," diye imzalıyorum her zamankinden daha az kabadayılıkla.

"Buraya gel."

"Neden?" İhtiyatlı bir şekilde işaret ediyorum.

"Yorgun olduğunu söyledin, o yüzden bunu düzelteceğiz."

Yerimden kıpırdamadım. Ona yaklaşmaktansa bir saat daha ayakta kalmayı tercih ederim.

"Beni gelip seni almaya zorlama, Mia."

Adımı ilk kez söylüyor ve sesi derin bir hırıltıya benziyor.

Yavaşça ona doğru ilerliyorum, bana zarar verirse gözlerini oyacağıma dair kendime güvence veriyorum. İnsanlığın iyiliği için aletini de kırabilirim.

Heykelin yanına geldiğimde Landon beni aniden kendine doğru çekiyor, nefesim kesiliyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Beni sırtımı göğsüne yaslayacak şekilde aşağı çekerken ses etrafımızda yankılanıyor. Altımdaki sert kasları hissettiğimde kıvranıyorum. Karşı cinse bu kadar yakın olmayı hiç alışkanlık haline getirmemiştim.

Önceki karşılaşmalarımda arzulanan bir şey ve onların erkek olduğuna dair sarsılmaz bir his vardı.

Ancak Landon tam bir erkek. Mesele yaşı değil, kendini nasıl taşıdığı. Sanki bu onun doğuştan hakkıymış gibi bana özür dilemeden dokunuyor.

"Sakın kıpırdama," diye fısıldıyor kulağıma, tüylerim diken diken oluyor. "Kımıldarsan olacaklar için beni suçlama."

Kolu belime dolanıyor ve avucu heykelin göğsünü kavrıyor, parmakları meme ucunu okşuyor.

Ürperiyorum, sonra kendime lanet ediyorum. "Neden bunu yapmaya devam ediyorsun?"

"Şşş, tek kelime etme." Göz kırpıyor. "Sesini duymamı istemiyorsan tabii?"

Ona orta parmağımı gösterdim.

"Bu beni son kez tersleyişin. Bir daha yaparsan, meseleyi kendi ellerimle hallederim. Kelimenin tam anlamıyla."

Bir sigara yakıyor ve dumanını bir pislik gibi yüzüme üflüyor.

Kısa süre sonra dikkati hareketsiz heykele yöneliyor. Gerçek bir insan olsaydı onun için üzülürdüm ama benim yerime sanatına odaklanması daha iyi.

Ama bu lanet pozisyonda onu içime çekmek zorunda kalıyorum, erkek kokusunu ve sarhoş edici kolonyasını. Bu kadar yakınken, yüzünün ve fiziğinin ne kadar yapılı olduğunu fark etmeden edemiyorum. Muhtemelen çok sevdiği heykelleri kadar mükemmel.

Onun da onlar kadar soğuk olması çok kötü.

Yaklaşık yirmi dakika sonra kıpırdanmaya başladım. Bir pozisyonda çok uzun süre kalmak imkansız. Tabii satranç oynamıyorsam ve şu anda kesinlikle öyle bir durum söz konusu değil.

Açıklanamaz bir şekilde Landon'a çekilmem ve kendime henüz delirmediğimi söyleyip durmam da yardımcı olmuyor.

"Bacağıma asılmaya çalışmıyorsan yer değiştirmeyi bırak. Bu durumda, git o."

"Cehennemde bacağını becereceğim, göt herif,"
diye imzalıyorum. "Bana uyar, küçük ilham
perisi."

"Neden bana böyle seslenip duruyorsun?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ne?" diye soruyor bana bakmadan.

"İlham perisi. Neden ben senin ilham perinim?"

"Figürler." Tek bir kelime, ama sanki o günkü imha müfredatında hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi büyük bir kayıtsızlıkla söylüyor.

Elimi kaldırıyorum, ama bana bir bakış atıyor, şüphesiz konuşmayı kesmemi önermek için. O muhteşem gözlerini oymak için çok istekliyim.

Kıpırdamadan durmaya çalışıyorum ve şans eseri telefonumu çıkarıyorum. Landon fark etmemiş gibi görünüyor ya da muhtemelen fark ediyor ama umursamıyor.

Bacaklarımın arasında giderek artan ağrıdan kurtulma çabalarım, kolunun yanıma her dokunuşunda başarısızlığın eşiğine geliyor. Nefesinin yanağıma değmesiyle.

Derin bir nefes alarak Bran'in numarasını arıyorum ve dün gece gönderdiği, bırakın cevap vermeyi, okuyacak durumda bile olmadığım mesajını buluyorum.

Brandon: Eve sağ salim vardın mı? Kardeşin sana sorun çıkarırsa yardım etmek için buradayım.

Selam! Geç cevap verdiğim için özür dilerim. Evet, eve sağ salim geldim ve Niko için endişelenme. Onunla nasıl başa çıkacağımı biliyorum.

Cevabı hemen geldi.

Brandon: Bildiğim iyi oldu. Sana bir şey olmasından korkuyordum.

Bir şeyler oldu ve ben şu anda Landon'ın kollarında bunun bedelini ödüyorum.

Selam Bran. Her zaman Landon'dan uzak durmam gerektiğini söylediğini biliyorum (onunla yakınlaştığımdan falan değil). Kendimi onun radarından nasıl çıkaracağıma dair bir ipucun var mı?

Brandon: En önemli adım, ilk etapta asla onun radarına girmemektir. Bir kez radarına girdiğinizde, o kendi isteğiyle geri çekilmeyi seçmediği sürece, ondan kurtulmanız mümkün değildir. Sizi rahatsız mı ediyor?

Daha çok içimdeki hayatı emiyor gibi.

Bran'a ikiziyle arasını açmamak için endişelenmemesini söylemek üzereydim ki telefon parmaklarımın arasından çekilip alındı.

Landon'ın hoşnutsuz yüzüne bakıyorum ve içgüdüsel olarak bir nefes çekiyorum. Bu piçin insanları tek bir bakışla rahatsız etme gibi gizemli bir gücü var.

"Kucağımda otururken dikkatini benden ayırma."

Boynumdaki sıcaklığın arttığını hissedebiliyorum ama çenemi kaldırıyorum. "Eğer beni gözyaşlarına boğmasaydın yapardım."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yine de pantolonuma damladığını hissedebiliyorum."

Zihnim bulanıklaşıyor. Daha önceki uyarılma bir şekilde fiziksel bir şeye mi dönüşmüştü?

Hayır, bu mümkün olamaz.

Landon sadece kafamın içine girmeye çalışıyor. Eğer ona izin verirsem, beni bütün olarak yutacak ve geriye dağılmış kemiklerden başka bir şey bırakmayacak.

"Bu doğru değil," diye imzalıyorum.

Sigarayı ağzından metodik bir şekilde çıkarıyor ve kilden yapılmış derme çatma bir kül tablasına saplıyor.

Sonra ıslak bir mendil alıp iki elini de temizliyor ve beni kazara kucaklıyor.

Bir kere yapar.

İki kere.

Üçüncü seferden sonra, kullanılmış mendili kül tablasını dolduran öldürülmüş sigaraların üzerine yerleştirir.

Sırtıma dolanan kol belimi kavrıyor, güçlü parmaklar etime saplanıyor.

Diğer eli elbisemde geziniyor ve sanki bir hediyeyi açıyormuş gibi her seferinde bir parmağını kullanarak elbisemi toparlıyor.

Kalp atışlarım hızlanıyor ve tüylerim diken diken oluyor. Daha büyük, damarlı ellerinin görüntüsü - elbette, pisliğin solgun etimde pornoya layık elleri var - beni nefessiz bırakıyor.

Daha öncekinin aksine, eli kalçamda durmuyor ve bunun yerine yukarı ve yukarı hareket ederek arkasında bir karıncalanma kargaşası bırakıyor.

Bir parçam bunu durdurmam gerektiğini biliyor. Elini tutup bana bu kadar yakından dokunmaya cüret ettiği için taşaklarını tekmelemeliyim.

Ama diğer tarafım aşık. İçimde bu duyguları tetikleyen canavar tarafından tamamen ve tamamen ele geçirildim.

Bu kısım bunun nereye gittiğini ve ne kadar düşeceğimi görmek istiyor. Ne kadar zor olacağını.

Buna en çok liseden Brian ile yaklaşmıştım. Hoş biriydi ve kendimi ondan hoşlandığıma inandırmıştım ama bana dokunduğu an, istemediğim bir şeyi istemek için kendimi ne kadar kandırdığımı fark ettim.

Bu kısa karşılaşma keşifsel, masum ve ılımlı hissettirdi. Ve işte o zaman bunların benim zevkim olmadığını keşfettim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Buna karşılık Landon'ın masum bir yanı yok. Onun dokunuşu iddialı, vahşi ve pazarlığa açık değil.

Kelimenin tam anlamıyla, yüzüne çarpsa bile keşif veya ılımlılığın ne olduğunu bilmeyen bir canavar tarafından tutuluyorum.

Ve vücudum buna tepki veriyor.

Lanet olsun bana ve hasarlı beynime.

"Titriyorsun." Burnunu saçlarıma ve kurdelelerime gömüyor, yoluna devam ederken beni içine çekiyor. "Sikimi sürerken de titreyecek misin? Ya da bu yumuşak kalçaları döllerimle mahvettiğimde?"

Sıcaklık o kadar hızlı üç haneli rakamlara fırlıyor ki, kamçılanıyorum. Onu itmek için omzuna tutunuyorum ama orta parmağını külotumun üzerinden kıvrımlarıma doğru kaydırırken parmaklarımı pazusuna saplıyorum.

"Çok ıslak ve zonkluyor, benim küçük ilham perim." Parmağı tekrar vuruyor, bu sefer klitorisimi buluyor.

Kucağında oturduğum onca zamandan mı yoksa dokunuşunun tanımadığım bir yanımı uyandırmış olmasından mı bilmiyorum ama boğazımdan muhtaç bir ses çıkıyor.

"Sabırsız da." Islak külotumun üzerinden amımı tokatlıyor. "Amcığın parmaklarımla buluşmaktan çok memnun, dokunuşum için sırılsıklam."

Klitorisimin etrafında dönerken sızan ıslaklığı hissedebiliyorum ve tam bu duyguya kapıldığımda, amıma tekrar tokat atıyor.

Havada bir nefes sesi yankılanıyor, ama külotumu kenara itip iki parmağını birden içime sokmasıyla kesiliyor.

İzinsiz giriş bacaklarımı öylesine titretiyor ki, belimi saran çelik kolu olmasa düşecektim.

Hesaplanmış bir ritimle birkaç kez girip çıkıyor. "Çok dağınık. Bu dar amcığı biraz daha germemiz gerekecek, böylece sikime hazır olacak."

Cevap vermiyorum. Tek yapabildiğim parmaklarını içimde makaslarken ona tutunmak. Sonra kalçasını eğiyor ve başparmağıyla açlıktan kıvranan klitorisime baskı uyguluyor.

Uzuvlarımdan bir elektrik şoku geçiyor. Ayak parmaklarım kıvrılıyor ve vücudum bir dizi istemsiz tepkiyle kasılıyor. O kadar ani ve güçlü ki bir an için fiziksel dünyamla bağlantım kesiliyor.

Yüksekten inerken uzuvlarım uyuşuyor ama Landon'ın parmakları hâlâ içimde.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Belimi çözüyor ve mavi kurdelelerimden birini çekerek beni ona bakmaya zorluyor. Şu anda yüzümün nasıl göründüğünü düşünmek bile istemiyorum. Sadece kaçmak ve az önce yaşadığım yoğun duygulardan saklanmak istiyorum.

Ancak Landon aynı plana sahip değil gibi görünüyor. İstemsizce nemlenen gözümün kenarını yalıyor ve sırıtıyor. "Şimdi bana bakarken parmaklarımın üzerinde tekrar paramparça olacaksın."

Paniğin acı tadı boğazımı dolduruyor. Ne halt etmesine izin verdim? Yapmak mı?

Bekle bir dakika. Ona izin verdim mi ki?

Hayır demedin, aptal. Onu itmedin bile.

Ben de öyle yaptım. Tüm gücümle göğsüne çok sert bir yumruk attım, sandalye altından gıcırdıyor. Kendimi onun elinden kurtardıktan sonra, bugün Landon'ı ilk gördüğümde yapmam gereken tek şeyi yapıyorum.

Koşuyorum.

Kahkahası karanlık, uğursuz bir vaat gibi arkamda yankılanıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

11

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

"Beni kendi evimden mi kovuyorsun?" Remi bir drama kralı gibi haykırır.

Söylentiye göre bebekken kafasının üzerine düşmüş ve kaybettiği nöronları bir daha asla geri kazanamamış.

Kaotik biri ve iyi, anarşi dolu anlamında değil. Ama daha çok kafatasının içinde sevişme ve grubun komedi rahatlaması olarak hizmet etme ihtiyacından başka bir şey olmayan bir karikatür gibi.

Belirli durumlarda iyi bir destek, ancak bu kesinlikle listeye ait değil.

O, Bran ve ben oturma odasındayız ve *Günün Maçı* ile merakla beklenen Premier Lig maçını bekliyoruz.

Kardeşim Chelsea renkleri ve uyumlu bir bandana giyerek kanepede oturuyor. Aile üyelerimiz geleneksel topçulardır ve babam uzun zaman önce Arsenal'de oynardı, ancak Bran rakip bir kulübü tutmayı tercih etti. İsyan etmek için seçebileceği onca önemli şey varken, böylesine berbat bir tanesini seçti. Ve babam sanki tüm bunlar bir bok ifade ediyormuş gibi hafifçe alınmayı seçiyor. King Enterprises'ın iki kulüpte de hissesi olduğuna eminim.

"Bunu yapamazsın!" Remi sandalyesinden sıçradı ve bana parmağıyla işaret etti, konuyu o kadar sakin bir şekilde bırakmış olmama rağmen.

"Malikanede verip durduğun partiler de neyin nesi?" Bran sanki benim özel bekçimmiş gibi soruyor. Ondan tam on beş dakika daha büyüğüm ve eğer böyle bir rol varsa bunu üstlenmeliyim, çok teşekkür ederim.

"Bu tamamen saçmalık!" Remi dramatik bir şekilde başını geriye atar. "Bu konuda bana destek ol, Bran! Bu derebeyinin sürekli alanımızı işgal etmesini engellemeliyiz."

Kesinlikle Remi kadar iğrenç olmayan Bran sadece başını sallar.
Ne yazık ki çocukluk arkadaşım diğer müttefikini kaybetmiş.

Herkesin Eli dediği can sıkıcı bir varlık. Bugün ortalıkta yok, muhtemelen başkalarının hayatını perişan etmek için siktir olup gitmiştir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İşte bu yüzden bu tür bir toplantı yapmak için bu mükemmel zamanı seçtim. Eğer o burada olsaydı, durum inişli çıkışlı ve gereksiz yere yıpratıcı olurdu.

"Bana bundan daha iyi bir tepki ver, Bran!" Remi, ses tellerinin birkaç kez kesilmesi için yalvaran, incinmiş, abartılı sesiyle sesleniyor.

Görünüşe göre bu gece baş belası olmaktan başka bir planları yok.

"Kabul etsen de etmesen de" diyorum. "Eğer bir parti düzenlemeye karar verirsem, bunu yaparım, bu yüzden devam etseniz ve kayıplarınızı azaltsanız iyi olur. Eğer kargaşaya katılmak isterseniz siz de davetlisiniz."

"Hayır, teşekkürler." Remi bana tiksinti dolu bir bakış attı. "Sen etraftayken kadınlar için görünmez oluyorum."

"Cazibemi kıskanma, Rems." Ona doğru yürüyorum ve omzundan yakalıyorum. "Bunu telafi etmek için seni kendi tipinde biriyle jakuziye sokabilirim."

Kaşlarını kaldırıyor. "Kaç tane?"

"Kaç tane istiyorsun?"

"Üç."

"Orada olacaklar."

"O zaman kendilerini senin aletinin ü z e r i n e atmasınlar diye ortadan kaybolacak mısın?"

"Tabii ki. Kankalar ne içindir?"

"Bir anlaşma yaptın, Lan." Elimi sıktı.

"Ciddi misin?" Bran soruyor. "Sen de tam onun sürekli bizim alanımızı işgal etmesinden yakınıyordun Remi."

"Partilerinin eğlenceli olduğunu hatırladım. Lordum eğlenceyi içine

çeker." "İşte bu yüzden lord hazretleri çok iyi bir sporcudur," diyorum. Kendisine bu şekilde hitap etmesine içten içe sinirlenmesine rağmen.

Annemin de aristokrat bir unvanı var, ancak bunu gösterdiğimi ve herkesin duyması için kendime lord dediğimi göremezsiniz. Yine de doğru insanların önünde bunu bir takı olarak kullanmaktan çekinmem.

Her halükarda, görev tamamlandı. Pisliklerin pisliğini davet edebileceğim ve kendimi liderleri olarak taçlandırabileceğim bir başka akılsız parti daha olacak.

Kafamın içinde g e r e ğ i n d e n uzun süre takılıp kalmamak için yaptığım sayısız girişimden biri. Bu sanat için iyi ama genellikle

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

herkes için. Özellikle de anarşimin hedefi olacak kişiler ve onların yakın çevreleri için.

Son zamanlarda bu, açıklanamaz bir şekilde şimdiye kadar sahip olduğum tek ilham perisi olan gotik sarışın bir Barbie oldu.

Bir hafta önce parmaklarımı paramparça ettiğinden beri benden kaçmaya çalışıyor ama ben bir fareyi saklandığı yerden nasıl çıkaracağımı biliyorum.

Futbolu pek de umursamadan yukarı çıkmak üzereydim ki Bran bana yetişip kolumdan tuttu.

Önce eline, sonra da yüzüne bakıyorum. "Aklında bir şey mi var, küçük kardeşim?"

"Mia."

Etkilenmemiş gibi davranıyorum ve gözlerimi ona dikme içgüdümü bastırıyorum. Kardeşimle biraz arkadaş olduklarını biliyorum. Bu beni daha önce rahatsız etmemişti ve mantıklı olursam şimdi de değişmemeli. Ama nedense bundan hoşlanmıyorum.

"Kim o?" İşaret parmağımı ağzıma götürürken soruyorum.

"Onun tam olarak kim olduğunu biliyorsun, peşinden gittiğini düşünürsek onu."

"Bunu sana o mu söyledi?"

"Onun bana bir şey söylemesine ihtiyacım yok. Seni tüm hayatım boyunca tanıdım ve iyi bir şey yapmadığınızı anlayabilir, ki maalesef son zamanlarda bu daha sık oluyor." Uzun, sinirli bir nefes veriyor. "Kardeşine zaten yeterince zarar vermedin mi?"

"O artık kardeşi değil, değil mi?"

"Hayır, ama kız kardeşini hedef aldığını öğrenirse seni öldürür."

"Onu öldürmeden olmaz." Başını okşadım. "Benim için endişelenme, küçük kardeşim."

"Aklımdaki son şey bu," diye mırıldanıyor, yüzü her zamankinden daha sert.

Hmm. Mia'yı gerçekten önemsiyor mu? Belki *bu* anlamda?

Senin için değil de benim için sırılsıklam olması çok kötü Bran.

"Sürpriz!"

Farklı saç renklerine sahip üç kız -sarı, beyaz ve kestane- paket servis kutularına benzeyen şeyler taşıyarak ön girişten içeri doluşuyor.

Dayanılmaz sürprizi duyuran Ava, kokusuna bakılırsa Hint yemeği olduğunu tahmin ettiğim bir kucak dolusu yemeği sehpanın üzerine bırakırken sırıtıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sarışın, gürültücü ve kişisel alan kavramı yok denecek kadar az. Kısacası, Remi'nin yumuşatılmış bir versiyonu ama on dokuz yaşında.

Beyaz saçlı olan Cecily, daha çok grubun ana tavuğu gibidir ve bu pozisyon için Bran ile savaşmaktadır.

Ama kardeşimin içinde bulunduğu baskıcı durum göz önüne alındığında, tacı her zaman ona verirdim. Ava herkesin hoşuna gitmeyecek kadar gürültücüyken, Cecily yumuşak başlı ve etrafındaki herkese bebek gibi davranmayı seviyor.

Kucağındakileri dikkatlice masanın üzerine koyar ve başını sallayarak Biz.

Üçüncü kız Hint yemeklerinin yanında birkaç içki bırakır ve Bran'le bana doğru yürüyor. Doğal sarı röfleli kestane rengi saçları belinin ortasına kadar dökülüyor.

Glyndon, ailemizde babamın annemin deyimiyle muhteşem sarı Viking saçlarına sahip olan tek kişi. Benden dört yaş küçük ve ben yokmuşum gibi davranmayı seviyor.

Bran'e sarılıyor ve Bran de tatlı, duygusal ve kesinlikle gereksiz bir sevgi gösterisiyle kollarını Bran'e doluyor.

Nörotipik insanların onaylanmak için neden bu kadar yarıştıklarını ve ilgi ve sevgi göstermeyi hayati önemde bulduklarını anlamıyorum. Bu sıkıcı duygular olmadan hayatta kalamayacaklarından değil.

"Ne güzel bir sürpriz," diyor ayrıldıklarında. "Neden bana geleceğini söylemedin?"

"Ava önce bir şeyi teyit etmesi gerektiğini söyledi."

Yani, gelip gelmeyeceğine karar vermeden önce Eli'nin çevrede olmadığından emin olması gerekiyordu. Bunu nereden bildiğimi sormayın. Bir, bu noktada bir sır olmaktan çok uzak - bahçıvan ve geniş ailesi bile muhtemelen garip ön sevişmelerini biliyor. İki, herkesin hayatını ve sırlarını ileride kullanma ihtimaline karşı avucumun içinde tutuyorum.

Glyn sanki kibirli bir hukuk firmasında çalışan meslektaşlarmışız gibi başını sallıyor. "Lan." Ben de aynı enerjiyle başımı sallıyorum. "Küçük prenses."

Babam anneme prenses dediği için Glyn de 'küçük prenses' unvanını aldı.

Kız kardeşim sertleşiyor, muhtemelen erkek arkadaşını yeryüzünden silmek de dahil ama bununla sınırlı olmamak üzere iyi bir şey yapmadığımı düşünüyor.

Gülüyorum ve saçlarını karıştırıyorum. "Sakin ol. Çok gerginsin."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bran her şeyden çok teslimiyetle başını sallarken, Glyn bir nefes veriyor. Akli dengesi yerinde olmayan erkek arkadaşının benden farklı olduğunu iddia etmeyi seviyor çünkü ona bir pervanenin ateşe düşmesinden daha fazla aşık oldu. Ama olsun. Onu biraz rahatsız ettim. Küçük derken, Bran'in yaptığı gibi ona hiçbir zaman şefkat göstermediğimi ve bunun yerine onu izlemeyi tercih ettiğimi kastediyorum.

Birimizin kemer sıkma sembolü olması gerekiyordu ve Bran kesinlikle hayatını kurtarmak için sert olamaz.

Ayrıca, buna hiçbir zaman ihtiyacı olmadı ve söz konusu ailem olduğunda rol yapmamayı tercih ediyorum. Bu çok yorucu ve dünyanın geri kalanı için yeterince boş hissettiriyor ve onlar kesinlikle ailemle aynı kategoride değiller.

"Ne demek balık ve patates kızartması yok?" Remi Ava'ya sorar, sonra da onu dürter. "Sen İngiliz misin ki? İçindeki sahtekârı ortaya çıkar."

"Geçen sefer de getirmiştiniz. Değişiklik olsun istedik. Ayrıca Hint yemekleri çok lezzetli!" Onu itiyor. "Ve beni dürtmeyi bırak."

"Lordumun sana dokunmasından bile onur duymalısın, köylü."

"Kafanı ısırıp koparacağım."

"Denediğini görmek isterim."

Onlara doğru yürüyorum ve paket servis kutularını getiren Cecily'ye başımla selam veriyorum. O da başıyla onaylıyor ve dikkatini işine veriyor. Eskiden bana aşıktı, benimle tanışma şerefine nail olan herkes gibi. Aslında aşık değildi ama ölçülemez cazibemden çok etkilenmişti ama beyni olan her kız gibi o da kısa sürede içimde ulaşabileceği hiçbir şey olmadığını fark etti.

Anarşi ve yıkımın boş bir varlığı olduğum bir sır değil. Karakteristik olmayan şiddet eğilimleri ve sanatsal deha için bir araç.

Aslında, bu kişilik özellikleri ortadan kalktığında, kokusuz havadan başka bir şey değilim. Kargaşayı varlığımın amacı haline getirmemin nedenlerinden biri de bu. Bu olmadan, ben sonsuz bir boşluğum.

Bu gerçekler konusunda kendimi kandırmıyorum. Yaşlı Cecily de dahil olmak üzere bazı kızlar öyle yapıyor. Beni düzeltebileceklerini düşünmekten hoşlanıyorlar ve ben onları onarılamaz parçalara ayırırken bu yanılsamayı sürdürmelerine izin veriyorum.

Ne? Ben yeni deliklerin macerasını seven, bağlanmak istemeyen bir adamım. Onları unutulana kadar becerdikten sonra bebek isimleri düşünmeleri benim suçum değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yine de Cecily'yi becermedim. Bunu bir kez düşündüm ama sonra aklıma onun çok katı babası Xander Amca geldi, biricik prensesine yaklaşacak olursam beni parçalara ayırır ve kanımı çorba niyetine içerdi.

Bir köpekbalığının ahlaki pusulasına sahip olsam da, eve çok yakın suları karıştırmaktan hoşlanmıyorum. Bizimkiler Ava'nın, Cecily'nin ve Remi'nin aileleriyle biz doğmadan çok öncesinden beri arkadaş ve aile yemeklerinde onların aileleri tarafından golf sopasıyla kovalanmanın pratik olmayacağını düşündüm.

Yine de bu onlarla uğraşamayacağım anlamına gelmiyor.

Bran ve Glyn'in gülünç ilişkilerini konuşmalarını gözümün önünden ayırmadan bir sütuna yaslanıp Ava'ya sırıtıyorum. Remi'yle çocukça ileri geri konuşmasına ara verip gözlerini bana dikiyor.

"Peki sen ne istiyorsun?" Huffs. "Balık ve patates kızartması hakkında da mı şikayet edeceksin?"

"Hayır. Ne tür gıda tükettiğim umurumda bile değil." Ne de olsa tek amacı makinenin durmadan çalışmaya devam etmesini sağlamak.

Kaçınılmaz olarak düşene kadar yani.

"O zaman neden Şeytan'ın özentisi gibi sırıtıyorsun?" Ava, iki saniye önce dramaya başlamasına rağmen çoktan yemeğe dalmış olan Remi'den tamamen habersiz soruyor.

"Beni yaraladın. Şeytan'ın ben olmak istediğini sanıyordum."

Gözlerini deviriyor ve kollarını kavuşturuyor, pembe kaşkorsesinin uzun denizkızı kolları başlı başına bir karakter.

"Eli'nin burada olmadığını düşündüğün için geldin, değil mi?"

Övünen ifadesi duraksıyor. "Eli kim? Onun varlığı ya da yokluğu umurumda bile değil."

"Bu durumda, onun yaklaşık..." Sözümü kesiyorum ve onun bir düzine Louboutin topuklu ayakkabısından daha değerli olan saatimi kontrol ediyorum. "On beş dakika."

Yüzü soluyor ve boğazını temizliyor. "Sırf benimle dalga geçmek için blöf yapıyorsun."

"Öyle miyim?" Telefonumu alıp kuzenime hızlıca bir mesaj gönderiyorum.

Landon: Ava lezzetli yemeklerle geldi. Nefis.

Hayal kırıklığına uğratmadı ve cevabı birkaç saniye içinde geldi.

On beş dakika içinde orada ol. Ben gelmeden önce hedonist formunu dünyaya yuttursan iyi edersin.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Arka planı bulanıklaştırmak için son metne dokunuyorum, sonra da Ava'ya gösteriyorum.

Yutkunuyor ve gözlerini kısıyor. "Ona burada olduğumu söyledin mi?"

"Sana bunu düşündüren ne?"

"Amcıklık mı yapıyorsun?"

"Aşk Tanrısı için başka bir kelime mi bu?"

Köşeye sıkışmış bir hayvan gibi hırlıyor ve ben de sırıtarak o gelmeden önce onlarla nasıl daha fazla oynayabileceğimi düşünüyorum.

Tabii Ava korkak olduğu için kaçmaz ya da bir hayalet gibi ortadan kaybolmazsa.

Korkaklardan bahsetmişken, geçen hafta Mia'ya gönderdiğim ve onun Read'e bırakma cüretini gösterdiği bazı mesajları tekrar kontrol ettim.

Eğer bu kadar acelen olmasaydı, parmaklarımdaki tadını yalamayı bitirir bitirmez seni gezdirirdim. Amcığı hiç beş yıldızlı bir yemek olarak düşünmemiştim, ama fikrimi hızla değiştiriyorum.

Kafanı kuma gömmeye çalışmayı bıraktığında bana mesaj at. Yerinde olsam, kendimi bu dertten kurtarırdım. İşe yaramayacak.

Eğer kaçmayı bırakırsan, tekrar yapabiliriz ve sikimi yalamana izin veririm.

Merak ediyorum. Geldiğinizde genellikle bu ifadeyi mi yaparsınız? Cevap vermezseniz, eski sevgililerinizi bulup bir teorimi doğrulayabilirim. Ne olduğunu bilmek ister misin?

Görünüşe göre değilsin, çünkü bu garip, elde edilmesi zor ön sevişmeyi seviyorsun. Eminim şimdiye kadar benim normal olmadığımı ve bu taktiklerin bende işe yaramadığını anlamışsındır.

Sabır benim uzmanlık alanım değil, küçük ilham perisi. Beni peşinden getirtme.

Bu son mesajımdı ve öncekilerle aynı kaderi paylaştı. Mia henüz bunu bilmiyor ama tehlikeli bir oyun oynuyor. Ne kadar baştan çıkarsam, o kadar sert tepki veriyorum.

Etrafımdaki kaosu görmezden gelerek Instagram uygulamamı açıyorum. Ben daha adını aratmadan profili ana ekranımda beliriyor.

Genelde beni ilk karşılayan Remi'nin maskaralıkları olur. Görünüşe göre algoritmam bana yeni bir eğlence kaynağı bulmuş. Bunun, tecrübeli bir takipçi gibi onun sosyal medya hesaplarını kontrol etmemle de ilgisi olabilir.

Yayında görünen resim, *Bana Bebek Şeytan Derler* başlıklı bir atlıkarıncadır.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İlkinde, ağabeyinin sarı dikiş maskesini takmış, aşağıya bakarken görülüyor. Tüllü siyah elbisesi, yılan gibi kayan zincirleri olan botları ve kurdeleli atkuyruğu şeklinde tuttuğu platin sarısı saçları bu görünümü güçlendiriyor.

İkinci resimde ise maske yok, dirseğini Nikolai'nin ağır dövmeli çıplak omzuna dayamış, ikisi de kameraya bakıyor.

Üçüncüsü, Mia yandan barış işaretleri yaparken kamerayı baştan çıkarıyor gibi görünen gösterişli ikiz kız kardeşiyle birlikte.

Dördüncüsü üçünün fotoğrafı, iki kız da Nikolai'nin kollarına asılmış.

Beşincide, hem Nikolai hem de Killian'a kafa kilidi takar ve güler. Gareth arka planda, kahkahalarla başını geriye atmış. Görüntü bulanık ve muhtemelen Maya tarafından bir hevesle çekilmiş gibi görünüyor.

Sözde Bebek Şeytan'a yakınlaşıp özgür ifadesini inceliyorum. Onu hiç gülerken görmemiştim, sınırlı takip seanslarım sırasında bile. Gülerken sesinin nasıl çıktığını merak ediyorum.

Zevke boğulduğunda nefes nefese kalıyor ve inliyor. Parmaklarım onun beni bütünüyle yutan sıcak amını hatırlayarak seğiriyor.

Sanırım çıkarabileceği başka sesler de var ve onları teker teker çıkaracağım.

Görünüşe göre Eli ve Ava bugünlük güvende çünkü ben kargaşa dozum için çok daha iyi bir hedef tercih ediyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

12

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Karanlık korkum, kaçırdığım fırsatların ve nihai gelişimini asla bilemeyeceğim farklı bir hayatın hikayesidir.

Tadı acı ve boş duygularla dolu. Sidik, kusmuk ve korkunç bir ölüm vaadi kokuyor.

Kararlı, saçmalamayan bir kişiliğe sahip olmama rağmen ölümden çok korkarım. Benim için ölüm, canavarın beni sonsuza dek susturduğu andaki bakışlarıdır.

Ölüm, sonsuza dek karanlıkta yaşamaktır.

Kırık tırnaklarım ve umutsuz, çatlak umutlarımla hayata tutunmaya çalışıyordum, sadece hala hayatta olduğuma kendimi inandırmak için.

Yine de her gece, odamda yalnızken, ölümün kokuşmuş nefesi canavarın varlığını duyurmak için ensemi tırmalıyor. İnlemeleri ve hırıltıları köşeden yankılanıyor, tıpkı beni pusuya düşürmek için tuvalete gitmemi bekleyen kapana kısılmış bir hayvan gibi.

Bu yüzden uzun süre yalnız kalmayı sevmiyorum. Yine de bir sorun var. Ben pek sosyal bir insan değilim. Gece hayatından ya da sadece 'eğlenmek için dışarı çıkmış' sarhoş kalabalıklardan hoşlanmıyorum. Ben asla eğlenmek için dışarı çıkmam. Genellikle hayatta kalmak için dışarıdayım.

Bu yüzden kardeşimi ve kuzenlerimi ziyaret ediyorum, onlarla dışarı çıkıyorum ya da zavallı Maya'ya sinir bozucu ikinci bir deri gibi yapışıyorum.

Bugün yukarıdakilerin hepsini yaptım, ancak hiçbiri gecenin karanlığını uzaklaştırmayı ya da canavarı korkutup iğrenç mağarasına geri göndermeyi başaramadı.

Sırf huzurlu bir şekilde uykuya dalabilmek için binlerce rutin gerçekleştirdim.

Meditasyon ve kan dolaşımına yardımcı olmak için ayak banyosu ile başladı, ardından çevrimiçi satranç oynadım ve ardından tüm okul projemi bitirdim.

Saat sabahın biri ve hiç uyku belirtisi yok. Yöntemim kurşun geçirmez olduğundan değil, ama uykuya daldığımda onun iğrenç yüzüyle ilgili bir kabus görmeyeceğimi umabilirim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sırt üstü uzanıyorum ve tavanı süsleyen yapay yıldızlara bakıyorum. Karanlıkta daha iyi görünürlerdi ama geceleri ışıkları kapatmaktansa kendimi bir akıl hastanesine kapatmayı tercih ederim.

Seçeneklerim bütün gece dönüp durmak ya da Maya'nın güzellik uykusunu tekrar mahvetmek. Ama geçen hafta bunu aşırıya kaçtığımı düşünürsek, ilkini seçiyorum.

Sağıma dönerek telefonumu alıyorum ve parmağım annemin numarasının üzerinde geziniyor, ama sonra daha iyi düşünüp başımı sallıyorum.

Hâlâ bana son kez aramamın gerçek nedenini ve yardım etmek için yapabileceği bir şey olup olmadığını soruyor.

Bunu bir daha yaparsam, babam beni New York'a geri göndermek için kesinlikle buraya uçacak.

Instagram'ı açtım ve son gönderime gelen yorumları kontrol ettim.

maya.sokolov: *Öldür, kraliçe.*

killian.carson: *Üstün genler gösterisi.*

gareth-carson: *Kill ve Niko'nun kendilerini aptal yerine koymaları için buradayım.*

nikolai_sokolov: *Fotoğraftaki boyun kırmaya hazır görünen korkunç adam benim. Küçük kız kardeşlerime dokunmadan önce bunu bir düşünün.*

Kendi kendime gülümsüyorum. Cehennem kadar ekstra ve en kötüsü de öyle olduğunu düşünmüyor.

Bran ve Elitler'den yeni arkadaşım Remi'nin yorumlarını da görüyorum. Sertifikalı bir palyaço olmasına rağmen, onunla konuşmak eğlenceli. Her şeyi şakaya dönüştürmesi de yardımcı oluyor.

lord-remington-astor: *Daha da güzel bir kişiliğe sahip güzel bir bayan.*

Brandon King: *Çok güzel.*

Bran'in yorumunu beğeniyorum ve profilindeki küçük simgeye tıklıyorum. Bran*'in Chelsea* başlıklı son fotoğrafını gördüğümde midem rahatsız edici aralıklarla sıkışıyor*, var mı?*

Elitlerin malikânesinde Avrupa futbolu izliyor ve yemek yiyor gibi göründükleri bir grup fotoğrafı. Tanıdık yüzleri tanıyorum: Glyn, Killian'ın kız arkadaşı, Maya'nın mantıksız davrandığı zamanlarda tanıştığım Cecily ve tabii ki Bran ve Remi.

Uzun boylu, esmer ve yakışıklı bir adam yanında durup kameraya gülümserken kaşlarını çatarak yemeğine bakan sarışın kıza aşina değilim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Midemin harekete geçmesinin nedeni, Remi'yi omzundan tutup televizyonu işaret eden Landon'dan başkası değil.

Onu daha iyi görebilmek için fotoğrafı yakınlaştırıyorum. Gülüyor, neredeyse Remi'nin coşkusuyla eşleşiyor gibi görünüyor.

Neredeyse.

Çünkü Remi'nin gerçekten heyecanlı göründüğü yerde, Landon sadece onu yansıtıyor. Killian'ın geçmişte, özellikle de gençken bunu sık sık yaptığını görmüştüm. Duygular içinden gelmediği için, etrafındakileri, yani Gareth ve Nikolai'yi taklit etme sanatını mükemmelleştirdi.

Landon da aynı.

Belki de antisosyal davranışları olan birinin yanında büyümüş olmamla ilgisi var, ama yaptığı şovu çok net görebiliyorum.

Duvarlarımın arasından fırlayıp uykuda olan bir parçama dokunduğundan beri o pisliği düşüncelerimden atamadığım gerçeğiyle de ilgili olabilir.

O gün bana ne oldu bilmiyorum. Kusurlara adanmış sanat stüdyosunun perili gotik havasını suçluyorum. Ama en çok da adamın kendisini suçluyorum.

Dünyaya sadece bir imaj yansıtan ve onların da bunu yalayıp yuttuğu bir adamın mutlak muamması. Kendisini kibirli bir tanrı olarak görmesi mantıklı. Kendileri için özel olarak yarattığı bir kişilik için onu sevebiliyorlarsa, neden kibirli ve gururlu olmasın?

Pislik herif muhtemelen varlığını insanlara bir armağan olarak görüyor.

Etiketlere tıklıyorum ve sonra profiline gidiyorum. *Landon-king*. Aslında bir milyondan fazla takipçisi var. Vay be.

Bunun bir nedeni gelişen sanat kariyeri olsa gerek, diğer nedeni ise zahmetsizce popüler olan sinir bozucu insanlardan biri olması.

Fotoğrafları onun zengin çocuk/ dahi sanatçı statüsünün bir tercümesi. Bazıları partilerde, bazıları da aile üyeleri olduğunu tahmin ettiğim kişilerle çekilmiş. Bir heykeli dudağından öptüğü bir fotoğrafı var.

Tanrım. Bu adam ümitsiz vaka.

Yine de yüz ifadesine, mistik gözlerindeki coşkuya, sanki soğuk taşa bir ruh üfleyebilecekmiş gibi bakmaktan kendimi alamıyorum.

Belli ki bir ruhu olmadığı için bu ironik bir durum.

Dünyaca ünlü sanatçılar, profesörler, akıl hocaları, iş insanları ve İngiliz aristokrasisinin yarısı gibi görünen kişilerle fotoğrafları var.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sanki günde yüz saati varmış gibi.

Şeytan hızlı çalışır, ama Landon King daha hızlı

çalışır. Profilinin en üstüne geldim ve başlığı okudum.

Landon King. Ninenin sana masallarda anlattığı beyaz atlı prens.

Daha çok canavar gibi.

Dünyaya yansıttığı imajın kontrolünün her zaman k e n d i s i n d e olup olmadığını ve bu imajı yaratması için onu neyin teşvik ettiğini merak ediyorum.

Eğer kuzenim gibi bu şekilde doğduysa, o zaman onu bulunduğu yere getiren bir süreç olmalı.

Onun hikayesiyle ilgilendiğimden değil. İlgilenmiyorum.

Web sitesinin linkine tıklamak üzereydim ama yanlışlıkla onu takip ettim.

Kahretsin.

Zıplayıp oturur pozisyona geçiyorum ve fark etmemesini umarak onu takip etmeyi bırakıyorum. Yine de, onunki gibi bir hesap binlerce bildirim alıyor olmalı, bu yüzden muhtemelen dikkat etmeyecektir.

İç çekerek yatağa yaslanıyorum ve Instagram'dan tamamen çıkıyorum. Telefonum bir mesajla aydınlanıyor ve nefesim kesiliyor.

Şeytan Lord: Zoru mu oynuyorsun?

Bu saatte ayakta ne işi var? Ama canavarlar gerçekten uyumaz. Daha da kötüsü, gerçekten fark etmiş olması.

Yanaklarım kızarıyor ve içimden küfrediyorum. Bu utanç verici durumdan kaçma girişimim suya düşüyor.

Telefonum tekrar yanıyor.

Şeytan Lord: Senden sevimli bir sapık olur.

Telefonu elimden bırakıyorum ve yüzüme düşüyor. Alnımda ve burnumda ağrı zonkluyor ve inliyorum.

Landon'dan başkası tarafından azarlandığıma inanamıyorum.

Telefonuma tekrar baktığımda ondan bir mesaj daha geldiğini görüyorum.

Şeytan Lordu: Stalker, korkaktan daha iyi ve daha yozlaşmış bir tanımdır.

Sen kime korkak diyorsun?

Şeytan Lord: Merhaba. Ben de metinlerimin nedense görünmez mürekkeple yazıldığını sanıyordum.

Şeytan Lord: Ama konudan saptım. Hâlâ uyanık olduğunu bilmek güzel. Küçük bir şey planladım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Seninle hiçbir yere gitmiyorum.

Şeytan Lord: Gerek yok.

Gözlerimi kısıyorum. Şaşırtıcı bir şekilde beni kız kardeşimle tehdit etmiyor ya da ültimatom vermiyor ve bu iyi bir haber olması gerekirken aslında değil.

Onunla olan talihsiz etkileşimlerimden, ne olursa olsun istediğini elde etmek için fazladan yol kat edecek bir tip olduğu sonucuna vardım.

Bu yüzden bu kadar kolay pes etmesi en iyi ihtimalle şüpheli.

Ekrana bakmaya devam ediyorum, beni başka bir dizi mesajla bombardımana tutmasını bekliyorum, ama hiçbiri gelmiyor.

Belki de vücudu sonunda şeytani beynine yenik düştü ve uykuya daldı ya da

-

Işıklar sönüyor.

Kalp atışlarım hızlanıyor ve ders çalışırken telefonumu sıkıca kavrıyorum Etrafımdakiler.

Tek bulduğum siyah ve daha siyah.

Zifiri karanlık etrafıma yayılıyor ve tenimi canavarın yapışkan pul benzeri derisiyle kaplıyor.

Hayır

.

Hayır

.

Böyle bir şey olamaz. Işıklar neden sönsün ki? Sakın bana

canavarın sonunda benim için geldiğini söyleme...?

Bacağımı hareket ettireceğim. En iyi seçeneğim Maya'nın odasına koşmak ama ayağa bile kalkamıyorum.

Dehşetin farklı tonları vardır. Benimki her zaman tamamen donup kalmak şeklinde tezahür etmiştir.

Belki de odadan çıkmak istemiyorum, çünkü önce Maya'ya giderdim. Bir yanım kız kardeşimi bu işe bulaştırmayı şiddetle reddediyor.

Ya bu sefer onu hedef alır ve bana yaptığı gibi onu ömür boyu yaralarsa?

Hayır. Ona dokunmadan önce onu öldürürdüm, ya da denerken ölürdüm.

Hala hareket edemiyorum.

Bu yüzden gözlerimi kapatıyorum. Hiçbir şey görmüyormuş gibi yaparsam belki bu da geçer. Son on yılda atlattığım binlerce kâbus gibi.

Nefesi odanın köşelerinde yankılanıyor ve boynuma görünmez bir ilmik geçiriyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Parmaklarım telefonda sıkılaşıyor. Polisi arayamam çünkü bu gerçek değil. Annemi, babamı ya da Niko'yu da arayamam, çünkü kendimin akli dengesi yerinde olmayan, paranoyak bir versiyonu gibi görünürüm ve beni akıl hastanesine kapatacak olanlar da onlar olur.

Telefonun yatağın kenarına düşmesine izin veriyorum, böylece bunu yapma cazibesine kapılmıyorum ve dizlerimi göğsüme çekiyorum, sonra yüzümü çapraz kollarımın arasına saklıyorum.

Bu gerçek değil. Bu sadece zihnimin bana oynadığı bir oyun.

Gözyaşlarım gözlerimin kenarlarını yakarken ve ter alnımı ve üst dudağımı kaplarken bile zikrediyorum.

Tüm bedenim kendi düşüncelerimin baskısı altında titriyor. Zihnim bu anı, silmeye çalıştığım ama hiçbir işe yaramayan anılara uyum sağlamak için seçiyor.

Küçük, karanlık ve nemli bir yerde kapana kısılmış durumdayım. Çatlaklardan musallat olmuş bir şarkı gibi kan damlıyor ve boş gözler sürekli bana bakıyor.

Bozuk bir ses kulağıma fısıldıyor, "Bu iş daha bitmedi."

Kokmuş nefesini hâlâ ensemde, omzumda ve kulaklarımda hissedebiliyorum. Ölümcül bir ninni gibi, bu kelimeleri tekrar tekrar fısıldamaya devam ediyor.

Ve tekrar.

"Pencerelerinizi kapalı tutmanız konusunda sizi açıkça uyarmıştım, değil mi?"

Dehşetin baskın duyguları yavaş yavaş renkli şaşkınlık patlamalarına dönüşüyor. Heyecan mı?

İkisi de mi?

Yavaşça başımı kaldırıyorum ve yatağımın yanında Büyük Kötü Kurt gibi duran karanlık figüre bakıyorum. Bu bir canavar, tamam, ama hayatımın dehşeti olmaktan çok uzak.

Landon'ın yüzü gölgelerin arasından zar zor görünüyor, ama biliyorum ki Onu.

Beni rahat bırakmayan yeni canavar.

"Belki de bunu bilerek yaptın çünkü benim
İçeri atla." Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve geceleri taktığım tek kurdeleyi çekip gözlerimin altını silmek için kullanıyor. "Bunlar gözyaşı mı, ilham perisi?"

Zayıflığımdan ve Landon'dan başkasının buna tanık olmamasından utanarak elini tokatlıyorum.

"Bu bir meydan okuma mı?" Bir eliyle iki bileğimi birden kavrıyor. "Çünkü onları seviyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sonra bana ne oldu bilmiyorum. Belki de az önce yaşadığım duyguların etkisindeyim ya da her zaman bu pisliğe öfkemi tattırmak istemişimdir.

Onu tekmeleyebildiğim kadar sert tekmeliyorum. Aletine nişan alıyorum ama sanırım sadece kalçasına vuruyorum. Geriye doğru sarsıldı ama bileklerimi bırakmadı.

Onu bacağımla çekip itiyorum ama sanki onları taşa sabitlemiş gibi.

"Vay, vay, görünüşe göre kendime bir dövüşçü buldum. Dövüşmelerine bayılıyorum." Beni şiltenin üzerine iterken eğlenen sesine ince bir sadizm karışıyor.

Sırtım zıplıyor ama ben daha doğrulamadan o üzerime atlıyor. Landon bileklerimi başımın üstündeki yastığa çarpıyor ve hâlâ eliyle sabitliyor. Dizleri karnımın iki yanında durarak beni yerime kilitliyor.

"İşte, çok daha iyi." Tüm taleplerinin karşılanmasını bekleyen zorba bir kral gibi üzerimde geziniyor.

Ona hırlıyorum ve kıpırdanıyorum. Bileklerim onun elinden kurtarmaya çalıştığım için acıyor.

"Bana karşı savaşmak tamamen anlamsız, bu yüzden rahatlamaya ve sürecin tadını çıkarmaya ne dersin?"

Hâlâ bacaklarımı havaya kaldırıp sırtına ya da canını yakacak herhangi bir yerine vurmaya çalışıyorum. Kötü bir şekilde.

"Ama yine de, seni boşalttıktan sonra bana yumruk attın. Şiddetten zevk alıyor musun?"

Yanaklarım kızarıyor ve onunla alay ediyorum.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Sesindeki sırıtışı duyabiliyorum. "İyi bir sporcu değilsem neyim ben? Orgazm için iyiliğime karşılık vermeden önce benimle dövüşmene izin vereceğim."

Bileklerimi serbest bırakır bırakmaz ona kafa atıyorum ve göğsüne yumruk atıyorum, sonra onu tekmeliyorum, nereye olduğundan emin değilim, ama kesinlikle çok iyi hissettiriyor.

Bu sefer yatağın üzerine düşen o oluyor ve ben onun sert bedeninin üzerine çıkıp omzuna, köprücük kemiğine, ellerimin ulaşabildiği her yere yumruk atıyorum.

Siktir git, siktir git.

İçimdeki tüm hüsranı, korkuyu ve tamamen zıvanadan çıkmış duyguları onun üzerine boşaltırken kafamdan bir şeyler söylüyorum.

Kısmen tükenene kadar beni durdurmaya ya da karşılık vermeye çalışmadığını fark ettim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ben de yumruğumu yüzüne doğru yönelttim. Bu sefer havada yakaladı ve sustu. "Yüz değil. Yüz kere reenkarne olmandan daha değerli olan gerçek bir gayrimenkul."

Birdenbire, ben onun altında, o da benim üstümde olacak şekilde bizi geriye çevirdi. Bunu o kadar zahmetsizce yapıyor ki, sanki daha önceki hevesimle ve yaşadığım kısa süreli zafer duygusuyla alay ediyor.

"Artık şiddet sapkınlığınızı aradan çıkardığınıza göre..." Dizleri başımın iki yanında olacak şekilde yukarı kayıyor ve kemerini çözüyor. "*Benim sapıklığımın* zamanı geldi."

Işık olmamasına rağmen kocaman görünen sikini çıkardığında gözlerim açılıyor. Ve nedense iç bacaklarım bu manzara karşısında karıncalanıyor.

"Kavgan çok tahrik edici." Parmaklarını alnımdan yanağımın eğimine, oradan da alt dudağımı çekmeden önce ağzıma doğru kaydırıyor. "Benim küçük ilham perimden beklendiği gibi."

İndirdiği pantolonunun üzerinden kalçasına tutunuyorum, bana her böyle seslendiğinde olduğu gibi göğsüm sıkışıyor. Onun ilham perisi.

Neden?

Neden ilham perisi olarak beni seçti?

Bu benim lanetim mi?

"Bunun anlamı ne? Yine elde edilmesi zoru mu oynuyorsun?" Parmaklarını boğazıma doluyor ve sıkıyor. "İkimiz de beni istediğini biliyoruz. Sikimi emme ihtimalinden dolayı titriyorsun. Derinlerde bir yerde, boğazından aşağı akıtacağım tüm döller için yalvarıyorsun.

Tırnaklarımı kalçasına geçiriyorum ve başımı sallıyorum. Çok az tanıdığım bu muamma adama herhangi bir şekilde ilgi duyduğumu düşünmeyi reddediyorum.

Bana sadece eziyet eden bir adam.

Ama o zaman anladım.

O boğulurken bile külotumun tahrikten kayganlaşmasının nedeni
Ben.

Zifiri karanlıktayım ve canavarı düşünmüyorum. Ben
Etrafım siyahlarla çevrili ama yine de hayatım için korkmuyorum.

Hiç böyle hissetmemiştim, Maya'nın odasına girip ona sarılıp uyuduğumda bile.

"Bilgin olsun diye söylüyorum, kıçları göğüslerinin üzerine düşen ve tecrübeli profesyoneller gibi sikimde boğulmak için yalvaran kızlarım var. Senin isteksizliğinle ilgilenmiyorum." Sesi daha derin, daha tehditkâr bir hal alıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ve yine de o kızlara gitmek yerine buradasın," diye işaret ediyorum, karanlıkta pek bir şey görüp görmediğinden emin değilim.

Ama görmese bile, kalçasını sıkıca kavrayışımdan bunu hissetmiş olmalı. Ben kimsenin ikinci ya da üçüncü tercihi değilim.

Ben ilkim. İlk ve tek.

"Touché." Beni bırakmadan önce son bir kez boğazımı sıkıyor. "İkimize de bir iyilik yapıp dudaklarını açmaya ne dersin?"

Yapmıyorum. Onun yerine ellerimi sikine doluyorum. Ve evet, hepsini alabilmek için ikisine de ihtiyacım var.

İki sarsıntıdan sonra yavaşça ağzıma sokuyorum. Burada tamamen içgüdülerime güveniyorum, ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok.

Sakso çekme ihtimalini hiçbir zaman çekici bulmadım ama o gün bana yaşattığı duyguyu ona da yaşatmak istiyorum.

Umarım onun da kafası benim kadar karışmış ve aklı karışmıştır. Umarım günlerce beni düşünür.

Dilimi daldırıp, geçici yalamalar yapıyorum. Tadı da kokusu gibi tehlikenin ve yasak fantezilerin sınırında.

İnliyor, sesi cinsel açıdan çiğ. Sanki ses telleri en mahrem yerime doğru titreşiyormuş gibi kalçalarımı sıkıyorum. Landon, denemeden bile bu kadar güçlü erotik enerji sızdıran tanıdığım tek kişi.

"Senin karanlık bir yaratık olduğunu biliyordum." Parmaklarını saçlarımın üzerinde gezdiriyor. "Tıpkı benim gibi."

Ben hiçbir şekilde onun gibi değilim.

"Ama bu kadar ön sevişme yeter." Saçımı acımasızca tutabilmek için kurdeleyi çekip bırakıyor. "Ne de olsa bu benim sapkınlığımla ilgili."

Başımı yerinde tutarak sonuna kadar soktu. Ani ve acımasızca büyüleyici.

Landon'la ilgili her şey büyüleyici derecede karanlık ve zahmetsizce sürükleyici.

Ben zorlukla yetişene kadar ritmi artıyor. Tek yapabildiğim kendimi bırakmak ve onun vahşi gücünü hissetmek. Bir oyuncak bebek gibiyim, beni incitip incitmediğini umursamadan boşaltmak için kullandığı bir nesne.

Ve bazı çılgın nedenlerden dolayı, tamamen büyülendim.

"Ağzın sikilmek için yaratılmış." Sonuna kadar sokuyor ve ben öğürüyorum. Gözlerim yaşlarla doluyor ve nefesim kesiliyor, olmayan havayı almaya çalışıyorum.

Bu Landon'ı durdurur mu? Onu

caydırır mı? Biraz bile değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yakın bile değil.

Aksine, daha sert, daha hızlı gidiyor, sanki kafası güzelmiş ve ben de onu oraya götürmek için sadece bir aracıymışım gibi.

Bayılacağımı düşündüğüm anda çekiliyor. Açlıktan ölmek üzere olan ciğerlerime çok ihtiyacım olan havayı çekerken sadist gözleri benimkilerin üzerinde kalıyor. Çenemi tutup tekrar sokmadan önce ancak birkaç saniye geçiyor. "İşte bu kadar. Sikimde boğul. Bana bunu ne kadar sevdiğini göster."

Saçımı tutuşu kafatasıma acı zonklamaları gönderiyor. Beni temelden isyan ettirmesi gereken ellemeden bahsetmiyorum bile, ama yine de klitorisim zonkluyor ve külotum sırılsıklam.

Bir saniyeliğine kendime dokunabilseydim.

Eşi benzeri görülmemiş bir yoğunlukla ittiğinde düşüncelerim durma noktasına geliyor. O -bunun için başka bir ifade yok- boşalmak için beni kullanırken ben de can havliyle kalçalarına tutunuyorum.

Hızlı, vahşi ve tamamen gaddar.

Hayatım boyunca hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Sonunda sikini ağrıyan ağzımdan çıkardı ve yüzümde ılık bir sıvı hissettim. Bu göt herif az önce yüzüme mi boşaldı?

Hâlâ gırtlaktan sikilmenin etkisindeyim ve kendi uyarılmışlığımla sayıklıyorum, bu yüzden tepkim gecikiyor ve tek yapabildiğim izlemek oluyor.

Landon döllerini yüzüme bulaştırıyor, dudaklarıma masaj yapıyor ve sonra fısıldıyor: "Benim kendi sanat eserim."

Gözlerimi kırpıştırıyorum, hâlâ karşımdaki manzaraya inanamıyorum. Kesinlikle sevinçli görünüyor, ama dudaklarında tehlikeli bir büzülme de var.

"Gerçekten ilgimi çekmemeliydin. Şimdi seni canlı canlı yutmak zorundayım, küçük ilham perisi."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

13

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Doksan dokuz sorunum var ama popülerlik bunlardan biri değil.

Büyüleyici kişiliğim, ağız sulandıran görünüşüm ve dahiyane becerilerim nedeniyle çok fazla dikkat çekiyorum.

Ancak her ilgi iyi değildir.

Elitler'deki başkan yardımcımın da belirttiği gibi. Nila. Başkan yardımcısı derken, emirlerimi yerine getiren kişiyi kastediyorum. Ona bu unvanı sadece onu sonuna kadar kullanabilmek için verdim. Diğer tüm üyeler gibi onun rolü de itaatkâr bir piyon olarak kullanılmak.

Kısa boylu, yumruklarından çok sözleriyle yumruk atıyor ve benim küçük dahiler listemde bir yeri olduğuna inanmayı seviyor.

Şimdi, beni yanlış anlamayın. Nila muhtemelen iyi bir sikişti, bu yüzden birkaç yıl geçmesine rağmen olduğunu hatırlıyorum ve birden fazla kez becerdiğim tek kişi o - bir buçuk kez çünkü ikinci seferde bitirmeye zahmet edemedim. Ama hepsi bu kadar.

Üniversitemdeki sanat atölyemin girişinde duruyor, üzerinde sadece boynundaki çürük bir ipin tuttuğu bir kaşkorse var.

Kahverengi saçları çıplak omuzlarına dökülüyor ve sakız tüketmeyi havadan daha çok seviyor. Onu ve ucuz alışkanlıklarını Thames Nehri'nin en kirli kısmına atmaktan daha çok yapmak istediğim bir şey yok.

Ancak, önemli bilgiler aktarıyor ve onu dinlemek benim için en iyisi. Thames'in parlak fikri ne yazık ki ertelenmek zorunda.

Üzerinde çalıştığım kil parçasını bırakıyorum, sigaramı kül tablasında söndürüyorum ve onun karşısındaki duvara yaslanıyorum.

"Ne diyordun? Ve çabuk olun, çünkü benim alanımdaki insanlara toleransım sıfırın altında."

Takma kirpiklerini kırpıştırıyor. "Ben de dahil

miyim?" "Özellikle sen."

Dudaklarını olgunlaşmamış bir surat ifadesiyle büküyor ama hemen toparlanıyor. "Yani evet. Görünüşe göre yanlış insanları kızdırmışsın. Heathens ve

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yılanlar, planlarınızın aksine, birlikte konuşuyor ve muhtemelen size karşı komplo kuruyorlar."

"Daha eğlenceli. Kimin umurunda?"

"Uh, bilmiyorum. Peki ya geri kalanımız ne olacak?
Biz o adamlar gibi eğitimli mafya adamları değiliz."

"İkincil hasara dönüşme ihtimalini çok iyi bilerek bu işe katıldınız."

"Yani... kendi başımızın çaresine bakmamıza izin mi vereceksin?"

"Tanrı aşkına." Bir sigara daha alıp yakıyorum. "Son baktığımda çocuk değildiniz. Ayrıca, önemli bir şey olursa müdahale eder ve grubu etkilemesini engellerim."

Dürüst olmak gerekirse, bu durumdan rahatsız olamam, ancak kulübe yönelik bir saldırı bana doğrudan bir tehdittir ve bu benim desteklediğim bir gündem değildir.

"Rory kulübe pek ilgi göstermediğini söyledi."

Nila ile birlikte ikinci adam olan ve kil gibi şekillendirilebildiği için eş başkan yardımcılığı görevini verdiğim Rory, kendi fikirlerine sahip olabileceğini düşünmeye başladı. Kendi alanımda bunu hoş karşılamıyorum ve daha kötü bir soruna dönüşmeden önce kesinlikle önünü kesmem gerekecek.

"Rory'ye her şeyin kontrol altında olduğunu söyle. Onu ikna etmeme yardım edeceğine eminim, Nila. Güvendiğim tek kişinin sen olduğunu biliyorsun."

Söylediğim tek bir kelimede bile ciddi değilim ama Nila'nın kalp gözleriyle ödüllendirilecek kadar ikna ediciyim.

"Tabii ki!" Ortalamanın üzerindeki yüzünü kaplayan boğucu bir bakışla bana yaklaşıyor ve elini göğsüme koyuyor. "Şimdi bunu aradan çıkardığımıza göre..."

Çamur yeşili gözlerine bakıyorum, çok büyük, sessiz ve korkunç derecede sıkıcı. Bana bakmasını istediğim tek gözler toz mavisi ve lekeli masumiyet gözleridir.

Mia dün gece, ışığını bir daha kesersem uykumda boğazımı keseceğini söyledikten sonra beni odasından kovdu. O zamandan beri, sırf en yakın yer olduğu için üniversite stüdyosundayım.

Mia'ya her dokunduğumda içimde yaratıcı bir enerji patlaması oluyor. Bu garip, güçlü ve beni dehşete düşüren, açıklanamaz bir şey.

Bilinmeyen bir bölgeye adım atmam. Ve bunu yaptığımda, ancak tüm değişkenleri inceledikten sonra yaparım. Belli bir sarışınla bu mümkün görünmüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kalıplarımı, alışkanlıklarımı ve en önemlisi dengemi bozuyor.

Bütün geceyi burada geçirmiş olmam önemli değil. Mia'dan ayrıldıktan kısa süre sonra enerjim düşmeye başladı.

Bu enerjiyi kontrol altına almanın bir yolu olmalı. Minyon suratının her yerine boşalırken, tek çözümün onu kilitlemek olacağını düşündüm, ama o tam anlamıyla bir tehdit ve eline geçen ilk fırsatta taşaklarımı koparacak.

Şimdi, pek hoşuma gitmeyen bir başka seçenek daha var, ancak masadaki tek seçenek bu olabilir.

"Bugün muhteşem görünüyorsun." Nila'nın sinir bozucu sesi beni hayallerimden uyandırıyor.

"Ben her gün muhteşemim." İki parmağımla bileğini kavradım ve elini uzağa fırlattım.

Dokunmak insanların icat ettiği en iğrenç şeylerden biri. Buna zorunluluktan tahammül ediyorum ve sadece sikim işin içine girdiğinde kendimi kaptırıyorum.

"Şimdi git bakalım." Onu kapıya doğru itiyorum. "Ama-"

"Seni sikmeyeceğim, Nila. Git kendine başka bir penis bul. Benimki kadar tatmin edici olmasa da, eminim bu düşüşü atlatacaksın."

"Tam bir pisliksin."

"Benim sikime takıntılı olman seni onun en sevdiği on kişi listesine sokmaz. Neyse ki çaresiz delikler onu tahrik etmiyor." Stüdyonun kapısını suratına kapatıyorum ve kapıcıya anahtarları ona bir daha vermemesini söylemeyi not ediyorum.

Gerçi bu, açıkça baştan çıkardığı sikiyle konuşmak anlamına gelir ve kolay bir iş olmayacaktır.

Erkekler, genel bir kural olarak, alt kısımları tarafından yönlendirilirler ve ben utanç verici cinsiyete ait olsam da, onların akılsız hayvani içgüdülerini paylaşmıyorum.

Sikişmek, hayattaki her şey gibi, bir güç oyunudur. İstediğimi alıp siktirip gitmek için bir araç.

Tıpkı dün geceki gibi.

O *zaman neden daha sonra kalmak istedin, Lan?* diye fısıldıyor kafamın içindeki, küfürlü önerileri yüzünden öldürdüğümü sandığım ses. *İlham* perimden *daha fazlasını almak için* cevap veriyorum, tabii ki kafamın içinde, Çünkü ben deli değilim. *Oh, özür dilerim. Sende o yok, o yüzden*

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun. Kendine acıma partisi ver ve beni davet etme.

Bu onu susturur.

Güzel.

Umarım bir tılsım gibi taktığı duygusal saçmalıklar yüzünden boğularak ölür.

Bir sonraki şeytani planımı uygulamak için stüdyodan ayrılmak üzereydim ki telefonum çalışma masamda titreşti.

Yakın zamanda Yılın Oğlu ödülünü kazanacak değilim ama annemin çağrılarını genellikle duymazdan gelmem.

Sırıtarak görüntülü aramayı açıyorum. "En güzel kraliçeye günaydın."

Annem gülüyor, yüzü ışıldıyor. Bran ve ben onun gözlerinin şeklini miras aldık, Glyn ise onun yüz yapısına sahip.

Astrid C. King, resimlerinin imzasına göre, üçümüzün de sanatsal genlere sahip olmasının sebebidir, ancak ben bir tutam kaosla karışık en güçlüsüne sahibim.

Çok geçmeden gözlerini kısar. "Neden sabahın köründe bana yağ çekiyorsun? Bir şey mi saklıyorsun?"

"Belki de gelmiş geçmiş en iyi anne olduğun içindir?"

Yine gülüyor.

Ailemle uğraşmak kolay çünkü onları gerçekten takdir eden içimdeki çocuğu serbest bırakıyorum.

Gerçi annem babamdan biraz daha iyi. Nedense çocukken Bran'i ittiğim ve Glyn'e gereksiz dediğim için hâlâ kin besliyor.

Ben de onları ölesiye seviyormuşum gibi davranmaya yöneldim ve bu da işe yarıyor gibi görünüyor.

"Kes şunu, cidden." Ayıldı. "Bir süredir konuşmuyoruz." "İki gündür."

"Hâlâ çok fazla. Üçünüz de evden uzakta yaşıyorsunuz ve ben sizi özlüyorum."

"Biz de sizi özlüyoruz ama Bran ve ben beş yılı aşkın bir süredir evimizden uzaktayız."

"Yine de kolaylaşmıyor." Pembe dizi oyuncularına rakip olacak kadar dramatik bir şekilde iç geçiriyor.

Ve annem dramatik bir tip bile değildir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Etrafta hayalet kuklalar gibi duran kil heykel koleksiyonuma bakarken, "Asla kalmamız gerekmiyordu," diyorum.

"Bıçağı daha derine sür, olur mu?"

"Kendi annemi bıçaklamaya cesaret edemem." Sırıtıyorum. "Yakında ziyaret edeceğiz." Korkunç hareketinin ardında yatan gerçek de buydu.

Beklendiği gibi, yüz ifadesi a y d ı n l a n ı y o r . "Bran ve Glyn'i getirin. Öldürün, "

"Sadece Killian'ın parçalara ayrılması ve bir dondurucu."

"Landon!" Nefes nefese, gözleri Pazar gününe kadar beni azarlıyor. "Ne? O dangalaktan hoşlanmadığım bir sır değil."

"Kız kardeşin onu seviyor."

"Ondan hoşlanmamak için bir neden daha. Genellikle berbat bir zevki vardır. Heykelimin her tarafını boyadığı zamanki gibi."

Annem yüzünü buruşturuyor. "İnsanlar sanatsal yeteneklerini farklı şekillerde ifade ederler." "Ve bazı insanlar da bunu ölümüne bastırır, sevgili Bran gibi."

Kaşları çatılıyor ve dudakları hafifçe aralanıyor. Yani doğayı resmetmek için yaptığı saçma girişimlerin bir kamuflaj olduğunu biliyor. Görünüşe göre bizimle daha önce düşündüğümden daha uyumlu.

İlginç ve doğru sebeplerden değil. İçimdekini görmemesi ve onun küçük minion dahilerine ait olmadığıma karar vermemesi için daha anlaşılmaz olmalıyım.

"Bran..." diye devam ediyor ve üst dudağındaki teri siliyor. "Farklı. Sadece zamana ihtiyacı var. Hazır olduğunda her şey yoluna girecek."

"Onun kuruntulu olması mantıklı ama sen söylediklerine inanmıyorsun bile. Ona bu konuyu açmadan önce ayna karşısında oyunculuk becerilerini geliştirmeni öneririm."

"Benimle bu tonda konuşma, Lan." Hayatını kurtarmak için bunu yapamayacağı halde sertmiş gibi davranıyor.

Annem sevgi, barış ve uyum etrafında dönen milyonlarca renkli, işe yaramaz slogandan ibarettir. Küçüklüğümüzden beri, hepimizin iyi geçindiği ve kimsenin diğer üyeyi yanlış şekilde dürtmediği bu mükemmel aile tablosunu yaratmaya çalıştı.

Bu çabanın sonucu Bran ve Glyn arasındaki akıcı ilişkidir. Peki ya ben? Dürtmeyi nefes almaktan daha çok seviyorum. Birini yanlış şekilde kızdırmadan ve tüm dayanıksız varlıklarını sorgulamalarına neden olmadan bir gün bile hayatta kalamam.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kardeşlerim ve ebeveynlerim hariç değil. Ne? Küçük Bayan Devekuşu'nun ucuz bir reenkarnasyonu olmak istemeleri benim suçum değil. Duygularını gömmelerinden, bastırmalarından ya da olmadıkları bir şey gibi davranmalarından hoşlanmıyorum. Bu yüzden onları buraya itiyorum ve orada onlara gerçeklikten bir dilim veriyorum.

Bu yüzden benden nefret ediyorlar, annem hariç, o hala benim saçmalıklarıma tahammül ediyor, ama yine de uyandırma çağrısına ihtiyaçları var.

Teşekkürü sert sevgi şeklinde kabul ediyorum, çok teşekkür ederim.

"Sadece masum bir tavsiye veriyorum anne." Ekrana sırıtıyorum. "Bir profesörle buluşmam gerek. Babama ve herkese selam söyle."

"Yapacağım. Sorun çıkarma, Lan." "Asla."

Daha çok kesinlikle yapacağım gibi.

Ben sorun yaratmadım; sorun beni yarattı.

Bu arada, annemle başarılı bir telefon görüşmesini daha sonlandırıyorum.

Gençken, kişinin gerçek doğasını ortaya koymasının tabu olduğunu ve sosyal intihar olarak kategorize edilebileceğini fark etmemiştim. Özellikle de antisosyal saçmalıklarla dolu olduğunda.

Ve güzel, yıkıcı benliğim olarak tamamen iyiyken, kısa süre sonra annemin sıkıntısının ve babamın destansı kafa karışıklığının ardındaki nedenin ben olduğumu fark ettim.

Sert davranarak beni dizginlemeye çalıştı ama bu fena halde başarısız oldu ve geri tepti. Sonra arkadaşım olmaya çalıştı ve bu da onu kıçından vurdu çünkü onu kullanmam için bana yeşil ışık yaktığını düşündüm. Sonunda benimle başa çıkmak için elinde hiçbir pratik çözüm kalmadı.

Son çare olarak, on yaşındayken neredeyse okulumu yakıyordum ve ailem beni profesyonellere götürdü. Kendini beğenmiş psikiyatrist ve psikoterapistlerden oluşan grup kafama kablolar bağladı ve bana aptalca sorular sordu.

Bu sorulara verdiğim cevaplar bana antisosyal bozukluk teşhisi konmasına neden oldu ve beyin taraması benimkinin herkesinki gibi olmadığını gösterdi.

Annemle babamın yüzündeki sert ifadeyi çok iyi hatırlıyorum. Bunu açıkça belli etmediler ama bu haberin onları kelimelerin ötesinde üzdüğünü söyleyebilirim.

Daha sonra beni dondurma yemeye götürdüler ve bana aynı şekilde davrandılar. Kendimi yabancılaşmış hissetmeme rağmen beni hâlâ oğulları olarak görüyorlardı.

Dünyanın canı cehenneme tavrım yüzünden evin darmadağın olduğunu fark ettiğimde on iki yaşlarındaydım. Bu durumun daha da kötüleşmesine izin veremezdim, değil mi?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

O zamandan beri maske takıyorum. İşe yaramaz terapileri aldım ve düzelebilirmişim gibi davrandım. Öğürmemeye çalışarak kendimi tek ihtiyacımın huzur, sevgi ve aile olduğuna ikna ettim.

O zaman anladım ki, kendi aileniz de dahil olmak üzere insanlar sizi kim olduğunuz için sevmiyorlar. Her şey onlara nasıl hissettirdiğinizle ilgili.

Toplumsal standartların maskesini takmaya başladığımdan beri, ailemin yüzüne eklediğim birkaç kırışıklık biraz hafifledi ve bir bakıma onların favorisiyim - Bran içinde gizlendiğini düşündüğü azizi kanalize etmediği zamanlarda.

Ancak kardeşlerim benim uhrevi dönüşümümün merhametli versiyonunu alamadılar. Kendilerini aptal yerine koymalarından hoşlanmıyorum ve aptal gibi davranmadıklarından emin olmak için sert önlemler almış olabilirim.

Ne? Bu benim bozulmamış imajımı kötü yansıtıyor.

Sanat atölyesinden çıkıyorum ve deneyimli bir fahişeden daha fazla uyku yoksunluğuyla çalışıyor olmama rağmen, meslektaşlarımla selamlaşıyorum, iğrenç keskin kıyafetleri hakkında yorum yapıyorum ve bir tarikat kursam bana tapacak olan mevcut ve önceki profesörlerimle küçük sohbetler yapıyorum.

Tüm sosyal etkileşimler zorlayıcı, acı verici bir şekilde boş ve kullanılmış bir peçete kadar önem taşıyor. Yine de mükemmel bir konuşmacıyım ve başkalarını etkilemenin kutsal mesihiyim.

Her şey doğru durumda ve doğru insanlarla birlikte uygun maskeyi takmaya bağlıdır.

Yine de beni gözyaşlarına boğuyor.

Bir kavram olarak insanların tek bir meziyeti vardır, o da kullanılabilme kabiliyetidir. Bunun dışında, ait değilmişim gibi davranmayı sevdiğim beyinsiz, çürümüş bir türdür.

Son olarak, onların hayranlıklarını ve fanboyluklarını umursuyormuşum gibi davranma maskaralığını bırakıyorum.

En yakın kafeden bir kahve alıyorum ve sahibine düğün gününde Prenses Diana'ya benzediğini söylediğimden emin oluyorum. Hiç şüphe duymadan yuttuğu tamamen saçmalık.

Sonra üç shot espressomu tek seferde tüketiyorum ve fincanı çöp kutusuna atıyorum.

Beynim hızlı bir şekilde yeniden çalışmaya başlıyor, ona ne sunarsam sunayım hazır. Evet, çok fazla kafeinin sağlıklı olmadığını biliyorum ama

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ekstra desteğe ihtiyacım olduğunda koltuk değnekleri.

İster sigara, ister kahve, ister seks olsun.

McLaren'ıma kaydım ve telefonumu kontrol ettim. Dün gece ayrıldıktan sonra Mia'ya çok tatlı bir iyi geceler mesajı göndermiştim.

Landon: Benim horozum senin ıslak küçük ağzınla tanışmaktan memnun ve parmaklarımın zorlayıcı bir tavsiyesinden sonra amınla tanışmak için sabırsızlanıyor.

Landon: Oh, ve iyi geceler. Daracık deliğine girdiğimi erotik bir rüyada gör.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, o sırada cevap vermedi.

Ancak şimdi ondan gelen bir mesaj buldum. Yaklaşık on beş dakika önce, ben Beyaz Atlı Prens rolümü mükemmel bir şekilde oynarken göndermiş.

Seni rüyamda gördüm. Taşaklarından bir ağaca asılmıştın ve aletini koparmıştım *makas emojisi* Yerinde olsam dikkatli olurdum. Rüyalarım genelde gerçek olur.

İçten bir kahkaha atarak başımı geriye atıyorum. Bu kız, Eli ya da Aiden Amca ile satranç oynamaktan bu yana gördüğüm en eğlenceli şey.

Belki daha da fazla.

Landon: Mesele şu ki, hala beni hayal ediyorsun. Benden bu kadar çok mu hoşlanıyorsun? Cevabı hemen geldi. Nadir bulunan bir şey.

O duvarı tuğla tuğla yıkıyorum. Bitirdiğimde, ilham perim tamamen benim olacak.

Benim

olacak.

Benimkini

kullan.

Yok etmek için benim.

Hayalperest polis aradı. Yalan haber yaymaktan tutuklusun.

Anlaşılmadıysa söyleyeyim, bu dünyada hoşlanacağım son kişi sensin.

Landon: Yine de iyi bir kız gibi sikimde boğuldun.

Noktalar bir görünüp bir kayboluyor ama kızın cevabı gelmiyor. **Landon:** Kelimeleri mi unuttun?

Mia: Daha çok hangi voodoo bebeğini mikrodalgada pişireceğime karar veriyorum gibi.

Benim voodoo bebeklerimi bile yapıyorsun. Bu takıntı çok şirin. Şirinlikten bahsetmişken, yine sikimi emmeye hazır mısın? Küçük yalamalarına ve amatörce sakso çekme girişimine bayıldım. Masumiyet gösterisi çok tahrik ediciydi.

Hayır.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Landon: Bu, sikimi diğer deliklerinden birine sokmamı tercih ettiğin anlamına mı geliyor? Belki ikisine de?

Cidden, bir saniye sakinleşmen lazım.

Bu bir hayır mı?

Tabii ki hayır.

Landon: Yazık. Pornoya layık seks dürtümü kaçırıyorsun. Yarın daha iyi bir ruh halindeyken tekrar deneyeceğim. Bu arada, gelmek ister misin?

Cenazene mi? Elbette. En kötü siyah elbisemi giyerim ve kimse bakmazken mezarına ölü bir fare atarım.

Yine güldüm. Yüzünde sinsi bir sırıtışla tam olarak bunu yaptığını hayal edebiliyorum.

O kesinlikle bir tehdit ve ben her saniyesine bayılıyorum.

Landon: Çok cazip ama perili eve gelip benim için modellik yapmanı kastetmiştim.

Hayır, teşekkürler.

Landon: Direnişin bir dereceye kadar eğlenceli, ama aşırıya kaçma, çünkü doğru koşullar ortaya çıktığında seni ezebilirim ve ezeceğim. Beni tekrar kışkırtma hatasına düşme. Son birkaç seferin nasıl sonuçlandığını ikimiz de biliyoruz.

Mia: *Orta parmak emojisi*

Landon: Çok iyi.

Görünüşe göre benim yöntemimle yapacağız.

Başka bir mesaj gönderdiğinde telefonumu atmak üzereydim.

Benden ne istiyorsun Landon? Beni rahat bırak.

Landon: Yapamam. Ve ne istediğime gelince, cevap basit. Ruhunu istiyorum, küçük ilham perisi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

14

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Tanıdık bir figürün mutfağın köşesinde durduğu yere doğru parmak uçlarımla ilerliyorum, tek ses bot zincirlerimin şakırtısı.

İkiz içgüdülerimizin avantajına sahip olmamıza rağmen Maya benim varlığımdan tamamen habersiz.

Parmaklarıyla duvara tutunarak vücudunu gizliyor ve kim bilir kimi gözetlemek için köşeden bakıyor.

Akşam yemeği için Heathens'ların malikânesine geldik ve Niko ve Kill'le hasret giderdik ama ağabeyim uyuyabilmek için bizi odasından kovunca bu da sona erdi.

Balkonda.

Vücudu sandalyede ve ayakları korkulukta. Yarı çıplak.

O benim kardeşim, ama çok garip biri. Onu en son ne zaman yatakta düzgün uyurken gördüğümü hatırlamıyorum.

Ama yine de uyumakta zorlanıyor ve bunu sadece garip yerlerde ve garip pozisyonlarda yapabiliyor.

Maya'ya gerçekten uyuyakalırsa onu akşam yemeği için uyandırmamamız gerektiğini söylemek için aşağı indim ama onu adadaki ikinci evimiz sayılan yerde casusluk yaparken buldum.

Önce onu korkutmayı düşündüm ama sonra vazgeçtim ve dikkatini kimin çektiğini görmek için yana doğru eğildim.

Jeremy ve yeni kıdemli koruması Ilya mutfak tezgahının yanında duruyor. Jeremy bizden birkaç yaş büyük, Nikolai'nin en iyi arkadaşı ve muhtemelen onu tam bir intihar görevine girişmekten alıkoyabilecek tek kişi.

İri yarı, yakışıklı, huysuz ve bir o kadar da ciddi. Babası Bratva'da çok önemli biri ve Jeremy de tıpkı Nikolai'nin ailemin görevlerini devralması beklendiği gibi bu mirasın varisi.

Annem eğer istersek Maya ve benim de masada yerimizi alabileceğimizi söyledi. Maya, "Hayır, teşekkürler. Hayatımda yapacak daha iyi şeylerim var." dedi. Ben de kendi şirketimle bir iş kadını olmayı tercih ederim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Günümüze ve Kâfirlerin lideri Jeremy'yi gözetleyen Maya'ya dönelim. Çocukluğumuzdan beri onu kocası yapmayı düşünürdü. Bir, odadaki en güçlü erkek için yarışmayı seviyor. İkincisi, babasının nüfuzunu ve zenginliğini göz önünde bulundurursak, kız kardeşimin deyimiyle, o bir av.

Bir kız arkadaşı olduğu gerçeği onu asla caydırmadı. Bunu duyduğumuzda Maya saçlarını savurdu ve kibarca şöyle dedi
-Hatasını anlayacak ve pedikürlü ayaklarına kapanıp yalvaracak.

Ancak casusluk yaptığı gerçeğiyle çelişen iki nokta var
Onu.

Birincisi, Maya asla saklanmaz. Birkaç hafta önce, en sevdiği kıyafetini giydi. parfüm sıktı, kalçalarını sallayarak Jeremy'ye doğru yürüdü ve ona ne zaman hata yapmaktan vazgeçip kendisini seçeceğini sordu.

Kırmızı tırnaklarını Niko'nun çenesinde gezdirmeye ve onunla flört etmeye çalışınca Jeremy onu saygıyla itti. Sadece acı verici bir şekilde ilgilenmemekle kalmıyor, aynı zamanda Niko onu en iyi arkadaşına asılırken yakalarsa katliam olacağını da biliyor.

İkincisi, Jeremy'ye bakmıyor bile ve aslında daha çok muhafız Ilya'nın hareketlerini takip etmekle ilgileniyor gibi görünüyor. Sesini sadece birkaç kez duyduğum uzun boylu, sessiz, sarışın bir adam.

Jeremy duvara yaslandığı için biliyorum ama etrafta dolaşan, dolaptan bazı malzemeleri alıp ocaktaki tencereye ekleyen kişi İlya.

Rusça konuşuyorlar; Yılanlar, Elitler ve misilleme hakkında bir şeyler. Maya bunların hiçbirini sikine takmıyor.

Ama ben biliyorum.

Özellikle de Jeremy'nin diyaloğunda bir isim yakaladığımda. "...Landon'a haddinin bildirilmesi gerekiyor."

Kalp atışlarım hızlanıyor ve Maya'nın suçlu davranışlarını taklit ederek kendimi gizliyorum.

Sanki kalbimin bocaladığını ve mecazi bir yükselişe geçtiğini görebiliyormuşum gibi göğsüme bakıyorum.

Cidden, benim neyim var böyle? Adını duyunca hemen bu duruma geliyorum.

Dün geceyi hatırlayınca yanaklarım alev alev yanıyor. Cezalandırıcı karanlık, uğursuz bir ses ve özür dilemeyen şehvet.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Onun psikopat halinden çok benim verdiğim tepkinin gücü kafamı karıştırdı. Landon neyse o, ama ben o değilim.

Beni ve değer verdiğim herkesi bir çırpıda yok edebilecek duygusuz, narsist bir psikopatı nasıl çekici bulabilirim?

"Aklında ne var?" Ilya hâlâ tavaya odaklanmışken soruyor. "Bunu diğerleriyle daha sonra tartışacağız ama kesin olan bir şey var. Bir kez O orospu çocuğunu elime geçirirsem, elini kırar ve küçük heykel hobisini yok ederim."

Ama bu bir hobi değil.

Birkaç yıl önceki ilk sergisiyle ilgili makaleler okudum ve birçok ödül kazandığı rahatsız edici güzellikteki heykellerini gördüm. O küresel bir yetenek ve bunu bilmesi ve hatta bununla övünmesi can sıkıcı olsa da, bu onun gerçek bir dahi olduğu gerçeğini ortadan kaldırmıyor.

Psikopat bir dahi ama olsun.

Jeremy, "Şüphe çekmeden onu her zaman takip edecek birine ihtiyacım var," diye devam ediyor.

"Yapacağım," diyor Ilya.

"Hayır. Sen çok açıksın ve o da kendi iyiliği için fazla akıllı."

Saklandığım yerden çıkıyorum ve ikisini -Maya'yı da sayarsak üçünü- gafil avlıyorum.

Boğazını temizlemekten ve sanki tesadüfen buradan geçiyormuşuz gibi beni takip etmekten başka çaresi yok.

"Konuşmanıza kulak misafiri oldum," diye işaret ediyorum Jeremy'ye, çünkü o anlıyor. "Landon'ı takip edeceğim."

Doğruldu. "Söz konusu bile olamaz."

"Bunu zaten yapacağım, bu yüzden ya bana destek olur ve toplayacağım bilgileri alırsınız ya da almazsınız."

"Nikolai bunu öğrenirse beni öldürür." "İşte bu yüzden yapmayacak." Maya'ya gülümsedim. "Öyle değil mi?"

Chanel çantasının askısıyla oynarken yüzü kızarıyor. Maya asla oynamaz. Ayılmış gibi görünerek çantayı bırakır ve başını sallar. "Hayatta olmaz. Bu işe karışmayacaksın."

"Zaten öyleyim."

"Mia." Omuzlarımı tutuyor. "Domuz kanı meselesi zaten yeterince pervasızcaydı. O adamın ilgisine ihtiyacın yok."

Zaten bende var, bari daha iyisi için kullanayım.

Buna o pisliği alaşağı etmek de dahil ama bununla sınırlı değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ayrıca, o piç kurusuna karşı duyduğum garip çekime bir açıklama bulmam gerekiyor. Eminim ne kadar ahlaksız olduğunu öğrendikçe onu daha az çekici bulacağım ve o zaman onu kurtlara, yani Dinsizlere atmaktan mutluluk duyacağım.

"İyi olacağım," diye kız kardeşime işaret ediyorum, sonra Jeremy ile yüzleşmek için onun elinden kurtuluyorum. "Anlaştık mı?"

"Hayır, Mia. Seni onun ölümcül yörüngesine itmeyeceğim."

"Ben zaten oradayım." Çenemi kaldırıyorum. "Beni ilham perisi ya da onun gibi bir şey sanıyor, o yüzden bunu kendi avantajıma kullanacağım."

Jeremy'nin kaşları saç çizgisine çok yaklaşıyor. "Ne zamandan beri?" "Nikolai'ye yaptıklarının intikamını aldığımdan beri."

"Bunu planlıyoruz. Ciddiyim, sen karışma."

"Çok geç. Kendi kulübünün partisinde aldığı kan banyosunu hatırlıyor musun?" Baş parmağımla kendimi gösteriyorum. "O bendim."

"Tanrı aşkına," diyor her şeyden çok şaşkınlık ve gururla.

"Hiçbir Tanrı bu psikopatı durduramaz ama ben durdurabilirim." Ama kardeşimin malikanesinde saklandığım gerçeğini görmezden gelelim çünkü burası herhangi bir bok yapamayacağı tek yer.

Maya'yı da yanımda getirdim, böylece beni onunla da tehdit edemeyecek.

"Dikkatli olun ve herhangi bir tehlike hissettiğiniz anda geri çekilin," Jeremy diyor.

"Ciddi olamazsın herhalde?" Maya dikkatini ona yöneltir.

"İkimiz de biliyoruz ki, aklına koyduğu zaman onu durduramayız. bir şey."

Cheshire kedisi gibi sırıtıyorum ve onaylarcasına başımı sallıyorum.

Maya, ocağı kapatmış ve gitmek üzere olan İlya'yı işaret ediyor. "Sen, onunla biraz mantıklı konuş."

Ilya ona sanki ayakkabılarının altındaki kirden başka bir şey değilmiş gibi bakıyor. İlk kez birinin kız kardeşimin dünyadan daha büyük varlığını göz ardı ettiğini görüyorum.

"O *sen değilsin*," diyor Jeremy sakince. "Onun adı Ilya."

"Adını hatırlamamı gerektirecek kadar önemli biri değil ama Mia'yı savaşın ortasına atmak gibi aptalca hatalar yapmamanızı tavsiye etmek gibi bir görevi var."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hey." Onu itiyorum. "Buna ben karar verdim. Haddini aşma Maya. Ne sen, ne Jeremy, ne de Nikolai bana ne yapacağımı söyleyemezsiniz."

"Ama... senin için endişeleniyorum." Maya'nın kaşları çatılır.

O olaydan bu yana bana karşı hep aşırı korumacı oldu, hatta ailemizden ve Niko'dan bile daha korumacı oldu ve bu da bir şey ifade ediyor çünkü olanlardan sonraki ilk birkaç yıl o üçü benim gardiyanlarım sanılabilirdi.

Yine de Maya'nın kendi seçimlerimi yapabileceğimi öğrenmesi gerekiyor. -hatalar dahil.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim." Jeremy ile el sıkıştım. "Maya'nın adına Ilya'dan özür dile."

Sessizce başını sallıyor ama Maya öfkeli bir ses çıkarıyor. "Özür dileyecek bir şeyim yok."

Onu omzundan tutup misafir odalarından birine itiyorum. Kıpırdanarak elimden kurtuldu ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Bunu yapmaya hiç hakkın yoktu. Ve son zamanlarda benim adıma özür dilemek de neyin nesi? Beni bir sürtük gibi gösteriyorsun."

"Bunu benim müdahalem olmadan kendi başına halledebilirsin." Başımı yana eğiyorum. "Ayrıca, gerçek tepkini gizlemek için aşırı savunmacı davranıyordun. Neden Ilya'yı gözetliyordun ve neden yanakların kızarmıştı?"

Dudakları aralanıyor ve Hermès marka topuğunu yeni yürümeye başlayan bir çocuğun sabırsızlığıyla yere vurmadan önce koyu bir kırmızıya bürünüyor. "Sanki o eziğe hiç ilgi gösterecekmişim gibi. Ben sadece Jeremy'ye göz kulak oluyordum çünkü o benim gelecekteki kocam olacak."

"Hı-hı" der gibi bakıyorum ve çılgına dönüyor, beni -ve muhtemelen kendisini- önceki bölümle ilgili hiçbir şey olmadığına ikna etmeye çalışıyor.

Metaforik konumunu savundukça kulağa daha az inandırıcı geldiğinin farkında değil.

Ona bakmaya devam ettiğimde, önemli bir telefon almış gibi davranıyor ve kıçı yanıyormuş gibi odadan dışarı koşuyor.

Belki de ikiz olduğumuz içindir, ama Maya bilgisayar satrancından daha okunaklı. Bazen onunla uğraşmak eğlenceli olsa da, bu sefer kurtarılamayacak kadar telaşlandı, ben de onu kendi haline bıraktım.

Akşam yemeğinin hazır olup olmadığını kontrol etmeye gittim. Açlıktan ölüyorum ve kalori ihtiyacım var.

Elbette, Nikolai uyumayı başaramadı. Oturma odasında yarı çıplak uzanmış, Gareth'ı dinliyordu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Jeremy, Ilya ve Kill masaya gider ve herkesi çağırır.

Kardeşim susması için Gareth'ın alnına bir fiske vuruyor, sonra da kafasına kilit vurup onu yemek alanına sürüklüyor.

Maya'dan hiç iz yok.

Onu aramak için telefonumu çıkarıyorum ama o çoktan verandadan içeri girmiş, yanakları soğuktan öpülmüş.

Bakışlarımı kaçırıyor ve yanımdan geçip yemek odasına gidiyor. Gözlerimi arkasına dikiyorum. Onda bir sorun var ve ne olduğunu bulmam gerekiyor.

Tam onlara katılmak üzereyken telefonum elimde titriyor. Görmezden gelecektim ama sonra hiçbir koşulda görmezden gelinmeyi reddeden adamın adı gözüme çarptı.

Sırf onun kusurlu zihninin aklına gelebilecek bir sonraki şeyi düşünmemek için bütün gün kendimi meşgul tutmamın bir faydası yok.

Şeytan Lord: Ben dışarıdayım.

Metni okudum ve başımı eğdim. Bu kadar mı? Sadece dışarıda olduğunu söylemek için mi bütün gününü kim bilir ne yaparak geçirdi?

Şeytan Lord: Eğer fark etmediyseniz, bu gelip beni görmeniz için bir davetti.

Yurtta değilim.

Şeytan Lord: Biliyorum. Dinsizlerin malikanesinde saklanmak gibi sinir bozucu bir alışkanlık geliştirmişsin. Başkalarının korumasına ihtiyaç duyan bir tip olduğunu düşünmemiştim.

Lanet- Bekle

bir dakika.

Mia: Lütfen bana dışarıda derken yurdun dışında olduğunu söyle.

Şeytan Lord: Sen orada değilsen ben neden orada olayım ki?

Bana kafasını yana eğdiği ve intihara meyilli küçük bir aptal gibi sırıttığı bir selfie gönderiyor. Arkasında konağın kapısını ve hepimizin bulunduğu yerin ışıklarını görebiliyorum. Midemin tabanında bir tutam panik patlıyor ve derin bir nefes alıyorum.

Aklını mı kaçırdın sen? Herkes burada. Niko, Kill ve Jeremy dahil.

Şeytan Lord: Neden, evet, korkunç derecede çocukça nedenlerden dolayı kafamı koparan kutsal üçlü.

Mia: Adam kaçırma ve saldırı çocukça nedenler mi?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Şeytan Lord: Artık ölmediler, değil mi? Aslına bakarsan, ben soğuk ve acımasız rüzgar tarafından kucaklanırken onlar senin arkadaşlığının tadını çıkarıyorlar.

Bir doktorun bu canavarın kafasını kesip içinde normal bir şey olup olmadığına bakması gerekiyor.

Onlar öğrenmeden git.

Şeytan Lord: Sensiz olmaz.

Ciddi misin?

Şeytan Lord: Yüzde bir milyon. Ya ortaya çıkıp herkesi bu dramadan kurtarırsın ya da öğrenmelerine izin verirsin ya da biraz kargaşa havasındaysan kendin söylersin, sonra da ortaya çıkıp beni sakatlamalarını izlersin. Elbette, Glyn'in Kill'den ayrılacağı ve Cecily'nin Jeremy'den ayrılacağı gerçeğiyle yaşamak zorunda kalacaksınız, çünkü kesinlikle kaçırılmış ve buraya çekilmişim gibi görünmesini sağlayacağım. Onları, adamlarının kendilerini, onların iyiliği için beni bağışlayacak kadar sevmediklerine ikna edeceğim. Ne diyorsun, küçük ilham perisi? Barış mı, kargaşa mı?

Elim telefonun etrafında titriyor. Söylediği şeyi yapacağından hiç şüphem yok. Landon gibi biri kaos uğruna fiziksel olarak zarar görmekten korkmaz.

Kan yerine damarlarında dolaştığından şüphelenmeye başlıyorum. "Kim o?"

Nikolai önümde durup gözlerini kısınca donup kalıyorum. Kahretsin. Landon'ın maskaralıklarına o kadar odaklanmıştım ki kardeşimin bana yaklaştığını fark etmedim.

Gülümseyerek telefonumu elbisemin cebine sokuyorum. "Kimse yok. Sadece unuttuğum bir okul projem olduğunu hatırlatan bir mesaj aldım."

"Brandon artık bir okul projesi mi?" diye soruyor.

Kaşlarım çatıldı. "Ne? Bran'in bununla ne ilgisi var?" "Olmamasını açıkça söylememe rağmen hâlâ onunla arkadaşsın."

"Şey, o harika bir adam."

"O da *onlardan* biri."

"*Hepsi* kötü değil. Kill, Jeremy ve Annika oradan insanlarla çıkıyor ve sen de bunu sorun etmiyor gibisin." Omzunu okşadım. "Neyse, gitmem gerek."

"Önce yemek yiyin."

"Aç değilim." Onun ya da diğerlerinin yorumlarını beklemeden ön kapıdan çıktım ve yaklaşık beş dakika koşarak

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kapı.

Nefes nefese kaldım, ama onun olabileceğini düşündüğüm yan tarafları arıyorum. Saklanıyorum.

Belki de daha iyi düşündü ve gitti. Gerçi bundan şüpheliyim. Mücadeleci kişiliği bir av köpeğini andırıyor. Avını güvence altına almadan gitmesi pek olası değil.

Çalıların arasına doğru ilerliyorum, sonra çok karanlık olduğunda duruyorum ve telefonumu alıyorum.

Sert bir beden sırtıma yapışırken ve güçlü bir el boğazımı sararken sıcak nefes kulağıma doluyor. "Doğru seçimi yaptın ama korkarım artık çok geç. Küçük bir oyun oynayacağız, ilham perisi."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

15

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Landon'ın bir oyundan bahsederken gerçekçi olduğu ortaya çıktı.

The Nun'ın devamı olarak kullanılabilecek perili evde oturuyoruz. Landon ve ben çarşaflarla örtülmüş Viktorya dönemine ait uzun sandalyelerde karşılıklı oturuyoruz ve aramızda bir masa var.

Daha da kötüsü, etrafımız uyumsuz bir kaos senfonisini temsil eden farklı renk ve şekillerde mumlarla çevrili.

Gölgeler etrafımızda iblisler gibi dans ediyor ve Landon'ın zaten berbat olan varlığına uğursuz bir hava katıyor.

"Sıra sende." Bir gün öldürülmesine neden olacak kışkırtıcı bir sırıtışla satranç tahtasını işaret ediyor.

Atımı kaparken gözlerimi kısıyorum. Sırıtışı bir sonraki hamlemi kutluyormuşçasına genişliyor, ki muhtemelen bunun beni sonuma götüreceğini düşünüyor, ama yine de yapıyorum.

Olabilecek en kötü şey Landon gibi birinin kafama girmesine izin vermek. Zaten vücudumu umursamadığım bir şekilde etkiliyor ve ben ona daha fazla alan bırakmıyorum.

Bu, yırtıcı hayvanın üzerime atlayıp beni yemesini beklemekten farksız olurdu.

"Oynamak istediğin oyun satranç mı?" İşaret ediyorum.

Kalesini son derece savunmasız bir konuma getirirken satranç tahtasına bakmıyor bile.

"Aklında başka ne var?" diye soruyor boş gözlerinde tuhaf bir parıltıyla. "Belki sapıkça bir şey?"

"Sanki."

Yine de beni Heathens'ın malikanesinin önünde pusuya düşürüp buraya getirdikten sonra aklımdan bu düşüncelerin geçtiğini inkar edemem. Kesinlikle bu oyununda daha fazlası varmış gibi konuşmuştu.

Ya da belki de bu kafamı karıştırmak için başka bir yöntemdir ve gergin olmayı bırakmam gerekir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"İşte sana bir tavsiye." Birkaç dakika önce öldürdüğü şövalyeyi parmaklarının arasında okşuyor. "Benimle her konuda kavga etmek zorunda değilsin. Seks sırasında tahrik edici olsa da, geri kalan zamanlarda bunu umursamıyorum."

"İşte sana flaş bir haber. Senin tercihlerin umurumda değil."

"Yapmalısın. İleride hayatınızın merkezinde yer alacaklarını düşünürsek."

"Çok mu kibirlisin?"

"Bence doğru miktarda."

"Fikriniz, tıpkı tüm kişiliğiniz ve varlığınız gibi, son derece kusurlu ve umutsuz bir yenilenmeye ihtiyaç duyuyor."

"Oh?" Şövalyeyi işaret ve orta parmaklarının arasında boğuyor. "Şimdiye kadar gayet iyi hayatta kaldığımı sanıyordum."

Masum bir sırıtışla kalesini yere serdim. "Yanlış düşünmüşsün. Ama hey, iyi bir insan olmaya başlamak için asla geç değildir."

"Terbiye düşüncesi beni gözyaşlarına boğuyor, bu yüzden öneriyi dikkate almama eğilimindeyim."

"Neden?"

"Çoğu insanın peşinde koştuğu doğru düşünceye katılmıyorum." "Bilmez miyim. Sen daha çok kaos ve kargaşayla ilgileniyorsun."

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor ve bir an için dikkatim tahtadan uzaklaşıyor. Tek yapabildiğim, normalde ölü olan gözlerinde parıldayan ışığa bakmak. Bu onun her zamanki alaycı sırıtışı değil, bir tutam alaycı ironi. Heykel gibi yüzünde gülümsemeye en yakın gördüğüm şey muhtemelen bu.

Keskin bir çenesi olduğundan değil, heykelleri kadar soğuk ve duygusuz olduğundan bahsediyorum.

"Touché."

Boğazımı temizliyorum ve ardından "Değişiklik olsun diye farklı bir şey yapmaya ne dersin? Küçük adımlarla başlayabilirsin."

"Ne gibi?"

"İnsanları kaçırmayı ve istekleri dışında bir yerlere götürmeyi bırakın, belki?"

"Ama Maya'ya bakıcılık yapmakla ya da kayıp bir köpek yavrusu gibi Heathen'ları takip etmekle bulandırılmamış tüm dikkatini başka nasıl toplayabilirim?" İkinci kalesini iterek onu yine bariz bir şekilde değişken bir pozisyona sokar.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Kardeşimle geçirdiğin gereksiz zamandan bahsetmiyorum bile. Spoiler uyarısı, kızlar beni ona tercih ediyor."

"Hayatlarının hatasını yaptılar. Bran senden çok daha sevimli. Aslında, farklı gezegenlerdesiniz ve kıyaslanamazsınız bile." Gözlerimi kaleye diktim.

Ne yapmaya çalışıyor? Yapmaya çalıştığı gizli bir hamle olmalı, ama nedir? Diğer kalesini çoktan kaybetti ve hemen ardından ikincisini feda etmek düpedüz pervasızlık.

"Yine de her tarafına boşaldığın parmaklarım ve o küçük güzel yüzünü süsleyen döllerim."

Sarsılarak doğruluyorum, dikkatim ona yöneliyor. Yüz hatları mumların loş ışığı ve saf sadizm tarafından gölgeleniyor. Ukala sırıtışı yüzüne intikam duygusuyla geri dönüyor. Birden, hatırladığımdan daha büyük ve daha karanlık görünüyor, sanki saniyeler içinde birkaç santim boy atmış gibi.

"Benimle böyle konuşmayı kes," diye

işaret ediyorum. "Ne gibi?"

"Sanki senin oyuncağınmışım gibi."

"Gelecekteki sikiş bebeğimi tercih ederim."

"Daha çok Azrail'iniz gibi, çünkü siz uyurken boğazınızı keseceğim."

Gülüyor. "Sen öyle bir tehditsin ki, seni yutmak istiyorum." "Sana

hazımsızlık veririm, göt herif."

"Buna değer, ilham perisi."

"Kan gölünde boğulurken aynı şeyi düşüneceğinden emin değilim."

"Kan. Nefis. Bugün tüm kink kutularını işaretlemeye devam ediyorsun." Şok olmuş gibi davranıyor. "Araştırmanı benim üzerimde mi yaptın?"

"Müsait olan son adam sen olsan bile olmaz."

"Herkesin ulaşabileceği son adam mı? Hayır. Senin için? Büyük ihtimalle."

H a m l e m i yaparken bile başımı sallıyorum, kaleyi düşürmemeyi seçiyorum, böylece olası tuzağına düşmeyeceğim.

Vücudum açıklanamaz bir enerjiyle uğulduyor, satranç oynarken, karşılaşma şerefine eriştiğim en yetenekli oyuncularla bile hiç sahip olmadığım bir enerji.

Güçlü duygular her geçen saniye neredeyse patlıyor ve bu beni çok korkutuyor.

O lanetli günden beri böylesine içgüdüsel bir tepki vermemiştim. Ancak, şimdi, temelde farklı ve kafa karıştırıcı derecede heyecan verici. Aslında, bu

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Nefes nefese kaldığım, geri teptiğim ve orgazm olmak için parmaklarını sürdüğüm zamana benzer bir his.

Ya da ağzıma girip çıktığında ve zirveye ulaşmak için beni kullandığında.

Daha fazlasını istediğim bağımlılık yaratan bir çılgınlık, ama aynı zamanda psikopat Landon'dan bunu istediğim için kendimi çok sert yargılıyorum.

"Kendini övme," diye imzalıyorum. "Ayrıca, bu mumlar da neyin nesi? Omuzlarına oturup kötü şeyler fısıldayan iblis arkadaşların için mi?"

"Onlar benim ağzı bozuk iblis kadınım için."

Kaşlarım çatıldı. "Mumları sevmem."

"Ama karanlıktan hoşlanmıyorsun - dün gece bir an için kendini kaybettiğinde keşfettiğim bir bilgi. Sanırım dünyanın sesini duymasına izin vermemenin nedeni de bu."

Dudaklarım aralanıyor ve sanki tek amacı insanlığı yok etmek olan bir uzaylıymış gibi ona bakıyorum.

"Yüzünüzden nasıl bildiğimi merak ettiğiniz anlaşılıyor. İnsanları okumak bana doğal geliyor; onlar oldukça tahmin edilebilir ve korkunç derecede sıkıcı." Duraksıyor, sanki ardından gelecekleri kabul etmek istemiyormuş gibi dudakları inceliyor. "Sen öyle değilsin. Tahmin edilebilir ve sıkıcı demek istedim. Çünkü korkunu kurutmuş olmama rağmen, bunun nedenini hâlâ çözebilmiş değilim. Etkilendim. Diğerleri senin pozisyonunda birkaç saatten fazla dayanamazdı ama sen hala güçlüsün. Kararlılığını alkışlıyorum."

"Onur duymalı mıyım?"

"Tercihen." Dirseklerini dizlerine dayıyor ve parmaklarını çenesinin yanında birleştiriyor. "Ama önce şu gizem üzerinde çalışalım."

Şövalyesini yere serdim. "Gizemden kastınız bu gecenin sonunda yaşayacağınız kayıp top durumuysa, elbette. Hadi devam edelim." "Bir saniyeliğine şiddet içeren düşünceler beslemeyi bırak." Kalesini korumak için vezirini ilerletti. "Ben daha çok sesini çalan olayla ilgileniyorum. Bana daha

fazlasını

anlat."

"Hayır."

"Lütfen?"

"Hayır."

"*Güzele* ne dersin lütfen?" "Hala

hayır."

"Yazık. Özenle hazırladığım çekici kişiliğim için parçalanacağını düşünmüştüm, ama güzel ve çekici olmayı sevmiyorsun, değil mi küçük ilham perisi? Benim bir

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Hayatınız için savaşırken kovalanmayı ve köşeye sıkıştırılmayı tercih ettiğinizi hissediyorsunuz."

Kocaman bir sırıtışla vezirini yere seriyorum, sonra da ona fırlatıyorum. Muhteşem dudaklarını sinsice eğerek yakalıyor.

"Tekrar deneyelim ve zihninin hayır dışında diğer seçeneklere de açık olmasını istiyorum." Duygusuz heykellerine yaptığı gibi ölü kraliçesini okşuyor. "Bana suskunluğunun ardındaki nedeni anlatabilirsin ya da daha az tercih edilen ikinci bir seçenek olarak, sapkınlıklarını tartışabiliriz."

"İkisine de hayır demeye ne dersin?"

"Bir iddiaya girelim," diyor, sözlerimi tamamen görmezden gelerek. "Eğer ben kazanırsam, sessizlik durumu hakkında konuşacağız. Eğer sen kazanırsan, karışıklıklardan."

"İyi denemeydi. Ama işler böyle yürümüyor, seni narsist psikopat. Bir seçenek sunduğunuzda, kaybettiğinizde bir şeylerden vazgeçmeniz gerekir."

"Gibi."

"Eğer kazanırsan, sapkın sapkınlıklar hakkında konuşacağız." *Öyle bir şeyim yok.* "Eğer ben kazanırsam, benim kölem olursun."

"Oh?" Kaşlarını kaldırıyor. "Böyle bir sapkınlığın olduğunu fark etmemiştim seni yaramaz, *yaramaz* kız. Ancak reddediyorum, çünkü şeytanın kendisi de dahil olmak üzere hiç kimsenin kölesi olamayacak kadar baskınım. Kadınları bağlamayı ve onları hayatlarının bir santimine kadar becerirken onları bağlamayı tercih ederim."

"Cinsel anlamda demiyorum, seni sapık. Sana söylediğim her şeyi yapmak ve ben tatmin olana kadar bana hizmet etmek zorunda kalacaksın demek istedim."

"Ne kadar süre

için?" "Bir hafta."

"Hmm. Kendine bir anlaşma bulmuşsun."

"Vezirin öldü, sen de öyle." Şahını koruyan iki piyondan ilkini itiyorum. Bir hamle daha ve işi biter.

Tabii ki şahını yoldan çekecek, ama bunu yaparsa filim tarafından köşeye sıkıştırılacak. Her şey bitti.

Landon o lanet kaleyi şahımın hemen yanına, vezirim ve filimin ulaşamayacağı bir yere taşırken sinir bozucu sırıtışını sürdürüyor.

"Şah mat."

Gördüğüm şeye inanmayı reddederek tahtaya bakıyorum.

Bu olamazdı.

"Kraliçeyi kurban etmenin küfür olduğunu düşündünüz ama önemli bir anekdotu unuttunuz. Kraliçenin görevi kral için ölmektir."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ona ters ters baktım. Satranç hakkında konuşurken bile nasıl bu kadar nefret dolu olabiliyordu?

"Şimdi. Şu sapkınlık tartışması için, detaylandırmak ister misin?"

"Şaka yapıyorsun. Benim hiç sapkınlığım yok." Ben de sırıtıyorum, onun psikopat enerjisine kendi vahşi ve kararlı enerjimle karşılık veriyorum.

"Saçmalama. Karanlıkta pusuya düşürülmekten ve sikimde boğulmaktan zevk alıyorsun, demek ki itaatkâr bir yanın var. Bir sapkınlık gitti, daha fazlası gelecek." Başını yumruğuna yaslıyor. "Çekinme. Isırmam."

"Buna inanmamı mı istiyorsun?"

"Peki. Seks dışında ısırmam." Sapık

pislik.

Kendimi satranç taşlarını yeniden düzenlemekle meşgul ediyorum. Bu durumda ne söylemem gerekiyor? Yarı doğrularla tatmin olacak bir tip değil ve 'bakireyim' itirafında bulunamam, çünkü o zaman muhtemelen beni sahiplenme konusunda daha ısrarcı olur.

Ya da daha kötüsü, muhtemelen bekaretini ilk kez ereksiyon olduğunda kaybettiğinden, bu kadar kapalı bir namuslu olduğum için benimle alay edecek.

"Masum olmaktan çok uzaksın," diyor kuru bir sesle. "Acı verici derecede sıra dışı yaraklardan payına düşeni almış olmalısın -bu arada benim aletim bu sorunu çözecek, o yüzden duyalım bakalım, bacaklarını açtığında neyden zevk alıyorsun?"

"Misyoner."

"Vanilya dışında her şey olan biri için fazla vanilya."

"Basit şeyleri ve şefkatli aşıkları severim. Kusura bakmayın, benim sapkınlığım sizin kapsamlı deneyiminiz kadar heyecan verici değil."

"İşte bu yüzden bunu düzeltmeliyiz. Bilinmezliğin getirdiği heyecana çok ihtiyacın var. Seks eğlenceli bir zevk olmalı, sıkıcı teknik bir görev değil." Sanki beni ilk kez görüyormuş gibi gözlerini kısıyor.

İçim parçalanıyor olsa da ters ters bakıyorum. Şimdi ne düşünüyor acaba? Seks hakkında sahip olduğum tek ipucunun birkaç porno video olduğunu anlamış olamaz.

Evet, merak ediyordum ama kapımı çalan ilk çocuğa verecek kadar değil.

"Neye bakıyorsun?" İmzalıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Olası sapkınlıklarınızı belirlemek için yapabileceğimiz deneyleri düşünmeye çalışıyorum. Başlangıç olarak..." diye devam ediyor. "Soyun. Çizmeler kalsın."

"Hayır, teşekkürler," diye imzalıyorum, yanaklarımın kızardığını hissetmeme rağmen. "İffetli olma. Zaten birbirimizi yarı çıplak gördük."

"En kötü düşmanımdan bile istemeyeceğim bir deneyim."

Bir saniye önce inindeki bir aslan gibi sakin sakin otururken, bir saniye sonra üzerime atlıyor. Her şey bir anda olup bitiyor ve sandalyemin üzerinde gezindiğini fark etmiyorum bile. Bir eli kolçağın üzerine iniyor, diğeri ise boğazımı sıkıca sarıyor.

Ciğerlerimdeki oksijen kuruyor ve olmayan havayı soluyorum.

"Durumu kavramış gibi görünmüyorsun Mia. Sabrımın bir sınırı var ve geveze veletlerden hoşlanmam." Başparmağı nabız noktama bastırıyor. "Ama belki bu da senin kink repertuarının bir parçasıdır. Kontrolün zorla elinden alınmasını seviyorsun, değil mi? Ne olacağını ya da nasıl olacağını düşünememeyi seviyorsun. Sadece orada olmayı tercih ediyorsun, tıpkı küçük dar amcığının parmaklarımı kremlediği zamanki gibi."

Elini bana nefes aldıracak kadar gevşetiyor ama taşaklarını tekmeleyebileceğim kadar değil.

Boştaki elini uzatıp elbisemin üzerinden beni okşarken ben hâlâ parmaklarına pençe atmaya çalışıyorum. Meme uçlarım anında sertleşiyor ve onları buluyor, tembel bir rahatlıkla yavaşça malzemenin üzerinde gezdiriyor.

"Gördün mü? Vücudun bana kucak açıyor, sen de örnek almaya ne dersin?"

Ona ters ters bakıyorum. Bu sadece başka biriyle birlikte olsam bile gerçekleşebilecek bedensel bir tepki. Tenimin yükselen sıcaklığının onun yüzünden olduğuna inanmayı reddediyorum.

Landon elini elbisemin ön kesimine, gömme sütyenin altına daldırıyor ve meme ucumu büküyor. Kasıklarımda bir zevk patlaması yaşıyorum ve alt dudağımı ısırıyorum.

Brian lisedeyken bana dokunduğunda kesinlikle böyle bir şey olmamıştı.

"Çok duyarlı." Çakıllı meme ucumu ve nabız noktamı okşuyor.
aynı anda, sonra diğerini büker.

En mahrem yerimde baskı oluşurken ayak parmaklarım botlarımın içinde kıvrılıyor. Külotumu ıslattığımı hissedebiliyorum ve utançtan hem kendime hem de ona lanet ediyorum.

Beni kullanan ve bana hiç düşünmediğim zevkleri sunan adam.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Meme uçlarımla oynuyor, güçlü nasırlı eli öyle sert büküyor, oynatıyor ve çimdikliyor ki nefes nefese kalıp yüzümü sandalyeye gömmeye çalışıyorum.

Yine de buna izin vermiyor. Boğazımdaki eli sıkılaşıyor, parmakları meme uçlarıma işkence ederken ve gözleri benimkileri bir kaos havuzunda boğarken beni sıkıca yerinde tutuyor.

"Bunun sona ermesini mi istiyorsun?" diye soruyor karanlık, uğursuz kelimelerle. Bir kez başımı sallıyorum.

"O zaman daha önce söylediğim gibi yap ve soyun."

Boynumun arkasına uzanıyorum ve süper hassas meme uçlarımı serbest bırakıyor, ama bu uyluklarımın yapışkan ve ıslak olmasını engellemiyor.

Pozisyon garip ama fermuarı indirip elbisemden sıyrılırken bana yardım bile etmiyor.

Malzeme sessiz bir vınlamayla yerde birikiyor ve bir anda üzerimde sadece külotum ve botlarım kalıyor. Landon'ın kasvetli bakışları beni tepeden tırnağa ölçüyor, tüketmek için sabırsızlandığı bir yemekmişim gibi kararıyor ve parlıyor.

Hayır, muhtemelen yeryüzünden silinecek.

Hayatımda hiç hem çıplak hem de arzulanmış hissetmemiştim.

"Yeni olası bağımlılığıma benziyorsun." Elini boynumdan, ağrıyan meme uçlarımdan geçirip karnıma doğru kaydırıyor. "Bağımlılıklar beni yaşatmaz, küçük ilham perisi."

Ateşten bir patlama gibi tüylerim diken diken oluyor.

Bunu durduracağını söyledi ama daha da ileri götürüyor. Ve ben buna bir son vermeye çalışmıyorum bile.

Büyülenmiş olabilirim ya da daha büyük olasılıkla, hayatımda bu uyarılma seviyesine hiç ulaşmadığım içindir.

Uzun, güçlü parmakları külotumun bandında oyalanıyor, sonra orta parmağını yavaşça, kabaca ve çok kasıtlı bir şekilde ıslatılmış kumaşın üzerinde kaydırıyor.

Islaklığım utanmadan eline sızarken dudaklarında şeytani bir sırıtış beliriyor.

Onu kaldırıyor ve parmaklarının arasında uyarılmamın yapışkan kanıtına masaj yapıyor. "Boğma ve hırpalama. Kontrol et."

Diğer tarafa bakıyorum ve bir deliğin içinde kaybolmayı ve hayatımın geri kalanında asla dışarı çıkmamayı diliyorum.

"Belki buna bir de ültimatom verme sapkınlığını ekleyebiliriz." Yüzü benimkine o kadar yaklaşıyor ki sadece onun sarhoş edici kokusunu soluyabiliyorum ve

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

naneli nefes. "Bu pozisyonda olmasaydın beni istediğini asla kabul etmezdin, değil mi?"

Ona hırlamak üzereydim, ama kendi uyarılmışlığımı burnumdan aşağı, yanağımın eğimine doğru okşuyor, sonra orta ve yüzük parmaklarını dudaklarımın yastığına bastırıyor.

Ağzımı ayırıyor ve onları içeri kaydırarak beni kendi uyarılmışlığımı yutmaya zorluyor. Beni çılgına çeviren bir güç ve kontrolle içeri itiyor. Dilime bastırıyor, sonra parmaklarını dilimin etrafında kıvırıyor, uyarılmışlığımı yuvarlıyor ve bulaştırıyor. Bir afrodizyak gibi tat tomurcuklarımda patlıyor.

"Şanslısınız ki, kötü adam rolünü oynamak için çok donanımlıyım. Her bir kanlı kıvrımınızı tek tek ortaya çıkaracağım."

Birden parmaklarını çekiyor ve rahat bir tavırla geri çekiliyor. Onun dokunuşunu kaybetmek nedense beni üşütüyor.

"Şimdi, diğer karışıklıkların kilidini açmak için." Sesi ürpertici bir şekilde düşüyor. "Koş."

Gözlerindeki meydan okuma iliklerime kadar işliyor ve soğuktan başka bir nedenle içime bir ürperti yayılıyor.

Bana ne olduğunu ya da neden onun çılgınlığıyla eğlendiğimi bilmiyorum.

Belki de bu benim deliliğimdir.

Yavaşça, üzerimde külotum ve botlarımdan başka bir şey olmadan, sallantılı bacaklarımın üzerinde duruyorum ve mantıklı olanın tam tersini yapıyorum.

Koşuyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

16

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Bir av vaadiyle kaslarım geriliyor ve dalgalanıyor.

Kan uzuvlarıma hücum ediyor ve horozumu ekstra dikkatle pompalıyor.

Bir kovalamaca ihtimali, ergenlik çağındaki bir çocuk gibi neredeyse pantolonuma boşalmama neden oluyor.

Sorun şu ki, daha önce hiç böyle hissetmemiştim.

Evet, avlanmaktan zevk alıyorum, tıpkı cinsel bir çıkış noktası olarak binlerce başka sapkınlığa kapıldığım gibi. Ancak, eskiden hiç bu kadar heyecan verici ve... kesinlikle sürükleyici değildi.

Nefes alıyorum, ciğerlerimi mum kokusu ve Mia'nın amının hafif, sürükleyici kokusuyla dolduruyorum.

Ama ben hareket etmiyorum.

Küçük ilham perim, isteksizce de olsa ve ancak onu acımasızca zorladıktan sonra çok iyi bir spor oldu, bu yüzden ona bir başlangıç yapma nezaketini vereceğim.

Bakışlarım onun arka bahçeye -daha çok mini bir ormana- koştuğu arka kapıya kilitlendi.

Mum ışığı derme çatma yaşam alanına uğursuz bir gölge düşürüyor ve bilinçaltımda en sevdiğim ruh halini yaratıyor.

Hâlâ yapış yapış olan parmaklarımı kaldırıp teker teker yalıyorum.

Am kavram olarak sadece sikilecek bir delik işlevi görmüştür. Hayatım boyunca gördüğüm farklı renk ve şekillerdeki amcıklara rağmen, onlara dokunmaktan hiçbir zaman zevk almadım. Oral yapmaktan asla zevk almadım ve her zaman sadece sikiştiğimi belirttim. Eğer başka bir şey istiyorlarsa, o adam ben değildim.

Yine de dudaklarım Mia'nın küçük tatlı amının tadına bakmak için seğiriyor. Az önce onunla oynarken kanım kesinlikle tercih ettiği organ olarak sikimi seçmişti.

Küçük nefes alışları hala kulaklarımda çınlıyor. Açılmış gözleri ve ayrılmış dudakları birkaç gün boyunca mastürbasyon malzemesi olacak.

Tabii eğer ondan daha ilginç bir tepki almazsam. Bu gecenin sonunda, şeytanın işini yapmış olacağım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Karanlık tarafa geçen bir ruh daha.

Gerçi Mia hiçbir zaman masum olmadı ve karanlık skalasında kesinlikle üst sıralarda yer alıyor. Onun tüm potansiyelini açığa çıkarıyorum diyelim.

Bir elimi cebime sokarak onun izini takip ediyorum. Arka bahçe, kocaman yaşlı ağaçlar, iskelet gibi sarkan yarı ölü dallar ve etrafa saçılmış şüpheli mantarlarla bakımsız bir ormana benziyor.

Eminim birkaç amaçsız hayalet tepemizde uçuyor, vasatın altında bir konuma sahip olmaktan ve günlük olarak çok az ziyaretçi gelmesinden ya da hiç gelmemesinden yakınıyordur.

Ay ışığı bulutlarla saklambaç oynuyor ve gece baykuşları uzaktan çığlık atarak tüm ürkütücü havaya biraz DJ'lik katıyor.

Beş üzerinden dört. Satanik ritüeller için tavsiye ederim.

Muhtemelen kötü niyetli bir yıldırım tarafından devrilmiş dalların ve kırılmış ağaçların arasından kayarak geçiyorum. Tasarım ayakkabılarımın altında katledilmiş yapraklar çıtırdıyor ve yaklaşan adımlarımın sesini gizlemek için çaba sarf etmiyorum.

Bir fareyi kaçırmanın en iyi yolu nedir? Onu ölümüne korkutmak.

Onun narin yüzünde heyecanla karışık korkuyu görmek istiyorum. Tıpkı bir an önce, boğulma ihtimalinden dehşete düştüğünde bile kıvranıp soluduğu ve parmaklarımı ıslattığı zamanki gibi.

Sikim, bu sefer onun amının içindeyken bunu tekrar denemeyi öneriyor. Asi dalları yoldan çekerken bu fikri daha sonrası için rafa kaldırıyorum.

Acele etmediğimi söylemek hafif kalır. Ancak, plan yapıyorum, dinliyorum ve avıma dair herhangi bir işaret arıyorum.

Işığın olmaması ilk bakışta bir handikap gibi görünebilir ama hiç de öyle değil. Görüş alanım sınırlı olduğu için en ufak bir seste kulaklarım diken diken oluyor ve avcı içgüdülerim tam gaz devreye giriyor.

İşte bu nedenle, sahipli ağaçlardan oluşan ormanın ortasında durup etrafımı inceliyorum. Çok karanlık.

Çok boş.

Toplumsal standartlara göre fazla ürkütücü.

Burada uyuyup iblislerin beni ele geçirmeye çalışmasını hoş karşılayabilecek olsam da Mia bunu yapmazdı.

Dün gece ışıklar açık uyudu ve ani ziyaretimden sonra bunun bir kereye mahsus olduğundan şüphelenmiş olsam da, ışıkları bir daha kesersem beni bedensel zarar vermekle tehdit etmesi, bu ihtimal karşısında dehşete düştüğünü gösteriyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Daha önce mumlar hakkında konuştuğumuzda bunu inkar etmediğinden bahsetmiyorum bile.

Sonuç: Beni atlatmak için bile bu kadar uzağa gitmezdi.

U dönüşü yapıp koşuyorum. Bu sefer adımlarımı susturuyor ve nefesimi kontrol ediyorum. Avlanan değil, avcı olmayı tercih ederim, bu yüzden nereye gittiğinden emin olmadığım bir anda yerimi öğrenmemesi çok önemli.

Arka bahçenin girişinde durup havayı kokluyorum. Yeterince eminim, parfümünden bir ipucu var - manolya.

Aklıma iki seçenek geliyor. Bahçenin bir köşesine saklandı ve ben gidince içeri girdi.

Ya da iki. Başsız tavuk gibi koşturdu, sonra buraya geri geldi.

Her halükarda, elbisesini alıp mülkten kaçma seçeneği vardır.

Elbette, muhtemelen elbiseyi almak için sehpanın yanına eğilen bir gölge yakalıyorum. Mumların çoğu sönmüştü, bu yüzden profilini seçmek zordu.

"Sen misin?" Alçak, tuhaf fısıltım eski duvarlarda yankılanıyor.

Gölge sarsılır ve Mia elbiseyi bırakıp merdivenlere koşar. "Saklan, küçük ilham perisi. Eğer seni b u l u r s a m, bütün olarak yutacağım." Takip ediyorum.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyor. Küçük gövdesinin altındaki ahşabın gıcırtısını duyabiliyorum.

Eski evler, gezegende var olmuş en iyi muhbirlerdir.

Ayaklarım beni onun gerçek bir fare gibi koşuşturduğu yere yaklaştırdıkça sırıtışım genişliyor.

Yine ona biraz avans veriyorum, yeterince hızlı koşarsa ve adrenaline teslim olursa benden kaçabileceği umudunu ateşliyorum.

İnsanlar, doğaları gereği, ne kadar sahte olursa olsun, umut vaadi olmadan yaşayamazlar. İçinde bulundukları durumun lanetli gerçekliği yüzlerine çarpsa da fark etmez. Eğer tünelin sonunda bir ışık olduğuna inanırlarsa, bunun peşinden giderler. Tekrar ve tekrar.

Umuttan daha kötü bir şey yoktur.

Umut tüm aptalların ilacıdır, bu yüzden mümkün olan her durumda onu eksiksiz kullanıyorum.

Ben yukarı çıkarken ahşap ağırlığımın altında gıcırdıyor. Gürültüye bakılırsa Mia zirveye yakın, ikinci ve son katta.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

açık bir yatak odası.

Açık bir çatı görevi gören daha küçük bir üçüncü kat var, ancak yarısı tahrip olmuş ve oraya çıkan derme çatma merdivenler kısmen yok olmuş.

Yakında gıcırtılar kesilir. Sadece baykuşların amatör senfonisi süzülüyor. Çoğu insanın gizleyemediği hafif nefes alma sesi bile yok.

Ama Mia sıradan bir insan değil. Sesini çoktan mühürledi ve muhtemelen çok daha fazlasını bastırabilir.

"Burada olduğunu biliyorum." Sesim karanlığa karışıyor. "Saklanma yeteneklerin en iyi ihtimalle zayıf ve koşma becerilerin kategorik olarak yok."

Üzerime atlamasını ve en sevdiği tehdidi olan taşaklarımı koparma ya da tekmeleme tehdidini gerçeğe dönüştürmesini bekliyorum. Kardeşiyle aynı cesaret seviyesine sahip bir tehdit olmasına rağmen, o da onun gibi kolayca kışkırtılabiliyor.

Killian'ın bazı özelliklerine de sahip. Muhtemelen bu yüzden, düşündüğümün aksine, kendini göstermiyor. Ne bir ses çıkarıyor ne de yerini belli ediyor.

Akıllı küçük fingirdek.

"Bu küçük saklanma girişiminizin başarılı olacağına gerçekten inanıyor musunuz? Ben Landon King'im ve sen de yenmeyi bekleyen bir avdan başka bir

şey değilsin." Bu işi bitirmeliydi ama hayır.

Kesinlikle benim kışkırtmalarıma kanmıyor.

Bu hem rahatsız edici hem de şaşırtıcı bir şekilde daha önce beklediğimden daha sürükleyici.

Gözlerim olası bir saklanma yeri için etrafı tarıyor. Bir dolap var, ama nyctophobia'sını düşünürsek, onu en çok korkutan şeyi tercih etmezdi.

Diğer tüm seçenekler -yatağın altı, küçük balkon ve yarı yırtık perdelerin arkası- boş çıkıyor.

Gözlerim dolaba kaydı. Oraya girmiş olması mümkün değil. Tabii panik atak havasında değilse.

Ne olur ne olmaz.

O yöne doğru ilerliyorum, ama kapıyı açtığım anda arkamdan bir gıcırtı sesi geliyor. Odanın karşı tarafından.

Tam kırık merdivenlerin

üzerinde. Mümkün değil-

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Merdivenlere koştum ve eminim ki Mia mevcut merdiven iskeletlerine tırmanmayı başarmıştı. Altlarına saklanmış, bu numarayı yapabileceği kadar uzakta olmamı bekliyordu.

Tüm tırmanma sürecini yakalayamasam da, kırık bir basamak üzerinde tüm vücudunun ağırlığını kaldırdığını görüyorum.

Hay sikeyim. İşte bu etkileyici bir atletik vücut.

Derme çatma çatının üzerine çıkıp boyuna göre yükseliyor ve burnunun ucuyla bana bakıp iki orta parmağını gösteriyor.

Dolunayın altında lanet bir tanrıça.

Gümüş ışık onun parıldayan çıplak tenini ve göğüslerinin cömert eğimini yıkayarak yumuşak pembe meme uçlarını vurguluyor.

İç çamaşırları ve botlar ruhani görüntüye ayrı bir hava katıyor. Gülmekten başımı geriye atıyorum. "Etkilendim."

Çenesini kaldırıyor ve orta parmaklarını daha yukarıda tutuyor. Sanki onun hakkında ne düşündüğümün umurunda olmadığını söyler gibi.

İki elimle merdivenleri tutuyorum. "Etkilendim ama buradaki tek atletik kişi sen değilsin."

Kolayca, muhtemelen onun kadar kolay bir şekilde, tüm ağırlığımı ellerimle mevcut birkaç merdivenin üzerine kaldırıyorum.

Mia'nın ifadesi zafer kazanmışlıktan çılgınlığa dönüşür. Gözleri sanki bir silah arıyormuş gibi etrafta geziniyor ama artık çok geç.

Zaten ona yakınım.

Son çare olarak botunu suratıma geçirmeye çalıştı. Kafamı ezmeden önce son saniyede eğildim.

Onu yakalamamın çok yakın ve gerçek olduğunu bildiğinden, pozisyonunu terk ediyor.

Zıplıyorum, ağırlığımın altında bir basamak kırılıyor ve pek de sağlam olmayan çatıya iniyorum.

Mia mevcut tek kaçış noktasına, yani binanın yıkılmış kısmına doğru koşar. Çatı.

Kaslarım harcadığım efordan dolayı yanıyor, ama beni karşılayan manzara Buna değer.

Mia neredeyse tamamen çıplak bir şekilde etrafta koşturuyor, göğüsleri zıplıyor ve meme uçları sertleşiyor. Aletim kabarıyor ve dokunma ihtiyacıyla pantolonuma bastırıyor.

"Daha ileri gitmemenizi tavsiye ederim." Bir elimi cebime sokuyorum ve telaşsızca ona doğru yürüyorum. Üzerimdeki tozu silkelemek için bile durdum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

önceden ütülenmiş pantolon ve gömlek. "O kısım bir nükleer silah sahası kadar tehlikeli."

Dinliyor mu?

Tabii ki dinlemiyor.

Birden dönmeye başlar ve zemin altından kayar. Tahtanın gıcırtısı havada yankılanıyor ve çığlığı onu takip ediyor.

Güzel dudaklarından ilk kez dehşet dolu bir ses çıktığını duyuyorum. Sonra Mia kayıyor ve kendi açtığı bir çukura düşüyor. Onu ikinci kata çarpmaktan alıkoyan tek şey, iki yanındaki dirsekleriydi.

Onun üzerinde duruyorum ve sırıtıyorum. "Seni buldum."

Neyse ki, bir bakışla tetiklenebilen bir cinayet silahı icat etmediler. Yoksa şimdiye kadar pişmiş et olurdum.

Ona elimi uzattım.

Kabul etmiyor.

Bunun yerine, kendini yukarı kaldırmaya çalışır.

"İntihara meyilli olma." Çenemi elime doğru salladım. "Al şunu."

Bana bir bakış atıyor, sonra inatçı şeytanları tarafından ele geçirilmiş gibi kendini tekrar kaldırmaya çalışıyor.

Delik onu yutarken altımdaki zemin sallanıyor. Son saniyede uzattığı elini yakalıyorum ve tüm gücümle onu dışarı çekiyorum.

İkimiz de yuvarlanıp yere düştük. Kıyafetlerimin tozunu almak buraya kadarmış.

Mia'nın sırtına düşeceğinden emin olduğum için elim Mia'nın sırtında esniyor. Ben.

Bir de centilmen olmadığımı söylüyorlar. Küfür.

Mia'nın göğsü benimkinin üzerinde çılgınca yükselip alçalıyor. gerçekleşmek üzere. Elimi sırtında ve yan tarafında gezdiriyorum, sonra göğsünün eğiminde.

Onun üstümde, çıplak, sikimin daracık amcığına girmesi için hazır olması sarhoş edici.

Aslında, aletim karnının alt kısmına karşı ince olmayan ipuçları ve çıkıntılar yapıyor.

Mia kendini kaldırıp omzuma vuruyor ve ardından "Beni ellemeyi kes, seni sapık" diye işaret ediyor.

"Sadece bir yerinin incinmediğinden emin olmaya çalışıyorum. Küçük ilham perimin sağlığı söz konusu olduğunda çok dikkatli olamayız." Parmağımı onun üzerinde gezdiriyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Meme ucu ve o irkilir.

Sonra göğsüme vurdu.

Bir an üstümde, bir an sonra altımda olacak şekilde bizi çeviriyorum. Nefesi havada yankılanıyor, ama bacaklarının arasına yerleştiğimde ürkütücü bir sessizliğe dönüşüyor.

Onları birbirinden ayırıyorum, kalçasının içini yalarken çıkardığı iniltinin tadını çıkarıyorum, sonra ısırıyorum. Sertçe. Ta ki beni bacaklarının arasına sıkıştırana kadar.

Yine de işim bitmedi.

Hem de hiç.

Külotunu yırtıyorum ve gece yarısı ayının altında mavimsi görünen süt beyazı teninin tadını çıkarıyorum.

Onu ilk kez tattığımda titriyor ve sikim bir kez daha yalvarıyor. Ben de tekrar yaptım, dilimi klitorisine kadar götürdüm. Tahmin ettiğim gibi, sırılsıklam olmuştu. Belki öncekinden bile daha fazla.

"Sapıklık peşinde koşmak. Kontrol et." Kıvrımlarına doğru konuşuyorum ve başını yana çevirerek kıpırdanıyor ama beni itmeye ya da en sevdiği orta parmağını göstermeye çalışmıyor. "Ellerimin seninle dolu olacağından eminim."

Ve sonra onun pembe küçük amcığıyla ziyafet çekiyorum. Dilimi kıvrımları boyunca yarığa kadar kaydırıyorum ve titrediğini hissediyorum.

O titrerken, dilimi klitorisine değdiriyorum. Bir kere. İki kez. Sonra emiyorum ve sinir yumağıyla oynuyorum.

Mia'nın sırtı yıkıntıların üzerinde kavisli. Ama benden kaçmak diye bir şey yok.

Kalçaları sarsıldığında, iki parmağımı içine sokuyorum. Kıvrılıyor ve tırnaklarını saçlarıma batırıyor, sonra kafatasımda acıya neden olacak kadar sert çekiyor.

Yine de bir meydan okumayı kaybedecek biri değilim.

İçine girmeye devam ederken, hassas tomurcuğunu ortaya çıkarıyorum ve etrafındaki deriyi kemiriyorum, sonra dilimi çevirip fiske atıyorum.

Mia'nın kalçaları aşağı yukarı sallanırken solukları ve inlemeleri birbirine karışıyor ve havada yankılanıyor.

Bu şimdiye kadar duyduğum en güzel ses. Ve

şaşırtıcı bir şekilde, daha fazlasını istiyorum.

Ben de yüzüme binip tatlı tadıyla yüzümü ıslatana kadar ritmimi artırıyorum.

Şimdiye kadar yediğim en iyi amcık.

Ve bu bir komplikasyon, çünkü ben kukuya bağlanmam. Asla.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Mia'nınki gibi bağımlılık yapıcı bir şey bile değil.

O lanet bir seks tanrıçası gibi titrer ve tıslarken orgazm boyunca onu yalıyorum.

Başımı kaldırdığımda dudaklarımı yalar gibi yapıyorum ama bu oyuna başlarken hedeflediğim zafer duygusunu hissedemiyorum.

Ve hepsi beni izlediği için. Masumiyet. Huşu.

Nefret, ters bakış ya da orta parmak yok. Dirseklerinin üzerinde dururken Mia bana sanki bir tanrıymışım gibi bakıyor.

Ve bazı karanlık dinlere mensup olabilirim ama kesinlikle *onun* gibi değilim. Tanrım.

Onu hemen ezerdim.

Bir sonraki nefesini alamadan onu öldürürdüm.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "O bakışı üzerinden silmek isteyebilirsin. yoksa bana aşık olduğunu düşünmeye meyilli olacağım."

Bir kez göz kırpıyor, sonra gözlerini kısıyor ve beni tersliyor.

Şimdi, burası oynayabileceğim bir bölge. O bakış her neyse ortadan kaldırılmalı ve bir ömür boyu yeniden canlandırılmamalı.

"Beni bir daha terslersen ne olacağını sana söylediğimi sanıyordum." Elini tuttum ve orta parmağımı kendi orta parmağımla birlikte içine soktum.

Bir çeşit şiirsel adalet.

"Benim için tekrar boşalacaksın ve sonra aynı enerjiyi sikimde boğulmak için kullanacaksın, küçük ilham perisi."

Mia Sokolov'la işim bittiğinde, seçecek hiçbir parça kalmayacak.

Yukarı.

Ne yazık.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

17

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Hüzün, tünelin ucunda ışık olmadığında yaşanabilecek en kötü duygudur.

Beklersini

z. Dua

edersin.

Hatta bunun sizin başınıza gelmediği konusunda kendinizi kandırmaya çalışıyorsunuz. Bu sen *olamazsın*.

Ama umutla ilgili sorun da bu.

Yanlış pozitif. Korkunç durumun her an sona erebileceği hissi, oysa bu gerçek olmaktan çok uzaktır.

Bu, gerçekliğin tahrif edilmesidir.

Farklı bir rüyaya duyulan özlem.

Gerçek zamanlı olarak ulaşılamayan bir bulutta olma hissi.

Bir kez daha zifiri karanlığa geri döndüm. Siyah iplikçikler ellerime ve ayaklarıma dolanıyor, beni hiçliğin pençesinde daha da derinlere çekiyor.

Ciğerlerim bir daha ışığı görebilme umuduyla boğuluyor.

"Anne... Baba..." Lanetli fısıltım karanlık sessizlikte ürkütücü bir ninni gibi yankılanıyor.

Uzuvlarım titriyor ve kalbim burkuluyor. Gözlerim yine yaşarıyor ve mümkün olduğunca sessizce burnumu çekiyorum.

Eğer canavarın öfkesini tetiklersem, beni duvara fırlatacak ve yüksek sesle ağlamama gülecek.

Annemle babamın beni almaya geleceğini söylediğimde gülüyor.

En çok da gazabının ağırlığını üzerime saldığında gülüyor. Sanki evimizdeki spor salonunda kum torbasıymışım gibi beni tekmeleyip duvara fırlattığında.

Tekrar ve tekrar.

Ve tekrar.

Bitmesini dileyene kadar. Ama

bitmiyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Canavar yine burada, alaycı gülümsemesinin arasından dişleri görünüyor. Gözleri babamın masallarındaki öcü gibi ölü.

Daha da çömeliyorum, gözlerim kapanıyor ve terli avuçlarımla kulaklarımı kapatıyorum.

Dokunma bana.

Lütfen.

Baba! Baba! Anne! Anne! Yardım edin!

"Benden asla kaçamayacaksın, seni küçük serseri."

Hayır! Hayır!

İrkilerek uyanıyorum, ter tüm vücudumu ıslatıyor ve saçlarım enseme yapışıyor. Nefesim uzun, kesik kesik geliyor ve kalbim göğsümde çarpıyor.

Hayır, hayır, oraya geri dönemem, yapamam-

"Yaşayanların dünyasına tekrar hoş geldin, uykucu."

Dikkatim sesin kaynağına yöneliyor ve bu hayatımdaki ikinci canavardan başkası değil.

Kapıyı çalmadan ya da varlığını bile duyurmadan içeri dalan kişi.

Landon karşımdaki yarı yırtık sandalyede oturmuş, orta büyüklükte bir heykel üzerinde çalışıyor. Ama taştan yapılmamış. Parmaklarının arasından tereyağı gibi sızan koyu renkli malzemeye bakılırsa kil kullanıyor.

Sahne yavaş yavaş netleşiyor. Yaramazlık yapan çocukları korkutmak için kullanılabilecek perili evdeyiz. Mumların bir kısmı sönmüş, kalanlar da sanki şeytani bir ayinin nesnesiymişim gibi etrafımı sarmış.

Landon'ın son derece dengesiz doğasını düşünürsek, şaşırmazdım.

Daha önce, bana var olduğunu bilmediğim bir parçamı gösterdi. Evet, şüphelenmiştim ama denemeye hiç cesaret edememiştim. Ve belki de, eğer psikopat beni zorlamasaydı, asla yapamazdım.

Tek bildiğim, itiraf etmek istediğimden daha fazla keyif aldığım. Tamamen utandığım noktaya kadar eğlendim.

Ama başka bir parçam, onun kaba dokunuşu ve psikopat eğilimleri nedeniyle parçalanan parçam, hala onun ve benim parmaklarımın içimdeki son anısıyla uğulduyor.

Bu yeterince çılgınca değilmiş gibi, Landon beni kırılgan merdivenlerin kenarına itti ve boğazımı sikti. Her an düşebileceğimiz gerçeği

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İkincisi, bana dokunuşunun saf hayvani tarzını azaltmak için hiçbir şey yapmadı.

Aslında, tahta gıcırdadıkça o da ağzıma daha sert girip çıkıyordu. Zaten iki kez boşalmış olmam önemli değildi, ay ışığının altında Landon'ın şehvetli bakışlarını görmek beni tekrar ateşlendirdi ve rahatsız etti.

Kokusunu hâlâ alabiliyorum; sedir ağacı ve erkek miskinin ölümcül bir karışımı.

Boğazıma kadar girip her damlasını yutturduktan sonra tehlikeli merdivenlerden inmeme yardım etti. Kendim inmeliydim ama bir şey yapamayacak kadar halsizdim.

Muhtemelen bu yüzden elbisemi tekrar giydikten sonra uyuyakalmış olmalıyım. Kanepenin güzel göründüğünü düşündüğümü ve düşüncesizce ona doğru yürüdüğümü hatırlıyorum.

Bende gerçekten bir sorun olmalı, çünkü o piçin yanında uyuyacak kadar güvende hissediyordum.

Hayati tehlikenin tanımı olan bir piç.

Söz konusu piç kurusu şimdi yarı çıplak, kirpiklerinin altından je ne sais quoi sırıtışıyla beni izliyor ve havaya bir duman bulutu üflüyor. Düşünmek istemediğim bir yere giden ince kıllarla tozlanmış kaslı karın kaslarına kil lekeleri yapışıyor.

Pantolonunun kıvrak kalçalarının üzerinde düşük durması, belirgin V çizgisini ortaya çıkarması ve hayal gücüne neredeyse hiçbir şey bırakmaması yardımcı olmuyor.

Yan tarafında sürünen yılan dövmelerine gözüm takılıyor, bir tanesi sonsuzluk sembolü şeklinde ve kendi kuyruğunu yiyor. Bir ouroboros olduğunu fark ediyorum; karanlık, çarpıcı ve ölümcül hisler yayıyor.

Üçüncü bir meme ucu çok iyi olurdu ama hayır, göt deliği fiziksel olarak mükemmel olmalıydı.

Kilden grileşmiş orta parmağı kemerinin halkasına dolanıyor ve çekiyor. "Daha yakından bakmak ister misin? Sikim kesinlikle ikinci bir tur için minnettar olacaktır. Belki bu sefer amcığınla da tanışırız?"

Bakışlarım, mutluluğun neye benzediğini hiç bilmediğinden şüphelendiğim alaycı yüzüne geri dönüyor. Geçici sevincini ya da çok iyi taklit ettiği başarı hissini kastetmiyorum. Onun gibilerin muhtemelen bu hayatta asla hissedemeyeceği gerçek mutluluktan bahsediyorum.

"Neden yarı çıplaksın, sapık?" İşaret ediyorum. "Titriyordun."

Kendime bakıyorum ve eminim ki onun gömleğini giyiyorum ve bunun yaptığım bir eylemle hiçbir ilgisi yok.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Onun kokusunu üzerimde hissetmeme şaşmamalı. Önceden öyle sanıyordum ama meğer üzerimdeymiş. Yani, gömleği.

"Bir de şövalyelik öldü derler." Hedonist bir lord gibi sırıtıyor. "Sizinki gibi terbiyeli bir beyefendiyle birlikte olduğunuz için şanslı yıldızlarınıza teşekkür etmelisiniz."

"Daha çok lanetli yıldızlar gibi."

"Bu kadar olumsuz olma. Hayatın parlak tarafları var, yani benim."

Fiziksel olarak gözlerimi deviriyorum ve bunu genelde yapmam. "Kendini çok beğenmişsin."

"Tüm doğru sebepler için." Sigarasını kül tablasında söndürüyor, etrafta duran bir düzine sigaraya katılmasına izin veriyor ve bir paket servis kutusunun bulunduğu sehpayı işaret ediyor. "Ye."

Dudaklarımı yaladım. "Aç olduğumu nereden bildin?"

Aynı piç yüzünden daha önce yemek yiyemedim, bu yüzden yemek görmek midemin guruldamasına neden oluyor.

"Bu yüzden. Sen uyurken bile miden kendini belli ediyordu." Kıkırdıyor ve derin bir nefes alıyorum ama yemekten çok onun kokusunu alıyorum.

Her tarafımda ve hatta mecazi olarak içimde. Bu, beni umutsuzca kaotik bırakan bir renk ve duygu uyuşmazlığı. Gördüğüm, duyduğum ve nefes aldığım her şey o olduğunda hiçbir şeyi işleyemiyorum.

Dilimde parfümünün tadını bile alabiliyorum.

Bu yüzden anladığım bir şeye odaklanmayı seçiyorum. Yemek.

En sevdiğim İtalyan yemeği. Ama çoğu insan İtalyanca sevdiği için bunu almış olması o kadar da garip değil.

Ona doğru bakma zahmetine girmeden makarnama yumuluyorum.

"Görgü kuralların binayı terk etmiş olmalı." Sesi Azrail'in en sevdiği ninni gibi etrafımda yankılanıyor. "En azından düşünceli davranışım için minnettarlığını ifade edebilirsin."

Ağız dolusu makarnayı yutuyorum, çatalı bırakıyorum ve "Düşünceli davranışları olan insanlar minnettarlık beklemezler" diye imzalıyorum.

"Evet."

"Teşekkür
ederim."

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Rica ederim, küçük ilham perisi."

"Bu, yemeğimi böldüğün gerçeğini ortadan kaldırmıyor." "Kesinlikle
buna d e ğ d i ve eğer mutlak bir
saçmalık, bunu sen de kabul edersin."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ona orta parmağımı göstermek için elimi kaldırıyorum ve o da kaşlarını kaldırıyor. "Beni terslersen o parmağın nerede olacağını bir düşün."

Hırlıyorum, çünkü tehditler söz konusu olduğunda kesinlikle teslim olduğunu biliyorum ve makarnama geri dalmayı seçiyorum.

En azından bu mantıklı.

Kesinlikle değil.

Çatalın karton tabağa çarpma sesi dışında oturma odasında sessizlik uzanıyor. Beni o aşırı alaycı cevaplarından biriyle onurlandırmamış olması garip.

Şans eseri ona doğru bir bakış attığımda beni o kadar yakından ve soğuk bir şekilde incelediğini görüyorum ki kendimi çılgın bir bilim adamı tarafından parçalara ayrılmış gibi hissediyorum.

"Ne?" Yüksek sesle yutkunduktan sonra imzalıyorum.

"Sadece gömleğimin içinde yenilebilir göründüğünü düşünüyordum, muhtemelen tükettiğin yiyeceklerden daha fazla. Sikimle olan itme-çekme ilişkini tamamlamak ister misin?"

"Hayır."

"Sormaktan zarar gelmez." Umursamaz bir omuz kaldırdı. "Ama sözlerimi unutma, Mia. İster kendi isteğinle, ister sapkınlıklarını bir kez daha keşfettikten sonra, sikimi o daracık amcığına sokmamı hoş karşılayacaksın. Yine de kesin olan bir şey var. O senin en sevdiğin lezzet olacak."

Ona gerçekten inanamıyorum.

En kibirli ve dayanılmaz adam ödülünü rahatlıkla alabilir.

"Peki ya senin sapkınlıkların?" Durumu tersine çevirmek için soruyorum. Kil heykelin yüzünü yontmak için bir alet kullanıyor, hareketleri yumuşak ve zarif. Atılan parçalar yere düşüyor, unutuluyor ve Amaçsızca, muhtemelen Landon'ın hayatındaki herkes gibi. "Peki ya onlar?" diye sorar.

"Nedir onlar?"

"Benim, ilham perim. Benden hoşlandığını biliyorum ama biraz yumuşatmak isteyebilirsin. İşte sana bir ipucu, belli etme."

"İşte size bir ipucu. Saçmalama. Tıpkı senin benimkileri sorduğun gibi ben de sana sapkınlıklarını sordum."

"Mesele de bu. Senin sapkınlıklarını sormadım, seni bir keşif yolculuğuna çıkardım. Bu arada, rica ederim. Sana sapkınlıklarımı anlatmanın tek bir adil yolu var." Dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Onları göster."

"Hayır, teşekkürler."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Emin misin? Benimkiler çok daha renkli ve eğlenceli."

Dudaklarım ayrılıyor. Daha önce beni kovalarken sertleşmişti; bunu hissettim ve saklamaya çalışmadı, demek ki bundan zevk alıyordu. Tüm bu sahne zaten benim konfor alanımın çok dışındaydı. *Daha renkli* derken ne demek istemiş olabilir?

Ama yine de neden ilgileneyim ki?

"Ne gibi?" sorusu dilimin ucuna kadar geliyor ama yutkunup tabağımda itip kaktığım yemeğe odaklanıyorum.

"İlgilenmiyorum," diye imzalıyorum.

Landon heykelini terk ediyor ve bana doğru yürürken kaskatı kesiliyorum. Daha doğrusu vals yapar gibi, tembel görünen ama fırsat verilse sizi ikiye bölebilecek iri bir kedi gibi. O yaklaşırken karnının alt kısmında bir yara izi fark ediyorum. Buna neyin sebep olduğunu merak ediyorum ve sonra ilgilendiğim için kendime lanet ediyorum.

Birkaç hafta önce ondan ölesiye nefret etmek çok kolaydı ama ne yazık ki artık hissettiğim tek şey bu değil.

Savunmalarımı yok ettikten ve sınırlarımı aştıktan sonra, içimde gizlenen başka hastalıklı duygular var. Çoğunu anlamıyorum ama merak ve daha fazlasına duyulan ihtiyacın kesinlikle farkındayım.

Hakkında bir şeyler öğrenmek istiyorsam bu piçi uzun süre gözetlemem gerektiğinden bahsetmiyorum bile.

O yaklaştıkça parmaklarım çatalı sıkıyor. Mumların ışığı uhrevi yüzüne uğursuz gölgeler düşürüyor.

Karın kasları her adımda esneyerek acımasız duruşuna bir yenisini daha ekliyor.

Önümde durup çenemin altına vuruyor, sonra baş ve işaret parmağıyla kaldırıyor. "Karar veremeyecek olman çok kötü, küçük ilham perisi. Tüm sapkınlıklarını keşfetmenin her saniyesinden zevk alacağım. Kaçmaya çalışma, kovalamacadan ne kadar hoşlandığımı biliyorsun."

Kendimin tanımadığım bir versiyonunun derinliklerine düştüm.

Landon'ın varlığının büyüklüğünü hayal bile edemediğim bir yanımı ortaya çıkardığı günden bu yana iki hafta geçti.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

O zamandan beri bana tam olarak ne kadar ileri gidebileceğimi gösterdi. Ne kadarını yapabileceğimi. Ne kadar zorlanabileceğimi.

Ben Maya ya da Niko ile birlikteyken ortaya çıkmakla tehdit ederek başladı, sonra da beni perili eve kaçırdı. Son zamanlarda ona orada olacağıma dair mesaj atıyorum, bu da genellikle Landon'ın aşırı övünen cevabıyla karşılanıyor.

Beni daha çok seviyorsun, değil mi?

Ağzımla ve parmaklarımla yeniden bir araya gelmek için bu kadar heyecanlı mısın?

Sikim geçenlerde iletişime geçti ve o da denemek istiyor. İffetli rahibe rolünü evde bırakırsan harika olur.

Her seferinde ima ediyor ya da daha ileri gitmeye çalışıyor ama ben ya onu itiyorum, ya yumrukluyorum ya da sadece hayır diyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, Landon bundan sonra zorlamıyor.

Hayır kelimesiyle arası iyi. Tehdit edilmiyor ya da kışkırtılmıyor. Kesinlikle zehirli ve bolca kırmızı bayrak taşıyor, ancak rıza çizgisiyle oynasa da onu asla geçmiyor.

Yine de benimle oynamayı seviyor. Beni kovalamayı ve lanetli ormanda ne kadar uzağa gidebileceğimi görmeyi seviyor. Karanlığa rağmen her gün daha da uzağa gidiyorum. Bu onun tam arkamda olduğunu bilmemle ilgili.

Ne de olsa sadece bir canavar başka bir canavarı ezebilir.

Bazen güreşiyoruz ve ben ona vuruyorum. Nedense o bana karşılık vermiyor ama beni altına hapsediyor, hareketlerimi engelliyor ve bana gücünün her zaman benimkinden üstün olacağını ve isterse beni kolayca paramparça edebileceğini gösteriyor.

Benimle oynamayı, beni yemlemeyi, kazanacağımı düşündürmeyi (kovalamaca ya da satrançta) seviyor, sonra yüzünde alaycı bir sırıtışla halıyı ayağımın altından çekiyor.

Bana verdiği zevkin bu kadar yoğun olması ve daha iyiye değil daha kötüye gitmesi delilik. Bugünlerde kalbimin göğsümden fırlamasından ya da beni tamamen terk etmesinden korkuyorum.

Yine de dudaklarımı sikine doladığımda ve canını emdiğimde yüzündeki şehvet dolu, görkemli ifadeye bayılıyorum. Hızlı öğrenen biriyim ve onu mümkün olduğunca uzağa götürebilmek için öğürme refleksimi eğitiyorum. Ne kadar çok çaba gösterirsem, o kadar sert bir şekilde boğazımdan aşağı iniyor ya da yüzümü süslüyor.

Ama en önemlisi, işimiz bittikten sonra beni gömleğine, kapüşonuna veya ceketine sarar ve bana İtalyan ve Türk yemekleri alır.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

benim favorilerim olduğunu keşfetti. Ben yemeğimi yerken ya da sanat atölyesinin karşısındaki yeni mini bahçemde çalışırken o heykel yapmayı seviyor.

Landon sanat üzerinde çalışırken kesinlikle görülmesi gereken bir manzara. Kimsenin -en azından benim- gözlerini kaçıramayacağı, kalpleri durduran bir görüntü.

Geçen gün, sırf kaybedip ona sakso çekeyim diye o göt herifle güreşmekten bitap düştükten sonra, bir fırça çıkardı ve sulu boyayla -en sevdiğim renk olan maviyle- yüzümü boyadı.

Sonra bir dakikadan fazla bana baktı ve kendi kendine başını salladı.

Defterine bir şeyler çizmeye başladı, ben de aynaya baktım ve dehşete kapıldım. Birinin rekonstrüktif cerrahi için bir hastanın yüzüne yapacağı türden çizgilere benziyordu.

Ama yine de Landon'la ilgili hiçbir şeye artık şaşırmamalıyım. Onunla ne kadar çok zaman geçirirsem, gerçekten narsist bir sadist ve doyumsuz bir anarşist olduğunu o kadar çok anlıyorum.

Elitler hakkında daha fazla bilgi alamadım, çünkü burada sık sık buluşuyoruz ve o, aleti işin içine girmedikçe sağılacak bir tip değil.

'Landon'ı öldüreceğiz' evresinde olan Jeremy bana bir şeylerin peşinde olduğunu söyledi ama bu şeyin tam olarak ne olduğunu anlayamıyorum.

Yani diğer seçeneğim aslanın inine girmek.

Evet, daha önce Elitlerin konağında bulundum ama sadece Bran için ve o kan banyosu bölümünü çekmek için kapsamlı bir araştırma yapmak dışında, Landon söz konusu olduğunda fazla burnumu sokmadım.

Bunu değiştirmenin zamanı geldi.

Olay şu. Planım oldukça basit, ancak belli bir düzeyde kurnazca davranış gerektiriyor - aslında rol yapmadan.

Bran'in beni davet etmesini sağladım - *misafirperverliğini* bu *kadar utanmazca* kullandığım için özür dilerim, Bran - *ve* son bir saati oynayarak geçirdik, ama tuvaleti *kullanmam* gerektiğini söyledim.

Açıkçası, bu apaçık bir yalan.

Çünkü Landon'ın odasına gidiyorum.

Çok mu gözetliyorsun? Kesinlikle. Stüdyosu parmak iziyle kilitli olduğundan ve bugün parçalama havamda olmadığımdan tek şansım bu - yine de onu gördüğüm anda fikrimi değiştirebilirim.

Görünüşe göre, bir yerlerde stüdyo için yedek bir anahtar var, ancak ne Remi ne de Bran bu bilgiyi ifşa etmek istemiyor. Ayrıca, sanmıyorum

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

evindeki stüdyosunda perili evdekinden farklı bir şey yok.

Muhtemelen eserleriyle işi bitmeden başkalarının onlara bakmasından hoşlanmıyor, bu yüzden de tüm o yarım kalmış heykelleri hiç beklenmedik bir yerde tutuyor.

Yine de onu izlediğimde aldırmıyor gibiydi. Kim bilir?

Belki de, her şeyde olduğu gibi, bu da onun sürekli değişen ruh haline bağlıdır.

Her halükarda, burası bir soruşturma başlatmak için mükemmel bir yer. Hangisinin Landon'ın odası olduğunu bulmak kolay. Geçen gün geldiğimde Bran üst kattan bir şey alacağını söyledi, ben de takip ettim. Geçerken bu odayı işaret etti, "Şuradan uzak dur. Kötü ikiz herkesin ölümünü planlamadan önce burada kış uykusuna yatıyor."

Görünüşe göre kırmızı bayraklara karşı körüm, çünkü içeri girip kapıyı yavaşça arkamdan kapatıyorum.

Landon'ın odası da perili ev sanat stüdyosu kadar titiz. Mobilyaların konumlandırılmasında ve zarif erkeksi renk düzeninde büyük bir ayrıntı havası var.

Bir köşede, ruhu kadar siyah deri başlıklı uzun bir platform yatak bulunuyor. Ortada, uyumlu bir kanepe ve iki zarif ayaklı lamba var.

Ancak dikkatimi çeken, bir başka köşede duran ve üzerinde birkaç kitap bulunan masa.

Çoğunlukla sanatçılar ve heykeltıraşlık alanındaki profesyoneller tarafından yazılmış kitapların başlıklarını okuyorum.

Göz ucuyla bir not defteri görüyorum. İki yanıma kısa bir bakış attıktan sonra açıyorum.

Beni karşılayan resimler ciğerlerimin son nefeslerini çalıyor.

Üç boyutlu heykeller önümde uzanıyor, detaylarıyla görkemli ve zarif kullanımlarıyla kesinlikle çarpıcı.

Not defteri boyunca var olan bir desen dikkatimi çekiyor.

Hiçbirinin yüzü yok.

Bazıları perili evdeki heykeller gibi yarım kalmış, sanki çizecek doğru resmi bulamamış gibi, ama çoğu boş bırakılmış. İlerledikçe, mutlak kaosun birkaç siluetini fark ediyorum-

iç içe geçmiş daireler, çapraz çizgiler ve anlamsız figürler.

Bu nesneler ile mükemmel heykeller arasındaki keskin fark o kadar sarsıcı ki, onları iki ve üç kez kontrol ediyorum. Her ikisine de inanmak imkansız

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

aynı kişi tarafından yapılmıştır.

Belki de bunları çizerken farklı bir ruh halindeydi.

Parmaklarımı iç içe geçmiş çizgilerin üzerinde gezdiriyorum. Bunları çizerken ne düşünüyordu? Genellikle, yaratım sürecinde dik duruşu, şahin gibi gözleri ve hafifçe ayrılmış dudaklarıyla hataya odaklanır.

Sanat modu onun üzerinde acımasızca zarif görünüyor.

Bu hiçlik döngülerini yaparken onu neden görmek istediğime dair hiçbir fikrim yok. Belki de ilk defa onun mükemmel görüntüsünde bir kırılma fark ettiğim içindir.

Landon önemsiz, düşmanca ve kesinlikle çekilmez olabiliyor ama onu hiç öfkeli görmedim. Belki de öfkenin ne olduğunu bile bilmiyordur.

Kapının arkasından bir hareket geliyor ve defteri bulduğum yere geri koyuyorum ve saklanacak bir yer bulmak için çılgınca odayı arıyorum.

Ateş et. Hiçbir mobilya beni kamufle edemez.

Kapı açılıyor ve ben uzun perdelerin arkasına atlayıp nefesimi tutuyorum. Arkamdaki balkon kapısı açık ve soğuk iliklerime kadar işliyor.

Ayak sesleri odaya karışıyor ve tahmin etmeme gerek kalmıyor. Bu Landon. Ciğerlerim onun nefis kokusuyla doluyken onu başkasıyla karıştıramazdım.

Diğer ayak sesleri takip eder. "Buralarda yoktun."

Kadınsı bir ses.

Ve bu Ava'nın, Cecily'nin ya da kız kardeşi Glyn'in sesi değil. Hepsinin sesini duydum ve bunun gibi sümüklü değillerdi.

Landon kendine özgü alaycı ve sıkılmış sesiyle, "Etrafta olma ihtiyacı hissetmedim," diye cevap veriyor.

"Bunu yapamazsın. Bir sonraki vuruşumuz konusunda anlaşmıştık."

Kızın sesini duyduğumdan beri ellerimi yumruk yaptığımı fark ediyorum ve yavaşça bırakıyorum.

Sakin olmalıyım. Ne de olsa buraya gelme sebebimi gerçekleştirmek için bir şansım var.

"Sıradaki neyimiz?"

"Bu hafta sonu lastiklerini kesmeye karar vermiştik."

"Anlaştık mı?"

"Evet! Herkes emirlerini bekliyor. Oturup bunu iyice planlamamız gerekiyor."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Özgür irade diye bir şey duydun mu hiç, Nila? Merak uyandıran, özgürleştirici bir duygu, bir ara sen de denemelisin."

"Beni bir daha kenara itmeyi aklından bile geçirme, Lan. Bana karşı gelmek istemezsin."

"Zaten sayısız kez, dizlerinin üzerinde yalvardığın zamanlar da dahil olmak üzere."

Yüzüm ısınıyor ve yumruklarım tırnaklarım avuçlarıma batana kadar yeniden yumuluyor. "İstediğin bu mu?" Sözleri bir mırıltı gibi çıkıyor.

"Ben benim
dizler?"

"Özel olarak değil, ama bana boyun eğme havasındaysanız, elbette. Sizi durdurmama izin vermeyin."

Ayağım geri düşüyor ve açık kapının arkasından balkona kayıyorum. Adımlarım, içimi kavuran kızgın ateşe rağmen sessiz ve dikkatli.

Gitmek zorundayım, çünkü kalırsam kesinlikle odanın ortasına atlayıp ikisinin de suratına yumruk atacağım.

Yumruklamam gereken kişi benim. Neden spor için oynadığı tek kişinin ben olduğumu düşündüm ki?

Tabii ki Nila gibi her gün, bütün gün onun aptal kıvrımlarıyla ilgilenecek yan parçaları var.

Balkonun korkuluklarından tırmanıp bir sonraki balkona, Brandon'ınkine atlarken derin bir nefes alıyorum.

Psikopat kardeşini gözetleme girişimlerim sırasında unuttuğum bir başka faktör.

Bran'e bir bahane uydurup gitmeliyim çünkü Landon'ı tekrar görürsem kazara onu öldürebilirim.

Ve o piç yüzünden yaşadığım bu güçlü duygulardan hoşlanmıyorum.

Daha da önemlisi, göğsümün ağrımasını durdurmak istiyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

18

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Korkunç, istisnai ve kategorik olarak aklımı kaçıracak kadar sıkıldım.

Tüm nesnelere, insanlara ve kavramlara karşı ilgimi kaybetmeye eğilimli olduğum bir sır değil. Dünya, tanımı gereği, ekonomik ve siyasi beklentiler tarafından zincirlenmiş ve toplumsal standartlar tarafından yönetilen sıkıcı bir yer. Uyum sağlama sanatını mükemmelleştirdiğimde, varoluş gri üzerine siyah sıçramalara dönüştü.

Bazen gri daha belirgin oluyor ve dünyanın kan dolaşımına kaos enjekte etme olasılığı beni heyecanlandırıyor.

Diğer zamanlarda, şimdi olduğu gibi, siyah mürekkep noktaları beyin hücrelerimden taşıyor ve düzensiz, tehlikeli varlığımın her santimini işgal ediyor.

Etrafımdaki parti tüm hızıyla devam ediyor ve hiçbir şekilde ait olmadığım bir dünyanın fantastik bir taklidini yapıyor. İronik bir şekilde, ben hüküm sürüyorum.

Hoparlörlerden gelen yüksek sesli müzik, konağımızı yapışkan, akılsız bir kargaşa içinde yıkıyor. REU öğrencileri zıplıyor ve sarhoş karıncalar gibi ritimle hareket ediyor. Tasarım kıyafetlerine ve eski para kokusuna rağmen, hepsi tek bir sıkıcı varoluşa dönüşüyor.

Bir zamanlar, genç ve anlamsız olduğum zamanlarda, neden sahte bir neşe ya da insanları umursuyormuş gibi davranma zahmetine katlanamadığımı merak ederdim.

Meğer aslında öyle değilmişim ve bu da onların sefil duygularından faydalanmamı sağlıyor. Daha az insan duygularıyla temasa geçse dünya çok daha iyi olurdu.

Sadece söylüyorum.

İsimlerini hatırlama zahmetine katlanamadığım Elitler üyeleri iki yanımdaki kanepelerde oturuyor ya da kalabalığa katılıyorlar.

Üyelerimin hapisten çıkış kartı gibi kullandıkları Venedik maskeli balo maskelerimiz var.

Nila ve hayali rakibi Bethany iki koluma asılmış, olmayan ilgim için yalvarıyorlar.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Rory son bir saattir yarım maskesinin altından sanki ninesini yastıkla boğmuşum gibi bana bakıyor. Gerçek şu ki, ona sadece kafayı bulmayı ve işimi sabote etmeyi bırakmazsa, onu kullanılmış bir prezervatiften daha hızlı bir şekilde atacağımı söyledim.

Bırakmaya çalıştığını söyledi ama kan çanağına dönmüş gözlerine bakılırsa yeterince çabalamamış. Gerçek şu ki, ilgisizlik ölçeğinde yüksek puan alıyorum ve onun bağımlılık alışkanlıklarıyla uğraşamam. Birinin pisliğini temizlemekten nefret ediyorum.

Nila yarı çıplak göğüslerini koluma sürtüyor ve Bethany de aynısını yapıyor. Beni kızdırmaya başlıyorlar, daha doğrusu her biri bir kolumu tuttuğundan beri kızgınım.

Bu karanlık ruh halinin ilham perisiyle bir ilgisi olduğu fikrini reddediyorum. Onu son gördüğümden bu yana tam dört gün geçti - odama gizlice girdiği ve küçük kıçı yanıyormuş gibi kaçtığı günü de sayarsak üç gün.

Mia çevremden uzak durma konusunda olağanüstü bir iş çıkarıyor. Mesajlarımı görmezden gelmekle başlayan ve kargaşa kozamızdan kaçınmakla sona eren bir ritüel.

Ayrıca Bran ile buluşmadı ve bunun yerine Jeremy, Nikolai ve Killian tarafından -genellikle aynı anda- çevrelenmeye özen gösteriyor. İntihar görevlerine açık olsam da, kırık uzuvlarımla uğraşırken ondan nefret edemem.

Görünüşe göre Mia'nın kirli oyun yeteneğini hafife almışım. Uysallıktan başka bir şey değil, ki bu da benim sikimin berbat bir tadı, ama sevimli kurdelelerin ve sahte gülümsemelerin ardına gizlenmiş vahşi at ruhunu evcilleştirmek zor.

Ama yine de, hiçbir zaman bir meydan okumadan kaçmadım.

Beş dakika içinde üçüncü kez telefonumu çıkarıyorum ve cevap vermediği mesajlara bakıyorum.

Bu gece geç mi kalıyorsun?

Dakiklik polisi değilim ama bir saatten fazla geciktin. Sikim ciddi bir mavi top vakası geliştiriyor ve bu senin güzel küçük dudaklarınla kolayca düzeltilebilir.

Gelmeyeceksen mesaj atabilirdin. Terbiyeniz 404 bulunamadı.

Sonra ertesi gün.

Sivri çizmelerinizin üzerine kan dökülmesine tanık olma havasında mısınız? Çünkü senin dinsizlerin işlediği ufak tefek bıçak suçları umurumda değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Hayalet çabalarınız hem can sıkıcı hem de sinir bozucu olduğunu kanıtlıyor. İnan bana, beni zorlamak istemezsin. Bu gece bana gel, seni incitmeyeceğim.

Tamam, yalan söyledim. Küstahlığın için seni cezalandırırken canını fazla yakmayacağım.

Ortaya çıkmadı. Ne o gece, ne bir sonraki gece, ne de bir sonraki gece. Bir dizi tehdit mesajım, sanki bana bir cevap vermeye tenezzül etmeyecekmiş gibi tamamen cevapsız kaldı.

Ben de bilgi toplamak için tercih ettiğim ikinci yönteme, yani popüler kültürde "stalking" olarak da bilinen yönteme başvurdum.

Bu günlerde, o günkü çetesiyle birlikte fotoğraflarını paylaşıyor. Bugün - yani bir saat önce- arka planda Jeremy'nin bir kanepeye yaslanıp televizyon izlediği bir selfie paylaştı.

Mia kameraya somurtuyor, yüzü yumruğuna yaslanmış ve diğer eliyle mavi bir kurdeleyi çekiyor.

Başlık *Sıkıldım.*

Parmaklarım telefonumu sıkıca kavrıyor ve arka plandaki Jeremy'ye ters ters bakıyorum. Son zamanlarda onunla gereğinden fazla zaman geçiriyor.
-Gerekli miktar sıfırdır.

Kinci biri, evet, ama Jeremy'nin sürekli yanında olmasıyla beni kışkırtmaya çalışacak kadar küçük olduğundan emin değilim.

Kimi kandırıyorum ki? Tabii ki öyle.

Uyuşturucu almış bir boğa kadar asabi. Görünüşe göre meseleyi kendi ellerime almak zorundayım.

Ona görmezden gelemeyeceği bir mesaj gönderdim.

Landon: Beni görmezden gelmekle hata yapmakla kalmadın, aynı zamanda bu konuda çok yanlış bir yol izledin. Meydan okuma kabul edildi, küçük ilham perisi. Eğer en yeni oyuncağını etkili ve kişisel bir şekilde yok etmem gerekirse, yapacağım şey tam olarak bu.

YARIM SAAT SONRA, kendimi fiziksel olarak partiden dışarı atıyorum ve kimsenin planıma uyduğunu düşünmeyeceği mütevazı bir yere gidiyorum.

Gerçekte herkes ve her şey öyle. Tahtamdaki bir satranç taşı gibi.

Mia da dahil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sadece henüz bilmiyor.

Aradaki tek fark, onun varlığına endişe verici bir şekilde güveniyor olmam. O gelmeden önce, istediğim zaman yontabildiğim bu inandırıcı cepheyi şekillendirirdim. Şüphesiz, bazı çarpıcı sanat eserleri yaptım, ancak onları genellikle fiziksel bir doruğa ulaşmak, ancak zihinsel tarafın yoğunluğu karşılayamaması gibi etkileyici bulmadım.

Mia ortadan kaybolduğundan beri stüdyoda yaptığım minyatürlere ya da bitirdiğim heykellere bakarak zaman geçiriyorum. Dünyaya gösteremeyecek kadar sahiplendiğim tartışılmaz başyapıtlar yarattım. Bir numaralı sanat rehberim ve amigo kızım olan anneme bile.

Bunları o uyurken, bitkileri sularken -ve onlarla konuşurken- ya da garip bir şekilde sevimli bir yemek canavarı gibi yemek yerken yaptığım için süreç daha da tuhaf.

Bu noktada, tehlikeli bir şekilde sağlıksız bir bağımlılığa yaklaşıyor ve ben buna izin vermiyorum. Sigara içmek bile istersem bırakabileceğim bir düşkünlük. Aslında son zamanlarda kanser çubuklarını azaltıyorum.

Mia'nın sigara gibi olması gerekiyor. Keyif aldığım ama sıkıldığımda atabileceğim bir şey. Ve *sıkılacağım*. Bu bir gerçek, spekülasyon değil.

McLaren'ımı yoldan geçen herkesin görebileceği şekilde park ettikten sonra hayvan barınağının kapısından içeri giriyorum.

Hayvanların ayaklarının dibinde ibadet eden insanlar için bile geç bir saat, ama bu durum, gecenin bu saatinde buraya gelmekten caydırmıyor gibi görünüyor. Berbat kokuyor, sadece söylüyorum.

Yanlarından geçerken bazı kediler bana tıslıyor. Köpekler hırlıyor, ama ben onlara ters ters bakıyorum ve onlar da küçük kafeslerinin arkasına saklanıyorlar.

Bran'in hayvanları ve güneş ışığını seven bir ikiz olduğu bir sır değil. Bu yaratıkları hiç umursamadım. İnsanlar yeterince baş ağrısı zaten.

Ayrıca, manipüle edilemeyecek durumdalarsa hayvanları gerçekten kullanamam, değil mi? Bununla birlikte, popüler psikolojik saçmalıkların aksine, özenti psikopatlar gibi onlara zarar vermeyi de hiç düşünmedim.

Sadece annelik sorunları olan zihinsel olarak zayıf psikopatlar çaresiz varlıklara zarar verir ve ben bu aptallarla aynı kategoride yer almayı reddediyorum.

Doğruca, Rahibe Teresa'nın - pardon, Cecily*'nin* - metalik raflarda evcil hayvan mamalarını düzenlediği depo odasına giriyorum. Gümüş rengi saçları

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

dağınık bir saç buklesiyle bilge bir figür gibi görünmesini sağlıyor.

Yavaşça maskemi çıkarıyorum, rahatça elimde tutuyorum ve boğazımı temizliyorum.

Cecily hafif bir sıçrayışla bana doğru bakıyor, sonra bir çuval yemeği yerine itiyor. "Burada ne yapıyorsun?"

Acele etmeden ve sade ortamın tadını çıkararak içeri giriyorum. "Yaralıyım küçük kalbimde. Merhaba yok, nasılsın?"

"Buraya onun için ya da *nasılsın* demek için geldiğini sanmıyorum. Buranın varlığından haberdar olmana bile şaşırdım."

Kendimi onun yanındaki rafa yaslıyorum ve Mia'nın dramatik surat asışını çağırıyorum. "Çok soğuksun Cecy."

"Senin insanlara davrandığın gibi davranılmak iyi hissettirmiyor, değil mi?"

Elbette bunun nedeni, dolaylı da olsa Heathens'ın malikanesini havai fişek gibi patlatmama yardım etmiş olmasıdır. Görünüşe göre Cecily, özgürce verdiği bilgileri nasıl kullandığımın hayranı değil.

"Aww, hala diğer zaman için kızgın mısın? O olay yüzyıllar önce, insan yıllarında oldu."

"Başkalarını incitebilir ve bunu unutabilirsin, ama ben öyle biri değilim, Lan."

"Kendilerinin incinmesine izin verdiler. Ben kimim ki onları şımartmayayım?" "Sen imkansızsın ve seninle mantık yürütmek mümkün değil." Kürek çekiyor

iç çekti. "Açıkçası sende neyi sevdiğimi bilmiyorum."

Sırıtıyorum. "Oh? Bu bir itiraf mı?"

"Hayır, bu benim kendime aptal demem. Sanırım senin fikrini sevdim, ama yaklaştığımda senin de heykellerin gibi olduğunu fark ettim. Dış görünüşün muhteşem." Göğsüme dokunuyor. "İçi boş."

"*Muhteşem* mi dedin?"

"Sadece git, Lan. Bitirmem gereken bazı işler var."

"O kadar hızlı değil." Önüne geçip çıkışını engelliyorum. "Bak, beni Jeremy'yle değiştirdiğini biliyorum ve küçük kara kalbim yaralı olsa da bunun olmasına izin verdim çünkü onu alt etmeme yardım edebilirsin."

"Sen... biliyor muydun?"

"Bana olan hislerin hakkında mı? Daha açık olamazdın, Ces."

"Neden bir şey söylemedin?"

"Sen yapmadın, ben neden yapayım? Ayrıca, bu sadece bir aşamaydı, değil mi? Çünkü bir şekilde Jeremy'nin radarına girdin ve onu sevmeye başladın. Seni destekledim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sen. Hatta ben teşvik ettim. O kavgada sana baktığını fark ettim ve onu test etmek istedim, bu yüzden "Beni seven birinden hoşlanmak nasıl bir duygu?" diye sordum. Bunun için biraz dayak yedim ama sana karşı hisleri olduğunu doğrulamak buna değdi. Kudretli Jeremy *aşık* oldu. Şiirsel değil mi?"

Dudaklarından bir nefes düşer.

İşte bu, Cecily. Şerefsizi geri getir ve ilham perisine benden başka seçenek bırakma.

Ve evet, Cecily ve Jeremy'nin alışılmışın dışındaki ilişkisini uzun zamandır biliyordum, bu yüzden bir yeraltı dövüşü sırasında Jeremy'nin damarına basma şansı bulduğumda bunu muhteşem bir şekilde denedim ve başarıyla sonuçlandırdım.

Çocukluk arkadaşım yavaşça kendine geliyor ve bana sanki kartondan bir insan kesitiymişim gibi bakıyor - ki bu pek de yanlış sayılmaz. "Seni sevmiyorum. Hiç sevmedim."

"Gerçi o da öyle düşünüyordu." Sırıtışım genişliyor. "Özür dilerim, yani *düşünüyor*."

"Fark etmez." Rafları düzenlemek gibi sıkıcı bir işe odaklanmayı tercih ederek beni itiyor. "Artık birlikte değiliz ve olsaydık bile onu incitmene asla yardım etmezdim."

"Emin misin? Çünkü koluna asılmış ve kendisini süper yapıştırıcı gibi onun yanına yapıştıran sarışın bir bomba var. Bir de onun dilsiz klonu var. Sokolov kardeşler onun dikkatini çekmek için yarışıyorlar ve eğer bu konuda bir şey yapmazsan, içlerinden biri ona sahip olacak."

Sertleşiyor ama kısa süre sonra omuzları düşüyor. "Ne isterse yapabilir. Ve ona dilsiz deme. Bu hiç hoş değil."

"Ben iyi biri değilim."

"Şok edici." Cecily gözlerini devirir. "Ayrıca Mia sadece kız kardeşini izlemek için buralarda. Jeremy'yle ilgileniyor gibi görünmüyordu."

"Ya da onun etrafında bir yılan gibi sürünürken sizin de böyle düşünmenizi istiyor."

Maya doğası gereği çapkındır. Mia bu sanatın dersini alsa bile nasıl flört edileceğini bilemez. Tavırlarına ve kapsamlı sapkınlıklarına rağmen, aslında içine kapanık ve biraz da bilgisiz. Bu yüzden Jeremy ile kasıtlı olarak daha fazla zaman geçiriyor olması her sözlükte bir kırmızı bayraktır.

"Demek istediğim, Jeremy'yi geri getir. Bu, boğazını kesip açmadan ve onu en çirkin taşa dönüştürmeden önce sana sunacağım son nezaket."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sana yardım etmiyorum, Lan."

"Bana yardım etmeni istemiyorum. Sadece onu piyasadan çek."

Duraksıyor ve başını yana eğerek kesinlikle olmadığı kibirli bir pisliği taklit ediyor. "Oh. Anladım. Bu Maya'yla mı ilgili? Belki de Mia? İkisiyle de mi?"

"O küçük güzel kafanı bu konuda yorma ve Jeremy'yle yaşadığın o tuhaf şeye devam et."

Omuzları çöküyor ve her iki dünya savaşını da yaşamış yaşlı bir kadın gibi iç geçiriyor. "Yapamam."

"Neden olmasın?"

"Artık benimle ilgilenmiyor."

Ona dikkatle bakıyorum. Bu tatsız bir şaka mı? Arkadaşlarım da dahil olmak üzere insanlar tam bir baş ağrısı. Cidden, hayatlarında ben olmasam herkes ne yapardı?

"Seninle ilgilenmiyor mu? Sen hangi gezegende yaşıyorsun Cecily? Adam seni bir sürüngen gibi takip ediyor ve bunu yaparken de gülümsüyor; Tanrı şahidimdir ki bunu nasıl yapacağını bilmiyor. Ayrıca sana engel teşkil eden herkesi ortadan kaldırmak gibi tuhaf bir fetiş geliştirmiş. Arkadaşının çocuğuna ayrıcalıklı davranan öğretmen mi? Transfer olmak istemesinin sebebi Jeremy'ydi. Ders kitaplarınızı çalıp parçalayan Amerikan futbolu oyuncuları? Jeremy onları ortadan kaldırdı. Kulüpte seninle dans eden adamları? Jeremy onları dövdü ve birini komaya soktu. Oh, ve flaş haber, Jonah'a su işkencesi yaparak neredeyse ölümüne işkence etti ve ailesini, erkek kardeşlerini, kız kardeşlerini ve değer verdiği herkesi öldürmekle tehdit etti. Sonra da ailesine, kirli çamaşırlarını ortaya dökerek onları içine çekebileceği tüm skandalları anlatmaya başladı. Jonah'ın teslim olmasının tek nedeni buydu. Hâlâ hapishanede her gün dayak yiyor çünkü Jeremy ve tüm berbat çevresi bunu yapabilecek insanlara para verebiliyor. İngiltere'nin hapishaneleri onların bölgesinden uzakta olmalı ama değil. Hâlâ bunun faiz olmadığını mı düşünüyorsunuz?"

Cecily'nin ağzı, ayılmadan önce birkaç kez açık kalır. "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Benim onu takip eden biri var, tıpkı onun da beni takip eden biri olduğu gibi."

"Seni takip mi ediyorum?"

"Evet. Sence artık burada olduğumu biliyor mudur?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Panik, son derece bulaşıcı bir hastalık gibi açık renk gözlerinde geziniyor. "Lan, her ne planlıyorsan, kes şunu."

"Onun yanında olmana ihtiyacım var, Ces. Rica etmiyorum." Parmaklarımı yanağında gezdiriyorum ve arkamızda bir hareket hissettiğim ana kadar uzanıyorum.

Bir karikatürün saf bir taklidiyle, savaşabileceğim ama savaşmamayı seçtiğim bir güçle Cecily'den itildim.

Jeremy yüzüme yumruk attı. Çok küçük ve çok tanıdık bir çizme gördüğümde kendimi yere bırakıyorum. Mia o gün yıkık çatıda olduğu gibi bana bakıyor, gözleri kırılmış gece yarısı yağmurunu ve ezilmiş kabusları andırıyor.

Kendi düşmüş meleğim.

Botunu kaldırdı ve taşaklarıma tekme attı.

Homurdanıyorum, bir gülümsemeyi bastırıyorum, sonra sırt üstü yuvarlanıyorum. Dudağımın boyutu iki katına çıktı ve metal tadı alabiliyorum ama yine de sırıtıyorum.

"Selam, fare. Beni özledin mi?"

Sanki cinayet listesinin başındaymışım gibi daha sert bakıyor ve beni tersliyor - ki bu da birkaç dakika içinde pis bir fahişe gibi sikilmesine neden olacak. Sonra Cecily'nin dirseğini kavrayan ve umurumda bile olmayan bir hak iddia eden Jeremy'ye işaret ediyor.

"O tamamen benim. Karışmayın, Nikolai'ye söylemeyin ya da temasa geçmeyin. Anlaştığımız gibi onunla tek başıma ilgileneceğim." Mia sözlerini bitirdiğinde bir elini kalçasına koydu, yüzü ve vücudu izin verilenden daha fazla tavır yayıyordu.

Jeremy, "Tamamen senindir," diyor.

"Oh?" Ayağa fırladım ve maskeyi boynuma geçirdim. "İkinizin yaptığı anlaşma her neyse reddetmek zorundayım." Çocukluk arkadaşımın diğer elini tutuyorum. "Cecy ve benim bir randevumuz var."

Cecily'yi tuttuğum yere metaforik lazerler doğrultan Mia'ya bakıyorum.

Misillememi hayaletlerin bolluğundan önce düşünmeliydim, ilham perisi.

"Çıkacağın tek kişi bir cenaze töreni olacak." Jeremy Cecily'yi çekiyor ve ben de ona yaslanması için serbest bırakıyorum. Çok iyi bir aşk tanrısıyım ve bu çabam için ödüllendirilmeliyim.

"Nekrofili. Nefis." Mia'ya karşı dudaklarımı yalıyorum.

Bacağını kaldırıyor, şüphesiz aile mücevherlerini sonsuza dek yok etmek için, ama bu sefer bir elimi alnına bastırıp ilerlemesini durduruyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yüce Tanrım, sakin ol ve kuduz bir köpek gibi davranmayı bırak."

Ateşli bir kızdan beklendiği gibi tekme atıyor, yumruk atıyor ve beni itip kakmaya çalışıyor ama bunların çoğu havada kalıyor. Onu kolayca engelliyorum ve Jeremy'ye en kışkırtıcı sırıtışımı sunuyorum. "Cecily'yi bırak."

"Hayır."

Arkadaşım kendini kurtarıyor. "Bana dokunmaya hakkın yok."

Gülünç bir zor elde etme oyunuyla birbirlerine ters ters bakıyorlar. Ama bu, beni öldüreceğine dair imza atarken hâlâ beni tekmelemeye çalışan Mia'dan daha kötü değil.

"Onun dediği gibi." Ben tsk. "Benim için ikinci tercih olmak nasıl bir duygu? Aslında, onu takip etmeseydin onun listesinde bile olmazdın."

Jeremy makineli tüfek taşıyan tüm şeytanlarıyla bana doğru fırlıyor. Provokasyon başarı oranı? Yüzde yüz.

Cecily aramıza atlıyor, sırtı bana dönük, ironik bir şekilde aşık olduğu adam olan düşmanına bakıyor. "Kes şunu."

"Geri çekil."

"Dur dedim."

"Ben de siktir olup gitmeni söyledim."

İşlerini yapmalarına izin verme zamanı. Bu özenle hazırlanmış plan, eğer dünya barışını bir kariyer tercihi olarak düşünürsem bana BM'de bir koltuk sağlayabilir.

"Buradan gidiyoruz." Mia çırpınırken, dirsek atarken ve kendini tuttuğum yerden kurtarmak için her türlü numarayı yaparken onu kolundan tutup sürüklüyorum. Ve onu çılgına çevirirken, omzumun üzerinden, "Unutma Ces. Önce sen beni sevdin."

Jeremy bana doğru adım atıyor ama Cecily onu yine durduruyor.

Çok geçmeden, Mia ve ben dışarıdaydık. Agresifliğini bir kademe artırdı ve dizime tekme atmaya çalıştı.

Minik bedenini sallıyorum ve onu soluk bir sokak lambasının altında duvara doğru itiyorum. Işık minyon yüzüne yumuşak bir parıltı yayıyor ve mavi kurdelelerle birbirine dolanmış sarı saçlarına ince bir parlaklık katıyor.

Elbisesi kısa, ince uzun bacaklarını ortaya çıkarıyor ve benim için giyindiğini düşünmek hoşuma gidiyor. Beni sinir bozucu varlığıyla şereflendirdiğinden beri tercih ettiğimden daha uzun zaman geçmiş olması da yardımcı olmuyor.

Parmaklarım omzuna saplanıyor. "Sakin ol lan. Seni bu kadar heyecanlandıran ne?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sen." Beni işaret ediyor, gözleri öldürülmüş güllerin rengi gibi daha koyu bir maviyle parlıyor. "Cehenneme git, seni lanet piç."

"Sadece sen de gelirsen. Bana eşlik edersen memnun olurum."

Öldürücü hali, yanaklarına kırmızı sıçrarken daha da öfkeleniyor gibi görünüyor. "Ne yaptığını sanıyorsun sen? Neden Cecily'yi öpmeye çalışıyordun?"

"Aww, kıskandık, değil mi?"

"Daha çok Jeremy'nin incindiğini görmek istemiyorum."

"Sevgili Jeremy'n Cecily'yi seviyor, bu yüzden üçüncü ve çok istenmeyen bir tekerlek olma havasında değilsen, vazgeçmeni öneririm." Dizimi bacaklarının arasına sıkıştırıyorum. "Ayrıca, seni tatmin edebilirim."

Çenesini kaldırıyor. "Korkarım tek bir penis yeterli değil. Çeşitliliği severim."

Şimdi, ruh halim keskin bir dalışla hiçliğin siyah mürekkepli kuyusuna düşüyor, onunla selfie'sini gördüğümden bile daha kötü. "Az önce ne dedin sen?"

"Beni gayet iyi anladın." Beni itti. "Şimdi izin verirseniz, gece için biraz eğlence bulmaya gideceğim."

"Bana sırtını dönme Mia. Kaçarsan ne yapacağımı gayet iyi biliyorsun."

Saçlarını savuruyor ve beni tersliyor. Sadist bir sırıtış dudaklarımı kaldırıyor.

Mia kaçacak, ben de onu yakalamakla kalmayıp, kıpırdayamaz hale gelene kadar sikeceğim.

Ta ki içinde benimkinden başka bir penis olmadığını anlayana kadar.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

19

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Pislik herif kana susamış.

Bu psikopatın kafasından geçenleri anlatmanın başka bir medeni yolu yok.

O, şimdiye kadar karşılaştığım en öngörülemez, ölümcül insan ve buna geçmişimdeki canavar da dahil olabilir ya da olmayabilir.

Bunu söyleyen de New York Rus mafyasının içinde büyümüş olan ben oluyorum.

Landon düpedüz deli, ama benim de aklım başımda değil, çünkü onu yemliyorum. Onun konuştuğu kışkırtıcı dille kuyruğumu gösteriyorum, peşimden gelmesini bekliyorum, hayır, buna *ihtiyacım var*.

Beni takip et.

Damarlarıma sadece onun sağlayabileceği o coşkuyu enjekte et.

Boş sokaklarda son sürat ilerliyorum. Işıklar çevresel görüşümde bulanıklaşıyor ve tehlikeli geceye mistik bir hava katıyor. Birden fazla sebepten dolayı.

Landon'ın Cecily'yi öpmeye çalıştığı görüntüsü burun deliklerimi alevlendiriyor.

Bir randevumuz var. Silah zoruyla tutulsa bile böyle şeyler yapmamasına rağmen böyle söyledi. Bilinmeyenin heyecanını, yoğunluğu ve toplumsal olarak hoş karşılanmayan cinsel tercihleri tercih ediyor.

Tamamen bedensel şeylerle ilgileniyor ve asla duygularla ilgilenmiyor.

Ama yine de Cecily yumuşak ve gösterişli. Hem de çocukluk arkadaşı. Muhtemelen ona kabaca dokunmaz ve ağzını sikerken müstehcen sözler fısıldamazdı.

Sırf her şeyi yeniden yapabilmek için onu soyup yeniden inşa etmezdi.

Dikiz aynamda siyah bir araba beliriyor, intikamcı bir kargadan daha büyük görünüyor.

Gaza olabildiğince sert basıyorum ama Mercedes SUV'umu sevsem de spor bir McLaren'in gücüyle kıyaslanamaz.

Landon saniyeler içinde beni yakalıyor ve bana paralel giderken hızımı yavaşlatıyor. Kesinlikle tek yönlü bir yolda değiliz.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ona "Ne yapıyorsun lan sen?" bakışıyla bakıyorum. "Seni kovalıyorum, ilham perisi." Sırıtışı ancak Şeytan'ın kendisine ait olabilirdi.

Gazı bırakıyorum, kendimi geride bırakıyorum, ama o da aynısını yapıyor, ben de tekrar basıyorum ve vücudum koltuğa yapışana kadar aniden hızlanıyorum.

Landon bir kez daha hızımı kesmiyor, hâlâ maskesiz bir sadizmle sırıtıyor. Bu bakışı vahşi bir şehvet olarak tanımaya başladım. Beni her kovaladığında ya da boğazımı sıktığında bu bakışı atıyor.

Kalçalarım sıkışıyor ve bunun için kas hafızamı suçluyorum. Başka bir şey olamaz. Öyle olduğuna inanmayı reddediyorum.

Farlar yolun diğer tarafında, yani Landon'ın sürmemesi gereken tarafta yanar.

Ona bakıyorum.

Çekil.

Git.

"Çekilin!" Bir elimle işaret

ediyorum. Yapmıyor.

Ne oluyor be? Gerçekten kendini öldürmeyi mi

planlıyor? "Top senin sahanda."

"Ne?" Bir elimle işaret ediyorum.

"Benim kararım senin nereye gittiğine bağlı. İşte sana bir ipucu, dün olman gereken yere git!" diye bağırıyor diğer arabanın korna sesleri arasında.

Titreyen bir parmakla "Tamam" işareti yapıyorum. Tam zamanında frene basıyor ve arkama geçiyor.

Alnım ve sırtım ter içinde kalıyor, parmaklarım direksiyonda titriyor ve hızımı düşürürken ayağım frenlerde kararsız kalıyor.

Tüm vücudum şok halindeyken normal bir şekilde araba kullanamıyorum ama elimden gelenin en iyisini yapıyorum ve Landon beni takip ediyor, beni sollamaya ya da yanımda sürmeye çalışmıyor.

Perili evin önüne varır varmaz, yılana benzeyen yaprakları ve yakında ölecek olan hayalet ağaçlarıyla iğrenç bahçeyi aydınlatan ışıklar beni şaşırtıyor. Ama sonra yeni ekilmiş çiçek tarhlarıma bir göz atıyorum, onları son gördüğüm zamana kıyasla hala canlı ve yavaş yavaş büyüyorlar.

Burayla ilgili özlediğim tek şey onlar. Yoksa öyle

mi?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Arabadan titreyen bacaklarımla çıktım. Landon'ın aptal McLaren'inden inmesi zaman alıyor, tavrı en iyi ihtimalle ilgisiz.

Yüzüne bakıp çılgınca "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye işaret ettim.

"Seni ait olduğun yere geri getiriyorum." Maskeyi yavaşça boynundan çıkarıyor ve parmaklarını altın süslemenin üzerinde kaydırıyor. "Anlamsız bir kedi-fare oyunu oynamıyor olsaydın bu aşamaya gelemezdik."

Tüm gücümle göğsünü itiyorum. "Buraya gelip gelmeme kararı bana ait, sana ya da bir başkasına değil."

Güçlü parmakları dirseğimi sarıyor ve beni çekiştirerek yontulmuş göğüs kaslarının üzerine düşmemi sağlıyor. "Hayatıma girdiğin anda seçimin sona erdi. Düşüncelerin, öfken ve varlığının iliği artık bana ait."

Başımı şiddetle sallıyorum.

"Gerçeği inkâr etmek onu daha az geçerli kılmaz. Hayatınızdaki rolüme alışmanızı tavsiye ederim, çünkü bu rol yakın zamanda ortadan kalkmayacak."

Göğsüne bir yumruk indiriyorum. İçinin derinliklerinden bir gümbürtü kopuyor ve elimi hapsediyor, sonra da yumruğum göğüs kaslarına çarpacak şekilde eziyor.

"Yapma. Sevimli kavganız beni tahrik ediyor ve zaten tatmin edilmemiş bir enerjiyle dolup taşarken bu akıllıca bir fikir değil." Beni bırakıyor ve geri çekiliyor. "Şimdi, söz verdiğin gibi yap. Kaç."

"Git diğer kızlarından birini kovala," diye gereğinden fazla enerjiyle işaret ediyorum. "Ben senin yan parçalarınla bir tutulamayacak kadar özelim."

İşte, söyledim.

Nihayet. Günlerdir düşündüğüm kelimeler açığa çıktı. Onu Nila ile duyduğumda hissettiğim acı. Onu Cecily'yi öpmenin eşiğinde gördüğümde yaşadığım mutlak öfke ve acı.

Orada olmamam gerekiyordu ama Jeremy'nin adamlarından biri aradı ve Landon'ın Cecily ile birlikte olduğunu söyledi. Jeremy ayrılırken yüzünde korkunç bir ifade vardı. Arabama atlayıp peşinden gittiğimde benim öfkem de onunkine uymuş olmalıydı.

İçimden açıklanamaz bir dürtü akıyor. Sıyrılması ya da görmezden gelinmesi imkansız bir telaş.

Ve adı Landon Freaking King.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ondan kaçıyor olmam önemli değil. Her saniye onu, mesajlarını ve lanet varlığını düşünüyordum.

Bağımlı olmak böyle bir şey, değil mi?

Ama sümüklü pişten ne kadar etkilenirsem etkileneyim, üzerime basmasına izin vermektense kendi bacaklarımı keserim.

"Yan parça mı?" Bana yaklaşıyor, gözleri kuzgun ve karga rengine dönüşüyor ve aynı uğursuz enerjiyi yayıyor.

Önümde duruyor ve kıvrılmış işaret parmağıyla çenemi kaldırıyor. "Bu gezegendeki herkesle yatabilirim. Yönlerine baktığımda sikimi yalamak için yalvaran kadınlardan oluşan geniş bir repertuarım var. Ama ben onların varlığını bile kabul etmiyorum. Bu dudaklar, sikime sarılmasını istediğim tek dudaklar. Bu yüz, döllerimle işaretlenmesini istediğim tek yüz. Sadece bir yan parça olsaydın senin gibi zor biri için bu kadar çaba sarf eder miydim sanıyorsun?"

"Benden başka kimseye dokunmayacaksın." Bir soru değil, bir talep.

Yine de cevap veriyor, "Dokunmayacağım."

Basitçe. Onun çileden çıkaran şartları, bahisleri ya da ültimatomları olmadan. "Sen de benden başkasına dokunmayacaksın, yoksa çok ciddi bir
çok kanlı bir sorun."

"Bu kadar psikopat olmayı bırak." "Bu kadar sevimli olmayı bırak."

Ağzım açık kalıyor ve dokunduğu tenim binlerce karıncalanmayla patlıyor. Tepkimi kontrol etmek için umutsuz bir çabayla dişlerimi alt dudağımın yastığına gömüyorum.

Onun durumu garip bir şekilde kabullenmesi, son birkaç gündür içinde boğulduğum şüpheleri yok etmeye yetti.

Kaslarımı yabancı bir ihtiyaçla doldurmaya yetiyor. O kadar güçlendirici bir ihtiyaç ki, etimin altında uğulduyor.

Landon öne eğiliyor ve kulağımın kabuğuna karanlık kelimelerle fısıldıyor, "Kaç küçük ilham perisi ve kaçabildiğin kadar hızlı kaç. Bu gece, hafızandaki diğer tüm sikleri sikip atacağım."

Bana iki kez söylemesine gerek yok.

Beni bıraktığı anda hızla evin içine giriyorum. Loş bir ışık olmasına rağmen, bazı sarı ampuller yıpranmış kanepeye, sandalyelere ve buraya son geldiğimde oynadığımız yarım kalmış satranç oyununa gölge düşürüyor.

Landon'ın adımları tam arkamda çınlıyor, emin ve telaşsız, sanki beni yakalayacağını biliyormuş gibi. Hareketlerimi hızlandırıyorum ve en yükseğe doğru koşuyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Zemin. Yıkık basamaklardan birine atlıyorum ama güçlü bir kavrama bileğimi yakalıyor.

Arkama bakarken nefes nefese kaldım.

Landon karanlıkta hayali boynuzları ve cehennem ateşi gündemiyle bir şeytana benziyor. "Aynı numara iki kez işe yaramaz."

Onu tekmeleyerek uzaklaştırmaya çalışıyorum ama beni öyle sert çekiyor ki, dünya altımdan çekilirken inliyorum. Yere düşmeden önce Landon belime uzanıyor ama son anda elinden kurtulup sıçrıyorum.

Koridorda son sürat koşuyorum. Landon'ın ağır adımları kısa sürede beni takip ediyor. Kalbim hızla atıyor ve ateşim sayıklayana kadar yükseliyor.

Nefes alışını duyduğumda dudaklarımdan irkilmiş bir ses çıkıyor ama arkama bakmıyorum.

Heyecan ve heyecan iç içe geçiyor ve beni boğazımdan yakalıyor. Daha hızlı koştukça ve arkamda onun adımlarının gıcırtısını daha uzun süre duydukça içimdeki her lif canlanıyor.

Merdivenleri üçer üçer iniyorum ve birkaçını atlıyorum, sonra düşmek üzereyken korkuluklara tutunuyorum. Sanat atölyesine giriyorum ve bitmemiş heykellerinden birinin arkasına saklanıyorum. O heykelin önünde duruyor.

Göğüslerimiz çılgın bir ritimle inip kalkıyor ama ben nefes almak için çırpınırken Landon'ın eli cebinde.

"Vazgeç, küçük ilham perisi. Senin amcığını ben sikeceğim. Benim olacak. Bu gerçeği ne kadar çabuk kabul edersen o kadar iyi."

Bir anda sağa döndüm, sonra yönümü sola çevirdim. Landon da aynısını yapıyor. Kurdelelerimden birkaçını yakalayıp saçlarımdan kurtarırken neşeli bir ses çıkarıyorum.

Heykelin yanından geçip stüdyoya bitişik balkona doğru koşarken heykel kaidesinde takırdıyor. Botlarımın altında zemin gıcırdadığı anda hatamı anlıyorum.

Kapana kısıldım.

Ters yöne kaçmak için arkamı dönüyorum ama Landon çoktan girişi kapatmış.

Balkon kapısının üst yontma çerçevesini tutuyor. Gömleği yukarı kalkıyor, sert karın kaslarını ve görkemli V çizgisinin ortasında mükemmel bir şekilde konumlanmış ince tüyleri ortaya çıkarıyor.

Alaycı, hafif hışırtılı sesi arkamdan geliyor. "Birisi kapana kısıldı."

Henüz değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dengesiz korkuluklara tırmanıyorum ama daha aşağı atlayamadan dikenli çalıların görüntüsüyle karşılaşıyorum.

Landon'ın kokusu burun deliklerimi dolduruyor ve arkamdan adımlarını hızlandırıyor. O kadar hızlı dönüyorum ki ayağım kayıyor ve geriye doğru düşüyorum.

Boğazımda bir çığlık fokurduyor ve gözlerimi kapatıyorum.

Güçlü bir el belimi sarıyor ve katı bir bedenin benimkine karşı hissettiği sıcaklık karnımın tabanında alevleniyor.

Yavaşça gözlerimi açıyorum ve kendimi Landon'ın ruhsuz gözlerine yakalanmış buluyorum.

Durumumun gerçekliği bir sis gibi yavaşça dağılıyor. Üst yarım dışarıda, diğer yarım balkonun içinde sallanıyor, ayaklarım yere değmiyor.

Düşmemi ve binlerce diken tarafından kesilmemi engelleyen tek şey Landon'dan başkası değil.

Göğsüm düzensiz aralıklarla yükselip alçalırken terli ellerim can havliyle metal korkuluklara sarılıyor.

"Beni karşılamak için güzel bir manzara." Landon boştaki elini kalçalarım boyunca kaydırıyor, okşuyor, çimdikliyor ve arkasında tüylerim diken diken oluyor.

İşte o zaman elbisemin ortama kadar yükseldiğini, file çoraplarımın ve kraliyet mavisi külotumun ortaya çıktığını fark ediyorum.

"Beni yukarı çekin," diye tek elimle işaret etmeye çalışıyorum, sonra onu ve kendimi gösteriyorum.

"Sana tüm o mesajları gönderdiğimde beni dinlemedin. Neden seni dinleyeyim ki?" Elini kalçalarımın arasında gezdiriyor ve onları birbirinden ayırıyor. "Ayrıca, gözlerindeki korku ve şehveti seviyorum. Sikimi taş gibi sertleştiriyor."

O hasta bir pislik.

Varlığından haberdar olmadığım en tehlikeli psikopat ve yine de vücudum vaat ettiği şey için uğulduyor.

Ateşim endişe verici bir seviyeye yükseliyor ve tek yapabildiğim Landon King'in yoğunluğu içinde yanmak.

Külotumun üzerinden kabaca okşuyor beni. "Şimdi ne yapacağım biliyor musun?" Başımı sallıyorum.

"Hayır mı? O zaman senin için açıklayayım. Seni becereceğim, Mia. Sertçe. Daha önce hiç sikilmediğin gibi. Sana yumuşak davranmayacağım ya da çok fazla olduğunda durmayacağım. Kırılıp dökülsen ve paramparça olsan bile."

Dudaklarım aralandı. Neden bu kadar tahrik oldum?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sırtımın üst kısmı çıkıntıya yaslanacak şekilde beni sürüklüyor, kumaşı elinde topluyor ve öyle güçlü bir şekilde yırtıyor ki nefesim kesiliyor. Külotum ve çoraplarım parçalara ayrılıyor, bazıları hala üzerimde asılı duruyor ve geri kalanı yere saçılıyor.

Bana en son dokunduğunda iç baldırlarımda bıraktığı soluk emme ve ısırma izleri gözümün önünden gitmiyor. Her gün aynada onlara bakmış ve her gece onları okşamış olabilirim.

Parmakları kaygan kıvrımlarıma girerken düşüncelerim pencereden dışarı uçuyor. "Açgözlü amcığın sikim için çok ıslak. Ağzını kullandığım gibi deliğini de kullanmama izin vereceksin, değil mi? Ben o meydan okumayı senden çıkarırken kıvranacak, inleyecek ve bana erotik küçük yüzünü göstereceksin, değil mi?"

Tek cevabım boğuk bir ses.

Amımı tokatlıyor ve kalçalarım sarsılıyor. Vahşi karıncalanmalar hassas tenime yayılıyor.

Hâlâ belimi tutuyor, pantolonunun kemerini hızla çözüyor ve çok sert, çok dolgun sikini çıkarıyor. Onu hiç bu kadar tahrik olmuş, damarları morarmış ve kızgın bir halde görmemiştim.

Beni kendisine doğru çarpıyor ve ortamı serbest bırakıyor. Çalıların arasına düşmemek için bacaklarım otomatik olarak onun kıvrak beline dolanıyor. Parmaklıklar omurgama saplanırken botlarımın tabanları kalçalarının arkasına batıyor.

Landon kalçamı kavrıyor ve parmaklarının uçlarını göbeğimin yakınındaki yumuşak, hassas ete batırıyor. "Masada senin için başka sikler olduğunu düşünerek hata yaptın. Sana şu değerli dersi vereceğim: Nefes aldığım sürece, peşinden koşmak için sadece benimsin. Sahip olmak için benimsin. Sikmek için benimsin."

Neden?

Sormak, araştırmak, sofistike bir cephe olarak giydiği metal zırhın altına ulaşmak ve onu parçalamak istiyorum.

Çok daha fazlasını istiyorum ama o içime girerken hiçbir şey söyleyemiyorum. Direniş onu karşılıyor ve çığlık atmamak için dişlerimi alt dudağıma gömüyorum.

Landon biraz geri çekilir, sonra tekrar içeri girer. "Amın benim için özel olarak yapıldı, küçük ilham perisi. Sikimi boğduğunu hissedebiliyor musun?"

Onu daha fazla direnç karşılıyor ve parmaklarını boğazıma dolayarak, tek görebildiğim yüzü olana kadar beni boğuyor. Belirgin, baskın ve tamamen kontrol altında.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sakin ol, Mia. Bakire değilsin ya."

İç duvarlarım çatlıyor ve binlerce parçaya ayrılıyor. Ciğerlerim yanıyor ve rahmim korkutucu aralıklarla kasılıyor. Uyluklarımın arasından ılık bir sıvı sızarken nefesim kesiliyor.

Aramızdaki boşluğa bakarken Landon'ın hızı nihayet yavaşlıyor. Parmakları boğazımı sıkarken gözleri kanım olduğunu tahmin ettiğim şeye takılıyor.

"Ya çok rahat bir şekilde regl oldun ya da bana yalan söyledin.
Hangisi?"

Acı içimi kavururken bile çenemi kaldırıyorum. Bu hissi durdurmak için bir şey yapmasına ihtiyacım var.

"Bakire misin?" Sesi çınlayan kulaklarımda kararmış ve bozulmuş gibi geliyor.

Tırnaklarımı boğazıma dolanan eline geçirip sıkıyorum. "Başladığın işi bitir, seni lanet olası piç kurusu," diyor gözlerim,
ve bunu anlaması mümkün olmasa da, acımasızca güzel yüzünde sadist bir ışık parlıyor.

Bir anda beni kollarının arasına aldı ve ayakkabılarını, pantolonunu ve boxer külotunu çıkarırken ona tutundum.

Sonra, hâlâ içimdeyken, stüdyonun içinde yürüyor. Bunu zahmetsizce yapıyor, sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi, güçlü adımları mesafeyi kısa sürede tüketiyor.

Beni taşırken elbisemin fermuarını indiriyor ve başımın üzerinden geçirmesine yardım ediyorum, hemen ardından sutyen geliyor.

Meme uçlarım gömleğine sürtünüyor ve bir zevk iniltisini bastırıyorum. Bacaklarımın arasında zonklayan acıya rağmen, içimin derinliklerinde atan cazibeyi inkar edemiyorum.

Hayatımda hiç Landon'ın kucağında olduğum kadar tahrik olmamıştım.

Bir canavarın kollarındayım, üzerimde yırtık file çoraplar ve botlardan başka bir şey yok ama garip bir şekilde güvende hissediyorum.

Aranıyor.

Şehvetli bir bulutla sarılmış.

Kesinlikle gerekli.

Landon odanın köşesinden kocaman boş bir tuvali itiyor ve beni onun üzerine yatırıyor, böylece üzerimde geziniyor.

Bacaklarım hala onun kalçalarına sarılmış, bir sebepten dolayı gitmesine izin vermeyi reddediyor. Bunun hakkında çok düşündüm, hayal ettim ve oynadım

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

yanlış gitme düşüncesi beni endişelendiriyor.

Her iki eli de boğazımı sarıyor, daha derine itiyor ama telaşsız bir hızda. Kanım ve uyarılmamla bulaşmış aletinin sesi havada bir afrodizyak gibi yankılanıyor.

"Benim için kanını akıt." *İt.* "Benim için kır." *İt.* "Beni biriciğin yap."

Kalçalarım titriyor ve zevk karnımı düğümlüyor. Acı yavaş ama emin adımlarla binlerce zevkli kıvılcıma dönüşüyor.

Kaslı kollarına tutunuyorum, onları çıkarabilmek için değil, bir çapaya ihtiyacım olduğu için. Ya da belki de Landon ne kadar kalpsiz olsa da bağlanmak istiyorum. En çılgın rüyalarımda bile seksin bu kadar kışkırtıcı olacağını hayal etmemiştim.

Landon benim en hayvani yanımı ortaya çıkardı ve onu hem gerçek hem de mecazi anlamda okşadı.

O boğuldukça, benim uyarılma selim daha da güçleniyor. Daha derin ittikçe, nefesim daha hızlı kesiliyor.

Anlaşılır seslerim havada yankılanıyor ve kalçalarını döndürüyor, dışarı çekiyor, sonra tekrar içeri sokuyor. Ağzım sessizce açılıp kapanırken sırtım kavisleniyor.

"Vücudun benim için bir tapınak, küçük ilham perisi. Hava almak için çırpındığında amının verdiği hissi seviyorum. Sikimi sıkıca kavrıyor ve sağıyor. Hızla en sevdiğim sikiş deliği haline geliyorsun."

Tekrar çekiyor, sadece tepesi içeride kalıyor ve sonra tekrar içeri itiyor. "Son santimine kadar alacaksın, değil mi?"

İyileşemeyecek kadar delirdim mi bilmiyorum ama kalçalarım her hamlede sarsılıyor. Soğuk, boş bakışlarına her bakışımda daha da derine dalıyorum. Bir anlığına, bir duygu belirtisi gördüğümü sanıyorum, Ama çok kısa sürüyor ve sanki hiç orada olmamış gibi kısa sürede kayboluyor.

Muhtemelen değildi.

İmkânsız bir fikrin peşinde koşan, bu canavar tarafından parçalanırken bile ruhunda ulaşabileceğim bir köşe olduğunu uman benim.

Soğuk, acımasız bir canavar tarafından yutuluyorum ve bunu istemiyorum. Dur.

Kalçalarım titriyor ve orgazm uzun patlamalar halinde beni yıkıyor. Onun İtişler hayvani, acı verici hatta, ama her birinden zevk alıyorum.

Landon gelirken en sevdiği Yunan heykellerine benziyor - kesinlikle çarpıcı bir tanrı, ama soğuk ve gizemli.

Ben onun fiziksel doruk için kullandığı sıcak bir delikten başka bir şey değilim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tıpkı kendi zevkim için kullandığım bir aletten başka bir şey olmadığı gibi.

Gözlerimin kenarlarında biriken yaşları hissederken bile kendime, *kesinlikle başka bir şey değil,* diyorum.

Landon bir elini boğazımdan çekip ıslaklığı siliyor, sonra dudaklarına götürüp fısıldıyor: "Tehlikeli bir bağımlılığa dönüşüyorsun, küçük ilham perisi."

Ve sonra uzun, sıcak fışkırmalarla içime boşalıyor.

Bağımlı olmayı kabul edebilirim. Ne de olsa, onun hakkında düşündüğüm şey bu. İyi.

Ölümcül, geri dönüşü olmayan bir bağımlılık beni kendi hayatıma itebilir de itmeyebilir de.

Çöküş.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

20

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Yaygın inanışın aksine, özellikle de benden nefret edenler ve kaosa susamış ruhumun tali hasarı olma talihsizliğine uğrayanlar tarafından söylendiğinin aksine, ben bir canavar değilim.

Biliyorum, biliyorum. Şeytan'ın sinirli tapıcılarını gözyaşlarına boğabilecek anarşi planlarım düşünüldüğünde bu fikre inanmak zor.

Benim canavarlığım, eski terapistlerim de dahil olmak üzere çoğu insanın benim hakkımda sahip olduğu genel kanıdan farklı.

O ben değilim. Benim bir parçam.

Canavarım, ailem tarafından dünyaya getirildiğim andan itibaren kemiklerime bağlandı. Benim ve Bran'in canavarlarının ayrıldığına ve benim daha gürültülü olanı aldığıma eminim. Onunki kolayca zincire vurulabilir. Benimki böyle bir küfre kalkışmadan önce beni öldürür.

Bu durum antisosyal bozukluk polisini şaşırtabilir, ama aslında insanlara sırf zevk için zarar vermekten hoşlanmıyorum - ailem ve arkadaşlarım dahil herkes aksini söylese de.

Gerçek şu ki, incittiğim kişiler sadece yolumun üzerindeydi.

Engellere karşı iyi tepki vermem. Bir engel gördüğüm anda, onu ortadan kaldırmak için yüzlerce çözüm üretirim ve anarşiye ihtiyacım olduğu için, genellikle en çok zarara neden olacak en zor çözümü seçerim, böylece kendimi bir şekilde başarılı hissederim.

Gerçek.

Yaşıyor.

Ayrıca başkalarını önümde diz çöktürmekten de büyük zevk alıyorum. Bu, kaos ihtiyacım kadar doyurmam gereken bağımlılık yapıcı bir güç.

Canavarım çok uysaldır. Tek yapmam gereken ona biraz şiddet, anarşi ve olası kan teklif etmek ve o da mağarasında bir aslan gibi uzanarak altın olacak.

Canavarım aynı zamanda oldukça pragmatik. Kara ruhunun derinliklerinde, seri katil tarzında cinayet işlemek ve insanların gözlerinin içine bakmak istiyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

cansızlaşmak. Diğer insanların varlığını, onların ısmarlama tanrısı gibi avucunun içinde tutma gücünü istiyor.

Duygu ve felaket kontrolünde üst sıralarda yer alır ve aranan bir katil için mükemmel bir adaydır-ünlüdür ama asla yakalanmaz.

Ancak bu düşünce çok basit bir nedenden ötürü hiçbir zaman gerçekleşmedi ve gerçekleşmeyecek. Bir anlık haz, yakalanma ihtimalimin yüzde 0.01 olması durumunda hayatım boyunca verebileceğim zarara değmez.

Beni parmaklıklar ardında hayal etmek mi? Küfür.

Yine de şu anda yaratığım mantıklı, huzurlu ya da rahat olmaktan çok uzak. Kim bilir ne kadar zamandır burada duruyorum. Bir saat mi? Üç mü? Beş mi? Muhtemelen şafak sökmek üzere ve ben gözümü bile kırpmadım.

Dahice bir heykel yaptım, sonra da Mia'nın kanının bulaştığı tuvalle birlikte diğer heykellerin arkasına ittim.

Bakire kanı.

Bunu kullanarak Şeytan'ı çağırmak cazip bir fikir, ama ben çok daha şeytani bir şeyi tercih ediyorum.

Gerçekliğe meydan okuyan ve bugüne kadar yaptığım her şeyi utandıran bir şey.

Bir sigara yakıyorum ve birkaç hafta önce Mia titrediğinde çatlaklarını kille doldurduğum pencereden süzülen sabahın erken saatlerinin gölgeleri altında bir duman bulutu soluyorum.

Sigaramı emerek Mia'nın kanepede yattığı yere doğru yürüyorum, küçük bedeni gömleğime sarılmış.

Sadece gömleğim.

Bu artık bir alışkanlık haline geldi. Elbisesi bozulmamış olsa bile, uykuya dalmadan önce benim kıyafetlerimi de giyiyor.

Kumaş solgun kalçalarını yukarı kaldırıyor, solan izlerimi ve bugün eklediğim yenilerini ortaya çıkarıyor. Daha önce uyluklarının iç kısmı masumiyetinin kanıtıyla lekelenmişti ama ben her damlayı tuvale sürdüm ve geri kalanını yalayarak temizledim.

İlgiden utanmış gibi görünse bile kanıtları yutmam gerekiyordu. Yumuşak göbeğini yaladım ve kemirdim, sonra kalçalarını, karnını ve tümseğini emdim. Her yerde bir sahiplenme izi bırakabilirdim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tüm bu süre boyunca beni hem şehvet hem de şaşkınlık sınırında tuhaf bir hayranlıkla izledi.

Mia dürüst davranıyor olabilir ama aynı zamanda bir canavar barındırıyor. Benimkinden farklı ve düzensiz davranış kuralları var ama yine de bir canavar.

Kanser çubuğunu ciğerlerime çekiyorum ve sanki bu içimde kaynayan kaosu anlamlandıracakmış gibi kanepenin etrafında dönüp dururken havada bir duman izi bırakıyorum.

Mia'nın sadece geçici bir ilham perisi, yaratıcılığımın doruğa ulaştığı bir çıkış noktası olması gerekiyordu - gerçek ve mecazi anlamda.

Ama onun yumuşak yüz hatlarına, hafifçe ayrılmış dudaklarına ve yanaklarını dalgalandıran kalın kirpiklerine baktığımda, ne kadar büyük bir hata yaptığımı anlıyorum.

Bir sikiş sadece onun tadına daha fazla bakmak, etini daha fazla işaretlemek ve onu kink aromalı dünyamda yutmak için iştahımı kabarttı.

Ve aynı kadınla iki kez yatmam. Onunla işim biter bitmez bir daha asla istemedim. Canavarım, amcığı sikimi sağarken altımda kıvranması için planlar yaparken hiç birini izlemedim. Çok yakında.

Şimdi, hatta.

Onun varlığı düşüncelerimi ve karar verme sürecimi etkilemeye başladı. Buna bir son vermeli ve varlığımın felaketi haline gelmeden önce varlığının iliğine kadar sabote etmeliyim.

Mia her zaman uyuduğunda yaptığı gibi kıpırdanıyor. Nedense benim yanımda çok uyuyor, bu onun bile tuhaf bulduğu bir şey. Geçen gün yanlışlıkla bana ışıklar açıkken bile pek uyumadığını söyledi.

Karanlık sizi bu hale getirmek için hangi çizgileri aştı?

Yüzüne duman üflerken gözlerimi kısıyorum.

Bir parçam, insanların durumlarının umurumda olmadığını biliyor. Hiç umursamadım ve asla da umursamayacağım. Bu düşüncelere sahip olmamın tek nedeni, onun hakkında daha fazla bilgi toplayabilmek ve bunları onu avlamak için kullanabilmek. Onu küçük parçalara ayırırdım, böylece kimse onu tekrar bir araya getiremezdi.

Beklediğimin aksine Mia uyanmadı. Dizlerini göğsüne doğru çekip ellerini dizlerine dolayarak cenin pozisyonunda yatıyor.

Ağzından anlaşılmaz titrek sesler dökülüyor. Üst dudağında ve alnında ter boncukları oluşuyor ve dağınık sarı saçları tenine yapışıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sesleri çözmeye çalışmak için eğildiğimde elim kanepenin arkasına dolanıyor.

Bir sürü sızlanma, soluk soluğa kalma ve acı inlemeleri var ama araya başka bir şey giriyor.

Sonunda sesi duyduğumda, sigara elimden düşüp yere çarpıyor, turuncu bir ışık kıvılcımı yayıyor ve sonra sönüyor.

"Hayır..."

Titreyen sesler arasında bunu söylüyor. Fazla bir şey değil ama daha önce hiç söylemediği bir şey olduğu kesin.

Bir kelime.

Haklıymışım. Sesi gösterişli Maya'ya hiç benzemiyor. Sesi daha alçak, daha yumuşak ve muhtemelen tekrar tekrar dinleyeceğim tek ses.

Tekrar ve tekrar.

Telefonumu getirdim ve kayıt tuşuna bastım.

"Hayır..." diye tekrarlıyor, biraz daha güçlü bir şekilde, hâlâ fırtınaya yakalanmış bir kuş gibi titriyor olsa da.

Tüm kanım bacaklarımın arasına hücum ediyor. Sikim daha önce hiç yaşamadığım bir hızla boxer'ıma doğru kabarıyor.

Sesi göğüs kafesimin arkasında bir yerde patlıyor ve kulağım neredeyse tatlı dudaklarına yapışacak şekilde kendimi daha da eğilmiş buluyorum.

"Hayır... lütfen..."

Lütfen.

Ben değilsem kime yalvarıyor?

Benden başka kimseye yalvarmaya hakkı yok.

Daha fazla inleme. Nefes alışlar. Saf çarpık acının iniltileri.

Geriye doğru çekilip onun kederli yüzüne, çatık kaşlarına ve gözlerinin kenarlarında birikip yanaklarından aşağı süzülen yaşlara bakıyorum.

Sadece kâbus görmekle kalmıyor, aynı zamanda her geçen saniye daha fazla acı çekiyor.

Daha iyi bir insan onu uyandırırdı ama bunu yaparsam bir daha konuşmaz. Bu onun bilinçaltının konuşması ve muhtemelen az önce söylediği sözleri hatırlamayacak bile.

Ayrıca, sikim ve amcığı arasındaki patlayıcı tanışma toplantısından sonra başka birini hayal etmeye nasıl cüret eder?

Siktir et. Nasıl olsa onu uyandıracağım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Telefonumu masanın üzerine attıktan sonra elimin tersiyle yanağına dokunuyorum. Kıpırdamadı bile.

"Aç şu lanet gözlerini," diyorum pek de kibar olmayan bir ses tonuyla ve sesimin koyulaşmasının ardındaki nedeni fark edemiyorum.

Mia cevap vermiyor ya da etrafındakileri fark ettiğine dair bir işaret göstermiyor. Yapmak üzere olduğum şey için beni suçlama.

Ondan açıkça uyanmasını istedim, ancak bu fikre pek sıcak bakmadı, bu yüzden başka önlemlere başvurmak zorunda kaldım.

Ve evet, sikimin kolayca içine girdiği sikiş modu durumu beni derinden rahatsız ediyor. Muazzam bir cinsel dürtü ve geniş bir parafili repertuarına sahip biri olarak tanınıyor olabilirim, ama aslında kolay kolay tahrik olmam.

Ya da bilmiyordum. Mia belli ki bunu değiştirmiş.

Daha önce, Nila ve Bethany neredeyse beni beceriyorlardı ve bir alana bir bedava anlaşması teklif ediyorlardı, ama ben bir gram bile ilgi gösteremedim.

Mia uykusunda iki kelime konuşuyor ve ben onu kendi çocuğumla hamile bırakmaya hazırım, böylece hiçbir çıkış yolu kalmayacak.

Hay sikeyim. Bu düşünce de neyin nesiydi?

Tamamen çıplak olmak için boxer'larımı indiriyorum, sonra kanepeye atlıyorum.

Bacaklarından birini omzuma atıp şişmiş pembe amını ortaya çıkarırken dizlerim onun iki yanında duruyor.

Kesinlikle ağrıyor ve ihtiyacı olan son şey başka bir cinsel macera.

Başka biri olsa muhtemelen onu rahat bırakırdı.

İyi ki ben başkası *değilim*.

Pembe meme uçlarını ortaya çıkarmak için gömleğimi yukarı kaldırıyorum ve bir tanesiyle alay ediyorum, sonra kıvrımlarını okşuyorum, parmaklarımı pembe ete batırıyorum. Minik bedeninden bir ürperti geçiyor. Yüzündeki rahatsızlık kırışıklıkları yavaşça kayboluyor ve acı dolu iniltileri azalıyor.

Tıpkı sihir gibi.

Parmaklarım klitorisini buluyor ve daire çizip hafifçe vuruyorum. Kalçaları sarsılıyor ve ayrık dudaklarından bir zevk iniltisi dökülüyor.

Yapışkan uyarılmışlığının beni karşıladığını ve amının sarhoş edici kokusunun burun deliklerimi doldurduğunu hissedene kadar bunu yapmaya devam ediyorum.

O kıvranırken, bu noktada sadece *benim* amım olarak adlandırılması gereken amını serbest bırakıyorum. Parmaklarımı boğazına doluyor, başparmağımı daha önce bıraktığım kırmızı parmak izlerinin içine sokuyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Avucumdaki yapışkanlığı kayganlaştırıcı olarak kullanarak kendimi birkaç kez sarsıyorum, sonra yavaşça onun davetkâr sıcaklığının içine kayıyorum.

Mia inliyor, başı geriye düşüyor ve vücudu titriyor.

Lanet olsun. Mükemmel derecede sıkı.

Orta hızda itiyorum, sanki bilinci yerindeymiş gibi aletimin etrafında kenetlenmesinin tadını çıkarıyorum. Bilincinin yerinde olmaması bunu çok daha erotik kılıyor.

Sikim hedonist hayatında ilk kez daha uzun bir aboneliği ciddi ciddi düşünüyor.

Mia'nın meme uçları sertleşirken kalçaları benimle buluşuyor. Kadere hiç inanmadım ama bu küçük ilham perisinin benim için yaratıldığına o kadar eminim ki. Vücudunun benimle ilgili anıları devreye giriyor ve kalçalarını sallayıp sırtını dikleştirerek beni karşılıyor.

"Amcığın sikim için çok açgözlü. Ne zaman istersem en sevdiğim küçük sikiş deliğim gibi döllerimi içine alacaksın, değil mi?" İnliyorum ve hızımı artırıyorum, kısa sürede sıfırdan yüze çıkıyorum.

Mia'nın gözleri açılır ve gözlerindeki yaşları kırpıştırırken bir an için kafası karışmış gibi görünür.

Bakışlarım onun vahşi bakışlarını yakalıyor, her santimini sahipleniyor ve hiçbir kırıntı bırakmıyorum.

Ben durmam.

Durmak için çok geç.

Çılgın bakışları yüzümden birleştiğimiz yere doğru gidiyor.

Beni itmeye çalışmasını bekliyorum, ama aletimin etrafında sıkılaşıyor, uyarılması şimdiye kadar sahip olduğum en iyi kayganlaştırıcıyı sunuyor. Tamam, bu onun kanıyla bağlantılı.

Mia orgazm olurken bir sanat eserine dönüşüyor. Kaşları çatılır, ağzı sessiz bir "*O" ile* açılır ve kalçalarını sarsar.

Daha uzun süre dayanacağımı umuyordum, genelde de dayanırım ama onun sikimin üzerinde paramparça oluşunun görüntüsü beni bir anda uçurumun kenarına getirdi.

Sikeyim.

Taşaklarım gerildi ve çıplak karnının üzerine uzun fıskiyelerle

boşaldım. Neredeyse içine boşalıyordum. *Tekrar.*

Bana ne oldu bilmiyorum. Her yerimde prezervatifler var ama ikinci kez birini takmayı unuttum.

Belki de içten içe unutmak için kendimi kandırdım. O çözülürken çıplak tenini tenimde hissetmeye ihtiyacım olduğu bir sır değildi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Mia bir hafta kadar önce doğum kontrol iğnesini değiştirmek için randevusu olduğundan bahsetmişti, ama yine de bu benim açımdan önemli bir hata.

Orada öylece kalıyoruz, şehvet sisinin tadını çıkarıyoruz. Zihnim cevaplanmamış sorular ve tehlikeli olasılıklarla dolu bir sis içinde, ama aletim hâlâ yarı dik durumda.

Mia önce toparlanıyor, elimi boynundan itiyor ve dirseklerinin üzerinde doğruluyor.

"O da neydi öyle?" diye işaret etti.

"Kızgın görünme çabaların tam bir başarısızlık. Yüzünüz yeni sikilmiş ve memnun görünmediğinde tekrar denemek isteyebilirsiniz."

Ters ters bakıyor.

"Soruna cevap vermek gerekirse, anlaştığımız gibi, bu benim sapkınlıklarımdan birini gösteriyordu." Sırıtıyorum. "Somnofili kazanmak için."

Dudakları ayrılıyor ve kalın kalın yutkunuyor.

"Oh?" Başımı eğiyorum. "Tepkine bakılırsa, bu senin de sapkınlığın olabilir."

Başını gereğinden fazla sallıyor ama yanakları kırmızının daha derin bir tonuyla kızarıyor.

"Az önce bu yüzden boşaldığında utanmana gerek yok. Ama konudan sapıyorum, sadece bir dahaki sefere seni sikimle uyandırana kadar."

Ne diyorum ben? Bir dahaki sefer olmamalı.

Ayağa kalkmaya başladı ama ben onu elinden tuttum. Mia şaşkın bir ifadeyle duraksıyor. Akşam yemeğinin beklediği sehpadan birkaç kâğıt mendil kapıyorum ve sevişme seansımızın kanıtlarını yarı saydam teninden siliyorum.

Şefkatli bir beyefendi değilsem neyim ben?

Parmak izlerimi onun etinde takip edebilmeme yardımcı oluyor. Bu düzensiz morluklar ve ısırık izleri hızla favori eserim haline geliyor.

Mia kıpırdamadan duruyor ve volkanik lavların kenarındaki yarı ezilmiş, zar zor hayatta kalan kır çiçeklerini andıran gözlerle beni izliyor.

Hâlâ içlerinde parlayan şehvet kırıntısına bakılırsa, kesinlikle seks yüzünden değil.

"Az önce rüyanda ne görüyordun?" Bacaklarının arasını temizlemeyi bitirip karnını silerken soruyorum.

"Hiçbir şey."

"Ağlıyor ve nefes nefese kalıyordun."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hiçbir şey," bu sefer daha büyük bir tavırla kelimeyi imzalıyor.

"Uzun zaman önce." Göbek deliğinin kenarını temizlerken ekstra özen gösteriyorum. "Bran gözlerinde ışık olmadan odama geldi ve ona ne olduğunu sorduğumda o da hiçbir şey söylemedi. O zamandan beri de eskisi gibi değil. Yani *hiçbir şey* kelimesiyle ilgili derin güven sorunlarım var."

Yutkunuyor ve başını eğiyor. Kırılmaya yakın olduğunu söyleyebilirim ve tek yapmam gereken biraz daha itmek.

Sesim yumuşuyor. "Sesini alan kişiyle bir ilgisi var mı?" Mia

bir kez başını sallıyor.

Bu iyi bir başlangıç.

"Hâlâ hayatta mı?"

Bir baş sallama daha.

Yani o bir *erkek.*

"Ailen onu sakat olarak yaşamaya mı zorladı?"

Başını sallıyor ve sonra işaret ediyor, "Kimse onun kim ya da nerede olduğunu

bilmiyor.

öyle."

Mafya ailesi bile.

Bu yüzden sık sık omzunun üzerinden bakıyor olmalı ve sadece

Işık açıkken uyur.

Birisi onun sadece sesini -o güzel, melodik sesini- değil, aynı zamanda huzurunu da çaldı.

Sonuçlarını umursamadan bir mafya prensesine saldırarak büyük bir risk alan biri farklı bir kalibreye sahiptir.

"Sen bile mi?"

Saf kararlılık rengindeki gözleri benimkilerle buluşuyor, biraz kaybolmuş görünüyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Kimsenin nerede olduğunu bilmediğini söylediniz, bu mantıklı, ama ya kim olduğu? Onu gördünüz, değil mi?"

Hava öylesine yoğun bir gerilimle çatırdıyor ki, muhtemelen bir bıçakla kesebilirim. Mia'nın yüzündeki tüm renk soluyor ve başını çılgınca sallarken ayrık dudaklarında bir titreme beliriyor.

İlginç.

Kısmen iyileştikten sonra "Ama onu bulacağım" diye imzalıyor. "Ya

sesimi geri alırım ya da ölürüm."

Sarı saçlarını ve mavi kurdelelerini yüzünden itiyorum. Mia şaşkın bir ifadeyle bana bakıyor, dolgun dudakları aralanıyor ve sikimi aralarına almak için yalvarıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ama bu başka bir günün konusu.

"Tamamen saçmalık. Tek ültimatom sesinizi geri *alıp* onu öldürmeniz. Bunu gerçekleştirebilirim. Tek yapman gereken istemek."

Ne halt ettiğimi bile bilmiyorum. Hayatımda ilk kez, kendi planlarım yerine başkalarına öncelik veriyorum.

Belki, sadece belki, o yumuşak ses beni geri dönülmez bir şekilde büyüledi ve bunun onu son duyuşum olduğuna inanmayı reddediyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

21

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Matriste bir hata var. Yanlış
hesaplanmış bir denklem.
Umutsuz, kesinlikle şekli bozulmuş bir gerçeklik görüşü.
Düzelt.
Ve bunların hepsi Landon King ile ilgili. Hayatımın
şu anki canavarı.
Beni cehenneme götüren şeytan, çökmüş sırıtışları ve
hedonistik gerçeklik görüşü.

En çılgın rüyalarımda bile Landon'ın bana gösterip durduğu çılgınca şeylerle ilgileneceğimi düşünmezdim. Sadece merakla başladı, ama şimdi, onun kaba sapkınlıklarında yetkin bir şekilde akıcıyım.

Bu hastalıklı merak çok daha büyük ve korkutucu bir şeye dönüşüyor. Kendime koyduğum sınırların her birini keskin, kanlı pençelerle kesiyor.

En korkuncu da buna bir son veremiyor olmam. Her gün, Landon'ın yavaş yavaş yenilediği perili eve, bu gecenin son vuruş olacağı kararlılığıyla gidiyorum.

Yine de her gece, umutsuz bir bağımlı gibi tekrar tekrar geri dönüyorum.

Benim mazeretim, derin bir parçamın bu tamamen terk edilmişlik ve kontrolü bırakmaya biraz zorlanmış olma hissini özlemiş olması. Ruhumun bir köşesindeki o kara delik, Maya'ya bile söylemediğim, sınır tanımayan şehvetin karanlık tarafını serbest bırakmayı hayal ediyordu.

Tüm toplumlar ve dinleri tarafından hoş karşılanmayan bir taraf.

Lisedeyken sık sık bir kaşıntı hissederdim. Maya'nın ilgiyi sevdiği yerde, tanıdığım erkeklerin hiçbirinin bu kaşıntıyı tatmin edemeyeceğini erken fark ettim, şiddetten ve dünyadaki yerlerini iddia etmekten hoşlanan diğer mafya liderlerinin oğulları bile.

Bu yüzden onu havalı bir İngiliz'den başkasında bulmadığımdaki şaşkınlığımı hayal edin.

Yasak ve yanlış olan her şeyden zevk alan psikopat bir sanatçı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Gerçek şu ki, beni özür dilemeden aldığında, beni iyice kullandığında ve beni hırpaladığında hiç bu kadar uyarılmış hissetmemiştim.

Beni kovaladığı ve sırf beni yere yatırıp nefretle becermek için paçayı kurtardığımı düşünmeme izin verdiği zamanki kadar hiç heyecanlanmamıştım.

Bu bir afrodizyak. Herhangi bir uyuşturucudan daha iyi bir vuruş.

En kötüsü de onun yanındayken kendimi güvende hissetmem. İki hafta önce, beni bir kabustan en zevkli ve en hastalıklı şekilde uyandırdıktan sonra, kendimi ihlal edilmiş hissetmedim. En ufak bir şey bile.

Aslında, beni o döngüden çıkarabildiği için minnettardım. O zamandan beri bunu birkaç kez daha yaptı -korkunç bir kâbustan çıkıp kendimi mutluluk dolu bir hazzın içinde buldum.

Bunu ona hiç söylemedim ama evet, bunu her yaptığında patlayıcı bir orgazm yaşadığımı düşünürsek, somnofilinin de güvenli bir şekilde benim sapkınlıklarımdan biri olduğunu söyleyebilirim.

Belki de Landon'a bu kadar bağımlı olmamın nedeni ya minnettarlık duygusu ya da bende tetiklediği duyguların çiğliğidir. Belki de hayatımın ortasına bu kadar kolay yerleşmiş olması. Genelde evde buluşsak da, ara sıra beni kulüpte destansı bir satranç oyununa davet ediyor ve benimle bu kadar çok vakit geçirdiği için diğer üyeler de yavaş yavaş bana ısınıyor.

Ne zaman bir araya gelsek, Frappuccino'mu beni bekliyor, tam da sevdiğim gibi. Tamamen farklı bölümlerde olmamıza rağmen bazen sunumlarıma da yardımcı oluyor. Onun sözleriyle, "Sanırım üstün bir IQ'ya sahip olduğumu ve okul projelerinin benim için çocuk oyuncağı olduğunu zaten tespit ettik. Ayrıca, sonunda işletme okuyacağım ve böylece ailemin şirketini devralabileceğim."

Her gece, beni hayatımın bir inçine kadar becerdikten sonra, iyi beslendiğimden ve su içtiğimden emin olur. Ayrıca beni temizlediği ve hatta derin bir uykuya daldığımda tüm vücuduma masaj yaptığı şaşırtıcı derecede tutarlı bir bakım sonrası rutini var.

Yine de, geçmişimin bazı parçalarını ona açıklamamalıydım. Landon beni arzuluyor olabilir ama ilgisi bu kadar.

Hiçbir okşaması ve sahte sırıtışı beni kandıramaz. O hala baştan aşağı bir narsist ve zamanı geldiğinde zayıflıklarımı bana karşı kullanacak.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Eğer ondan kurtulmak istiyorsam, onun hesaplı jestleriyle dokunulmaya devam eden kırılgan, amatör kalbimi balonla sarmam gerekiyor. Bir konuda yorum yaptığım ya da en ufak bir rahatsızlık gösterdiğim anda, o işi bitiriyor.

İlk olarak, artık karanlık ve kirli görünmemesi için eve yeni ışıklar yerleştirdi. Pencerelerdeki kırık camları değiştirdi, eski parçaların yerine yeni mobilyalar sipariş etti ve bana bahçe ekipmanları aldı.

Ayrıca binayı devrilmiş dallardan ve tehlikeli nesnelerden temizlemesi için bir peyzaj şirketi tuttu. Ona bunun nedenini sordum ve cevabı inanılmaz derecede basitti.

"İlham perimin koşarken kendini yaralamasına izin veremem," dedi işaret parmağıyla çenemi kaldırırken. "Vücudundaki izler sadece benim tarafımdan yapılmış olabilir."

Acımasız ve duygusuz biri ama belki de ihtiyacım olan tek şey budur. Ne de olsa bu oyuna duygularım için girmedim. İş başa düştüğünde, yine de halkımın yanında olurum.

Böylesi çok daha iyi. En azından duygusuz bir canavarı gözetlediğim için kendimi suçlu hissetmiyorum.

Yine de Heathen'ların malikânesindeki misafir odasının ortasında duran aynada yüzüme bakarken, normalde yaptığımdan daha fazla makyaj yaptığımı acı bir şekilde fark ediyorum. Yanaklarım pembeleşmiş, dudaklarımdaki pembe renge uyuyor.

Onun için süslenmiyorum, değil mi? Kendim için çünkü kendimi güzel hissediyorum-

Telefonum elbisemin cebinde titriyor ve onu çıkarıyorum.

Landon, bahçenin ortasındaki temizlenmiş çardakta bulunan gübre torbalarının resmini ekte göndermiştir.

Şeytan Lord: Bunlar yeşil başparmak sapkınlığınızı tatmin edecek mi?

Gülümsüyorum. Bana beklenmedik bir hobisi olan amatör bir bahçıvan diyordu. Gerçek şu ki, evde bahçeyle ilgilenmeyi hep sevmişimdir. Ne annem ne de babam bu işi severdi ama ben bu konuda Reina Teyze'ye -Kill ve Gaz'ın annesi- çekmişim.

Her ikimizin de yatak odamızın balkonunda, hakkında sık sık notlarımızı karşılaştırdığımız küçük ve güzel bir bahçemiz var. Teyze kazanıyor diyelim, bu yüzden New York'a dönüp bitkilerimi şahsen selamlayana kadar perili evdeki ölü bahçe benim alıştırmam.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Lan beni temizledikten ve tişörtünü ya da kapüşonunu üzerime attıktan sonra her zaman bitmemiş heykelleriyle meşgul olur. Bu boş zaman için minnettar olsam da, heykel yapmaya saatlerce devam edebiliyor - bir keresinde beş saatten fazla sürmüştü.

Ödevlerimi getirmeye başladım ama hemen bitiriyorum. Satranç oynuyoruz ama bu normalde o gün hangi sapkınlığı yapacağına dair bir bahis oluyor. Genelde kaybediyorum ve kazandığımda da bu sadece onun için zararsız bir bahis oluyor.

Bu nedenle, ben çiçeklerimi ekeceğim ve o da beni stüdyosunun yüksek pencerelerinden izleyebilecek şeklinde bir uzlaşmaya vardım. Bu şekilde ikimiz de üretken olabiliriz.

Yatağın kenarına oturup cevabımı yazıyorum.

İş görürler**.** İstediğim tohumları getirdin mi? Bir torba tohumun başka bir resmini gönderiyor.

Şeytan Lord: Hizmetinizdeyim leydim. Ne de olsa ben sizin en sevdiğiniz beyefendiyim.

Sen bir beyefendiden çok uzaksın. Hayal kurma.

Şeytan Lord: Nankörlük etme.

Teşekkürler. Ama yine de, sana verdiğim onca ilham için en azından bunu yapabilirsin.

Kısa sürede üç heykeli bitirdi ve resimlerini profesörlerine gösterdi. Sanırım bir galerinin müdürü onları sergilemeyi teklif etti ama Landon reddetti.

"Henüz değil." Telefonda konuştuğunu duydum. "Tam olarak mükemmel değiller."

Alaycı davrandığını ya da sahte bir alçakgönüllülük sergilediğini düşündüm. Ama bir, Landon o kadar kibirli ki, alçakgönüllülük ona dokunmadan önce pörsür ve ölür. İkincisi, o sözleri söylerken ciddi görünüyordu ve kaşlarını çatmıştı.

Sanatçı olmadığım doğru ama ben bile onun neden kendi kuşağının dehası olarak nitelendirildiğini anlayabiliyorum. Heykellerine koyduğu ayrıntı düzeyi ancak uhrevi olarak tanımlanabilir. Parmaklardaki çizgiler, gözlerin etrafındaki kırışıklıklar, sert bir tutuşun altındaki etin eğimi. Her şey tek kelimeyle mükemmel bir sanat eseri.

Yine de o heykelleri arkaya itiyor, sonra üzerinde çalışmak için yeni konular getiriyor. Terk edilmiş olanlar için üzülüyorum. Kendilerini yalnız ve istenmeyen hissediyor olmalılar.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Telefonum titreyerek beni düşüncelerimden uyandırıyor.

Şeytan Lord: Her gece sana döllerimi bahşederek gereken özeni gösteriyorum.

Ben de sana bana dokunma şerefini veriyordum.

Şeytan Lord: Bu şanslı olduğum anlamına mı geliyor?

Uh-huh. Tanrıya şükür.

Şeytan Lord: Saçmalık. Onun benim yaptığım şeyle hiçbir ilgisi yok. Bir saat içinde görüşürüz.

Dudağımın kenarını dişlerimin arasına sıkıştırıp yazıyorum.

Bu gece olmaz. Heathens'larda zorunlu bir akşam yemeğim var.

Şeytan Lord: Zorunlu mu? Bu da ne böyle? On altıncı yüzyıl mı?

Mia: Niko ve özellikle Maya ortadan kaybolmamdan şüpheleniyorlar. Geçmişte bunu yaptığımda kötü bir zihinsel duruma girdim, bu yüzden biraz korkuyorlar, nüksettiğimi düşünüyorlar. Onları her şeyin yolunda olduğuna ikna etmem gerekiyor.

Şeytan Lord: O zaman onlara biriyle görüştüğünü söyle.

Kim olduğunu bilmek isteyeceklerdir.

Şeytan Lord: O zaman sadece ben olduğumu söyle. Aslında, gelip kendimi tanıtmamın bir sakıncası yok.

Yazmadan önce etrafta kimsenin olmadığından emin olmak için etrafımı inceliyorum.

Aklını mı kaçırdın sen? Niko seni öldürecek.

Şeytan Lord: Ona izin vermeyeceksin, değil mi?

Sözlerini tekrar tekrar okurken alt dudağımın kenarını çiğniyorum.

Şeytan Lord: Değil mi?

Sadece uzak dur. Zamanınızı verimli bir şekilde değerlendirin ve bitkileri sulayın.

Şeytan Lord: Ben pek çok şeyim ama arka plan karakteri benim işlev dağarcığımda yok.

Gözlerim kısıldı. Bu da ne demek şimdi? "Neye bu kadar konsantre oldun?"

İrkiliyorum ama Nikolai'yi odamın kapısında görünce kısa sürede kendime g e l i y o r u m . Yaklaştığını bile duymamıştım.

Uzun saçları gevşek, omuzlarında duruyor ve ona daha sert bir görünüm veriyor. Üzerinde sadece eşofman altı var ve yüzünde asık bir ifade var.

Kurnazca telefonumu cebime geri koyuyorum, sonra misafir odasından çıkıyorum ve "Bir arkadaşım arıyor" diye imzalıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Nikolai peşimden geliyor ve beni resepsiyon alanının ortasında durduruyor. "Brandon King?"

"Hayır."

"Başka hangi arkadaşların var?"

Touché.

"Gerçekten o değil." *Sadece onun sinir bozucu ikizi.*

Ayrıca Bran son zamanlarda benden uzak duruyor. Ne zaman bir oyun için hazır olup olmadığını sorsam, sınavlarının yaklaştığını ya da bir projeye odaklandığını söylüyor.

Bahaneler o kadar benzer hale geldi ki göze çarpıyorlar. Beni ve Landon'ı öğrendi mi merak ediyorum. Geçen hafta nihayet onunla ve Remi ile bir oyun için buluşmayı başardım ve Landon da geldi.

Onu görmezden gelmeye çalıştım, ama o içeri daldı, bana ve Bran'a karşı Remi ile takım oldu ve sonra kıçımızı tekmelemeye devam etti.

Ben de ona birkaç kelime içeren makale uzunluğunda bir mesaj gönderdim, bunun üzerine Lan güldü, başını salladı ve başka insanları perişan etmek için siktirip gitmeden önce Bran'a bir şeyler fısıldadı. Lan'ın ona bir şey söyleyip söylemediğini merak ettim ama Bran bu olaydan önce de mesafeli davranıyordu. Bu da beni tuhaf hissettiriyor.

Nikolai haklı. Brandon ailem dışında edindiğim ilk arkadaşım.

Jeremy Nikolai'nin en iyi arkadaşı, benim değil. Küçük kız kardeşi Annika da eskiden Maya ile arkadaştı, benimle değil - ta ki birbirlerinin gözünden düşene kadar.

Sadece geçinilmesi çok zor biri olmakla kalmayıp, aynı zamanda kimsenin bana yaklaşmasına izin vermemeyi alışkanlık haline getirdim. O canavar sesimi çaldıktan sonra ciddi güven sorunları geliştirdim. Yine de Bran çaba gösterdi ve bana kendimi değerli hissettirdi. Son zamanlara kadar tabii.

Belki de ikisine birden sahip

olamam. Ya iyi ikiz ya da kötü ikiz.

"Onu ne kadar savunursan, ölüm listemde o kadar yükselir." Nikolai'nin sert tonu damarlarımda bir tutam paniğe yol açıyor. "Bunu kendim halledeceğim."

Kolunu tuttum ve sonra başımı salladım.

Bran, Lan'dan o kadar farklı ki, görünüşleri aynı olmasa, bırakın kardeş olmayı, kimse ikiz olduklarına bile inanmazdı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sırf bir arkadaş isteyecek kadar bencil olduğum için onu Nikolai'nin acımasız radarına sokarsam kendimi asla affetmem.

"Dinle," diye imzalıyorum. "Kiminle vakit geçirip kiminle geçirmeyeceğimi seçecek yaştayım. Korumacılığına minnettarım ve seni tahmin edemeyeceğin kadar çok seviyorum ama bana kiminle konuşup kiminle konuşmayacağımı söyleyemezsin. Bran sana ya da Heathen'lardan birine hiçbir şey yapmadı. Dolayısıyla bu düşmanlık yersiz ve sırf soyadı yüzünden masum birine zarar vermene izin vermeyeceğim."

Nikolai'nin gözleri tehditkâr yarıklara dönüşüyor, ancak omuzlarımı tutarken yüzü kısa süre sonra normal huysuz ifadesine geri dönüyor. "Son zamanlarda her ne yapıyorsan gizlilikten hoşlanmıyorum."

"Her şey yolunda." Kendini fazla kaptırdığında annemin yaptığı gibi kolunu okşuyorum. "Güven bana."

Gözlerini tekrar kısıyor. Neyse ki, Kill'i ölümüne sıkıyor olması gereken Maya'nın neredeyse ölümcül ifadesini görebiliyorum.

Onlara el sallıyorum.

Onlara ulaşır ulaşmaz Killian'ın sırtına atlıyorum ve pek de dostça olmayan bir selamlamayla onu kafasından kilitliyorum.

Bana dirsek atıyor ve yere geri döndüğümde saçımı karıştırıyor. Övünmek gibi olmasın ama muhtemelen en sevdiği Sokolov benim, belki Niko'dan bile fazla.

"Konuşuyordum, Mia." Maya bana bir bakış atıp ayakkabısını yere vuruyor ve elini kalçasına götürüyor. Bunu küçüklüğümüzden beri yapıyor ve hiç değişmedi.

Killian, "Birinin kazara intiharıyla sonuçlanabilecek önemsiz moda konuları hakkında" diyor.

"Bu çok kaba." Ona ters ters bakıyor.

"Daha da kabası, sizi ukala gibi gösteren bu sığ konulara olan düşkünlüğünüz."

"Hey," diye işaret ediyorum.

Maya, Killian'ın ya da herhangi birinin onun hakkındaki görüşlerini hiçbir zaman önemsemedi. O bir diva ve herkese orta parmağını çevirirken bunu bir rozet gibi takıyor.

Yine de yüzü kızarıyor. "Ben boş kafalı değilim."

"O zaman sıkıcı bir Paris podyum gösterisiyle sınırlı olmayan daha fazla ilgi alanı geliştirin." Duraklıyor. "Kan b a ğ ı m ı z düşünüldüğünde, senin açık

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Klişeleşmiş beyin ölümü gerçekleşmiş bir sarışın olma eğilimleri mükemmel imajıma kötü yansıyor."

Tüm psikopatlar, dünyanın kendi şişirilmiş egoları etrafında döndüğünü düşünen kibirli pisliklerdir.

Ancak, Killian'a karşı hiç kızgınlık hissetmedim. Kabul ediyorum, bana ya da kardeşlerime hiç zarar vermedi. Şu anda bile Maya'ya karşı kötü niyetli değil. Sadece onu bilerek kışkırtmaya falan çalışıyor.

"Daha çok dene, Kill." Saçlarını savuruyor. "Eskiden kibrin benimkiyle yarışırdı ama artık sana sadece dikiz aynasından bakıyorum. Bu benim tanrıça imajıma kötü yansır."

"Salyalarını akıtmayı kes. Saçmalıkların 50 bin dolarlık ayakkabılarıma sıçrıyor."

"Daha çok *senin* saçmalıkların benim özel üretim LV elbisemin etrafındaki havayı kirletiyor."

Aralarına girip Niko'ya bakıyorum, böylece sözlü kavgayı ayırmaya yardım edecek.

Onu merdivenlerin dibinde gözleri kapalı bir şekilde yere yığılmış gördüğümde çenem neredeyse yere çarpacaktı. Olay yerinden ayrıldığını fark etmedim bile.

Doğruyu söylemek gerekirse, Nikolai bu tür durumlarda hiç iyi olmamıştır. Kavgaları ayıramadığından değil, ancak yumruklarını içermiyorsa, o zaman tüm ilgisini kaybeder.

Neyse ki Gareth içeri giriyor, neler olduğunu hemen anlıyor ve ego departmanındaki en değişken iki kuzeni ayırmak için bana katılıyor.

Maya, Killian'a "Bir sonraki doğum günü partimden resmen kara listeye alındın," der.

"Hemen döneceğim. Yastığıma sarılıp ağlayacağım."

Gareth ve ben her birini yemek odasına götürmeyi başardık. Sonra Nikolai'yi uyandırmak için geri döndüm, böylece o da bize katılacaktı.

Hâlâ bana tuhaf tuhaf bakıyor ve nedense Bran'in güvenliği için duyduğum korkuyu bastıramıyorum. Belki de her ihtimale karşı onu uyarmalıyım?

Niko ile ilgili sorun, mesafeli ve sadece şiddetle ilgileniyor gibi görünmesidir, ancak gerçekte, gizemli olabilir ve isterse okunması imkansız olabilir.

Maya ve Killian hâlâ çocuklar gibi didişirken beşimiz yemeğe oturduk.

Yemekler servis edilirken "Jeremy nerede?" diye soruyor ve masanın başında Jeremy'nin her zamanki yerini alan Killian'a bir çatal gösteriyor. "I

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

kesinlikle yüzün için gelmedim."

"Çaresizlik sana yakışmıyor." Sırıtıyor. "Ayrıca, sorduğun gerçekten Jeremy mi, sarışın?"

"Başka kim hakkında soru sorabilirim ki?"

Yemekle meşgul olan Niko dışında hepimiz ona bakıyoruz.

"Ne?" diye fısıldıyor.

"Az önce kekeledin," diye alay ediyor Killian. "Nasıl yapılacağını bilmediğine yemin edebilirim."

"Ben yapmadım."

Gareth, "Korkarım yaptınız," diyor.

Killian, "Gördün mü? Rahibe Teresa'nın kayıp oğlu bile aynı fikirde," diye cevap verir ve bir parça eti kana bulama gösterisi yapar.

Bir vejetaryen olan Maya ona burnunu kıvırıyor ve sonra Gareth'a odaklanıyor. "Jeremy?"

"Yapması gereken bir şey olduğunu söyledi."

"Bensiz mi?" Nikolai sonunda konuşmaya dahil olur.

"Kim bilir?" Gareth omuzlarını kaldırıyor. "Telefonunu kontrol etmeyi denedin mi?"

Nikolai tam da bunu yapar ve gözleri parlar. "Ben buradan gidiyorum." "Nereye gidiyorsun?" İşaret ediyorum.

"Endişelenmenizi gerektirecek bir durum yok."

"Birlikte yemek yememiz için ısrar ettiğini sanıyordum."

"Yemek bitti." Bira bardağını yudumluyor ve başımın üstünü öpüyor. "Bu işe karışma, Mia."

Maya'nın başını da öpüyor. "Sorun çıkarma."

Killian da ayağa kalkıyor ve ben de sorgulayan bakışlarımla onun bakışlarını karşılıyorum. Biraz gülümsüyor. "Senin sahnen değil, bebek Sokolov."

Ve sonra üçümüzü yalnız bırakarak kapıdan çıktılar.

"Sen dışarıda mı kaldın Gaz?" Maya salatasını tekrar tekrar bıçaklarken kederli bir ses tonuyla soruyor.

"Ben vazgeçtim. Sınavlarım yaklaşıyor." Yavaşça çiğniyor, telefonunu kontrol etme zahmetine bile girmiyor.

Bu konuda içimde kötü bir his var.

Maya'nın en sevdiği film olan *Clueless*'ı açıyoruz ama ben ona zar zor odaklanıyorum. Perili eve gitmeyi düşünüyorum ama Lan muhtemelen sosyetik Elitler grubunu eğlendiriyordur.

Bekle. Bu da ne böyle?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ne zamandan beri ona Lan demeye başladım? Bu çok umutsuzca rahatsız edici.

Film bittiğinde Maya çoktan kanepede uyuyakalmıştır. Gareth onu misafir odalarından birine taşımayı teklif ediyor ama ben başımı sallıyorum.

Uyanacak ve tekrar uykuya dalmakta zorlanacak.

Ben de üzerini örtüp yere oturdum ve telefonuma bakmaya devam ettim.

Lan hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da hayır cevabını nasıl kabul edeceğini bilmediğidir. Bu onun DNA'sında, kelime dağarcığında ya da davranış kurallarında yok.

Başka bir mesaj göndermemiş ya da içeri dalmakla tehdit etmemiş olması bana pek iyi gelmiyor.

Aptalca bir şey yapmaz, değil mi?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

22

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

En yeni favori oyuncağımın gözle görülür yokluğu nedeniyle, kardeşini dövmekle yetinmek zorunda kaldım.

Ne?

Odayı okuma ve canavarımı doyurma konusunda son derece kötü olması benim suçum değil. Kendi haline bırakıldığında durumun tam bir katliama dönüştüğü bir sır değil.

Gece için silahı su katılmamış şiddettir. Bu özellikle benim favori yöntemim olmasa da, işi hallediyor ve uzun bir süre boyunca, sevişme deliklerinin sağladığı fiziksel doruk noktasıyla karşılaştırılabilirdi.

Küçük bir sorun var ama. Yaklaşık on dakikadır bunu yapıyorum ve herhangi bir şekilde doruğa ulaşmaktansa uyuklamaya daha yakınım.

Nikolai, benim sebep olmuş olabileceğim bir olaydan dolayı kin besleyen büyük bir orospu çocuğu olduğu için dayak yiyorum.

Üstün beynimin yarattığı tüm kaosun kaydını tutmamı beklemeyin. Nöronlarıma daha kötü bir anarşi yaratmaları için alan sağlamak amacıyla bu dosyaları arşivleme yükümlülüğü altındayım.

Nikolai Sokolov, Sokolov ailesinin en büyüğü, Killian'ın kuzeni ve en önemlisi Mia'nın ağabeyi. Kardeş kanından kaynaklanan zayıf bir benzerlik dışında birbirlerine hiç benzemiyorlar. Bununla birlikte, kaba bir kişiliğin, şiddet ihtiyacının ve sorun yaratma susuzluğunun bazı yönlerini paylaşıyorlar.

Damarlarında akan Rus mafyası kanı yüzünden olmalı.

Yine de büyük bir fark var. Nikolai dövülmek için yalvaran bir yüze sahip. Mia'nın yüzü ise tam bir afrodizyak.

Son zamanlarda durum o kadar vahim bir hal aldı ki, onun doğal dudaklarını ve gözlerinin mavi kır çiçeği rengini hayal etmek bile sikimi bir fanboy gibi zıplatmaya yetiyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ah, lanet olsun. Dövüşün ortasında ereksiyon oluyorum. Hakem ara verdi ama ben yine de kendime bakıyorum.

Odayı okumanın yolu, sik kafalı.

Bakışlarım ringin karşı tarafında, hayranlık karşıtı kulübümün yeni başkanı Jeremy'den başkası tarafından hazırlanmayan Nikolai'ye kayıyor.

Bu vahşiye bakmak bile her türlü erotik düşünceyi öldürmeye yetiyor. Onun özelliklerini yok etmek ve onu umutsuz bir onarım ameliyatı geçirmeye teşvik etmek konusunda kesinlikle hiçbir endişem yok.

"İyi misin, Lan?" Remi ringin dışından soruyor ve bana bir şişe su uzatıyor.

Bu şiddet patlamalarında bana eşlik etmeyi seven tek kişi o. Bir de Ava var, bana tezahürat yapmaya bayılıyor. Fighter Landon Kulübü'nün başkanı olarak kalabalığın içinde bir yerlerde olmalı.

Ava ve benim rahat bir ilişkimiz var. Ben Eli'yi alaşağı etmesinde ona yardım ediyorum, o da dedikodu ihtiyaçlarımda bana yardımcı oluyor. Bilmediği şey, bazen Eli'a da yardım ettiğim. Ne? O hâlâ benim kuzenim. Kral'ın adamları kavga edebilir ve dünyaya farklı gözlerle bakabilir ama biz her zaman aile olacağız.

Ya da Büyükbaba Jonathan öyle diyor.

Her neyse, Eli beni ilk kez bir dövüşe götürdüğünden beri yeraltı dövüşlerine katılıyorum - doğal olarak ailelerimizin arkasından.

Üniversitedeki ilk yıllarından sonra kuzenim yavaş yavaş bu sahnelerden çekildi, ancak bunun sağladığı adrenalinde çok ihtiyaç duyduğum bir çıkış yolu buldum.

Kalabalık.

Çığlıklar.

Genellikle sonrasında gerçekleşen sikiş festivali.

REU'nun öğrencilerinin bağırışları beni bir haleyle çevreliyor, kan dolaşımımdan fırlayan ve beni gökyüzüne doğru iten bir uyuşturucu.

Remi'den şişeyi alıyorum, yarısını içiyorum ve diğer yarısını kafama döküyorum, sonra da bir köpek gibi sallıyorum. Kızlar bayılıyor ve ben de onlara her zamanki çekici sırıtışlarımı sunuyorum. Şimdi tek fark, onların ilgisi umurumda bile değil.

Bu dövüşü bitirmek için doğru motivasyona bile sahip değilim.

"Bunu yapmak zorunda mısın?" diye soruyor klonum ringin kenarından.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Brandon dövüş kulüplerine katılması beklenecek son kişidir. Korunaklı bir prensten daha titizdir ve bakımlı saçları ve züppe yüzüyle üst sınıf, tiki bir çocuk gibi görünür. Beyaz bir gömlek, bej bir hırka, ütülü bir pantolon ve klasik Prada mokasen ayakkabılar giymişti.

Yine de desteğini sunmayı seçmiş olması, sonuna kadar kullanmayı planladığım nadir bir olay.

Dudaklarım sinsi bir sırıtışla kıvrılıyor. "Burada olmak zorunda mısın?"

Elini cebine atıyor, duruşu düzgün ve sesi sakin. "Bana mesaj atan sendin."

"Öyle mi? Ne zamandan beri sana kavgalarımı haber verdiğimde koşarak geliyorsun?"

"Annem seni beladan uzak tutmamı istedi."

"Artık dinlediğini sanmıyorum."

"Sen benim kardeşimsin. Bir şekilde kendini öldürtürsen annemin ağladığını görmek hoşuma gitmez."

"Aww." Ringden aşağı atlıyorum ve mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş saçlarını karıştırarak onarılamaz bir kaosa sürüklüyorum, sonra da gülümsüyorum.

Beni itiyor. "Kes şunu."

"Beni sevdiğini biliyordum." Onu gömleğinin yakasından tutup kulağına fısıldadığımda sırıtışım kayboluyor, sesim sertleşiyor, "Ama bir daha dene Bran. Sen berbat bir yalancısın."

Ben uzaklaşırken gözleri biraz açılıyor ama Nikolai'nin hayranlarına laf yetiştirmekle meşgul olan Remi tarafından fark edilecek kadar değil. Ancak Bran benden saklanamadı ve farkında olmadan korkunç teorilerimden birini kanıtladı. Nikolai ile olan kavgamla ilgili mesajı ona gönderdiğimde düşündüğüm teoriyi.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Tüm niyet ve amaçlar için, etkilenmemiş gibi görünüyor.

"Son zamanlarda Nikolai'ye olan hayranlığınızdan bahsediyorum. Kendini açıklamak ister misin?"

Elini ensesine götürüyor ama benim ona baktığımı görünce stres atma alışkanlıklarına devam edemeden elini bırakıyor.

Ancak bunu yapmak ve ilk etapta saklamak zorunda kalması yeterince açıklayıcıdır.

Tam onun alanına girmek üzereydim ki hakem dövüşün yeniden başlayacağını anons etti.

Gözlerimi kardeşime dikiyorum, o da sırtını dikleştiriyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ringe geri döndüğümde Nikolai'yi kanlı bir burunla -bu arada bunu ben yaptım- ve gergin bir duruşla bana bakarken buluyorum.

"Seni bu kadar sinirlendiren ne?" Kayıtsızca soruyorum, sonra başparmağımla kendimi gösteriyorum. "Bundan bir parça ister misin?"

Hakem devam der demez Nikolai binlerce hayalet savaşçının intikamıyla üzerime atladı.

İlk birkaç vuruşta yerimde durmayı başarıyorum ama sonra beni köşeye sıkıştırıyor ve neredeyse Yunan tanrısı görünümümü tehlikeye atıyor.

Neyse ki hakem bizi ayırmayı başardı.

"Yüce Tanrım." Bir ağız dolusu kan tükürdüm ve sırıttım. "Benim üstün bakışlarıma ulaşamayacağın için kıskançlık duyduğunu biliyorum ama biraz yumuşatır mısın?"

"Aşağı iniyorsun, orospu çocuğu." Sargılı yumruklarını birbirine vuruyor.

Sanırım bu, sikimin kız kardeşinin amcığıyla olan alışılmışın dışındaki ilişkisini haber verme konusunda bir hayır demek.

Ama yine de, kuzeni kız kardeşimi kaçırdı, bu yüzden bu adil bir intikam olarak görülebilir. Sadece söylüyorum.

Tekrar saldırdığında, kaburgalarına olabildiğince sert bir yumruk indiriyorum. Nikolai şimşekten daha hızlı toparlanıp beni yere seriyor, sonra da hızlı ve keskin yumruklarla beni selamlıyor.

Lanet olsun.

"Hey, amcık," diye inlemeler arasında idare ediyorum.

"Bu acıttı." "Aynen öyle, orospu çocuğu."

Bazı vuruşlarını engelliyorum ama bazıları doğrudan göğüs kafesime iniyor.

Yerde kanıyor muyum diye merak ediyorum. Belki de sonum düşündüğüm kadar görkemli olmayacak. Tercihen stüdyomun ortasında, Pygmalion tarzında hayat bulan başyapıtlarımla çevrili bir yerde.

"Yapabileceğinin en iyisi bu mu, mafya prensi?" Zar zor duyulabilen bir sesle alay ediyorum. "Bir kız gibi yumruk atıyorsun."

Erotik şiddet söz konusu olduğunda akla belli bir kız geliyor.

Sadece, kaburgalarımı kırması umurumda değil, yeter ki sikime binsin ve hemen ardından kurtuluş için boğulsun.

"Dur!"

Ses bulanıklığımın içinden süzülüyor ve duraklıyorum. Lütfen bana standartlarımı düşürdüğümü ve Nikolai'den durmasını istediğimi söylemeyin.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

O zaman benimkine benzediğini fark ettim. Sadece bir kişi benim uhrevi fiziksel özelliklerimi paylaşırken bu kadar kaotik bir şekilde duygusal olma cüretine sahip.

Şaşırtıcı bir şekilde Nikolai geri çekiliyor ve "Punching Bag Landon" bölümünü beklemeye alarak kardeşim olduğunu tahmin ettiğim kişiye bakıyor. Gözleri kısılıp kararıyor ve burun delikleri açılıyor.

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Bu piçi öldüreceğim. Bran'e, benim ikiz kardeşime, sıradaki orospusuymuş gibi bakmaya nasıl cüret eder?

Benim. Lanet olsun. Kardeşim.

Landon King'in tek yumurta ikizi.

Yumruğumu yanağına o kadar hızlı ve sert vuruyorum ki yana doğru düşüyor ve yüzünde kan patlıyor.

Kaburgalarım ağrıyor ve yüz hatlarımı süsleyen kendi kanımı hissedebiliyorum, ancak kükreyen tezahüratların ortasında sendeleyerek ayağa kalkmayı başarıyorum.

"Kral! Kral! Kral! Kral!"

Nikolai dizlerinin üzerine çökmeyi başaramadan kaburgalarına bir tekme attım, sonra saçlarından tutup kaldırdım ve kulağına fısıldadım, "Bu sana ilk ve son uyarım. Lanet olası gözlerini kardeşimden uzak tut yoksa gözlerini oyarım."

Bana tekme atıyor ama son anda kaçıyorum ve darbenin bacağımın kenarına düşmesine izin veriyorum. Sonra ringin dışına atlıyorum.

Siktir et kavgayı.

Dinsizlerin canı cehenneme. Kardeşlerimden birini daha almadan önce hayatlarını ateşe vereceğim. Kız kardeşimin Killian'a iltica ettiği gerçeğini bile atlatamadım ve şimdi bu piç kurusu gözünü kardeşime dikebileceğini sanıyor.

Remi ve Bran bana doğru koşuyor ve ben kardeşimi yakasından tutup dışarı sürüklerken Remi dudağıma dokunup kanamayı durdurmaya çalışıyor.

"Ona ne söyledin?" Bran soruyor, tutuşuma karşı koyma zahmetine girmeden. "Seni hiç ilgilendirmez."

"Benimle ilgili olsaydı öyleydi."

Soyunma odalarına giden tünelin ortasında duruyorum. "Bunun seninle ilgili olmasını mı istiyorsun Bran? Bu kadar mı?"

Bu sefer beni itiyor ve benimle burun buruna geliyor. "Ben öyle bir şey demedim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Mesajı almam için bunu yapmana gerek yok. Son zamanlarda neyin var senin?"

"Daha önce de çok güzel bir şekilde söylediğiniz gibi, sizi ilgilendirmez."

"Şimdi, şimdi." Remi aramıza girdi. "Lordum buradayken kavga etmeye gerek yok. İçkiler benden mi?"

"Al onu." Parmağımı kardeşimin genel yönüne doğru salladım. "Belli ki umutsuzca bir uyandırma çağrısına ihtiyacı var."

"Ve sen değil misin?" Bran, Remi'yi nazikçe itti ve yüzüme baktı. "Nikolai'nin az önce yaptığı şey, kız kardeşine olan son saplantını öğrendiğinde bir ısınma turu gibi görünecek."

"Kız kardeşi mi?" Remi soruyor, sesi bir kuzu gibi kaybolmuş geliyor. "Mia mı?" Kanlı dişlerimi bilerek sergileyerek sırıtıyorum.

Doğal olarak, onu Bran ve Remi ile eğlenirken bulduğumda, kayıtları düzeltmek ve çok ince olmayan bir şekilde sınır dışı olduğunu ima etmek zorundaydım.

Bran benim genlerimi paylaşıyor ve bu nedenle bazı parçaları bir araya getirebilecek kadar zeki. Ancak Remi aptal imajını mükemmelleştirmiş gibi görünüyor, her ne kadar çoğunlukla bir imaj olsa da. Ancak şimdi noktaları birleştirdi ve bana sanki aklımı tamamen yitirmişim ve aktif olarak üçüncü bir dünya savaşına neden olacakmışım gibi bakıyor.

"Bu hayatta bana zarar veremeyecek. Öte yandan ben..." Sesim düşüyor. "Onun anlamsız hayatıyla başladığım işi bitirebilirim."

"Mia'yı sonsuza dek kaybetme pahasına mı?" Bran soruyu rahatsız edici bir sakinlikle soruyor.

"Tamamen saçmalık. Olsa olsa, bu gereksiz hödüğü hayatından çıkarma gibi sıkıcı bir görevi üstlendiği için ayaklarımı öpmesi gerekir."

"Kendi kardeşlerin hakkında bu kadar az şey düşünüyor olman, herkesin seninle aynı fikirde olduğu anlamına gelmiyor." İşaret parmağını omzuma bastırıyor. "Mia hakkında daha fazla bilgi edinmek isteseydin, onun her iki kardeşini de sevdiğini ve daha da önemlisi *saygı duyduğunu* öğrenirdin. Aralarında sıkı bir ilişki var, sürekli birbirlerini soruyorlar ve haftada birkaç kez buluştuklarından emin oluyorlar. Ama yine de, bu duyguları her zaman taklit ettiniz, bu yüzden elbette değerli arabanızın ön camına sıçrasa bile ne anlama geldiklerini bilemezsiniz. Yani, elbette, kardeşine ve kuzenlerine saldır. Malikanelerini yak ve varlıklarını sabote et. Sende gördüğü kurtarıcı lütfu yok et ki

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

seni sepetleyecektir. Gördüğüm kadarıyla onu hak etmiyorsun ve asla da hak etmeyeceksin."

"Eğer ikiyüzlü bir papaz gibi vaaz vermeyi bırakırsan..." Onu itip geçiyorum ve adımlarımdaki gevşekliği kontrol ediyorum.

Fiziksel mükemmelliğin kişileştirilmesinden daha azı değilim ve dünya başka bir şey görmeyecek, kendi kanımda boğuluyor olsam bile.

Bran'in sözleri kulaklarımda kutsal olmayan bir dua gibi çınlayıp duruyor. Belki de kutsaldır, çünkü düşündükçe daha da sinirleniyorum.

Soyunma odasında elimi yüzümü yıkayıp rahat bir pantolon ve kapüşonlu bir tişört giydikten sonra yarı ıssız otoparka gidiyorum.

Yavaşça sürücü koltuğuna kayarken tüm vücudum ağrıyor. Nikolai denen herif beni iyi benzetmiş ve muhtemelen birkaç kaburgamı zedelemişti.

Telefonumu çıkardım ve birkaç mesaj buldum.

Senin üzerine bahse girdikten sonra kaybettiğine inanamıyorum. Ne oluyor Lan?

Bana hak ettiğim yeri vermezsen çok pişman olacaksın Landon**.** Unutma, sen ölümsüz değilsin.

Güzel zamanlarımızı özlüyorum. Sana arkadaşlarımdan birini getirirsem izleyebilir miyim?

Bu noktada bizi küçümsüyorsun, Lan. Bütün dikkatini kim çekiyor?

Kesinlikle sen değilsin.

Hepsini görmezden geliyorum, bir dahaki görüşmemizde ona borcumu ödeyeceğimi söylediğim Ava hariç.

Genelde insanlara tahammül ederim, ancak bu noktada, onları tahtamda görmek yerine öldürmeyi tercih ettiğim en sevmediğim satranç taşları haline geliyorlar.

Mia'nın okuduğu ama cevap vermediği belli olan mesajı kaydırıyorum. Aptal bir aile yemeği için beni terk ettiğini söylediğinde, Nikolai'ye reddedemeyeceğini bildiğim bir kavga daveti gönderdim.

Onu hastaneye gönderen olaydan beri benimle dövüşmek istiyor ama kız kardeşiyle meşgul olduğum için dövüş kulübüne ayıracak vaktim olmadı.

Yani evet, aile gecesini mahvetmiş olabilirim ama yine de ikincil bir role itilmeyeceğimi açıkça belirttim.

Onu fildişi şatosundan nasıl çıkaracağımı düşünerek telefonun arkasına dokunuyorum. Sanırım onu tekrar ateşe verebilirim, ama kazara zarar görebileceği düşüncesi bu fikri aklımdan hemen uzaklaştırıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Eve gidip geceyi sonlandırmak gibi bir seçenek de var, ama içimdeki canavar bu fikrin temeline isyan ediyor.

Mia'yı kovalayarak, ısırarak, boğarak ve en akrobatik pozisyonlarda becererek onu eğlendiriyordum. Onun varlığının neden olduğu yaratıcılık patlamalarından bahsetmiyorum bile.

O öldükten sonra heykel yapabilmeyi unut. Bu artık imkânsız. İlham perim sadece Mia etrafımdayken ortaya çıkıyor ve onu birkaç güçlü orgazmla becerdikten sonra zirveye ulaşıyor.

Bu yüzden şimdi işe koyulmam mümkün değil, yoksa sadece vasatlık üretirim. Mükemmellik bakışlarına alıştıktan sonra, köylü kategorisine geri dönmeme izin veremem.

O yanımda değilken son rötuşlar dışında bir şey üzerinde çalışmayı reddediyorum.

Korktuğum bağımlılık şimdi damarlarımda akıyor ve bir baş belasına dönüşüyor. En kötüsü de sonuçlarına katlanmadan kesip atmak için muhtemelen çok geç olması.

Peki şimdi ne yapmalıyım?

Belki de istediği gibi bitkileri sulayabilirsin?

Tam beynimin o hüzünlü kısmına ulaşıp onu boğarak öldürmek üzereydim ki arabamın önünde duran üç maskeli adam gözüme ilişti.

Vay, vay.

Görünüşe göre hayvanım eve boş dönmeyecek.

Onlar, tabii ki, Heathens. Sarı dikiş maskesi takan kişi kimliğini gizlemek için hiç çaba sarf etmedi bile. Nikolai hala savaştığımız zamandan kalma siyah şortunu giyiyor. Bir ressamın felç geçirmesine neden olabilecek kendine özgü dövmeleri tam teşekküllü olarak sergileniyor.

Killian'dan başkası olmayan Kızıl Maske'nin omzunda kayıtsızca bir beyzbol sopası asılı duruyor. Bildiğim sebep en iyi ihtimalle iğrenç ve Glyn'in ailemi ziyarete geldiklerinde arabasında o piçle öpüşmeden önce onu taktığını görmemle ilgili.

Doğal olarak, içeri girer girmez lastiklerinin havasını boşalttım. Dördünün de.

Ne? Suçu vahşi hayvanlara atmayı başardım.

Turuncu maske, boyuna ve gereksiz hantal yapısına bakılırsa Jeremy'ye ait.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Silahı, muhtemelen birinin kafatasını parçalayabilecek metal bir golf sopası. Bu durumda hedef ben oluyorum.

Ama birkaç bacağı ezebilecek bir arabam var. Tercihen üç çiftini de. Motorumu devirirken sırıtıyorum.

Bu bebek birkaç saniye içinde sıfırdan yüze çıkabilir ve onlara bir iki ders verebilir.

Önce Nikolai yaklaşıyor, McLaren'imin gürültülü motoru umurunda bile değil.

Bir yumrukla kaputa vurur. "Dışarı gel." Tatsız hayvan arabama dokunmaya cüret etti.

Tek ihtiyacım olan gaza basmak ve o da ailesinin mezarlarına katılacak. Bir saniye geçti.

İki.

Üç.

Ben vurmam.

Bran ne kadar sinir bozucu olsa da haklıydı. Nikolai'ye zarar verirsem, Mia'yı bir roketten daha hızlı ortadan kaldırırım. Kan banyosunda yaptığı gibi intikam için bana zarar verebilir.

Aslında, bu sefer bana yapacaklarının yanında bu hafif kalırdı. Şiddet umurumda olmasa da benden uzaklaşması umurumda.

Gerçek şu ki, birkaç sikimden daha fazlasını veriyorum. Daha açık olmak gerekirse, bir düzine.

Vites kolunu Park'a geri ittim, motoru kapattım ve arabadan indim. *Orospu çocuğu.*

Acı uzuvlarıma yayılıyor. Arabanın yanında durup yüzüme alaycı bir gülümseme yerleştirmek için gereğinden fazla çaba sarf ediyorum.

"Bu tatsız sürprizi neye borçluyum?"

"Karıştırdığın tüm pislikleri saymaya başlamamızı ister misin?" Jeremy golf sopasını yere vururken soruyor.

"Bunu yaparsan muhtemelen biraz zaman alırız, o yüzden bunu ve tüm bu Cadılar Bayramı benzeri karşılaşmayı ertelememe ne dersin?"

"Bundan kurtulabileceğini mi sanıyorsun?" Nikolai önüme geçti. "Çoktan yaptım. Ayrıca, maskeler iğrenç görünüyor, bu yüzden bir markanın acilen yenilenmesi. Ücretsiz estetik tavsiyeler için rica ederim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Killian Nikolai'nin yanına gidip sopasını savurdu. Sopayı yüzümden bir santim ötede durdurduğunda kıpırdamıyor ya da irkilmiyorum.

"Merhaba, Killian. Glyn birlikte biraz zaman geçirmemizi istiyordu. Ona FaceTime atıp bu güzel sahneyi gösterelim mi? Yoksa spor olsun diye beni dövmeyi bitirdikten sonra öğrenmesini mi tercih edersin?"

"Kanıtınız olmayacak."

"Gerek yok. Sen olduğunu anlayacaktır." Jeremy'yi işaret ediyorum. "Sen de öyle. Cecy bana olan aşkını atlatmış olabilir ama ben hâlâ onun çocukluk arkadaşıyım. Onunki gibi huzurlu bir ruh, benim muhteşem saçımın teline dokunduğunu öğrenirse paramparça olur."

Jeremy sopayı kaldırıyor ama bana doğru sallamıyor bile.

Lanet olası aptallar. Aşk gibi aşağılık duygulara boyun eğdiğinizde böyle olur. Zayıf olursunuz ve sonunda kaybedersiniz.

Her zaman, istisnasız, bu aptalların üzerinde hüküm süreceğim.

Nikolai yakamdan tutup bana yumruk attı ve beni arabama doğru uçurdu. "Ancak ben senin kemiklerini kırıp kahvaltı niyetine yiyebilirim."

"Köpek olduğun notunu kaçırdım mı?" "Şaka

yaptığımı mı sanıyorsun? Seni bitireceğim."

"Ah?" Doğruluyorum ve zaten yarılmış dudağımda patlayan taze kanı silme gösterisi yapıyorum. "Emin misin? Kimi etkilemeye çalıştığını ve benim onların hayatında nasıl bir rol oynadığımı bir düşün."

Yani hayır, Nikolai kardeşimin bir mil yarıçapına yaklaşmayacak - en azından işleyen bir aletle değil - ama art niyetlerim için buna izin vereceğime inandırmak onu incitmez.

Yumruklarını sıkıyor ama kımıldamıyor.

"Ne yapıyorsun?" Jeremy ona sorar. "Bunu sen istedin, değil mi?"

Nikolai'nin hırıltısı havayı doldurur ve arabalardan birine tekme atar. Köşeye sıkışmış bir hayvan gibi hırlamaya devam ederken yüksek sesli alarm sessiz otoparkı dolduruyor.

Omzunu okşadım ve fısıldadım, "Bran iyi biri ama ben değilim. Komik bir şeye kalkıştığında bunu aklında tut."

"Siktir git."

"Neyse ki benim tipim değilsin." *Kız kardeşin öyle.*

Ama bunu medeni kalmaya ve en önemlisi bugün için taşaklarımı tek parça halinde tutmaya çalışarak söylemiyorum. Ayrıca, zaten dayak yemiş durumdayım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yavaşça arabama geri dönüyorum ve dikiz aynamda üç aptalı izlerken motorun yüksek devir sesleriyle uzaklaşıyorum.

Onlarla aynı kefeye konulduğum bir gün asla olmayacak. Bunu önlemek için kendi kolumu kesmek zorunda kalsam bile.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

23

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

"Ne oldu?" Nikolai'nin kanlar içindeki halini çılgınca incelerken işaret ediyorum.

Yarı çıplak, yüzü mor çürüklerle dolu, dudağı patlamış ve gözü şişmiş. Daha da kötüsü, kararan gözlerindeki manik, kopuk bakış.

"Her zamanki kavga işte," diyor Jeremy diplomatik bir şekilde, sahte tonunu gizleme zahmetine girmeden.

Killian Nikolai'yi oturma alanına götürür ve sıfır yumuşaklıktaki kanepelerden birine yatırır, sonra bir dolaba gidip ilk yardım çantasını alır.

"Daha çok bir hiç uğruna dayak yemiş gibi." Kuzenim bir alkol sıkıştırıyor Niko'nun kanla kaplı burnuna gazlı bezle bastırdı. "Senin hatalarını düzeltmek için tıp öğrencisi olmadım."

"Biri bana neler olduğunu anlatacak mı?" Üçüne de işaret ediyorum.

Maya ve Gareth uyuduklarından beri malikânenin girişinde volta atıyor ve her türlü senaryoyu hayal ediyordum. Sadece bu kadar kötü olacağını düşünmemiştim.

Sabahın birinden sonra üçü geri döndüğünde verdiğim tepkiyi hayal edin. Killian'ın yüzünde sinirli bir ifade vardı ve Nikolai bütün bir köyü öldürmenin eşiğinde görünüyordu.

Jeremy, "Landon'la dövüştü" derken yeterince aklı başında görünen tek kişi.

Kalbim öyle bir çarpıyor ki, nefesimi tutabilmek için birkaç kez yutkunmak zorunda kalıyorum.

"Diğerini kim davet etti?" İmzalıyorum.

"Landon," diyor Jeremy. "Dördümüze de mesaj atıp Niko'yu aptal yerine koymasını izlememiz için bizi davet etti."

Orospu *çocuğu*.

Bu yüzden Kill ve Niko arkalarına bile bakmadan yemeği terk ettiler.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ailemle akşam yemeğimi mahvetmeye nasıl cüret eder? Hem de kardeşimi dövmeye?

Nikolai'nin önünde duruyorum ve onu bana bakmaya zorluyorum. "O piç kurusuna yenildin mi?"

"Onu öldüresiye dövdüm."

"Güzel," diye imzalıyorum ve yine de garip bir acı kıvılcımı kalbime doğru kayıyor.

"O sadece kazandı..." Killian hiçbir şekilde nazik davranmadan merhem sürer. "Çünkü Landon kaybetti."

"Nasıl olsa kazanacaktım," diye homurdanıyor Niko. "Onu nasıl kum torbası olarak kullandığımı gördün."

"Sonra da biri sana durman için bağırdığı için gitmesine izin verdin." Killian ona dilini şaklatır.

Kardeşimin elleri yumruk oluyor ve pantolonundan bir sigara çıkarıp dudaklarının arasına sıkıştırıyor. "Geçici bir karar hatası."

"Park yeri de *geçici* bir muhakeme hatası mıydı?" Jeremy soruyor. "Onu pençelerimizin arasına almıştık ve o anda diri diri gömebilirdik ama siz gitmesine izin vermeyi seçtiniz."

"Sen de gitmesine izin verdin." Kardeşim sigarasını kanı temizlemeyi bitirmiş olan Killian'a doğrultuyor. "Ve sen de, orospu çocuğu."

"Onu parçalara ayırıp cesedini adli tıp pratiğim olarak kullanmaktan daha çok istediğim bir şey yok ama küçük bir sorun var." Kill ilk yardım kutusunu kapatır. "O Glyn'in kardeşi ve onunla geçinemediğini ne kadar söylese de onun için endişeleniyor ve onu kardeşi olarak görmekten asla vazgeçmiyor. Onu kaybetme riskini almaktansa, ne kadar sinir bozucu olsa da sivrisineğin hayatta kalmasını tercih ederim. Ayrıca, gittiği yollardan ya da yarattığı kaostan asla tatmin olmuyor. Aynı eğlence seviyesini korumak için şeytani planlarını artırmaktan başka çaresi yok. Bundan sonsuza kadar kurtulması mümkün değil ve sonunda kendini yok edecek. Bu gerçekleştiğinde, Glyn'e ağlaması için bir omuz vereceğimden emin olabilirsiniz."

"Öldürmek doğru." Jeremy elini yüzünde gezdiriyor. "Onu yumruklayarak öldürmek isterdim ama daha iyi bir seçim kendi mezarını kazmasını izlemek. Hatta belki de ölümüne doğrudan karışmadan daha hızlı kazmasına yardımcı olmak."

Kalbimdeki sızı çiçek açıp göğsümün her tarafına yayılırken onların arasına bakıyorum. Bütün bunlar ne demek oluyor?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yakın zamana kadar paylaştığım Lan'a karşı düşmanlıkları beni neden tamamen şaşırttı?

Kendi kelimelerimin ağırlığı göğsüme çarparken dudaklarım aralanıyor.

Anahtar kelime *paylaşılıyor*. Geçmiş zaman.

Kısa bir süre önce, Lan'dan tutkuyla nefret ediyordum ve çöküşünü bizzat planlamıştım. Jeremy için casusluk görevine gittim, böylece Landon'ın yıkımına katılabilecektim.

Ve yine de bu plan cinsel ve tamamen tanınmaz bir şeye dönüştü. Tehlikeli bir şehvet ve yoğun bir arzu sisi. Onu sadece içinden görebildiğim kırmızı bir sis.

Hâlâ o şerefsizden nefret ediyorum ama içimden nasıl çekip çıkaracağını çok iyi bildiği o uçurumdan bir türlü inemiyorum.

Bu durumda ne yapmam gerekiyor? Onun ailemi ya da onların onu hedef alması an meselesi. Görmezden gelinemeyecek kadar çok husumet var.

Bu gerçekleştiğinde, arada sıkışıp kalacağım ve bu yeni versiyonumu onarılamaz parçalara ayırmak zorunda kalacağım.

"Siktir et." Nikolai sigarasını kirli sargı bezlerinden birinin üzerinde söndürür. Kan tarafından boğulmadan önce ortasında siyah ve turuncu bir delik oluşur. "O piçi öldüreceğim. Nasıl olduğu umurumda değil ama onun hayatı benim."

Hayır, o benim.

Bunu imzalamadan önce kendimi tutuyorum. Neyse ki Nikolai iyi geceler deme zahmetine girmeden merdivenlerden yukarı çıkıyor.

Kötü bir ruh hali içinde, her zamanki şiddet patlamalarından birinden daha kötü.

Kill arkasından "Rica ederim," diye bağırıyor ve kardeşimden gönülsüz bir el sallaması alıyor.

Jeremy'ye, "Onu kontrol altında tutmalısın," diye işaret ediyorum. "O durumdayken ne yapacağını kimse bilemez."

"Deneyeceğim ama hiçbir şey için söz veremem." Sanki sözlerini tartmaya çalışıyormuş gibi duraksıyor. "Nasıl söylesem...? Dönüş yolunda bisikletini bir ağaca çarptı."

Dudaklarım ayrılıyor.

Kill işaret parmağını şakağının yanında gezdiriyor. "Deliriyor." "Ve daha da kötüleşecek," diyor Jeremy.

Yıllarca sürekli gözlemledikten sonra, Niko'nun kapalı modda olduğunu herkesten çok o fark etti. Genellikle, frene basabiliyor

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ya da Niko'yu yoğun çılgınlığını seyreltmeye iter.

Ona dövüşler ve yumruklayacağı insanlar sunmak yardımcı olur. Ancak Niko beyninin kara deliğine doğru kayarken Jeremy'nin yöntemleri bile işe yaramaz.

Kardeşimin aklının kontrolünü kaybedip akılsız, hayvani içgüdülerine yenik düşmesinden hoşlanmıyorum.

"Hepsi o yer israfı Landon yüzünden." Killian yine dilini şaklatıyor. "Eğer o pislik ortadan kalkarsa, Niko'nun kendi haline döneceğinden eminim."

O haklı. Hepsi Landon ve onun aptalca kışkırtmaları ve aldığı her nefeste sorun yaratma eğilimleri yüzünden.

Ayrıca ailemle akşam yemeği yemek gibi normal bir seçeneği tercih ettiğim için. Eğer onu kenara itmeseydim, muhtemelen Niko'ya meydan okumayacak ve kardeşimin bu tarafını çekip almayacaktı.

Telefonum titriyor, irkiliyorum ve sonra dikkatle kontrol ediyorum. Eğer Landon'sa, onu öldüreceğim-

Öldürücü düşüncelerim ekranda ismi gördüğümde duraklıyor.

Bran: Seninle bir dakika görüşebilir miyim?

Olumlu yanıt veriyorum ve onunla sahilde buluşmayı kabul ediyorum. Kill yukarı çıkıyor ama Jeremy geride kalıyor.

"Ne?" Telefonumu cebime geri koyarken işaret ediyorum.

"Landon'ı gözetleme görevi sona ermiştir. Derhal geçerli olmak üzere."

"Ama-"

"Tek kelime daha etme, Mia. Niko bunu öğrenirse onu sonsuza dek kaybederim ve bu da almak istediğim bir risk değil." Omzuma vurdu. "Landon pislik King buna değmez."

Başımı sallıyorum, bir kez olsun sözlerini duymak yerine

hissediyorum. Jeremy haklı. Landon buna değmez.

Onun esrarengiz varlığı, yoğun dokunuşu ve güvenli arkadaşlığı kardeşimin ruhsal durumunu tehlikeye atmaya değmez.

Metaforik karanlık, sahile giderken tüm yol boyunca göğsümde sallanıyor. Vermek zorunda olduğum karar açık ve net, ama kalbim hala direniyor, bağlarında bocalıyor ve bükülüyor ve kaderine boyun eğmeyi reddediyor.

Oraya vardığımda Bran'i arabasının kaputuna yaslanmış, dalgın bir şekilde telefonuna bakarken buluyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Arkasına park ediyorum ve arabamdan iniyorum. Gece esen sahil meltemi tenimde tüylerimi diken diken ediyor ve dudaklarımda tuzun tadını alıyorum.

Dalgalar kayalık kıyıya çarpıyor, kalbim ve zihnim arasındaki çatışmaya benzer vahşi, çalkantılı bir kaos yaratıyor.

Bran tanıdık bir IG'de geziniyor, ama kimin olduğunu anlayamadan beni fark ediyor ve telefonunun ekranını karartıyor.

Selamlaşmak için kısa bir süre kucaklaştıktan sonra arabanın kaputuna yaslanıyoruz, böylece ikimiz de kızgın denize bakıyoruz. Farların altında solgun, hatta tedirgin görünüyor.

Lan'a bu kadar benzemesi ama onun hiçbir özelliğini ya da yoğunluğunu paylaşmaması rahatsız edici. Dış görünüşleri aynı ama içleri tamamen farklı.

"Beni mi görmek istedin?" Telefonda yazıyorum.

"Sana bir hikaye anlatmak istiyorum," diyor her zamanki sakinliğiyle.

Bununla nereye varmak istediğinden emin olmasam da başımı sallıyorum. Özellikle de son zamanlarda benden kaçtığı için.

Konuşurken gözleri okyanus kadar dipsiz görünüyor. "Ortaokuldayken, siz Amerikalılar için lise, üç kişilik dayanılmaz derecede çürümüş bir grup tarafından hedef alındım. Sadece benimle alay etmeyi değil, aynı zamanda zihinsel durumum ve cinsel hayatım da dahil olmak üzere hakkımda kötü söylentiler yaymayı görev edindiler. Onları görmezden geldim çünkü buna değmezler ve genellikle bu tür söylentiler yeni bir hedef bulduklarında yok olurlar.

"Landon onların çevresinde takılır ve diğer insanların hayatlarına getirdikleri kargaşaya aktif olarak katılırdı. Aslında, onların lideri ve neden oldukları kaosun kışkırtıcısı bile olabilirdi. Ancak, haftanın en yeni oyuncağı ben olduktan ve o bunu öğrendikten sonra, durum hızla mutlak bir katliama dönüştü. Onları dövdü ve hastaneye kaldırılmalarını gerektirecek kadar çok kemiklerini kırdı. Ama sizce orada durdu mu? Yakınından bile geçmedi. İyileşmeye başladıklarında, dolaplarına uyuşturucu yerleştirdi, cinsel yetersizlikleri hakkında söylentiler yaydı ve onları okulun şakası haline getirdi.

"Bir anda dışlandılar ve zorbalığın hedefi haline geldiler. Sonra da ailelerini, zina yaptıklarına dair suçlayıcı resimler ve vergi kaçırdıklarına dair kanıtlarla tehdit etti. İtibarlarını yerle bir etti, ailelerinin temelini tehlikeye attı ve zihinlerini tamamen yok etti. Bir noktada, içlerinden biri kendini kaybetti ve Landon'a saldırdı. Onu bıçakladı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

tüm okulun önünde ve tutuklandı. Bunun için hala hapis yatıyor. İkinci adam ruhsal bir çöküntü yaşadı ve şu anda akıl hastanesinde. Üçüncüsü ise tam altı yıldır evinden çıkmadı."

Ağzımı kapatıyorum, beni iliklerime kadar sarsan şoku kontrol edemiyorum. Yani Landon'ın karnındaki yara izi o bıçaklama olayının bir sonucu.

Brandon aynı tonda devam ediyor: "Bıçaklandığında yüzündeki ifadeyi asla unutmayacağım. Birini uçuruma sürüklediği ve onu son kez ittiği için zaferle gülümsüyordu. İstediğini elde ettiği sürece acıyı umursamıyordu bile."

Başını bana doğru eğiyor. "Sence Lan bunu beni ya da iyiliğimi önemsediği için mi yaptı? Hayır ve hayır. Kendisi içindi. Tek yumurta ikizi olduğum için Lan beni her zaman kendi malı ve varlığının bir uzantısı olarak gördü. Bana karşı yapılan her saygısızlığı doğrudan şahsına yapılmış bir saldırı olarak görür. Bu yüzden beni tasmalı tutmayı seviyor. Aynı şeyi Glyn'e de yaptı, bu yüzden Killian'dan tutkuyla nefret ediyor. Lan'ın antisosyal eğilimleri onu korkutmadığı gibi, Lan'ın kendi başına seçtiği ilk erkek arkadaşı da oydu. Tüm eski sevgilileri bizzat Lan tarafından seçilir ve ona uygunsuz bir şekilde dokunmaları halinde bedensel zarar vermekle tehdit edilirdi."

"Ne diyorsun sen?" İşaret ediyorum, anlayıp anlamadığından emin değilim.

Görünüşe göre öyle, çünkü bir iç çekiyor. "Landon antisosyal ve narsistik kişilik bozukluğundan muzdarip. Tıpkı Killian gibi. Aradaki tek fark Killian'ın onu önemsemek için çaba göstermesi ve kız kardeşime iyi davrandığından hiç şüphem yok. Lan asla umursamaz ya da umursamaya çalışmaz. O herkesi piyon ya da mal olarak görür. Bir ilişki için ne kadar çaba harcadığı önemli değil, bunu sadece kendine fayda sağlamak için egoist nedenlerle yapıyor. Senden hoşlanıyorum Mia ve onun yok ettiği insanlardan biri olmanı istemiyorum."

Kumla kaplanmış botlarıma bakıyorum, sonra telefonuma "Nereden bildin?" diye yazıyorum.

"Sahip olduklarını duyurmayı seviyor. Ayrıca, o etraftayken biraz belli oluyorsun."

"Ben de ihtiyatlı olduğumu sanıyordum."

Biraz gülümsüyor. "Teselli olacaksa, muhtemelen bunu fark edebilecek tek kişi benim."

Ben de gülümsüyorum. "Haklısın. Bu gece iki kez uyanma çağrısı aldım. İlki onun kardeşimi incitmesi, ikincisi de bu."

Bran doğruldu. "Kardeşin iyi mi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Başımı sallıyorum.

"Kötü yaralanmış mıydı?"

"Fiziksel olarak mı? Hayır. Ancak zihinsel olarak, bu oldukça tartışmalı." "Peki bunun sebebi Lan mı?"

"Tek ve biricik şeytan lordu." Yazarken alaycı bir şekilde gülümsüyorum, "Yaptığı saçmalıklarla neredeyse kardeşimi öldürdüğünü neredeyse unutuyordum. Şimdi de bunu yaptı. Ondan gerçekten uzak durmalıyım, değil mi?"

"Yapmalısın." Kaşları çatıldı. "Onda ne bulduğunu bile bilmiyorum."

Tehlike.

Heyecan.

İllüzyon.

Diğer canavarla savaşabilen canavar.

"Biliyorum, değil mi? Sen iyi bir adamsın Bran. Sana tamamen aşık olmalıydım."

"Ama sen yapmadın." "Ne yazık ki."

Gülümsüyor. "Berbat bir zevkin var, ama teselli olacaksa, kızların neden ona akın ettiğini anlıyorum. Cazibesinden ve en önemlisi de onu düzeltebilecek seçilmiş kişi olma ihtimalinden etkileniyorlar."

Başımı sallıyorum ama bir şey yazmıyorum.

Landon'ı düzeltmeyi hiç düşünmedim. Aksine, sanki her zaman ait olduğum yermiş gibi onun tavşan deliğinden aşağı kaydım.

Heyecan verici karanlıkta. Hayvani kovalamaca. Patlayıcı sikiş.

Ancak şimdi, herkesin iyiliği için bazı arzuların yerine getirilmeden bırakılmasının daha iyi olduğunu net bir şekilde anlıyorum.

"Kendi düşünce tarzına çok bağlı," diye devam ediyor Bran. "Babamızla yıllarca boş yere çatıştıktan sonra, babam onu düzeltmeye çalışmaktan vazgeçti ve sonunda onu kendi haline bıraktı. Onunla mantıklı konuşmak zor ve onu değiştirmek imkansız."

"Yine de içimden bir ses pes etmeyeceğini söylüyor."

"Ben bir aptalım ve ömür boyu ona bağlı kalacağım. Diğer herkes fırsatı varken kendini kurtarmalı."

"Sen aptal değilsin Bran. Sadece önemsiyorsun." Ona telefonumu gösterdim ve omzunu okşadım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Birimiz yapmak zorunda." Dudaklarından acı bir gülümseme geçer. "Benimle olan tanışıklığınız bu soruna neden olduysa özür dilerim-"

Bir elimi ağzına götürüp başımı sallıyorum, sonra da şöyle yazıyorum: "Sakın kendini suçlamaya kalkma. Landon'la ilgili bu kararı ben verdim ve sonuçlarına da katlanacağım. Ayrıca seninle tanışmak başıma gelen en güzel şeylerden biri, o yüzden bir daha benden kaçma. Yine de muhtemelen dışarıda buluşmalıyız."

"Neden?"

"Çünkü psikopat kardeşinle yolumun kesişmesini istemem."

"Hayır, demek istediğim, eğer Lan bu resmin dışındaysa neden hala beni görmek istiyorsun?"

Dudaklarım aralanıyor ve öfkeyle yazıyorum, "Bunca zamandır Landon'a yakınlaşmak için seninle arkadaş olduğumu düşündüğünü söyleme sakın?"

"Öyle değil miydin?"

"Tabii ki hayır. Başından beri senden hoşlandım ve o pislikten nefret ettim." Boynunun arkasını tutuyor, dudaklarında utangaç bir gülümseme beliriyor.

"Teşekkürler. Benden gerçekten hoşlanan ve sırf Landon'a yakınlaşmak için benimle ilgileniyormuş gibi yapmayan ilk kız sensin."

"Bunu mu yapıyorlar?"

"Evet. Görünüşe göre, ben sıkıcı ikizim ve o da seksi olan."

"Kör sürtüklere derslerini verebilmek için isimlere ihtiyacım olacak." Havayı yumrukluyorum, sonra tekmeliyorum.

Bran başını arkaya atıyor ve gülüyor. Ben de gülüyorum, her ne kadar ağır göğsümde hiçbir sevinç hissi olmasa da.

Bran'la yollarımız ayrıldıktan sonra arabayı Heathen'ların malikanesine sürüyorum. Ekranıma Landon'dan bir mesaj geliyor ve frene basıp aniden duruyorum.

Ekrana dokunduğumda kalbimdeki ağrı yayılıyor ve boğazımın düğümlenmesine neden oluyor.

Göğsündeki koyu mor çürükleri ve kanlı dudaklarını gösteren yarı çıplak bir ayna selfie'si ekledi.

Şeytan Lord: Bunu kardeşin yaptı. Gel öp daha iyi?

Daha önce manipülasyon taktiklerine dair ipuçları görsem de gözlerimin önünde bir perde vardı. Ama şimdi, bunu yüksek sesle ve net bir şekilde ayırt edebiliyorum. Landon kendi acısını, isteğini gerçekleştirmek için bir silah olarak kullanma konusunda büyüleyici bir yeteneğe sahip.

Tıpkı Bran'in bıçaklanırken gülümsediğini söylemesi gibi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yine de yazarken göğsümde zonklayan ağrıyı kontrol edemiyorum.

Sıkıldım. İşimiz bitti.

Sonra numarasını ve IG'sini engelledim.

Çürümüş bir uzuvdan kurtulmanın en iyi yolu nedir? Kesmek. Deli gibi acıtsa bile.

Güvenlik illüzyonunu kaybettiğim için mi bilmiyorum ama kapının önünden geçerken canavarın gözlerinin beni takip ettiğini ve nefesinin ensemden aşağı süzüldüğünü hissediyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

24

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Bir parmak yüzümde şaklıyor ve aynı gözlerle karşılaştığımda irkiliyorum. Ancak karşımdakiler simli farlarla çerçevelenmiş ve köşelerinde iki neon kalp var.

Maya elinde kocaman bir kahve fincanı tutarken bana doğru el kol hareketleri yapıyor. "Doğum günü hazırlıklarımızla ilgili çok önemli saçmalıklarımı görmezden gelmeye nasıl cüret edersin!"

"Özür dilerim," diye imzalıyorum ve şirin kafenin yüksek cam pencerelerinden dışarı bakarken Frappuccino'mdan uzun bir yudum alıyorum.

"Bunu kastetmiyorsun bile." Sivri parmağıyla beni masanın altından dürtüyor.

"Al bakalım. Fotoğrafını çekeyim. Işık iyi."

"Evet!" Bana telefonunu uzatıyor ve sonra hemen geri çekiyor. "Konuyu değiştirmiyorsun ya da bana rüşvet vermiyorsun, Mia."

Destansı bir başarısızlık.

İrkiliyorum ve yeniden kullanılabilir bardağımın mavi pipetiyle oynuyorum. Maya'nın şahin gibi dikkatini dağıtmak için telefonumla onun fotoğraflarını çekiyorum.

Birkaç poz veriyor ama sonra telefonumu kapıp bana ters ters bakıyor. "Emo'nun aniden yeniden ortaya çıkmasının arkasındaki sebep nedir?"

"Emo dönemine girmeyeceğim."

"Sürtük, lütfen. Dondurma yiyorsun ve son zamanlarda çok az kurdele takıyorsun, bu biraz rahatsız edici. Ayrıca, son zamanlarda yaptığım gizlice dolaşmalar konusunda başımın etini yemiyorsun."

"Bekle. Moda kulübünde değil miydin?"

"İşte!" Fincanını masaya çarptı. "Eski Mia, moda kulübüyle birlikte olduğumdan emin olurdu, sadece benim sözüme güvenmezdi."

Ellerimin içine inliyorum ve kendimi yoğun bir şekilde höpürdetmekle meşgul ediyorum. "Beni görmezden gelme," diye uyarıyor Maya. "Bana neler olduğunu anlatmadığın sürece,
Size nasıl yardım edeceğimi bilemeyeceğim."

Derin bir nefes alıyorum. Landon'ı hayatımdan çıkaralı üç gün oldu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Üç gün huzursuz uyku. Yüzsüz
canavar kabusları. Ve
dayanılmaz bir boşluk.

Kendimi ne kadar meşgul edersem edeyim, arka planda gizlenen türden.

Landon'ın vücudumda bıraktığı izlerin kaybolması hiç de kolay olmuyor. Sanki bedenimin bariyerini aşmışlar ve ruhumda kalmaya devam ediyorlar.

İşleri daha da kötüleştirmek için, ipucunu alıp beni yalnız bırakmadı. Tabii ki bırakmadı. Gerçek Landon tarzıyla, onu engellediğim gün bana başka bir numaradan mesaj attı.

Seni bu kadar geren her neyse bir an önce çözülse iyi olur. Küçük güzel kafana sokmaktan nefret ediyorum ama aslında işimiz bitmedi.

Onu tekrar engelledim.

Sonra son iki günü telefonumu görmezden gelerek ve gerçekte zar zor hayatta kalırken tam kapasitedeymişim gibi davranarak geçirdim.

Landon'ın dünyasına o kadar dalmıştım ki her şeyi net görebilmek için mesafeye ihtiyacım olduğunu fark etmem biraz zaman aldı. Gözlerim şehvet ve kaotik duygulardan oluşan bir sisle kaplıydı ve şimdi dünyayı onsuz görme şansım var.

Landon'ın her çökmüş duygunun tanımı ve özür dilemeyen psikopatların alametifarikası olduğu bir dünya.

Maya'ya "Bu sadece bir düşüş evresi," diye işaret ediyorum ve bunda ciddiyim.

Gerçekten bir bağımlı olduğuma ve rehabilitasyonun biraz zaman aldığına inanıyorum. Önce dayanılmaz yoksunluklar gelecek ve sonra bağışıklık kazanacağım.

Maya oturduğu yerden kalkıp sırama doluşuyor ve beni sımsıkı kucaklıyor. "Kabuslarının yavaş yavaş kaybolduğunu düşünüyordum ama son birkaç gündür çığlık çığlığa kabuslar görüyorsun."

Dudaklarım ayrılıyor ve onu nazikçe itiyorum. "Çığlık mı atıyordum?"

Başını sallıyor. "Çok korkmuştum ve seni uyandırmaya çalıştım ama bana hiç cevap vermedin."

"Seni korkuttuğum için özür dilerim."

"Senden korkmuyordum, aptal. Senin *için* korktum." Gözlerinde yaşlar parlıyor. "Ne zaman acını dindirmek istesem ama yapamasam kendimi çok çaresiz hissediyorum. Eğer yapabilseydim... Tüm kabuslarını alırdım."

Yanağını okşuyorum ve gözyaşlarını siliyorum. Maya'yı ne kadar sevsem ve takdir etsem de, iyi farkındayım ki hiç kimse bunları elimden alamaz

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

kabuslar.

Aptalca bir an için, Lan'ın çılgın sapkınlıkları ve şeytani karakteriyle bunu yapacağını düşünmüştüm. Ve evet, onun varlığı yardımcı oldu ama kabuslar asla tamamen yok olmadı.

Bu karmakarışık duyguları kabul etmesi ve ideal olarak bunlara çözüm bulması gereken kişi benim.

"Ben iyiyim, salak," diye imzalıyorum. "Ve cidden, ağlamayı kes yoksa makyajını mahvedeceksin."

"Umurumda değil." Bana tekrar sarılıyor, yüzünü boynuma gömüyor. "On yıl öncesi hakkında konuşmaya hazır olduğunda ilk bana anlatacağına söz ver." Bu konuda konuşmayı planlamıyor olsam da ona başımı sallıyorum. Şimdi değil, Asla.

Canavardan tekrar bahsetme düşüncesi omuzlarımı kilitliyor. İlk seferinde zar zor kaçmayı başarmıştım. İkinci kez canlı çıkamayacağım.

Kurnazca Maya'dan uzaklaşıyorum ve ona tuvalete gitmem gerektiğini söylüyorum.

Kabine girdiğimde kapıyı kilitliyorum ve nefes almak için kabine yaslanıyorum.

Her şey yoluna girecek. Daha kötü ruh hallerinden kurtuldum, peki bu neden temelde farklı hissettiriyor?

Neşeli kadın sesleri dışarıdan bana ulaşıyor, sonra kayboluyor. Ben de kapıyı açıp cesur bir görünüm sergilemeye çalışıyorum.

Dışarı adımımı atar atmaz bir el boğazıma sarılıyor ve beni küçük kabinin içine geri itiyor.

Uzun bir çerçeve Azrail'in dehşet verici aurasıyla üzerimde belirirken, sırtım çürük ahşap separatöre bir gümbürtüyle çarpıyor.

Birinin varlığının bir kasırga şeklini alması delilik ama Landon'ın kararmış gözlerine bakarken hissettiğim tam olarak bu. Sürekli alaycı sırıtışından eser yok, sanki herkesin tapındığı büyüleyici tanrı rolünü oynamayı bırakmış gibi.

Şu anda, kargaşa çıkarmak isteyen bir canavardan başka bir şeye benzemiyor.

Kapıyı tekmeleyerek kapatıyor ve diğer elini başımın yanına vuruyor. Beni avucunun içine hapsederken gümbürtü karnımın dibinde yankılanıyor.

"Selam, ilham perisi. Beni özledin mi?"

Bir elimi göğsüne koyup onu itmeye çalışıyorum. Birden boğazımdaki sert ama gevşek eli sıkılaşıyor. Nefesim kesiliyor

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ciğerlerim bir anda boşalıyor ve gözlerimin kenarlarında yaşlar oluşuyor. Gömleğinin yakasını pençeliyorum, tutuşunu kaldırmak için umutsuz bir çabayla deriyi çiziyorum.

Ancak Landon hiç tereddüt etmiyor. Azıcık bile. Yakınından bile geçmiyor. "Benimle kavga etme, Mia. Hepinizi sikmeye *bu kadar* yaklaşmışken olmaz."

Yavaşça ve mantığıma aykırı bir şekilde elimi göğsünden çekiyorum ve bulanık görüşümle canavar yüzüne bakıyorum. Ciddiydi ve biliyorum ki sadece savaşmak boşuna değil, eğer savaşırsam onun daha çirkin tarafını da kışkırtmış olacağım.

Parmakları boğazımda gevşiyor ama tamamen gitmiş değiller. "Canavarımın ipuçlarını tanıyacak kadar zekisin, peki beni engellemenin ve görmezden gelmenin bu kadar parlak bir fikir olduğu izlenimini sana ne verdi?"

Titreyen ellerimi kaldırdım ve "Sana söyledim. Sıkıldım."

"Saçmalık."

"Artık seni istemiyorum." "Daha

fazla saçmalık."

"Egonuzun dünyadan daha büyük olması ve gerçekliği kaldıramaması benim sorunum değil."

"Hangi gerçeklik?"

"Aslında o kadar da değilsin. Tadına baktım ve kafayı bulmam çok uzun sürmedi." Ona ters ters bakıyorum, sonra da en sevdiği alaycı sırıtışını fırlatıyorum. "Sıkıldım amına koyayım."

Bir an, zamanın içinde bir saniyeden daha kısa bir süre ama sanırım çenesindeki ince kenetlenmeyi yakalıyorum. Gözlerinin koyu mavisi, binlerce geminin ölümüyle karşılaşacağı dipsiz bir okyanusa dönüşüyor.

Gemi miyim yoksa onu dibe batıran fırtına mı emin değilim.
Belki ikisiyimdir.

"Senin duygularını umursamak zorunda değilim." "Yine de çaresiz

bir eski sevgili gibi yapışkan davranıyorsun." "Mia... zorlama.

Beni kızdırmaya başlıyorsun."

"Aman Tanrım. Daha az umursayabilseydim etkilenirdim." Onu tekrar itiyorum. "O mesajda da söylediğim gibi, işimiz bitti Landon. Git kendine başka bir oyuncak bul."

"Bunu asla kabul etmedim ve bu nedenle böyle bir şey olmayacak."

"Ne var biliyor musunuz? Bu senin sorunun. O kadar kibirli ve kendini beğenmişsiniz ki, başkaları sizin varlığınız ve eylemleriniz nedeniyle rahatsız olduğunda, bunaldığında veya tamamen mutsuz olduğunda bunu fark etmiyorsunuz bile. Sen

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Size yakın insanların iyiliğini umursamıyorsunuz ve hatta sırf yolunuz kesişti diye onları incitmek ve hayatlarını sabote etmek için kendi yolunuzdan çıkıyorsunuz. Sözlükte pislik kelimesine bakarsanız, orada sizin resminizi görürsünüz."

"*Puşt* kelimesinin sözlükte olduğundan emin misin?" diye sorar.

"Söylediklerimden tüm duyduğun bu mu?"

"Başka bir şey mi duymam gerekiyordu? Mağduriyet duygusuyla süslenmiş gösterişçilik belki de?" Başparmağını boğazımdaki nabız noktasına bastırıyor. "Sanki seni bir şeye zorlamışım gibi davranma Mia. Boğulmaya başlamadan önce dizlerinin üzerinde sikim için yalvardın. Seni kovalayayım diye kaçtın. Benimle dövüştün, ben de seni yere serdim. Spoiler uyarısı, her şeyi ben yapmışım gibi davranman senin sorumluluk payını ortadan kaldırmıyor."

"Ben sen değilim. Eylemlerimin tüm sorumluluğunu üstleniyorum. Tuzağına düşerek bir hata yaptığımı kabul ediyorum, bu yüzden bunu düzeltiyorum. Bırak gideyim, Landon. Tabii beni zorlamaya ve kaçınılmaz olarak boğazının kesilmesine hazır değilsen."

Dudaklarının köşesi alaycı sırıtışlarından biriyle çekiliyor. "Boğazımın kesilme ihtimalinin beni durduracağını mı sanıyorsun?"

"Hayır. Ama dövüşümü kaybetme ihtimalim olurdu. Beni istiyorsunuz çünkü her adımda size meydan okuyorum. Bacaklarını açan ya da isteyerek dizlerinin üzerine çöken önceki bebeklerinizin aksine, sizi bu sikiş için çalıştırıyorum. Doruğa ulaşıyorsun çünkü daha önce de belirttiğin gibi ben zor biriyim. Söylemediğin şey, sadece belirli bir düzeyde provokasyon veya meydan okuma olduğunda canlı hissedebildiğin. İçiniz o kadar boş ki, yaşadığınızı hissetmek için kaosa ihtiyacınız var. Duygusal olarak o kadar körelmişsiniz ki anarşi tüm ilişkilerinizin ruhu haline gelmiş. Yani eğer havandaysan, devam et ve beni zorla, Landon. Seni öldürme şansını elde edene kadar sayısız heykelin gibi cansız olacağım."

İşte, psikopat. Başkaları hakkında sezgileri olan tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun?

Çenemi kaldırıyorum, sırıtışının yüzünden silinmesini bekliyorum. Sadece yerinde durmakla kalmayıp aynı zamanda genişlediğinde omurgam sarsılıyor, o kadar ki savaşa giden bir iblis lorduna benziyor.

Vücudum geriliyor, dövüşe hazırım ama şu anda fiziksel hiçbir şeye dayanamıyorum. Büyük konuşmama rağmen, hâlâ dokunuşuna karşı bağışıklığım yok.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Parmaklarının yayıldığı yer yanıyor ve açlıktan ölmek üzere olan bedenime karıncalanmalar gönderiyor.

Daha da zorlamasını, her puştun yaptığı gibi alaycı üslubuyla benimle dalga geçmesini ve alay etmesini bekliyorum. Ancak, beni hızla ve kolayca serbest bırakıyor ve hatta geri adım atarak sarhoş edici kokusu ve baskın varlığı olmadan ilk nefesimi almama izin veriyor.

"Seni bırakmamı mı istiyorsun? İşte, seni bırakıyorum."

Duyduklarıma inanamayarak ona bakıyorum. Landon pes mi ediyor? Bu akıl almaz bir şey. Direnmesini beklerdim. Sonunda sıkılıp pes etmeden önce bir süre bu arafta kalacağımı düşünmüştüm.

Ayrıca daha önce sayısız kez yaptığı gibi beni zorla tutmaya çalışacağını ya da tehdit edeceğini düşündüm.

Bu tamamen sorunsuz versiyon, bir saniye bile beklenti listemde yer almadı.

"Mia?" Maya'nın sesi dışarıdan bir yerlerden süzülerek geliyor. "Neden bu kadar uzun sürdü?"

"Git," diye fısıldıyor, sırıtışı hâlâ yerinde. "Kaç, ilham perisi. Saklanmaya çalış. Eğer seni tekrar yakalamama izin verirsen, zar zor bir araya getirdiğin hayatını mahvederim."

Omurgam sarsılıyor ve savaş ya da kaç tepkilerim tek bir hamlede yüzeye çıkıyor. Her zaman dövüşmeyi tercih etmişimdir, mazlum olduğum ve ölesiye dövülebileceğim zamanlarda bile.

Tek istisna Landon'la karşı karşıya geldiğim zaman. Dövüşemem. Eğer edersem, tuzağına düşerim.

Ve etimden bir ısırık daha almak için kesinlikle zehirli ve aç görünüyor.

Ona bunu vermem.

Alaycı sırıtışına ve kenetlenmiş çenesine son bir kez baktıktan sonra kapıyı çekip açıyorum ve onunla ilk karşılaştığımda yapmam gerekeni yapıyorum.

Koşuyorum.

DOĞUM GÜNÜM HER ZAMAN tuhaf bir olay olmuştur. Birincisi, ilgi odağı olmayı hiçbir zaman sevmedim ve bu durum hafif gariplikten tam anlamıyla garipliğe dönüşebilir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Benim aksime, Maya gösterinin yıldızı olmayı seviyor. Beyaz şifon bir prenses elbisesi ve zaten uzun olan bacaklarına gereksiz bir yükseklik katan yüksek topuklu ayakkabılar giyiyor. Mükemmel sarı bukleler sırtından aşağı dökülüyor ve altındaki çıplak tenle alay ediyor. Doğum günlerimizde adet olduğu üzere ben de onun elbisesinin siyah versiyonunu ve dizime kadar uzanan deri botlarımı giyiyorum. Saçlarım mavi kurdelelerle birbirine dolanmış atkuyruğu şeklinde bağlanmış.

Bu yıl ilk kez doğum günümüzü ailemiz olmadan kutluyoruz. Annem ve babam gelmeyi teklif ettiler ama Maya arkadaşlarıyla kutlamak istediğini söyledi. Ben de onları cesaretlendirmedim çünkü son zamanlarda hayatımda yaşanan kaosla ilgili her şeyi ağzımdan kaçırabilirdim ve kaçırıyordum da.

Yine de annem ve babam bize hediyeler gönderdiler ve doğum günümüzü ilk kutlayanlar oldular. Bizi sevdiklerini ve hayatlarının en parlak yıldızları olduğumuzu söylediler.

Niko, Kill ve Gareth, Heathens'ın malikanesinde büyük bir parti verdi. TKU'dan ve yakın akrabalarından herkes paranın ve göz kamaştırıcı gücün savurganlığına akın etti.

Kardeşime, kuzenlerime ve Jeremy'ye sanki ünlülermiş gibi bakıyorlar. Heathen'ların tartışılmaz gücü ve dokunulmaz havası olmak istedikleri her şey. Annem bana her zaman, nasıl oynanacağını bilmiyorsan gücün tehlikeli bir oyun olduğunu söylerdi.

Jeremy'nin önderliğindeki Heathens'ın kesinlikle var.

Ve bu tür bir karizma insanları bir mıknatıs gibi kendine çeker. Bu yüzden alt kattaki salon insanlarla, alkolle ve yüksek sesli moda müzikle dolup taşıyor.

Maya bir grup sahte arkadaşıyla dans ediyor, fotoğraf çektiriyor ve alkol alıyor. Teknik olarak yirmi bir yaşına kadar beklememiz gerekiyor ama biz geçen yıldan beri içiyoruz. Ayrıca, burası İngiltere ve burada yasal içki içme yaşı on sekiz.

Niko'nun da umurunda değil gibi görünüyor. Üst kattaki bir kanepede Kill ile onun arasında oturuyorum. Bulunduğumuz yerden tüm partiyi izleyebiliyoruz ama partiden kopmuş durumdayız.

Bu akılsız kutlamaya katılmak yerine satranç kulübüne gitmeyi ya da bitkilerimle doğum günü sohbeti yapmayı tercih ederim.

Daha da kötüsü, bir parçam bunu güçsüz bir dilsiz olmanın yıldönümü olarak görüyor. Neredeyse on bir yıl oldu ve hala bir daha asla konuşamayacağım düşüncesi var.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tadı kötü olan biramdan bir yudum alırken kendime, bir *yıl daha tam* bir *sessizlik* içinde yaşayacağımı söylüyorum.

Alkolü pek sevmem ve utanç verici bir hafif sıkletim ama bu gece beynimi kapatmam gerekiyor.

Özellikle de Landon'ın gitmeme izin verdiğini açıkladığı geçen haftadan beri alarmda olduğu için. Binlerce numaradan bana ulaşmaya çalışmadı, beni bir daha köşeye sıkıştırmadı ve satranç kulübüne bile gitmedi.

Bay Whitby'ye karşı oynamak için neredeyse her gün oradaydım ama Landon'ın son zamanlarda kulübe hiç gelmediği söylendi.

Umursadığımdan değil.

Aslında, hayatımdan çıktığı için memnunum. Banyodaki kısa, gerilim dolu buluşmanın Landon'ın sonu olmadığından şüphelenmiştim ama belki de çok fazla şey okuyorumdur.

Belki de sonunda benimle işi bitmiştir.

Güzel.

Hayatımda zehirli drama tanımına ihtiyacım yok.

Yine de biranın tadı daha da acı ve iğrenç. Her şey öyle.

Bunun sadece bir evre olduğuna ikna oldum. Öyle olmak *zorunda.*

"Neden aşağıda daha az hoş klonunla dans etmiyorsun, bebek Sokolov?" Kill müziğin üzerine bağırıyor ve kolumla dürtüyor.

Omzumu kaldırıyorum ve hiçbir şey söylemiyorum.

Ayrıca, birimizin ya da ikimizin Niko'ya göz kulak olması gerekiyor.

Son otuz dakikadır zincirleme sigara içen kardeşime bir göz atıyorum. Birbiri ardına, sanki ciğerlerini kanser etme görevindeymiş gibi.

Jeremy'nin uyguladığı başa çıkma yöntemlerine rağmen daha iyiye değil, daha kötüye gidiyor. Görünüşe göre hiçbir şiddet, kardeşimi zihinsel olarak kendini yok etme durumundan kurtaramayacak.

Eline dokunuyorum ve bana bakıyor, ama bu sabah bize sarılıp mutlu yıllar dilediğinde olduğu gibi, beni gerçekten görmüyor.

Bira kutumu sehpanın üzerine bıraktıktan sonra, "Dans etmek ister misin?" diye işaret ediyorum.

Başını sallıyor.

"Benim için mi?" Gözlerimi masumca

kırpıştırıyorum. Tekrar başını sallıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kill ona bir yastık fırlatır. "Bugün onun doğum günü. Yap şunu."

"Seni öldüreceğim, orospu çocuğu." Nikolai yastığı geri fırlatarak Kill'in suratının ortasına vurur.

Kuzenim bunu bir daha yapmaz, çünkü Nikolai'nin tetikte bekleyen dövüş tepkisini kışkırtmış olabilir.

Kardeşimin elini tutup çekiyorum ama saf kas örneği olduğu için onu hareket ettirmek imkansız.

Sonunda yarısı bitmiş sigarasını kalabalık kül tablasında söndürüyor ve onu ayakta durması için çekmeme izin veriyor.

Müzik eşliğinde zıplarken ellerini tutuyorum. İlk başta hiç etkilenmiyor ama sonra Kill bize katılıyor ve Niko'yu daha fazla çaba göstermeye itiyor.

Bütün bu dans olayı birbirlerini itip beni döndürmelerinden kaynaklanıyor.

Bir anlığına gevşiyorum, dans ediyormuş gibi yaparken kavgaya nasıl bu kadar yakın olduklarına gülüp kıkırdıyorum.

Sonra, aniden, Kill durur.

Bunun nedeni, bir kolunu kız arkadaşı Cecily'nin sırtına dolamış, yanında Glyn ve Bran olduğu halde bize doğru yürüyen Jeremy'den başkası değil.

Glyn beni kucaklıyor ve elime bir çanta tutuşturuyor. "Üçümüzden küçük hediyeler. Mutlu yıllar."

"Teşekkür ederim. Gelmek zorunda değildin." İmzamı atıyorum ve alışılmadık derecede sert olan Bran'a bakıyorum, sonra telefonuma "Geleceğini düşünmemiştim." yazıyorum.

"Beni bizzat davet ettiniz. Bunu kaçırmazdım," diyor kibar bir gülümsemeyle, gözlerini benden ayırmadan.

"Burada ne halt ediyorsun?" Nikolai beni arkasından itti ve Bran ile burun buruna geldi. "Kardeşinden bir başka ayrıntılı plan daha mı? Bu seferki ne? Kundakçılık mı? Saldırı mı? Cinayet, belki?"

Nikolai'nin koluna yapıştım ve o kıpırdamayınca yanında durup işaret ettim: "Bran benim arkadaşım. Onu doğum günüme davet ettim."

"Sorun değil Mia," diyor Bran bana, Landon'ın sinirlendiği zamanki haline rahatsız edici derecede benzeyen gözleri Niko'da kalsa da. "Ağabeyinin benim hakkımdaki düşünceleri umurumda değil, ama muhtemelen gitmem daha iyi olacak."

"Hayır." Başımı birkaç kez sallıyorum.

"Mia haklı," diyor Jeremy. "Sen bizim misafirimizsin."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Glyn'i öpmeyi -daha doğrusu kardeşinin önünde yüzünü yemeyi- henüz bitirmiş olan Killian onu serbest bırakır ve Niko'yu omzundan yakalar. "Eğer Glyn ve Cecily'yi kabul edebiliyorsan, Bran'i de kabul etmek zorundasın. Ürkütücü fiziksel benzerliğe rağmen onun Lan'la hiçbir ilgisi yok."

"O haklı," diyor Glyn yumuşak bir sesle. "Bran, Lan'dan tamamen farklı. Söz veriyorum."

Nikolai, Bran'ın içine sızmak ve orada bulduğu her şeyi yok etmek istiyormuş gibi ona bakmaya devam eder.

Kardeşimin bu yönü ürkütücü ve en kötüsü de bunu daha önce gördüğümü sanmıyorum.

Elini tutuyorum ve bana bakması için onu geri çekiyorum. "Bu benim doğum günüm. İstediğim kişiyi davet edebilirim. Bunu mahvetme, lütfen."

Homurdanıyor ve sigara paketini kapıyor, ama hiçbirimiz nefes alamadan ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

Oh, hayır.

Lütfen bana fazla düşündüğümü söyle-

Umutlu düşüncelerim, çok tanıdık, zahmetsizce alay eden bir ses havada yankılandığında sona eriyor.

"Bu gergin atmosfer de neyin nesi? Bunun bir doğum günü olduğunu sanıyordum. Ayrıca, biri 'harabe' kelimesinden mi bahsetti?"

Gözlerim Landon'ınkilerden başkasıyla çarpışmayınca açıldı.

Yanılmışım.

Benimle işi bitmiş gibi görünmüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

25

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Farklı bir gün, dünyayı mahvetmek ve çöküşünü ve yanışını izlemek için aynı onarılamaz ihtiyaç.

Bir düşmanlık dalgası bana doğru fırlıyor, her taraftan tenime nüfuz etmeye çalışıyor ve başaramıyor. Bakışlar ve küçümsemeler dış katmanımdan lastik oklar gibi sekiyor.

Hiçbiri benim için bir bok ifade etmiyor.

Tüm dikkatimle onurlandırdığım tek kişi, kıvrımlarını doğru yerlerden saran seksi siyah elbiseli kız. Narin boğazına deri bir yaka sarılmış ve en sevdiğim mavi kurdeleler saç örgülerinin arasından geçiyor.

Mavi kır çiçekleri rengindeki meydan okuyan, gururlu gözler bana bakıyor. Bir an için, muhteşem teatral girişimi yaptığım o saniyenin kesri boyunca, o gözler şaşkındı, sonra bu duygular dehşete dönüştü, ama şimdi onaylamama havuzları.

Onaylamama ile

çalışabilirim. Nefretle bile.

Düşmanca durumlarda ustayım ve ilham perimin gözüne tekrar girene kadar buradan ayrılmayacağım. Onu ne kadar özlediğimi, sesinin kaydını döngü halinde dinleyene kadar fark etmemiştim.

Ve birini *özleyebileceğimi* bilmiyordum.

Şimdi, bulduğum yöntem en iyi ihtimalle tartışmalı, en kötü ihtimalle de intihara meyilli olabilir, ancak tüm dünyanın önünde bazı kayıtları düzeltmem gerekiyor.

"Burada ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" Yer israfı bir adam olan Jeremy, Cecily'yi daha sıkı kavrıyor ve bir saldırı için tüm vücudunu keskinleştiriyor.

Aslında, kendi kardeşlerim de dahil olmak üzere hepsi öyle. Vücutlarında sadık bir kemik bile yok. Beni sakat bırakma isteklerini belli etmeyen tek kişi Killian ama o da Glyn'i sanki onu benden -kendi kanından ve canından- koruması gerekiyormuş gibi yakınında tutuyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Glyn ve Cecily, emekli maaşlarını kaybetmiş ve kendilerini diri diri gömme seçeneğini ciddi ciddi düşünen yaşlı kadınlardan daha mağdur görünüyorlar. Bran'in yüz ifadesi, kırılgan onuru için bıçaklanmamı izlediği zamanki gibi tam bir acıya dönüşüyor.

Diğer uçta ise Nikolai'den başkası durmuyor. Benim tanrısal varlığıma verilen sayısız çelişkili ve kesinlikle çarpıcı tepkiler arasında, düşmanlığın bir zerresini bile saklayamayan ve bunun vücut dilini ve manik ifadesini doldurmasına izin veren kişi o.

"Bunun bir doğum günü olduğunu ve herkesin davetli olduğunu sanıyordum," diyorum hafifçe, uzaklarda patlak veren dünya savaşını görmezden gelerek.

"Değilsin," diyor Killian açık açık.

"Görünüşe göre artık öyleyim." Bunca zamandır beni sanki bir heykelmişim de onu yapan ben değilmişim gibi izleyen Mia'ya doğru bir adım atıyorum. "Doğum günün kutlu olsun. Katılımım dışında sana bir hediyem daha var ama bunu sana özel olarak vermeyi tercih ederim-"

Nikolai yumruğunu güzel yüzüme indirmeden önce ikinci adımımı atmayı başaramadım.

Tıkanan boğazımdan öksürükler kaçıyor ve ağzımı dolduran metalik sıvıyı yere tükürüyorum. İlk içgüdüm Nikolai'nin lanet suratına kusmak, ama bu yapmaya çalıştığım dava için bana hiçbir fayda sağlamayacak.

"Lan..." Glyn kendini erkek arkadaşından kurtarıyor ve koşarak yanıma geliyor.

Belki de yanılmışımdır ve her şeye rağmen bana karşı bir tür sadakati vardır.

Sanki daha fazla yaklaşmaktan korkuyormuş gibi birkaç adım ötede duruyor.

"Sadece...

git."

Sözümü geri alıyorum. O sadece serseri hayatında drama istemiyor.

erkek arkadaşının evinde ve muhtemelen kuzeninin hayatından endişe ediyor.

Ki bu çok meşru, çünkü eğer ilham perimin kardeşi olmasaydı, şu anda yumruğumla duvara çarpıyor olurdu. Sonra da muhtemelen çok ihtiyacı olan bir akıl hastanesine gönderilirdi.

"Sırf gitmek için beceriksiz güvenlik görevlilerine rüşvet vererek onca zahmete girmedim." Bakışlarım Mia'nın dehşete düşmüş bakışlarıyla buluşuyor.

Öne doğru bir adım attı ve ellerinden biri sıkı bir yumruk haline geldi. Her şeye rağmen benim için endişelendiği fikri bir parçamı havaya uçuruyor, ama kardeşinin koluna tutunduğunda kısa sürede çöküyor ve yanıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"O buna değmez, Niko."

İmzaladığı şey bu.

Az önce buna değmeyeceğimi mi söyledi? *Ben* mi? Landon King mi?

Nikolai belli ki aynı fikirde değil ve kesinlikle Mia dışındaki herkes gibi benim de buna değdiğimi düşünüyor, çünkü yumruğunu tekrar kaldırıyor.

Killian kurnazca Glyn'i aksiyonun ortasından çeker, böylece Glyn bir kez daha onun abartılı koruyucu kozasının içinde kalır.

"Mola." Nikolai'nin önünde bir elimi kaldırıyorum. "Yüz hatlarımı yeniden düzenleme girişimlerinize devam etmeden önce, önemli bir hususu açıklamama izin verin. Kız kardeşinize kur yapma sürecindeyim ve yüzümü mahvetmeye yönelik herhangi bir girişim söz konusu görevin lehine olmayacaktır."

Yumruğu havada asılı kalan Nikolai de dahil olmak üzere herkes sessizliğe gömülür. Ben buna Landon etkisi demeyi seviyorum - oldukça güçlü ve izlemesi keyifli.

Mia kendini ilk toparlayan ve beni tüm bakışların en parlağıyla onurlandıran kişi oluyor; dudakları büzülmüş ve gözleri alev alev yanıyor.

O, şimdiye kadar rastladığım en kutsal görüş ve ben hiçbir şekilde dindar bir insan değilim.

"Ona elini sürmeden önce seni öldüreceğim." Nikolai ileri atılır.

"Oh, o zaten yapıldı." Bir

duraklama daha.

Sözcüklerimin ürünü olan sayısız güzel, sersemletici ifadelerden biri daha.

"Az önce ne dedin sen?" Nikolai bu kez yavaş konuşacak kadar sabırlı.

"Dedim ya." Göz göze gelebilmek için aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. "Dokunma kısmı çoktan gerçekleşti. Aslında buluşmamız dokunmaktan fazlasını içeriyordu, ama onun kardeşi olduğun için sana ayrıntıları anlatmayacağım."

"Seni lanet olası-" Beni itiyor ve Mia'nın zor hatırına beni yere sermesine izin vermek üzereydim ama Bran önüme geçip yumruğu alıyor.

Kardeşim sendeleyerek geri çekildi ve göğsüme yaslandı.

Olayların değişimi o kadar hızlı gerçekleşiyor ki, herkesin denklemdeki yeni değişkeni kabullenmesi biraz zaman alıyor.

Benim salak kardeşim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yana düşmemesi için onu kolundan tutuyorum ve alt dudağındaki kesiği ve oradan fışkıran kanı inceliyorum.

Mia'yla kan bağı olmasaydı ölmüş olacak olan orospu çocuğu onu iyi haklamıştı. Bran sanki beyin sarsıntısıyla savaşıyormuş gibi birkaç kez başını sallıyor. Her ne kadar şiddetle aram iyi olsa ve mümkün olduğunca bunun için çabalasam da, Bran kelimenin tam anlamıyla kandan tiksiniyor.

Bir mendil çıkarıp ayakta durmaya çabalarken dudağındaki pisliği silmesine yardım ediyorum.

Nikolai kıpırdamıyor, çenesi titriyor ve kasları damarları şişene kadar geriliyor. Killian, Jeremy ve Mia onu geri çekiyor ve beklediğimin aksine karşı koymuyor.

Onun yerine, bakışlarını kız kardeşine yöneltiyor. "Bu doğru mu?"

Donup kalıyor ve kardeşini sakinleştirme çabaları sersemletici bir şekilde durma noktasına geliyor.

"O herifin söyledikleri doğru mu Mia?" diye tekrar soruyor, sesi nükleer bir savaş başlatacak kadar gerilimle dolu. "Onunla yatıyor muydun?"

Mia'nın yüzünde daha önce hiç görmediğim bir ifade beni karşılıyor. Onun narin yüz hatlarında bir daha asla görmek istemediğimi fark ettiğim bir ifade.

Utanç verici.

Birincisi, ben buna değmem.

Şimdi benden utanıyor.

Bakışlarını bana doğru kaydırıyor ve Bran'in kanayan dudağını durdurmaya çalışmakla meşgul olmama rağmen, uyanık olduğum her an beni rahatsız eden gözlerle karşılaşıyorum.

Devam et ve yalan söyle, Mia. Devam et, kendini inkar et ve bunların hepsi bir illüzyonmuş gibi davran.

"Düşündüğünüz gibi değil," diye işaret ediyor.

"Peki o ne düşünüyor?" Elimdeki mendili Bran'in ağzına vurup elini mendilin üzerine itiyorum, sonra Mia'yla yüz yüze gelecek şekilde önüne geçiyorum.

"Sen kapa çeneni." Hareketleri sarsıntılı, koordinasyonsuz ve kontrolünü tamamen kaybettiğini ima ediyor.

Güzel.

Belki bu şekilde, bir kenara atılmanın ve kullanılmış bir prezervatif gibi bir kenara atılmanın yarattığı hayal kırıklığını anlayabilir.

"Çenemi kapatmaya razıyım, ama sadece ve sadece doğruyu söylerseniz."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Fırtınalı bir deniz rengindeki sıvı gözler, sanki vurulacaklar listesindeki bir sonraki hedefmişim gibi bana dik dik bakıyor.

"Neden bahsediyor bu?" Bu kez Killian soruyor, ifadesi kararıyor.

Mia'yla olan sözde kardeşlik ilişkisi düşünüldüğünde, onun sıkıntısı bana büyük bir memnuniyet veriyor. *Benim yerimde yürümek nasıl bir duygu, orospu çocuğu?*

Mia imzasını atmadan önce bana tekrar ters ters bakıyor, "Hiçbir anlamı olmayan bir numaraydı. Artık her şey bitti."

O küçük pisliği boğarak öldüreceğim.

Ama sonra, beynimin hala işleyen mantıklı kısmında, tüm bu aşağılayıcı şeyleri kasıtlı olarak söylediğini fark ediyorum.

Kanın daha ürkütücü olmasını umarak sırıtışımın ortaya çıkmasına izin verdim. "Saygısızca katılmıyorum. Bu bir oyundan daha fazlasıydı ve bitmiş olmaktan çok uzak. Mia ve ben öncelikler ve benim anarşiye olan meşhur eğilimim konusunda ufak bir anlaşmazlığa düştük. Dramatik girişime rağmen, buraya ortalığı karıştırmak için gelmedim. Aksine, kulüplerimiz arasında uzun zamandır gecikmiş bir ateşkes önermek için geldim."

Nikolai, "Bir metre yerin altına gömülsen bile olmaz," diye hırlıyor.

"Ben olsam bu kadar çabuk göz ardı etmezdim." Mia'nın bakışlarıyla buluşuyorum. "Bir şans verirsen bu nadir şans ikimiz için de çok iyi olacak."

"Kız kardeşim satılık değil."

"Bunu asla önermedim. Söylediğinin aksine, Mia her gece benimle buluşmaya gelirdi. Gece randevularımızda hiçbir zorlama yoktu."

Nikolai'nin gözleri tekrar ona kayıyor ve bakışlarımla buluşmadan önce olgun bir domatesten daha sıcak görünüyor. "Ateşkes olsun ya da olmasın, sana asla geri dönmeyeceğim."

"Asla asla deme." Sonuna *ilham perisini* de ekleyecektim ama geniş kitlenin işime burnunu sokması için havamda değilim.

Bu kadar aleni bir sevgi gösterisi yapmam yeterli. Çenesi titriyor.

"Sen delisin."

"Suçluyum."

"Bana sahip
olamayacaksın." "Bir
zamanlar sana
sahiptim."

"Bir daha olmayacak." "Ben
deneyene kadar bilemeyiz."

"Hayal kurmayı bırak."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Kaçınılmaz olanla savaşmayı bırak."

Nikolai, sıkıcı yardımcısı Jeremy ile birlikte aramıza giriyor ve zararsız şakalaşmamıza aniden son veriyor. "Yüzünü mahvetmeden git buradan."

"Son baktığımda, bu bir ateşkes için iyi bir başlangıç noktası değildi, değil mi?" "Hadi gidelim." Bran kolumu çekiyor ama kıpırdamıyorum.

"Birincisi, ateşkes konusunda bana söz vermediğin sürece dışarı adım atmayacağım." Jeremy'nin bakışlarıyla buluşuyorum. "Bunun herkesin yararına olduğunu biliyorsun. Cecily ve Glyn de dahil."

Nikolai, "Olmuyor," diye homurdandı.

"Bu senin de yararına olabilir," diyorum kayıtsızca. "Karşılığında, kardeşime verdiğiniz zarar için yüzünüzü kırmaktan kaçınacağım."

"Unut gitsin, Lan." Bran daha sert çekiyor, parmakları koluma batıyor. "Ben iyiyim."

"Hayır, değilsin." Başımı Nikolai'ye doğru eğiyorum. "Başkalarının aileme zarar vermesinden hoşlanmıyorum."

"Bunu senden duymak komik." Kendini Kill'in elinden kurtarmaya çalışıyor. "Seninle işim bittiğinde, kimsenin tanıyabileceği bir şey kalmayacak."

"Lütfen dur," diye yalvarıyor Glyn ona ve onun da benim tarafımda olduğunu fark ediyorum, elleri hafifçe titriyor. Şaka gibi erkek arkadaşına bakıyor. "Lan ateşkes teklif eden tiplerden değildir, o yüzden kabul edebilir misin?"

Ne de olsa küçük kardeşim beni tanıyor. Çünkü o haklı. Benim berbat anarşi sözlüğümde ateşkes diye bir şey yoktur.

Ancak yine de, kayda değer bir değişimi tetiklemek için sert önlemler alınması gerekiyor.

"Ateşkesi kabul etsek bile," diyor Killian, "Mia masanın dışında."

"Buna karar vermek sana düşmez, değil mi?" Gülümsüyorum ve bakışlarıyla buluşuyorum.

Jeremy, "Sana zaten hayır dedi," diyor.

"Hayır cevabıyla çalışabilirim." Ona doğru bir adım atıyorum, ardından Glyn ve Bran kendilerini amatör korumalarım olarak tanıtıyorlar.

Mia, küçük bir kutuyu avucuna bırakırken gergin bir ifadeyle beni izlemeye devam ediyor ve sonra sadece onun duyabileceği şekilde, "Mutlu yıllar, küçük ilham perisi. Unutma, bana ait olmadığın bir gelecek yok."

Nikolai beni öyle sert itiyor ki, yarı yarıya Bran ve Glyn'in üzerine düşüyorum, onlar da vahşinin hayvani gücü karşısında irkiliyorlar.

Şerefsiz zorluyor ve bunu ona ödeteceğim. Sadece bugün değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bunu teklifime evet dediğin şeklinde kabul ediyorum. Mia meselesine gelince, bunu ona bırakacağım. Sadece herhangi bir sansürü ya da beni ondan uzak tutma girişimlerini hafife almayacağımı bilin. İstersen bana işkence edebilirsin. Ayrıca beni kaçırmak ve geçmişte yaptığınız travmaların intikamını almak isterseniz diye kapımı açık bırakacağım, planınızı bana bildirin. Ya da söyleme. Sürprizlere açığım." Killian'a bakıyorum. "Glyn olayını göz önünde bulundurursak, sen ve ben ödeştik."

Bir adım öne çıkıyor ama Glyn ve Bran beni geri çekmeye başladılar bile.

"Saçından uzak duracağım," diye sesleniyorum. "Nedense burada istenmediğimi hissediyorum. Nedenini merak ediyorum."

"Seni orospu çocuğu-" Nikolai bana doğru geliyor ama Killian, Jeremy ve Cecily onu geri çekiyor.

Mia orada duruyor, bir eli hediyemi yumruk yapmış ve gözleri sönmez bir ateşle parlıyor.

Fiziksel olarak kendimi oraya koşup onu kaçırmaktan alıkoymak zorundayım.

Sonra aklıma geldi.

Hayatımdan siktir olup gittiğinden beri yaşadığım korkunç duygunun sebebi.

Tuhaf bir boşluk.

Önem verdiği şeyleri mahvetmeden onu nasıl geri getirebileceğine dair planlar yapmaktan başka hiçbir şey için motivasyonunun olmaması.

Mia Sokolov'a kategorik olarak takıntılı hale geldim. Zihnim tüm dünyayı filtreledi ve tek gördüğüm onun meydan okuyan yüzü.

Her köşede. Her

heykelde.

Her yerde.

Ve şimdi onu tekrar gördüğüme göre, yapmak istediğim son şey

ayrılmak. "Neyin var senin?" Bran biz dışarı çıkar çıkmaz

gösterişli Heathens malikanesi ve arabamın önünde.

Kendimi hapsolduğum tuhaf evreden silkeliyorum ve kardeşlerimin onaylamayan yüzlerine odaklanıyorum.

Glyn kollarını kavuşturur. "Bu senin için bile cesurca."

"Sürprizlerle dolu değilsem ben bir hiçim." Sırıtıyorum ve ağzımda patlayan acıyla irkiliyorum. "Bununla birlikte, sadakatini ve beni korumaya yönelik zayıf girişimlerini seviyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Daha çok insanları sizden korumaya çalışıyorduk." Glyn bıkkın bir nefes veriyor. "Artık duramaz mısınız?"

"Neyi durdurayım?"

"Mia'yla olan tüm bu şey."

"Hayır."

"Ama kızlar umurunda değil."

"O sadece bir kız değil." *O benim ilham perim*. Tamamen bana ait olana kadar ona sahip olma ihtiyacının başka bir açıklaması yok.

Her zaman yanımda olması için açıklanamaz bir dürtü.

Onunla birlikte olmadığım zamanlarda kendimi tanıyamaz hale geliyorum ve bu ciddi bir sorun.

"Yani sıkıldığın anda, ki bu çok yakında olacak, onu bir kenara atmayacağını mı söylüyorsun?" Bran soruyor.

"Sıkılacak olsaydım haftalar önce sıkılırdım."

"Ama yapacaksın, Lan," diyor Glyn. "Senin yaptığın şey bu. Sıkılıyorsun ve bir tür zevk almak için insanlara zarar veriyorsun."

"Amatörce psikoterapi için teşekkürler, küçük prenses. Ama psikolojik çabalarını daha gerçekçi kılmak istiyorsan, erkek arkadaşını fiş olarak eklemeliydin. O da kolayca sıkılmıyor mu?"

"Öldürmek farklıdır."

"Hangi anlamda? Bana benzediği için onu anlamayı başardınız, peki neden ben sonsuza dek şeytanken o birdenbire hayatınızın aşkı oldu?"

"Çünkü bizi sevmek için hiç çaba göstermedin, Lan!" diye bağırıyor. "Farklı bir yapıya sahip olduğunu ve kimsenin senin doğanı değiştiremeyeceğini biliyorum. Bunu anlıyorum. Anlamadığım şey, neden bizden kendi çizdiğin çizgiye göre davranmamızı beklediğin ve biz aykırı davrandığımızda, olmamızı istediğin yere geri dönene kadar bizi ezdiğin. Bizi sahiplenme duygunuz ve sizi iyi gösterdiğimiz gerçeği yüzünden koruyorsunuz. Bran ve ben az önce seni koruduk çünkü her şeye rağmen sen bizim kardeşimizsin ve seni önemsiyoruz. Seninle olan ilişkimizde hesap yapmıyoruz ve seni kesinlikle sıkıldığımız için kullanmıyoruz. Tek istediğimiz çaba göstermen ve kendi kardeşlerinle uğraşırken narsist içgüdülerini takip etmeyi bırakman."

Gözyaşları gözlerinde toplanır ve Bran onu omzundan tutar, yüz ifadesi onunki kadar perişandır.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sahne gözümün önünde canlanırken, Mia'yı küçük banyo kabininde köşeye sıkıştırdıktan hemen sonra Aiden Amca ile yaptığım konuşmayı hatırlıyorum.

Onu bırakmış gibi yapmak niyetindeydim, böylece tekrar içeri girip ona tek seçeneğinin ben olduğumu hatırlatabilecektim.

Ama sonra Aiden Amca'yı aradım. O Eli ve Creighton'ın babası, ama her zaman yakın olduk çünkü ben çok sevimliyim.

Bu bir yalan. Aşırı kaos odaklı doğama rağmen beni yargılamayan birkaç kişiden biri.

Ayrıca babamı, ben kendimden daha kutsal bir kişilik geliştirirken beni kendi halime bırakması konusunda cesaretlendirdi.

Aiden Amca, herkesten farklı olmamıza rağmen bana ve Eli'ye her zaman saygılı davrandı.

Muhtemelen bazı özelliklerimizi paylaştığı için.

AirPods'umu taktım, parmaklarımı kesinlikle çöp kutusuna gidecek olan sıradan bir kil parçasının üzerinde gezdiriyorum.

Aiden Amca ilk zilden sonra telefonu açar. "Merhaba Landon. Bana mı öyle geliyor yoksa benden kaçıyor musun?"

"Ben mi? Senden kaçmak mı? Milyon yıl geçse de olmaz."

"Ben de senin Creigh olayına son zamanlarda pervasızca karışmış olman hakkında düşündüğünü sanıyordum."

"Bunu yapmak istemediğimi biliyorsun amca."

"Bu olmadığı anlamına gelmez." Duraksıyor, sonra iç geçiriyor. "Kendini bir tanrı sanıyor olabilirsin ama sonuçlarına aldırmaman er ya da geç seni yakalayacaktır."

Eserimin kalçasını okşuyorum, sonra duraklıyorum. "Belki de çoktan olmuştur." "Öyle mi?"

"Hey, amca." Vur, vur, vur. "Bana her zaman diğer çocuklar gibi olmamanın sorun olmadığını ve bozuk olmadığımı söyledin. Zihnimin farklı çalışıyor olmasının onlardan daha az olduğum anlamına gelmediğini söyledin. Aslında, daha özel olduğum anlamına gelir."

"Bu doğru."

"Peki neden bunu görmüyor?" "O mu?"

"Beni boş olmakla ve empati denen can sıkıcı duyguya karşı bir felaket olmakla suçlayan bir baş belası."

"Ve onun fikirlerini önemsiyorsun?"

"Hayır... Bilmiyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"O zaman muhtemelen umursuyorsun."

"Umursamayı nasıl bırakabilirim?" Amca gülüyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Bu hiç komik değil."

"Bir dereceye kadar öyle. Duygularınla çocuk gibi konuşuyorsun. Ama ne olursa olsun, onu elinde tutmak istiyorsan empati kurmaya çalışmalısın."

"Hayır, teşekkürler."

"O zaman onu bırak ve sabahları zar zor hatırladığın insanlarla yaşadığın sığ ilişkilere geri dön. Bu şekilde, hayatının geri kalanında onu umursamak zorunda kalmayacak ve daha önce doldurduğu boşluğu bir rozet olarak takabileceksin."

Hareketlerim duruyor, parmaklarım kalçamda dinleniyor. "Boşluğu onun doldurduğunu nereden biliyorsun?"

"Elsa Teyzen bunu benim için yapıyor. Aslında annen de baban için öyle yapıyor."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Baban her zaman kendine çeki düzen vermezdi, bu yüzden büyürken sana karşı biraz katıydı. Kendisinin yaptığı hataları senin de yapmanı istemedi."

Bunu bilmiyordum. Bir keresinde, büyüdükten sonra verdiğim kararlardan pişman olmamı istemediğini söylerken kastettiği şey bu olmalıydı.

Ben de doğal olarak pişmanlık duymadığımı söyledim.

Aiden Amca sözlerine şöyle devam ediyor: "Bu boşluk hissi, yaşlandıkça sizi daha fazla kemiren hastalıklı bir duygudur ve onu dolduracak birini bulamazsanız, geri dönülmez bir şekilde mahvolursunuz. Er ya da geç, asla sürmeyen ve sonunda kendi kendini yok edecek olan o geçici rahatlamaya ulaşmak için daha büyük suçlara boyun eğeceksiniz."

Bir sigara alıp ağzıma atıyorum, sonra da yakıyorum. "Empati kurmakla hiç ilgilenmiyorum."

"Bu size doğal gelmediği için mantıklı. Ancak sırf değişmeyi reddettiğiniz için temelde kasvetli bir yola girmeye hazır olup olmadığınızı düşünmelisiniz."

"Nasıl empati yapacağımı bilmiyorum."

"Onu inciteceğini anladığınız için kendinizi onun değer verdiği bir şeyi ya da birini mahvetmekten ya da incitmekten kaçınırken buldunuz mu hiç?"

"Belki."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bu ileriye doğru atılmış küçük bir adım. Durumu önce onun perspektifinden görmelisin, kendi perspektifinden değil. İçgüdülerinizi mümkün olduğunca dizginlemelisiniz."

"Büyürken Bran ve Glyn'i incitmek istediğimde yaptığım ve bu enerjiyi onları incitenleri cezalandırmaya yönlendirdiğim gibi mi?"

"Onun gibi bir şey. Aslında en iyisi Bran'in onunla olan ilişkiniz konusunda size tavsiyelerde bulunması."

"Neredeyse hiç seks yapmayan namuslu mu? Pas."

"Bir ilişki seksle ilgili değildir, Lan. Bu fiziksel bir ihtiyaçtır ve eminim sen bu konuda çok iyisindir. Ancak duygusal taraf senin en büyük zayıflığın."

"Ve Bran'in gücü." Bu bir soru değil. Bu bir ifade.

"Gençken sana ne dediğimi hatırlıyor musun?"

"Bran çok fazla hissediyor ve ben çok az hissediyorum, bu yüzden birbirimizi dengeliyoruz."

"Aynen öyle."

"Bana asla yardım etmeyecek,

amca." "Sordun mu?"

Hayır, yapmadım.

Ama kardeşlerime baktığımda, Aiden Amca'nın sözlerinin ardındaki anlamı tamamen anlıyorum.

Ben, Landon King, kardeşlerimin fazlasıyla sahip olduğu bir şeyden yoksunum ve bunu her zaman bir güç olarak görmüş olsam da, belki de kartlarımı yeniden karıştırmam gerekiyor.

"Bütün bunları ona anlatmanın bir anlamı yok, küçük prenses," diyor Bran. "Asla anlamayacak."

"İstiyorum."

Bran ve Glyn bana sanki dostça davranışları yüzünden cehennemden kovulmuş bir iblis tarafından ele geçirilmişim gibi bakıyorlar.

"Bu bir şaka mı?" Glyn temkinli bir şekilde sorar.

"Ne zaman şaka yaptım ki?" İkisinin de omuzlarından tuttum. "Çaba göstereceğim."

"Neden?" Bran sorar.

"Çünkü siz benim ailemsiniz." Gülümsüyorum. "Karşılığında, gün içinde sana birkaç şey sorabilirim."

"Birkaç şey mi?"

"Empatinin nasıl uygulanacağı

hakkında." Bran gülümsüyor. Ben

gülümsemiyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bundan hiç hoşlanmayacağımı biliyorum. Aslında, geçici olarak bile olsa zincirlenme fikri canavarımı kükretiyor, ama küçük ilham perim için ödemem gereken bedel buysa, öyle olsun.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

26

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

"İyi bir tane. Bir şekilde beni tuzağa düşürmeyi başardın." Bay Whitby - kendisine Frank dememde ısrar ediyordu - hareketimi onaylarcasına başını salladı.

Boş bir kulüpte oturuyoruz, sadece dışarıda uğuldayan rüzgar bize eşlik ediyor. Öğleden önce olduğu için diğer üyelerin züppeliğiyle karşılaşmaktan kurtuluyorum.

Diyelim ki kadınlar Landon'la buraya geldiğimi gördükten sonra beni daha da küçümsemeye başladılar. Görünüşe göre, Landon'ın 'son derece çekici' arkadaşlığını hak etmeyen 'züppe' benim.

Hepsini rolüne inandırdı. Kanca, çizgi ve platin.

Her neyse, kaçınılmaz bir yüzleşmeden kaçınmak için Frank'e mesaj attım ve hızlı bir oyun için müsait olup olmadığını sordum. Mükemmel bir beyefendi olduğu için kabul etti. Manşetinin kenarındaki kir lekesine bakılırsa, onu çok önemli bahçıvanlık dersinden aldığımdan oldukça eminim.

"Şimdi pes etmek çok daha güvenli. Bu oyuna çoktan karar verildi ve şah matın gelmesi uzun sürmeyecek," diye yazıp telefonumu gösteriyorum.

"Ben olsam o kadar emin olmazdım. Birinin düşmanını hafife alması hatadır."

"Buraya tamamen yok etme niyetiyle gelmiş olmam sizin için çok kötü."

Tüm kibar İngilizlerin yaptığı gibi gülümsüyor, oysa içten içe bana deli demek istediğinden eminim. Landon bir hafta önce doğum günü partimde feci bir şekilde ortaya çıktığından beri bu tuhaf ruh hali içindeyim.

İlişkimizi dünyaya ilan etmekle kalmadı, aynı zamanda bana *kur* yaptığını duyurma cüretini de gösterdi.

Ailemin önünde.

Nikolai'nin bunu iyi karşılamadığını söylemek hafif kalır. Manik durumu sadece birkaç gün içinde kötüden daha kötüye gitti. Genelde bir hafta ya da daha kısa bir sürede normale dönebilir ama bu sefer durum belli ki öyle değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Killian bana başını salladı ve beni hayal kırıklığına uğrattığını söyledi. Bu sözler beni hayal edebileceğimden çok daha kötü etkiledi. Gareth ve Jeremy'nin bunu söylemesine gerek yoktu ama ben onların tepeden bakan bakışları ve aşırı iç çekişleriyle ezici bir onaylamama hissi yaşadım.

Maya doğal olarak son zamanlarda şehirde konuşulanları öğrendi ve öfkeli davranmaya başladı. Diğerlerinin aksine beni yargılamadı ama ondan bu kadar önemli bir şeyi sakladığım için kızgındı.

Bana destek olan tek kişi Bran'dan başkası değildi. Mesaj atarak 'dangalak kardeşi' adına özür diledi ve iyi olup olmadığımı sordu.

Kesinlikle değildim ama bütün gece boyunca açıkça sıkıntılı olan Bran'ı da rahatsız etmek istemedim. Nikolai tarafından neredeyse kapının gösterilmesinin yanı sıra, yanlışlıkla da olsa Nikolai tarafından yumruklanmıştı.

Glyn daha sonra geri geldi ve Killian onu alıp götürmeden önce özür diledi. Bran bir daha geri dönmedi. Muhtemelen tekrar çılgınca bir şey yapmasın diye Landon'a eşlik ediyordu.

Bu o pisliği durdurdu mu? Kesinlikle durdurmadı.

Kılık değiştirmeden, sanki yüzünün dövülüp ufacık parçalara ayrılması için yalvarıyormuş gibi sınıflarımın yakınında beliriyor.

Doğal olarak ondan kaçındım ve hatta alanıma izinsiz giremesin diye korumalarımı gönderdim.

Gerçi daha iyi bilmeliydim. Landon'la vazgeçme konusunda anlaşamıyoruz, çünkü geçen hafta boyunca her gün en sevdiğim Frappuccino'yu taşıyarak yanıma geldi.

Ben almıyorum ama bu onu sabah ritüelinden caydırmıyor.

Sonra, akşamları ya da derslerim ne zaman biterse, beni gösterişli arabasıyla gezdirmeyi teklif ediyor. Her zaman korumalarım tarafından engelleniyor, onlar da bana eve kadar eşlik ediyor.

Bundan hoşlanmadığı açık ve sık sık onun çirkin tarafıyla yeniden tanışmayı bekliyorum, ama şaşırtıcı bir şekilde sadece gidiyor. Yine de bana geri döneceğini söylemeden ya da bu itme ve çekmenin onu sadece tahrik etmeyi başardığını söylemeden.

Onun yakınından kaçmak için, Frank ile planlanmamış bir oyun olmadığı sürece satranç kulübünden de uzak duruyorum. İsteyeceğim son şey o piçle yalnız kalmak ya da ona yakın olmak.

Bu korkaklık olarak algılanabilir ama umurumda değil. Landon varlığımın temelini tehdit ediyor ve daha da önemlisi, ailem için bir tehlike. Bir parçam onun dokunuşunu ve yoğunluğunu arzulasa bile, bunun sadece tehlike ve yıkımla sonuçlanacağının farkındayım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Zehirli bir ilişkinin özeti olarak başladık ve bunlar asla iyi bitmez. Bu yüzden bu rahatsız edici duyguları ve bu süreçte kalbimi ezmem gerekiyorsa, yapacağım şey tam olarak budur.

Vazgeçememesi hiç yardımcı olmuyor. Bu noktada neredeyse bir sapık gibi ve bu en hafif tabirle ürkütücü. Doğum günü hediyesi daha da rahatsız ediciydi. Bana verdiği kutunun içinde, ortasında 'Mutlu Yıllar' yazan altın bir QR kodu vardı. Kodu ziyaret ettiğimde, bana çok benzeyen yarı bulanık bir heykel yüzünün görüntüsünü buldum.

Üstünde de şu sözler yazılıydı: 'Eğer her şeyi görmek istiyorsanız, tek yapmanız gereken perili evimize gelmek. Not: Bitkiler sizi özlemiş gibi görünüyor.

Beni tekrar yalnız bırakma çabaları açıktı ve bitkileri ziyaret etmeyi ve o heykelin tamamını görmeyi ne kadar istesem de gitmedim.

Landon'ın inine isteyerek gitmek için deli olmam gerekir.

Kapı açıldı ve ben hareketsiz kaldım. Lütfen bana onu yanlışlıkla çağırdığımı söyleme...?

Omurgamdan aşağı bir ürperti yayılıyor ve tüm vücudum kaçınılmaz buluşmaya hazır bir şekilde geriliyor. Şu anda korumalarım yanımda değil ama onlara mesaj atarsam on beş dakika içinde burada olurlar. Belki daha az...

İçeriye yeni bir yüz girdiğinde düşüncelerim dağılıyor, yüz hatları kapalı ve ütülü takım elbisesi belli bir kontrol seviyesine işaret ediyor. Otuzlu yaşlarında görünüyor ve bilge, zorlu bir rakibin aurasını taşıyor.

"Hoş geldiniz Profesör Kayden," diye selamlıyor Frank, gözleri yumuşayarak. "Kayden gayet iyi, Frank." Belirgin bir Amerikan aksanıyla konuşuyor
benimkine benziyor. Bakışları bana kayıyor ve rahatsız edici bir süre duraksıyor. "Günün bu saatinde misafirin olduğunu fark etmemiştim, yoksa başka zaman gelirdim."

"Bunun için endişelenme. Eminim Mia'nın umurunda
olmaz." Başımı salladım, sonra kalemi ileri ittim ve
sırıttım.

Yeni gelen Kayden kaşlarını hafifçe kaldırarak, "Görünüşe göre şah mat oldun Frank," diyor.

"Aman Tanrım." Frank gözlerine inanamıyormuş gibi tahtaya bakar.

Planımda ya da deyim yerindeyse küçük hilelerimde hata bulmaya çalışmak faydasız. Psikopat Landon'ın yanında geçirdiğim zaman içinde bazı kötü alışkanlıklar edinmiş olabilirim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Her ne kadar bu piçten nefret etsem de, o tam bir dahi ve satranç ustası. O, oyun yerine oyuncunun oynamasına inanan bir tip ve bunun adil olmadığından şikayet ettiğimde kıkırdadı ve bana öğretmeyi teklif etti. Paylaşımcı bir tip olmadığı halde numaralarını neden ifşa ettiğine dair hiçbir fikrim yok, ancak mümkün olduğunda bunları kesinlikle kullanacağım.

Ne? Kaybetmeyi sevmiyorum.

"Bunun olacağını tahmin etmemiştim," diyor Frank.

"İyi oyundu." "Teşekkür ederim," diye imzalıyorum.

"Genç bayanın bana karşı oynamakla ilgilenme ihtimali var mı?" Kayden sorar.

"Kaybetmeyi göze aldığın sürece, elbette," diye yazıp ona gösteriyorum.

Biraz gülümsüyor ama gözlerine ulaşmıyor. Duraksıyorum. Nedense tuhaf bir şekilde tanıdık geliyor, sanki onunla tanışmışım gibi.

Ama ne zaman? Nerede?

Dinsizlerin partilerinden birine gelmiş olamaz, değil mi?

"Yerimi sana bırakacağım." Frank yavaşça ayağa kalkar. "Profesör Kayden en yeni ve yükselen yıldız üyelerimizden biri. Üniversitenizde ceza hukuku dersleri veriyor, Mia."

Oh. Onu bu yüzden tanıdık bulmuş olmalıyım. Onu kampüste görmüş olmalıyım.

Kayden ceketini çıkarıyor ve klişeleşmiş bir profesöre uymayan kaslı yapısını ortaya çıkarıyor. Karşıma oturuyor, rahat ama tamamen samimiyetsiz bir ifade takınıyor.

"Tanıştığımıza memnun oldum," diye yazıp ona gösteriyorum.

"Aynı şekilde. Satrançla ilgilenen genç öğrenciler bulmak nadirdir." "Bu benim en sevdiğim hobim ve bir numaralı başa çıkma mekanizmam."

Dikkati telefondan yüzüme kayıyor. "İlginç."

İçten içe ürperdim. Yeni tanıştığım biri için bu kesinlikle çok fazla bilgiydi. Bu Kayden'de son derece tanıdık gelen şey ne?

"Kız kardeşim hukuk fakültesinde okuyor. Ayrıca TKÜ'de hukuk okuyan bir kuzenim var. Belki onu tanıyorsundur? Adı Gareth Carson."

Kayden'in gözleri metnin üzerinde geziniyor, rahatsız edici bir s ü r e duraksadıktan sonra, "Olabilir," diyor.

"Kral'ın Üniversitesi'ne daha bu yıl katıldı," diyor Frank sanki onun özel uşağıymış gibi yanından. "Bütün öğrencileri tanıması mümkün değil."

"Şaşıracaksın," diye mırıldanıyor Kayden. "Kuzeninle ne kadar yakınsınız?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hem de çok. Birlikte büyüdük, o yüzden kardeşim gibidir."

"Anlıyorum." Bir an için bir gülümseme gördüğümü sanıyorum ama hayal görüyor olmalıyım ki hemen kayboluyor.

Her zamanki gibi beyaz oynuyorum ve başlangıç iyi gidiyor. Kısa sürede Landon'ın bana öğrettiği hileleri kullanmayı başardım ama Frank'in aksine Kayden tamamen habersiz değil. Her birine karşılık veriyor ve beni köşeye sıkıştırıyor.

Oyunun son aşaması temelde onun amansız ve son derece stratejik saldırısına karşı umutsuz bir savaş vermemle geçiyor.

"Şah mat," dedi sonunda duygusuz bir soğukkanlılıkla.

Dudaklarımı büzüyorum ve nerede yanlış yaptığımı anlamak için tahtayı inceliyorum.

"Hatanı bilmek ister misin?" diye soruyor, soru açıkça retorik çünkü devam ediyor, "Satranç oynamak yerine, hiçbir onur kuralı olmayan hain bir savaş benzeri oyun oynuyorsun. Taşlara odaklanmak yerine beni alt etmeye çalışmakla meşguldün."

"Satranç oyuncuyla oynamaktır, oyunla değil" diye yazıyorum, sonra irkiliyorum. Bunlar o piç Landon'ın sözleri.

"Rakibinizle oynamaya kalkışmadan önce psikolojik olarak ondan daha güçlü olmanız gerekir."

"Aynı fikirdeyim." Alçak, derin ses beni tamamen şaşırtıyor.

Trajik kaybıma kendimi o kadar kaptırmıştım ki bir an için gardımı düşürdüm. Landon'dan başkası bu boşluğu acımasızca kullanarak yakınıma gelmedi.

İkinci bir deri gibi soğukkanlılık ve kişilik özelliği olarak psikopati takınarak içeride dolaşıyor. Ütülenmiş siyah bilek boyundaki pantolonu uzun bacaklarına zarafet katıyor, içine soktuğu bembeyaz gömleği ise zayıf belini ve geniş omuzlarını belirginleştiriyor.

Saçları şekillendirilmiş ve sadece onun için üretilmiş gibi görünen pahalı kolonyanın kokusunu alabiliyorum.

Varlığımın her zerresinde uçuş tepkisi zonklarken omurgamdan aşağı bir ürperti yayılıyor.

Koşmam

lazım. Koş.

Landon sandalyemin yanında duruyor ve sanki dünyanın en doğal hareketiymiş gibi rahat bir elini omzuma doluyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Parmakları kolumun üst kısmındaki çıplak deriyi kazıyor ve beni tamamen hareketsiz tutuyor. Ateşim yükseliyor ve dehşete kapılıyorum, bunun öfkeyle bir ilgisi yok, daha çok çirkin bir hisle ilgisi var.

Dokunuşunun ne kadar iyi hissettirdiği gibi.

Vücudumun yoğunluğa ne kadar aç olduğunu.

Hırpalanmaya.

Bilinmeyen.

Bu kadar yakınlaşmayalı çok uzun zaman oldu ve içimde kaynayan volkanı durduramıyorum.

"Peki ya sen?" Kayden bana karşı kullandığından daha az hoş bir tonla soruyor.

"Landon King," diyor sanki herkesin onun kimliğini bilmesi gerekiyormuş gibi.

Bu adamdaki narsisizm duygusu kesinlikle akıllara durgunluk veriyor. "Mia'nın erkek arkadaşı. Gerçi o sevgili terimini tercih edebilir."

Ağzım açık bir şekilde ona bakıyorum ama hemen toparlanıp "Sen benim sevgilim değilsin, pislik herif" diye imzalıyorum.

"İlişkimizi zamanı geldiğinde tanımlayabiliriz, küçük ilham perisi."

"Bir ilişki içinde olamayız, çünkü bir dakika, bu gerçekten umursayan birini gerektirir."

"Beni korumalarınla rıza dışı bir ilişkiye itmeseydin sana azami özen gösterirdim. Fark etmediysen söyleyeyim, benim tipim olmaktan çok uzaklar."

"Oh, özür dilerim. Senin tipinde kadın korumalar tutacağımdan emin olabilirsin. Belki bu şekilde, sonunda takip etme davranışını bırakır ve beni rahat bırakırsın."

"Kendin koruma olmak istemiyorsan, bu plan başarısız olmaya mahkûm. Sadece senin uyabileceğin yeni bir tip geliştiriyorum."

Dudaklarım ayrılıyor ve ellerim havada asılı kalıyor.

Kesinlikle hissetmediği ya da inanmadığı şeyleri neden söylesin ki? Bu aşamada yalan söyleyerek ne kazanabilir ki?

"Sanırım bu taktikleri ondan öğrendiniz. Haksız mıyım?" Kayden soruyor.

Kahretsin. Tam karşımızda olduğunu ve konuşmamızı dinlediğini tamamen unutmuşum.

Landon'a, çünkü ne dediğimi anlaması mümkün değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Kesinlikle." Landon'ın omzumdaki tutuşu sıkılaşıyor. "Şimdi izin verirsen, biz oyun oynayacağız. Sen Frank'e gidebilirsin."

Kayden kıpırdamıyor, sessizce itaat etmeyi reddediyor. "Neden onun yerine bana karşı oynamıyorsun?"

"İlgilenmiyorum." Başımın tepesine bir öpücük konduruyor ve tüylerim diken diken oluyor. "Değerli zamanımı birlikte geçirmek istediğim tek kişi Mia."

Kayden bir süre hareketsiz kalır ama sonra telaşsızca ayağa kalkar. "Pekâlâ."

Frank'e karşı oynamasını bekliyordum ama girişte onunla sadece birkaç kelime konuştu. Ayrılmadan önce bana son bir kez bakıyor.

Çenem aniden yukarı kalkıyor ve Landon'ın acımasız gözlerine bakıyorum. "Ben buradayım, ilham perisi. İlgi odağı olmamaktan hoşlanmadığımı şimdiye kadar anlamış olmalıydın."

"Şimdiye kadar daha az umursayamayacağımı bilmen gerekirdi. Senin çoktan sıkılmış olman gerekmiyor muydu?"

"Öyleyim, ama bunun farklı olduğunu acı bir şekilde fark ettim." "Farklı çünkü sana sürekli hayır diyorum ve sen bu kelimeyi sevmiyorsun? Yoksa hayatınızda ilk kez istediğinizi elde edemeyeceğiniz için mi farklı?"

"Farklı çünkü daha önce hiç düşünmediğim sert önlemler alıyorum."

"Ne gibi?"

"Birincisi, sabırlı olmak. Bir süredir sınırlarımı zorluyorsun. Hatta benim sınırlarımı o kadar aştın ki artık onları göremiyorum. İki, gelen kutuma bıraktıkları sayısız ölüm tehdidine rağmen kardeşin ve kuzeninle iyi geçinmek. Üç, sen ve tüm dünya sonunda bana ait olduğunu kabul etsin diye seni kaçırmamak. Sonuç olarak, sana karşı çok iyi davranıyorum ve bu sadece benim yapmadığım bir şey değil, aynı zamanda bir ilk. Bu kesinlikle harika değil mi?"

"Sonunda iyi olmak fantastik değil. Bu bir hak olmalıydı."

"Bu benim için kesin bir şey değil Mia." Sesi koyulaşıyor. "Senin normal olarak düşündüğün şey benim tepki repertuarımda yok. Aslında, normali taklit edebilmek için sosyal işaretleri öğrendim, ama bu benim için yabancı bir kavram olmaya devam ediyor. Seni yatıştırmak için içgüdülerime ve doğama karşı gelmek tam bir işkence."

"Neden?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Çünkü çok zor birisin, bu da beni kızdırıyor."

"Neden benim için tüm bu sert önlemleri alıyorsun? Eminim beni kaçırmayı ve benimle işin bitene kadar emirlerini yerine getirmeye zorlamayı tercih ederdin. Peki neden bunu yapmadın?"

"Çünkü Bran ve Glyn'in amatörce empati derslerine göre bu, seni kaybetme riskini göze almam gerektiği anlamına geliyor."

"Ve sen bunu önemsiyor
musun?" "Görünüşe göre,
önemsiyorum."

"Neden?"

"Anlaşıldı."

"Bu bir cevap değil."

"Elimdeki tek cevap bu."

O zaman görüyorum. Kendine has bir kişiliği olan mistik gözlerinin derinliklerinde. Landon'ın kendisi bile bana olan garip saplantısının boyutunu tam olarak anlayamıyor.

Ve nedense bu beni muzaffer ve kesinlikle sevinçli hissettiriyor.

Onun bu yönünü kışkırtabilen ilk kişi olmam hoşuma gidiyor. Bir şekilde, diğerimiz üzerinde gücü olan tek kişi o değil.

"Yine de sana geri dönmeyeceğim Landon," diye imzalıyorum. "Sen süslü giysiler içindeki anarşisin ve sonunda beni ve bana en yakın insanlarla olan ilişkimi mahvedeceksin."

"Yapmayacağım."

"Doğanı durduramazsın."

"Bir haftadır gayet iyi yapıyorum." "Bir
hafta bir şey değil."

"Eskiden dar deliğini günde birkaç kez siktiğimi düşünürsek, bu yoksunluk döneminin bir şey olduğunu söyleyebilirim."

Yanaklarım kızarıyor ve boğazımı temizliyorum. "Bunu hala
yapamıyorum." "Neden? Korktuğun için mi?"

"Korkmuyorum."

"Doğum gününün olduğu gece öyle görünüyordu. Benden utanmıyordun. Bana verdiğin tepkiden utanıyordun. Bir sürü kırmızı bayrağa rağmen beni istediğin gerçeğinden. Hâlâ istiyorsun Mia."

"Beni yalnız bırakın."

"Asla." Beni bırakıp karşıma oturmadan önce kulağıma fısıldıyor. "Bir bahse ne dersin? Eğer kazanırsan, seni rahat bırakacağım. Eğer ben kazanırsam,

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

benim için bir şey yaparsın."

"Hayır, teşekkürler."

"İçindeki korkak mı konuşuyor?" "Ben
korkak değilim, göt herif."

"O zaman bu zararsız bahse aldırmazsınız."

Landon King'in zararsız bir tarafı yok. Ne yaptığını çok iyi biliyorum ama yine de "Kaybedersem seks isteyemezsin." diye imzalıyorum.

"Zalimce, ama tamam."

Gözlerimi kısıyorum. "Gerçekten mi?"

"Durumunuza katılmamamı mı istiyorsunuz?" "Hayır,
ama bunu talep etmenizi beklerdim."

"Senin isteksizliğinle ilgilenmiyorum, küçük ilham perisi. Seni tekrar becerdiğimde, bunun için yalvarıyor olacaksın." Dudaklarında bir gülümseme belirir. "Şimdi bunu aradan çıkardığımıza göre, bunu yapıyor muyuz?"

"Sıra sende."

Kurt gibi sırıtışı tekrar ortaya çıkıyor ve bahsi kabul ettiğim için pişman oluyorum.

Yine onun inine çekiliyorum.

En kötüsü de, belki de artık buna direnmek istemiyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

27

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Landon'dan birçok talep bekliyordum; seks yapmam için beni kandırmaya çalışmak, hayatıma zorla girmek ya da tekrar bir araya gelmemizi önermek gibi.

Şaşırtıcı bir şekilde, yukarıdakilerin hiçbirini yapmıyor.

Aslında, bana sadece onunla çıkmamı teklif etti. Bir

randevu.

Şaka yapmıyorum.

Şans verilse psikopatların lideri seçilecek olan Landon King, aslında randevu gibi normal bir şey yapmak istiyor.

Sadece bu da değil, beni Elitlerin malikanesine davet etti ve çatıdaki açık terasta abartılı bir ortam kurdu.

Loş sarı ışıklar masanın üzerinde bir hale gibi asılı duruyor.

Estetik açıdan hoş masa örtüsünün üzerinde duran iki mavi mum, keskin atmosfere yumuşak bir hava katıyor. Masanın üzerinde birkaç tabak duruyor ve ağız sulandıran koku karşısında dudaklarımı yalıyorum.

Mercimek çorbası, Akdeniz salatası, köfteli makarna ve lezzetli görünen bir kuzu tagine. Landon kesinlikle benim favorilerimi ve meze, ana yemek ve ikinci yemek sıralaması olmadan her şeyi aynı anda yemeyi sevdiğim gerçeğini anladı.

Landon beni sandalyelerden birine götürürken iri bir el sırtıma iniyor ve sarhoş edici erkek kolonyasının kokusu burun deliklerimi dolduruyor.

Onu çıkarıyor ve oturduğumda beni ileri itmeye yardım ediyor, sanki bir tür şövalye hıyarıymış gibi. Siyah spor bir ceket, pantolon ve kirli beyaz bir gömlek giymiş.

Sonsuz bir zarafetle karşıma oturuyor ve bana bir bardak kola, kendisine de bir bardak şarap dolduruyor.

Bana sık sık bunu teklif ederdi, ama alkolle aram pek iyi değildir, bu yüzden perili eve her geldiğimde bana kola getirmeyi öğrendi.

Bir aldatma belirtisi aramak için yüzünü incelemeden edemiyorum. Muhtemelen bu kelimenin tanımı olduğu düşünüldüğünde, hiçbir iz bulamamam garip.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bakışlarım onun dışa yansıyan huzurlu ifadesinde geziniyor. Genelde tehlikeli olan dudakları nötr bir çizgiye oturmuş ve sağ gözünün altında bulunan ve genelde tehditkâr görünen ben bile artık sadece hoş bir güzellik işareti.

"Bütün bunlar da ne?" İmzalıyorum.

"Sana söylemiştim." Bardağındaki kırmızı sıvıyı bir iblis lordunun zarafetiyle karıştırıyor. "Bir randevu."

"Neden bir restoranda değil de burada?"

"Bunları sıkıcı ve daha az kişisel buluyorsunuz, bu yüzden bunun yerine en sevdiğiniz yemekleri yiyebileceğiniz daha samimi bir deneyim tercih ettim."

Bundan birkaç hafta önce bahsetmiştim ve o hala çok iyi hatırlıyor. Cidden, fil hafızasına sahip olduğunu düşünmeye başladım.

İçsel düşüncelerimde, neredeyse baktığımı unutuyordum. Buna karşılık Landon sapkın bir tatmin duygusuyla genişçe gülümsedi.

Boğazımı temizliyorum. "Neden beni bir randevuya götürüyorsun? Normale inandığın falan yok."

"Ben bilmiyorum,
ama sen biliyorsun."

"Ama-"

"Anlamsız sorular sormayı bırakıp sadece yemek yiyebilir misin? Bak senin için ne pişirdim."

Dudaklarım aralanıyor ve kaşığı almadan önce duraklıyorum. "Bunları sen mi pişirdin?" "Tabii ki."

"Tabii ki mi? Bunu neden kesin bir şeymiş gibi söylüyorsun? Daha önce hiç yemek yapmadın."

"Sayısız kez belirttiğim gibi, hızlı öğrenen biriyim. Bir şey değil."

Yemeğe bir kez daha göz attıktan sonra çorbadan belli belirsiz bir yudum alıyorum. Zengin tadı ağzımda ev yapımı bir yemek gibi patlıyor. Farkına bile varmadan bitiriyorum.

Makarnaya geçiyorum ve tadı çorbadan bile daha iyi. Kuzu eti çok güzel ama biraz acele etmemeyi tercih ediyorum çünkü neredeyse doymuş durumdayım ve yediklerimin tadını çıkarmak istiyorum.

Ani bir esinti saçlarımı karıştırıyor ve çıplak kollarımda tüylerim diken diken oluyor. Nedense bu his tamamen soğukla ilgili değil gibi görünüyor. Bakışlarımı kaldırıyorum ve ağzımdaki yemek boğazımın arkasında takılıp kalıyor.

Landon'ın da yemek yediğini sanıyordum ama yemiyordu. Tüm dikkati tehlikeli bir şekilde bana odaklanmış, başını yumruğuna dayamış şarap kadehini çeviriyor

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

boştaki eliyle.

Ağzımdakileri güçlükle yutuyorum ve mutfak eşyalarımı yavaşça masanın üzerine koyuyorum. "Ne istiyorsun?"

"Bir şey isteyeyim mi?" diye soruyor rahatsız edici bir umursamazlıkla.

"Her zaman istiyorsun."

"Hmm. Belki de haklısın ve ben bir şey istiyorum." "Hangisi?"

"Seni doyurmak için, ki bunu olağanüstü bir şekilde yapıyorum."

Göğsümdeki sıcaklık yükseliyor ve karnımın alt kısmında düğümler oluşuyor. "Büyük Landon King'in böyle önemsiz bir şeye razı olacağına inanmamı mı istiyorsun?" diye imzalarken bilinçsiz tepkimi kontrol etmeye çalışıyor ama başaramıyorum.

"Buna ben de inanamadım ama önemsiz olarak da sınıflandıramazdım."

"Yani bana bu normal randevudan memnun olduğunu ve bunu beni kovalamak ya da boğmakla değiştirmeyeceğini mi söylüyorsun?"

"Bu ne tür bir küfür? Elbette ederdim. Ama görünüşe göre bu gibi durumlarda içgüdülerime karşı gelmek daha iyi. Duygularla ilgili abartıları pek anlamıyorum ama deniyorum."

"Ne yapmaya çalışıyorsun? Onlara sahip olmaya mı?"

"Saçmalık." Dudakları açık bir tiksintiyle kalkıyor ve bunu bir yudum şarapla bastırıyor. "Duygulara dair anlayışımı yıkıcı bir şekilde kullanmamaya çalışıyorum. En azından önemli insanlarla değil."

Güm.

Güm.

Güm.

Kalbim göğüs kafesimin arkasından neredeyse patlayacak. Yavaşça nefes alıp v e r i y o r u m, Landon'ın kaos dolu dünyasının ağına tekrar yakalanmayı deniyorum, hayır, reddediyorum.

"Bu diğer seçeneklerinizi düşünmediğiniz anlamına mı geliyor?" "Hangi diğer seçenekler?"

"En vahşi s a p k ı n l ı k l a r ı n ı z ı tatmin etmek için kendilerini size atan kızlar."

"Sapkınlıklarımı tatmin etmesini istediğim tek kız sensin, bu yüzden diğer herkes gereksiz."

Kalın bir şekilde yutkunuyorum, kalp atışlarım hâlâ düşmeyi reddediyor. "Bana baştan çıkmadığını mı söylüyorsun? Azıcık bile mi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır. Sen hayatıma girdikten sonra seks kulüplerine gitmeyi bıraktım." "Seks kulüplerine mi gittin?"

"Her zaman. Oraya daha çok teşhircilik sapkınlığımı tatmin etmek için giderdim."

"Ve şimdi buna ihtiyacın yok mu?"

Gözleri kararır. "Kesinlikle olmaz. Birinin seni çıplak görmesi düşüncesi bile beni öldürmeye yetiyor."

Boğazımı temizliyorum. "Bu değişikliğe neyin sebep olduğunu bilmiyorum ama önemli değil. Jeremy de dahil olmak üzere aileme bir daha zarar verirsen, seninle bir daha asla aynı mekânı paylaşmayacağım gibi, seni yok etmeyi de kendime görev edineceğim."

"Oh?" Alaycı bir gülümseme dudaklarının kenarını kaldırıyor. "Bir tür yıkımdan mı bahsettiniz?"

"Şaka yaptığımı mı sanıyorsun?"

"Hiç de değil. Bu yüzden risk alıyorum." "Risk mi?"

"Sana bu duygusal saçmalıkların bana doğal gelmediğini söylemiştim." Şarabından bir yudum daha alır ve uzaktaki yıldızsız gökyüzüne bakar.

"O zaman sadece taklit etmek yerine nasıl öğrenmeyi düşünüyorsunuz?" "Sürekli belirttiğim gibi, ben bir dahiyim."

"Entelektüel IQ, duygusal IQ'dan dünyalar kadar farklıdır. İlkinden iki yüz puan alabilirsiniz ama ikincisinden eksi iki yüz alırsınız."

Dilini şaklatıyor, gözlerinin ve ağzının etrafındaki kırışık çizgilerin arasından ilk kızgınlık belirtisi görünüyor. "Duygularının eylemlerini belirlemesine izin veren aptallardan çok daha üstün ve etkiliyim. Duygulara sahip olmanın nesi bu kadar yüce ve güçlü?"

"Gerçekten anlamıyorsun, değil mi?" Herhangi bir öfke ya da hayal kırıklığı hissetmeden imzalıyorum. Landon'ın durumunu her zaman klinik anlamda düşünmüşümdür ya da belki de karıştırdığı her şey için onu suçlamışımdır ama muhtemelen başka bir şey bilmediğini ilk kez fark ediyorum.

Çoğumuzun yaşadığı normal duyguların hiçbirini yaşamamış. Gerçek sevgi, üzüntü, kalp ağrısı ya da manevi değeri olan herhangi bir şey.

Onları taklit edebilmesi, onları hissedebildiği anlamına gelmiyor. Bu yüzden diğer insanların zayıflıklarını ele geçirdiğinde ölümcül oluyor.

Hem empati hem de suçluluk duygusundan yoksun olması onu nihai bir zihinsel silah haline getiriyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Doğasına aykırı davranmaya zorlandığında sinirlenmesinin nedeni de bu. "Neyi?" diye soruyor alışık olmadığı gergin bir ses tonuyla.

Landon'ın gücü, binlerce takipçisi olan eski, dokunulmaz bir tanrı gibi tedirgin olmama veya sinirlenmeme yeteneğidir.

O haklı. Artık her şey farklı.

Kesinlikle temel ilkelerine karşı çıkmaya çalışıyor ve bu onu şaşırtıyor. Nedense içimde bir parça yumuşuyor ve farklı davranmaya çalıştığı için bir parça sevinç duymaktan kendimi alamıyorum.

Benim için.

Başkası değil. Sadece *ben.*

Başımı sallıyorum ve onun yerine başka bir şeye odaklanmayı seçiyorum. "Duyguları öğrenmek istiyorsan sana yardımcı olabilirim."

"Öyle mi? Senin kendini duygusuz, kötü bir kaltak ilan ettiğini sanıyordum." "Kötü kaltak, evet. Duygusuz, hayır. Ben sadece ortalığı karıştıranlara

benimle ya da ailemle bir ders. Neyse, sana bir şey sorayım." Kolamdan bir yudum alıyorum. "Ailenizden ve arkadaşlarınızdan, aşk kelimesini duyduğunuzda aklınıza kim geliyor?"

"Nedir bu? Amatör terapi mi?" Kötü bir koku almış gibi burnunu kıvırıyor. "Neden son zamanlarda herkesin hayali bir lisansı var gibi görünüyor?"

"Sadece soruya cevap ver, Landon."

"Annem ve babam. Sıradaki sıkıcı soru."

"Neden önce onlar geliyor?"

"Küçüklüğümden beri birbirlerine her zaman saygı duydular, taptılar ve birbirlerine göz kulak oldular. Hiçbir zaman bir günden fazla süren bir kavgaları olmadı. Bana sorarsanız birbirlerini takıntı derecesinde seviyorlar. Benim hoşuma gitmeyecek kadar çok PDA."

"Onlarınki gibi bir ilişki yaşamayı hiç düşündün mü?"

"Hayır. Çünkü evliliklerinde uyguladıkları sevgi ve uzlaşma stratejisinin abartıldığını görmüyorum."

"İkisi arasında kendinizi kime daha yakın hissettiniz?"

"Başlangıçta babam. Sonra ortak sanatsal değerlerimiz ve benim ondan ya da tanıdığı herkesten daha iyi bir sanatçı olduğumu söylemesi nedeniyle annem. Artık ikisi de değil. Benim kişiliğimle onlarınkinin o kadar farklı olduğunu fark ettim ki, onların oğlu olmasam da olurdu. Nefret etmiyorum. Ben de sevmiyorum. Sadece bir drama kraliçesine dönüşmek yerine her bireyin yapması gerektiği gibi anlıyorum... Neden bana acıyormuş gibi bakıyorsun?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bilmiyorum." Onun için açıklanamaz bir şekilde üzülüyorum. Bunu hissetmiyor olabilir ama en yakın olduğu insanlardan bu kadar farklı olduğunu erkenden fark etmiş olması onun için çok kafa karıştırıcı olmalı.

Gözlerini kısar. "Psikiyatrist özentisi soruların bitti mi?" "Psikiyatrist olmaya çalışmıyorum. Sadece seni daha iyi anlamak istiyorum."

"Neden?"

"Çünkü insanlar arası ilişkiler bu şekilde kurulur." "Huh."

Gerçekten düşünceli görünüyor ve keşke beyninin içine bir yolculuk yapabilsem ve bilgiyi nasıl işlediğini görebilsem. İlk kez bu kadar açık görünüyor ve herhangi bir manipülasyon girişiminde bulunmuyor.

Landon şarabını bitiriyor ve kendine bir bardak daha dolduruyor. Bana da ikram ettiğinde başımı sallıyorum. Bir bağ kurmanın ilk adımı, bir şey etrafında ortak bir zemin oluşturmaktır. Daha fazla açılmasını sağlamak için alkole olan saygısızlığımı feda etmeye hazırım.

Kaşlarını kaldırıyor ama yine de bana bir bardak dolduruyor, sonra da kendi bardağından bir yudum alıyor. "Bana bu sözde kişiler arası ilişkilerin nasıl gerçekleştiğinden biraz daha bahset."

"Öncelikle karşınızdaki kişiyi tanımakla ilgilenmeniz gerekir."

"Açıkça seninle ilgileniyorum. Sıradaki."

Aldığım geçici şarap yudumunda neredeyse boğuluyordum. Az önceki sıcaklık tekrar kulaklarıma yükseliyor ama bunun alkol yüzünden olduğuna inanmayı seçiyorum.

"O zaman onlar hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmek istersiniz. İlgi alanları, en sevdikleri renk, en sevdikleri film, hobileri gibi."

"Her zaman siyah giymenize rağmen, en sevdiğiniz renk aslında mavi. Sanırım onu çok fazla giymiyorsunuz çünkü ona büyük saygı duyuyor ve günlük aktivitelerde harcamak istemiyorsunuz. En sevdiğin film *Mad Max* ve *Dövüş Kulübü* arasında bir beraberlik çünkü ilkel ve uygun kaos karşıtı konuşmanın aksine, şiddet ve anarşi izlemekten hoşlanıyorsun, bu yüzden Maya'nın romantik komedi film gecelerinden sık sık şikayet ediyorsun. En sevdiğiniz yemek İtalyan yemeği, çoğunlukla makarna, özellikle de carbonara. İlgi alanlarınız arasında satranç, meditasyon, egzersiz yapmak ve tabii ki bitki yetiştirmek ve sonra onlarla sanki bir ruhları ve duyguları varmış gibi konuşmak var. Oh, ve kesinlikle benimkine bir eldiven gibi uyan sapkın cinsel zevklerin var."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dudaklarım aralanıyor ve salyalarım akmaya başlamadan ya da çok daha kötü bir şey olmadan önce kendimi tutmam gerekiyor.

Landon'ın sezgileri çok güçlüdür ama parçaları bu kadar etkili bir şekilde bir araya getirebileceğini hiç düşünmemiştim.

Cevap vermediğimde "Bir şey mi kaçırdım?" diye soruyor.

Boğazımı temizliyorum ve "Evet, bir şey var. Ben senin kadar sapkın değilim."

"Oldukça tartışmalı. Bahse var
mısın?" "Seninle bahse girmekten
bıktım."

"Ben olsam o kadar emin olmazdım. Günah er ya da geç ortaya
çıkacaktır." Gözlerimi kısıyorum ama kısa süre sonra rahatlıyorum.

"Ne yaptığını anlıyorum." "Ne mi yapıyorum?"

"Beni kızdırmaya çalışıyorsun, böylece senin bölgene geri döneceğiz ve durumun sonucu üzerinde tam bir kontrole sahip olacaksın. Sana işe yaramayacağını söylüyorum, bu yüzden vazgeçmek isteyebilirsin."

Muhteşem dudaklarından hafif bir gülümseme yükseliyor. "Benim bölgem daha eğlenceli. Sadece söylüyorum."

"Aynı zamanda daha yıkıcı ve sizin dışınızdaki herkes için gerginliğe neden oluyor." "Eğer gerginlikten kastınız gecede birkaç kez gelmekse, o zaman elbette, bu bir
büyük bir gerginlik."

Ters ters bakıyorum. O da bana bakıyor, hâlâ sırıtıyor.

Yine de tüm kötü alışkanlıklarını tek seferde terk etmesini sağlamak imkansız. Tehditlerini ve ültimatomlarını dayatmadan onu dinlemeye istekli olması bile bir ilerlemedir.

Küçük adımlar, değil mi?

"Devam ediyorum," diye imzalıyorum. "Bir başka yöntem de karşınızdaki kişiye kimsenin bilmediği bir şey söylemektir."

"Bunu ancak sen de karşılık verirsen yaparım."

Gözlerimi kısıyorum. İşte yine seçeneklere döndü. Ama bu yeterince adil görünüyor, ben de başımı sallıyorum.

"Heykellerimin hiçbirini bir başyapıt olarak görmedim."

Sandalyemde doğruldum. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Ne zaman yaptım ki?"

Yüzüne bakıyorum ama yalan söylediğine dair hiçbir ipucu yok. Ciddiydi. Çoğu zaman rahatsız edici olsa da, kesinlikle muhteşem olan tüm eserlerinin aslında o kadar da kötü olmadığını düşünüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ama siz her zaman dokunulmaz bir dahi olduğunuzu ve Tanrı'nın sanat camiasına ve insanlığa bir armağanı olduğunuzu söylüyorsunuz."

"Öyleyim. Sadece iki yaşımdan beri yapmak istediğim eseri hala üretemedim."

"Sizin için bir başyapıtı tanımlayan nedir?"

"Bu sadece bir his. Yaşadığım zaman anlayacağım." Bardağını bana doğrulttu. "Senin sıran."

Dudağımın kenarını ısırıyorum ve sonra bırakıyorum. Bana gerçekten özel bir şey söyledi, bu yüzden bundan öylece saklanamam.

Belki de aramızdaki bağı güçlendirmek için duyduğum açıklanamaz ihtiyaçtan dolayı, ama bunu yapıyorum. "Beni kaçıran kişiden kimseye bahsetmedim, çünkü bir şeyden bahsedersem öğreneceklerini ve o kişiyi gözlerimin önünde öldüreceklerini söylediler."

Kelimeleri imzalarken uzuvlarım titriyor. Tüm dünyamın alt üst olmasına neden olan kelimeler buz gibi bir hava gibi beni terk ediyor.

"Bu yüzden mi konuşmayı bıraktın?" Landon ürkütücü bir sakinlikle soruyor ton.

Başımı salladım. "Ailem bunun travma yüzünden olduğunu düşünüyor ve ben de onlara
buna inan."

Tüm bunları ona neden anlatıyorum? Acıtmasına rağmen neden parmaklarımı eski, istila edilmiş yaraya sokuyorum?

Alkol. Alkolden olmalı.

Landon ayağa kalkıyor ve ben onun hareketlerini takip etmekte çok yavaş kalıyorum. Ne olduğunu anlamadan yanıma geldi. Ceketini çıkarıp omuzlarıma yerleştiriyor, sonra hafifçe bastırıyor.

O zaman sadece ellerimin değil, tüm vücudumun titrediğini fark ediyorum.

Landon yüzünü benimkiyle aynı hizaya getirecek şekilde alçalıyor. Kolonyasının kokusu içimde garip bir sakinleştirici etki yaratıyor ve ciğerlerimin alabildiği kadarını içime çekerek onu soluyorum.

Bir canavarda huzur bulmam çılgınca değil mi?

Gözlerim onun koyu renk gözleriyle buluşuyor, ama nedense gün batımından önceki gökyüzü gibi daha açık, daha parlak görünüyorlar.

"Sarhoşum," diye imzalıyorum. "Söylediğim her şeyi unut."

"Aksine, her kelimesini hatırlayacağım." Bir tutam saçı kulağımın arkasına kaydırıyor ve ben de yanağımı onun sıcak eline yaslıyorum. "Hiç kimse

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

senden çalar ve nefes alır, küçük ilham perisi. Yapacağım son şey olsa bile sesini yeniden kazanmanı sağlayacağım."

Nefesim kısa aralıklarla geliyor, ama söyleyecek bir şey bulamadan Landon başını eğiyor ve alt dudağımı ısırıyor.

Sonra bir hamlede aşağı iniyor ve vahşi bir tutkuyla ağzıma yapışıyor. Beni sadece öpmekle kalmıyor, bana ziyafet çekiyor. Dili benimkinin etrafında kıvrılıyor, süpürüyor, tadıyor ve ısırıyor.

Landon her zaman seksle daha çok ilgilenmiştir, ama beni nadiren öperdi. Ancak bu seferki bir öpücükten daha fazlası.

Fısıltıyla verilen bir söz.

Müzakere edilemez bir

iddia.

Yeni bir başlangıç.

Çünkü biliyorum ki, Landon ve ben bir daha asla eskisi gibi olamayacağız. Bu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

28

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Tüm bu empati kurma maskaralığı, cinsel hayal kırıklığımdan daha sıkıcı olduğunu kanıtlıyor.

Ve bu bir şey söylüyor, iş için kapandığımızdan beri sikimin gerçek bir sik olduğunu düşünürsek.

Başka kadınları becermeyi unut. Mia'nın yumuşak yüzünü, dudaklarını ve bana kendi seks tanrıçam gibi bakan parlak gözlerini hayal etmeden onlara bakamıyorum bile.

Bir zamanlar, o gelmeden önce, sapkın seks kulüplerine gidip benim sevdiğim sapkınlıkları yapan kadınları bulmaya çalışırdım. Ama Mia'nın tatlı amcığı ve vahşi kavgasıyla tanıştıktan sonra, başka birine dokunma düşüncesi bile boğazımın arkasına iğrenç bir tat getiriyor.

Yani şimdi, gerilim dolu bir kızgınlık ve şiddet varlığından başka bir şey değilim. Ne ölçülebilen ne de kontrol altına alınabilen ve her geçen saniye daha da büyüyen bir varlık.

Canavarım akıl sağlığımın duvarlarını tırmalıyor ve pençeliyor, bir arınma çıkışı talep ediyor. Ne kadar çılgınca olursa o kadar iyi.

Ona coşkulu anarşiyi tattırmaktan daha çok istediğim bir şey yok. Ama işin kötü tarafı, eğer onu serbest bırakırsam, Mia bana bir daha gün yüzü göstermez. Aklımı kaçırırım ve ona sahip olmak için sert önlemlere başvurabilirim.

Ve ister inanın ister inanmayın, bu -azizliğe aday Bran'a göre- her şeyi mahveder ve onu sonsuza dek kaybetmeme neden olur.

Birkaç gün önceki gibi gece geç saatlerde çatı randevuları olmayacaktı. Benimle satranç oynamak ya da Viktoryen bir çift gibi sahilde sıkıcı bir yürüyüş yapmak için buluşmayacaktı.

Bana açılmayacak ya da beni anlamaya çalışmayacaktı. Artık büyülü kahkahalar, utangaç gülümsemeler ya da sadece sikimi kış uykusundan uyandırmayı başaran sivri bakışlar olmayacaktı.

Bu olasılık, inşa ettiğim her şeyi yıkmakla tehdit eden tehlikeli bir tuğla duvar gibi göğsümün ve akıl sağlığımın üzerinde geziniyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Aiden Amca'nın dediği gibi yine boş olacaktım.

Ve daha önce yüce boşluğumla tamamen rahat olsam da - hatta bundan gurur duysam da - bu seçenek artık masanın üstünde ya da altında değil.

Bu yüzden enerjimi çok daha üretken bir şeye, daha doğrusu bir süredir düşündüğüm bir şeye *harcıyorum*.

"Ee?" Glyn kayıp bir kuzu gibi odamın ortasında dururken soruyorum.

Bran yanımdaki koltukta oturduğu yerden bana bakıyor. Diyelim ki bu 'Landon'a duyguları öğretelim' görevinden biraz fazla keyif alıyor.

Doğruluk konusunda oburdur ve diğer insanların duygularını düşünmeyi sever. Her zaman. Bir psikopat gibi.

Dürüst olmak gerekirse, bendenizden acilen ilgisizlik dersleri alması gerektiğine inanıyorum. Ama bu başka bir günün konusu.

Glyn uzun bir iç çekip yavaşça karşımızdaki sandalyeye oturuyor ve saç tellerini kulaklarının arkasına itiyor. Hareketleri temkinli ve biraz garip, tıpkı son derece sanatsal ailemizde nereye ait olduğunu bulamadığı zamanlardaki gibi.

Annesi ona sanatın farklı insanlar için farklı şekillerde tezahür ettiğini ne kadar söylese de, çoğu zaman en az yetenekli olanın kendisi olduğunu düşünüyordu.

Ona ilk kez üç yaşındayken nasıl çizim yapacağını öğretmiştim. Nedense şimdi onu izlerken, o zamanlar bana baktığında kocaman yeşil gözlerindeki büyülü bakışa vuruluyorum.

Onun küçük parmaklarıyla bir kâğıdın üzerine bir şeyler karaladığım zamanki huşu, şaşkınlık ve tam bir büyülenme. Tabii ki o benim eserimdi ama Glyn o kağıdı alıp annesine koştu ve "Bak Lan bana ne öğretti!" diye bağırdı.

O zamanlar bilinmeyen nedenlerle bu gurur ve sevinç patlamalarını yaşadığımı hafif bir rahatsızlıkla fark ediyorum. Doğal olarak bu anlar çok azdı ve yaşlandıkça azalıyordu ama yine de vardı.

İçimdeki boşluğun ne kadar büyük olduğunu hatırlatıyor. Ruhumun karanlık köşelerinde pusuya yatmış şeytanlara daha fazla yetkimi kaptırmayı reddediyorum.

"Bunun doğru bir şey olduğuna emin misin?" Glyn benim yerime Bran'e soruyor çünkü o buranın ahlak polisi.

Bran eski bir keşiş sakinliğiyle, "Ona zarar vermek istemiyor," diyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hâlâ. Ailenin sakladığı bir şey hakkında konuşmak mahremiyet ihlali değil mi?"

"Onların sahip olmadığı bilgilere sahipsem, hayır." Sırıtışımı gizlemek için başarısız bir girişimde bulunarak biramdan bir yudum alıyorum.

Mia'nın bana ailesine asla anlatmadığı şeyleri anlatmış olmasından gurur duyuyorum. Hıyar Nikolai ve kendini beğenmiş Maya dahil.

Bunu size, bilen kişinin onu kaçıran kişi tarafından öldürüleceğine inandığı için söylediğini hiç düşündünüz mü? Beynimin kurşun isteyen kısmı, sahne beşteki bir dangalak gibi fısıldıyor.

Ayrıca, Mia'ya hikâyenin geri kalanını sorabilirdim ve o da eninde sonunda bana anlatırdı, ama zaten bu konuda kâbuslar görürken kaçırılma olayını yeniden yaşamasını istemedim.

"Ama..." Glyn uzaklaşıyor ve bir fareden daha büyük bir şey sığdırabildiğine şaşırdığım küçük sırt çantasının fermuarıyla oynuyor.

Bu arada, kendi küçük faremle birlikte olmayı tercih ederdim ama görünüşe göre sık sık bir araya gelmememiz gerekiyor.

Ona beni ailesinden saklayıp saklamadığını sorduğumda cevap vermedi ve bu yeterli bir cevaptı. Hâlâ benden utanıyor, muhtemelen ağabeyine ve onun her şeye burnunu sokan aptallar çetesine benimle görüştüğünü söylemeyi reddediyor.

Ve çok uzun bir süre de öyle olacak.

Ama sorun değil. Her şey yerli yerine oturacak. Umutlu bir romantik olduğum için değil - iğrenç - ama o istese de istemese de bunu gerçekleştireceğim için.

Tüm dünya tarihini yeniden öğrenmek ve insan açgözlülüğü yerine pembe renklerle görmek de dahil olmak üzere her şeye açığım, ancak gitmesine izin vermek bir seçenek değil.

Ne bu yaşamda, ne sonraki yaşamda, ne de sonraki yirmi yaşamda.

"Killian'a yalan söylemekten hoşlanmıyor musun?" Bran, Glyn'in sözünü bitiriyor ve beni şimdiki ana geri getiriyor.

Tabii ki sadece ona bakarak ne söylemek üzere olduğunu anlayabilirdi. Ben de anladım, ama bunun başlıca nedeni kalıplar arasında bağlantı kurmakta çok başarılı olmamamdı.

Glyn bir tür empatidir, bu yüzden Mia'ya yardım edeceği anlamına geliyorsa Mia'nın sırrını ifşa etmekte kısmen sakınca görmez. Ancak bana yardım etmek için o dangalak Killian'ın arkasından iş çevirmekte bir sakınca görmüyor.

Ve ben onun kardeşiyim, Tanrı aşkına.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bana bildiklerini anlattı çünkü bana güveniyor" diyor. "Onun güvenini kaybetmek istemiyorum."

"Söylemeyeceksin, çünkü hiçbirimiz söylemeyeceğiz," diyorum hissettiğimden daha sakin bir ses tonuyla. "Şöyle düşün, bu durumda iyiler kötülerden daha ağır basıyor. İfşa edeceğin şey sevgili kuzenine yardımcı olacaksa sence kızar mı?"

"Pek sanmıyorum." Çantasının fermuarını açar ve doğrulur. "Tamam, Kill ne zaman bu konu açılsa bundan hep kaçınmıştır ama birkaç gün önce, senin yaptığın gösteriden sonra bir şeyler değişti."

Teşekkürler.

Yine de bunu yüksek sesle söylemiyorum, yoksa kardeşlerimle olan imajımı düzeltme çabalarım en kötüye doğru keskin bir dalışa geçerdi.

Aslında görüş alanlarına girdiğimde korku ya da iğrenme ifadeleri takınmamalarını seviyorum. Aslında ben onları zorlamadan odamda takılmaya geliyorlar - Bran'in durumunda bu daha çok bana göz kulak olmak için.

Bunlar, evet, yıllar boyunca onları kontrol ettiğimin somut kanıtları, ancak tanrısal mantığıma rağmen, bu süreç asla harika bir ilişki üretmedi. Bu daha yumuşak versiyon, benim favorim olmasa da, daha iyi sonuçlar üretebiliyor.

"Ne anlamda değişti?" Bran soruyor.

Glyn koltuğunda öne doğru eğiliyor. "İlk gördüğünde ona dilsiz dediğin için anlaşılabilir bir şekilde çok kızdı."

"Eski bir hata," diyorum.

"Killian bu şekilde görmüyor. Onun bu yönüne saygı gösteremediğini düşünüyor. Ben de biraz daha araştırdım ve bana bildiklerini anlattı. Hikaye Killian dokuz, Mia da sekiz yaşlarındayken yaşanmış. Maya ve Mia eve dönerken yolun ortasında saldırıya uğramışlar. Korumalardan biri öldürülmüş ama diğeri kızları korumayı başarmış. Ancak saldırganlardan biri uzanıp ikisini de kaçırdı. Saldırgan Maya'yı serbest bırakana kadar Mia mücadele etti, tekmeledi ve elini ısırdı. Sonunda kaçırılan tek kişi o oldu. Diğer koruma Maya'yı güvenli bir şekilde eve götürmeyi başardı. Üç gün boyunca hiçbir haber alamadılar. Ailesi bir fidye çağrısı bekliyordu, ancak başlangıçta bir çağrı alamadılar.

"Killian o dönemin aileleri için en karanlık zaman olduğunu söyledi. Ailesi onu bulmak için Rus mafyasındaki tüm kaynaklarını seferber etti. Saldırganı bulmak için New York'u kapatıp altını üstüne getirmişler,

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ama elleri boş döndüler. Tam çıldırmak üzereyken bir telefon aldılar. Kaçıran kişi yirmi beş milyonun bir offshore banka hesabına gönderilmesini istiyordu ve ancak havaleyi yaptıklarında onlara kızın yerini söyleyecekti. Taleplerini kabul etmezlerse, onlara kızın yerini yine söyleyecekti ama kız ölmüş olacaktı. Doğal olarak transferi yaptılar ve adam onlara bir GPS konumu gönderdi. Mia'yı karanlık ve nemli bir bodrumda cenin pozisyonunda yatarken buldular. Açlıktan dudağı kanamıştı ve vücudunda yaralar vardı ama ağlamıyordu. Doktor, darbe almasına rağmen neyse ki cinsel saldırıya uğramadığını söyledi. Ancak o zamandan beri tek kelime etmedi ve uzmanlar bunun fiziksel değil zihinsel olduğuna karar verdi."

Parmaklarım şişeyi öyle bir sıkıyor ki, onu parçalamadığıma ve kanımın yere dökülüşünü izlemediğime şaşırıyorum.

Ona olanları dinlemek bile çok iyi bildiğim duyguların çığ gibi büyümesini tetikliyor. Bran'ı okulun şakası haline getiren ahmaklara benziyor ama bu duyguların yoğunluğu çok daha fazla ve sadece kara öfke olarak kategorize edilebilir.

Birisi sadece Mia'mı terörize etmekle kalmadı, aynı zamanda onu on yıl boyunca sesini çalacak kadar tehdit etti ve travmatize etti.

Bran omuzlarını kamburlaştırarak, "Çok şey yaşadı," diyor.

"Başka ne var?" Benim bile fark etmediğim hafif gergin bir ses tonuyla soruyorum.

Glyn beni dikkatle izliyor. "Hepsi bu kadar. Mia'nın ailesi onu kaçıranı tüm dünyada aradı ama hiçbir iz bulamadı. Sadece onlar ve ailesi bildiği için rotayı ifşa eden korumalardan biri olabileceğinden şüphelenmişler ama içlerinden biri ölmüş ve hayatta kalan kişi Maya'yı ağır yaralıyken eve getirmiş, yani işin içinde o olsaydı Maya'yı da aldırırdı. O zamandan beri bir çıkmazdalar. Mia'nın olanlarla ilgili hiçbir ayrıntıyı açıklamamış olması da yardımcı olmuyor."

Çünkü onu bulduğum anda ölmüş olmayı dileyecek olan o piç tarafından tehdit edildi.

"Ailesinin herhangi bir teorisi var mı? Şüpheliler?"

Glyn omuzlarını kaldırır. "Pek sayılmaz. Kesinlikle ikisinden birinin ya da her ikisinin de düşmanı olduğundan şüpheleniyorlar ama mafyada bu olağan bir şey. Jeremy'nin kız kardeşi Annika bile birkaç kez neredeyse kaçırılıyordu. Yine de bu, paçayı kurtardıkları tek sefer."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Hayır, yapmadılar.

Hesaplamalarım doğruysa, hiçbirinin dikkate almadığı olası bir teori var. Ancak bu olasılığın işe yaraması için önce birkaç şeyi teyit etmem gerekiyor.

"Bunun yardımcı olacağından emin değilim..." Glyn sözünü kesiyor.

"Öyle." Biramı bırakıyorum, sonra ayağa kalkıp saçlarını karıştırıyorum. "Teşekkürler, küçük prenses."

Başını sallayıp dudaklarında bir gülümseme belirmeden önce ağzını aralayarak bana bakıyor. "Elbette."

Kendi odama gidiyorum. "Drama kralı Remi'yle ya da buralardaysa Creigh'le takılmakta özgürsün. Ben dışarı çıkıyorum."

"Kızlardan bana katılmalarını isteyeceğim," diye geri atıyor Glyn ve odadan uzaklaşan ayak seslerini duyuyorum.

Ancak başka ayak sesleri bana yaklaşıyor. Gömleğimi çıkarıp çamaşır kutusuna attıktan sonra kardeşime bakıyorum.

Bran kapının pervazına yaslanmış, kollarını ve bileklerini kavuşturmuş. Gözlerinde nadir görülen bir parıltı ve ince bir kendini beğenmişlik parlıyor.

"Ne?"

"Az önce Glyn'e ilk kez teşekkür ettin."

"Saçmalama. Ona daha önce teşekkür etmiş olmalıyım." Dolabın düğmesine basıyorum ve gıcır gıcır, ütülü gömleklerimin önümde yuvarlanışını izliyorum.

"Hayır, etmedin. Başkalarına teşekkür edemeyecek, hatta onlarda bir değer göremeyecek kadar bencilsin."

"Değerlerine bir bakışla bile olsa saygı göstermeyi reddettiğim tek insanlar beceriksiz aptallardır. Glyn bu sonsuz listeye ait değil."

"Senin genlerini paylaştığı için mi?"

"Kesinlikle." Bembeyaz bir gömlek kapıyorum. "Ayrıca hiçbir zaman aptal olmadı. Benim zevkime göre duygulara biraz fazla takılıyor, ama senin de bana sürekli hatırlattığın gibi, herkes senin ve benimle aynı dahi çamurdan yapılmıyor."

"Sen... sen ve ben aynı mıyız?" "Biz

tek yumurta ikiziyiz, Bran."

"Düşünerek değil."

"Yüzde yüz değil, hayır." Gömleğimi giyiyorum ve başımı eğerek ona bakarken düğmelerini iliklemeye başlıyorum. "Ama bir şeyleri bastırıyorsun ve bunu yaptığın sürece sırlarımızı saklamaktan çok da uzak değiliz, değil mi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Gözlerinde kasvetli bir ifade beliriyor ve eğer bu kadar acelem olmasaydı bunu daha büyük bir gayretle araştırırdım. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Hiç yapmıyorsun, Bran." Çıkarken omzunu tutup sıkıyorum. "Asla yapmazsın."

Kolumu yakaladı. "Nereye gidiyorsun?"

"Merak etmeyin. Satranç sayılmadığı sürece yeni bir savaş başlatmayacağım." "Gerçekten sadece satranç mı oynayacaksın?"

"Biliyorum, değil mi? Kendi iyiliğim için çok sıkıcı olmaya başladım."

Bana şaşkın bir bakış attı ama gitmeme izin verdi. "Unutma, Lan. Eğer manipülasyon ve kaos kalıplarına geri dönersen, bu işe yaramayacaktır."

"Evet, anne." Sahte bir selam veriyorum ve Bran'in kıs kıs gülmesiyle ödüllendiriliyorum.

Malikaneden çıkarken kuzenim Eli'ye bir mesaj attım. **Landon:** Bir zamanlar konuştuğumuz iyilik alışverişini hatırlıyor musun? **Eli:** Küçük bir sürtük gibi aşağı inmeye hazır mısın?

Landon: Sadece majestelerinden daha küçük bir kaltağa dönüşürsen.

Eli: Kibrin bir gün seni öldürtecek.

Landon: Kibrin canlı ve gelişirken olmaz. Şimdi, her ne kadar saçmalamayı sevsem de, bir şeye ihtiyacım var.

Eli: Asıl soru, pazarlık kozunuzu kaybedecek kadar buna ihtiyacınız var mı?

Landon: Evet.

Eli: En iyi Kral torunu olarak yarışı kaybetmeye hazırlanın.

Onu görmezden geliyorum. Eli elimde tek bir pazarlık kozu olduğunu düşünüyor ama istediğimi aldıktan sonra Landon King'i başka bir King'in eliyle bile kenara itemeyeceğimi öğrenecek.

Teorimi gerçeğe dönüştürebilecek olası kanıtlarla ilgili talimatları ona gönderdikten sonra satranç kulübüne gidiyorum.

Şimdi, özellikle onu rahatsız etmememi istedikten sonra Mia'nın gelmesini beklemiyorum, ama denemekten zarar gelmez.

Evet. Ne yazık ki, küçük ilham perisine o kadar geri dönülmez bir şekilde takıntılı hale geldim ki, onu görebilme umuduyla hayatta kalıyorum.

Çok mu çaresiz? Kesinlikle.

McLaren'imi girişin karşısına park edip dışarı çıktığımda İngiltere'nin sunduğu en berbat havayla karşılaşıyorum. Rüzgâr yüzüme tokat gibi çarpıyor ve bu saldırıdan korunmak için gözlerimi kapatıyorum. Açtığımda Mia'dan başkasının arabasından inmediğini görüyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dudaklarım geniş bir gülümsemeyle çekiliyor.

Ara sıra isteksiz olmasına rağmen, o da bana doyamıyor ve ne zaman buluşsak yüzü aydınlanıyor. Bu yüzden burada olacağını sezmiştim.

Bana yaklaşırken siyah tül elbisesi dalgalanıyor ve kurdeleleri rüzgârda uçuşuyor. Önümde yavaşça durdu, gözleri tamamen yanlıştı.

Gülümsememi korurken bile kollarımı kavuşturuyorum - ama artık çok daha sahte. "Ailenizdeki herkesin bizi öğrenmesinden ölesiye korktuğunuz için tanışmamamız gerektiğini sanıyordum. Fikrini mi değiştirdin?"

"Son baktığımda burası benim de kulübümdü," diye işaret ediyor ve çenesini kaldırıyor. "Geleceğimi biliyordun. Bu beni özlediğin anlamına mı geliyor?" "Rüyanda görürsün."

"Bunu Nikolai ve diğerlerinin çok gizli, çok mahrem randevumuzu öğrenmelerinin senin için sorun olmayacağı şeklinde anlıyorum."

Yanakları kızarıyor ve gözlerinde vanilya seksten daha yanlış olan öfke parlıyor.

"Fark etmez, çünkü sıkılmaya başladım ve seni her an sepetleyebilirim. Aslında, şu anda bunu yapıyorum."

"Hayal kırıklığına uğradım." Dramatik bir iç çekiyorum. "Başka biriymiş gibi davranmak için bu kadar çaba sarf ediyorsun, en azından bu konuda daha incelikli olabilirsin Maya."

İrkilir ama maskaralığa devam etmek yerine dilini şaklatır ve şöyle der: "Beni ne ele verdi? Çok fazla kurdele olmaması mı? İşaret dilinde yeterince hızlı değil miyim?"

"İkisi de değil. Dışını mükemmel yapabilirdin ama yine de beni kandıramazdın. Gözleriniz tamamen yanlış ve son derece iğrenç."

"Siktir git, göt herif."

"Hayır, teşekkürler. Kız kardeşini tercih ederim."

Bir elini kalçasına götürüyor. "Senin dengesiz ilgini hak edebilecek onca insan varken, neden o olmak zorundaydı?"

Çünkü daha önce var olduğunu bilmediğim yönlerimi görmemi sağlıyor.

Ama Maya'ya bunu söylemiyorum çünkü ona hiçbir şey borçlu değilim ve o da gözlerini kısıyor. "Bil diye söylüyorum, onaylamıyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bil diye söylüyorum, verecek sik bulamıyorum." Duraksıyorum. "Ayrıca, hepinizin onun isteklerine nasıl saygı duyacağınızı öğrenmeniz gerekmez mi? Bu aşırı korumacılığın onu boğuyor olabileceğini hiç düşündünüz mü?"

"Biz sadece onun için en iyisini istiyoruz." "Ve o istemiyor mu?"

"Ben öyle demedim."

"Demek istediğin bu. Sizin ya da bir başkasının istenmeyen müdahaleleri olmadan kendi kararlarını verebilecek yaşta."

Ağzını açıyor ama arkama bakıyor ve gözleri büyük panik havuzlarına dönüşüyor.

Arkama bakıyorum ve bir yan binada kaybolmadan önce iki adamın gölgesini yakalıyorum.

"Maya?" Ona sesleniyorum ve parmaklarımı yüzüne doğru şaklatıyorum.

İrkiliyor ve korku titreyen uzuvlarına yayılıyor. Mia'nın karanlıktan ölesiye korktuğu zamanki haline benziyor.

"Ben... Gitmeliyim." Mia'nın arabasına koşar ve kapıyı açabilmek için iki kez denemek zorunda kalır.

Adamların kaybolduğu yere bakmaya devam ediyorum. İlginç.

Mia'ya mesaj atarken bu bilgiyi daha sonrası için rafa kaldırıyorum.

Kız kardeşin bizi ayırabilmek için senmiş gibi davrandı. Onun gösterişli gözlerini gördüğüm an anladım. Bunun için bir ödül almayacak mıyım?

Cevap yok.

Parmağımı telefonun arkasına birkaç kez vuruyorum, sonra tekrar yazıyorum.

Landon: Benim mütevazı görüşüme göre (sadece oynuyorum - bende mütevazı bir şey yok), yasak aşk titreşimleri çok sert vuruyor. Ama siktir et, haksız mıyım?

Yine mesajı okuyor ama cevap vermiyor.

Mia, kur yapan ve duygulardan bahseden bir ortaçağ prensesi rolünü oynamaktan keyif alsa da, son zamanlarda beni görmezden gelmiyor.

Ya da belki Maya'yı gönderen oydu-

Hayır, o yüzleşmekten kaçınan biri değil. Bana bir şey söylemek isteseydi, alanımı işgal etmekten ve aklından geçenleri bana söylemekten çekinmezdi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Telefonum elimde yanıyor ve onun adına bakıyorum. Mia belli nedenlerden dolayı aramıyor. FaceTime aramalarını da pek sevmez, işin içine ailesi girmediği sürece.

Unless-

Cevap veriyorum. "Bir sorun mu var?"

"Senin sinir bozucu müdahalelerin dışında her şey harika. Mia ve ben iyi vakit geçiriyoruz, o yüzden defolup gitmeye ne dersin?"

Bip.

Bip.

Bip.

Telefonumun ekranına bakıyorum, o çok tanıdık-çok yakında çok ölü -Ses kulağımda çınlıyor.

Lanet Rory cenazesi için dua ediyor gibi görünüyor. Son derece iyi bir sporcu değilsem neyim ben?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

29

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Bugün tamamen rastlantısal olayların destansı bir oranı yaşandı.

İlk olarak, Maya kendi arabası bozulduğu için benim arabamı almak istedi ve korumalarının onu 'süper eski işadamı Mercedes'leriyle götürmelerini reddetti.

İkincisi, Nikolai'nin uykusunda neredeyse balkondan düştüğünü gördüm ve Gareth'ın yardımıyla onu içeri çekmek zorunda kaldım.

Bana Landon'la hâlâ görüşüp görüşmediğimi sordu ve ben bir şey söylemeyince tek kelime etmeden çekip gitti.

Niko her zaman benim ve Maya'nın şampiyonu olmuştur. Okulda dolaşıp ikimizden birinin saçının teline dokunulursa cehennemde ömür boyu sürecek tatilleri için hazırlanmaya başlamaları gerektiğini söyleyen ağabey.

Bazen bizi azarlasa da, sorun çıkarma alışkanlıklarımızı annem ve babamdan saklayan da oydu. Diğer zamanlarda da bize katılırdı.

Çoğunlukla, mafya prensesi hayatlarımızın prangalarının dışında yaşamamız için bize alan verdi.

Bu yüzden bana hem kızgın hem de hayal kırıklığına uğramış olması kendimi bok gibi hissetmeme neden oluyor. Gareth yola geleceğini söyledi ama kendi sözlerine inanmıyor gibiydi.

İşleri daha da kötüleştirmek için, derslerim biter bitmez ve sokakta yürürken bu pislik tarafından tuzağa düşürüldüm.

Yanlış hatırlamıyorsam adı Rory. Onu tanıyorum çünkü Landon'la birlikte dandik Elite partilerinde sık sık fotoğraflarını gördüm. Onu bu kadar iyi hatırlamamın nedeni, genellikle Landon'ın odasında konuştuğunu duyduktan sonra kişisel olarak araştırdığım Nila'nın yanında olması.

Sadece merak ettim. Başka bir şey değil. Tamam, belki biraz kıskançtım ve karşımda kim olduğunu görmek istedim.

Her neyse, Rory bugünün benimle tanışmak için mükemmel bir zaman olduğuna karar verdi. Benden uzun boylu, biraz fazla zayıf ve kafasına büyük gelen kıvırcık sarı saçları var. Ancak en dikkat çekici özelliği, bir korku filminden fırlamış gibi duran kan çanağı gözleri.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yürüyüşümü ilk böldüğünde güneş gözlüğü takıyordu, ama şimdi zengin İngiliz çocuğu imajını umursamıyor gibi görünüyor.

Başka koşullar altında olsa, gülümsüyormuş gibi yapar ve onu iterek geçerdim ama o devam etti ve beni fena halde kızdırdı.

Lan'ın mesajını okurken -ve Maya'ya yaptığı numaradan dolayı küfrederken- bu pislik telefonuma el koydu, beni kolumdan tuttu ve Lan'ı arayarak ona bariz yalanlar söyledi.

"Bir şey değil." Telefonu kapattıktan sonra önümde sallıyor.
Yukarı.

Onu geri kaptım, öfke karnımın dibinde birikiyordu ve binlerce küfürler parmaklarımın ucunda karıncalanıyor.

Rory sanki vitrindeki bir oyuncak bebekmişim gibi ilgisiz ve umursamaz bir tavırla boylu boyunca bana bakıyor. "Sende ne bulduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Pardon?

Tam bunu yazacaktım ki, devam etti: "Sen, istese yüzlercesini alabileceği bir amdan başka bir şey değilsin. Seninkini bu kadar özel yapan ne?"

Bu orospu çocuğunun cüreti. *Bugün yanlış kişiye bulaştın.*

Ama ben daha birkaç kelime yazamadan, o benim alanıma giriyor ve beni eski, kapalı bir barın duvarına sıkıştırıyor.

"Onun dikkatini önemli şeylerden uzaklaştırıyorsunuz ve buna izin veremeyiz. Landon kargaşa planları yapmazsa kulübümüz ayakta kalamaz."

Bana sorarsanız bu iyi bir şey.

Ama tiki çocuk Rory aynı fikirde değil gibi görünüyor, çünkü gözleri kan çanağına dönmüş ihtişamıyla bana dikilmiş. "Eğer sen aramızdan ayrılırsan, her şey olması gerektiği gibi olacak."

Sarsıntılı hareketlerle yazıyorum, sonra ona gösteriyorum. "Bana zarar vermek istediğine emin misin? Bir, taşakların tehlikede olacak çünkü bendeniz tarafından acımasızca dövülecekler. İkincisi, Landon bunu hoş karşılamayacaktır."

"Sana zarar vereceğimi kim söyledi?" Dudaklarından bilmiş bir gülümseme yükseliyor, tamamen akılsız ve tamamen şeytani. "Şiddet hiçbir zaman çözüm değildir, daha uysal bir şey daha iyi bir etki yaratacaktır. Bak, Lan senin üzerine titreyebilir, ama sen sadece bir aşamasın ve hep öyle kalacaksın ve ben onun mantıksız hayranlığını nasıl sona erdireceğimi buldum. Biliyor musun?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Lan'ın umursamadığı bir şey var mı? Yok mu? O zaman sizi aydınlatayım. Kirli mallara olan ilgisini tamamen kaybeder."

Eğilip saç örgülerimi yana doğru ittiğinde ve iğrenç bir sırtlan gibi boynumu emdiğinde hâlâ sözlerini sindirmeye çalışıyorum.

Onu itiyorum ama kemikten yapılmış biri için şaşırtıcı derecede güçlü.

Ben de dizimi kaldırıp ona olabildiğince sert vurdum.

Geriye düşerken uluması havada çınlıyor. Hemen bir elimi dudaklarının boynuma dokunduğu yere koyuyorum. Ne kadar acıdığına bakılırsa, piç kurusu beni iyi haklamış.

Yüzü kızarmış ve yumruğu havaya kalkmış halde geri geliyor ama bana saldıramadan korumam onu hareketsiz hale getirip kaldırım taşlı sokağa fırlatıyor.

Rory kıç üstü düşüyor ama hemen ayağa kalkıyor, asi bir hayvanın hırçınlığıyla bana hırlıyor ve sonra kaçıyor.

Korumam beni kontrol ediyor. "İyi misiniz, bayan?"

Hala boynumu tutarak başımı sallıyorum. Bazı nedenlerden dolayı, o pisliğin ne yaptığını kimsenin görmesini istemiyorum.

"Peşinden gidip bacaklarını kırmamı ister misin?" korumam sorar.

Başımı sallıyorum ve "Taşaklarına zaten acımasızca vurdum. Daha önce söz vermiştim. Beni eve götür yeter."

Yürüyüş yapma isteğim tamamen yok oldu. Önce şu aptal işareti saklamam gerek.

Sonsuz bir sessizlik içinde evime gidiyoruz.

Landon'ın mesajlarını açıp kendiminkilerden birkaç tane yazıyorum.

Maya sadece küçük bir p i s l i k gibi davranıyor. Onu boş ver. Sen ve Bran gibi, biz de birbirimize karşı hep aşırı korumacı olduk.

Haklısın. Yasak aşk kavramını siktir et.

Ayrıca Rory'nin az önce söyledikleri yalandı. Bunu biliyorsun, değil mi?

Her birini siliyorum. Yanlış bir şey yapmadığım halde suçlu gibi görünüyorum.

Onun yerine ben yazıyorum.

Doğum günüm için yaptığın heykele gelince, sanırım onu görmeye hazırım. Şimdi.

Yolculuğun geri kalanında telefonuma bakıyorum ama hâlâ cevap yok.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Arabadan inip daireye girdiğimde omuzlarım düşüyor, hala telefonumla göz kamaştırıcı bir rekabet yaşıyorum.

Okumamış bile.

Sakın bana Rory'nin söylediklerine gerçekten inandığını söyleme. Daha da kötüsü, Rory haklı mıydı ve Landon onun iğrenç bir şekilde ifade ettiği gibi kirli mallara olan tüm ilgisini mi kaybetti?

"Neredeydin?"

Maya'nın alışılmadık monoton sesiyle irkiliyorum. Köşede, karanlıkta beklediğini şimdi fark ediyorum. Bütün perdeler ve panjurlar çekili.

Telefonu cebime koyduktan sonra ışık düğmesine basıp "Dersten yeni geldim" diye imzalıyorum.

Titrek bir nefes veriyor ve annemin yapacağı gibi beni inceliyor. "Her şey yolunda mı?"

"Evet. Tuhaf davranıyorsun."

Boynuma bakarken kaşları birbirine çarpıyor. "Landon mıydı o?"

Başımı salladım. "Ölmek isteyen başka bir pislik. Landon'dan bahsetmişken, neden benmişim gibi davrandın? Lise boyunca benimle ilgilenen herkesi incelemeye çalıştıktan sonra bunu bir daha yapmayacağın konusunda anlaşmıştık."

"Bizi ayırt edemediklerine göre sizi hak etmedikleri açık."

"Ama Landon yaptı."

Yüzünü buruşturuyor. "O kadar anlayışlı ki, sinir bozucu. Görünüşe göre gözlerimiz aynı değil. Başından beri beni anladı ve sırf neyin peşinde olduğumu görmek için anlamamış gibi davrandı."

Kendi kendime gülümsüyorum. Bu Landon'ın yapacağı bir şeye benziyor. O kadar çıkarcı bir pislik ki, bazen çekici geliyor.

Sadece zaman zaman.

"Neden gururlu bir kız arkadaş gibi gülümsüyorsun? O hâlâ kötü haber, Mia."

"Belki de hep kötü haber almak istemişimdir," diye imzaladım. "Okuldaki iyi çocuklardan hiç hoşlanmadığımı ve kötü çocukları çok sığ bulduğumu biliyorsun. Landon ikisi de değil ve belki de bu hoşuma gidiyor. Aileme zarar vermediği sürece bu işin nereye varacağını görmeye hazırım."

"Sen... ciddisin."

"Evet. Ondan hoşlanıyorum Maya."

"O kadar insan arasından o mu olmalıydı?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"O olduğu için ondan hoşlanıyorum. Ona bir şeyler söyleyebiliyorum ve kendimi yargılanmış hissetmiyorum."

"Ne gibi şeyler? Sen... kaçırılma olayını ona anlatmış olamazsın, değil mi?"

"Şey, hepsi değil." Ama kesinlikle onun bildiğinden daha fazlası, ki bunun için kendimi kötü hissediyorum.

"Ona güvenmen mümkün değil, Mia. Ayrıca Niko çok kızacak."

"Niko'nun benim aşk hayatımı kontrol etmeye hakkı yok. Landon çoktan yıkıcı içgüdüsüne rağmen sürdürdüğü bir ateşkes. Belki Niko ve diğerleri de aynısını yapmalı."

"Sen de ben de biliyoruz ki işler böyle yürümüyor." Kolumu ovuyor. "Sadece... dikkatli ol, tamam mı? Senin için burada olduğumu biliyorsun, değil mi?"

"Her zaman."

Başını sallıyor, sonra odasına çekiliyor ve kapıyı kapatıyor. Telefonda konuştuğunu duyuyorum, birini görmek istediğine dair bir şeyler söylüyor ama kulak misafiri olmak için etrafta oyalanmıyorum.

Sanırım yeni bir ilişkisi var ve benim de büyük olasılıkla bir şüphelim var, ama kendisi beni bilgilendirene kadar onu rahat bırakacağım.

Odama gidiyorum ve boynumdaki büyük morluğu gördüğümde nefesim kesiliyor.

Siktiğimin Rory'sini bir daha gördüğümde taşaklarından daha fazla hırpalanmış olacak.

Fondöten sürüyorum, ama kızgın mor hala görünüyor, bu yüzden bir gerdanlık takıyorum, ama bu bile onu gizlemiyor.

Son çare olarak, her zamanki moda tercihlerime çok aykırı olan bir eşarp taktım, ama en azından bu vahşeti gizliyor.

Tekrar telefonumu kontrol ediyorum ama Landon'dan hâlâ cevap yok.

Ne var biliyor musunuz? Doğum günü hediyem olması gereken bir heykeli görmek için onun iznine ihtiyacım yok.

Her şeyin başladığı yere tek başıma geri dönüyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

30

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Canavarın sesinin o kadar yükseldiği zamanlar oluyor ki, onun ve şeytani yardakçılarının ortaya çıkmasına izin vermekten başka çarem kalmıyor.

Bazen, diğer insanların hayatlarını sadece bozmak yeterlidir. Diğer zamanlarda, bu yeterli olmaz ve tam bir anarşi gerekir. Belki burayı kundaklamak, orayı yıkmak ve her yere kaos tohumları gömmek.

Ancak şu anda canavarımın küçük çaplı suçlar işleme gibi bir niyeti yok. Hayır. Mesele dürtülerini doyurup onu kış uykusuna geri göndermek değil.

Bu birine bedel ödetmekle ilgili.

Kanla.

Lanet hayatıyla.

Sadece benimkinin olduğu yöne bakmaya değil, ona dokunmaya da cesaret etti. Sikmek. Dokunmak. Ona.

Canavarıma tasma takmayı reddettiğim bir zaman varsa, o da budur. Aslında buraya gelirken onu yerinde tutan prangaları parçaladım, böylece tüm ihtişamıyla dışarıda.

Eski bir binanın onuncu katındaki dairesinin karşısındaki köşede ödünç alınmış bir zamanda yaşayan lanet olası piçi sabırla bekliyorum. Heyecanlanmıyorum, adım atmıyorum ve kesinlikle soğukkanlılığımı kaybetmiyorum. Damarlarımda dolaşan öfke beni irrasyonel yapmıyor; beni ölümcül derecede sakinleştiriyor.

Hesaplı bir şekilde öldürücü.

Duygularım üzerinde her zaman kusursuz bir kontrole sahip oldum ve hiçbir zaman güçlü duygular sergilemedim. Aslında, çarpıtılmış duygularının kararlarını yönlendirmesine izin veren köylüleri küçümsedim.

Hayatımı başkalarının duygusal çöplerini avlayarak geçirdiğim için, benimkileri kullanmalarına asla izin vermeme sanatını mükemmelleştirdim.

Hedefim merdivenin başında beliriyor, dairesine doğru soğukkanlılıkla yürüyor ve halinden çok memnun görünüyor. Rory her zaman kafasında uyuşturucudan ve fare gibi varlığından daha görkemli görünme ihtiyacından başka bir şey olmayan şımarık bir velet olmuştur.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Onu yakınımda tutmamın nedeni çevreme ait olması ve kullanışlı bir piyon olmasıydı. Ama bu, akla hayale gelmeyecek bir şey yapmaya cüret ettiği anda sona erdi. Yaklaşana kadar onu bekliyorum, vücudum boynunu kırma düşünceleriyle uğulduyor. Ama bu çok küçük bir ceza. Ölüm bir huzurdur Öngörülebilir bir gelecekte ona izin vermeyeceğim.

Yangın merdivenine yaklaştığı anda, köşede saklandığım yerden çıkıyorum ve vücudumu arkadan ona çarpıyorum. Dengesini kaybediyor ve şaşkın bir ses çıkarıyor ama arkasını döndüğünde güneş gözlükleri yere düşüp parçalanıyor ve kan çanağına dönmüş gözleriyle karşılaşıyorum.

"Ne oluyor lan-"

Onu yakasından tutup metal korkuluklara doğru ittiğimde ve yumruğumu burnuna indirdiğimde sözleri bir *gümbürtüyle* sona eriyor. Parmak eklemlerimde acı patlıyor ama bunu tekrar tekrar yapıyorum.

Rory'nin yüzü güçlü darbelerim altında önce sola, sonra sağa, sonra tekrar sola savruluyor ama tükürmeyi başarıyor: "Bu, haftanın lezzetine yaptığım küçük ziyaretle mi ilgili?"

Mia'm haftanın lezzeti dışında her şeydir, ama ona söylemem.

Bu.

"Aptal olduğunu biliyordum ama *bu kadar* aptal olacağını düşünmemiştim, Rory." I Bacaklarına tekme atınca dizlerinin üzerine çöküyor ve sanki tanrısıymışım gibi bana bakmak zorunda kalıyor. Şu anda öyle de olabilirim. "Yoluma çıkarsan seni ve tüm aileni yok edebileceğimi en iyi senin bilmen gerekir. Senin hakkında sahip olduğum bilgilerin yanı sıra, daha fazla pislik toplayabilir ve varlığından bile haberdar olmadığın zayıflıkları ortaya çıkarabilirim ve bunları seni delirtene kadar mahvetmek için teker teker kullanırım."

Ona bir yumruk daha atıyorum ve yarılan dudağından kan fışkırıyor, tişörtüne ve yere damlıyor. Rory yaralı bir hayvan gibi kanlı dişleriyle hırlıyor. "Anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmeli ve bizi sonradan düşünülmüş bir şeymişiz gibi görmezden gelmemeliydin."

"Flaş haber, orospu çocuğu. Sen sonradan düşünülmüş bir *şeysin*. Aslında o kadar işe yaramazsınız ki bazen varlığınızı bile unutuyorum. Elitler kendi eğlencem için kurduğum bir kulüp ve her biriniz benim satranç tahtamda birer piyonsunuz, bu yüzden size zıplamanızı söylediğimde ne kadar yükseğe zıplayacağınızı soruyorsunuz. Size kendinizi bir kuyudan aşağı atmanızı söylediğimde, bunu gözünüzü dört açarak yapıyorsunuz, tıpkı başından beri yaptığınız gibi."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Seni lanet..." Ayağa kalkmaya başladı ama benim acımasızca onu tutuşum yüzünden ancak yarısına kadar gelebildi. "Ortak olduğumuzu söylemiştin."

"Ve sen de buna inandın mı? Ama yine de sen hiçbir zaman o kadar zeki olmadın, değil mi Rory?"

"Kızınızla tanışacak kadar zekiydim. Yumuşak ve narindi. Ona neden bu kadar takıntılı olduğunu anlayabiliyorum."

Kör bir öfke başıma hücum ediyor ve onu kaldırıyorum, sonra ellerimi boynuna doluyorum ve onu korkuluklara doğru itiyorum, böylece yarıya kadar dışarıda asılı kalıyor. "Çorak beyninde kendini koruyacak nöronların yok gibi görünüyor, bu yüzden intihar dileklerini gerçekleştireceğim."

Parmakları çılgınca, umutsuz hareketlerle ellerimi pençeliyor, ama tutuşumu gevşetmem için hiçbir şey yapmıyorlar. Aksine, parmaklarımı adım adım sıkıyorum. Önce soluk soluğa kalıyor ve var olmayan nefeslerle boğuluyor. Sonra yüzü koyu kırmızıya dönüşüyor, kanlı dudakları maviye dönüyor.

Bedeni yaşamak için bir şans için savaşırken, son nefeslerinin korkunç hırıltılarını parmaklarımın altında hissedebiliyorum.

Öldür onu.

Senin olana dokunmaya cüret ettiği için sefil hayatını bitir.

Seslerin şiddeti artıyor, duyabildiğim tek şey onlar olana kadar çarpışıyor ve yükseliyor.

Ama aldırmıyorum ve Rory'nin boynundaki tutuşumu gevşetiyorum. Ölüm o dangalak için hâlâ çok iyi ve onun huzur içinde ölmesine izin vermeyi reddediyorum.

"Adadan ayrılacaksın ve bir daha asla, ama *asla*, o lanet yüzünü burada göstermeyeceksin, yoksa sorunlarımız olacak. Biz derken seni kastediyorum."

Bozuk bir oyuncak gibi sayısız kez başını sallıyor, ben de onu yukarı çekip bırakıyorum.

Onu son bir kez tekmeledikten sonra gitmek için arkamı dönüyorum. "Mia'yla birlikte sana bir hatıra bıraktım. Umarım beğenirsin."

Olduğum yerde duruyorum ve uzun bir iç çekiyorum. Görünüşe göre bugün gerçekten benimle uğraşma havasında. İyi bir sporcu değilsem neyim ben?

Umalım da Rory'yle işim bitince bu öfke dağılsın. Yoksa Mia'nın başı büyük belaya girecek.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

31

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Perili eve ulaştığımda, aslında anahtarımın olmadığını biraz da utançla fark ediyorum.

Boş ver onu.

Artık burada olduğuma göre eve dönmeyeceğim.

Hafif bir manevradan sonra arabamı kapının yanına park ediyorum, kaputun üstüne çıkıyorum, sonra metal parmaklıklara tırmanıp diğer taraftan aşağı atlıyorum.

Bacaklarım darbe alıyor ama iyiyim. Landon'ın bana bir cevap verme şerefine nail olma ihtimaline karşı son bir kez telefonuma bakıyorum.

Hayır.

Hiçbir

şey.

Ayaklarım ön bahçede yavaşça durdu. Çiçeklerim yavaş yavaş büyüyor. İçlerinden biri, yalnız bir mavi yılan otu çiçeği açıyor.

Bu bir tesadüf değil.

Flora ve fauna ile ilgili her şeyin düşmanı olduğunu gururla itiraf eden Landon'ın çiçekleri sulamakla kalmayıp, etrafındaki çimleri budadığına ve parazitleri temizlediğine inanamıyorum.

Önlerine çömeliyorum ve parmaklarımı bir çiçeğin dikişlerinde hafifçe gezdiriyorum, kalbim bilinmeyen bir nedenle sıkışıyor.

Neden birdenbire kendimi bu kadar utanç verici bir şekilde boş hissediyorum?

Çiçeklerden daha önce ziyaret etmediğim için özür diledikten sonra kapıya yöneliyorum ve Landon'ın yedek anahtarı sakladığı ağaçtaki derin deliğe uzanıyorum.

Onu bulduğumda dudaklarımda bir gülümseme beliriyor ve içeri girmek için onu kullanıyorum. Evin içini gördüğümde ağzım açık kalıyor.

Ya da daha çok, yenilenmiş iç mekan.

Yeni mobilyaların yanı sıra, yeni bir ahşap zemin, pencereler ve zarif muslin perdeler var.

Yenilenmiş Viktorya dönemi balkonu, yeni biçilmiş arka bahçeye bakıyor. Devrilmiş dallar ve acayip ağaçlar yok olmuş. Bunun yerine manzara çok daha bakımlı, hatta zarif.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Burayı boykot etmeme rağmen Landon'ın bu değişiklikleri yapmış olması kalbimi ısıtıyor.

Yeni eserler bulmayı umarak stüdyosuna girdim. Ancak burası ürkütücü bir şekilde üç hafta önce bıraktığım yerle aynı.

İblisle savaşan bir kadının aynı yarım kalmış heykeli. Kendi kulağına çığlık atan bir adam. Şekli bozulmuş yüzünün havuzunda boğulan bir iblis.

Landon'ın sanatı da kendisi gibi. Tahmin edilemez, düşündürücü ve en önemlisi yoğun.

Farklı olan tek şey köşede duran ve üzeri beyaz bir çarşafla örtülmüş bir heykel.

Dengesiz bir elle çıkarıyorum. Yeterince eminim, kendime bakıyorum.

Sadece külotla ayakta duruyorum, aşağı bakıyorum ve iki orta parmağımı kaldırıyorum. Dudaklarım aralanıyor ve Lan'ın benim bakışımı kopyaladığını fark ediyorum.

önce beni çatıya kadar kovaladı.

Yaklaşıyorum, kalbim o kadar yüksek atıyor ki, kulaklarımdaki kan akışını duyuyorum. Ayrıntılara gösterdiği dikkat beni acımasız bir kıskaca alıyor.

O güne ait tek bir unsuru bile kaçırmamıştı. Kıvrık kirpiklerimi, saçıma dolanmış kurdeleleri, köprücük kemiğimin hatlarını, göğüslerimin eğimini, sert meme uçlarımı, külotumdaki kırışıklıkları ve hatta botlarımdaki zincirleri bile.

Onu ne kadar yakından incelersem, bana bakan ölümcül güzelliğin o kadar derinlerine çekiliyorum. Bu his kendime baktığım için değil. Hayır. Bunu Landon'ın elleri yaptığı için.

Bunu mükemmelleştirmek için ne kadar zamanı olduğunu bile bilmiyorum... Buna ne diyeceğimi bilemiyorum. Bir başyapıt çok genel görünüyor. Ellerinin yaptığı şeyin arkasındaki anlamı kapsamak için çok az.

Gerçek olduğundan ve aslında kendimi bir heykel olarak hayal etmediğimden emin olmak için yanağına dokunuyorum.

Sanatın bu kadar güçlü duygulara yol açabileceğini hiç bilmezdim. "Burada ne yapıyorsun?"

İrkiliyorum ve neredeyse heykeli deviriyordum. Son saniyede yakaladım, kalbim neredeyse yere sıçrıyordu.

Yavaşça arkamı döndüğümde Landon'ın girişte durduğunu görüyorum; bir eli cebinde, yüzü devasa bir karanlığın haritası gibi.

Gözlerim beyaz gömleğinin yakasındaki kan sıçramalarına takılıyor ve bir tutam panik midemin alt kısmına doğru kayıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ne oldu?" İşaret ediyorum ve gömleğini gösteriyorum.

Ona bakmıyor bile. "Soruma cevap vermedin Mia. Artık benim bölgemde buluşmayacağımızı açıkça belirttikten sonra burada ne işin var?"

Burası sadece onun bölgesi değil. Benim de bölgem.

Ayrıca, giderek kasvetli bir hal alan sesi de neyin nesi? Keşke daha önce sadece hayal görüyor olsaydım, ama hayır. Ses tonu da gözlerinin maviliği kadar karanlık. Landon bana böyle onaylamaz bir ifadeyle bakmayalı uzun zaman olmuştu.

Onu domuz kanıyla yıkadıktan sonra bana böyle baktığını ve intikam peşinde olduğunu içim acıyarak fark ettim.

Ancak şimdi, alaycı sırıtışından ve şeytanla bile boy ölçüşemeyecek tanrısal özgüveninden eser yok.

"Sana heykeli görmek istediğime dair mesaj attım. Cevap vermedin," diye imzalıyorum, sakinliğimi pamuk ipliğine bağlıyorum.

"Oh?" Duvarı itiyor ve kaçmak için duyduğum acil ihtiyaç yüzüme tokat gibi çarpıyor. Yine de kaçmıyorum ve ölümcül fırtınanın önünde durmayı seçiyorum.

"Demek mesajlaşmayı biliyorsun, ben de beni yine hayalet gibi gördüğünü sanıyordum."

Onun kasıtlı adımlarını takip ediyorum, attığı her adımda kalp atışlarım hızlanıyor. "Değildim."

"Neden olmasın? Bugün buluşmayacağımızı sanıyordum, çünkü görünüşe göre kotamızı doldurduk, değil mi?"

"Fikrimi değiştirdim."

"Hmm."

Önümde durduğunda sesi yüzüme yakın bir yerde titreşiyor. Sarhoş edici kolonyasının kokusu ve yüz hatlarının ruhani görüntüsü tarafından saldırıya uğruyorum.

Ve beni parmaklarının arasında ezmenin eşiğindeyken onu gördüğüm en güzel adam olarak düşünmek gerçekten akıllıca bir fikir değil.

"Gergin görünüyorsun Mia. Bunun bir sebebi var mı?"

Başımı sallıyorum ve ilk defa konuşamadığım için memnunum yoksa kesinlikle kekeleyecektim.

"Tekrar deneyelim. Bilmem gereken bir şey var mı?"

Bakışlarının baskısı b e n i çıplak bırakırken dudaklarım titriyor ve gözlerinin ezici yoğunluğu karşısında korunmasız kalıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Belki de Rory hakkında itirafta bulunmalıyım. Ne de olsa onunla telefonda konuştu ve hiçbir şey olmamış gibi davranmak iyi bir fikir değil. Ona o pisliğin yüzüne bile bakmayacağımı söylersem bana inanır.

Değil mi?

Yine de imzalıyorum, "Ne gibi bir şey?"

"İşte böyle." Eşarbımın kenarından tutuyor ve onu çekip çıkarırken inliyorum.

Elimi morluğun üzerine koyuyorum ve dilini tıkırdattığında korkunç bir hata yaptığımı anlıyorum.

Kahretsin.

"Önce başkasının sana dokunmasına izin veriyorsun, sonra bunu bir eşarpla gizlemeye çalışıyorsun, şimdi de bunu elinle mi yapmaya çalışıyorsun?" Sesi her kelimede daha da kararıyor. "Gerçekten de morluğu benden koruyabileceğine inanıyor musun?"

Başımı sallıyorum.

Onu korumaya çalışmıyorum. Ve evet, belki bir parçam Rory'nin, Landon'ın kendisine ait olana başkası dokunduğunda ilgilenmeyi bıraktığına dair söylediklerine inanıyor.

Bu olasılık beni açıklanamaz bir şekilde diken üstünde bırakıyor. Landon'ı hayatımdan çıkarmaya çalıştım ama bu bir şakaydı.

Artık hayatımda onun çılgınlıkları olmadan nasıl devam edebileceğimi gerçekten bilmiyorum.

Ve bu, düşünmekten bile hoşlanmadığım korkutucu bir düşünce.

"Elini bırak," diye emrediyor kazara birini kesebilecek bir ses tonuyla - o biri benim.

Başımı sallıyorum.

Belki ona bakmazsa, öfkesi dağılır-

Landon saniyeden kısa bir süre içinde bileğimi kavradı ve zorla indirdi.

Dudakları onaylamayan bir çizgiyle kıvrılıyor ve gözleri cehennemden fırlamış gibi görünen iki kara deliğe dönüşüyor.

Sadece gözleriyle emrettiği boğucu gerilimin altında yavaşça kırılırken omurgamda ve şakaklarımda boncuk boncuk terler oluşuyor.

"Görünüşe göre ait olduğun tek kişinin kim olduğunu unutmuşsun ve bir hatırlatıcıya ihtiyacın var." Ve bununla birlikte eğilip morluğu ısırıyor.

Sert.

Kana susamış bir vampir gibi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

32

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Pain boynumdaki saldırıya uğramış noktada patlıyor ve ölümcül bir orman yangını gibi tüm vücuduma yayılıyor.

Ancak, yerimde saymaya devam ediyorum. Hareket edemiyorum.

Dudaklarının hırpalanmış tenimdeki hissinden ve sadece Landon'ın içimde tetikleyebileceği ateşli duygulardan başka hiçbir şeye konsantre olamıyordum.

Muhtemelen ona Rory'nin bana dokunmasını istemediğimi ya da buna izin vermediğimi söylemeliyim, gerçekten, ama yapamam.

Tüm bedenim işlevlerini yitirmiş gibi görünüyor ve sadece anın içinde var olabildiğim kesintisiz, ağırlıksız bir gerçekliğe sızıyorum.

Landon neredeyse ruhumu boğazımdan içeri boşaltacak bir güçle derimi emiyor. Cezalandırıcı, sert ve tamamen acımasız.

Aynı zamanda kurabileceğimizi fark etmediğim berbat bir bağlantı. Yakıcı bir acı ve doyumsuz bir öfkeyle kurulan bir ilişki.

Sonunda geri itiyor, dişlerinin olduğu yerde zonklayan, karıncalanan bir karmaşa bırakıyor.

Kan dudaklarını kaplıyor ve ziyafetini yeni bitirmiş bir vampir olduğu imajını güçlendiriyor. Benim kanımla.

Gözleri benimkilere dalıyor, daha karanlık ve derinlikleri tamamen boş.

Sadece, Landon artık boş değil. Onu ne zaman içindeki boşluktan ve anarşi ihtiyacından daha fazlası olarak görmeye başladığımı bilmiyorum ama maalesef görüyorum.

Ötüyor ve bu ses bir şekilde en çılgın kabuslarımın bir parçası haline geldi. "Hâlâ geçmiyor."

Sözleri stüdyoda uğursuz bir vaat gibi çınlıyor ve sırf izi yok etmek için deriyi ısırıp koparmasını bekliyorum.

"Bana dokunmasına izin vermedim," diye imzalıyorum, uzuvlarımın kasılmasına neden olan titremeleri dizginleyerek.

"Onunla buluşmak istediğini söyledi." "Ve sen de ona inandın mı?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır." Üst dudağını kaldırarak boynumu işaret ediyor. "Bunu görene kadar."

Rory'nin çok hızlı olduğu ve onu görmediğim gibi bahaneler öne sürebilirdim ama hepsi bu kadar olurdu.

Bahaneler.

Yanlış bir şey yapmadığım halde bu tür bir dinamiğin içine sürüklenmeyi reddediyorum. Bu yüzden sessiz kalma seçeneğini seçiyorum. Siktir et onu.

Ben bir Sokolov'um ve biz mazeret sunmayız.

Landon parmaklarını boğazıma doluyor ve başparmağının ucu saldırıya uğramış derime bastırırken bir iniltiyi bastırıyorum.

Beni itiyor ve onun hareketlerine uymak için geri adım atmaktan başka çarem kalmıyor.

"Biliyorsun, bir başkasının eşyalarıma dokunmasına iyi tepki vermiyorum." "Ben sana göre değilim," diye imzalıyorum, düzgün nefes almakta zorlansam da. "Ama öylesin Mia. Sen benim malımsın ve bu da "Teninin her santimi bana ait." Başparmağını yaranın içine sokuyor. "Her parçan benim malım."

Sırtım masaya çarpıyor, çarpmanın etkisiyle Landon'ın çeşitli ekipmanları masanın üzerinde takırdıyor.

İrkiliyorum ve düzensiz nefeslerimde boğuluyorum. Etrafımdaki hava, nefes alamadığım boğucu bir gerilim kuyusuna dalmış gibi görünüyor.

"Durumu kavramış gibi görünmüyorsun Mia. Sana alan açmam ve senin iyiliğin için gereksiz ateşkesler yapmam, başkasına gidebileceğin anlamına gelmez. Eğer benimsen, hep öyle kalacaksın. Lanet olsun. *Benimsin*." Diğer eli elbisemin fermuarına uzanıyor ve kumaş ayaklarımın altında toplanana kadar aşağı çekiyor.

Gece havası çıplak meme uçlarımı ve çıplak amımı sıkıyor. Landon tüm benliğimi içine çekerken yanaklarım ısınıyor. Şehvet, kutsal olmayan bir buluşmada öfkeyle karışıyor ve alevlenmek üzere olan bir savaşa işaret ediyor.

"Hazırlıklı gelmişsin." Sesi öfkeli bir tahrikle karışarak alçalıyor. "Yoksa bu manzara başka biri için miydi?"

Başımı sallıyorum. Nasıl böyle düşünebilir?

Evet. Bu gece bir şeyler bekliyordum, bu yüzden iç çamaşırı giymedim, ama bu plan gözlerimin önünde yok oluyor.

"Hayır mı?" Bacaklarımın arasına uzanıyor, dudakları boynumla buluştuğundan beri iç uyluklarımı kaplayan uyarılmayı avuçluyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Savaşmamamın nedenlerinden biri de bu. Neden hala dövüşmeyi reddediyorum. Sonunda Landon kadar deli olduğumu kabul edebilirim, çünkü her santimim tartaklanma ihtimaliyle zonkluyor.

Nazik elleriyle kıvrımlarımı okşuyor ve ben parmak uçlarıma kalkarak bacaklarımın arasına yayılan ve karnımı sıkan zevk kıvılcımının peşine düşüyorum.

"Parmaklarımı ıslatıyorsun, Mia. Parmaklarım ve sikim için bu kadar azgın mısın?"

Vurdumduymaz gözlerine bakarken bir iniltiyi bastırıyorum. Öfke hala derinlerde, siyah ve beni ikinci bir deri gibi sarıyor.

Ama beni en çok rahatsız eden şey, beni sürekli ilk adımla çağırması. Küçük ilham perisi ya da benim için özel olarak ürettiği sevgi dolu terimler yok.

"O amcık sana dokunduğunda da bu kadar tahrik oldun mu? İnledin mi ve ona sadece bana ait olması gereken seksi küçük yüzünü gösterdin mi? Kokuşmuş gözleri, sikilmeyi ne kadar arzuladığını saklamak için bu kadar çok mücadele ettiğin bu versiyonu gördü mü?"

Midem alçalıyor ve destek için masanın kenarına tutunuyorum. Sözleri beni daha ateşli ve daha hassas hale getiriyor, böylece boşalmak için sadece küçük bir itmeye ihtiyacım var.

"Ama artık bu mümkün olmayacak, çünkü tahmin edin ne oldu? Rory derhal bu adadan ayrılacak."

Gözlerim genişledi, sonra yakasındaki kana odaklandım. Yani önsezim doğruydu. Bu kesinlikle Rory yüzünden olmuştu.

"Ona bana ait olana baktığı gözlerini yumruklamayı da içeren küçük bir ders verdim, sonra boğazıma dayadığı dudakları ayırdım. Sonunda, küçük bir sürtük gibi yalvarırken, bana ait olana dokunmak için kullandığı kolu kırdım. Ama onun sefil hikâyesi bu şekilde sona ermiyor. Tam tersi. Onun bile bilmediği bilgileri toplamayı kendime görev edindim ve bu bilgileri onu santim santim yok etmek için kullanacağım. Aslında, kaçınılmaz olarak aşırı doz aldığında orada olacağım ve benim kayıtsız gözlerim gördüğü son şey olacak. Son nefesini verirken, bana ait olanla uğraşmanın anlamsız hayatının en kötü hatası olduğunu bilecek." Amcığıma bir tokat atıyor ve zonklayan acı göbeğime yayılıp karnımı sıkarken inliyorum.

"Bunu neden yapasın ki?" Zayıfça imzaladım.

"Eğer henüz netleşmediyse. Senden hoşlanıyorum Mia ve bu çok uzun vadeli bir bağlılık. Seni koruyacağım ama gözüm hep üzerinde olacak.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

başkası benim olanı ister. Asla ama *asla* kimsenin yaklaşmasına izin vermeyeceksin."

Boğazımı ve amımı serbest bırakıyor. Dudaklarımdan tatminsiz bir inilti dökülüyor, ancak tüm ekipmanı tek bir hareketle masadan itip yere düşürürken bir çığlıkla sona eriyor. Sonra beni iki eliyle yukarı kaldırıyor.

Kıçım soğuk masaya değiyor ama Landon gömleğini ortadan yırtıp düğmelerini etrafa saçarken aklımdaki son şey bu.

Keskin karın kaslarını ve kaslı omzunun eğiminden ve yanından görünen yılan dövmelerini görünce ağzım sulanıyor.

Ben kıyafetlerinin altına uzanan ince saç izlerine bakarken, Landon kemerini çözüp pantolonunun fermuarını açarken ateşli gözlerini benden ayırmıyor. Pantolonu fırlatıp atıyor ve deriyi boynuma doluyor.

Boğazım zonkluyor ama bunun sebebi acı değil. Aslında bu pozisyonda güven verici bir şey var.

Landon yanımızdaki kovaya uzandığında kemer boynumda asılı kalıyor ve kapağı çıkarıp üzerime soğuk sıvı sıçratmasını büyük bir hayranlıkla izliyorum.

Şaşırdım kaldım.

Bu hareket karşısında tamamen ve tamamen şaşkına döndüm. Yağ benzeri sıvının yüzümü ıslatmasını, kirpiklerime yapışmasını ve yere damlamadan önce vücudumun geri kalanından aşağı kaymasını sadece izleyebiliyorum.

Bunun ne olduğunu soramadan Lan beni kemerimden çekerek masanın kenarına oturtuyor ve başparmağını alt dudağımda gezdiriyor.

Sıcak ve alçak sesle, "En sevdiğim başyapıtıma benziyorsun," diye fısıldarken ağzı benimkinden bir nefes uzakta.

Dudakları dudaklarıma çarpıp beni yağlı sıvı ve kör edici sahiplenme tadında vahşi bir öpücükle sahiplendiğinde içimi bir ürperti kaplıyor.

Elimde olmadan onu öpüyorum, bedenim onun yoğunluğunun büyüsüne, affedilmez dudaklarının tadına ve özür dilemeyen dokunuşuna kapılıyor.

Alt göbeğime bir çıkıntı saplanıyor ve sonra aşırı uyarılmış kıvrımlarım arasında sürtünme tutuşuyor. Lan çok büyük aletini samimi, son derece tahrik edici bir ritimle göbeğimin üzerinde kaydırıyor, alay ediyor ama oraya varmıyor.

Kalçalarımı yuvarlayarak kendimi kaldırmaya çalışıyorum ki siki içeri girebilsin. Lan kemeri sıkıca kavrıyor ve dişlerini alt dudağıma geçirerek beni uyarıyor. "Bu bir ceza Mia," diye mırıldanıyor saldırıya uğrayan dudağıma karşı.

"Neden bundan zevk alabileceğini düşünüyorsun?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Parmaklarını göğüslerimdeki yağlı sıvının üzerinde gezdiriyor, sonra meme uçlarımı sıkarak ağrıyan çakıl taşlarına dönüştürüyor. Hem zevk hem de acı dolu bir sarsıntı, sikinin kıvrımlarımın arasından kaydığı yere doğru fırlıyor.

Süzülüşün erotik sesleri havada yankılanıyor ve ben inliyorum, kalbim neredeyse göğsümden fırlayacak gibi atıyor.

Landon'ın koluna tutunuyorum, bu eziyete bir an önce son vermesi için gözlerimle ona yalvarıyorum.

Landon cevap olarak meme ucumu daha sert çimdikliyor, sonra avucunu göbeğime, sonra kalçama ve sikinin göbeğimle buluştuğu yere indiriyor.

"Yüzün zevk ve utanç arasında gidip gelirken yalvarma şeklin beni çok sertleştiriyor." Sikinin tepesini girişime doğru kaydırıyor.

Onu bırakmayı reddedercesine sıkıyorum, ama bu sadece yüzünde muhteşem bir gülümsemeyi tetikliyor. "Seni becermemi mi istiyorsun, Mia? Amımı başka kimsenin dokunamayacağı kadar çok dölle doldurmamı ister misin?"

Kendi iyiliğim için fazla hevesli görünüp görünmediğimi umursamadan başımı sallıyorum.

Lan sikini çıkarıyor ve ben hayal kırıklığından neredeyse çığlık atıyorum.

"Daha önce de belirttiğim gibi, bu bir ceza ve bundan zevk alamazsın. Belki de seni bir süre aç bırakırım, böylece lanet tenimi kimin işaretlemesine izin verdiğin konusunda daha dikkatli olursun. Belki de dersini alana kadar sikim öngörülebilir gelecekte sana dokunmayacak."

"Oh, lütfen. Bensiz yaşayamazsın," diye imzalıyorum, her ne kadar bir yanım onsuz da yaşayamayacağımı düşünmeye başlasa da.

Bu cehennemin özel bir türü. Onun sürekli akıllara durgunluk veren yoğunluğuyla yaşamak zor, ama onsuz yaşamak daha da zor.

"Bu sana bir ders vermeyeceğim anlamına gelmez, Mia." "Muse," diye imzalıyorum yavaşça.

"Bana Mia deme."

"Bana duymak istediğim bir şey söyle." Sikinin tepesini girişime doğru okşuyor.

Alt dudağımı ısırıyorum. Uzun zamandır ilk kez bunu kendi sesimle, kendi kelimelerimle söylemek istiyorum.

Ama yapamayacağıma ve muhtemelen asla yapamayacağıma göre, "Seninim, Landon." diye imzalıyorum.

Öfkenin yavaşça dağılmasını, yerini çığ gibi büyüyen şehvete ve vahşi sahiplenmeye bırakmasını nefesimi tutarak izliyorum.

"Evet, öylesin. Her zaman öyleydin ve her zaman öyle olacaksın." Tek bir hamlede içime öyle bir dalıyor ki masa ve üstünde ne varsa sarsılıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Amım onun sikinin etrafında kenetleniyor ve bu sefer Landon güçlü bir aciliyetle içime girerken boynumdaki kemeri sıkıyor.

"Sikimi çok iyi alıyorsun, Mia. Sen benim en sevdiğim küçük döl kovamsın, değil mi?"

Hiçbir şey söylemiyorum. Söyleyemem.

Lan kemeri kullanarak beni çekiyor, böylece yapışkan göğsüm onunkine yapışıyor ve meme uçlarım sert kaslarına sürtünüyor. Nefesim onun tutuşuyla ve aynı zamanda bana dokunduğu mutlak, özür dilemeyen sahipleniciliğiyle çalınıyor.

Sanki birkaç hayat önce birbirimize aitmişiz de şimdi yeniden bir araya geliyormuşuz gibi.

Ya da belki de sonunda birbirimize geri dönmenin yolunu bulmuş lanetli aşıklarız.

Ayak uydurmak neredeyse imkânsız hale gelene kadar hızı artıyor.

Bacaklarım kalçalarının arkasına dolanıyor, botlarımın topukları etine batıyor ve parmaklarım yılan dövmesinin sürünen eğimine batıyor.

Ona hayatım pahasına tutunuyorum, ama aynı zamanda onun nerede bitip benim nerede başladığıma dair hiçbir fikrim olmadığı için birbirimize bu kadar karışmış olmak çok doğru hissettiriyor.

"Bana tutun, küçük ilham perisi. İçimdeki susamış öfkeyi dindir." Sözleri boynumda uğursuzca tınlıyor. "Nasıl yapılacağını bilen tek kişi sensin."

Ve sonra kısa bir süre önce saldırdığı eti ısırıyor.

Sözlerinden mi, uyarılmaktan mı, yoksa onun çılgın dokunuşunu itiraf etmek istediğimden daha fazla özlediğimden mi bilmiyorum ama kasılmalarla boşalıyorum.

Göz kapaklarımın arkasında beyaz noktalar oluşuyor ve titriyorum ama gitmesine izin vermiyorum. Bunu yapmamak çok önemli.

Lan orgazmım boyunca beni beceriyor, dünya etrafımda sallanana kadar itişleri daha derine ve daha hızlı gidiyor.

Ben hâlâ orgazmın etkisinden kurtulamamışken, Lan omuzlarım arkamdaki duvara yaslanacak şekilde beni geriye itiyor. Ekipmanının bir parçasına uzanıyor - saplı metal bir top - topu yalıyor ve sonra iç uyluklarımdaki sıvının içinde kaydırıyor.

"Küçük kıçını döllerimle doldurmam gerek, ama önce..." Beni çekip çeviriyor, böylece karnım masanın üzerinde, ayaklarım yerde ve kıçım havada oluyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Landon kıçımın yanaklarını ayırıyor ve ben hissetmeden önce duyuyorum. Sikini aşırı hassas amcığıma sokarken arka deliğime tükürüyor.

"İşim bittiğinde, her santimin benim ve sadece benim olacak." Sonra yavaşça içeri sokmadan önce arka deliğimin etrafında top gibi hissettiren şeyi kaydırıyor.

G e r i l i y o r u m , amımdaki zevk bile bunu katlanılabilir kılmıyor. Dudaklarımdan acı dolu sesler çıkıyor ve ısırıyorum.

"Şşş. Benim için rahatla." Ritmi yavaşlıyor ama derinleşiyor, G noktama tekrar tekrar vuruyor.

İçimden inlemeler dökülüyor ve görünüşe göre yeterince gevşiyorum, çünkü topu kıçımın içine kadar sokuyor. Yanmayı hissediyorum ama düşündüğüm kadar kötü değil.

Aslında zevk, düşünebildiğim tek şey haline gelene kadar tüm içime yayılıyor.

Ağzıma kadar dolu ve tıka basa doluyum, bu hem bunaltıcı hem de heyecan verici.

Tırnaklarım masanın kenarlarına batıyor, yoğun duyguların tamamını içime çekerken nefesim yüzeyde yoğunlaşıyor.

"İşte bu kadar. Sikimi çok iyi alıyorsun bebeğim."

Övgüleri ve bana bebeğim diye seslenişi beni tekrar boşaltmaya yetiyor.

Bu sefer daha

güçlü.

Daha sert.

Ve çığlık atıyorum, adını söylemeye çalışıyorum. Ama sadece

uzun bir ses olarak çıkıyor. Kelime yok.

Sadece sonsuz sessizlik.

Landon'ın hızı giderek artıyor ve kısa süre sonra o da bana katılıyor. Çekiliyor ve dölünü kıçımın her tarafına yayıyor, böylece cildim erotik bir yapışkanlık karmaşası oluyor.

Bırakın düşünmeyi, zar zor nefes alabiliyorum. Kulaklarım çınlıyor ve kalbim beni hayatta tutmak için savaşıyor gibi görünüyor.

Ancak Landon eğilip saçlarımı ve kurdelelerimi yüzümden uzaklaştırıp "Sikeyim benimkini" diye fısıldadığında her şey sakinleşiyor.

Öyleyim.

Ama yine de, o da öyle.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

33

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Parmaklarım eskiz defterimin üzerinde, üzerinde çok az kontrolüm olan ya da hiç olmayan düzensiz, kaotik bir ritimle akıyor.

Ben de kontrolü ve her şeyin elimin altında olmasını seven bir tipim.

Yine de saatlerdir çizdiğim figürlere bir son veremiyorum. Kaç tane olduğunu sormayın, çünkü bu sonsuz döngüde sıkışıp kaldığım süre boyunca ne yaptığıma dair hiçbir fikrim yok.

O kadar uzun zaman oldu ki saymayı unuttum ve bu aşamayı geçme yeteneğimi de kaybettim.

Dudaklarımın kuruması için yeterince uzun zaman geçti. Onlara eşlik edecek hiçbir şey olmadığından, onları ayarlamak imkansız.

Ancak daha sinir bozucu olan şey, kafamı ve uzuvlarımı ele geçiren ancak gerçek formda somutlaşmayı reddeden bu yaratıcılık telaşı.

Olası başyapıtların eskiz üzerine eskizleri defterimi dolduruyor ve yine de hiçbiri kesimi yapmıyor. Beynim Yunan tanrılarından daha yüksek standartlara sahip seçici bir dangalak.

Ama yine de, eğer büyüklük kolayca gelseydi, herkes bir dahi olabilirdi.

Yumuşak bir el benimkine dokunuyor ve kendi Yunan tanrıçamın gözleriyle tanışmak için başımı kaldırıyorum. Karanlıkta bir heykelin mükemmel bir taklidi gibi önümde durana kadar ihtiyacım olduğunu bilmediğim ilham perisi.

Kapüşonum Mia'nın minik bedenini yutuyor ve kalçalarının ortasına ulaşıyor. Parmaklarımın izleri, mutlak sahipliğimin açık bir göstergesi olarak iç bacaklarının açık teni üzerinde bir harita oluşturuyor.

Bakışlarım boğazına yayılmış koyu mavi ize kayıyor. Muhtemelen biz konuşurken Cambridge'deki sıradan memleketine siktir olup gitmiş olan Rory'ye yaptığım şeyle hiçbir benzerliği olmayan, kendi yaptığım bir iz.

Bu küstah çağrıyı aldıktan sonra, Elit'in başka bir üyesiyle paylaştığı daireye gittim. Çok beklememe gerek kalmadı çünkü kısa bir süre sonra kendini beğenmiş bir sırıtışla çıkageldi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bu zafer duygusu, ona kararları kimin verdiğine dair bazı temel kuralları öğrettikten sonra, bendeniz tarafından çirkin yüzünden silindi. Spoiler uyarısı, o değil.

Bayılmadan hemen önce bana Mia ile birlikte bir hatıra bıraktığını söyleme cüretini gösterdi.

Bu, yüzüne onu ilk ambulansla hastaneye gönderebilecek ya da gönderemeyecek son yumruğu indirdi.

Mia'nın onun bıraktığı morluğu kasıtlı olarak sakladığını gördükten sonra öfkem en üst seviyeye çıktı. Sanki izi korumaya çalışıyormuş gibi ya da aynı derecede küfür içeren bir şey.

Daha önce hiç böyle bir öfke yaşamamıştım. Bran hedef haline getirildiğinde değil. Killian kız kardeşimin hedef olduğuna karar verdiğinde de.

Ebeveynlerimle asla kardeşlerim gibi ilişki kuramayacağımı anladığımda bile.

Mia'nın teninde başka bir adamın izini gördüğüm an, Rory'yi geri dönülmez bir şekilde yok etme dürtüsü duydum, başkalarının gelip alabileceği hiçbir şey kalmayacaktı.

Sonra Mia'yı o kadar derinden kesme ihtiyacı doğdu ki, gelecekteki yaşamları için içinde kalan tek isim benim adım olacaktı.

Ancak bu kara öfke, o kelimeleri söyler söylemez -daha doğrusu imzalar imzalamaz- anında kayboldu.

"Ben seninim, Landon."

Tabii ki öyle.

Doğru olduklarını bilmek için kelimeleri duymama/görmeme gerek yoktu ve yine de beni çok kasvetli ve karanlık bir kenardan çekmeyi başaran şey tam olarak buydu.

Şu anda yine yapıyor.

Onun yumuşak elinin benimkine değdiğini hissetmek beni, o uyuduktan sonra kendimi hapsettiğim kara delikten çıkarmaya yetiyor.

İblislerim sessizce tıslayarak ve hoşnutsuzluklarını belli ederek gölgelere çekiliyor.

"Her şey yolunda mı?" diye işaret ediyor.

Defterimi kapatıp yanımdaki masaya fırlatıyorum ve onu belinden tutup kucağıma oturtuyorum. Kollarımda kendini küçük ve mükemmel hissediyor, sanki hep olması gereken yer burasıymış gibi. Burnumu hafif nemli saçlarına gömüyorum ve manolya kokusunu içime çekiyorum.

Ve evet, o şampuan ve vücut yıkama suyu burada.

Onu içime çekerken ciğerlerim genişliyor ve uzun bir mırıltı çıkarıyorum. "Artık öyle."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Mia sırtını masaya dayayıp yan oturana kadar kalçamda kıpırdanıyor. Gözleri kavurucu güneşin altındaki Akdeniz gibi sulu bir maviyle parlıyor.

Her zaman bu kadar güzel miydi yoksa ben mi o dipsiz kuyuya daha çok düşüyorum?

Beni yakından inceliyor, çatıdaki buluşmamızdan beri bu normal. Sanki elindeki her yöntemi kullanarak derimin altına girmeye çalışıyor.

"Az önce ne düşünüyordun?" diye sordu sonunda. "Neden soruyorsun?"

"Düşünceler içinde kaybolmuş gibiydin ve senin gibi birinin kendi kafasının içinde hapsolmuşken ne düşündüğünü bilmek istiyorum."

"Dürüst olmak gerekirse iyi bir şey değil." Parmaklarım kapüşonun altından kayıyor ve kalçasını yavaşça, şehvetli bir şekilde okşuyorum.

Titriyor ama kısa sürede toparlanıyor. "Anlat bana." "Bazı iskeletleri dolapta bırakmak en iyisidir." "Ama bilmek istiyorum."

"İskeletler mi? İlham perim. Bu yeni bir sapkınlık mı?"

Alaycı bir şekilde omzuma vuruyor. "Konuyu değiştirmeyi aklından bile geçirme."

Gülümsemem düzleşiyor. "Zihnim iyiden önce kötüyü görmeye ayarlı. Aslında, güneş ışığı ve gökkuşağı gibi olan her şey genellikle sonradan akla gelir, asla ana fikir değildir. İçgüdülerim manipülasyon, yozlaşma ve anarşi yanlısı, yani nörotipik insanların sosyal olarak kabul edilebilir davranışları kavramına karşı isyan ediyor. Sürekli uyarılmaya ihtiyaç duyan bir canavarım var ve bu talepleri doyurmazsam daha kötü bir yola sapacağım."

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz, bu bilgiyi bu kadar kolay açıkladığım için içimden kendime lanet ediyorum. Aslında, bu konuyu Aiden Amca ve bazen de babam dışında biriyle konuştuğumu bile anlayamıyorum.

Antisosyal Kulübü'nün başkanı seçilebilecek kadar gururlu bir üyesi oldum. Bu yüzden her zaman gizli ve ketum olmakla övündüm. Hiçbir zaman açık bir kitap olmadım, gençken ya da terapistlerle bile. Denediler ama sosyal öykünme oyununu mükemmelleştirir mükemmelleştirmez ve duyguları öğrenir öğrenmez, onları bir satranç tahtası kadar ustaca oynadım.

Ancak Mia farklı. Onu oynamaya çalıştım ama asla başaramadım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bana klinik bir yargı yerine anlayışla bakıyor. Sadece üç kişi bana böyle bakmıştı. Annem, babam - beni kiraya vermenin anlamsız olduğunu anladıktan sonra - ve Aiden Amca.

Ve şimdi, o.

Mia.

Sanki canlı canlı derimi yüzüp kaburgalarımın arasına girebilecekmiş gibi birkaç saniye beni izliyor. Dikkatli bir şekilde düşündükten sonra, "Bu yüzden mi Heathen'larla ateşkes ilan ettiğinden beri hareketsiz kalmakta zorlanıyorsun?" diye soruyor.

Anlayışlı küçük fingirdek.

"Kısmen."

"Diğer kısmı ne?"

"Çileden çıkarıcı bir itme-çekme oyunu oynuyorsun."

"Daha önce sana güvenemiyordum."

"Bu, şimdi yaptığınız anlamına mı geliyor?"

"Başlıyorum." Boğazını temizliyor. "Daha iyi hissediyor musun?"

Belini sıkıca kavrıyorum, parmaklarım yumuşak teni kazıyor. "Artık burada olduğuna göre, evet."

"Bu kadar yeter mi?"

"Dürtüleri köreltmek için, evet."

"Bu yüzden mi öfkeyi dindirebilecek tek kişinin ben olduğumu söyledin?" Başımı salladım. "Sen iyi bir sporcusun."

"Ama ya iyi bir sporcu olmayı bırakırsam? Yolunuza çıkarsam benden kurtulacak mısınız?"

"Çoğu zaman iyi bir sporcu değilsin ve her zaman yoluma çıkıyorsun. Seni ittiğimi görmüyorsun."

"Ya hiç değişmezsem ve zor ve fazla kendim olmaya devam edersem."

"Ben de buna güveniyorum. Asla değişme. Sen olduğun gibi mükemmelsin."

İçinden bir ürperti geçiyor ve biraz gülümsüyor. "Bunu söylemeyi sana Bran mi öğretti?"

"Tabii ki hayır. Aslında ona birkaç şey öğretmeliyim." "Empatisi olduğu için mi?"

"Bu da bir sorun ama benim en büyük endişem onun biraz namuslu olması ve çok az ya da hiç deneyimi olmaması."

"Bunun nedeninin kızların sana ulaşmak için onu kullanması olduğunu hiç düşündün mü?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Gözlerimi kısıyorum. "Bunu nereden
biliyorsun?" "Bana o söyledi."
"Bran ile biraz fazla samimi oluyorsun, değil mi?"
"O çok iyi bir arkadaş."
"Hmm."
"Kes şunu." Gülümsüyor. "Kendi ikiz kardeşini kıskandığına inanamıyorum."
"Ben kıskanç değilim. Ben bölgeciyim. Ayrıca, ondan daha popüler olmamın bir nedeni var."
"Senin bir pislik olduğun gerçeği mi?"
"İşte bu var. Bazen duygusal açıdan da son derece bodur olabiliyor. Çok iyi giyindiği imajının sizi kandırmasına izin vermeyin. Kilit altında tuttuğu başka bir tarafı daha var."
"Bu ne anlama geliyor?"
"Endişelenmene gerek yok."
Hafifçe kaşlarını çatarak beni izliyor, ama neyse ki bunu görmezden gelmeyi seçiyor ve defterimi işaret ediyor. "Çizim mi yapıyordun?"
"Evet. Korkarım pek şansım yok."
"Uyumadın mı?"
"Bunun için zamanım yok."
"Ama sen hiç
uyumuyorsun."
"Uyku abartılıyor." Orada duruyorum, uyuduğumu açıklamak istemiyorum, sadece o etraftayken değil.
Son zamanlarda üstün yaratıcılığımı tek başına yönlendiriyor ve uyumak yerine bundan en iyi şekilde yararlanmayı tercih ediyorum.
Mia ters ters bakıyor.
Yanağını çimdikliyorum. "Sana hiç ters ters baktığında çok sevimli göründüğünü söylemiş miydim? Bu beni sertleştiriyor."
"Her şey seni sertleştiriyor." diye işaret ederken yanakları
kızarıyor. "Her şey değil. Seni."
"Ben değil. Tuhaflıklar."
"Tuhaflıklar değil. *Sen*." Başparmağım ve işaret parmağımla çenesini kaldırıyorum. "Bir tutam baharat sunuyorlar ve evet, inkar edilemez derecede heyecan verici, ama seninleyken kesinlikle zorunlu değiller. Eskiden seks kulüplerine gider ve her türlü sikişe katılırdım çünkü ortaokuldan beri normal şeyler benim için işe yaramıyordu. Sayısız kez fiziksel doruğa ulaşmayı başarsam da, hiçbir zaman tam anlamıyla tatmin edici olmadı."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Kıvrımlarıyla bile mi?"

"Tuhaflıklar olsa bile. Zihinsel olarak doruğa ulaştığım tek kişi sensin."

"Bir süre sonra
mı?" "Hiçbir
zaman."

Dudakları gururlu bir sırıtışla kıvrılıyor. "Sanırım bu birbirimizin ilkleri olduğumuz anlamına geliyor."

"Yakın zamana kadar kendini beğenmiş Bayan Prude Virgin olma."

"Bakir ya da değil, büyük Landon King'e kimsenin sahip olmadığı bir şey sunmayı başardım." Saçlarımı karıştırıyor, kendinden çok memnun görünüyor.

Ben de karşılığında sırıtıyorum. "Beni
harika mı buluyorsun?" "Kendine
gel."

"İmkansız."

Başını sallıyor ama gülümsemesi hâlâ dudaklarını boyuyor. "Ne üzerinde çalışıyordun?"

"Tatmin edici bir şey yok."

"Hiç kendinize karşı çok sert olduğunuzu düşündünüz mü?"

"Çok seçici değilim. Sıradanlıkla aram iyi değildir."

"Yaptığın hiçbir şey vasat değil." Heykelini işaret ediyor. "Bayıldım buna. Teşekkür ederim."

"Rica ederim, ama alamazsınız." "Neden?"

"O benim mülküm, tıpkı senin gibi, küçük
ilham perisi." Kaşlarını çatıyor. "Ben bir
şey değilim."

"Hayır, değilsin. Ama hâlâ benimsin." "Peki,
benim misin o zaman?"

"Eğer istersen."

Dudağının kenarını ısırıp bırakıyor, sonra boğazını temizliyor ve konuyu değiştirmek için başka bir yol arıyor.

Bu iyi bir şey. Benden bu kadar etkileniyorsa, onu kendi dünyamın derinliklerine çekiyorum demektir. Er ya da geç, gardını indirip tamamen bana ait olmaktan başka çaresi kalmayacak.

Birkaç saniye sonra, "Neden sigara içmiyorsun ve ciğerlerini de ruhun gibi kapkara yapmıyorsun?" diye sorar.

"İstifa ediyorum."

"Gerçekten mi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sigara her zaman uzak durabileceğim bir düşkünlüktü. Bağımlısı olmadım." *Sana geldiği zaman hariç.*

Bu noktada sadece saplantı ya da aşk değil. Ve kesinlikle çok daha fazla bağımlılık yapıyor. O ortaya çıktığı anda şeytanlarımın hemen sakinleştiği gerçeği hem büyüleyici hem de endişe verici.

Yine de başka türlü olmasını istemezdim.

"Güzel. Sağlığın için iyi değil." "Ve senin

sağlığın."

"Ve bitkiler!" Gülümsüyor. "Onlara baktığınız için teşekkür ederim. Canlı ve güzeller."

"Sıkılmıştım."

"Hiçbir zaman bitkilerle ilgilenecek kadar sıkılmıyorsun, bu yüzden teşekkürü bu kadar alaycı olmadan kabul et." Ben onu durduramadan kucağımdan atlıyor. "Gidip onları kontrol etmem gerekiyor. Onları sabahın bu erken saatlerinde sulamak en iyisi."

"Cidden tanrısal arkadaşlığımı birkaç çiçekle mi değiştiriyorsun?"

"Bana katılabilirsin," diye teklif ediyor omzunun üzerinden çapkın bir gülümsemeyle ve sonra ön kapıdan çıkıyor.

McLaren'ımla uçurumdan düşüp yanmayı tercih ederim.

Yirmi dakika sonra, Mia'nın yarattığı küçük bahçeye doğru ilerlerken eşofman altımı, tişörtümü ve ayakkabılarımı giymiştim.

Ne? Sıkılmıştım. Ayrıca, kendi yaratıcılığım tarafından tekrar tuzağa düşürülme havasında değilim.

Mia çömeldiği yerden başını kaldırıyor ve yükselen güneşten gözlerini korumak için eldivenli elini kaldırıyor. Yolunda duruyorum ve bir elimi cebime sokuyorum. "Varlığımla seni şereflendiriyorum. Tapınmayı oral seks şeklinde kabul ediyorum."

Gülüyor ve başını sallıyor, sonra işaret ediyor, "Orada öylece durma. Bir işe yara ve bana gübre çivilerini getir."

Küfür. Benden daha fazla ilgi gösterdiği iblis çiçekleri için bana nasıl hizmetçi gibi davranmaya cüret eder. Şansım varken onları ezerek öldürmeli ve her şeyi talihsiz bir çiçek ölümüne bağlamalıydım. Birçok çiçekçide her gün olan bir şey ve hiç de hoş karşılanmayacak bir durum değil.

Bu seçenek şu anda söz konusu olmadığından, gidip gübreyi getirdim ve hatta eldivenlerimi giydim. Sonra ben, Landon King, efsanevi

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Çağdaş sanatın dehası, küçük çiçekleri sulamaya yardım et.

Mantığım basit. Bu sıkıcı işi ne kadar çabuk bitirirse, onu ikinci raunda o kadar çabuk götürebilirim. Belki bu sefer, onu tuvalde dört ayak üzerinde becerirken güzel küçük vücudunun resmini yaparım. Ya da belki onu anlamsızca becerirken sırtına bir şeyler çizerim. İş sikişmeye ve sanata geldiğinde çok yönlü olmaktan başka bir şey değilim. İkisini bir araya getirdiğinizde garantili başarı için bir reçete elde edersiniz.

"Onları bıçaklamaya çalışmamalısın, Landon." Mia gülüyor ve bana nasıl yapılacağını göstermek için elimi tutuyor.

Bu yüzden bilerek hatalar yapıyorum ki o da benim hareketlerimi daha fazla 'düzeltebilsin'. Benimle ilham perim arasına girmeye hakkı olmayan çiçeklerin aksine, bununla başa çıkabilirim.

Gerçek bitkilerle ilgili çocukça, olgunlaşmamış duygularımı aştıktan sonra Mia'ya daha fazla odaklanıyorum. Çiçekleri okşarken ve hatta onlara evcil hayvanlarıymış gibi işaret ederken yüzündeki kaygısız ve mutlu ifadeye bayılıyorum.

Tohumları incelemeye devam ettiğinde, "Bundan bir kariyer yapabilirsin," diyorum.

"Oh, yapacağım," diye imzalıyor. "Dünyayı bitkiler için daha iyi bir yer haline getirecek belalı bir iş kadını olacağım."

"İş dünyası ile aktivizmi karıştırdığınıza eminim."

"İkisini de yapabilirim. Para konuşur, bu yüzden onu alacağım ve bitkilere daha iyi bir yaşam sağlamak için kullanacağım."

"Ailenizin kötü şöhretli mafya işine ne dersiniz?"

Bir omzunu kaldırdı. "Neyse ki ya da ne yazık ki, bu sorumluluk Nikolai'nin omuzlarında. Annem ve babam Maya ve benim evlenebileceğimize ve ne istersek yapabileceğimize söz verdi. Benim mafya varislerinden biriyle evlenmek zorunda kaldığımı düşünsene?"

"Jeremy ile olan ilişkilerini düşünürsek, bunu yapmak o kadar da zor değil." "Jeremy sorumluluk sahibi bir lider ve güvenilir bir arkadaş."

"Hmm. Devam et. Bana biraz daha anlat ki onu boktan listemin en tepesine çıkarabileyim."

"Kıskanma." Gülüyor.

"Ben mi? Kıskanmak mı? Ben bu duyguları işlemem, aşkım."

"Belli ki biliyorsun. Jeremy meselesi bir yana, Bran onu ve Remi'yi uzak tutmak için benim sana ait olduğumu açıkça belirttiğini söyledi."

"Olması gerektiği gibi. Bran benim kardeşim ama onun bile benim olana karışmaya hakkı yok. Remi'ye gelince, o tam bir baş belası."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır, öyle değil. Aslında komik ve eğlenceli biri."

Komik ve eğlenceli. Sadece komik ya da eğlenceli değil. Hem komik *hem* eğlenceli.

Yakın gelecekte yüzünü görmesem iyi olur yoksa mahvetmek isteyeceğim.

Aslında, belki de tam olarak bunu yapmalıyım. Kendi iyiliği için fazla kaygısız ve bir ya da birkaç derse ihtiyacı olabilir.

Hala Remi'yi aşağı indirmek için en iyi planı düşünüyordum ki, aniden gökyüzü açıldı ve yağmur bardaktan boşanırcasına yağmaya başladı.

Mia ayağa kalkıp ellerimi tutuyor ve bahçenin ortasındaki çardağa doğru koşuyoruz.

Ama artık çok geç. Çok geçmeden ikimizin de sırılsıklam olduğunu fark ettik. Birbirimize bakıyoruz, duraksıyoruz ve sonra kahkahalara boğuluyoruz.

Bu şimdiye kadar yaşadığım birkaç gerçek kahkahadan biri ve sadece o yanımda olduğu için.

Yağmur üzerimize çekiç gibi iniyor. Mia'nın sarı saçları yüzüne yapışıyor ama gülerken hâlâ bir tanrıça gibi görünüyor, sesi en sevdiğim melodi gibi etrafımda yankılanıyor. Yağmur damlacıkları üst dudağına yapışıyor ve kapüşonunun altına doğru yol alıyor.

Mia bahçenin ortasında durup elimi tekrar tutuyor ve yağmurun altında kendi etrafında dönüyor. Tam ben de bu sevimsiz dansa katılmak üzereyken beni bırakıyor ve açık renk gözlerine sinsi bir bakış yerleşiyor. "Yakalayabilirsen yakala beni."

Sonra koşmaya devam ediyor.

Canavarım sanki hiç uykuya dalmamış gibi kükreyerek canlanıyor. Mia'da olup da kimsede olmayan şey bu. O benim canavarıma av değil, onun dengi.

Yang'ının yin'i.

Deliliğine delilik.

Hemen arkasından atlıyorum. Mia arkasına bir göz atıyor ve beni dokunma mesafesinde görünce heyecanlı bir çığlık atıyor.

Ve çardağın içinde ona yetişirken fark ediyorum ki bu anın sonsuza kadar sürmesini diliyorum.

Ama bu mümkün olmadığına göre, mümkün olduğunca uzatacağım.

Görünüşe göre bugün ikimiz için de dersler iptal edildi.

REMINGTON: Özel üretim Jordan'larımı kim sakladı?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Eli: Ve bunu grup sohbetinde mesaj atıyorsun çünkü...? Birinin gerçekten umursadığını düşündüğünü söyleme bana.

Remington: Sen kapa çeneni, psikopat. Neden gidip zavallı bir ruha işkence etmiyorsun?

Eli: Kendi eğlence kaynağım varken, yani sen varken bunu neden yapayım?

Remington: Ben palyaço değilim, dangalak.

Eli: Kendini savunmakta başarısız oluyorsun.

Brandon: Onları geçen sefer bulduğunu sanıyordum?

Remington: Yine kayboldular. Spawn! Bana yardım et.

Remington Creighton'ı grup sohbetine ekler

Creighton: Uyuyor olmayı tercih ederdim.

Remington: Bu ne lan? Efendine ve kurtarıcına (bu arada o benim) yardım etmektense uyumayı mı tercih ediyorsun? Değişiyorsun Creigh. Sık sık kız arkadaşınla birlikte olmanın yanı sıra lorduma da pek ilgi göstermiyorsun. Unutma ki ben olmasaydım, Anni'nin radarına girmek için bile yeterli sosyal becerilere sahip olamazdın.

Eli: Ve hayatının geri kalanında bunun için onu çalıştırmayı mı planlıyorsun? Küçük kardeşimi rahatsız etmeyi bırak ve kendine gereksiz kibirden başka düzgün bir hobi bul.

Remington: Dedi terimin tanımı olan dangalak.

Eli: En azından kendimden üçüncü şahıs olarak bahsetmiyorum, sanki bu çok normal bir şeymiş gibi.

Brandon: Onları aramana yardım edeceğim, Remi.

Eli: Onun mantıksız kaprislerine boyun eğmek zorunda değilsin kuzen. Bırak da 'Lord Hazretleri' kendi önemsiz sorunlarını çözsün.

Remington: Çok ciddiyetsizsin, kıskançlıktan bahsetmiyorum bile. Bana kafayı takmak yerine hayatında daha iyi bir şeyler yap @Eli King.

Ben mi? Seni kıskanmak mı? Çıta çok alçak, üzerine basabilirsin.

Remington: Az önce teorimi kanıtladın.

Hangisi?

Remington: Her zaman bir aşağılık kompleksin vardı çünkü benim kör edici karizma seviyeme asla ulaşamazsın. Endişelenme, Eli. Hayatta her şeye sahip olamazsın.

Brandon: Hadi ama, mantıklı olalım.

Eli: Remi'nin çoklu sanrıları göz önüne alındığında anlamını asla bilemeyeceği bir şey.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tüm bu süre boyunca sohbetleri REU'nun köşesinde arabama yaslanmış, bir sivrisineğin varlığını belli etmesini beklerken okuyordum.

Zaten sıkıldığım için yazıyorum.

Landon: Ayrıca ne zaman susması gerektiğini de bilmiyor, bu da onu yakında vahşi bir cadı avının konusu haline getirecek.

Eli: Bazı insanların boktan listesinde ona özel bir bölüm ayırmaktan bahsetmiyorum bile. Kendi iyiliği için fazla gamsız.

Landon: Düşüncelerini ve bayağı şakalarını kendine saklamayı bilmiyor. Bilgin olsun, hiç komik değilsin Remi.

Creighton: Katılıyorum. Kızların onu neden komik bulduğunu anlamıyorum.

Remington: Spawn! Ne cüretle bana sırtını döner ve benim yerime Eli ve Lan'ın tarafını tutarsın?

Yapılacak en mantıklı şey bu. Küçük kardeşim beklendiği gibi üstün bir zevke sahip.

Landon: Remi hariç herkes öyle.

Remington: Siz kıskanç sürtükler gidip ölebilirsiniz. Gerçek şu ki tüm kızlarınızla kankayım ve hep öyle kalacağım. Muahahaha.

O piçi öldüreceğim.

Creighton King sohbetten ayrıldı

Ateşi körüklememeliydin, Rems.

Korkunç bir hata yaptın. Arkanı kollasan iyi edersin.

Fırsatın varken sevgili Jordan'larına veda etmeliydin. RIP.

Remington: O sensin! Yemin ederim Lan, eğer onları geri vermezsen.

Geri kalan metinleri okumuyorum. Bir, çünkü Remi'nin abartılı dramatiğine aldırış etmiyorum. İki, çünkü bir MI5 ajanından daha iyi takip ettiğim kişi köşede yürüyor ve bir lağım faresi kadar büyük gözlerle etrafını izliyor.

Telefonumu cebime geri koyuyorum ve yan taraftaki devasa bir ağacın yanında gizli bir noktaya geçiyorum.

Nila McLaren'ımı görünce durdu, yüzü solgun bir beyaza dönüştü.

Arabasına doğru koşarken topukları asfaltı çiziyor. Peşinden gidiyorum ve kapıyı açar açmaz çarparak kapatıyorum ve soğuk bir sesle "Bir şeyden mi kaçıyorsun, Nila?" diyorum.

Yavaşça arkasını dönüyor ve korku filmlerindeki havai tiplerin kötü bir taklidini yapıyor. Kirpiklerinden daha sahte bir gülümseme yapıştırıyor ve

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

rahatsız edici cıvıl cıvıl bir ses.

"Lan! Seni orada görmedim."

"Doğal olarak. Benden uzak durmayı kendine görev edindiğinden beri." "Ne...? Hayır, tabii ki senden kaçmıyordum."

"Bu yüzden mi son birkaç gündür benim atanmış gölgem gibi davranmıyorsun?"

"Bundan hoşlanmadığını söylemiştin."

"Seni daha önce durdurmadım." Burnumun ucuyla ona bakabilmek için bir adım daha yaklaşıyorum. "Söyle bakalım, Nila. Seni benimle birlikte olmaktan bu kadar kaçınmaya iten sebep neydi?"

"Sadece bir sürü okul ödevim var."

"Tek sebebin bu olduğuna emin misin? Belki de sizin tarafınızdan yapılan bir hata yüzünden olamaz, değil mi?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum-"

Saçlarından tutup gözlerinde yaşlar birikene kadar çektiğimde sözleri kesiliyor. "Bana saçmalayabileceğin bir zaman yok ve olmayacak, Nila. Rory'nin Mia hakkındaki aptalca fikrinin arkasında senin olduğunu öğrenmeyeceğimi mi sandın? O bir tuğla kadar kalın, ama sen değilsin. İstediği yere ulaşmak için görünüşünü ve kaynaklarını kullanan küçük bir sürtük oldun hep. Ama şöyle bir şey var Nila. Bildiklerinin yarısını sana ben öğrettim, ki bunu yaratıcına karşı gelmeden önce düşünmeliydin."

Her kelimede daha sert çekerken yüzü kızarıyor. Elimi kurtarmaya çalışıyor ama faydası yok. Eğer istersem, onu bir hamamböceğinden daha hızlı ezebilirim.

"O kaltak için kulübe ve bize sırtını dönen sensin!" Gerçek yüzünün ortaya çıkmasına izin verirken sesi giderek yükseliyor.

Açgözlülük ve aşağılama, eski benliğimin iğrenç bir aynası gibi bana bakıyor. Ben bir aziz değilim ve neyse ki hiçbir zaman da olmayacağım, ancak Nila'nın temsil ettiği bu tür anlamsız, sığ duygular uzun zamandan beri içimden temizlendi.

"Yani Rory'nin öfkesini alevlendirmeye ve onu Mia'ya yönlendirmeye karar verdin. Hepsi bu mu?"

Dudaklarını büzüyor. "Ne olmuş yani?"

"Bana ait olana dokunma cüretini gösterdin Nila ve eminim Rory'nin durumundan da anladığın gibi, bana ait olanın tehdit edilmesine iyi tepki vermem."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dudakları hırıltıyla kalkıyor. "Onda olup da bende olmayan ne var?"

"Anlaşıldı. Kesin olan bir şey var, her şeyi berbat ettin ve bunu sana söylüyorum, savunduğun her şeyi yok edeceğim. Sahip olduğunu sandığın arkadaşların mı? Bendenizin birkaç sözünden sonra kolayca benim tarafıma geçtiler. Babam bir şekilde yatırımlarını çekerse, sevgili babanın şirketi zahmetsizce ezilebilir. İşte sana faydalı bir öneri. Kork, Nila. En kötü korkularının hepsi gerçekleşecek."

Onu bırakıyorum ve arabasının yan tarafına çarpıyor, gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor.

"Eninde sonunda senin gerçekte kim olduğunu görecek ve seni terk edecek, Lan!" diye bağırıyor arkamdan. "Ne onunla ne de başka biriyle asla bir ilişki sürdüremezsin!"

Arabamı park ettiğim yere gidip telefonumu çıkarırken onun gevezeliklerini dinlemiyorum.

Eli iyi bir çocuktu ve bana bazı bilgiler gönderdi. Çok fazla olmasa ve hiçbir şekilde somut bir kanıt olmasa da, onun bulgularını kendi başıma keşfettiklerimle birleştirdiğimde, tüm gerçeğe yaklaşıyorum.

Ekranımın üst kısmında başka bir metin beliriyor.

Mia'dan geldiğini görünce dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Bahçede yetiştirdiği çiçeklerin bir resmini eklemiş.

Üç gün önce onu orada bulduğumdan beri, ne zaman vakti olsa perili eve -artık o kadar da perili değil- gidiyor.

Çiçekler için olduğunu söylüyor. Ama onu sık sık meraklı bir kedi yavrusu gibi sanat atölyesine gizlice girip bakmaya çalışırken yakalıyorum.

O uyurken, üzerinde çalıştığım parçayı bir dolaba sakladım ve bir anahtarla kilitledim. Bunun dışında, etrafta dolaşmakta özgür - ki bu annem ya da Bran dışındaki herkes için söylenemez.

Son zamanlarda onu sık sık yansıma yapan herhangi bir şeye bakarken yakalıyorum - aynalar, buzdolabı kapısı, cam masa - sanki konuşmaya çalışıyormuş gibi ağzını açıp kapatıyor. Muhtemelen bunu bilinçaltında yapıyor çünkü durumu fark ettiğinde genellikle irkilmiş görünüyor.

Bu seks sırasında da oluyor. Şimdi iki kez ağzını açtı, mücadele etti ve sonra sadece gırtlaktan bir çığlık attı.

Bir bakıma, sesini çalan zihinsel prangaları çıkarmak için savaşıyor gibi hissediyor. Hayatını tehdit eden haşarattan kurtulduktan sonra, nihayet genç haliyle barışık olabileceğine inanıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Fotoğrafla birlikte gönderdiği mesaja bakıyorum.

Claudia, Stephan ve Emilia selam söyleyin.

Landon: Ya delisin ve gerçekten o çiçeklere isim verdin ya da aynı zamanda delisin ve bana son tadilatlarla ilgili sert bir mektup gönderme sürecinde olan evin sakin hayaletleriyle konuşmaya başladın. Hangi deliliğin daha ciddi olduğuna dair bir fikrim yok.

Mia: *Yüksek sesle gülme emojisi* x3 Bazen zahmetsizce komik oluyorsun. Çiçeklere isim vermenin çılgınlık olduğunu söyleyerek ne demek istiyorsun? Elbette çiçek açtıkları için isimlere ihtiyaçları var. Diğerlerine de büyüdüklerinde isim vereceğim.

Landon: Onların evcil hayvan olmadığının farkındasın, değil mi? Tabii ki değiller. Onlar benim arkadaşlarım. *O çok deli, buna bayılıyorum.*

Ben yazarken gülümsemem sırıtmaya dönüşüyor.

Ben eve gelene kadar vudu büyüsünü bitirmiş olsan iyi edersin. Sana yapacaklarımın hiçbiri dostça olmayacak.

Sözler. Sözler.

Aletim pantolonumun içinde zıplıyor ve tüm dünyanın görmesi için büyük bir ereksiyona sahip olmamak için yeniden ayarlamam gerekiyor.

Hay sikeyim.

Oraya giderken kesinlikle birkaç yol kuralını çiğneyeceğim.

Mia'nın yeni çapkın versiyonu aklımı başımdan alıyor. İyi anlamda.

Neyi sevdiği konusunda daha açık sözlü olmasını ve ben çalışmaya çalışırken dizlerinin üzerine çökmekten çekinmemesini seviyorum. Bu büyük bir dikkat dağıtıcı, ama onun güzel boğazından aşağı inmeyi kesinlikle soğuk heykellere dokunmaya tercih ederim.

Arkamda bir hareket duyuyorum ve dönmeye başlıyorum ama biri kolunu boynuma dolayarak beni kıskıvrak yakalıyor.

Ellerimi itmek için kaldırıyorum ama başka biri arkamdan çekiyor.

İçimdeki yaşamı boğdukça başım daha da dönüyor. Gördüğüm son şey Nikolai'nin manik yüzü.

"İntikam zamanı, orospu çocuğu."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

34

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

İnkar edilemez bir şekilde büyük bir değişim geçiriyorum ve en kötüsü de bunu tarif edememem.

Tek bildiğim, hayatımda hiç bu kadar mutlu olmadığım.

Bedava.

Vahşi.

Gökyüzünün kendisinden başka sınırı yok.

Hepsi Landon'ın hayatımda oynadığı önemli rol yüzünden. Duvarlarımı aşmaya zorladığından beri tuhaf bir yenilik, macera ve mutluluk duygusu yaşıyorum.

İşte o zaman anladım ki ondan önce sadece yaşıyordum, asla gerçekten yaşamıyordum. Çocukluğumda yaşadığım trajediye kendimi o kadar kaptırmıştım ki, hayatımı nasıl yaşayacağımı onun belirlemesine izin vermiştim.

Ama kendime ne kadar güvendiğim ya da kararlı olduğum önemli değil, yine de canavarın varlığımın temelini kontrol etmesine ve sesimi sonsuza dek çalmasına izin verdim.

Belki de bu farkındalık, son zamanlarda yaşadığım mutluluk patlamalarının, ortasında kocaman bir kara delikle kusurlu görünmesinin nedenidir.

Bununla başa çıkmadığım sürece, deliğin genişlemeye devam edeceğini ve muhtemelen iyi olanı yutacağını biliyorum. Bu noktada, sahilde kumdan bir ev inşa eden ve bir dalga çarptıktan sonra ayakta kalmasını bekleyen bir çocuktan farkım yok.

Hâlâ boğulan bir kadının çaresizliğiyle boş umutlara ve mutluluk kıvılcımlarına tutunmayı seçiyorum.

Tam mutluluk ve huzurun tamamen imkânsız olduğu farklı koşullar düşünemiyorum.

Belki bir rüyada.

Eğer uyanırsam, asla hayatta kalamam.

Landon'la mesajlaştığımdan beri kalp atışlarım hiç düşmedi. Bu bir saat önceydi.

Bahçemle ilgilenmeyi bitirdim, eldivenlerimi çıkardım ve üzerimi temizledim, sonra onu bekledim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve bekledim.

Ama hala ondan bir iz yok.

Girişe bakan uzun pencerenin yanındayım ama garaj yolunda sadece benim arabam var.

Saatimi bininci kez kontrol ediyorum.

On beş dakika içinde burada olacakmış gibi göründü, ama durum kesinlikle böyle değil. Bana Londra'dan falan mesaj atmış olamaz, değil mi?

Bu beni endişelendirmeye başladı. Özellikle de nerede olduğunu sormak için gönderdiğim mesajlara cevap vermediği için. Lan mesajlarıma hep cevap verir.

Her zaman.

Telefonum elimde titriyor ve o kadar hızlı kontrol ediyorum ki neredeyse düşürüyordum. Kilit ekranında ismi gördüğümde omuzlarım kamburlaşıyor, sonra hayal kırıklığına uğradığım için suçluluk duygusu içimi kemiriyor.

Ben çok kötü bir arkadaşım.

Selam. Lan seninle, değil mi?

Göğsüm sıkışıyor ve bir huzursuzluk patlaması omurgamdan aşağı yayılıyor.

Bran bizden haberdar ve hatta bana Lan'ın ilk kez gerçekten pislik gibi davranmamaya çalıştığını söyledi. Ancak, bizim hakkımızda ya da ne yaptığımız hakkında hiç soru sormuyor. Aslında, en son dedikoduları alabilmek için bir 'toplantı' isteyen Remi'nin aksine, ayrıntılardan uzak durmayı tercih eden bir tip.

Bran'in şu anda soruyor olması bir kalıptan sapma anlamına geliyor ve ben bundan hoşlanmıyorum. Kararsız parmaklarla yazıyorum.

Neden soruyorsun?

Brandon: Sadece seninle olup olmadığını söyle. Lütfen.

Değil. Buluşacaktık ama buraya gelmesi normalden uzun sürdü.

Mesajı okur ama cevap gelmez.

Neler oluyor? Bir sorun mu var?

Bilmiyorum Mia. Belki de bana neler olduğunu anlatması gereken sensin.

Çenem neredeyse yere çarpacak şekilde metne bakıyorum. Bran'in küfür ettiğini hiç duymadığım için bu hiç Bran'in yapacağı bir şey değil.

Ekranım tekrar yanıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Brandon: Özür dilerim. Sana kızmamalıydım, ama sanırım, hayır, kardeşinin Lan'ın kaybolmasıyla bir ilgisi olduğundan yüzde doksan eminim. Onu ya kaçırdı ya da saldırdı, sonra da bir çukura attı. Tabii onu öldürmediyse. Lanet olsun.

Kelimeleri tekrar tekrar okurken nefes alışım hızlanıyor.

Nereden biliyorsun?

Brandon: Nasıl bildiğim önemli değil. Sadece biliyorum. Çok geç olmadan bir şeyler yapmalıyız.

Kahretsin. Sakın söyleme.

Maya bana mesaj atıp kahve içmeye davet etti. Hayır dediğimde, beni rahatsız etmeye devam etti ve tam olarak nerede olduğumu sordu ve benimle buluşmaya geleceğini söyledi. Ama ona Landon'da olduğumu söylediğimde sonunda pes etti.

Şimdi, asla vazgeçmeyen aşırı ısrarcı kız kardeşimin neden vazgeçtiğini biliyorum. Muhtemelen Nikolai'den uzak durmamı ve böylece Lan'a istediğini yapabilmesini istemişti.

Yazarken bile girişte anahtarlarımı arıyorum.

Benimle Heathens'ın malikanesinde buluş. Ön taraftaki korumalara adımı ve 01483 kodunu ver.

Brandon: Yola çıkıyorum.

Hayatımda hiç bu kadar hızlı sürmemiştim. Tüm bu süre boyunca, zihnim her türlü kasvetli senaryo tarafından işgal edildi. Hiçbirinin sonu iyi bitmiyor.

Kâfirlerin malikânesine vardıktan sonra doğruca bir çeşit işkence odası olarak kullandıkları ek binaya gidiyorum.

Beklendiği gibi, iki muhafız ve Ilya kapının önünde bekçi köpeği gibi duruyor.

Beni gören Ilya bir adım öne çıktı. İri gövdesi güneşi engellediği için poker suratına ve ifadesiz gözlerine bakıyorum. "Geri dönmelisiniz, bayan."

"Çekil yolumdan," diye işaret ediyorum, hiçbir şey anlamamasını umursamadan.

Ilya bir kolunu önüme koyuyor ve beni bir suçlu gibi aşağı itmemek için çabaladığını görebiliyorum. Odaya girmeme izin vermemesi için kesinlikle kesin emir almış.

Elinin altından kayıyorum ve diğer muhafızlardan birinden bir silah çalıyorum. Ilya'ya doğrultup yana doğru hareket ediyorum.

Ellerini havaya kaldırır. "Bunu yapmak istemezsiniz, bayan. Bu sizin savaşınız değil."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bu kesinlikle benim mücadelem. Tüm bunlar büyük ölçüde benim sayemde gerçekleşiyor.

Diğer kısmı ise elbette Landon'ın dünyaya zehir saçmadan nefes alamayan bir pislik olması.

Ama ben bunu kabul ettim ve aptalca Nikolai'nin de kabul ettiğini düşündüm, çok.

Silahı Ilya'ya ve diğerlerine doğru tutarken bir yandan da kapıyı aç ve içeri gir.

Ortasında dehşet verici bir sahne olan büyük beyaz bir odanın girişinde dururken silahı tutan elim yanıma düşüyor.

Killian, Jeremy ve Nikolai yerde diz çökmüş, dudağı kesilmiş, bir gözü şişmiş ve beyaz gömleğine kan bulaşmış olan Landon'ın etrafını sararlar.

Bir kısmı Killian ve Jeremy'nin tişörtlerine ve Nikolai'nin çıplak göğsüne sıçradı. Şu anda, kelimelerin tarif edemeyeceği kadar çok sevdiğim kardeşim, canavar kılığına girmiş bir yabancı gibi görünüyor.

Bir yıkım silahı.

Kontrol edilemeyen bir öfke varlığı.

Landon kanlı bir sırıtışla Kill'e bakar, öksürür ve boğuk bir sesle konuşur. "Tüm yapabildiğin bu mu? Eğer Glyn'in güvenini mahvedeceksen, en azından buna değmesini sağlayabilirsin."

"Kapa şu lanet çeneni." Nikolai yumruğunu onun suratına indirir. "Gerçekten ateşkesi kabul edip kız kardeşimle uğraşmana izin vereceğimizi mi sandın? Lanet *kız kardeşime* mi? Ona bir daha elini sürersen seni öldürürüm."

"O zaman yap." Landon'ın kışkırtıcı sırıtışı kaybolur. "Beni ondan uzak tutmanın tek yolu bu."

Dehşet verici sahneye rağmen, kalbimi sıkan ve midemi daraltan hayali ele engel olamıyorum.

"Sen lanet olası ölü bir adamsın." Jeremy yan tarafını tekmeliyor.

"Oldukça şüpheli." Landon'ın gözleri sanki bunca zamandır orada olduğumu biliyormuş gibi benimkilere kaydı. "Hey, küçük ilham perisi. Bence Jeremy'nin hak etmediği kadar iyi olan kartını iptal etmelisin, sence de öyle değil mi?"

Üç çift göz bana doğru dönüyor ve ilk konuşan Nikolai oluyor.

"Burada ne halt ediyorsun? Çık dışarı."

Silahı yere atıyorum ve onlara doğru yürürken "Ona işkence etmeye devam edebilesiniz diye mi?" diye işaret ediyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Amaç da bu," diyor Killian. "Kendini durumdan uzaklaştır Mia."

"Hayır."

Jeremy, "Bu orospu çocuğunun sana ne söylediğini bilmiyorum ama bunların hiçbirine inanamazsın," diyor.

"Onun anlaşmanın kendine düşen kısmını yerine getirip senin g e t i r m e m e n gibi mi? Zaten ateşkesi kabul etmiştiniz, peki bunu neden yapıyorsunuz?"

"Nikolay o kadar gergin bir sesle konuşuyor ki boynundaki damarlar gerginlikten şişiyor. "Hiçbir koşulda sana dokunamaz ve yaşayamaz."

"Ama bu sana bağlı değil!" Yüzüne bakıyorum, hareketlerim öfkeyle dolup taşıyor. "Bu benim hayatım ve içine kimin gireceğine karar verme hakkına sahibim. Ne sen ne de bir başkası bu konuda söz sahibi olamaz."

"Mia," diye hırlayarak uyarıyor.

Ona ters ters bakıyorum ve şimdi daha sakin bir şekilde,

"Bırak onu," diyorum. "Hayır."

"Bu dokunaklı aile anını böldüğüm için özür dilerim, ama hey siz, kültürsüz domuzlar." Şu anda Landon'ın sağ kolunu garip bir açıyla bükmekte olan Jeremy'ye bakıyor. "Hiçbir zaman benim kadar sanatçı olamayacağın için kıskandığını biliyorum ama paha biçilmez elimi zorluyorsun. Bırakır mısın?"

"Sadece cehenneme serbest düşüş yaparsan, orospu çocuğu."

"Bırak onu Jeremy," diye işaret ediyorum, kolunu tuttuğu doğal olmayan açıyı izleyerek. Eğer yana doğru çevirirse bileğini kıracak ve bunu düşünmek bile beni soğuk terler içinde bırakıyor.

Landon sadece sanat sayesinde hayatta kalabilir. Eğer bu yeteneği elinden alınırsa, içindeki şeytani güçlerle savaşamaz. Yaratırken ne kadar sakinleştiğini, ifadesinin ne kadar topraklanmış ve zen olduğunu gördüm.

Eğer bu elinden alınırsa, buradan nereye gideceğinden emin değilim.

Nikolai yüz ifademi dikkatle izliyor, sonra gülümsüyor, ama Landon'ın yüzüne bakmak için eğildiğinde bu gülümseme en iyi ihtimalle manik. "Kolunu tek parça halinde tutmak ister misin?"

"Tercihen yakında, evet."

"O zaman kız kardeşimi rahat bırak. Temelli olarak."

Nikolai'nin omzunu itiyorum ama bana bakmıyor. Göğsüm sıkışıyor. Lanet olsun. Bunun beni görmezden gelmekten daha kötü olduğunu biliyor. Eğer bakmazsa

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Onunla konuşamıyorum. Beni olabilecek en acımasız şekilde susturuyor.

Ve itiraf etmek istediğimden daha çok acı veriyor. Özellikle de saçma sapan konuştuğumda bile beni her zaman dinleyen kardeşimden geliyor.

Nikolai'nin bu versiyonunu tanımıyorum. Biraz bile.

"Eğer yapmazsan." Nikolai'nin yüzü kasvetli bir hal alır. "Jeremy o çok değer verdiğin bileğini kıracak."

"Dikkatli seçin Kral," diyor Killian rahat bir ses tonuyla. "Kol kemiklerindeki herhangi bir kırılma, özellikle de bilek, bir sanatçının hayatında ölümcül olabilir. Bunu benden duyun. Bir tıp öğrencisi olarak, kemiklerin ve bağların asla eski haline dönmediğini ve bir daha herhangi bir şey yaratmakta büyük zorluk çekebileceğini doğrulayabilirim. Parlak geleceğiniz *puf* olacak. Yok olacak. Bir saniye içinde."

"Öldür!" Göğsünü itiyorum. "Senin derdin ne lan? Bileğinin kırılmasına seyirci kalırsan, Glyn seni asla affetmez."

"Asla öğrenemeyecek, öğrense bile duygusuz ağabeyinden daha iyi bir sicilim var."

Dudaklarım aralandı. Her zaman Landon'ın i k i s i n d e n daha kötü bir psikopat olduğunu düşünmüştüm ama şu anda, her zaman ikinci kardeşim gibi gördüğüm kuzenim, geçmişimdeki canavardan daha kötü görünüyor.

Çünkü biliyorum ki bu olay duyulsa ve Glyn bunun kokusunu alsa bile, hikâyeyi tamamen masum görünecek şekilde değiştirecektir. Ona nasıl baktığını gördüm ve onu kaybetmeyi göze alamayacağının farkındayım ama kardeşini geri dönülmez bir şekilde incitmeyi kesinlikle göze alabilir.

"Devam et," diyor Landon duygusuz bir ses tonuyla. "Hazır başlamışken diğerini de kırabilirsin. Ama ona her zaman dokunacağım, alçılı olsa bile. O benim ve siz orospu çocukları da aksini iddia edemezsiniz."

Soğuk gözlerini telaşlı gözlerimle karşılıyorum ve başımı çılgınca sallıyorum. *Ne yapıyorsun, seni aptal?*

Nikolai ve diğerlerini kışkırtıyor. Blöf yapacak tipler olmadıklarını biliyor olmalı. Özellikle de Nikolai.

Tabii ki Jeremy dönmeye başladı ve ben öyle bir çığlık attım ki her şey durdu. Dünya, kısık sesim ve çevrem.

Jeremy durdu. O ve Killian sanki kafalarını koparmak üzere olan vahşi bir hayvanmışım gibi beni izliyorlar, ki muhtemelen öyle yapmalıyım.

Nikolai'nin dikkati tekrar bana kayıyor, yüz ifadesi şaşırmış durumda.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Beni silip susturduktan sonra nihayet bana mı bakıyorsun?" Gözlerimin yandığını hissederek işaret ediyorum. "Bana bakmazsan seninle nasıl konuşabilirim?"

Bana doğru adım atıp kolumu tuttuğunda omuzlarındaki gerginliğin bir kısmı kayboluyor. "Lanet olsun. Çok özür dilerim, Mia. Bunu yapmak istememiştim."

Elini itiyorum. "Bırak Landon gitsin."

"Bunu yapamam. O köklerinden sökülüp atılması gereken bir zehir.
-"

"Onu bırakacağım. Onunla bir daha ilişki kurmayacağım, o yüzden bırak gitsin." "Hayır, yapmayacaksın." Landon ilk kez Jeremy'nin tutuşuna karşı savaşır
Buraya geldiğimden beri. "Devam et ve bileğimi kır, Jeremy."

"Kıpırdamadan dur." Jeremy onu tutmak için mücadele ediyor.

"Unutma, Cecily önce beni sevdi." Landon'ın sesi ürkütücü bir şekilde sakinleşir. Hatta alaycı. "Beni o kadar çok sevdi ki benimle ilgili fanteziler kurdu ve bana prensim dedi. Beni o kadar çok sevdi ki sen ortaya çıkmadan çok önce bana kalp gözüyle bakıyordu. Çocukken birlikte yıkandığımızdan bahsetmiyorum bile. Çırılçıplak. Benim için her zaman ikinci seçenek olmaktan gerçekten nefret ediyor olmalısın."

"Seni küçük sikik-" Jeremy bileğini büküyor ve Landon'ın yüzü buruşuyor, ama hiçbir ses çıkarmıyor.

Bir an Nikolai'nin yanında duruyorum, sonra Jeremy'nin kolunu tekmeliyorum. O kadar şaşırdı ki Landon'ın bileğindeki tutuşunu kaybetti.

Kalkmasına yardım ettim ve ayağa kalktı. Ancak kolu yanında gevşek bir şekilde duruyordu.

"Tamam mı?" Boğazımdaki yumruyu yutkunarak işaret ediyorum.

Landon sağlam eliyle yanağımı tutarken bileğinin iyi olup olmadığını bile kontrol etmiyor. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Anladın mı beni?"

"Git," diye imzalıyorum.

"Bu orospu çocuğunu öldüreceğim." Nikolai yaklaşıyor ama ona başımı sallıyorum.

"Sadece git." Landon'ı kapıya doğru
itiyorum. Bir adım bile atmıyor.

"Brandon dışarıda," diye işaret ediyorum. "O da tehlikede olabilir."

Üst dudağı bir hırıltıyla havaya kalkıyor ve tiksintiyle bakıyor. "Bu işgüzarın burada ne işi var?"

"Senin için endişeleniyor. Lütfen git, Landon. Benim için. Lütfen."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Burada bir dakika daha kalırsa onları tekrar kışkırtacağından ve bileğini kırma tehditlerini yerine getireceklerinden hiç şüphem yok.

"Beni asla terk etmeyeceksin ve biz bitmeyeceğiz," diyor, beni kısa ve tutkulu bir öpücükle öperken orada bulunan diğer herkesi görmezden gelerek. Killian onu üzerimden iterken aldığım tek tat kan.

Ve sonra kapıdan çıktı.

Uzun bir nefes alıyorum, sonra bana en yakın olduğunu düşündüğüm üç adama ters ters bakıyorum.

"Ne?" Killian diyor ki. "Bunun olacağını bilmen gerekirdi. O orospu çocuğu bize çok daha kötüsünü yaptı."

"Bir sanatçının bileğini kırmaktan daha kötü bir şey yoktur, Killian! Kendini onun yerine koy. Kendi bileğin kırılsaydı tıp kariyerine nasıl devam ederdin?"

"O piçi savunmayı bırakmalısın, Mia," diyor Jeremy. "Hepiniz

ona karşı birleşmişken olmaz."

"Brandon neden burada?" Nikolai durup dururken sorar. "Ne?"

İşaret ediyorum.

"Az önce Brandon'ın burada olduğunu söylediniz. Neden burada?"

"Bana Lan'a zarar vermiş olabileceğine dair mesaj attı, ki bu doğru çıktı, ben de ona benimle burada buluşmasını söyledim. İyi ki de öyle yapmışım. En azından Lan'ı bırakabilir."

"Mia..." Bana doğru gelirken hırlıyor.

"Eve gidiyorum," diye duyurdum. "New York'a. Belli ki burada mantıklı bir desteğim yok. Maya bana yalan söyledi ve sen de beni susturdun."

Onu kapıya doğru iterken nefesinin altından küfrediyor.

Belki de annem ve babamla konuşmak, inşa ettiğim kırılgan mutluluk kumdan kalesini korumak için en iyi şansımdır.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

35

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Evim her zaman benim sığınağım olmuştur. Fişimi çekip kendim olabileceğim bir yer.

Başka her yerde kendim olmakta zorlandığımdan değil, ama ne zaman annem ve babamın yanında olsam, kendimi yeniden çocuk gibi hissediyorum. Belki de çocukça.

Maya ve ben kapıdan içeri adımımızı atar atmaz annemin ışıltılı yüzü bizi karşılıyor. Diz hizasında, kum saati şeklini ortaya çıkaran kemerli, bordo renkli zarif bir elbise giymişti. Omuzlarında duran kirli beyaz ceket ona sofistike bir hava katıyor.

Beni kucaklarken gözleri rüya gibi bir maviyle parlıyor. Onun sıcaklığını içime çeker çekmez, gözyaşlarına boğulma dürtüsü beni bir anda vuruyor.

Birdenbire, karanlıkta kapana kısılmış ve çıkış yolu olmayan o küçük kız oldum. Bu an, onun ve babamın beni bulduğu ana benziyor.

Özel jetimiz indikten sonra bizzat gelip beni havaalanından aldığında da aynı sarsıcı duyguyu hissettim.

Evet, ailemin özel bir jeti var. Aslında annemin babama evlilik yıldönümü hediyesiydi. Bu konuda dedemden çok fırça yedi ama babam ona ailelerinin bu kadar çok paraya sahip olmasının sebebinin kendisi olduğunu, dolayısıyla karısına bir uçak ya da Ay'ın kendisini almaya karar verirse buna karışamayacağını söyledi.

Büyükbaba Mikhail, İngiliz monarşisinden daha eski kafalıdır ama hayatımız boyunca yanımızda olmuştur. Bazen babamla çatışsa da aslında oldukça iyi anlaşıyorlar. Annem birbirlerini geç bulduklarını söyledi, muhtemelen bu yüzden dedem bizim üzerimize diğer torunlarından daha fazla titriyor. Küçüklüğümüzden beri bizi çok şımarttı ve onun gözdesi olduğumuz gerçeğini hiçbir zaman saklamadı.

Yaşlılığında benim için işaret dilini öğrendi ve sayısız başka torunu olmasına rağmen bizi sık sık davet etti.

Bu yüzden onun da babama havaalanına kadar eşlik etmesi şaşırtıcı değil. Büyükbaba önce 'kızlarını' görmek istediğini söyledi. Bir telefon aldı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Amcalarımdan biri bazı sorunlara neden oluyor ve havaalanında ayrıldık, ancak bize 'tatsız' İngilizlere geri dönmeden önce onunla bir veya iki gün geçirmemiz gerektiğini söylemeden önce değil.

O ve babam, bize göz kulak olabilmeleri için ABD topraklarında kalmamız gerektiği konusunda kesinlikle hemfikirler.

Parmaklarım annemin sırtını kazıyor, muhtemelen gerekenden daha sert. Ama o şikâyet etmiyor ve hatta saçlarımı okşuyor. "Seni çok özledim. Aylardır bebeklerime sarılmadığıma inanamıyorum."

"Benim sıram." Maya anneme sarılabilmek için beni itti.

Babam bir kolunu omzuma doluyor ve ben de beline sarılıp başımı göğsüne yaslıyorum. Babam genç yaşından beri her zaman şık ve rahat bir tarza sahip olmuştur ve şu anki siyah Armani'si gibi takım elbiseleri bir modelden daha iyi taşır. O ve annem ne zaman insan içine çıksalar, ünlülerden daha fazla dikkat çekiyorlar.

Onlarla fazla dışarı çıkmamayı tercih etmemin nedenlerinden biri de bu. Ancak Maya, hava kadar ilgiye de ihtiyacı olduğunu düşünerek bu saçmalığa bayılıyor.

Yine de özel hayatımda ailemle birlikte olmak için can atıyorum. Onlar tarafından kuşatılmak bana kafamdan çok ihtiyaç duyduğum bir kaçış sunuyor. Bu yüzden babama daha sıkı sarılıyorum. Sedir ağacı ve güvenlik gibi kokuyor. Bu koku bana beni o bodrumda ilk buldukları zamanı hatırlatıyor. Babam beni kollarında taşırken yüzümü göğsüne saklamış ve o kadar hareketsiz kalmıştım ki gözümü kırptığımı bile hatırlamıyorum.

Ciğerlerimi onunla doldurmam ve sonunda bittiğini anlamam birkaç dakikamı aldı.

Yoksa gerçekten öyle miydi?

Bitmemişti. O zaman bitmemişti. Şimdi de bitmedi.

Annem yüzünü okşamak için Maya'dan uzaklaşıyor. "Siz kızlar çok büyümüşsünüz. Kesinlikle ışıl ışıl görünüyorsunuz."

"Elbette." Maya saçlarını savuruyor ve sonra annemin yanağını öpüyor. "En iyisine özeniyoruz."

"Bu tatlı konuşmayı nereden öğrendin acaba?" Annem babama bilmiş bir bakış atar.

Sırıtıyor ve göz kırpıyor. "Gurur duyuyorum prenses."

Maya fiziksel olarak bayılır. "Siz harikasınız! Hadi, bir selfie istiyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yüzümü sosyal medyada paylaşamazsın Maya. Bunun katı bir kural olduğunu biliyorsun," diyor babam.

Kederli bir iç çekiş salıverir. "Peki, tamam. Bunu kendime saklayacağım. Haydi."

Babam beni ona doğru itmeye başladı ama ben başımı salladım. Bana bir bakış fırlatıyor ama sonra Maya ile selfie çekmek için fotoğrafa giriyor.

Onu aldıktan sonra suratını asıyor. "Bana uzun süre kızgın kalacak mısın?"

Kollarımı kavuşturuyorum ve giriş alanımızın zarif, modern iç mekanına bakıyorum. Burası eskiden bir göl kulübesiymiş ama babam burayı yenileyerek gölün kenarındaki bu abartılı malikâneye dönüştürmüş.

Zarif sütunlar üç katlı evi yükselterek yüksek tavanlar ve simetrik bir mimari yapı sağlar. Uzun Fransız pencereleri doğrudan göl manzarası sunuyor ve mekânı doğal güneş ışığıyla aydınlatıyor.

Lüks malikane birinci sınıf kayalardan üretilmiştir ve hiçbir yerin ortasında yüksek, büyüleyici bir konuma sahiptir. Geniş balkonlar büyüleyici gün doğumu ve gün batımını en ön sıradan izleme imkânı sağlıyor. Üniversiteye gitmeden önce ailece gün batımını izlemek bizim için bir ritüeldi.

Nikolai, Maya ve ben sık sık bahçede oynar, göl kıyısında yüzer, sonra da kıkırdayarak nefes nefese kalana kadar birbirimize su sıçratırdık. İkizim ve ben genellikle Nikolai'ye karşı komplo kurardık, ama genellikle o kazanırdı. Kazanamadığı zamanlarda ise, bizim için üzülür ve onu yenmemize izin verirdi.

Sık sık şövalyemiz olurdu, ama dün kesinlikle şövalyemiz gibi davranmadı. Bir.

Landon'a olan düşmanlığını anlıyorum.

ama beni acımasızca dışlaması hâlâ canımı yakıyor.

Uçağa giderken Landon'a mesaj attım.

Annemle babamı ziyaret etmek için New York'a dönüyorum. Belki bu aramıza biraz mesafe koymak için iyi bir fırsattır.

Landon: Saçmalık. Mesafe kelimesi benim sözlüğümde yok. Ne istediğini bilmeyen korkaklar içindir. Ben ne istediğimi çok iyi biliyorum. Asıl soru, sen biliyor musun?

O mesaja cevap vermedim. Cevap veremezdim.

Kâfirlerle karşılaştığımdan beri aklım karmakarışık.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Neler oluyor?" Annem beni ve kız kardeşimi dikkatle inceliyor.

"Önemli bir şey değil." Maya ellerini havaya kaldırır. "Sadece mantıksız davranıyor."

Ben ona ters ters bakıyorum, o da bana ters ters bakıyor.

Resmi tatile denk gelen bu uzun hafta sonu için benimle eve gelmemesi gerekiyordu, ancak kalçadan bağlı ikizler olduğumuzu düşünmeyi seviyor.

"Önemli bir şey değil," diye karşılık veriyor babam. "Buraya gelirken hiç konuşmuyordun, bu da en hafif tabirle alışılmadık bir durum."

"Mia gereksiz yere dramatik davranıyor." Kız kardeşim uzun bir nefes veriyor.

Gözlerimi ona dikiyorum ama yaptığı yanlışı kabul etmek bile istemezken cevap vermeyi reddediyorum.

"Bütün bunlar ne için, kızlar?" Annem soruyor. "Sorunlarımız hakkında konuşmanın bir ev kuralı olduğunu biliyorsunuz, böylece onları çözebiliriz."

Maya iç geçiriyor ve moda tasarımlı kılıfı olan telefonunu yanına bırakıyor. "Mia, Şeytan'ın kendisinden bile daha kötü şöhretli bir İngiliz'e aşık ama herkes -Niko, Kill, Gaz ve ben dahil- ona onun kötü haber olduğunu söylediğinde mantığını dinlemedi. Haberlerin en kötüsü gibi anne. Kill'in steroid aldığını düşün. Evet, o kadar vahim. Bu yüzden Niko meseleyi kendi ellerine almaya ve o pisliğe bir ders vermeye karar verdi, haklı olarak. Kill ve Jeremy de ona katıldı çünkü Şeytan'a haddini bildirdiği kısmı hatırlıyor musunuz? Kill'in kız kardeşiyle çıkmak istediği için canını yakmak da dahil olmak üzere ikisinin de canını yaktı. Mia mantıksız bir şekilde kızgın çünkü ona hak ettiği dersi vermek için yaptıkları plandan bahsetmedim."

"Mantıksızca deli mi?" Dudaklarım hırıltı ya da hırıltı gibi görünecek şekilde kıvrılmış olarak işaret ediyorum. "Niko ona ya beni terk edeceğini ya da bileğini kıracağını söyledi Maya! Landon hayır dedi, yani ben orada olmasaydım bir sanatçının bileği paramparça olacaktı. Görmek istediğin ders bu muydu?"

"Evet, belki de bu ona kendi şeridinde kalmayı öğretirdi." "Maya!"

Annem azarlıyor, sesi biraz yükseliyor.

"Mantıksız davranıyor, anne!" Maya bağırarak karşılık veriyor. "O salak Landon'ı bana ve Niko'ya defalarca tercih ediyor, bizim ne hissettiğimizi umursamıyor. Belki canımızı yakıyor. Belki bizi bir kenara atılmış gibi hissettiriyor ama umurunda değil gibi görünüyor!"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yutkunuyorum, kalbim hızlı ve düzensiz atıyor. Maya on yılı aşkın bir süredir ilk kez bana bu kadar kızgındı.

O olaydan bu yana bana hep çocuk gibi davrandı ve beni aşırı korumaya aldı. Şu anki durum bundan çok uzak.

Babam her birimizin omzundan sıkıca tutuyor ve ses tonunu yumuşatıyor. "Sanırım bunun için oturmamız gerekiyor. Kahve ya da çaya ne dersiniz?"

"Evet. En sevdiğin çilekli pudingden var." Annem her aşçının rüyası olan devasa açık kat mutfağına doğru ilerliyor.

Babam bir beyefendi gibi sandalyemi çekiyor. Cidden, İngiliz aksanına, tarzına ve kendini taşıma biçimine bakılırsa, kimse onun aslında bir insanın karşılaşabileceği en ölümcül insan silahı olduğundan şüphelenmez.

Maya ve ben karşılıklı oturuyoruz ve annem ikimize de kahve koyarken birbirimizin bakışlarından kaçınıyoruz. Babam buzdolabından pudingi çıkarıp her birimizin önüne birer porsiyon koyduktan sonra yanıma oturuyor.

Annem Maya'nın yanına yerleşiyor ve kollarını masanın üzerine koyuyor. "Pekâlâ. Şimdi biraz daha yerleştiğimize göre, daha ayrıntılı konuşalım. Bana bir ilişkin olduğunu söylememenin bir nedeni var mı Mia?"

"Çünkü Niko ve Kill'e fiziksel olarak zarar veren bir psikopat, işte bu yüzden," diyor ikizim. "Olması gerektiği gibi ondan utanıyordu."

"Maya," diyor babam uyarıcı bir ses tonuyla. "Soru sana yönelik değildi. Bunu yapabilecek durumdayken kardeşin adına konuşma."

Babama sarılmak çok mu sevimsiz olurdu? Muhtemelen. Sadece, özellikle Niko'nun kısa bir süre önce beni görmezden gelmesinden sonra, sesimi onaylamasının önemli bir şekli için minnettar hissetmekten kendimi alamıyorum.

"Bu doğru mu Mia?" Annem soruyor.

"Kısmen," diye imzalıyorum. "Bu ilişkiyi başlatmak istememiştim ve kesinlikle bu kadar uzun süreceğini düşünmemiştim. Gerçek şu ki, Landon Nikolai ve Kill'i incitti, ama onlar da onu incitti, biliyorsun. Orada oturup zavallı kurbanları oynamadılar. Ayrıca, çok ileri gittiğini düşündüğümde ondan ayrıldım ama kimseye zarar vermeyeceğine ve ateşkes teklif edeceğine dair söz verdi. İkisini de tuttu ve ben daha fazla uzak kalamadım. Yanında kendimi rahat ve güvende hissettiğim tek erkek o. Onun farklı olduğunu biliyorum ama ben de farklı olduğumun farkına vardım ve sonunda bunu kabullenebildim."

Onu sevdiğimi söylemeden önce duruyorum. Sonra aklıma geldi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Landon'ı gerçekten seviyorum. Son zamanlarda birlikte geçirdiğimiz zamandan sonra bu gerçek daha da netleşti.

Onun için kendimden daha çok endişeleniyorsam ve onu görmedikçe göğsümde bir kara delik oluştuğunu hissediyorsam bu aşk mıdır?

Sanırım

öyle.

Kahretsin.

Bu his ne zaman başladı ve neden şimdi bir aydınlanma yaşıyorum?

"Ama o kötü haber!" Maya elini masaya vurarak fincanların sallanmasına ve kahvesinin kenara dökülmesine neden oldu. "Onun gibi bir psikopatla kalmayı düşünüyor olamazsın."

"Kız kardeşi Kill'le gayet iyi bir şekilde kaldı, yani kuzenimiz olduğu için sorun olmadığını ama diğer türlüsünün sorun olduğunu mu düşünüyorsun? Bu ne tür bir çifte standart?"

Maya'nın yüzü buruşurken babam "Haklı," diyor. "Ondan

hâlâ hoşlanmıyorum ve onu onaylamayacağım," diyor.

"Seni sevdiğimi biliyorsun ve kararımı kabul edersen çok memnun olurum ama kabul etmesen bile bu, senin ve Niko'nun aşırı korumacılığı yüzünden ondan ayrılacağım anlamına gelmez."

"Onu bize tercih mi edeceksin? Yine mi?"

"Yeter Maya," diyor annem. "Mantıksız davranıyorsun ve alışılmadık bir şekilde telaşlanıyorsun."

"Oh, yani sorun ben miyim? Tamam o zaman. Herkes için daha iyi olması için kendimi bu durumdan uzaklaştırmama izin ver." Sarsılarak kalktı ve gitti.

"Maya!" Annem sesleniyor ama kardeşim duyma belirtisi göstermiyor.
O.

"Sorun yok." Babam ayağa kalkıyor ve puding tabağını getiriyor.
O."

"Konuşacağım" Başımın üstünü öpüyor ve bana bir gülümseme sunuyor.

"Seninle gurur duyuyorum.
ve senin pragmatik sorun çözme yöntemin, bebeğim." Bu kez ona sarılıyorum ve o da saçlarımı okşuyor. "Landon denen adamı kendi gözlerimle görene kadar onu onaylamayacağım."

Tekrar otururken yutkunuyorum. Annem ayağa kalkıyor ve yanımdaki sandalyeye oturuyor. Omzumu ovarken yüzünü yumuşak bir parıltı kaplıyor. "İyi misin?"

"Bilmiyorum." Yalan söyleme isteğimi durdurduğumda göğsümden bir yük kalktığını hissediyorum. Annem ve babam bana her zaman gerçekleri söylemem için güvenli bir alan sundu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ve çoğu zaman bu dürtüye direndim çünkü zayıflık anlarımda ağzımdan çıkabileceklere güvenim yoktu.

Ya onlara yanlışlıkla canavarın kimliğini söylersem ve bu yüzden zarar görürlerse?

Kendimi asla affetmezdim.

"Neden şu Landon hakkında konuşmuyoruz? Maya'nın dediği gibi gerçekten Kill steroid mi kullanıyor? Çünkü eğer durum buysa, bunu tartışmamız gerek."

"Hem evet hem hayır. Onu bir aziz gibi göstermeyeceğim ama mesele de bu anne. Azizlerden hiç hoşlanmadım. Okuldaki erkeklerden hiç etkilenmedim ve bunun için kendimi aptalca kırılmış hissettim. Lan'la birlikteyken kendimi kırılmış hissetmiyorum."

Kaşları yumuşak bir şekilde çatılıyor ve ellerimi ellerinin arasına alıyor. "Benden hiçbir şey saklama Mia. Senden yararlanıyor mu ya da seni herhangi bir şekilde tehdit ediyor mu?"

"Hayır. Bunu yapmadan önce taşaklarını keserdim."

Bir iç çeker ve biraz gülümser. "İşte benim kızım." Ben

de gülümsüyorum. "Kimin kızı olduğumu sanıyorsun?"

"Benim tabii ki. Şimdi bana Landon hakkında her şeyi anlat."

"Benim için işaret dilini öğrendi ve kendi bahçemi kurmama yardım etti. Ayrıca benimle satranç oynuyor ve en sevdiğim makarnayı pişiriyor. Ayrıca sosyal ve zihinsel olarak çok farklı olması beni çıldırtıyor. Ama onu daha iyi tanımak için zaman ayırıyorum ve o da bana izin veriyor."

"Bu çok iyi."

"Bu kadar farklı birini seçtiğim için delirdiğimi düşünmüyorsun değil mi?" "Aşk temelde çılgınlıktır, Mia. Eğer bu unsur yoksa

delilik, bence bu aşk değil. İki çözümünüz var. Ya olduğu gibi kabul edersiniz ya da bırakırsınız. İkisinin arası yoktur."

"Sen ve babam birbirinizi seviyorsunuz ve bu çılgınlık değil."

Gülüyor, ses aramızdaki boşluğa yerleşmeden önce odanın içinde dolaşıyor. "Biz deliden de öteydik. Senin gibi ben de normalden hiç hoşlanmadım."

"Gerçekten mi?"

"Sence durum böyle olmasaydı babanla birlikte olur muydum? Birbirimizi tüketiyoruz ama aynı zamanda birbirimizi dengeliyoruz. Alışılmışın dışında olabilir ama işe yarıyor. Birinin isteyebileceği en iyi üç çocuğa sahibiz. Bu yüzden senin seçimlerini yargılayacak son kişi benim tatlım."

Kollarımı ona doladım. Keşke Maya ve Nikolai de aynı şekilde düşünseydi. Ama şimdilik annem yeterli.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ayrıldığımızda annem, "Şimdi bana daha fazlasını anlat," diyor.

Çok fazla bilgi içerdiğine inandığım ayrıntıları atlayarak yapıyorum.

Bir saat gibi gelen bir süre boyunca konuşmama rağmen annem dikkatle dinliyor. İlk pudingi bitirdim ve ikinci porsiyonu aldım ama hâlâ bitirmemiştim. Maya artık denklemin dışında olduğu için beni yargılamadan dinleyecek birine ihtiyacım vardı.

Sohbetimizi bölen kişi babam oldu. "Kız kardeşin seninle konuşmak istiyor, Mia."

Omuzlarım kamburlaşıyor ama yine de kendimi yukarı çekiyorum.

"Onunla şimdi konuşmak zorunda değilsin," diyor annem. "Biraz sakinleşmesine izin verebilirsin."

"Sorun değil," diye imzalıyorum ve Maya'yı girişe yakın oturma odasında bulmaya gidiyorum, çocukken sınıf için yaptığımız taçlardan bazılarını incelerken kollarını kavuşturmuş.

Nedense annem onları şöminenin üzerinde bir çeşit dekorasyon gibi sergilemeyi tercih etti. Maya'nınkiler her zaman benimkilerden daha sofistike olmuştur, ama öğretmen benim çılgın desenlerimi övdü. Farklı olduklarını söyledi. Sanat farklı olmakla ilgilidir, düzgün olmakla değil.

"Şimdi çok çirkin görünüyorlar," diyor Maya, hâlâ bana arkasını dönmüş bir halde. "Annemin neden birdenbire duygusallaştığını anlamıyorum."

Beni konuşurken görsün diye önüne geçmeyeceğim. Beni buraya çağıran o, bu yüzden benimle yüzleşmek zorunda. Nikolai gibi beni görmezden gelirse.

Maya arkasını döner, yanakları kızarmış ve gözleri parlamaktadır. Halk arasındaki imajına hiç benzemeyen bir şekilde keyifsiz görünüyor.

"Taçları hâlâ seviyorum. Bana birlikte eğlendiğimiz zamanları hatırlatıyorlar" diyor ve sonra iç geçiriyor. "Özür dilerim. Mantıksız ve aşırı korumacı davranıyordum. Sanırım gitmene izin vermek benim için çok zor ve bu konuda tam bir sürtük gibi davrandım. Sadece seni kaybetmek istemiyorum."

Tüm öfke oraya yerleştiği gibi kolayca akıp gidiyor. Ona uzun süre kızgın kalamam.

"Yapmayacaksın," diye imzalıyorum. "Biz ömür
boyu ikiziz." "Bu beni affettiğin anlamına mı
geliyor?"
"Sadece bir daha hayatıma bu kadar olumsuz bir şekilde
müdahale etmezsen." "Karışmayacağım. Sanırım psikopat
Landon'ı kabullenmeye çalışacağım."

"Senden tek istediğim bu Maya. Sen benim en iyi arkadaşımsın ve benimle konuşmadığın zaman canım yanıyor."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Özür dilerim." Bana o kadar sıkı sarılıyor ki zar zor nefes alabiliyorum. "Çok üzgünüm, Mia."

Sorun olmadığını söylemek için omzunu okşadım. Aslında onunla bir daha asla konuşamayacağım düşüncesi beni hasta ediyor, bu yüzden şimdi her şeyin yolunda olmasına seviniyorum.

Ön kapıda bir kargaşa duyuyoruz ve birlikte oraya gidiyoruz.

Ön verandamızda beklediğim son kişiyi gördüğümde adımlarım durdu.

Yüzü yara bere içinde ve gözlerinden biri morarmış ama yine de aileme gülümseyerek şöyle diyor: "Tanıştığımıza memnun oldum Bay Hunter ve Bayan Sokolov. Benim adım Landon King ve Mia'nın erkek arkadaşıyım. İçeri girebilir miyim?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

36

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KYLE

Hayatım boyunca kurtların arasında yaşadığım için kurtları gördüğümde tanırım.

Ve küçük kızımın erkek arkadaşı olduğunu iddia eden bu Landon, inkar edilemez bir şekilde öyle. Sürünün lideri olursa hiç şaşırmam.

Yüzü gökkuşağı renklerine bürünmüş ama üzerinde tertemiz bir elbise gömleği, ütülenmiş siyah bir pantolon ve birinci sınıf İtalyan ayakkabıları var.

Morluklarının ve gömleğinin manşetinden çıkıp elinin arkasına doğru kayan bandajın dezavantajına rağmen, saygıdeğer bir beyefendi gibi gülümsüyor.

Ya da daha çok, sosyal olarak kabul gören mükemmel bir erkek gibi davranmanın belirli yollarını öğrenmiş ya da öğretilmiş biri gibi.

Benim ve karımın arkasından bakıyor ve "Sürpriz" derken sırıtışı genişliyor.

Çatık kaşlı Maya'nın eşlik ettiği Mia, gözleri şaşkın ama yanakları kırmızıya boyanmış bir halde dikkatle ona doğru yürüyor.

Ve bayanlar baylar, en küçük kızımın kızardığını ilk kez görüyorum.

"Burada ne yapıyorsun?" diye işaret ediyor.

"Madem eve gidiyorsunuz, ben de size katılayım ve kendimi tanıtayım dedim. Büyükbabamın özel jetinin adaya varması beklenenden uzun sürdüğü için biraz geç kaldım. Bay Hunter ve Bayan Sokolov, kapınızda aniden belirdiğim için lütfen en içten özürlerimi kabul edin. Mia'ya sürpriz yapmak istedim."

"Hoş bir sürpriz olduğundan emin değilim," diye mırıldanıyor Maya içinden, sonra Mia ona dirsek atınca inliyor. "İyi, iyi, belki biraz hoş karşılanabilir."

"Teşekkürler Maya." Hiç espri yapmadan gülümsüyor. "Beni ağırlayabildiğinize sevindim."

Rai onu içeri sokar. "Orada öylece durma. İçeri gel."

"Bir büyükbabadan bahsetmiştin," diyorum, herifi boğup çakallara atmamaya çalışarak. "Soyadına bakılırsa, Jonathan King olma ihtimali var mı?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Tek ve biricik." Sanki buraya sayısız kez gelmiş gibi Rai ve Mia'nın arasından geçip evime giriyor. "Büyükbabamın dünya çapında bir ünü olduğunu biliyorum ama sana da ulaşacağını düşünmemiştim. İş meselelerinde onunla muhatap oldun mu?"

"Öyle de denebilir."

Şimdi, acımasız yüzünü neden son derece tanıdık bulduğum anlaşılıyor. Elbette Jonathan'ın torunu da onun kesinlikle otoriter ve son derece sinir bozucu kişiliğini paylaşıyor.

"Orada ne oldu?" Çürükleri gösteriyorum.

"Oğlunuzun neden olduğu küçük bir olay, ama bu anlaşmazlığı geride bıraktık. En azından ben öyle yaptım. Nikolai konusunda emin değilim."

Oğlumu doğru yetiştirdim. O yok etmek için doğmuş ve kız kardeşleri konusunda hiçbir sınırı yok.

Kendime not: Daha sonra onu arayıp anlaşmazlıkları çözmek için kullandığı yöntemlerden ne kadar gurur duyduğumu s ö y l e y e c e ğ i m .

Karım Landon'ı oturma odasına götürdü. "Ben içecek bir şeyler hazırlarken sen de rahatına bak. Uzun bir uçuş olmuş olmalı."

"Mia'yı diğer tarafta bulabilirsem hiçbir şey çok uzun değildir."

Kızımın yüzü kırmızının derin bir tonuna dönüştü. Maya gözlerini devirdi ve Rai bir "Aww." mırıldandı.

Ben mi? O orospu çocuğunu babamın yeni inşaat alanına gömmeye hazırım. Acımasız ama gizli olacak ve kimse Landon King adını bir daha duymayacak.

Bana sorarsanız insanlığa büyük bir iyilik yapıyorum.

Ben Mia ve Landon'ın karşısına otururken Maya gidip Rai'ye yardım etmeyi seçiyor. Parmaklarını onunkilerle birleştiriyor ve kalçasına yerleştiriyor.

Bu jest karşısında gözlerimi kısıyorum ama o bu ilgiyi tamamen görmezden geliyor ve kızıma gülümsüyor, kızım da onu nadir gülümsemelerinden biriyle ödüllendiriyor.

Dudaklarım ayrılıyor.

Bir ebeveyn olarak onu hayal kırıklığına uğrattığım ve neredeyse onu sonsuza dek kaybettiğimiz günden beri Mia'nın gülümsemesinin çok az olduğu bir sır değil.

Eşim ve ben bunu asla yüksek sesle söylemeyiz ama içten içe, kaçırılma olayından sonra kızımızın büyük bir parçasını kaybettiğimizi biliyoruz. O hiçbir zaman eskisi gibi kaygısız, zeki ve dikkat çekici küçük bir kız olmadı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Mia ruhunun bir parçasını kaybetti ve en kötüsü de bu konuda konuşmayı reddetti. Ne bize ne de sesini yeniden bulmasına yardımcı olmaları için tuttuğumuz milyonlarca uzmana. Hepsi de aynı sinir bozucu sonuca vardı.

Psikolojik bir durum.

Kendini zincirliyor.

İnisiyatif almadığı sürece, sesini tekrar bulamayacaktır.

Landon'ın yanında bu şekilde davrandığını görmek beni ciddi bir başarısızlık duygusuyla baş başa bırakıyor. Mia'ya sağlıklı ve güvenli bir ortam sağlamak için çok zaman ve çaba harcadık ama bu küçük dangalak bu kadar kısa sürede onun hem güvenini hem de sevgisini kazanmayı başardı.

"Kızımı ne zamandır tanıyorsun?" diye sordum.

Elini yılan gibi kavramaya devam ederek, müstehcen ilgisiyle beni şereflendiriyor. "Aşağı yukarı birkaç ay."

"Ve şimdiden kendini onun ailesiyle tanıştırabilecek durumda olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Neden olmasın anlamıyorum."

Bu dangalağın cüreti. Utanmazın teki ve bunu bir onur nişanı gibi taşıyor.

"Bizim kim olduğumuzu biliyor musun evlat?" Ciddi bir ses tonuyla söylüyorum.

Mia tavrımdaki değişikliği fark ediyor ve yüzü ağararak önceki kızarmanın kalıntılarını siliyor.

Ancak Landon, cehenneme giden otobandaki yolculuğundan son derece memnun görünüyor, çünkü şöyle diyor. "Doğal olarak."

"Yani Rus mafyası olduğumuzun farkındasın ve hala hayatın için korkmuyor musun?"

"Hiçbir şey yapmadığım halde neden olayım ki? Ayrıca, az önce bana oğlum dedin, bunu beni aileye kabul ettiğin şeklinde algılıyorum."

"Sen bilirsin."

"Ben dilek tutmam Bay Hunter. Ben bir şeyleri gerçekleştiririm."

Gözlerimi ona dikiyorum ve o da gözlerini kırpmadan yüzüme bakıyor, kendi evimde bana açıkça meydan okuyor.

"Baba," diye işaret ediyor kızım, yumuşak yüzünden korku okunuyor. "Lütfen."

"Sorun yok Mia," diyor Landon. "Bu düzeyde bir düşmanlığa tamamen hazırlıklıydım ve daha azı olsaydı hayal kırıklığına uğrardım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dürüstçe. Ama bu aşamayı geçmeye ne dersiniz? Büyükbabamı tanıdığınıza göre, eminim bir anlaşmaya varabiliriz."

"Ya yapamazsak?"

Bir omzunu kaldırıyor. "Bulana kadar denemeye

devam edeceğim." "Yıllar sürse bile mi?"

"Ya da onlarca yıl. Hem ısrarcı hem de ikna edici olabilirim."

"Bu özelliklerin ikisi de bende işe yaramaz."

"Bunu yapacak bir şey

bulacağım." "Oldukça şüpheli."

Mia ayağa kalkıyor, garip bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Annem ve Maya'nın yardıma ihtiyacı var mı diye bakmaya gidiyorum," diye işaret ediyor.

İsteksizce ayrılmadan önce Landon'la sadece ikisinin anlamını çözebildiği bir bakış paylaşır.

Güzel. Şimdi o piçi kaçırmak ve şantiye planımı uygulamak için iyi bir zaman.

"Nerede kalmıştık?" Landon soruyor. "Doğru, seni kazanmaya çalışıyordum. Bir şeyler bulabileceğimize eminim. En azından sen oğlun kadar hayvanca şiddet yanlısı değilsin."

"Babasının kim olduğunu düşünüyorsun? İkimiz de olduğumuza göre rol yapmayı bırak."

"Hareket mi?" Tekrar bana odaklanmadan önce sanki üçüncü bir varlık arıyormuş gibi çevresini araştırıyor. "Ne eylemi?"

"Sevecen erkek arkadaş rolü. Bu bana uymaz."

"Rol yapmıyorum, çünkü aslında şefkatli bir erkek arkadaş olmaya çalışıyorum."

"Senin için nasıl gidiyor?"

"Öldürücü ifadene bakılırsa, pek de iyi olmadığını tahmin ediyorum."

"Doğru tahmin ettin." Sandalyemde öne doğru eğildim. "Senin tipini biliyorum Landon, daha doğrusu senin tipini daha önce sayısız kez *ezdim*."

"Benim tipim mi?"

"Sadece narsisistik benliklerini önemseyen kibar, sahtekar yırtıcılar."

"Bu özellikleri inkar etmiyorum. Aslında, benzer canavarları tanımlamamı ve kızınızı pençelerinden korumamı sağlayacakları için onlarla gurur d u y u y o r u m . Mia'dan ayrılmayı içermediği sürece gerekli gördüğünüz her şekilde güveninizi kazanmaya açığım. Nikolai ve sinirli kuzeni Killian denediler ama sizi temin ederim ki yapmadılar ve yapmayacaklar.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Başarılı ol. Söz veriyorum ben bir tehdit değilim. En azından Mia ve sevdiği insanlar için."

"Verdiğiniz sözün benim için pek bir önemi yok."

"Peki ya bilgi?"

Gözlerimi kısıyorum. "Ne tür bir bilgi?"

"Mia'ya on bir yıl önce olanlarla ilgili daha fazla ayrıntı."

Doğruldum ve sandalyemde daha da uzadım. "Sen bunu nereden biliyorsun?"

"Mia bana kendisi söyledi çünkü daha önce de belirttiğim ve senin inanmayı reddettiğin gibi, ona düşkün bir erkek arkadaş oldum ve onun güvenini kazanmak için çok çalıştım. Buna kendi doğamı bastırmak da dahildi ama eminim bu ayrıntılarla ilgilenmiyorsunuzdur."

"Ne olduğu hakkında ne biliyorsun?" "Tehlikeli bir

teori oluşturmaya yetecek kadar."

Bir an orada otururken, bir an sonra onu gömleğinin yakasından tutup kaldırıyorum. "Sen ne bilirsin ki?"

"Vay be. Nikolay'a kıyasla soğukkanlılığına iltifat ediyordum ama armut dibine düşermiş. Haksız mıyım?"

"İnsanları öldürmenin yüz bir yolunu biliyorum, bu yüzden en acımasız olanını deneyimlemeye hazır değilseniz, konuşmanızı öneririm."

Kolumu tutuyor ama beni itmiyor. "Karşılıklı güvenimiz olursa yaparım. İtiraf etmeliyim ki, verdiğin tepki gelecekteki işbirlikleri için cesaret vermiyor."

Maya'nın konuşma sesi bana ulaşıyor ve küçük piçi serbest bırakıyorum. Kanepeye yaslanır ve hiçbir şey olmamış gibi yakasını yeniden ayarlar.

Karım ve kızlar bize katıldığında ben çoktan koltuğuma oturmuş, o piçi uykusunda öldürmenin bin bir yolunu düşünüyordum. İnşaat alanını unutun; bu onun için çok hafif.

Ama önce, tam olarak ne bildiğini ve Mia'nın bu adi herife neden geçmişinin bu kısmını anlatacak kadar güvendiğini anlamam gerekiyor.

"Siz ne hakkında konuşuyordunuz?" Rai çay ve bisküvi tepsisini önüne koyarken soruyor.

"Bay Hunter bana harika çay yaptığınızı söylüyordu ve itiraf etmeliyim ki merak ediyorum."

Gözlerimi ona dikiyorum ama o, bunun benim açımdan büyük bir abartı olduğunu söyleyen karıma gülümsemeye devam ediyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tekrar çay içmeye oturuyoruz, ama köklü İngilizliğime rağmen, bu benim odak noktam değil. Dangalağı ifşa edecek ve gerçek yüzünü ortaya çıkaracak işaretleri izlemeye devam ediyorum.

Tüm doğru kelimeleri söylemeye devam edip Rai'nin tüm sorularına mükemmel cevaplar verdiğinde bu görev giderek zorlaşır.

Yalan söyleme konusunda eğitimli casuslar kadar yetenekli, ama yine de belki de aslında yalan söylemiyor, daha ziyade izleyiciye bağlı olarak gerçeği doğru kelimelerle karıştırma konusunda iyi.

Ama beni asıl şaşırtan Mia'nın konuşkanlığı oldu. Bol bol imza atıyor ve hayatta kalan Claudia, Stephan ve Emilia'nın, onun ve Landon'ın bakımı sayesinde en iyi hayatlarını yaşayan çiçeklerin destansı hikayesini anlatıyor.

"Bekle." Ona dönüyor. "Sen ve ben buradayken onlara kim bakıyor?"

"Bran'a anahtarları verdim ve değerli çiçeklerine bir şey olursa kardeşlik haklarını geri alabileceğimi özellikle söyledim."

Onun omzuna vurur. "Ona çok kötü davranıyorsun. Ona daha fazla değer versen iyi olur."

"Evet, anne." Selam veriyor.

Mia gülümsemesini saklamayı denedi ama başaramadı. "Bran kim?" Annem soruyor.

"İkiz kardeşim." Landon telefonunu karıştırıyor ve sonra karıma gösteriyor. "Resimden de görebileceğiniz gibi birbirimizin aynısıyız. Ancak ben on beş dakika büyüğüm ve kesinlikle ağabey pozisyonunu talep ediyorum."

"Aman Tanrım. Sen ve Mia tek yumurta ikizisiniz."

"Biliyorum, değil mi? Kadere hiç inanmadım ama bu küçük ayrıntı fikrimi değiştirebilir."

Maya gözlerini devirmeden önce kendini durduruyor. Bakışları benimkilerle buluşuyor ve ağzını açarak, "Herif tam bir pislik." diyor.

Biliyorum, bebeğim. Çok iyi biliyorum.

Bir süre mutlu-şanslı sohbete takılıp kaldıktan ve Mia'nın çoktan öldüğünü düşündüğüm farklı bir yönüne tanık olduktan sonra kendimi mazur görüyorum.

Evin diğer tarafındaki ofisime çekiliyor ve kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Uzun pencerenin yanında durup rehberimde gezinirken göl uzakta uzanıyor.

Aradığım ismi buluyorum ve ona dokunuyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Birkaç kez çaldıktan sonra telefonu açıyor. "Jonathan King konuşuyor. Kimsiniz?" "Kyle Hunter. Beni hatırladın mı Jonathan?"

Aramızda bir duraksama oluyor, sonra aynı tonda, "Evet, ben de bu iyiliğinizi ne zaman paraya çevireceğinizi merak ediyordum" diyor.

"Şimdi."

"Aklınızda ne var? Hisse senedi mi? İmparatorluğuma indirimli yatırım mı? Gözünüze kestirdiğiniz belli bir mülk mü?"

"Yukarıdakilerin hiçbiri. Hizmetlerimden yararlandığınız sırada size parayla hiçbir şekilde ilgilenmediğimi söylemiştim."

"Ne istiyorsun o zaman?"

"Torununuz kızımdan birkaç kıta uzakta." Bir duraklama daha.

"Hangi torun?"

"Hangisi en kötü baş ağrısı?"

"En büyük iki çocuğum Eli ve Landon arasında zorlu bir rekabet var." "İkincisi."

"Ah."

"Tüm söyleyeceğin bu mu? Asi torununuzun gözü kızımın üzerinde ve onu uzak tutmanızı istiyorum."

"Korkarım bunu yapamam."

"Sen onun büyükbabasısın. Onu zorlayabilirsin."

"Tanrı olmadığım sürece, onu hiçbir şey yapmaya zorlayamam." "Bir iyilik üzerinde anlaşmıştık Jonathan."

"Ve ben de anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getireceğim. Güneşi istemek, Lan'a tasma takmamı talep etmekten daha yapılabilir bir şey. Otoritenin hiçbir biçimine iyi tepki vermiyor, bu yüzden tavsiyemi dinleyin ve bunun yerine kızınızla çözmesine izin verin. Sizin herhangi bir müdahaleniz sadece geri tepecek ve durumunuzu çok daha kötü hale getirecektir."

Ofisimin kapısı açılıyor ve girişte duran karımın hareketlerini takip ediyorum.

"Hiçbir şey için teşekkürler," dedim Jonathan'a. "İrtibatta olacağım." "Umarım dünür olarak değil," diyor ve telefonu kapatıyor.

Ses tonunda bir eğlence var mıydı?

O da en az torunu kadar piç.

Karım her geçen gün daha da güzelleşerek bana doğru yürüyor. Onunla tanışalı yirmi yedi yıldan fazla oldu, ama hala onu ilk gördüğüm zamanki gibi nefes kesici görünüyor.

Zarif, görkemli ve dikkatimi acımasızca talep ediyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bu kadın sadece hayata bakış açımı değiştirip kendimi istenmeyen biri olmaktan çıkarıp başarılı biri haline getirmekle kalmadı, aynı zamanda her şeyde yanımda oldu.

İyi, kötü ve iğrenç derecede çirkin.

Birbirimizi sadece sevmiyoruz, kelimenin tam anlamıyla tarif etmekte zorlandığım şekillerde birbirimizi tamamlıyoruz.

"Bölüyor muyum?" diye soruyor.

Bir kolumu sırtına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum, sonra başının üstünü öpüyorum. "Asla rahatsız etmiyorsun prenses."

Ceketimin yakasını okşuyor. "Sen iyi misin? Orada pek kendinde değildin."

Elbette kadınım tutum değişikliğimi fark edecektir, bunu saklamakta ne kadar başarılı olursam olayım.

"Ona güvenmiyorum ve Mia'nın ona bu kadar yaklaşmasına izin vermesinden hoşlanmıyorum.

onu."

"Biliyorum. Onun hakkında ben de temkinliyim, özellikle de

Kill'e ne kadar benzediğini ilk elden

gördüm." "Neden bir ama geliyor

gibi hissediyorum?"

"Mia onu gerçekten seviyor, Kyle. Durumla ilgili ilk değerlendirmeme göre, ona gerçekten değer veriyor ve sadece bir gösteri yapmıyor. Mia'yı onun etrafında gördün mü?"

"Evet. Bu yüzden rahatsızım."

"Onun adına mutlu olmalısın, rahatsız değil. Ayrıca, önümüzdeki birkaç gün boyunca ona göz kulak olacağız ve doğru görünmeyen bir şey olursa, icabına bakacağız. Ne dersiniz?"

"Onunla şimdi ilgilenelim derim."

"Yapamayız. Mia'yı böyle çılgınca mutlu görmeyeli uzun zaman olmuştu. Onu sadece eylemlerine bakarak yargılayabiliriz."

"O zaman umalım ki hareketlerinden biri kaymak ve boynunu kırmak olsun." Gülüyor. "Çok kötüsün."

"Sevdiğini biliyorsun."

"Seviyorum." Parmak uçlarına kalkıyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Ama ben seni daha çok seviyorum."

"Siktir, prenses. Beni nasıl neşelendireceğini bilen tek kişi sensin." "Her zaman." Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve beni yönlendirmesine izin veriyorum.

ofis dışında.

Landon denen pisliği ortadan kaldırmanın bir yolunu bulacağım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ama şimdi daha çok güzel karımın arkadaşlığı için endişeleniyorum.
Benim biriciğim.
Sonsuza dek.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

37

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

LANDON

Mia'nın babasının benden hoşlanmadığını söylemek çok hafif bir ifade olur.

Dün kapılarına geldiğimden beri beni yakından takip etmekle kalmıyor, aynı zamanda bulduğu her fırsatta beni bedensel zarar vermekle tehdit ediyor. Karısının ve kızlarının arkasından tabii ki, böylece kötü adam gibi görünmeyecek.

Kyle için çok kötü, Rai bana tahammül ediyor. Beni yanlış anlamayın, muhtemelen Maya'nın bana karşı yürüttüğü kötü bir pazarlama kampanyası nedeniyle hala şüpheli, ama ben karşılaşabileceğiniz en iyi halkla ilişkiler temsilcisinden başka bir şey değilim, bu yüzden imajımı değiştiriyorum.

Yani, şimdi Kyle'ın babası ve Mia'nın büyükbabasıyla tanışıyorum.

Aileyi evinde öğle yemeğine davet etti ve Mia'dan ayrı kalmayı reddettiğim için, özellikle de bu yolculukla ilgili şüphelerim olduğu için, ben de katıldım.

Büyükbabaları düşündüğümde aklıma benimkiler geliyor. Baba tarafından büyükbabam Jonathan King, sadece büyükannem ve Glyn'e şefkat gösteren acımasız bir hükümdar. Anne tarafından büyükbabam Lord Henry Clifford, hala kırk yaşında bir adamın duruşuna sahip, gösterişli, sofistike bir adam.

Mia'nın büyükbabası Mikhail'in ise göbeği oldukça büyük ve boncuk gibi gözlerinde bir gangsterin seçkin bakışı var. Mia beni tanıştırırken önünde durduğumda, silahını çekip beni gözlerimin ortasından mı vuracak yoksa evinin her köşesine konuşlanmış kaslı adamlardan bunu onun için yapmalarını mı isteyecek emin değilim.

Konuştuğu süre boyunca Mia'ya bakıyor ve ancak o konuşmasını bitirdikten sonra acımasız dikkatini bana yöneltiyor. Sesi havada belirgin bir Rus aksanıyla dolaşıyor. "Demek kıymetli torunumun seçtiği kişi sensin."

"Benim adım Landon King. Sizinle tanışmak bir zevk, Bay Kozlov. Mia bana senin hakkında çok şey anlattı." Ona elimi uzattım.

Kaşlarını hafifçe kaldırarak elimi tutuyor. "Ne gibi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Küçüklüğünden beri onu ne kadar şımarttığınız ve onun için işaret dilini ilk öğrenenlerden biri olduğunuz gibi. Sevildiğini ve güvende olduğunu hissettiği için sizin evinizde vakit geçirmeyi çok sevdiğinden bahsetmiyorum bile."

Beni yanlış anlamayın. Mia bunları bana hiç anlatmadı ve Kyle benim tayin edilmiş müdürüm gibi davranırken ona soramadım ya da onunla yalnız zaman geçiremedim. Ama bu sabah erken saatlerde Maya ve Rai ile konuşmasına tanık oldum ve büyükbabasının evini tekrar ziyaret edeceği için ne kadar heyecanlı olduğunu gördüm. Kalıpları birbirine bağlamakta usta olduğum için, az önce söylediğim her şeyin görüntüsünü yaratmayı başardım.

Çabam Mikhail tarafından bir gülümsemeyle karşılandı. "Anlıyorum. Mia'nın zeki olduğunu ve nasıl doğru seçim yapacağını bildiğini hep biliyordum."

"Doğal olarak, efendim. Harika bir şekilde yetiştirildi ve gördüğüm kadarıyla harika bir aile destek sistemi de var."

"Bana 'Efendim' deme. Mia'nın erkek arkadaşı için çok kişiliksiz."

"Tabii ki... Büyükbaba?"

"Çok daha iyi."

Büyükbabası beni hayvan kafaları ve ürkütücü Rönesans resimleriyle süslü abartılı oturma odasına götürürken Mia bana iki başparmağıyla işaret ediyor.

Bu 'Büyükbaba' tamamen sevimsiz görünmekten hiç çekinmiyor. Aslında, düşmanlarının damarlarına korku salmak için bunu bilerek yaptığından şüpheleniyorum. Ama yine de, muhtemelen tüm hayatını Rus mafyasında geçirmiş ve bu yaşa kadar hayatta kalmış bir adamdan daha azını beklemezdim.

Maya ve Rai, ben ve Mikhail'in yanında yürürken Kyle kolunu Mia'nın omzuna doluyor ve bana ters ters bakıyor.

Gülümseyerek karşılıyorum.

Ne? Onun onayını almak için çok çalışıyorum ve bir pislik gibi davranarak bunu başarabileceğimi sanmıyorum.

Başkalarının benim hakkımdaki düşünceleri umurumda olmasa da, Kyle'ın önemi var çünkü o benim küçük ilham perimin oluşumuna katkıda bulunan kişi.

Benden kurtulamayacağını anlayana kadar onunla dans edeceğim. Babası kesinlikle benden hoşlanıyor ve onun yolundan gitmeli. Yalan söylemeyeceğim. Nikolai'nin kollarını kırmayı ve birkaç gün önceki gösterisi için bacaklarını kesmeyi planlamaktan kendimi alıkoyarken onun tarafından bir tehdit olarak görülmek sinir bozucu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sadece Mia'yı benden uzak tutmaya çalışmakla kalmadı, aynı zamanda dahi ellerimi kırmaya çalışma cüretini de gösterdi. Ama yine de, ona fiziksel olarak zarar verememem ve vermeyecek olmam -ki bunun için kız kardeşine teşekkür etmeli- onu duygusal olarak yok etmeyeceğim anlamına gelmiyor.

Nikolai benim olanla bir değil iki kez oynayarak hata yaptı ve ben tehdit edilmeye iyi tepki vermiyorum, değil mi?

Bundan sonra tek gözü açık uyusa iyi olur.

Ama bu başka bir günün konusu. Şu anda daha çok Mikhail tarafından benimle tanıştırılan Mia'nın teyzeleri ve amcaları üzerinde iyi bir izlenim bırakmakla ilgileniyorum.

Bir teyzeye eşarbı, diğerine de kazara birini kör edebilecek devasa yüzüğü için iltifat ediyorum. Ayrıca üç amcayla Amerikan futbolu ve hokey hakkında konuşuyorum, onlar da buna coşkuyla karşılık veriyorlar. Bu konuda Mia'dan biraz yardım aldım. Ailesinin ilgi alanlarını sormak için ona mesaj attım ve o da bana her birinin nelerden hoşlandığına dair bir liste gönderdi.

Şu anda, bir tanrı gibi onların dikkatini çekmemi izlerken ağzı açık kalmış durumda. Tüm bunları nasıl hatırlayabildiğimi merak ediyor olmalı ama ben biraz yaralıyım. Şimdiye kadar üstün genlerimi öğrenmiştir diye düşünmüştüm ama her neyse, Büyüleyici Mia'nın Ailesi Operasyonu şaşırtıcı bir başarıya ulaştı. Öğle yemeği için oturduğumuzda, ilgi odağı ben oldum.

Mikhail, Nikolai'nin aşırı korumacı davrandığını ve yakışıklılığımı bozarak işi çok ileri götürebileceğini bile söylüyor.

Merak etme, büyükbaba. Zamanı gelince ödeyecek.

Yemekten sonra bahçede oturmaya gittiğimizde aile dinamiklerinde bir şey fark ediyorum. Buradaki herkes, yani herkes Kyle ve Rai'ye hayranlık duyuyor. Kısa bir sohbet için onları birlikte ve ayrı ayrı köşeye sıkıştırıp duruyorlar ve Kyle'ın ailesinin saçmalıklarından bıktığını söyleyebilirim.

Ancak Rai daha diplomatik. Dikkatle dinliyor ve başıyla onaylıyor. Muhtemelen bu yüzden bana karşı diğer kapalı kadınlardan daha anlayışlı.

Düşünceli koca.

Odanın öbür ucunda gözleriyle karşılaşıyorum ve Mia'nın omzundaki tutuşunu sıkılaştırırken gözlerini kısıyor. Tekrar gülümsüyorum.

Sadece bekle, yaşlı adam. Zor kızını kazanmayı başardım ve sıranın sana gelmesi an meselesi.

Mia ne yazık ki ulaşamayacağım bir yerde olduğu için, şezlongda oturan ve takıntılı bir şekilde telefonunu kontrol eden Maya'nın yanına kayıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Önemli bir mesaj mı bekliyorsun?" Sandalyenin arkasından kulağına yakın bir yerden fısıldıyorum.

İrkilir ve şaşkınlıkla telefonu yanındaki çimlere düşer.

Aceleyle kapıyor ve göğsüne yapıştırıyor. "Ne halt istiyorsun?" "Masum bir soru soruyordum." Başımı yana eğiyorum. "Ama

Oldukça şüpheci tepkine bakılırsa, merak etmek için nedenlerim var. Ne saklıyorsun Maya?"

"Seni ilgilendirmez."

"Korkarım ilgilendirir."

"Mia senden hoşlanmayı seçti diye şansını zorlama." "Kıskanç mı?"

"Siktir git."

"Daha önce de belirttiğim gibi, ben kız kardeşinle ilgileniyorum, seninle değil."

Dudakları bir hırıltıyla havaya kalkıyor ve telefonu ölümcül bir şekilde tutarak fırtına gibi uzaklaşıyor.

Ben onun gidişini izlerken Rai bana doğru yürüyor. Doğruldum ve kızına dik dik bakmayı bıraktım.

Ellerimi havaya kaldırdım. "Ben sadece ne yaptığını soruyordum. Yemin ederim, öyle görünse bile onun asık suratıyla hiçbir ilgim yok."

"Sana inanıyorum." Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Maya her zaman Mia'nın en yakın ve en iyi arkadaşı oldu, bu yüzden Mia'nın artık kendine ait biri olduğu için biraz tehdit altında hissediyor. Senin de bir ikizin olduğu için bunu anlıyorsun, değil mi?"

Başımı sallıyorum. Bran birini bulduğu gün, çok düşük bir ihtimal olsa da, nasıl bir canavara dönüşeceğimden emin değilim. Zihniyetimin bir kısmını değiştirdiğimi düşünmek isterdim ama kardeşim her zaman hiç kimse tarafından aşılamayacak bir kırmızı çizgi oldu - ebeveynlerimiz de dahil.

"Maya'nın bana karşı istediği kadar düşmanlık beslemeye hakkı var. Mia'yla arama girmediği sürece onun bu tavrına tahammül edebilirim." Çünkü onun varlığı hiç umurumda değil. Tek meziyeti Mia'nın kız kardeşi olması.

"Anlayışınız için teşekkür ederim." Duraksıyor ve bahçede Mia'nın Kyle ve Mikhail'e bitkileriyle ilgili bir hikâye anlattığı yere bakıyor.

Tek görebildiğim onun kaygısız gülümsemesi ve öğleden sonra güneşinin altında parıldayan hafif gözleri. Oraya gidip o gülümsemeyi yutmak ve dolgun dudaklarında ziyafet çekmek için içimde bir istek var. Ama bunun sadece Kyle tarafından taşaklarımın kesilmesiyle sonuçlanacağından emin olduğumdan, tekrar karısına odaklanıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Beni dikkatle inceliyor. "Maya bana yeğenim Killian'a benzediğini söyledikten sonra seninle ilgili fikirlerden rahatsız olduğumu itiraf etmeliyim ve muhtemelen bu konuda hep temkinli olacağım."

Maya'nın anti-fan kulübümün başkanı olmak için kampanya yürüttüğünü biliyordum. "Ancak," diyor Rai. "Mia'nın o zamandan beri ne kadar değiştiğini görebiliyorum.

Onu son gördüğümde bana söylediğine göre, artık daha çok gülümsüyor ve kendini daha rahat ifade ediyor. Kızımı geri getirdiğin için teşekkür ederim Landon."

"Her ne kadar övgüyü üzerime almak istesem de bunu yapamam. Mia kendi üzerinde çalışan ve sesini bulmak için mücadele eden kişi. Ve o bunu başarana kadar her adımında yanında olacağım."

Ciddiyim.

Mia'nın kendi isteği dışında kaybettiği şeyi geri kazanması için kimi üzmem gerektiği umurumda değil.

Eğer bu ailesinin benden nefret edeceği anlamına geliyorsa, öyle olsun. Hiçbiri önemli değil.

Bunu yapan tek kişi, babası bakmadığı zaman bana bakmaya devam eden kız.

"Her şey yolunda mı?" diye uzaktan işaret ediyor.

Başımı sallıyorum ama yanlışlıkla aklımdan geçeni söylemeden önce duruyorum.

O gözümün önündeyken her şey yolundadır. Şeytanlarım bile bu huzur duygusuna müdahale edemez.

Sadece var olarak onları evcilleştirmeyi başardı.

Ve yapacağım son şey olsa bile, ona zarar vermeden önce şeytanlarını dize getireceğimden emin olacağım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

38

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Birkaç hafta önce biri bana Landon'ın sevgi dolu bir erkek arkadaş olacağını söyleseydi, psikiyatri servisini arardım.

Ama işte New York'a geldikten iki gün sonra Reina Teyze, Mikhail Dede ve hatta babamın tarafından amcalarım ve halalarımla tanıştı ve onları çok etkiledi.

Morarmış yüzü, içindeki büyüleyici tanrıyı ortaya çıkarmasına engel olmadı. Onlara açıkça bunun Nikolai'nin biraz aşırı korumacı olmasından kaynaklandığını söyledi. Hatta Reina Teyze'ye, "Killian'ı hiç sevmedim ama şimdi annesi olduğunuzu görüyorum, sizin iyiliğiniz için ona tahammül etmeye çalışabilirim. Ve tabii ki kız kardeşimin de."

Yabancılar ve güvenlik konusunda bir ABD başkanından daha paranoyak olan büyükbabasıyla akşam yemeğine davet edildi ve hatta ona karşı satranç oynadı.

Annem yüksek sesle söylemese de ona karşı biraz temkinliydi ama sonunda ona ısındı.

Maya bile mantıksız hoşnutsuzluğunu kendine sakladı ve söz verdiği gibi medeni olmaya çalıştı.

Değişmeyen tek değişken babamdı. Diğerleri Landon'ı ne kadar çok severse, o da ona o kadar sert bakıyor ve ona doğru yumruklar savuruyordu.

Benim yanımda bunu daha az yapıyor, özellikle de annem ve ben onu dirseklediğimiz ya da durdurmaya çalıştığımız için.

Lan'ın babasıyla olan ilişkisinin bulanıklığı beni biraz üzse de, bu diğer her şeyi bastırmaya yetmiyor.

Son iki gündür, bir rollercoaster yolculuğuna çıktık. Birlikte yemek yiyoruz. Landon aileme kendisini 'erkek arkadaşım' olarak tanıttı ve elini sırtımın alt kısmına koydu. Bunu yapamazsa parmaklarımızı birbirine geçirdi. Büyükbabamla yediğimiz yemeğin sonunda Lan, "Mutlaka tekrar görüşeceğiz Bay Kozlov" dedi.

Landon'ı n mükemmel bir erkek arkadaş olmasını hiç beklemiyordum ama bundan çok daha fazlası olduğunu kanıtladı. Belki de bu onun

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

üstün insan okuma becerileri. Ya da insanların tam olarak ne duymak istediğini bildiği gerçeği.

Bir yanım bundan hoşlansa da. Diğer parçam ise en hafif tabirle kafası karışık.

"Sence bunu neden yapıyor, Iris?" Balkonumdaki en sevdiğim çiçeğe soruyorum. Bütün bir yatak, farklı renklerde ışıldayarak tüm terasa yayılıyor. Canavarın köşeye sinemediği tek yer burası.

Aslında, bitkilere ve çiçeklere olan sevgimi geliştirdim çünkü canavarın keskin pençelerinden kaçabildiğim tek sığınak burasıydı.

Reina Teyze onları güzel ve canlı tutma konusunda harika bir iş çıkardı. Beni özlediklerini söyleyebilirim, çünkü döndüğümden beri çok daha parlak oldular.

Ya da belki de onları son zamanlarda taktığım pembe gözlüklerle görüyorum.

Şakaklarımdan ter damlıyor ve ben de terimi arkamla siliyorum.

Kol.

Güneş göle iniyor, berrak gölün üzerine turuncu bir yansıma bırakıyor.

Su. Ve böylece, buradaki kalışımız sona erecek.

Yarın adaya geri dönmemiz gerekecek.

Ama neden yaşadığım mutluluğun her bir zerresi güneş gibi kolayca yok olacakmış gibi hissediyorum?

Çiçeklerin önüne çömeliyorum ve İris'in pembe yapraklarını okşuyorum. "Sen de bilmiyorsun, ha?"

"Lütfen bana yine çiçeklerle konuştuğunu söyleme."

Bu çok tanıdık sesle omurgam karıncalanıyor ve ensemde ani bir ürperti patlak veriyor. Başımı yana eğdiğimde Landon'ın terasın ortasında durduğunu görüyorum; her zaman kusursuz olan gömleğinin düğmelerini hafifçe açmış, saçlarını karıştırmış ve parmaklarıyla taramış.

Yavaşça ayağa kalkıyorum ve arkasını arıyorum. "Burada ne yapıyorsun?" "Kız kardeşinin balkonundan atladım." Başparmağıyla arkasını işaret etti.

onu. "Hep sevgilin için Shakespeare usulü duvarlara ve pencerelere tırmanmanın nasıl bir şey olduğunu denemek ve görmek istemişimdir. Fena değil. Beş üzerinden dört tavsiye ederim."

"Neden sadece dört?"

"Beşinci yıldızı ekleyip eklemeyeceğim bunun sonuçlarına bağlı." Kararmış gözleri saten şortumun ve ince k a ş k o r s e m i n üzerinde geziniyor. "Şimdiye kadar

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

umut verici görünüyor."

Bir gülümsemeyi bastırıyorum. "Babam yakın çevresindeki yokluğunu fark edip kapımı çalmadan önce gitsen iyi olur."

"O zaman acele etsek iyi olur, yoksa onun acımasız horoz engellemesine kurban gideceğim."

Alt dudağımı ısırıyorum ve çevremizi inceliyorum. Onu dışarı itmem muhtemelen daha iyi olacak ama yine de cinsel olarak hayal kırıklığına uğrayan tek kişi o değil. Babam Lan'ı tasmalı tuttuğu için - Landon'ın izin verdiği kadarıyla - baş başa kalmamız imkânsız hale geldi. Özellikle de Lan mevcut ailemin her bir üyesiyle tanışmayı kendine görev edindiğinden beri.

"Yani şimdi benimle vakit geçirmek mi istiyorsun?" İşaret ediyorum. "Büyükbabam, Reina Teyzem ve ailemin geri kalanıyla daha çok ilgilendiğini sanıyordum."

Çiçeklerin etrafını araştırıyor.

"Ne yapıyorsun?" İşaret ediyorum.

"Bu sinirli çiçeklerden birinin zehirli olup olmadığını ve halüsinasyonlara neden olup olmayacağını kontrol ediyorum. Yoksa neden ailenle vakit geçirmeyi sana tercih edeceğimi düşünesin ki?"

"Peki, hepsiyle tanışmak istemedin mi?"

"Evet, ama sadece sevdiğin insanları tanımamın seni mutlu edeceğini düşündüğüm için." Kaşları çatıldı. "Bir şeyi yanlış mı hesapladım? Ailenle vakit geçirmem belki de senin istediğin bir şey değil ve aslında seni mutsuz mu ediyor?"

Yüzünü incelerken dudaklarım aralanıyor.

Gerçekten kafası karışmış görünüyor. Bana bir çeşit mutluluk sağlamak için doğasına karşı geliyordu ama ben onu geri çevirdim.

Kollarımı beline doluyor ve yüzümü göğsüne gömüyorum. Lan beni sarmalıyor, iri elleri sırtımı koruyucu bir kozayla kaplıyor.

"Benimle konuşmazsan anlamam, Mia. Hareketlerim niyet ettiğimin tam tersi bir etki mi yaratıyor?"

Başımı göğsüne doğru sallıyorum ve sonra geri itiyorum. "Bu beni mutlu ediyor. Sanırım son birkaç gündür seni özlediğim için biraz tuzluydum."

Kurt gibi sırıtarak dudağının kenarını kaldırıyor ve yanağımı okşuyor. "Tekrar söyle."

"Bu beni mutlu ediyor."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır, diğer kısmı."

Gülümsüyorum. "Seni özledim,

Lan." "Özledin, ha?"

"Kendini fazla beğenme."

"Gerçi bu da benim cazibemin bir parçası. Ayrıca, çok sevdiğim teyzene göre davranma iznim var, bu arada, nasıl zevksiz Killian'ın annesi olduğuna dair hiçbir fikrim yok, ama konudan sapıyorum."

"Reina Teyze ukala olmaya iznin olduğunu mu söyledi?"

"Hayır, ama aileyle tanıştırdığın tek erkeğin ben olduğumdan bahsetti. Lisede Brian diye biri varmış ama annenle çok az tanışmış ve sadece bir tesadüf sonucu olmuş. Bu arada, tam adı ne?"

"Brian Muller. Neden?"

"Sadece kaybedenin adını öğrenmek istiyorum, böylece hayatını alt üst edebilirim." "Mantıksız olma. Brian ve ben en fazla beş kez çıktık ve teknik olarak hiçbir şey yapmadım."

"Biliyorum, bu yüzden hayatını *mahvedeceğimi* söyledim*, yok* edeceğimi değil. Şimdi, *teknik olarak* tanımla çünkü bunun cevabı kesinlikle onun kaderini belirleyecek."

Dudaklarımı büzüyorum.

"Benim olana dokundu mu Mia?" Parmaklarını boğazıma doluyor. Kavrayışı nefes almamı sağlayacak kadar gevşek ama gücün kimde olduğunu gösterecek kadar da sert. "Cevapsızlık bir cevaptır, ilham perisi."

"Hayır, öyle değil. Sadece senin mantıksız taleplerine boyun eğmeyi reddediyorum." "Söyle o zaman. Kaybeden Brian bu küçük güzel boğaza dokundu mu? Dokundu mu?

Nabzınızın attığını hissediyor ve hayatınızı elinde tuttuğu düşüncesiyle sertleşiyor mu?"

Landon boştaki elini kaşkorsemin altından, karnımın üzerinden geçirip göğüslerimin kabarıklığına doğru kaydırdığında kalbim neredeyse duracak gibi oluyor. Meme uçlarım saten kumaşa karşı geriliyor ve birini büküp çekiyor. İçimden bir ürperti geçiyor ve bacaklarımın arasında bir sızı filizleniyor.

Ona verdiğim tepkiyi durduramıyorum, hatta evcilleştiremiyorum. Belki de istemiyorum.

Lan'a bağımlı olmamın nedeni sadece yoğunluğu değil, aynı zamanda ne kadar dengesiz olma eğiliminde olduğudur.

"Bunlarla oynadı mı o zaman? Gerçek memeleri sadece pornolarda görmüş deneyimsiz bir ergen gibi meme uçlarınla oynadı mı? Dokunuşundan zevk aldın mı?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Diğer meme ucunu büktüğünde içimden bir inilti çıkıyor, ama canımı acıtacak kadar sıktığında bir nefesle son buluyor.

Gözlerimi sulandıracak kadar acıtıyor.

O kadar acıyor ki iç bacaklarım ıslaklıktan yapış yapış oluyor.

Kesinlikle bende bir sorun var. Yoksa neden bu kadar ilgimi çeksin ki?

"Yaptı, değil mi?" Landon'ın sesi koyulaşıyor, korkutucu bir sınıra iniyor. "Ellerini benim olana koydu."

"O zaman senin değildim," diye titreyen ellerimle işaret ediyorum, aklımı zorlukla başımda tutabiliyorum.

"Oldukça şüpheli. Sen hep benimdi, Mia. Sadece henüz tanışmamıştık." Açık avucunu karnımdan aşağı kaydırıyor, sonra şortumu ve külotumu ağrıyan amımı kavrayacak kadar aşağı itiyor. "Yakında yeryüzünden silinecek olan bu Brian başka ne yaptı? Amımı kuru kuru sikti mi? Gevşek aletinin verdiği his hoşuna gitti mi?"

Başımı sallıyorum.

"Bu bir hayır mı?" Tamamen dikkatinin merkezinde olana kadar gözleri üzerimde kararıyor.

"Onun dokunuşundan hiç hoşlanmadım. Çok nazikti."

Sadece haince olarak tanımlanabilecek bir gülümseme dudaklarını kıvırıyor. "Ve sen nazik olmayı sevmiyorsun, değil mi küçük ilham perim? Misyoner tarzında becerilirken kulağına fısıldanan tatlı sözleri dinlemekten hoşlanmıyorsun. Sen karışıklığı ve bilinmeyeni tercih ediyorsun. Sert ve berbat şeylerden hoşlanıyorsun."

Tokat.

Amımda zonklayan acı alevlenirken nefes nefese kalıyorum. Çılgın piç yine yaptı ve ben artık gücenmiş gibi davranmaya bile cesaret edemiyorum.

"Bahse girerim Brian için bu kadar

ıslanmamışsındır. Değil mi?" Başımı sallıyorum.

"İşte benim kızım."

Boynumu bırakıyor ve pantolonunun kemerini çözüyor, ses etrafımızdaki havada yankılanıyor. Beni yukarı kaldırdığında sertleşmiş sikine zar zor bakıyorum. Şortum ve külotum yere düşüyor ve onun kollarında çırılçıplak kalıyorum. Ağırlığımı onun taşımasına izin vererek, "Yapamayız, Lan. Babam bulur dışarı."

"Seni sikmeyeceğim. Sadece seni hissetmeye ihtiyacım var."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Aletini sırılsıklam kıvrımlarıma doğru kaydırdığında protestolarım boğazımın gerisinde duruyor. Teninin benimkinin üzerindeki hissi, tokadın zonklayan acısından bir erteleme sunuyor.

Lan'la hep böyle olmuştur. Zevk sadece acı ile gelebilir.

-Sulu, çökmüş ve kesinlikle lezzetli.

Kollarımı boynuna doladım. Alçalan karanlıkta vahşi ve kesinlikle sert görünüyor. Solan morluklar zaten vahşi olan doğasına tehlikeli bir hava katıyor.

Yine de kendimi hiç Landon'ın kollarındaki gibi ait hissetmemiştim.

Parmaklarım sağ gözünün altındaki beni okşuyor. Aleti kıvrımlarımda ve klitorisimin üzerinde aşağı yukarı kayarken bakışları benimkini yakalıyor. İçimde bir basınç oluşuyor ve yüksek bir ses çıkarmamak için alt dudağımı ısırıyorum.

"Siktir. Çok iyi hissediyorsun, bebeğim."

Göğsüm ağrıyor ve midemin dibinde kelebekler uçuşuyor, kötü niyetli ama bağımlılık yapıcı. Yıkıcı ama tamamen lezzetli.

Eskiden kelebeklerin klişe olduğunu düşünürdüm ama Lan'ı bulduktan sonra onları mümkün olan her an hissetmek istediğimi fark ettim.

Beni kuru kuru mırıldanıyor, gerçi uyarılmışlığımın kanıtlarını duyabildiğimde kuruluktan emin değilim.

Tam klitorisime sürekli baskı yapmaktan boşalacağımı düşünürken, Lan sikinin ucunu açıklığıma doğru kaydırıyor. Gözlerim açılıyor.

O ne yapıyor? Dedi ki-

"Planlar değişti. Sözümü tutacağımı sanmıyorum." Ve sonra tek seferde içime girdi.

İçimi tamamen doldururken inliyorum, siki alttan içime giriyor. Ona tutunuyorum, tırnaklarım boynuna ve gömleğinin yakasına batıyor.

Beni sırtım duvara çarpacak şekilde itiyor, sonra avucunu başımın yan tarafına vuruyor.

Bir delinin aceleciliğiyle içime girerken gözlerim onun karanlık gözleriyle buluşuyor. "Amcığın beni çok iyi kabul ediyor. Seni böyle sikebilecek tek kişi benim. Seni böyle sahiplenebilecek. Benim olana başka kimse dokunamaz bebeğim. Hayır. Bir tane."

Ritmi hayvani bir hal alıyor ve daha önce yaşadığım baskı tek bir vahşi orgazma dönüşürken ona sıkıca tutunuyorum.

Landon kenara çekip beni yere bırakıp arkamı döndüğünde hâlâ sürüyordum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Avuçlar duvarda ve kıç havada. Deliğimi göreyim." Uzuvlarım titriyor ve zar zor ayakta durabiliyorum ama duvara tutunuyorum.

Lan kıçımın yanaklarını ayırıyor ve ıslaklığımı arka deliğime doğru kaydırıyor. Göbeğime her dokunduğunda kıvranıyorum, tüm sinirlerim orgazmdan dolayı hala hassas.

Parmakları kıçımın yanaklarına girerek onları birbirinden uzaklaştırıyor ve sonra tükürüyor. Bacaklarımdan aşağı kaydığını hissedebiliyorum ve nedense bu beni tahrik ediyor.

"Amın benim. Kıçın benim. Sunabileceğin her şey benim Mia. Sana tamamen sahip olma vakti geldi."

Aletini uyarılmamla yağlıyor ve arka deliğime doğru kayıyor. Parmak uçlarımda duruyorum, dişlerim alt dudağıma batıyor.

"Sakin ol." Kıçıma tokat atıyor ve ben inliyorum. "Gergin olursan, sadece canın yanar." Kıçıma bir tokat daha atıyor ve ben sarsılıyorum.

Parmakları kalçama girerek beni dik tutuyor. "Acımasını istemiyorsan tabii?"

Bilinçaltımda başımı sallıyor olmalıyım çünkü Landon'ın derin ve kesinlikle ayak parmaklarını kıvıran kahkahası havada yankılanıyor. "İşte bu yüzden sen benim biriciğimsin."

Ve sonra içime derinlemesine itiyor. Bu daha önce içime soktuğu oyuncaklardan farklı. Lan kocaman bir adam ve sikinin her santiminin beni ağzına kadar doldurduğunu hissediyorum.

Başımı serin duvara yaslayarak nefes nefese kaldım.

"Mmm, kıçının da tıpkı amın gibi benim için ısmarlama olacağını biliyordum. Beni çok iyi bir kız gibi karşılıyorsun, bebeğim."

Kıçımı onun sikine doğru oynatıyorum ve o da kıkırdıyor. "Sabırsızız, değil mi?" Amıma uzanıyor ve kıçıma sokarken klitorisime masaj yapıyor. "Kahretsin, sikimi çok iyi boğuyorsun bebeğim."

Ben tamamen onunla, onun yoğunluğuyla ve ham gücüyle dolana kadar ritmi artıyor. Burun deliklerim onun kokusuyla doluyor, ta ki bu koku benim afrodizyağım olana kadar.

Klitorisimi ustalıkla okşarken, dokunurken, döndürürken ve başparmağıyla defalarca çarpıştırırken zevk içime doluyor.

Uzun bir çığlıkla geliyorum ve bir an için bu sefer kesinlikle onun adını söyleyeceğimi düşünüyorum.

Bilmiyorum.

Yine de orgazm yaşadığım her şeyden daha güçlü. Karnımın dibinde hissediyorum ama daha çok ağrıyan kalbimde.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Neden bu kadar çok acıyor?

Lan çekip kıçıma boşalırken nefesinin altında küfürler ediyor.

Yapışkanlığın bacaklarımdan aşağı kaydığını ve terliklerimin altında biriktiğini hissedebiliyorum.

"Siktir. Bu iyi hissettirdi."

Kalçamı bırakıyor ve tek desteğim de gidince neredeyse yere düşüyordum. Landon son anda dirseğimi tutuyor, sonra beni kollarının arasına alıp odama taşıyor.

Kollarım boynuna dolanırken dudağının kenarından bir sırıtış yükseliyor. "Belki de baban gelmeden önce yatağında ikinci bir tur atmalıyız?"

Ona bakmaya devam ediyorum, kalbim hala yüksek sesle atıyor.

Göğsümün neden hâlâ ağrıdığını fark etmek hoşuma gitmiyor.

Ama içten içe, seksten sadece seks olduğu için değil, çok daha fazlası olduğu için bu kadar keyif aldığımı biliyorum.

"Sadece şaka yapıyorum." Sırıtıyor. "Ya da değil, cevabına bağlı olarak." "Seni seviyorum," diye imzalıyorum daha düşünemeden.

Odanın eşiğinde duruyor ama banyoya doğru ilerlemeden önce sadece bir saniyeliğine. "Hadi seni banyoya sokalım."

Dudaklarım titriyor ama çığlık atma ve öfkelenme isteğimi kontrol ediyorum.

Lan'ın aşk kavramını benimsemediğini biliyordum ama yine de bu sözleri söyleyip karşılığında hiçbir şey alamamak acı veriyor.

Elinden kurtulmak için kıpırdanıyorum, o da beni yere bırakıyor ve onunla yüzleşiyorum. "Bir şey söylemeyecek misin? Herhangi bir şey?"

Duraksıyor, ilk defa kelimeleri bulamıyor gibi görünüyor. "Benim de söylememi ister misin?"

"Eğer ciddi değilsen, hayır."

Bana yine kaşlarını çatarak bakıyor ve o zaman anlıyorum.

Landon duygular konusunda boş bir sayfa. O bir taklitçi ve usta bir adaptör. Duygusal hislerin hiçbiri ona ait değil.

Ve ben ondan kesinlikle hissedemeyeceği bir duyguyu hissetmesini talep ettim. "Unut g i t s i n," diye imzalıyorum. "Bu sözler yüksek bir duygu içinde söylendi ve
hiçbir anlamı yoktu.

Banyoya gidip kapıyı kapattım.

Sonra yere kayıyorum ve ellerimle yüzümü kapatıyorum.

Landon şiddet ve anarşiden hoşlanmayan iyi bir insan olduğu sürece sorun olmayacağını d ü ş ü n m ü ş t ü m hep.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ama şimdi, daha fazlasını istediğimi fark ettiğimde kalbimin kanamasını izleyebiliyorum. Onun bana asla veremeyeceği aşkı istiyorum.

Duşumu bitirdiğimde kendimi eskisinden daha kötü hissediyorum ama neyse ki Lan çoktan gitmiş oluyor.

İçeri girmeye çalıştı ve hatta kapıyı zorla açmaya çalıştı, ancak ona beni yalnız bırakması için bir mesaj gönderdikten sonra, isteksizce de olsa ve ancak geri döneceğine söz verdikten sonra yaptı.

Siyah bir elbise ve botlarımı giydikten sonra arka kapıdan çıkıp yol kenarında yürüyüşe çıkıyorum. Büyürken, kendimi boğulmuş hissettiğimde ve daha fazla alana ihtiyaç duyduğumda bunu sık sık yapardım.

Gölün kenarı daha iyi bir estetiğe sahip ama yol kadar iyi aydınlatılmıyor. Bölgedeki tek ev bizimki olduğu için hiçbir araba bu kadar uzağa gitmeye cesaret edemiyor.

Gece soğuğu elbisemin altından esiyor ve kollarımdaki tüyleri diken diken ediyor. Bir ceket getirmeliydim ama neyse. Belki de bu sefer soğuk iyi gelecektir.

Telefonum titriyor ve onu çıkarıyorum, sonra ekranda ismi gördüğümde gülümsüyorum.

Brandon: Her şey nasıl? Lan sorun çıkardı mı?

Sorunu tanımlayın, çünkü eğer bu kalbimin üzerinde tepinmek anlamına geliyorsa, o zaman bunu başarıyla yaptı.

Ben buna sorun demezdim. Geniş ailemle arası mükemmeldir.

Brandon: İnsanları etkilemek onun en iyi yaptığı şey. Burada olan felaketten daha iyi gittiğine sevindim.

Mia: O kısımda öyle oldu.

Brandon: Bu başka bir bölümde olmadığı anlamına mı geliyor?

Belki.

Brandon: Oh hayır. Şimdi ne yaptı?

Feci bir şey değil. Endişelenme. En azından henüz değil. Sadece ben onu bu kadar çok severken o sevmeyi bilmiyorsa buradan nereye gideceğimizden emin değilim. Bununla nasıl başa çıkıyorsun Bran?

Brandon: Onu çok seviyorum. Ama dediğim gibi, başka seçeneğim yok, o benim tek yumurta ikizim ve en iyi tanıdığım kişi. Sevmek bizim DNA'mızda var.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İkizlerimiz ne yaparlarsa yapsınlar. Ayrıca, nasıl sevileceğini bilmiyor olabilir, ama nasıl bakılacağını öğreniyor ve sizi temin ederim ki size, kendisi de dahil olmak üzere başka hiç kimseye bakmadığını gördüğümden daha fazla bakıyor. Onu Heathens'ın malikânesinden aldığım gün hem korkunç hem de şoka girmiş görünüyordu. Nikolai bileğini kırmasın diye onu bırakacağına söz verdiğinden bahsetti. Gözlerimin içine baktı ve şöyle dedi: "Bana içgüdülerime karşı hareket etmemi ve canavarımın dikte ettikleri yerine onun ne düşündüğünü anlamaya çalışmamı söyledin. Bir sorunumuz var Bran. Bence anlamayan ve senin sıkıcı derslerinden faydalanabilecek olan Mia. Eğer sanat kariyerimi kurtarmak için aramızdaki ilişkiyi gerçekten bitirirse, kendi bileğimi keser ve kendi kendini sakatladığının kanıtını posta yoluyla lanet olası kardeşine gönderirim. Belki bunu yaparsam sonunda hangisinin daha önemli olduğunu anlar."

Bran'ın yazdıklarını gözlerime inanamayarak tekrar tekrar okudum.

Bunu gerçekten söyledi mi?

Brandon: Evet. Lan'ı sadece bir sanatçı olarak tanıyorum. Heykel yapmak geçici de olsa onun şeytanlarını dizginleyen şey. Yani senin için bundan vazgeçmeye istekli olması muazzam derecede önemli. Belki de nasıl sevileceğini bilmediğinden değil, daha çok bunu farklı bir şekilde yaptığından.

Kısa bir süre önce yanmış olan ezilmiş kalbim küllerinden diriliyor, kendini Lan'ın sunağında kurban etmeye ya da onun sert kenarlarına karşı kırılmaya hazır.

Bran'in söylediği her şey doğru.

Lan ile geçirdiğim zamana baktığımda, benimle ilgilenme ve kendimi rahat hissetmemi sağlama konusunda çok kararlı olduğunu görüyorum.

Bu aslında kelimelerle ilgili değil, eylemlerle ilgili.

Sırf 'seni seviyorum' demediği için beni kaybetmektense bileğini ve gelişen sanat kariyerini kaybetmeye hazır olduğunu nasıl unutabilirdim?

Arkamdan ayak sesleri geliyor ve kendi kendime gülümsüyorum. Tabii ki Lan beni uzun süre yalnız bırakmayacaktı.

Her yerde tanıyabileceğim karanlığın gözlerine baktığımda gülümsemem donuyor.

Her yerde.

Geçmişimden gelen canavar.

Sonsuza dek kırılmamın nedeni bir silahın arkasından bana bakıyor.

"Yine karşılaştık Mia. Duyduğuma göre söylememen gereken şeyler söylüyormuşsun."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

39

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Canavarlar insanların hayal dünyasında farklı şekillere bürünür.

Bazıları onları hayaletlerle karıştırılabilecek hayalet benzeri figürler olarak görür. Diğerleri ise onları yatağın altında saklanan ya da dolap kapısının arkasında gizlenen korkunç yaratıklar olarak hayal eder.

Benim için bir canavar her zaman sert, kare yüzlü, sıkı kumral topuzlu ve zalim bir hükümdar olan bir kadın şeklini almıştır.

Yıllar geçtikçe, odamın her köşesinde bana saldırmak için bekleyen sarı gözlü canavarın görüntülerini bulanıklaştırmaya başladı.

Ama şimdi onun yüzünü tekrar gördüğümde, tahta cetvelle ilgili tüm anılar bilincime geri dönüyor.

Bayan Pratt.

Kısa boylu, dolgun vücutlu ve artık sarkmış yanakları olan bir kadın. Her zamanki siyah eteğini ve gri hırkasını zamansız bir figür gibi giyiyor. Yıllarca benim ve Maya'nın dadılığını yapmış ama biz yedi yaşlarındayken kocasıyla birlikte aile çiftliğiyle ilgilenmek istediği için işi bırakmış.

Ama bu onu son görüşüm değildi. Görmedim.

Beni kaçıran kişi mi? O kaçırdı. Arabamıza saldıran, korumamı öldüren ve beni götüren bir erkek suç ortağı vardı. Sanırım kocasıydı ama o kara, kirli delikte yüzünü hiç görmedim.

Beni canıma kast edecek kadar korkutan tek kişi Bayan Pratt'ti. Orada bulunduğum günler boyunca beni cetveliyle öyle bir terbiye etti ki, etime vurduğu acı dolu darbeleri hala hissedebiliyorum. Bana vururken, daha önce davranışlarımı 'düzeltmek' için cetveli kullanma şansına sahip olmadığı için pişman olduğunu söyledi. Ve annemden onun yerine geçmesini istediğimi bildiğini, bu yüzden kovulmadan önce işi bıraktığını söyledi.

Anneme Bayan Pratt'i sevmediğimi söyledim, çünkü çok sertti ve hiç eğlenceli değildi. Her zaman müfredatımıza odaklanmak yerine Maya ile oynamama izin veren birini tercih ederdim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Masum bir istek olan bu şey çocukluk travmamın sebebi oldu.

İnsanlar beni kaçıranın bir erkek olduğunu düşündüler ve ben de onları düzeltmeye gerek görmeyerek buna inanmalarına izin verdim. Tüm bu yıllar boyunca asıl önceliğim, onun ve tehlikeli kocasının aileme zarar veremeyeceğinden emin olmaktı.

Tek önemsediğim buydu.

Sesimi bu yüzden kaybettim ve bu yüzden asla geri alamadım.

Beni kaçırabildiğine, korumamızı öldürebildiğine ve neredeyse Maya'yı da alabildiğine göre her şeyi yapabileceğine inanıyordum. Sıkı güvenliğimiz bu kadın için bir bok ifade etmiyor.

İçten içe, belki bir gün o bodrumun karanlığında hissettiğim felç edici kaygı ve yıkıcı korkuyu aşabileceğimi düşündüm.

Belki bir gün sesimi tekrar kullanabilirdim.

Ama onu şimdi görmek her şeyi yerle bir ediyor.

Bacaklarım titriyor ve içimdeki her lif bana kaçmamı söylüyor. *Şimdi.*

"Bunu aklından bile geçirme çocuğum," diyor, sesi alçak ve nahoş.

Bayan Pratt'i hiç sevmedim. Kaçırılmadan önce bile. Buna ister kendini koruma içgüdüsü deyin, ister bodur insanları küçümseme. Onun yanında kendimi hiç rahat hissetmezdim ve o zamanki Rusça öğretmenimi tercih ederdim. Bayan Pratt'in pek iyi tepki vermediği bir şey.

Bana doğru birkaç adım atıyor, silahı sabit tutuyor ve neredeyse hiperventilasyon geçiriyorum.

Yaklaşmayı kes. Gelmeyi kes.

"Şimdi söyle bana, Mia. Erkek arkadaşına geçmişi anlatmak için ağzını ya da daha doğrusu ellerini açtın mı?"

Yutkunuyorum, ter sırtımdan aşağı süzülüyor ve elbisemi tenime yapıştırıyor. Hareket edemiyorum.

Zar zor nefes alabiliyorum.

Felç olmuş gibi, tek yapabildiğim geçmişimden gelen canavara bakmak.

İçimi bir ürperti kaplıyor ve kaçmayı düşünmek bir yana, zar zor nefes alabiliyorum.

Bu son mu?

Nihayet mi?

"Yapamazdın, değil mi? Bunun bizim sırrımız olması gerekiyordu, değil mi?" Cansız gözleriyle bana bakıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bayan Pratt'i genellikle eğitimli, normal bir kadın olarak görürdüm ama kaçırılma olayına kadar canavarların sadece şekilsiz varlıklar olmadığını ve farklı şekillere girebildiklerini fark etmemiştim.

Canavarlar çizgi filmlerin ve çizgi romanların işi değildir. Hatta anne ve babaların her gün karşılaştığı yaralı suratlı iri yarı adamlar bile değildirler.

Tamamen farklı bir şey olabilirler.

Güçlü bir ahlaki pusulaya sahip, görünüşte zararsız bir kadın aniden bir canavara dönüşebilirdi. Ya da belki de başından beri bir canavardı ama bu yönünü kamufle etmekte çok başarılıydı.

"Bunu öğrenen herkese ne yapacağım konusunda seni uyarmıştım, değil mi? Bu, erkek arkadaşının kanının o güzel yüzüne sıçradığını görmeye hazır olduğun anlamına mı geliyor?"

Panik göğüs kafesimin arkasında patlıyor ve etrafımdaki her yeri paramparça ediyor.

Ona dokunma. Ona değil.

Ağzımı açıyorum ama hiçbir kelime çıkmıyor. Ellerim sanki artık konuşmayı reddediyorlarmış gibi yanlarımda gevşek duruyor.

"On yılı aşkın bir süredir sır saklamakta çok iyiydin, peki ne değişti Mia? Neden şimdi aptalca bir inatçılık yapıyorsun?"

Dudaklarımı açıp sevdiğim kimseye zarar vermemesi için ona yalvarmak istiyorum.

Lütfen. Landon'a, aileme ya da...

"Mia!"

Maya sokakta koşuyor, kıyafetleri darmadağınık ve saçları etrafa uçuşuyor. Yüzü o kadar beyaz ki bir hayaletin yüzüyle karıştırılabilir.

Kaçırıldıktan sonra eve döndüğüm zaman hariç onu hiç böyle görmemiştim.

Hüngür hüngür ağlıyordu. Şaşkınlık içinde öylece duruyordum. Sadece ağlamayı kesmesini istedim.

Kız kardeşim beni omzumdan tutuyor ve çenesi titreyerek Bayan Pratt'e bakıyor.

Onu itiyorum, korku kan dolaşımıma karışıyor ve titreyen ellerimle "Git Maya. Sadece git."

"Hayır." Kollarını bana daha sıkı sarıyor ve fırtına sonrasındaki bir yapraktan daha fazla titrediğini hissedebiliyorum.

"Maya, canım. Burada ne yapıyorsun?" Bayan Pratt dadımızken kullandığı yumuşak ses tonuyla soruyor. Kulağa en iyi ihtimalle ürkütücü geliyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Şimdi bize silah doğrulttuğu zaman.

"Git buradan," diyor Maya, hayır, emrediyor. "Asla geri dönmeyeceğini ya da Mia'nın önünde kendini göstermeyeceğini söylemiştin, o zaman neden buradasın?"

"Bu sadece ikiniz de anlaşmanın size düşen kısmını yerine getirmiş olsaydınız işe yarardı, ama getirmediniz, değil mi?"

Bekle... Ne?

Dudakları titreyen ve gözleri dökülmemiş yaşlarla dolu olan Maya'ya bakıyorum. Bu düşündüğüm şey olamaz. Olamaz.

"Doğru ya," diyor Bayan Pratt. "Görünüşe göre Maya'nın ne yaptığından haberdar değilsiniz, işte burada..."

"Kapa çeneni," diye fısıldıyor kız kardeşim, sonra da bağırıyor. "Söz vermiştin!"

"Sen de onu susturacağına söz vermiştin ama sözünü tutmadın, ben neden tutayım?" Bayan Pratt çarpık dikkatini bana yöneltti. "Bak, Maya seni hep kıskanırdı Mia. Sen herkesin dikkatini çeken parlak, akıllı ikizdin. Teyzelerin ve amcaların bile seni ona tercih ederdi. Bu güzel kuğuya dönüşmeden önce, yalnız başına vakit geçiren ve sadece seninle arkadaşlık eden içe dönük bir ikizdi. Aynı zeka seviyesine sahip olmanıza rağmen öğretmenleriniz sizi ona tercih ederdi. Sen dışa dönük ve naziktin. Öğretmenlerinize her zaman çiçek alır ve onlara güzel derdiniz. Her zaman görünüşlerine ve kokularına iltifat eder ve onlara sarılıp vedalaşırdın. Maya bunu yapmadı ya da daha çok o zamanlar duygularını taklit etme kapasitesine sahip değildi. Size ondan daha iyi davrandıkça, size olan kini daha da derinleşti. Yine de bunu belli etmedi çünkü sizi gerçekten seviyordu.

"Bir gün, 'Keşke Mia birkaç günlüğüne de olsa ortadan kaybolsa' diye mırıldandı, ben de bir yıl sonra olsa da bunu gerçekleştirdim. Maya'nın duygularına, sadece size eşit ilgi ve fırsatlar sunmaya odaklanan annenizden daha fazla uyum sağladım. Onun içindeki gizli kıskançlığı fark ettim ve onu iyi besledim. Ne de olsa, benden daha başarılı olan kız kardeşimden her zaman daha aşağı muamele görmüştüm ve bunu başkalarında da fark edebiliyordum. Bir yıl sonra Maya ile *tesadüfen* okulunun önünde karşılaştığımda ve ona rotayı sorduğumda, kendi isteğiyle bilgi verdi. Sana soramazdım çünkü sen çok daha şüpheciydin ve bunu ailene anlatırdın. Maya bunu yapmazdı çünkü içten içe hep senin ortadan kaybolmanı isterdi. Temelli olarak."

"Bu doğru değil!" Maya çığlık atıyor, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. "Sana söyledim çünkü bize sürpriz bir ziyaret yapacağını söylemiştin. I

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

onu kaçıracağını bilmiyordum. Bilmiyordum!"

"Başta değil ama saldırıdan sonra tanıdınız, değil mi? Kocam bana onun yüzünü gördüğünü ve tanıdığını söyledi, ama ailene hiçbir şey söylememişsin, çünkü ne yaptığını öğrenirlerse senden sonsuza dek nefret edeceklerinden korkmuşsun. Mia'nın canı pahasına istismara uğraması ya da sonunda ölmesi umurunda değildi. Bunu itiraf etmende bir sakınca yok, Maya'cığım."

"Bu doğru değil..." Bana bakarken Maya'nın yanaklarından tombul, çirkin gözyaşları süzülüyor. "Ona inanıyor olamazsın, değil mi Mia? Anneme ve babama söyleyecektim, yemin ederim. Ama onlar zaten parayı ödemiş ve seni geri almışlardı, bu yüzden... bu yüzden..."

"Yani sessiz kalmaya mı karar verdin?" Hareketlerim en iyi ihtimalle robotik.

"Beni tehdit etti." Sesi titriyor. "Piyano provama geldi ve bildiklerim hakkında tek kelime edersem sana ve tüm dünyaya kaçırılmana yardım ettiğimi söyleyeceğini söyledi. Yapamazdım... Seni kaybetme riskini göze alamazdım Mia. Seni ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun."

"Beni sevseydin, bu kadar önemli bir şeyi benden saklamazdın," diye imzaladım. "Annem ve babam onları içeri almam ve fail hakkında her şeyi anlatmam için yalvarırken gerçeği kendime saklamak için ne kadar mücadele ettiğimi biliyor musun? Bu yüzden dilsiz kaldım Maya!"

İrkildi, yüzü turuncu sokak lambalarının altında daha kül rengi görünüyordu. "Çok üzgünüm Mia. *Gerçekten* çok üzgünüm. On bir yıldır suçluluk duygusuyla yaşıyorum."

"Suçluluğunun canı cehenneme." Onu itiyorum.

Maya tökezliyor ama kendini tekrar bana yapıştırıyor. "Benden nefret ettiğini biliyorum ve sorun değil ama seni bu kadınla yalnız bırakamam. Kocası İngiltere'de sana göz kulak oluyordu."

İçimde acı ve öfke birbirine karışsa da Maya'ya bakmaktan kendimi alamıyorum. Yüzümden şaşkınlık okunuyor olmalı.

"Onu ancak o gün senin kılığına girip Landon'ı sınamak için satranç kulübüne gittiğimde öğrendim. O kulübün sahibi o, Mia."

Bay Whitby.

Tüm bu alışverişi memnun bir ifadeyle izleyen Bayan Pratt'e bakıyorum. "Elbette sana göz kulak olmak zorundayız, çocuğum. Eğer ağzını açmış olsaydın, inşa ettiğimiz her şey paramparça olurdu. Ailenin öfkesini riske atamam, değil mi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Mia'yı kaçıracak kadar risk aldın!" Maya çığlık atar ve Bayan'a biner. Pratt'in yüzü.

Silahı kullanarak onu geri iter. "Evet, ama ben yirmi beş milyon daha zengin olarak kurtuldum. Para size birden fazla kimlik ve en önemlisi dokunulmazlık satın alabilir. Bunu bilemezsiniz çünkü ağzınızda gümüş bir kaşıkla doğdunuz. Hayatınızın eserinin gözlerinizin önünde paramparça olduğunu görmenin nasıl bir şey olduğunu bilemezsiniz çünkü onu ayakta tutmak için yeterli imkanınız yoktur. Hayatını kurtaracak paranız olmadığı için bir çocuğu kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsunuz. Hiçbir şey bilmiyorsun!"

"Ama bu bizim suçumuz değil!" Maya çığlık atıyor. "Annem ve babam sana çok iyi davrandı. Onlara borcunu böyle mi ödüyorsun?"

"Sahip oldukları sonsuz kirli paranın bir kısmını almakta yanlış bir şey görmüyorum. Ayrıca, şimdilik ikiniz de tek parça halindesiniz." Silahı ikimizin arasına doğrulttu.

Maya kontrolsüzce titremesine rağmen önümde duruyor. "Şöyle olacak kızlar. İkiniz de çenenizi kapalı tutacaksınız yoksa
Çok değer verdiğiniz anne ve babanızı bizzat öldürün."

"İşte sana bir anlaşma daha. Silahını bırak yoksa kafanı uçururum." Ardından bir tüfek sesi geliyor ve Landon'ın Bayan Pratt'in arkasında durduğunu gördüğümde neredeyse ağlayacaktım.

"Aman Tanrım. Görünüşe göre beklediğimden daha fazla dinleyicim var," diyor. "Aradığımda ona söyledin mi Maya?"

"Hayır, yapmadı," diyor Landon. "Ama onu tamamen aykırı davranırken gördüm ve bir şeyler olduğunu anladım. Aynı şey satranç kulübünün önünde karakterinin dışında davrandığında da oldu, ben de bilgi toplamaya başladım. Hem Frank'ten hem de üniversite profesörü Kayden'den şüphelendim çünkü o neredeyse aklını kaçırmak üzereyken orada duruyorlardı. Kayden her ne kadar şüphe uyandırıcı olsa da neredeyse on bir yıl önce başka yerde olduğuna dair güçlü bir tanığı vardı. Aslında, onun etrafında dolanırken bana Frank'i ne kadar iyi tanıdığımı sordu, çünkü bazı şeyler birbirini tutmuyordu. Birdenbire İngiliz aksanı geliştirmesi gibi. Bu Maya'yı daha fazla araştırmam için yeterliydi. Bir arkadaşıma telefonuna casus yazılım yüklettim. Frank'i öğrendiğinde sana gönderdiği mesajı gördüm. Nasıl tedirgin olduğunu ve onu Mia'dan uzak tutmazsan ailesine her şeyi anlatmakla tehdit ettiğini. Ayrıca sana, eğer biriyle ilgilenmek istiyorsan, bu kişinin ben olmam gerektiğini, çünkü görünüşe göre bilmem gerekenden daha fazlasını bildiğimi söyledi. Ayrıca onun sayesinde

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

eve dönüyorlardı. Bu yüzden sen geldiğinde burada olmaya özen gösterdim. Böyle bir fırsatın kaçmasına izin vermeyeceğini biliyordum. Ama her şey planladığın gibi gitmiyor, Kirsten. Kocanın şu anda yerel yetkililer tarafından gözaltında tutulduğunu söylemekten mutluluk duyuyorum. Şimdi, hapishaneye götürülüp götürülmeyeceğini ya da yolda garip bir kazada ölüp ölmeyeceğini sanırım yakında öğreneceğiz. Ama önce, silahı bırakmanızı öneririm. Bu konuda fazla eğitimim yok, bu yüzden istemeden ya da bilerek kafanı uçurabilirim."

Bayan Pratt'in yüzü kıpkırmızı olur ve birden arkasını döner.

Boğazımdan bir çığlık yükseliyor ve her şey saniyeler içinde yerle bir oluyor.

"Landon, hayır!" Havaya bir el ateş edildiğinde çığlık atıyorum. Ve sonra bir tane daha.

Ve sonra görüşüm kan kırmızısına döndü.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

40

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

MIA

Life saniyenin çok küçük bir bölümünde baş aşağı dönebilir.

On bir yıl önce, bildiğim her şey yerle bir oldu ve binlerce parçaya ayrıldı.

O kabus hayatımı şekillendirdi ve şimdi kendimi bir kez daha üzerinde kontrolüm olmayan benzer bir durumun içinde buluyorum.

Bir kez daha, sessizlik.

Ama bu sefer farklı ve daha güçlü.

Yıkımın kalıntıları gibi, tek yapabildiğim hayatın ayaklarımın altından çekilip boğazımdan aşağı itilmesini izlemek.

Ateşim yükseliyor ve kanlı sahneye tanık olduğumdan beri gözyaşlarım yanaklarımdan süzülmeye devam ediyor.

Bayan Pratt Landon'ı vurdu.

On bir yıl sonra, onca zaman söz verdiği şeyi gerçekten yaptı ve çenemi tutamadığım için bana yakın birini incitti.

Hepsi benim

hatam.

Her şeyi.

Eğer annemle babama söyleseydim, eminim onu bulup kocasıyla birlikte ortadan kaldırırlardı.

Ama gençken duygusal ve zihinsel olarak yeterince güçlü değildim ve onun aklıma girmesine izin verdim. Bana ulaşabilirse, annemle babama da ulaşabileceğini ve uykularında boğazlarını kesebileceğini söylediğinde ona inandım.

Bağırmaya başladığımda beni susturmak için tahta cetvelini kullandığında ona daha çok inandım. Baş belası olmaya başladığım anda beni tokatladı ve en yakın duvara fırlattı.

Yani hayır, annem ve babama daha fazlasını yapabileceğine inanmamam için hiçbir neden yoktu. Sıkı güvenliğimize sızmayı başarmıştı, o halde neden en çok sevdiğim iki insana daha fazlasını yapmasındı?

Ve daha da kötüsü, ya Maya ve Niko'yu da hedef aldıysa?

Bir parçam, onları koruyacağım anlamına geliyorsa sonsuza kadar sessiz kalmaya hazırdı. Onları korumak için sesimi feda etmeye hazırdım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Her şeyin olduğu gibi kaldığından emin olmak için.

Ama onu Landon'a silah doğrulturken gördüğümde kıyamet koptu.

Sadece adını haykırmakla kalmadım, aynı zamanda yapabilsem onun için kurşun yemeye de hazırdım.

Ama yapamadım, çünkü artık çok geçti.

Landon vuruldu. Her yere kan sıçradı. Yere düşerken çığlık attım ve çığlık attım.

Ama gerçekte, sadece kendi atışını yaptıktan sonra yere düştü ve Bayan Pratt'in kafası benim ve Maya'nın üzerinde patladı.

O sırada kıyafetlerimi kaplayan yapışkan madde ve beyin parçaları umurumda bile değildi. Tek yapabildiğim asfalta düşmek ve Landon'ı kollarıma alıp ağlamaktı.

O zamandan beri ağlamayı bırakmadım.

"Adımı tekrar söyle." Gözyaşlarımı silerken sırıttı. Bilincini kaybetmeden önce mırıldandığı son şey buydu.

Silah seslerinden dolayı annem, babam ve korumalarından oluşan bir ordu bizi o anda buldu.

Şimdi herkes hastanede bekleme odasında. Hemşire sadece bir omuz sıyrığı olduğunu ve iyileşeceğini söyledi ama durum böyleyse neden bilincini kaybetti?

"Her şey yoluna girecek, bebeğim." Babam steril bekleme alanında volta atmamı engellemek için elini omzuma koyuyor.

Annemin kıdemli muhafızları Katya ve Ruslan'ın başını çektiği birkaç muhafız iki girişin önüne dağılmış durumda. Sık sık bizimle oynarlardı ve büyürken kendimizi güvende hissetmemizi sağlarlardı. Ama şu anda hiçbir şey güvenli görünmüyor.

Duvarlar üzerime kapanıyor ve safra boğazımın arkasında toplanıyor, midemdekileri kusmakla tehdit ediyor.

"Nereden biliyorsun baba?"

Önümde duruyor, yüzü huşu ve yakıcı bir mutlulukla buruşuyor.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Uzun zaman sonra bana baba dedin. I..." Gözlerinde doğal olmayan bir parıltı parlıyor. "Bunu söylediğini ya da konuştuğunu bir daha asla duymayacağımı sanmıştım."

"Sanırım bir şoka daha ihtiyacım vardı." Yüzümden daha fazla gözyaşı akıyor. "Eğer ona bir şey olursa kendimi asla affetmeyeceğim."

"Öyle söyleme, Mia."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Benim yüzümden kendini bu duruma soktu. Ya... Ya..."

Babam beni kucaklıyor ve göğsünde ağlıyorum, parmaklarım ceketini kazıyor, ama kokusu ve sıcaklığı bile bana her zamanki sakinliği sunmuyor.

Sakin kalamıyorum.

Sevdiğim adamın hayatı benim yüzümden tehlikedeyken olmaz.

Ayrıldığımızda, annemin asık suratıyla karşılaştım.

Endişeli, stresli ve hiçbir şeyden etkilenmeyen sert bir kadın olmaktan çok uzak görünüyor. Aslında yüzü, beni o bodrumda buldukları ve bana sarılıp ağladığı güne benziyor.

Ben yapmadım.

Gözleri yaşlı Maya, parmakları birbirine kenetlenmiş ve yüz ifadesi kaybolmuş bir halde, sanki çocukluğuna geri dönmüş gibi arkasından yaklaşıyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Ona bağırdım. "Sana onun yüzünü görmek istemediğimi söyledim anne!"

"Tatlım," diye yumuşak bir sesle konuşuyor ve kolumu okşuyor. "Bana her şeyi anlattı ve ona neden kızgın olduğunu anlıyorum. Ben de onu hayal kırıklığına uğrattım ama en iyisi bunu konuşmamız."

"Arkadan bıçaklayan, yalancı bir kaltağa söyleyecek hiçbir şeyim yok. Ailemizi mahvetti, anne!"

"Öyle demek istemedim." Maya ellerimi ellerinin arasına aldı. "Lütfen, Mia. Lütfen benimle konuşmayı bırakma. Her şeyi yapmaya hazırım..."

"Hayatımın son on bir yılındaki sesimi bana geri verin."

Sesi soluğu kesiliyor, kelimeleri titreyerek çıkıyor. "Bunu yapamayacağımı biliyorsun."

"İşte böyle, o zaman." Ellerini tokatlayarak uzaklaştırdım.

Maya tırnaklarını tenime batırıyor. "Mia, lütfen. Biz sadece ikiz değiliz, aynı zamanda en iyi arkadaşız. Beni affetmeni ne kadar sürerse sürsün bekleyebilirim, ama lütfen beni bir kenara atma."

"En iyi arkadaşlar birbirlerine bunu yapmaz." Parmaklarını çözdüm. "Dünyada en çok sana güvendim Maya. Beni koruduğunu düşünecek kadar aptaldım ama bunca zamandır beni sırtımdan bıçaklıyormuşsun."

"Mia..." Tekrar bana tutunmaya çalışıyor ama annem onu geri çekiyor.

"Bu kadar yeter Maya. İkinizin de zamana ihtiyacı var. Kafanız çok iyi. duygular ve bunun şu anda çözülemeyeceği açık."

"Ama..." Maya itiraz ediyor. "Mia'yı kaybedemem."

Diğer tarafa bakıyorum, ona zaman ayırmayı reddediyorum. Yaptığı şeyi hâlâ tam olarak sindiremiyorum. Onca yıl bana teselli verdi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ve karanlıkta asla yalnız olmadığımdan emin olmasının nedeni beni sevmesi değildi. Suçlu hissettiği içindi.

Kaçırılma olayından sonra kıskançlık krizlerini durdurmasının nedeni berbat bir kardeşlik duygusu değil, suçluluk duygusuydu.

Bir şey hatırlarsam ilk ona söylemem konusunda ısrar etmesinin nedeni yanımda olmak istemesi değildi. Çünkü Bayan Pratt'i uyarması ya da ortaya çıkmaya karar verirsem beni susturması gerekiyordu.

Landon'ı bu kadar kıskanmasının ve onaylamamasının nedeni Nikolai gibi beni korumak istemesi değil, parmaklarının arasından kayıp kendisinden başka birine güvenmemden endişelenmesiydi.

Her şey yalan üstüne yalandı.

Artık onu tanıdığımı bile sanmıyorum.

Ama duvarın diğer tarafında çok daha önemli biri yaşam mücadelesi verirken buna odaklanamam.

Her zaman Maya'nın bana en yakın kişi olduğunu düşünmüşümdür ama o bana koşulsuz değer vermezdi, Landon verirdi.

Bana hayatımda ilk kez, denerken ölmek yerine hayatımdaki canavarı öldürmem gerektiğini söyleyen oydu. Bilmeden de olsa beni tekrar konuşmaya teşvik eden oydu.

Maya ağlamaya ve beni çağırmaya başlıyor ama babam onu fiziksel olarak uzaklaştırıyor ve eve götüreceğini söylüyor.

Umurumda değil. Sadece öngörülebilir bir gelecek için gözümün önünden gitmesini istiyorum. Lanet olsun. Belki de onu bir daha hiç görmemek iyi bir fikir olabilir.

Annem kolumu ovuyor. Yüzü kül rengi, gözleri biraz erimiş, sanki o da benim gibi durumu anlamakta zorlanıyor. İyi oldu. Bu şekilde her şey hakkında ne kadar şaşkın hissettiğimi anlıyor ve beni Maya ile 'konuşmaya' zorlamıyor.

"Çok özür dilerim, tatlım."

"Unut gitsin anne. Onun adına özür dilemeni istemiyorum." Aynı anda hem konuşup hem de imzaladığımı fark ettim. Daha önce de aynısını yapmıştım. Bilinçsizce. Maya ellerimi tutana kadar.

"Maya için özür dilemiyorum. Bir anne olarak seni hayal kırıklığına uğrattığım için özür diliyorum. Bayan Pratt'in otoriter dadı tarzının işaretlerini görmeliydim. Maya'nın küçük kıskançlık patlamalarına ve ilgi istemeye aşırı düşkünlüğüne daha fazla dikkat etmeliydim. Bunu reşit olma belirtilerine bağladım ve çok ama *çok* üzgünüm Mia."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kolunu ovma sırası bende. "Bu senin hatan değil anne. Sen... Bayan Pratt'in bir yıl önce işi bıraktığını tahmin edemezdin. Maya'ya gelince... Hepsi onun suçu. Eğer onun için bahaneler uydurursan çok kızarım."

"Yapmayacağım. Başka bir adım atmadan önce hepimizin bunu sindirmek için zamana ihtiyacı olduğuna inanıyorum." Sanki kan lekelerini çıkarmaya çalışıyormuş gibi saçlarımı ve yanağımı okşuyor.

Buraya gelir gelmez yıkandım ve Katya'nın yedek koruma kıyafetini giydim, ama üzerimde hâlâ Bayan Pratt'in kalıntıları olmalı.

Annemin gözleri yaşlarla dolar. "Eğer seni bu sefer yakalasaydı ne olurdu bilmiyorum."

"Ben buradayım anne. Sorun yok."

"Ah, tatlım." Beni kucaklamak için kendine çekiyor ve boynumda burnunu çektiğini hissedebiliyorum. "Sonunda sesini tekrar duyabildiğim *için çok* mutluyum."

"Ben de anne. Ben de."

"Pardon?"

Bekleme alanına yeni giren doktora bakmak için annemden ayrılıyorum. Ona doğru koşarken adımlarım garip ve koordinasyonsuz.

"Landon nasıl?" diye sorarken kalp atışlarım kulaklarımda uğulduyor. O iyi mi?" "Gayet iyi, bayan. Neyse ki kurşun sadece biraz yağ ve dokuya isabet etmiş,

ve başarılı bir şekilde çıkarmayı başardık. Hasta odasına taşındı ve eğer görmek isterseniz bilinci yerine geldi."

Uzun bir nefes alıyorum. "Teşekkür ederim! Teşekkür ederim!" Annem omzumu sıktı. "Hemen geliyorum, tatlım."

Başımı salladım ve nekahet odasına yöneldim. İçeri girmeden önce bir saniye duraksıyorum.

Onu yatakta yarı çıplak otururken gördüğümde kalbim korkutucu bir ritimle çarpıyor. Göğsünde bir miktar kan şeffaf bir parlaklık oluşturuyor ve omzuna, altındaki yılan dövmelerinin bir kısmını gizleyen kalın bir bandaj sarılmış.

Onu ne kadar uzun süre görürsem, ağlama ihtiyacım o kadar güçlü oluyor.

Sanki çıkarmak istiyormuş gibi serum tüpüyle oynuyor. Koşarak yanına gidiyorum ve elimi onunkinin üzerine koyuyorum. "Ne yapıyorsun?"

Bana bakıyor, yüzü biraz uykulu ve gözleri odaklanmamış. "Mia, sen misin?"

"Evet. Ne yapmaya çalışıyorsun?"

"Seni görmeye geliyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ama sen vuruldun!"

"Bu beni neden durdursun ki?" Kulağımın arkasındaki saçlarımı okşuyor. "Sikeyim. Fısıltını ilk duyduğum andan beri sesini seveceğimi biliyordum."

Kaşlarımı çattım. "Ama seninle daha önce hiç konuşmadım."

"Rüya görürken yaptın." "Gördüm

mü?"

"Evet. O zamandan beri çok sevdim ve tekrar dinleyebilmek için elimden gelen her şeyi yaptım."

Bakışlarım omzuna düşüyor ve göğüs kafesimin arkasında bir acı patlıyor. Onu bu halde görmek canımı yakıyor. Muhtemelen vurulan ben olsaydım daha çok acı çekerdim.

"Ama benim yüzümden yaralandın."

"Buna değdi. Gözümü kırpmadan tekrar yaparım."

"Bayan Pratt'i öldürmek de dahil mi?"

"Özellikle de bu. Sana zarar verdiğinde ölüm belgesini imzaladı." Elini

kendi elimle kapatıyorum. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Yanımda olduğun için. Sen olmasaydın bunu yapamazdım."

"Her zaman burada olacağım."

Bu gecenin başındaki kelebekler tekrar patlıyor ve dilimde tatlılıklarını tadıyorum. Elini daha sıkı tutuyorum ve "Neden?" diye fısıldarken sesim titriyor.

"Neden ne?"

"Bunu benim için neden yaptın?"

"Henüz anlaşılmadıysa, seni önemsiyorum ve önemsediğim biri olduğunda, ki bu kesinlikle çok azdır, onu korurum."

"Hâlâ anlamıyorum. Bir ilişkimiz mi var yoksa benimle sadece eğleniyor musun? Eğer... eğer bana karşı sevgi hissedemiyorsan neden beni önemsiyorsun?"

"Seni sevemeyeceğimi kim söyledi?"

"Bunu daha önce söyleyemezdin."

"Çünkü sana karşı hissettiklerimi aşk olarak nitelendirmekten hoşlanmıyorum. Bu" -aramızı işaret ediyor- "salt sevgiden çok daha güçlü ve çarpık. Eğer birini sevmek onun gitmesine izin vermek ve başka biriyle mutlu olmasını dilemek anlamına geliyorsa, o zaman bu tanıma katılmıyorum. Ama eğer aşk

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

seni korumak ve ölene kadar sana bakmak istiyorsam, o zaman seni hiç kimsenin bir başka insanı sevmediği kadar çok seviyorum."

Dudaklarım titriyor. "Sen... biliyor musun?"

"Kelimeyi nasıl tanımladığınıza bağlı olarak değişir." Ellerimi büyük ellerinin arasına alıyor, alnını benimkine yaslıyor ve gözlerini kapatıyor.

Keskin çene çizgisini ve kirpiklerinin teninin üzerinde dalgalanışını inceliyorum. Onun kadar acımasızca güzel birini daha önce hiç görmemiştim. Ve yine de, şu anda, farklı bir adam gibi hissediyor.

Hayır, farklı değil. *Değişti.*

Eskiden onda sadece bir canavar görürdüm, ama bundan çok daha fazlası olduğunu anladım.

Hayır, muhtemelen hiçbir zaman normal olamayacak ama ben ona geri dönülmez bir şekilde aşığım, kusurları ve her şeyiyle. O farklı doğdu ve hep öyle kalacak, öyleyse neden sosyal standartlara uysun?

"Beni dikkatle dinle Mia. Tüm hayatım boyunca anarşi ve şiddetin ıssız, boş bir varlığıydım. Kara ruhum bir tür kaos yaratmadan ya da çökmekte olan bir yaratıcılık patlaması üretmeden hayatta kalamazdı, ama bu bile azaldı ve varlığımın merkezinden uzaklaşmaya başladı. Sanat olmadan, seri katilden başka bir şey değilim. Sen ortaya çıktığından beri, yaratıcılığımı mümkün olabileceğini hiç hayal etmediğim yüksekliklere taşımakla kalmadın, aynı zamanda inatçı itaatkârlığın ve aptal çiçek isimlerinle boşluğumu doldurdun. Her ne kadar senin Beyaz Atlı Prens'in olamayacak olsam da -ki haklısın, çünkü o abartılmış bir aptal- ve genetik ya da zihinsel olarak asla nörotipik olamayacak olsam da, sana söz veriyorum Mia. Her zaman senin bakış açını kendiminkinden önce göreceğim, bunu yapmak zorunda olduğum için değil, istediğim için yapacağım. Uzun vadede varım."

Yanağını okşuyorum, solmakta olan morluklarının olduğu yere bastırmamaya dikkat ediyorum. "Ya ileride benden sıkılırsan?"

"Tamamen ve tamamen saçmalık. Senden bıkmadan önce kendimden bıkardım ve ikimiz de biliyoruz ki ben kendimi Tanrı'nın insanlara bir armağanı olarak görüyorum."

Kıkırdıyorum ve gözlerini açıyor, sinsi bir sırıtış dudaklarının kenarını kaldırıyor. "Tekrar söyle."

"Ne?"

"Beni sevdiğini. Bunu söylediğini duymak istiyorum."

Bir iç çekiyorum. Landon ile bir ilişki içinde olmanın ne kadar farklı ve kesinlikle heyecan verici olduğu konusunda hiçbir endişem yok. Biliyorum, belki ileride

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Başka birini bulursam ya da aramızdaki ilişkiyi bitirirsem, göz açıp kapayıncaya kadar zehirli yöntemlerine geri dönecektir.

Ama mesele de bu.

Ben de kesinlikle Landon kadar çılgınım, çünkü bizim sonsuza dek sürecek bir çift olduğumuza inanıyorum. Bizim için ayrılmak imkansız.

Eğer o bundan emin olmazsa, ben olacağım.

Başka bir kadının ona sahip olmasına izin vermem mümkün değil. Bu hayatta olmaz.

İki elimle yüzünü kavrıyorum ve ağzına doğru fısıldıyorum, "Seni seviyorum, Lan."

Dudakları neredeyse benimkilere değene kadar yaklaşıyor. "Ve seni seviyorum, Mia. Sonsuza kadar."

Dudakları benimkilerle buluşuyor ve itirafı yakıcı bir öpücükle mühürlüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

EPİLOG 1-MIA

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ÜÇ AY SONRA

Life hiç son zamanlarda olduğu kadar anlamlı olmamıştı.

Ya da belki Landon hayatıma girip varlığımın temeline zarar verdikten sonra anlam kazanmaya başladı.

İçinde kendisi- Geri dön, filtrelenmemiş, o teklif edildi Özür dilemeyen, Ben ve kesinlikle akli dengesi yerinde değil.

Bugün, daha fazlasını sunuyor.

geçmiş.

Yaz boyunca ailesiyle tanışabilmem için beni Londra'ya getirdi.

Tatil.

Beni defalarca buraya getirmeye çalıştı ama ben her seferinde korkaklıktan ziyade hazır olmadığımı söyledim; ancak o her zaman kararıma saygı duydu ve beni bu yolculuğa çıkmaya zorlamadı.

Vurulduktan sonra ailesinin New York'a gelmesi gerekiyordu ama Landon, hem beni hem de Maya'yı kurtardığı için artık onun büyük bir hayranı olan babamdan, ailesinin öğrenmemesi için olayı örtbas etmesini istedi.

Sakatlığını spor yaparken geçirdiği küçük bir şey olarak gizledi ve ailesini endişelendirmenin anlamsız olduğunu söyledi.

"Bir hıyar beni bıçakladığında, günlerce yanımdan ayrılmadılar ve annem ağlamayı kesmedi. Bunu tekrarlamamayı tercih ederim" dedi.

Doğal olarak, ailemin etkisi nedeniyle olaya polis karışmadı. Bay ve Bayan Pratt babamdan başka kimsenin bilmediği bir yere atılmış ve isimleri gelişigüzel bir şekilde kayıplar listesine eklenmişti. Landon'ın adı onun ölümüyle ilgili olarak hiç anılmadı ve hiçbir yasal soruşturmayla karşılaşmadı.

Her halükarda, ailesiyle tanışma tarihini daha fazla erteleyemezdim. Ayrıca, Landon, Brandon ve Glyndon'ı yaratan iki kişiyi hep merak etmişimdir. Tamamen farklı kişiliklere sahip üç kardeş.

Kapının önüne geldiğimizde, dizlerime kadar uzanmasına rağmen mavi elbisemi üzerime geçiriyorum. "Onlara geleceğimi söylediğine emin misin?"

"Yüzüme mi? Bunu neden annemle babama söyleyeyim ki?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Landon!" Koluna vurdum. "Ailen kapının diğer tarafındayken seks hakkında konuşmasan olmaz mı?"

"Neden olmasın? Onlar da seks yapıyor. Eklemem gerekirse, her zaman. Bu evde seks pozitifiz. İçimizden biri eve bir uzaylı getirecek olsa kollarını açarak karşılarlar."

"Benim bir uzaylı olduğumu mu söylüyorsun?" "En seksi uzaylı."

Koluna tekrar vurmak üzereydim ki kapı açıldı ve omurgam düz bir çizgi halinde sarsıldı.

"Sana onlar içeri girene kadar beklemeni söylemiştim," diyor uzun boylu, yapılı, çarpıcı sarı saçları olan bir adam. Onunla oğulları arasındaki benzerliği hemen fark ediyorum. Lan ve Bran onun çenesine ve aynı efsanevi mavi göz tonuna sahipler.

Kolunu kısa boylu bir kadının sırtına koymuş. Glyn'e geçtiği kesin olan yeşil gözleri muziplikle parıldıyor ve ben de dalga dalga dökülen parlak, uzun kahverengi saçlarına bakmaktan kendimi alamıyorum. "Lan'ın özel misafiriyle tanışmak için biraz sabırsızlanıyorum."

Landon babasını taklit ederek bir kolunu belime doluyor ve "Anne, baba. Kızım ve müstakbel gelininiz Mia Sokolov ile tanışın."

Ona bakıyorum.

Müstakbel gelini mi?

Landon'ın annesi Astrid bana kocaman, sıcak bir gülümseme sunarken buna odaklanacak vaktim yok. "Seninle tanışmak çok güzel Mia. Lan'ın bizi özel biriyle tanıştıracağı günün hayalini kuruyordum. Daha önce hiç kimseyi getirmedi, biliyorsun."

"Hiçbiri buna değmezdi," diye cevap veriyor, gözünü bile kırpmadan. Göz.

"Glyn ve Bran'dan duyduğuma göre tek başına Lan delirmiş," diyor babası. "Senden şimdiden hoşlandım."

"Resmen etkilendik," diyor Astrid. "Buradaki her zaman vahşi bir at olmuştur."

"Ve her zaman da öyle olacak. Sadece artık bir suç ortağım var." Beni yanına çekti. "Bizi içeri al. Açlıktan ölüyorum."

Astrid kolumdan tutup beni içeri götürüyor ve Lan'ı babasının yanında bırakıyor.

"Kardeşinden haber var mı?" Levi'nin sorduğunu duydum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Üzerinde çalışıyorum. Merak etme baba. Her şeyin yerli yerine oturduğundan emin olacağım."

"Peki ya geçen gün konuştuğumuz şey...?"

Astrid bana mini bir ev turu attırırken geride kaldıklarında sesleri uzak ve anlaşılmaz hale geliyor. Malikaneleri hayal ettiğimden çok daha büyük, rustik, yüksek Viktorya dönemi tavanları ve bakımlı bir bahçeye bakan geniş, uzun pencereleri var.

Üç tane yerleşik stüdyoları var. Biri Astrid için, ikincisi Lan ve Bran için ve üçüncüsü de Glyn için. Hepsi de Levi tarafından eşi ve çocuklarına hediye olarak özenle inşa edilmiş.

Astrid beni Landon'ın odasına götürüyor ve çeşitli etkinliklerden aldığı tüm ödülleri gösteriyor. Futbol. Sanat gösterileri. Heceleme yarışmaları. Dil yarışmaları. Başarılı çocuk her şeyi yapmış.

Astrid onun başarılarıyla sanki kendi başarılarıymış gibi gurur duyuyor.

Ben onun katıldığı sayısız etkinlikten kalan hatıraları incelerken o yatağının kenarında oturuyor. Bir dahi ve hızlı öğrenen biri olduğunu söylerken kesinlikle yalan söylemiyordu.

"Lan büyürken her şeyi yaptı - iyiyi, kötüyü ve tamamen berbat olanı" diyor hüzünlü bir gülümsemeyle. "Bunu fark etmediğimizi sanıyor ama babası ve ben onun içinde büyümeye devam eden boşluğu doldurmak için sayısız etkinlik ve faaliyete katıldığını hep biliyorduk. Boşluk büyüdükçe hobileri de yoğunlaşıyordu. Levi ve ben ne isterse yapmasına izin verdik ve şiddet içeren sporlara katılmasına izin verdik, bunu teşvik ettiğimiz için değil, ona neyin fayda sağlayacağını bilemediğimiz için. Terapi işe yaramadı. Onu kısıtlamak tam tersi bir etki yarattı ve onu izlemek onu kinci yaptı. Sanırım söylemeye çalıştığım şey, teşekkür ederim Mia."

Bir sanat ödülünü göğsüme bastırarak ona bakıyorum. "Ben... hiçbir şey yapmadım." "Ona tüm hayatı boyunca aradığı dengeyi verdin ve
Her şey bu kadar. Bizim veremediğimizi ona siz verdiniz."

"Bu doğru değil. Elinizden geleni yaptığınızı biliyor. Önemli olan da bu."

Gülümsüyor, ifadesi yumuşak ve anımsatıcı. Lan'ın neden anne ve babasını gerçekten önemsediğini ve sakatlığı konusunda onları endişelendirmek istemediğini şimdi anlıyorum. En çok ihtiyaç duyduğu anda kendisi olmasına izin verdiler. Bunu bir gün doğru yola döneceği umuduyla yaptılar ve sanırım bunun onlar için ne kadar zor olduğunu anlıyor. Daha da önemlisi, yıllar boyunca onlara yaşattığı sıkıntıları biliyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ayrıca bana en son eserlerini gösteriyor ve ilham perisini bulduğunu söylüyor," diyor. "Sanırım bu sensin."

"Sanırım. Siz de bir sanatçı olduğunuz için size sormak istedim. Ona yardım etmek için yapabileceğim başka bir şey var mı?"

"Pek sayılmaz. Sadece kendin ol. Sonunda kendine özgü tarzını buluyor ve bunu izlemek heyecan verici."

"Daha önce yapmamış mıydı?"

"Hayır. Lan'ın bir dahi olarak doğduğunu inkar etmiyorum. Mükemmel bir tekniği ve eşsiz bir hayal gücü var. Ona her zaman gençliğinde beni geçtiğini söyledim, ama bana sık sık çalışmalarını gösterirdi ve hala benim onayımı aradığı için mutlu hissederdim. Ancak profesyonel olmaya başladığından beri yaratıcı ve teknik üstünlüğünü görebiliyordum ama ruhu yoktu. Son zamanlarda bu temelden değişti. Artık yeteneğiyle gökyüzüne yükseleceğinden eminim. Tabii ki sizin yardımınızla."

"Gerçekten hiçbir şey yapmıyorum. Sadece orada oturuyorum." Bazen de sırf dalga geçmek için ona sakso çekiyorum.

"İlham perisinin rolünü küçümsemeyin. Bazıları onun ruhumuzdan ayrılamaz olduğunu söyler."

Lan'ın ruhunun bir parçası olma düşüncesi neden hoşuma gidiyor? Muhtemelen onun kadar sahiplenici olduğum ve kendimi onun içinde, onun benim içimde olduğu kadar derinlere kazımak istediğim için.

Astrid ayağa kalkar. "Hadi, akşam yemeği için aşağı inelim. Belki daha sonra bebek albümlerini çıkarabilirim."

Sırıtıyorum. "Bunu çok isterim."

Aşağı indiğimizde bizi iki yeni insan, daha doğrusu bir yeni yüz karşılıyor.

İlkini Eli olarak tanıyorum. Onunla Elitlerin malikanesinde kısa bir süre karşılaşmıştım ve Landon beni ondan ayırmaya her zaman özen göstermişti. Nedense bu durum Eli'nin benimle etkileşime girme konusunda daha ısrarcı olmasına neden oldu ve bu da Lan'ın zehirli, aşırı sahiplenici özelliklerini tetikledi.

Ona eşlik eden adam, Eli'ın daha yaşlı bir kopyası olan Aiden. Uzun boylu, heybetli ve çabalamadan bile korkutucu.

Yine de ben onu o gözle görmüyorum. Lan'a göre, amcası Aiden her zaman onun bir numaralı hayranı, anarşi odaklı zihninin destekçisi ve antisosyal davranışlarını en iyi anlayan kişi olmuştur.

Artık babası da öyle, ama Lan'ın farklı olduğu ve her zaman farklı olacağı gerçeğini kabullenmesi biraz zaman aldı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

kardeşlerine antisosyal bir şekilde davranırdı.

"Peki senin burada ne işin var?" Lan, Eli'a ters ters bakar.

"Bu soğuk karşılama da neyin nesi, sevgili kuzen? Babamı yemeğe davet edip beni davet etmeyi düşünmediğinde var olmayan kalbimde büyük bir yara açtın." Eli bir kolunu babasının omzuna doluyor. "Biz bir takım olarak geldik."

"Seninle gelmek için kendini zorladı mı amca?"

"Hemen hemen," diyor Aiden poker suratıyla. "Dedi ki, aynen aktarıyorum, 'Tabii ki varlığım hoş karşılanır. Benim dindar arkadaşlığım ve teşvik edici konuşma yeteneğim kimin hoşuna gitmez ki?"

"Ben, bir tanesi için." Lan sırıtıyor. "Bunu yapmayacak başka birini de düşünebiliyorum. Belki *de* o kişiye mesaj atmalıyım, böylece senin *uyarıcı konuşma yeteneğini* değerlendirebilirler."

"Baba..." Eli diyor ki, tüm mizah yok. "Lan'ın gitmesini istediğimi söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet, sürekli."

"Hâlâ gitmesini istiyorum."

"Kalmak için burada olmam çok kötü." Lan yüzünü buruşturdu. "Ve küçük bir sürtük gibi babandan yardım istemeyi bırak. Kaç yaşındasın sen? Altı mı?"

"Ateşle oynuyorsun, amcık."

"Yan, sevgili kuzenim. Yan."

"Çocuklar," diyor Levi, burun kemiğini sıkarak. "Bu anlamsız rekabeti ne zaman bırakacaksınız?"

"Bırakın olsunlar." Aiden gülümsüyor. "Çok eğlenceli."

Beni annesiyle gördüğünde Lan'ın yüz ifadesi şakacı olmaktan çıkıp ateş gibi yanmaya başladı.

Bana eşlik etmek için geliyor, beni oturma alanının ortasına götürürken eli sırtımın küçük kısmına iniyor.

Eli bana o büyüleyici gülümsemesini sunuyor. "Tekrar

karşılaştık Mia." "Merhaba."

"Buradaki kişinin vaktinizi harcamaya değmeyeceğine karar vermenizin zamanı gelmedi mi?"

"B o ş u n a uğraşma." Lan ona a l d ı r ı ş bile etmiyor. "Amca, Mia ile tanış. Krallığımın gelecekteki kraliçesi."

Yanaklarım kızarıyor ve umarım düşündüğüm kadar açık değildir. Bugün ona ve tüm bu etiketlere ne oldu?

Elimi uzattım. "Tanıştığımıza memnun oldum, Bay King."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Lütfen. Bana Aiden de." El sıkışına sert ama kısa bir el sıkışıyla karşılık veriyor. "Lan gibi birine katlandığınız için cesur bir genç bayan olduğunuzu söylemeliyim."

"Ben de aylardır bunu söylüyorum," diye katılıyor Eli.

"Hey." Lan kırılmış görünüyor. "Benim tarafımda olman gerekiyordu amca."

"Sana katlanmak cesaret ister, bu yüzden elbette hakkını teslim etmeliyim." Eğildi. "Eğer bu sana sorun çıkarırsa beni ara."

"Ben de," diyor Levi.

"Baba!" Lan alay
ediyor.

"Oğlumu rahat bırak." Astrid kollarını onun beline dolayarak sarılır ve o da sırıtır, sonra da yaralanmış gibi yapar.

"Gördün mü anne? Kimse benim değerimi anlamıyor."

Eli neredeyse fazla heyecanla, "Numaramı Landon Yardım Hattı'na ekleyeceğim," diyor.

"Eli Yardım Hattı'ndan daha yoğun olamaz," diye karşılık veriyor Lan. "Biliyorum çünkü yıllardır serpintiyle ben ilgileniyorum."

Eli ona ters ters bakar ve Lan sadece kaşlarını sallamakla yetinir.

Aiden ve Levi birbirlerine bakıyor, sonra neredeyse bıkkınlıkla başlarını sallıyorlar.

Bu aileyle daha yeni tanıştım ve onları şimdiden sevdim.

Benimkilerden farklılar. Her zaman birbirimize çok yakın olduğumuzu düşünmüştüm ama Maya'nın yaptığı her şeyi mahvetti.

Ağırdan alıyoruz ama onu affetmeyi öğreniyorum. O olaydan sonra dibe vurdu. Görünüşe göre, şüphelendiğim gibi, Jeremy'nin kıdemli koruması Ilya'ya büyük bir aşk besliyordu ve muhtemelen onunla gizli bir ilişkiye bile başlamıştı.

Ama belli ki kız affedilemeyecek bir şey yapmış ve adam ondan ayrılmış. Sonra Bayan Pratt ile olan şey oldu ve onunla bağlarımı kopardım.

Zihinsel bir çöküntü yaşadı.

Onun için oradaydım. Düşündüğümün aksine, onun parçalanmasını öylece izleyemezdim. O hala benim ikizim ve Bran'in dediği gibi, ne yaparlarsa yapsınlar ikizlerimizi sevmek DNA'mızda var.

Ailemiz iyileşiyor, ancak bu sürecin ne kadar süreceğinden emin değilim. Sanırım aile danışmanının da dediği gibi, gerektiği kadar sürebilir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Olumlu olan şu ki Nikolai o gün beni görmezden geldiği için tekrar özür diledi ve bundan sonra Landon'la olan ilişkime karışmayacağına söz verdi. Aralarında kaybedilmiş bir aşk yok, ama alabileceğim her türlü barış teklifini kabul edeceğim.

"Ne düşünüyorsun?" Herkes yemek odasına giderken biz geride kalırken Lan kulağıma fısıldıyor.

"Aileni ne kadar çok sevdiğimi."

"*Baş belası Eli* dışında herkes *demek istiyorsun*!" diye bağırıyor son olarak. bir parçası.

"Tek baş belası sensin, pislik!" Eli hiç tereddüt etmeden bağırır. "Hey, Lan." Önünde duruyorum ve kollarımı beline doluyorum. Muhteşem heykellerinden çok, her zamanki acımasız güzelliği, şüphesiz dikkatimi çekiyor. "Öyle mi?"

"Beni dünyana kabul ettiğin için teşekkür ederim." "Benim dünyam olduğun için teşekkür ederim."

"Sesimi geri almama yardım ettiğin için teşekkür ederim." "Duymama izin verdiğin için teşekkür ederim."

"Cidden, Bran'in derslerini çok iyi alıyorsun."

"Derse gerek yok. Ayrıca, derse ihtiyacı olan kişi Bran, ben değilim."

Zil çalıyor ve kaşlarını çatıyor. "Anne, başka birini mi bekliyoruz?"

"Birini davet ettim." Eli aceleyle içeri giriyor.

Kapıyı açtığında, Glyn Lan'a sarılır. "Sürpriz!" Sürpriz tabii ki Kill'i de yanında getirmiş olması.

İrkildim. Bu çok korkunç bir fikir.

Kâfirler ve Elitler arasında kaç tane ateşkes olduğu önemli değil. Lan ve Kill hayatlarını kurtarmak için birbirlerini hazmedemiyorlar.

"Senin Varlık değil Yeterince, Yani sen eklendi başka bir iğrenç bir varlık mı?" Lan Eli'a sorar.

"Elbette. Ne kadar çok o kadar iyi, haksız mıyım Kill?"

"Doğru." Onu kucaklayarak selamladığımda kuzenim sırıtıyor. Geri çekildiğimde yüzü her zamanki soğukluğuna geri dönüyor. "Landon."

"Killian," diyor aynı yıkıcı enerjiyle. "Bilesin diye söylüyorum, senden hâlâ hoşlanmıyorum."

"Ben de senden hoşlanmıyorum."

"Çözüm basit. Kız kardeşimi terk et."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sadece kuzenimi bırakırsan."

"Hayır."

"Bu konuda anlaşalım o zaman."

Glyn'in onların saçmalıklarından bıkmış gibi görünen bakışlarıyla karşılaşıyorum ve ikimiz de gözlerimizi deviriyoruz.

"En sevdiğim psikopatlar." Eli her ikisini de omuzlarından tutuyor, ama sonra birbirlerinden ayrılıyorlar. Lan benim elimi tutuyor ve Killian da aynısını Glyn'e yapıyor.

"Kaba," diye mırıldanıyor Eli nefesinin altında.

"Hadi buradan siktir olup gidelim," diye fısıldıyor Lan kulağıma. "Hayır, aileni ekmeyeceğim. Ayrıca, bu çok eğlenceli."

"Seni eğlendirdiği sürece." Mutsuz görünüyor ama kesinlikle numara yapıyor.

Parmak uçlarıma kalkıp yanağından öpüyorum ve mırıldanıyorum: "Seni seviyorum Lan." "Siktir." Kalpleri durduran gerçek bir gülümsemeyle gülümsüyor. "Kesinlikle biliyorsun "İçimdeki canavarı nasıl sakinleştireceğimi biliyorum, küçük ilham perisi." Ve her zaman da yapacağım.

Dünyanın Landon'ı nasıl gördüğü önemli değil.

Deli olabilir ama o benim delim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

EPİLOG 2-LANDON

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İKİ YIL SONRA

Bir süredir üzerinde çalıştığım şeyi hatırlıyor musunuz? Biraz dikkatim dağılmış olabilir ve iş planladığımdan daha uzun sürdü.

Tam olarak iki yıl daha.

Ama yol boyunca birkaç mücadele olmadan kazanmanın ne anlamı var, değil mi?

Aslında haklı değilim. Nadir olduğunu biliyorum ama bazen doğru oluyor. Bu anlamsız engel bir süredir beni rahatsız ediyor.

Ama işte buradayım. Sonunda. Kendi sergimin ortasındayım.

Açık konuşmak gerekirse, üniversite yıllarımdan bu yana ilk kişisel sergimi düzenlememem için tanınmış yerel ve uluslararası sanat galerilerinden çok sayıda teklif aldım.

Her birini reddettim çünkü daha önce zamanlama konusunda yakınırken de belirttiğim gibi hazır değildim.

Bu kulağa dayanıksız bir mazeret gibi gelse de aslında doğrudur.

İki yıl önceki Landon'ın biraz sarsılmaya ve kıçına bir tekme yemeye ihtiyacı vardı, böylece kendini toparlayacak ve sonunda bu dünyaya gönderiliş amacına uygun bir başyapıt ortaya çıkaracaktı.

Kişisel sergileri kabul etmesem de çok sanatçılı ve hayır kurumları tarafından finanse edilen sergilerde yer aldım. İsmimi büyüttüm ve sanat camiasını, gizlice üzerinde çalıştığım şeyi nihayet onlara göstereceğim zaman için heyecanla dolup taşan bir halde bıraktım.

Başyapıtlarımın daha önce yaptığım iyi ama o kadar da özel olmayan heykellerle kıyaslanamayacağını söyleyebilirim.

'Fevkalade çarpıcı', 'acı verecek kadar güzel' ve 'vahşice büyüleyici' olarak adlandırılan şeyler, yeni eserlerimin yanında sönük kalıyor.

Bu yüzden biraz aşırıya kaçmış olabilirim ve bir başyapıt üretmek yerine birkaç tane var.

Ya da daha çok otuz tane.

Konu ve serginin adı? *Bir İlham Perisinin Gizemi*.

Mia'nın heykelleri galeriyi dolduruyor. Takıntımın ve bağımlılığımın konusu ilk kez halka veya personel olmayan herhangi birine açıklanıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Köşede durmuş, herkesin benim dehama ve dehamın ardındaki nedene hayran kalışını izliyorum.

Sonsuza dek onun tarafından tuzağa düşürülene kadar varlığına inanmadığım ilham perisi.

Boşluğu öylesine dolduran ilham perisi ki, merkezinde onun olmadığı bir dünyayı hayal etmek imkansız hale geldi.

Sanatımın nihayet bir ruhu olduğunu bana ilk söyleyen annemdi ve ben de bunun nedenini tam olarak görebiliyorum. Mia'dan önce bir ruhum yoktu ve bazıları hala olmadığını iddia etse de, gerçek şu ki, ancak Mia hayatıma girdikten sonra dürtümü bulabildim.

Onun benim için ne kadar önemli olduğunu görebilmeleri için bu duyguları tercüme etmenin ve dünyaya yaymanın bir yolunu bulmam gerekiyordu. Ayrıca, geri dönülemez sahipliğini ilan etmek istediğim gerçeğiyle de ilgili olabilir, böylece herkes onun benim olduğunu görür ve kimse komik fikirlere kapılmaz.

Galeriyi dolduran heykeller Mia'nın farklı durumlardaki halleri. Kuzeninin arabasına vahşice çarptıktan sonra onunla ilk tanıştığım gün. Onu banyoda köşeye sıkıştırdığım ve beni kanla yıkadığı gün. Sevimli kıskançlığı yüzünden hayalarıma tekme attığı gün. Elinde bir çiçekle. Bazen benden daha fazla zaman ayırdığı göt heriflerin önünde. Mezun olduğu gün. Adımı ilk kez haykırdığı gün - gizlice en sevdiğim an.

Ancak benim en sevdiğim heykel, bu etkinliğin ana teması olarak seçtiğim heykeldir. Mükemmelleştirmek için iki yılımı harcadığım parça.

Herkesin kendi özel yapım tanrısıymış gibi aval aval baktığı parça.

Galerinin ortasında Mia'nın dev bir heykeli duruyor. Gotik elbisesini ve botlarını giymiş. Saçlarında kurdeleler var ve gözleri hiçbir şeye bakmıyor. Dudakları dikişlerle kapatılmış. Taş her birinin altına batıyor, acı verici, derin ve sökülmesi imkansız görünüyor.

Sırtından çıkan iki büyük kanat taşta yarıklar açıyor. Biri gururla duruyor, ama diğeri çarpık, kırık ve yarısı düşmüş. Kenarlarına kırmızı sıçramış - iki yıl önce bir tuvale akıttığım bakire kanı.

İki orta parmağını da uzatıyor. O gün yaptığı gibi, onu kovalamama izin verdi ve bana dilimi akıcı bir şekilde konuşan tarafını gösterdi.

Dünya, en sevdiğim -ve muhtemelen tek- başyapıtım tarafından kıskaca alınmış durumda.

Ama benden daha fazla değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bitirdikten sonra kendimi yarattığım eser karşısında tam bir hayranlık içinde buldum. Ve bir bakıma, işimin bittiği düşüncesiyle güçlü bir boşluk hissi yaşadım. Tek tesellim, Mia'ya sahip olduğum sürece daha fazla şaheser yapabilecek olmam.

Söz konusu kadın yanımda beliriyor, gözleri bağlı, Bran ve Glyn tarafından yönlendiriliyor.

Ve mavi bir elbise giyiyor.

Sadece çok değerli durumlar için ayırdığı bir renk. Sanat

sergilerim de bu listede yer alıyor.

Annemin yerini kaptı ve kolayca benim bir numaralı amigom oldu. Yeni mezun oldu ve iş kadını hayalleri için çalışmaya başlamaya hazır, ancak hala benim için modellik yapıyor ve ne üzerinde çalıştığımı göremediğini söylediğimde çok sevimli bir şekilde suratını asıyor.

"Nereye gidiyoruz? Glyn? Bran?"

Kardeşlerim sırıtıyor ve birkaç röportaj verirken gözyaşlarıyla mücadele eden anneme katılmadan önce beni başparmaklarıyla onaylıyorlar. Babam onun yanında, gururlu ve memnun görünüyor. Kardeşlerimi spor için rahatsız etmeyi bırakma kararımın aile içinde işleri dramatik bir şekilde iyileştirdiğini söyleyelim.

Meğer sorun ve drama kralı benmişim. Şok edici, biliyorum. Ama

her neyse, işte beklediğim an geldi.

"Bran?"

"Benim, ilham perisi." Dudaklarımı yanağına

değdiriyorum. Parlak kırmızı bir renkte alev alıyor.

"Lan?"

"Evet." Elini tutuyorum. "Beni takip et."

"Heykelleri ne zaman görebilirim? Yeterince bekledim."

"Sabırlı ol."

"İki yıl boyunca sabrettim. Ben senin sözde ilham perin olduğum halde neden bu kadar ketum davrandığını anlamıyorum."

"Bunun iyi bir nedeni var, inanın bana."

Kalabalık Musa için Kızıldeniz gibi ikiye ayrılır.

Rai ve Kyle da dahil olmak üzere tüm ailemizi ve arkadaşlarımızı geçiyorum -evet, şu anda ilk isim bazındayız, çünkü açıkça onların en sevdikleri müstakbel damadıyım ve size aksini söyleyen herkes yalan söylüyor- son iki yıldır kız kardeşinden özür dileyen Maya, Nikolai, Aiden Amca ve Elsa Teyze, Büyükbaba ve Nana ve geniş arkadaş grubumuz.

"Daha varmadık mı?" diye tekrar soruyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Onu heykelin önünde durduruyorum ve göz bağını çıkarıyorum. Ani ışığa karşı gözlerini kırpıştırıyor ama yeniden odaklandığında dudakları aralanıyor.

Ayrıntıları kavradıkça gözlerinin ruhani rengi daha da açılıyor. Bakışları diğer heykellere dönüyor ve elleriyle ağzını kapatıyor.

Onu izlemekten, kır çiçeği gözlerindeki her kıvılcıma yeniden aşık olmaktan kendimi alamıyorum. Dünyanın tamamen anlamsız bir hiçlik döngüsü olduğunu düşünüyordum ama sonra boş olduğumu fark ettim. Bu yanımla barıştığımı sanıyordum ama Mia hayatıma girip varlığından haberdar olmadığım bir yanımın kilidini açana kadar öyleydi.

Sonunda yüzünü bana döndü, yüzü kızarmıştı ve dudakları hala ayrıktı. "Bunlar çok...çok...güzel. Hayır, bu yetersiz bir ifade. Bunca zamandır bunları yaptığına inanamıyorum."

"Bu şaheserin var olma sebebi sensin." Dizlerimin üzerine çöküyorum ve onun göz rengine uygun nadir bir mücevherden özel olarak yaptırdığım yüzüğü çıkarıyorum. "Sen sadece ilham perim değil, aynı zamanda artık yaratmamın tek sebebisin. Sen beni tamamlamıyorsun, umudunla, kararlılığınla ve sürekli dırdırınla dolduruyorsun. Ama konudan sapıyorum. Sadece birazcık." Büyüleyici gülümsememin ortaya çıkmasına izin verdim. "Eskiden bir ruhum olmadığına inanırdım, ama meğer onu doldurmak için sana ihtiyacım varmış. Artık seni bulduğuma göre sensiz yaşayamam ve yaşamayacağım. Mia Sokolov, benimle evlenir misin?"

Önümde diz çöküp çılgınca başını salladıktan sonra "Seni seviyorum" diye işaret ederken gözlerinde yaşlar parlıyor.

"Bu evet mi demek?" Ben de imzalıyorum.

"Evet. Milyon kere evet, Lan."

Yüzüğü parmağına geçiriyorum ve her yerden gelen alkışlar, yuhalamalar ve kamera flaşlarının ortasında onu öpüyorum.

Ayrılırken fısıldıyorum, "Ben de seni seviyorum."

Bunu duymaya ne kadar ihtiyacı olduğunu biliyorum ve aşkın bir duygu olduğuna inanmasam da ona inanıyorum.

Benim
kadınım.
İlham
perim.
Sonsuza dek.

SON

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Serinin bir sonraki kitabı Nikolai & Brandon hakkında bir MM romantizm: *Öfke Tanrısı*

Bu kitapta yer alan çiftlerin kitaplarına göz atabilirsiniz: Kyle Hunter & Rai Sokolov: *Taht Düeti*
Levi & Astrid King: *Zalim Kral*
Killian Carson & Glyndon King: *Kötülük Tanrısı*
Jeremy Volkov & Cecily Knight: *Gazap Tanrısı*

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

SIRADA NE VAR?

God of Ruin'*i* okuduğunuz için çok teşekkür ederiz! Eğer beğendiyseniz, lütfen yorum bırakın.

Desteğiniz benim için dünyalara bedel.

Serinin diğer okuyucularıyla daha fazla tartışmaya susadıysanız, *Rina Kent'in Spoiler Odası* adlı Facebook grubuna katılabilirsiniz.

Sırada Nikolai Sokolov ve Brandon King'in bağımsız MM kitabı *God of Fury*'deki hikayesi var.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

AYRICA RINA KENT TARAFINDAN

Rina Kent Kitapları Okuma Sırası

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

YAZAR HAKKINDA

Rina Kent, *USA Today*, uluslararası ve 1 numaralı Amazon çoksatan yazarıdır.

Özür dilemeyen anti-kahramanlar ve kötü adamlar yazmasıyla tanınıyor çünkü genellikle kimsenin desteklemediği erkeklere aşık oluyor. Kitaplarına bir tutam karanlık, bir tutam endişe ve sağlıksız dozda yoğunluk serpiştirilmiştir.

Londra'daki özel günlerini, genişleyen evrenine kargaşa katmak için şeytani bir deha gibi gülerek geçiriyor. Yazmadığı zamanlarda Rina seyahat ediyor, yürüyüş yapıyor ve kedileri tam bir Kedi Leydi tarzında şımartıyor.

Rina'yı aşağıda bulabilirsiniz:

Web Sitesi Bülten

Okuyucu Grubu

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İÇİNDEKİLER

Ayrıca : Rina Kent
YazanYazar Notu
Legacy of Gods Ağaç
Çalma Listesi

1. Mia
2. Mia
3. Mia
4. Mia
5. Landon
6. Mia
7. Mia
8. Landon
9. Mia
10. Mia
11. Landon
12. Mia
13. Landon
14. Mia
15. Mia
16. Landon
17. Mia
18. Landon
19. Mia
20. Landon
21. Mia
22. Landon
23. Mia
24. Mia
25. Landon
26. Mia
27. Mia
28. Landon

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

29. Mia
30. Landon
31. Mia
32. Mia
33. Landon
34. Mia
35. Mia
36. Kyle
37. Landon
38. Mia
39. Mia
40. Mia

Epilog 1-Mia

Epilog 2-Landon

Sırada ne var?

Ayrıca : Rina Kent

YazanYazar Hakkında

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İçindekiler

Başlık
Sayfası
Telif
Hakkı
Ayrıca Yazan: Rina Kent
Dedication
Yazar Notu
Tanrıların Mirası Ağaç
Tanıtımı
Çalma Listesi
1. Mia
2. Mia
3. Mia
4. Mia
5. Landon
6. Mia
7. Mia
8. Landon
9. Mia
10. Mia
11. Landon
12. Mia
13. Landon
14. Mia
15. Mia
16. Landon
17. Mia
18. Landon
19. Mia
20. Landon
21. Mia
22. Landon
23. Mia
24. Mia
25. Landon
26. Mia

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

27. Mia
28. Landon
29. Mia
30. Landon
31. Mia
32. Mia
33. Landon
34. Mia
35. Mia
36. Kyle
37. Landon
38. Mia
39. Mia
40. Mia
Epilog 1-Mia
Epilog 2-Landon Sırada
Ne Var?
Ayrıca : Rina Kent
YazanYazar Hakkında
İçindekiler

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
- Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
- Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız
- Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

🌸🍭🌻🦄🎃🎀🦋✨🌈💎🍀🖤💖💜🦜💫⚜️